

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΤΑ ΕΠΙΣΚΟΜΕΝΑ.

HESIODI ASCRÆI

QUÆ EXTANT,

Cum Notis, ex probatissimis quibus-
dam Autoribus, brevissimis, selectissi-
misque.

Accedit insuper PASORIS Index, auctior mul-
to hac novissima editione, & multo correctior:

Opera & studio

CORNELII SCHREVELII

Ex Unguibus Leonem.

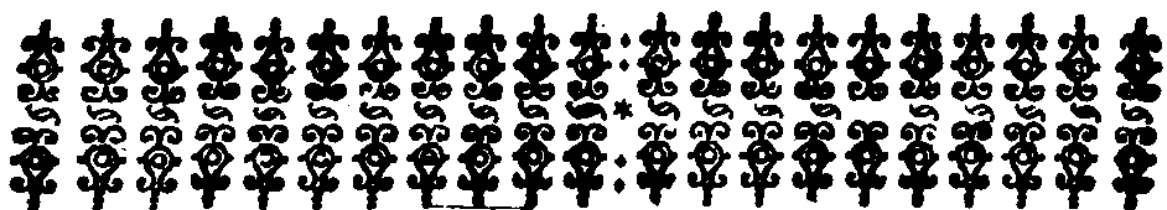

LIPSIÆ,

Sumptibus AUGUSTI MARTINI

ANNO M DCC XII.

BENIGNO LECTORI.

Benigne Lector, cum in excudendis autoribus Typographi plus satis sudent, multi-
que etiam inter illos sint, qui majorem gloriae, quam pecuniae famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non pauci tamen, in electione Autorum satis etiam incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; & quocunque modo eosdem in lucem proferunt, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illae lacrymae! hinc est, quod Studiosi saepe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias autores, tam Graeci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant; & nihil aeque eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quae omnia reddit confusa & turbata. Huic ergo incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis Autoribus diligentia studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Autores, quos imprimendos suscipimus, correctissimi, nitidissimique prodeant, ut ea
) (2 ratio-

ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum auctorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione nostra novissima præstitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim, nitidiorem correctionemque autorem vix vel nunquam editum fuisse. Insuper Notas quasdam auctiores paulo addidimus ex selectissimis quibusque autoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studiosæ Juventutis & in usum Scholarum, adjunximus; verum jam novissime etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. Matthiæ itaque Pasori S. S. Theologiæ & Phil. Moral. Professori, plurimum hæc nostra novissima editio debet: tum quicquid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi, Groninga ad me misit: unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima spicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni: alterum, in quo propria manu quædam annotaverat; quæ simul congeffi, & quæ commoda nobis videbantur, huic postremæ editioni inserui. Hæc sunt, benigne Lector, quæ te scire volui. Uttere, frueri, & hisce nostris conatibus fave,

HESIODI V. I T A.

*Ex Lili Gyraldi, de Poëtarum Historia,
Dialogo II.*

DE Homero jam satis. A quo non longe abfuit senex rusticana agrestique facie. Jamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetusta certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pausania testibus, uter ætate præcesserit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæsarem, centesimo, inquit, LX. & quinto anno post captam Troiam, Homerum & Hesiodum fuisse dicunt, & reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summopere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum poetam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquere; quam opinionem & Philostratus habuisse videtur. Et Velleius non damnandus historicus, (tametsi quidam insulse nullum fuisse Velleium suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale est:

HESIODI

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu dicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero si mavultis, hoc est :

Ἡσιόδῳ Μῦσαι Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε
Τμῶν νικήσας ἐν Χαλκίδι θῆον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcun-
que meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui
eam tum in quinto Symposiacon attigit, tum in eo, quod Se-
ptem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Ho-
merus, inquit, & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Am-
phidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re du-
bia atque anceps judicium fuit sententia. Conversi, inquit,
sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut
ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpretamur, ὥς φασὶ
λέσχας, non ὥς φησὶ Λέσχης, ut passim legitur: non tamen de-
cerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.)
Homerus quidem sic :

*Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus :

*Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?*

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admiratio-
ni, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit
Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & in-
condite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam.
Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita :

Μῦσά μοι ἔννεπ' ἐκίνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν,
Μήτ' ἔτι μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus :

Ἄλλ' ὅταν ἄμφι Διδὸς τύμῃσι καναχήποδες ἵπποι
ἄρματα νιρίψωσιν ἐπηγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesio-
dum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium
deducta ostendit, πανίδης ψῆφος, Panidæ suffragium: quod
in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant.
Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Home-
rum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quo minus
eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque
litteris (quod ajunt), nobis repetas. Faciam id liberter ,
in-

V I T A.

inquam, quando parum hoc a nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur *ἡσίοδος*. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascrzum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire voveritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium quam Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cūmai venit jam carminis ætas,

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod *ἡσίοδος* inscribitur, poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ. patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenco Critonis filio natus erat, matrem vero Pycimede: qui utriq; parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascrum Bœotix vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascrzus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Artelen, Mæzona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam, in Ascrum migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: quæ dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zetzes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa *δαφνιφόρον* vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano sic usque sacras innoxia laurus

Vescor, & æternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μαντικὸν φυτόν* appellavere, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

————— *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Appollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus

H E S I O D I

a gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, a δα particula intensiva, & φάω verbo, quod *foco* & *cano* significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, a λα, ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea, quæ a nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ἐρμηνεύων*, & Constantini librum XI de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente Poëta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset fortuna, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam ceterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Cremenem Phrygiæ filiam, & ex ea Stesichorum poetam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemezi Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemezi Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore phrygiæ liberis in-

V I T A

interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Cremenem crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyligei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus: Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia? Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Crimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi poetæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumultata:

Ἄσκη μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντι

Ὅτ' ἔα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει

Ἡρίδης, τοῦ πλῆτον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν

Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῃ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

Fertilis Ascra quidem patria est: Verum morientis

Pugnaces Minya candida membra tenent

HESIODI

Hesiodi, cujus super omnes plurima laus est,

Spectatosque viros judicio sophia.

Quos cum Piso recitasset, mirum est quando sit rubore suffusus
Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim sub-
didi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster
Cælius Latine vertit:

Salve cui pubes, tumultusque bis obtigit unus,

Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est,

Sed & Aldus ita prius:

Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,

Salve, bis quondam qui puer atque senex.

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὲς ἡγήσας, καὶ δὲς τάφῳ ἀντιβολήσας

Ἡσίοδ', ἀνδράποισι μέτρον ἔχων σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta
sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in
Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in *Ἔργα* verba
μήτ' ἐμός υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philo-
chorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen le-
gendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Ar-
chiepe: quo fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter
Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Ar-
chiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima fe-
runtur volumina; in primisque Theogonia, a Philosopho
Zenone inter alios interpretata. Deinde *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*,
id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta
tradit ad persem fratrem, quem & ipsum poetam aliqui scribunt,
Sunt & qui putent, *Ἡσας μεγάλας*, sic vocata carmina,
Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bæoticis
Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de
quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica
scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus
ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit.
At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi le-
gitimum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroum
& Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo
in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias,
ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexan-
dri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus
scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus an-

V I T A.

re scripſiſſet. Et quidem Lucianus ait, *Hefiodum* mulierum virtutes concinuiſſe. Tradit Pausanias, *Hefiodum* vaticinandi artem ab *Acarnanibus* edoctum, de ea carmina ſcripſiſſe. Scribit Nicocles, quod & in *Pindarum* Grammatici notant, *Hefiodum* primum *ῥαψωδῆσαι*, hoc eſt, per rhapsodias carmina ceciniffe. At vero *Hefiodus* ipſe, ſe cum *Homero*, in *Delo*, in *Apollinem* huiusmodi verſus primum concinuiſſe prodidit, dum ſic cecinit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Meonidesque Poëta
Luſimus inque nobis carmen cantavimus hymnis
Auricomum Phæbum, quem Latona edidit alma.*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius ſuaviusque ſua lingua :

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος αἰδοί
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰεθὴν,
φοῖβαν Ἀπόλλωνα χρυσαόρον, ὃν τέκε Λητώ.

Scripſit item *Hefiodus* *Pelei* & *Thetidis* Epithalamium, ſicuti priore ſermone retulimus. Scripſit & de *Dactylis Idæis*, Item Epicedium in *Batrachum* amicum, & quod adhuc legitur poema inſcriptum *Herculis Scutum*: quod tamen *Ariſtophanes* Grammaticus non *Hefiodi* eſſe ſuſpicatus eſt, ſed cuiuspiam alterius, qui homericum ſit imitatus. *Megacles* autem *Athenienſis*, & *Apollonius Rhodius*, *Stefichorus*que, ipſius *Hefiodi* legitimum carmen eſſe cenſuere. Scripſit idem de *Medicina*, qua de re *Plutarchus* in *Sympoſio Dioclis*. *Hefiodus*, inquit, in *Medicina* plurimum valuit. Quod manifeſte apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de ſcæminis, de temporum connexione, deque infantium ſtatu diſſerit. Et hæc quidem *Cleodemus* medicus apud *Plutarchum*. Sunt & qui *Hefiodum* de herbis ſcripſiſſe tradant, quod ex *Plinio* colligitur. Nec deſunt, qui *Hefiodum* ſcribant, autorem eorum apologorum, qui *Æſopi* dicuntur. Quæ ego cum dixiſſem, Vide, inquit *Piſo*, quam paucis carminibus *M. Manilius* in ſecundo *Aſtronomicon* iſta fere omnia *Hefiodi* opera complectatur. Nam cum *Homerum* laudaſſet, mox ita de *Hefiodo* ſubjunxit:

————— *Sed proximus illi*
Hefiodus memorat divos, divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque ſub illo
Infantem, & primum titubantia ſidera, corpus,

H E S I O D I

*Titanas iussisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patri nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso solitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militemque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbuta vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacraque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus piso, Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis, qui supersenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut fridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmonus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit sub alia significatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, Siagro poeta laceffit, Pindarus

ab

ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris, defuere parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & poëtae. At de Hesiodo jam satis.

Ἐκ τῶν Σειδᾶ,

Ἡ Σειδοῦ Κυμαῖος. νεῖδε δὲ κομισθῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίω, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἀσκη τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ ἵνα τοῦ Δίω τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανόπου, ὃν φασί τινες τοῦ Ὀμήρου πατρός ἵνα κέκον, ὡς ἀνεψιάδην ἵνα Ἡσιόδου τὸν Ὀμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντῆος κατάγεισθαι. ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ἑ. Ἐπικήδειος ἵνα Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτῷ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων. καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενουθῆς παρ' Ἀντίφου καὶ Κτιμένου. οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναρῆν φθορέα ἀδελφῆς αὐτῶν, ἀνῆλθον τὸν Ἡσιόδον ἄκοντες. ἦν δὲ καὶ Ὀμήρου κατὰ τινὰς πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλους, σύγχρονος. Πορφύρειος καὶ ἄλλοι πλῆτοι νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν ὀρίσσει.

Ex Suida.

Hesiodus Cumæus. Cæterum a patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascrea, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poemata: Deorum generatio, Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimenum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii centum omnino post annis florisse tradunt.

Ex

Ἐκ τῶν Διονυσίων
Ἀλικαρνασσεύς.

*Ex Halicarnassensi
Diomysio.*

ΗΣίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν
ἡδοῆς, καὶ ὀνομάτων λή-
τη, καὶ συνθέσεως ἑμμελῆς.

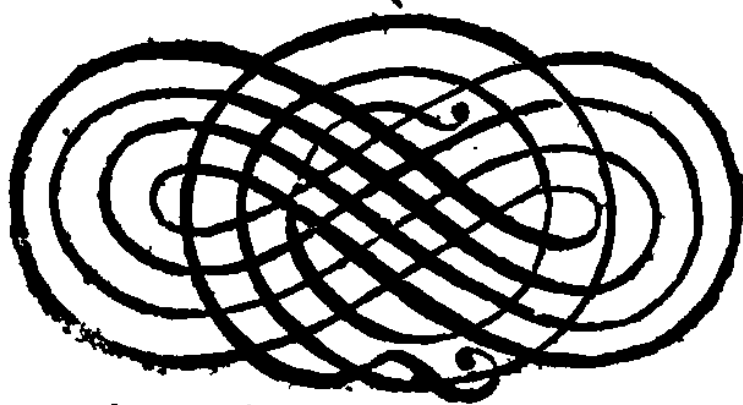
Hesiodo autem magna vo-
luptatis fuit cura, tum æ-
quabilem dictionem accura-
tamque amat compositionem.

Velleius Paterculus Hist. lib. i.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX annos
distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, &
mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque
cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate
proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret :
patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia mul-
tatus ab ea erat, contumeliosissime,

Fabius. lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus
est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, le-
nitasque verborum & expositionis, probabilis : daturque ei
palma in illo mediocri genere dicendi.

DANIELIS HEINSII

in Hesiodum

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ,

Δ' Ἡμῖτε τρέλλιτε, σὲ μὲν πολυγηθεῖα καρπὸν
 Ἄλδαιν κ' σοφίης ἥκος, ἄτε ταχύων.
 Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινέου Πυκτιμήδης,
 Ἄσκητος ἐναέτης, οἶδεν ἀμυσσάμεν.
 Ζεῦ γὰρ ὑποτρειφθὴς μεγαλύνυμε, χηρεὶ δ' ἐχέτλην
 Τῇ μὲν ἀετράζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἄρτον τ' ἐκτάλλωμον, ἀνέκτα λιμὸν ἀμύνων,
 Παντοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδομεύνης.
 Τῶν δὲ σοὶ ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζην,
 Μελοπόμεν γλυκερῆς ἔργα γεηποῖνης.
 Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξε, καὶ ὥς πλέον ἥμισυ παντός,
 Ἐκ Μουσέων σοφίης μέτρα διδασκόμεν.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἐνεγκε
 Πολλὴν καὶ πινυλὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθ', ἀνὴρ φίλ', ἑραιόδησι,
 Γῆς ἀρότης θῆ' δῆκυσεν Ἡσίοδ',
 Πιερίδαν χήταν πολυώνυμ'. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
 Ἥ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γητοῖνης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθός, μέγ' ὄνησε,
 Αἰσέλιδες θύμῳ φάντο ποθ' Ἡσίοδ'.
 Ταῦτ' ἄρα φρασσάμεν, γλυκερῆς φίλ' ἥλιθα Μύσης.
 Γατσίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

Ω μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
 Βέλτις, Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
 Δοίμοσιν οἷ' ἐκείνα, νέμων ἐνὶ βένθεσσι ὕλης
 Ποίμνην ἢ ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
 Ἐνθα σε βυκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
 Πηκτίδι σὺ φίλην τερπόμενον κραδίην·
 Ἥ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκίδας αἴγας,
 Ἥ τάχα καὶ λεπίδας πηγάμενον δόνακας,

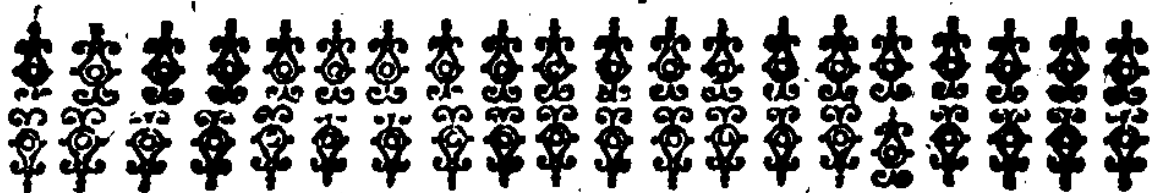
Ἐν τε πόλιν λαλαγῶντα, καὶ ἄνθισιν ἐπαρνοῖσιν,
 Ὅια φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνεα μηλονόμων.
 Καὶ τοι σκηπτρον ἔδον Μυσῶν βασιλῆα γενέσθαι,
 Ἐυτοφυῆς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
 Χαῖρε, πάτερ, τοῖδεσσι, καὶ Ἴλαος ἄμμι γένοιο,
 Δίπ' ὅλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' αἰδοπόλε.

In eundem.

Ἐψαυδραν ποτ' αἰδὸν ἀναζητῶντος Ἄρης,
 Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
 Δηνὸς Ἄρης μέγ' ἔχουσι, καὶ οἱ πολέμους τε, μάχας τε,
 Κέκλετο, καὶ δῖον μελπόμεν Λιακίδην.
 Τῷ δ' ἄρα γινόμενοισι πάλα κλύε πάτρια Διῷ,
 Βῆ δ' ἵμεν ὑψηλῆς ἄγχεα Πιερίης.
 Ἐνδ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίας ἦλθεν Ἀπόλλων,
 Ὄκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον.
 Ἡσίοδον φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
 Γινόμενον, Μυσῶν ἄγχ' Ἑλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδῳ Ἀχιλλῇ,
 Καὶ προτέρων ὀρμᾶς καὶ μὲν ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότης, καὶ ἀρηρότα τοῖσι μάλιτα
 Ἐκ Διὸς ἕρανίη σήματα, τὰς τ' ἔριδας.
 Ὡς ἐρίδων μεγάλων διαγῶν ἀνὰ γαῖαν ἐυσσῶν,
 Ὅς γ' ἐπιμνηστὴν ἦενεν, ὅς δ' ἀγαθὴν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοι ἕρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
 Μήδεα καὶ πλήθη καὶ γέν' ἐξανύσας.
 Μυσῶν ὑποφῆτα παλαργυνὸς ἦτοι ἔκρυβες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δήνεια καὶ κραπίδας.
 Τείρεα πάντα μαθὼν, τάπερ ἕρανὸς ἐτεφάνεταί,
 Καὶ Κρονίδα βυλᾶς, καὶ φάος ἡελίης,
 Τήν τε Σεληνάϊης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀρύρης,
 Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
 Ἀρκάδες, ἰλήκοιτε μόνος προσέληνος ἔεσχε
 Πάντα Σεληνάϊης γυνὲ πόρον Ἡσίοδος.

ARGUMENTUM IN HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Ἡσίοδος.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter natu prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

Ἀσκραῖος.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotia, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu:*

*Quid faciat lætas segetes: quo sydere ter-
ram, &c.*

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat, agriculturam esse artem, quæ non inertio otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίῃθεν, αἰοιδῆσι κλείεσσαι,
Δεῦτε δὴ, ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖ-
σαι.

Ὄν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλιοιο ἔκητι.
ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπῃ·
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀδῆλον ἀέξει·
ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

ΚΛῦ-

1. **Μ**οῦσαι.) *Dores & Æo-* fine altera manca sit. Πιερί-
les dicunt Μῶσαι, qui-
bus familiare est vertere & *θεν*, construitur cum δεῦτε
in *ω*. Hinc appellatas vo-
lunt eas a verbo μῶ, quod
est quæro, investigo; nam
investigando disciplinas as-
sequimur. Adfert aliam ra-
tionem Plutarchus, forsitan
probabiliorem. Is enim in
commentario περὶ φιλαδελ-
φίας, dicit, μέσας nominatas,
ut ὁμῶς ἔσας, idque δι' εὐνοίαν
αἰεὶ καὶ φιλαδελφίαν, quæ sci-
licet vivunt in perpetua qua-
dam benevolentia & mu-
tua charitate. Vel denique
inde habent nomen, quod
Μῦσαι, hoc est, artes & disci-
plinæ, tali intet se cognatio-
ne & nodo conjunctæ con-
glutinatæque sint, ut altera
ex altera pendeat, & altera
- fine altera manca sit. Πιερί-
θεν*, construitur cum δεῦτε
adverbio hortantis. Musæ
huc adeste ad me ex Pieria.
Θεῶν vero est particula finalis, de
loco. Μῶσαι.) Duplicem in-
vocationem ponit: prior
hæc ad Μῦσας: posterio-
rē (vers. 8.) ad Jovem dirigitur,
ut in Perse fratre docendo sit
auxiliator.
2. Δεῦτε δὴ.) Δι' legendum
monet Eustathius: quem se-
quitur H. Steph. Δὴ mihi
magis probatur, & ita omnes
legisse interpretes veteres
manifestum: Proclum dico,
Tzetzen, Moschopulum, &
ita MS. Palatinæ Bibliothecæ.
Sic Orpheus Hymnorum
suorum initio, Μάνθανε δὴ
Μῦσαι. Ἑμνεῖσθαι.) Id est,
celebrantes, est activæ signi-
fica-

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Mulsa Pierides carminibus celebres,
Agite sane, dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt
clarique,
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi

ficationis, quamquam aliqui sio Musarum. Sic apud Ho-
neutraliter exponant, quæ merum Διὸς δ' ἰτελείετο ἑυλή.
estis celebres aut inclytæ. Subintelligitur hic γίγνεται,

3. Ὅν τε διὰ.) Enumerat aut simile verbum. Διὸς.) Mu-
pias quasdam sententias de sarum responsio vel, ut alii vo-
Deo. Porro in ὅν potest in- lunt, poëta ipse respondet ceu
telligi, inquit Tzetzes, τρό- a Musis edoctus.

πον, more attico, ut sit δι' ὅν 5. ῥέα μὲν.) Contractio est
τρόπον, quomodo, cur: quod in voce ῥέα, ut Iliad. ε. Vir-
nonnulli interrogative; alii gil. quoque dixit alværia pro
vero absque interrogatione alvearia. Vide Guil. Cante-
intelligunt. Alii non minus rum lib. 7. cap. 17. Æsopus
commode exponunt, δι' ὅν vel (teste Laertio) quum rogare-

καθ' ὃν Δία, secundum quem tur, quid ageret Deus, re-
Jovem gubernantur homi- spondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ τα-
nes. φητός & ῥητός differunt,πεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῖ.
ut apud Latinos loquor & di- ῥέα μὲν γὰρ. Ratio est inter-
co. Est enim φητός, de quo rogationis, quare alii sint cla-
magna fama est; ῥητός autem ri, alii obscuri. Dicuntur hæc
honoratus, & ad certam fun- a Musis.

ctionem & dignitatem assum- 6. Ἀρίζηλον.) Eum vocat,
ptus. qui dignus est æmulatione
4. Διὸς μεγάλοιο.) Respon- atque imitatione.

Κλῦθι ἰδὼν αἶων τε δίκη δ' ἰδυνε θέμιστας

Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθήσάμην. 10

Οὐκ ἄρα μῦθον ἔην ἐρίδων γένεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν

Εἰσὶ δὴ τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας, *φρ. π. πολίε*
ἥ δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' ἀνδρῶν θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γάρ πολεμὸν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,

Σχετλίη· ἔτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15

Ἀθανάτων βελλῆσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.

Τὴν δ' ἐτέρην, πρότερον μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, *μ. π.*

Γαίης τ' ἐν ρίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω, *π. π. π. λ.*

Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ἐπιέργον ἐγείρει. 20

Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων

Πλέσιον, ὅς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἢ δὲ φυτεύειν,

Οἶκόν τ' εὖ θέσσει· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,

Εἰς ἄφρονος σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων, 25

Καὶ πλωχὸς πλωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ω

9. Κλῦθι.) Invocatio ad Jovem. Θέμιστας vocat præcepta de moribus. Θέμις ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

10. Ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ.) Propositio est. Ego Persæ consulam optima. Jam κε potentialis particula ad μυθήσάμην referenda est, quasi dicat; Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Jupiter, & affueris mihi præscribenti præcepta de moribus.

II. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris: alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. ἔην, ἦν, pro ἔστιν, Attice.

15. Οὐτίς τήν γε φιλεῖ.) Ostendit, non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis,

ca,

*Audi intuens & auscultans, & justitiam in judiciis se-
Tu: Ego vero Persa vera loquar.* (quere

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo: alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna, in diversa autem animum dis-
trahunt.*

*Nam hac bellum exitiosum & discordiam auger,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestant.*

*Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in aethere habitans,
Terra in radicibus, hominibus longe meliorem.*

Hæc quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.

In alterum enim quispiam intuens opere vacans,

Divitem, qui festinat arare atque plantare,

Domumque recte gubernare, emulatur vicinum vicinus,

Ad divitias festinantem: bona ergo hac contentio homi-

Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.

Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Per-

ea, quæ falso boni speciem præ-
se ferunt: idque naturæ quo-
dam fato.

17. Πρωτήν.) Lege Πρώ-
την Νύξ ἑσπερινή.) Per no-
ctem, incomprehensibilem
quandam æternitatem rerum
intelligit.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.) Inter-
pretibus autem, qui verba
illa ad Jovem referunt, non
ad τὴν ἔρην, nescio quid in
mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem,
qui manus nulli operi admo-
vet. παλάμη enim & manum,
& ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρε.) Probat
artificum inter se æmulatio-
nes. Hos duos versus Plato in
Lyfide, & Arist. 5. Polit. & 2.
Rhet. & Galen. ad priorem
noxiam contentionem refe-
runt. Plutarchus autem bonæ
illi & salutari cum Poëta no-
stro attribuit.

25. Κοτῶν, φθονέων.) Verba
hæc pertinent hic ad laudem:
probat enim illam æmulatio-
nem artificum, qua alter altero
citius ditescere conatur. Mira
hujus loci suavitas, dum artifi-
ces aliquot nominatim expri-
mit. A 3 27. Ω

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶν ἐνικάτ' θεοῦ θυμῷ.
Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκε' ὀπιπλεύοντ', ἀγορῆς ἐπακκὸν ἔοντα.

ὦρῃ γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκέων τ' ἀγορεύων τε, 30

ὦ τινι μὴ βίῃ ἐνδον ἐπηετανὸς κατὰ κεσται

ὦραϊ, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερ' ἀκτὴν.

Τὴν κε κορεσάμεν, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις

κτῆμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἔκετι δεύτερον ἔσται

ὦ δ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθις διακρινώμεθα νείκε' 35

ἰθείησι δίκαις, αἷτ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄριστα.

Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ

ἄρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας

Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλεις δικάσσειν,

Νήπιοι· ὅδ' ἴσασιν ὅσα πλεόν ἤμισυ πάντες,

40

οὐδ'

27. ὦ Πέρση.) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος.) Epitheton aptissimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim hujus vocis significatio.

30. ὦρῃ.) Ætiologia est præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum.

Non absurdum ergo erit legere ὦρῃ cum aspiratione, ut significet tempus, & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus.

ὦρῃ.) Absque aspiratione, pro φροντίς. Sed Stephano non videtur satis convenire cum præcedentibus: nisi ὦρῃ ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγην ὦρῃν διττὴν πέλεισθαι; non enim negat Hesiodus id fieri (quum potius de hoc ipso fratrem reprehendat) sed debere fieri negat.

32. Δημήτερ' ἀκτὴν.) Idem, quod βίῃ, id est, victus, cibibus. Δημήτης autem dicitur Ceres, quasi γημήτης, hoc est, terræ mater, mutato γ in δ.

O Persa, tu vero hac tuo repone in animo: (ducat,
 Neq; malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.
 Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impen-
 Cui non est victus domi in annum repositus, (dat,
 Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatus lites ac rixam moveas
 De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
 Sic facere: sed in posterum discernamus litem
 Rectis judiciis, qua ex Jove sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
 Rapiens ferebas, valde demulcens reges (multa
 Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
 Stulti: neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto, Ne-

33. Τῷ κακοποιούμενῳ.) Con-
 cessio ironica: Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus a malo revocari potest, age per me licebit, litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ὑπὲρ δεύτερον.) Antiqui, cum stricte aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitata formula, τῷ δεύτερον ἔσαι: id est, si primum non placet, licebit & secundum. Δεύτερον ἔστι, nihil aliud est, quam ἔξῃς, & potentiam denotat, seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς εἰσὶν ἄριστοι.) Ita enim senserunt viri sapientes, esse animis nostris innatam rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας vocat præfectos singularum urbium,

quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιον.) Mediocritatem commendat, ac redarguit iudices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus & a vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longe potiore, quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμῶν, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius atque utilius παντὸς, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate, in statibus civilibus amplectenda.

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντές γάρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἔδντα.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῆ καταθεῖο, 45
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενΘα φρεσὶν ἡσιν,
 Ὅττι μιν ἔξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τένεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο 50
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντΘα,
 Ἐν κόιλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέρανον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενΘα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,

Χαί-

42. Κρύψαντες γάρ ἔχουσι.) Pro ἔκρυψαν, Attice, occulerunt. Causam hujus ignorantiae ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitae rationem.

43. Ῥηϊδίως.) Illius primæ & melioris vitae rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Inquit ergo Poëta facilitatem victus querendi apud priscos: illi non arabant, uno die tantum

colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteriores homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærun.

44. Ὡς τέ σε κ' εἰς.) Venerabilissimo idiomate οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλείστοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent au-

tem

*Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victam hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses,
Ilt in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque temonem quidem in fumo poneres,
Opera vero boum cessarent multorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus bonus Japeti puer
Surripuit ad hominum usum, Jove a consulto,
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter:
Japetionide, omnium maxime versute,*

Gau-

tem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζεὺς.) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet, Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem: & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans ratio-

ni, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεύς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κεύψα.) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficio ferre omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐν κοίλῃ.) Ignem ferulis optime seryari, auctor est Plin. l. 13. c. 22.

Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας; 55
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσομένοισι.

Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, εἶν κακὸν ἀμφωγαπῶντες.

¶ Ὡς ἔφασκε· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἦφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυθὲν ὅτι τάχιστα 60

Γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνδράσιν θέμεν αὐδὴν

Καὶ Δένδρον, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν

Παρθενικαῖς καλὸν εἶδός ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην

Ἔργα διδάσκῃσιν, πολυδαίδαλον ἴσον ὑφαίνειν.

Καὶ χάριν ἀμφιχέει κεφαλῇ, χρυσὴν Ἀφροδίτην, 65

Καὶ πόσιν ἀργαλέον, καὶ γμοκόςας μελεδῶνας·

Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπὴν ἦτορ.

Ἔρ-

55. Χαίρεις.) Est quædam
 ναυσθητική approbatio. Pul-
 chre hic notatur ingeniofo-
 rum studium, & inconsiderata
 in successu suorum conatum
 lætitia.

58. Ἐὼν κακὸν ἀμφωγαπῶ-
 ντες.) Ea fere est humanarum
 rerum conditio, ut illæ ipsæ
 cupiditates, quæ omnis gene-
 ris mala secum trahunt, nos
 delectent.

60. Ἦφαιστον.) Recenset
 jam, quomodo Pandora condi-
 ta sit. M. Garbitius sensum
 hujus fabulæ sic explicat:
 Hominem prius habuisse sin-
 ceriorem & puriorem natu-
 ram, simpliciusque vixisse.
 Postquam vero lascivia men-
 tis ipsius contra voluntatem

Dei sibi vendicavit ingenii
 & cognitionis vim exercita-
 tiorē, inde quasi transfor-
 matum in aliam naturam, &
 κρέσσιν corpoream, & illam
 quidem excellentem virtu-
 tibus cœlestibus, sed quibus
 corporea fæce contaminatis,
 mens humana & ipsa ex con-
 fortio contaminata, varie
 abutatur ad lasciviam & lu-
 xuriam variarum artium, &
 inventionum: & hoc sub spe
 & specie boni & vitæ melio-
 ris; sed quam omnem indu-
 striam suam posteriore confi-
 deratione, & eventu stulto-
 rum magistro experiatur con-
 trariam esse suis effectis, sola-
 que spe reliqua sustentetur
 in perpetua anxietate animi.

Cr.

Gaudes ignem furatus, quodq; animum meum deceperis?

Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.

Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait: risitque pater hominumque Deumque.

Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime

Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem

Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare

Virginibus pulchram formam peramabilem : ac Miner-

Opera docere, ingeniose telam texere : (vano

Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem,

Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas :

Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores

Mer-

Ceterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάτους δὲ θεαῖς εἰς ὤψα ἵσταν. M. S. Palat. Παρθενικῆς, id est παρθένοι, ut habent glossæ.

66. καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυνεῖς, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absument membra: sicut fere videre est, ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animadver-

to: γυνεῖς μελιδῶνας, inquit, ὥς τὰ γοῖα κοσμεῖσας. τὸ γὰρ κοσμεῖν καὶ καλλύνειν οἱ παλαιοὶ κορεῖν ἔλεγον, de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit, ἐν τῇ καλλωπίζαν, Proclum agere existimo. Stephanus mallet leg. γυνεῖς. Illa enim etymologia nimium longe petita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθίουσας ἄχρι κόρυ.

67. Ἐν δὲ θῆμεν.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

Ἑρμείην ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην,
 ὧς ἔφατ'· οἳ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῆς 70
 Παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βελάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθώ
 Ὅρμης χρυσείας ἔδεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 Ὄραι καλλίκομοι σέφον ἀνδρῶν εἰαρινοῖσι. 75
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμωσε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σήθεας διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίας τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπὴν ἦθ' ἔ
 Τεῦξε, Διὸς βελήσι βαρυκτύπῃ. ἐν δ' ἄρα φωνήν
 Θῆκε θεῶν κῆρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδώραν· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. ἔδ' Ἐπιμη-
 θεὺς 85
 ἔφρα-

68. Ἑρμείην ἦνωγε.) Mercurium finxerunt nuntium (ut ante monuimus) voluntatem exponunt. Alii variam Deorum, quod ejus motus quandam ingenii & mentis fit maxime admirabilis, & industriam propositam, quam quod ejus varia ratio fit in genituris, admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum

72. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi. sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana

73. Πότνια Πειθώ) Eloquentiae Dea ab antiquis habitata, quam Graeci peculiari templo & ceremoniis colebant. tam divinis dotibus fit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturae.

82. Ἀλφειῇσιν.) Intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine; & qui

81. Πανδώραν.) Quidam curio-

Mercurium jussit, nuncium Argicidam.

Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus

Virgini verecunda similem, Jovis consiliis.

Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva.

Circum vero Charitesque Dea, & veneranda Suada,

Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro

Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.

Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas

At in pectore illi nuncius Argicida (Minerva.

Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores

Fecit, Jovis consiliis gravistrepi, sed vocem illi

*Imposuit Deorum praece. appellavit autem mulierem
huncce*

Pandoram: quia omnes caelestium domorum incola

Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.

At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absol-

Ad Epimethea misit pater inclytus Argicidam, (vit,

*Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epi-
metheus Co-*

curiosi sunt. Ἀλφειὰς inda-
gatores exponunt, sed id ac-
cipiendum est in malam par-
tem pro curiosis, quia sic sunt
hominum ingenia, ut præsenti-
a fastidiant, cupiant & adfe-
ctent alia. Sicut & pisces ἀλ-
φειὰς vocant, quia statim ad-
natare solent, si quid abjece-
ris in piscinam. Porro gravissi-
me ista curiositas reprehendi-
tur ab Horat. lib. I. Epist. 14.
vers. pen.

*Optat ephippia bos piger
optat arare caballus.*

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεύς.) Mit-

titur donum ad Epimethea,
& recipitur. Nam pars infē-
rior cupiditatum & affectio-
num, quæ est iste Epimetheus,
id est, vis animi humani in-
considerata & præceps, non
obsequitur plerumque parti
superiori meliorique mentis
& rationis, quæ est προμηθεύς
animi hominis. Ideoque spe-
cie hujus boni deceptus, post-
ea noxium comperiens, sero
recepisse pœnitet. Recte ergo
Horatius,

- - Nocet emptæ dolore volu-
ptas. 91. Νό-

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεύς, μήποτε δῶρον
 Δέξαοθαι παρ' Ἰητός ὀλυμπίης, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 Ἐξοπίσω, μήπε τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμεν', ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων 90
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νέσων τ' ἀργαλέων, αἷτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκουσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσι, πίδα μέγα πῶμ' ἀφελῆσα,
 Ἔσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ. 95
 Μένη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοισι
 Ἔνδον ἔμιμνε πίδα ὑπὸ χεῖλεσιν, ἐδὲ θύραζε
 Ἐξέπτῃ, πρόθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίδαο,
 Αἰγίοχ'ε βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ καὶ ἀνθρώπους ἀλάληται. 100
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νέστοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ. ἐπεὶ Φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι περ ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέαοθαι. 105
 Εἰ

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ
 particulæ quamvis idem de-
 notent, intendunt tamen hic
 significationem. Vel hinc ma-
 gna incuria librariorum de-
 prehendi potest, qui Νόσφιν
 ἄτερ κακῶν reliquerint: quum
 paulo post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ
 τε πόνων, ponant.

93. Αἶψα.) Κακότης hic
 pro malo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνή.) Proverb.
 Γυναικῶν ὀλεθροί. Mulier, id
 est: appetitiva & fameina
 affectio, & publica indulgen-
 tia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ
 atque συρφετώδης, unde laxa-
 tur disciplina severior. Hinc
 deinde sublata disciplina
 tanquam operculo Pando-
 ræ, id est, corporis & ani-
 mi humani, statim quasi ex

an-

*Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
 Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret (munus
 Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Seorsim a malis & absque iis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Statim enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum di-
 movisset,
 Dispersit: hominibus autem machinata est curas graves.
 Sola vero illic spes infracta in domo
 Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
 Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,
 Ægiocli consilio Jovis nubicoga.
 Alia vero innumera mala inter homines errant.
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu
 Ultero oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.
 Sic nusquam licet Jovis mentem evitare.*

Ca-

antro Æoli venti & impetus
 affectum,

*Qua data porta ruunt, &
 terras turbine perflant,
 & nusquam non pervadunt,
 & nihil non moliantur. Quod
 tamen spes remansit, signifi-
 cat, neminem tam desperatis
 rebus esse, quin aliquando
 speret. Ovid.*

*Vivere spe vidi, qui moritu-
 rus erat.*

98. Πέσσαν γὰρ. Ratio solius
 spei in pyxide relictæ. Magnum
 certe Dei donum spes, quo

solo affectu homines inter tot
 ærumnas sustentantur & alun-
 tur, & sine cujus condimento
 omnia non solum fatua, vel
 etiam insuavissima sunt.

104. Σιγῇ. ἐπεὶ φωνὴν.) Ve-
 rissime contra Hesiodum dicit
 Plutarchus in præceptis sani-
 tatis; non omnes morbos so-
 lere tacite & furtim invadere
 ipsos homines; sed plurimi κα-
 τάπερ προαγγέλιος καὶ προδρό-
 μος καὶ κύβητος ἔχουσιν ἀποψίος
 καὶ δυσκνήσιας.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 εὖ καὶ ἐπισημένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί, τ' ἀνδραῖποι,
 Χρῦσεόν μὲν πρῶτισ' ἀ γένε' ἀνθρώπων

Ἀθάνατοι προΐησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

110

Οἱ μὲν ἐπὶ Κρονῷ ἦσαν, ὅτ' ἔρανον ἐμβασίλευεν.

Ὡς τε θεοὶ δ' ἐζῶν, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιν ἄτερ' τε πάντων καὶ ἀΐου, ἔδ' ἐτ' δειλὸν

Γῆρας ἐπὶν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων.

115

Θνησκον δ' ὥς ὕπνω δεδμημένοι· ἐδλά δὲ πάντα

τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρ, ἄρ' ἄρα

αὐτομάτη πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθέλημοι

ἥσυχαι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐδλοῖσιν πολέεσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένε' ἀ καὶ γαῖα κάλυψεν,

120

τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλῃ δια βελαῖς,

ἔδλοι, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

οἳ ῥα φυλάσσει τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,

ἥερα ἐοσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλ8-

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quin-
 que ætates jam fingit : quo
 commento significat. naturam
 & mores subinde deteriores
 fieri, & vitia hominum auge-
 ri. Hanc descriptionem æta-
 tum omnes fere Latini Poætæ
 imitati sunt. ἐκκορυφώσω, signi-
 ficat expositionem ordine fa-
 ctam & integram, neque ta-
 men prolixam.

108. Ὡς ὁμόθεν γεγάασι.)
 Sequitur ætatum descriptio,

qua monstrat, omnia fatis in
 pejus ruere.

109. Χρῦσειον.) Aureum, ut
 inquit Plato, propter præstan-
 tiam naturæ, morum & vitæ.

112. Ὡς τε.) Cognoverat
 fortasse Poëta aliquid de vita
 primorum parentum in para-
 diso : & ideo respiciens eo,
 hæc dicit : Θεοὶ δ' ἐζῶν. Le-
 ge Θεοὶ ζώοντες. Ut paulo ante
 v. 90.

*Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero precordiis imposito tuis.*

*Ut simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt, cœlestium domorum incola.*

Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret:

Et ut Dii vivebant, securo animo pradii,

*Plane absque laboribus & arumna: neque molesta
Senecta aderat; semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviiis, extra mala omnia.*

*Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant; fructum autem ferebat fertile aruum*

Sponte sua multumque & copiosum: ipsique ultro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,

Li quidem demones facti sunt, Jovis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:

Qui quidem observant & iusta & prava opera,

Caligine involuti, passim oberrantes per terram,

Opum

115. 'Εν θαλάσσι.) 'Εορταῖς
sacris epulis. Græci enim sæ-
penumero totam τὴν ἀθανά-
σιαν voce θαλά designant, quod Latini *Dibum epulas* di-
cunt. Vocant enim θαλάσας sa-
cras epulas, ἀπὸ τοῦ θαλάσσειν, id
est, florere. Est autem non
vulgare tranquillitatis & pa-
cis encomium, quod dicit, de-
lectatos fuisse sine omnibus
malis, & suaviter omnibus
convixisse.

117. Καρπὸν δ' ἴφθιμι.) Sic
Virgil. i. Georg. vers. 127.

-- ipsaque tellus

*Omnia liberius nullo poscen-
te ferebat.*

Ζεῖδος, elegans epitheton
terræ, quod vitæ necessaria
det. Sic etiam Venus dicitur
Ζεῖδος. Plinius vult sic ter-
ram dictam, quod zeam pro-
ferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia
non multum discrepant ab iis,
quæ sacra scriptura tradit de
bonis Angelis. Δαίμονες, quasi
δαήμονες, quod Dii omnia sci-
ant. Vide Macroblum Satur-
nal. i. cap. 13.

B

125. ΠΑ-

Πλετοδοῦται καὶ τὸ γέρας βασιλῆϊον ἔσχον. 125

Δεύτερον αὐτε γένετο πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέω ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
Ἐτρέφετ' ἀτάλῃων, μέγα νήπιον, ὧ ἐνὶ οἴκῳ. 130

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο
Παυρίδιον ζώεσκον, ἐπὶ χρόνον, ἀλγέ' ἔχοντες
Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, ἐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν

Ἡθέλον, ἐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, 135

Ἡ δέ τις ἀνθρώποισι κατ' ἡθεα· τὸς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολέμενον ἕκνεα τιμαῖς
Οὐκ ἐδίδαν μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ Ὀλύμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ γένετο κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται 140
Δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένετο μερόπων ἀνθρώ-
πων

Χάλκειον ποίησ', ἐκ ἀργυρῷ ἐδὲν ὁμοῖον,

Ἐκ μελῶν, δεινόν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἀρη-
Εργ.

125. Πλετοδοῦται.) Dicti sunt
Dii, qui τὴν ἐπικρατίαν pro-
moverent, & quocunque mo-
do terræ præessent.

126. Δεύτερον.) Alterum se-
culum describit per suas cir-
cumstantias, quod argenteum
vocat: & eo deterius priori fu-
isse ostendit, quo argentum est
vilius auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς.)

Ἀλλ' eleganter hoc loco pro
ἀλλ' ὅμως ponitur.

131. Ἡβης μέτρον.) Vocat me-
diam ætatem, quæ Græcis ἀκμή
dicitur.

135. Οὐδ' ἔρδειν.) Ἐρδειν, non
raro apud Græcos capitur pro
sacrificare, ut facere apud La-
tinos. Virgil. Cum faciam vi-
tula pro frugibus.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.)
Signi-

Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.

*Secundum inde genus multo deterius postea
Argenteum fecerunt caelestium domorum incola,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suae:
Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
Pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias, injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Uti fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vebemens & robustum: quibus Martis*

Ope-

Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. Τροχιδόνιοι.) Lege
Ἐπιχιδόνιοι.

142. Ζεὺς δδ.) Tertium ge-

nus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium; fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιᾶν.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

Ἔργ' ἔμελε σονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδὲ τι σῖτον 145

Ἥδιον, ἀλλ' ἀδάμαντ' ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,

Ἀπλάσαι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.

Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τὲ οἶκοι,

Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἐκ ἔσκε σιδήρ' 150

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῷ αἶδαο,

Νώνυμοι· θάνατ' δὲ καὶ ἐκπάγλως περ ἑόντας

Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάειοι.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γένει κατὰ γαῖαν κά-

λυψε,

155

Αὐθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ περλυβοτείρῃ

Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,

Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένει, οἱ καλέονται

Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

Καὶ τὲς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ, 160

Τὲς μὲν ἐφ' ἐπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,

Ὡλε-

145. Οὐδὲ τι σῖτον.) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes eduxerunt, & carne vesci coeperunt, quod antea magnum nefas est creditum. Sic enim de bove aratore ait Varro: *Ab hoc antiqui ita manus abstinere voluerunt, ut capite sancierint, si quis occidisset.* Et apud Homerum, cum socii Ulyssis boves Solis mactasse dicuntur, intelligi debent, boves aratores, quos violare impietas erat.

146. Ἀλλ' ἀδάμαντ' ἔχον.)

Pulchra descriptio virium corporis est, & volebat significare mirabilem duritiem in illorum animis fuisse, quod a civilibus discordiis, quæ florentissimas respublicas evertere solent, impias manus non cohibuerint.

149. Τοῖς δ' ἦν &c.) Vidi Vett. codd. in quibus & ipsis ita scriptum esset: sed quamvis paulo ante in ἔτεα producatur, ut producendum erit in τεύχεα post συνίξαι,

*Opera curæ erant luctuosa, ac injuria : neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Ferores : magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris.*

His erant enea arma, eneaque domus :

*Ære vero operabantur : nigrum enim nondum erat fer-
rum.*

*Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi Inferni,
Ignobiles : mors vero, tametsi stupendi essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.*

*Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportem Thebas, Cadmeam terram,
Per-*

credibile est tamen, Hesiodum
τεύχη scripsisse.

152. 'Ευρώεντα.) Gatakerus
mallet hoc verti, *situ obsitum*
potius, quam *latum*.

155. 'Αντὰρ ἐπεὶ.) Jam ante
dictum est, hoc consilio æta-
tum differentias recenseri, ut
describeret Poëta, quomodo
vitia hominum aucta sint.

158. 'Ανδρῶν.) Quartam
ætatem Heroicam appellat,
quando Hercules, Jason & al-
ii Argonautæ vixerunt, qui
Heroës vocati sunt, quod vir-
tute communi hominum na-

turæ præstarent : & semidei,
vel quod altero tantum pa-
rente deo nati essent, vel quia
in natura humana, virtute di-
vina præditi essent.

161. Τῶς μὲν ἰφ.) Heroicæ
ætatis continet Argonautas, &
res gestas ad Theben, & Tro-
janam historiam. Posteriora
tantum tempora recenset.

'Επταπύλου.) Ad differentiam
Thebarum Ægyptiarum, quæ
dicebantur ἐκατόμυλοι, & il-
larum quæ dictæ sunt ὑποπλά-
μιοι, a monte, sub quo sitæ sunt
in Cilicia.

Ὀλεσε μαρναμένους μῆλων ἕκην Ὀιδιπόδαο.
 Τῆς δὲ καὶ ἐν νῆεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἐς Τρόην ἀγαγών, Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοί τ' ἔς μὲν θανάτῳ τέλει ἀμφεκάλυψε. 165
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατέναοσε πατὴρ ἔς πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
 Τρεῖς τ' ἔτ' ἄλλα δάλλοντα φέρει ζεῖδωρ ἄεθρα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ὥφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόωτε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γέν' ἔσι σιδήρεον· ἔδ' ἐποτ' ἡμᾶς
 Παύσονται καμάτῳ καὶ οἰζύνῃ, ἔδ' ἐτι νύκτωρ 175
 Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσασσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεταί ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τ' ἔτο γέν' ἔσσι μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖον, ἔδ' ἐτι παῖδες, 180
 Οὐδὲ ζεῖν ζεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρ' ἐταίρῳ,
 Οὐ-

162. Μῆλων.) id est, propter
 regnum ac potentiam : nam
 prisca reges pecoribus divitias
 suas metiebantur. Eteocles
 & Polynices filii Oedipi, mo-
 nomachia de regno decertan-
 tes, ambo mutuis vulneribus
 conciderunt.

169. Ἐν μακάρων.) De For-
 tunaris insulis vide Plinium,
 lib. 6. c. 23. & Homerum Odyf-

sez δ. Παρ' Ὀκεανὸν βαθυ-
 δίνην.) Hesiodus hoc libro in-
 justitiæ poenam constituit τὸν
 Ὀκεανὸν, tanquam necessa-
 rium, a quo etiam justos se-
 parat : quibus hoc præmium
 proponit, futurum, ut ne O-
 ceano quidem opus habeant.

Sicut enim ante ἐπιθυμίαν &
 τὸ ἐπιθυμητικὸν, Oceanus
 ignotus erat, aut semotus : ita
 He-

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi.
 Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
 Ad Trojam ducens, Helena gratia pulchricoma:
 Ubi mors quoque circumdedit ipsos. (ens
 lis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribu-
 Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroes, his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fecunda tellus.
 O utinam ego quinto non interesssem
 Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut post-
 ea natus,
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescent a labore & miseria, aut nocte
 Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,
 Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquenti-
 um hominum,
 Postquam facti circa tempora cani fuerint,
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico, Ne-

Heroum καὶ τῶν μακάρεων ani-
 maz ultra Oceanum constitu-
 untur, quod extra ἐπιθυμίαν
 sint; qua qui carent, βῆτα
 ζῶν dicuntur.

171. Τεῖς τῆ ἑταρ.) Elegan-
 tius Palatinus: Τεῖς ἑταρ,
 id est, πολλὰς, inquit in-
 terpres. Et sic τεῖς, infra
 vers. 594.

172. Μητίρ.) Descriptio
 postremæ & ferreæ ætatis,
 quæ moribus est pessimis, im-

piis & depravatissimis, vitæ-
 que cursu calamitosissimo. Vox
 ἀφελον usurpatur adverbiali-
 ter significatione optandi, &
 tamen formatur ut verbum,
 tribus personis.

181. Οὐδὲ ξείν.) Eleganter
 hunc locum expressit Ovid.
 lib. i. Met.

-- Non hospes ab hospite tu-
 tus,

Non socer a genero, fratrum
 quoque gratia rara est.

Οὐδὲ κασίγνητ' ἔσεται, ὡς τὸ πάρος περ
Αἴψα δὲ τῆς ἀσκοντας ἀτιμήσῃ τοκῆας.

Μέμψονται δ' ἄρα τὲς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσι
Σχέτλιοι ἐδὲ θεῶν, ὅπιν εἰδότες. ἐδὲ μὲν οἷγε - 185

Γηράντεσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
Χειροδίκαι, ἕτερ' δ' ἕτερον πόλιν ἐξαλαπάξει.

Οὐδὲ τις εὖρεκε χάρις ἔσεται, ἔτε δίκαιε,
Οὐτ' ἀγαθὸν. μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν

Ἀνέρα τιμήσῃ. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190

Οὐκ ἔσαι βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται.

Ζῆλ' δ' ἀνθρώποισιν οἷζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδ', κακόχαρτ', ὁμαρτήσῃ, συγερῶπης.

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 595

Λευκοῖσιν Φαρέεσι καλυψαμένῳ χρόα καλόν,

Ἀθανάτων μετὰ Φῦλόν ἴτε, προλιπόντ' ἀνθρώπους

Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνη-

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. βάζοντε ἀντὶ τῷ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

Ω Λύκιοι, πόσε φεύγετον; αἰδῶς, νῦν θεοὶ ἔσε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσι, & ita legisse videtur Moschopulus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est; alii ἔπεσι.

185. Θεῶν ὅπιν.) Ὅπιν Poëta usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in

imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti, quibus jus est in manibus; qui neque jus neque leges norunt.

*Neque frater amicus erit, ut antehac :
 Statim vero senescentes debonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impii, neque Deorum oculum veriti, neque hi sane
 Senibus parentibus educationis præmia reddent,
 Violenti, alter vero alterius civitatem diripiet :
 Neque ulli pii gratia erit, neque iusti,
 Neque boni, magis vero maleficum & injurium
 Virum colent, Justitia vero in manibus & pudor
 Non erit. Ledetque malus meliorum virum,
 Verbis injustis alloquens, perjurium vero iurabit.
 Livor autem homines miseros omnes
 Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur,
 in viso vultu.
 Tum demum ad cælum a terra spatiosa,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graves*

Mor-

189. ῥέειν.) Pro ὕβρισιν, ut tibus. Posteaquam vero præ-
 Latinis scelus pro scelesto. clare affectum invidiæ, epi-

192. Ἐπὶ δ' ὄρεον ὁμειῖται.) thetis suis descripsit, fingit
 Ubi notandum est, non jungi Pudorem & Nemefim Deas,
 præpositionem cum verbo, reliquisse terras, id est, nec
 sed cum nomine: & licet ὄρε- pudore bonos absterreri am-
 κον scribatur, tanquam sit no- plius a turpitudine, neque
 men per se, nullam tamen si- improbos metu vindictæ. Ne-
 gnificationem, nisi cum ἐπὶ mesis enim hic significat ju-
 jūngatur, habere. Est enim stitiam, quæ ulciscitur male-
 ἐπὶ δ' ὄρεον ὁμειῖται, pro ὁμει- facta flagitiosorum. Locus
 ται δ' ἐπιόρεον, ut infra vers. hic vere philosophicus etiam
 280. a Platone in Protagora tracta-

193. Ζῆλον.) Jam redit ad tus fuit.
 primam propositionem de li-

197. Ἰόν.) MS. Pal. Ἰόν.

B 5

199. κα-

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακῷ δ' ἔκ ἐσεται ἀλήκῃ.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς' ἐρέω φρονέουσιν αὐτοῖς. 200

Ὡδ' ἱρήξ προσέειπεν αἰηδόνα ποικιλόδειρον,

Ἵψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς.

Ἦδ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἄμφ' ὀνύχεσσι,

Μύρετο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.

Δαιμονίη τί λέλαικας; ἔχει γύσε πολλὸν ἀρείων. 205

Τῇδ' εἴς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοιδὸν ἔδσαν.

Δείπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ δ' μεθήσω.

Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.

Νίκης τε φέρεται, πρὸς τ' αἵχεσιν ἄλγεα πάχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ, τανυσίπτερ' ὄρνις, 210

Ὡ Πέρση· σὺ δ' αἶκε δίκης, μὴδ' ὕβριν ὄφελλε.

Ἵβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ. εἰδὲ μὲν ἐδλὸς

ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθαι δέ τ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβρι' ἰσχεῖ, 215

Ἐς

199. Κακῷ δ' ἔκ ἐσεται ἀλήκῃ.)

Id est, in tantum malitia invalescet, ut plane nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis exspectandum, (id enim ἀλήκῃ significat.) Et perspexerunt sapientes, omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec jus civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, non quod laudem mereantur; sed quod sine maximo incommodo e medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Narrat

apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores, αἶν' ὅτι fabulam ejusmodi significat, quæ figurate & tecte contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς.) Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα) Per Lusci-

niam intelligit doctos homines

Mortalibus hominibus, mali vero non erit remedium.

*Sed nunc fabulam a brutis desumptam regibus narrabo
quamvis ratione præditis.*

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,

Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.

Ille vera misere, curvis confixa unguibus,

Lugebat, eam autem violento ille sermone allocutus est:

Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.

Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.

*Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus
contendere: (titur.*

Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores pa-

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa: tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciofa est misero homini, nam nec bonus

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa.

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

Melior ad justa: Justitia enim super injuria valet, Ad

mines & sapientes; vocat hanc
aviculam *παικλόδειρον*, guttu-
re vario, propter soni & vocis
varietatem.

205. *Δαιμόνιη, τῇδ' αἴς.*) Ty-
rannica vox, plane proverbial-
is, de alterius vita pro libidi-
ne statuentis. Quasi dicat,
quantumvis justa sint ea, quæ
postules, tamen penes me est
jus de te statuendi, quid velim.

208. *Ἀφρων.*) Epiphonema
seu *ἐπιμύθιον* hujus fabulæ,
quod monet, non esse reluctan-
dum potentioribus.

211. *ὦ Πέρση.*) Primum
præceptum, quo fratrem ad
justitiam colendam, & inju-

stitiam vitandam adhortatur.
ὕβρις opponit justitiæ, quia pro
injustitia universali hæc vox
usurpatur: quamvis tamen sæ-
pius accipiatur pro insolentia,
quæ comitatur divitias.

215. *Διὸς δ' ὑπὲρ ὕβρις ἰσχυί.*)
Ratio præcepti est, quare sit sæ-
pius sequi justitiam, quia ad
bonum finem perducere non pot-
est, si quis injuria afficiat ali-
um. Nam ut veritas laborare
non potest, extingui non pot-
est, ita nec justitia. Atque hoc
significare voluit, cum inquit,
ἐς τέλος ἐλθῶσα ἰσχυί vero est
prævalere, obtinere.

216 *Πα-*

Ἔς τέλῳ ἐξελεῖσθα. παθῶν δέ τε νήπιῳ ἔγνω.
 Αὐτίκα γάρ τρέχει ὄρεα ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθῳ ἐλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγασσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμισας.
 Ἦδ' ἔπεται κλαίεσσα πόλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν, 220
 Ἥρα ἔοσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρεσα,
 Οἳ τέ μιν ἐξελάσσι, καὶ ἐκ ἰθείαν ἐνειμαν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίῃς,
 Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κροτρώφῳ, εἰδὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτῃ θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται. —
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρρεσι δὲ δρυς 230
 Ἀκρῇ μὲν τε φέρει βαλάντας, μέσῃ δὲ μελίσας.
 Εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασι.
 Τίκτεσιν δὲ γυναῖκες ἑοικότα τέκνα γονεῦσιν.
 Θάλασσι δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· εἰδ' ἐπὶ νηῶν
 Νείουσονται· καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρ ἄρρα. 235
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

Πολ-

216. Παθῶν.) Proverbialis locutio, quæ significat miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Αὐτίκα.) Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum cutiat, ne contra justitiam

faciant. Per ὄρεον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιας lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. ῥόθῳ.) Trepidus violentus, quo justitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & judicium.

*Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.
Justitia vero strepitus excitatur tracta quocunque homi-
nes duxerint*

*Donivori, pravisque judiciis judicant causas.
Hac vero sequitur deflens urbemque & mores populorum,
Caligine involuta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populique florent in ipsa:
Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec unquam justos inter homines fames versatur,
Neque noxa: in conviviiis autem partis opibus fruuntur.
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero
quercus*

*Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigera autem oves velleribus onusta sunt:
Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;
Florentque bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fecundus ager.
Quibus vero injuria mala cura est, pravaque opera,
Iis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter.*

Sape-

220. Ἡ δ' ἱστορία.) Subin-
telligendum fortassis, *κατὰ νό-
μον*, id est, cœtus, conven-
tus, statuta, & alia prava,
quæ sunt in consuetudine ci-
vili.

223. Οἱ δὲ δίκαι.) Eruditissi-
me insignia justitiæ præmia &
commoda enumerat. Eadem
fere recenset Homerus in cly-
peo Achillis.

229. Θαλίης) Uterque co-
dex Palatinus.

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Antithesi
quadam confert injustorum
pœnas ad præmia justorum.
Sunt autem omnia illa nata ex
legibus naturæ; quia recta ra-
tio dicitur, sceleratis & flagitio-
sis hominibus nullum malum
fore impunitum, & mala non
esse committenda. 238. Παλ-

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακῶ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 Ὅστις αἰετράινει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
 Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 240
 Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν. ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν μινύθουσι δὲ οἶκοι,
 Ζηνὸς Φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίῃς ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Ἥ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἥ τόγε τείχε' ἔχουσα,
 Ἥ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν. 245
 ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τήνδε δίκην. ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες,
 Ἀθάνατοι λεύσσειν, ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ 250
 Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἳ ῥα φυλάσσειν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἥρα ἐοσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἥ δὲ τε παρθένη ἐσὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 255
 Καί ῥ' ὅπότε ἂν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὃφρ' ἀποτίσῃ
 Δήμῳ ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοεῖντες
 Ἄλ-

238. Πολλάκι.) Hæc sententia totidem fere verbis est Iliad. legit, docens, Homer in Ecclesiaste: *Sape univēsa cōvitas mali viti pānam luit.* *ἐπαυρεῖν*, dicitur luere peccata. *Ἐπαυρεῖ*) Apud Æschinē in oratione adversus Ctesiphontem legitur ἀπύ-

Eustathius item in lib. α. *ἐπαυρεῖν* ponere pro eodem, ubi dicit, ἵνα πάντες *ἐπαύρωνται βασιλῆς*. Tzetzes quoque, & vet. cod. Palatinus, ut & Eustathius, ἀπύρα scribunt.

*Sapeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.*

*Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius,
Famem simul & pestem: intereunt vero populi;
Neque mulieres pariunt; decrescuntque familia,
Jovis Olympii consilio: interdum vero rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.*

*O reges, vos autem considerate etiam ipsi
Justitiam hanc, prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis (tes.
Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curan-
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice
Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certe, cum quis ipsam laeserit, injuste conviciando,
Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium;
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes*

Alio

241. Λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν.) asperari homines, ut potenti-
Poetz constanter observarunt, or impotentiore plane con-
semper pestilitatem sequi cari- terat, & ad nihilum redigat.
tatem annonæ.

244. Ἡ τῶντι. Hæc & simi- nunt prosopopœiam, cum fin-
lia procul dubio ab Hebræis & git justitiam sedere juxta Jo-
doctrina Moïsi & Propheta- vem, atque illum adhortari,
rum desumpta sunt, apud quos ut justis det præmia, de scele-
crebræ sunt hujusmodi com- ratis vero sumat pœnas.
minationes.

249. Τελευτῶν.) Emphasis τῷ καὶ τῷ α. in Palat. supra ἡ
hujus vocis significat ejus. adscriptum erat &
modi odio inter se mutuo ex-

259. Βασιλέων.) Synizesis

261. Ταῦ-

Ἄλλη παρκλίνεσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
 Ταῦτα φυλασόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 Οἱ αὐτῶ κακὰ τεύχεα ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βελὴ τῶ βελεύσαντι κακίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265
 Καίνυ τάδ' αἰὲν ἐθέλησ', ἐπιδέρεκεται, εἰ δὲ ἐλήθει
 Οἶν ῥῆ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιον
 Εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον
 Ἔμμενα, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει. 270
 Ἀλλὰ τάγ' ἐπὶ ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Καὶ νῦ δίκης ἐπάκβε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πεττεῖνοῖς, 275
 Ἔδειν ἀλλήλους, ἐπεὶ ἔδίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη

Γίνε-

261. Ταῦτα φυλασόμενοι.)
 Apostrophe ad iudices, ut recte
 judicent; neque frustra
 est, quod hæc sæpius iterando
 inculcat. Nam eam esse hu-
 manæ mentis malitiam, ut
 difficillime ad ea, quæ recta
 sunt, feratur, omnes passim
 viri sapientes viderunt. Et
 subjecit gnomas aliquot, quas
 dubium non est, ex legi-
 bus naturæ, tanquam ex fon-
 te promanasse. Ταῦτα.) Prin-

cipes dehortatur ab injusti-
 tia, tribus peculiaribus ar-
 gumentis, quorum primum
 est,

263. Οἱ αὐτῶ.) Quæ sen-
 tentia mire convenit cum
 ista,

*Incidit in foveam, quam
 fecit.*

Alterum, v. 22. a prudentia &
 animadversione divina. Ter-
 tium, v. 24. ab absurdis, & in-
 dignitate rei.

268. Νῦν

*Alio defleunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hæc caventes, o reges, corrigite ea quæ dicitis,
Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans:
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens.
Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum later
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine
gaudentem.*

*O Persa, ceterum tu hæc in animo tuo reponere,
Et justitiæ quidem animum adjice, violentiæ vero obli-
viscere prorsus.*

*Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
Piscibus quidem & feris & avibus volucris,
Se mutuo ut devorent, quando quidem justitiæ carent.
Hominibus autem dedit justitiæ, quæ multo optima
Est.*

268. Νῦν δὲ ἐν τῷ μῦθῳ, &c.) habentur, regulas colligit
Ἀπορον argumentum, id est, falsas.
ab absurdo, quasi dicat, ni- 272. ὁ Πέγης.) Denuo fra-
hil referret quales essemus, si trem ad justitiæ colendam
non essent constitutæ pœnæ adhortatur, argumento sum-
& præmia. Atqui sunt pœnæ pto a natura hominis.
& præmia. Itaque multum 273. Καὶ τοῦ δικῆς, &c.) Di-
refert. In vulg. edit. Νῦν δ' cit, hominibus quasdam sen-
ἐν τῷ. Quo errore deceptus tentias esse insitas, seu divini-
Ceporinus, putat in ἐν τῷ lit- tus inscriptas in animis, quæ
teram ε, ministerio δ adju- doceant nos recta: in bestiis
tam produci. Idem vero ex non sunt ejusmodi sententiæ,
multis aliis mendis, quæ in quæ indicent, quid sit facien-
vulg. Hesiodi editionibus dum.

Ἄλλη παρκλίνεσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
 Ταῦτα φυλασόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 Οἱ αὐτῶ κακὰ τεύχεα ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βεβλή τῷ βελεύσαντι κακίση.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265
 Καίνω τὰδ' αἶκ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεται, ἔδδ' ἔ λήθει
 Οἶν δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιον
 Εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον
 Ἐμμεναί, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει. 270
 Ἀλλὰ τὰγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Καὶ νυ δίκης ἐπάκβε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πεττεινοῖς, 275
 Ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ ἔ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὰν ἀρίστη

Γίνε-

261. Ταῦτα φυλασόμενοι.)
 Apostrophe ad iudices, ut recte
 judicent; neque frustra
 est, quod hæc sæpius iterando
 inculcat. Nam eam esse hu-
 manæ mentis malitiam, ut
 difficillime ad ea, quæ recta
 sunt, feratur, omnes passim
 viri sapientes viderunt. Et
 subjecit gnomas aliquot,
 quas dubium non est, ex legi-
 bus naturæ, tanquam ex fon-
 te promanasse. Ταῦτα.) Prin-

cipes dehortatur ab injusti-
 tia, tribus peculiaribus ar-
 gumentis, quorum primum
 est,

263. Οἱ αὐτῶ.) Quæ sen-
 tentia mire convenit cum
 ista,

*Incidit in foveam, quam
 fecit.*

Alterum, v. 22. a prudentia &
 animadversione divina. Ter-
 tium, v. 24. ab absurdis, & in-
 dignitate rei.

268. Νῦν

*Alio defleunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hæc caventes, o reges, corrigite ea quæ dicitis,
Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans :
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens.
Et hæc (siquidem vult) inspicit : neque ipsum later
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius : quando malum est, justum
Esse : siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine
gaudentem.*

*O Persa, ceterum tu hæc in animo tuo reponere,
Et justitiæ quidem animum adjice, violentiæ vero obli-
viscere prorsus.*

*Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius :
Piscibus quidem & feris & avibus volucris,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent.
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est.*

268. Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ', &c.) habentur, regulas colligite
'Απορον argumentum, id est, falsas.
ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si
272. Ὡς Πέσσει.) Denuo fratrem ad justitiam colendam
non essent constitutæ pœnæ adhortatur, argumento sum-
& præmia. Atqui sunt pœnæ pto a natura hominis.
& præmia. Itaque multum
273. Καὶ τοῦ δίκης, &c.) Di-
refert. In vulg. edit. Νῦν δ' cit, hominibus quasdam sen-
(ἐγὼ) Quo errore deceptus tentias esse insitas, seu divini-
Ceporinus, putat in ἐγὼ lic- tus inscriptas in animis, quæ
teram ε., ministerio δ adju- doceant nos recta : in bestiis
tam produci. Idem vero ex non sunt ejusmodi sententiæ,
mulcis aliis mendis, quæ in quæ indicent, quid sit facien-
vulg. Hesiodi editionibus dum.

Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδοι εὐρύοπα Ζεὺς.

Ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας 280

ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας, νήκεσον ἀάδη,
Τῷ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπιον ἀλείπτει.

Ἀνδρὸς δ' εὐόρκῃ γενεῇ μετόπιον ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐοθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.

Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐξιν ἐλέομαι 285

Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν

Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρσι· οἴμ' ἐπ' αὐτήν,

Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,

Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐῖσα. 290

Οὗτ' μὲν πανάρις, ὅς αὐτῷ πάντα νοήσει,

Φρασαίμεν τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἥσιν
ἀμείνω.

Ἐοθλὸς δ' αὖ καὶ κεῖν, ὅς εὖ εἰπόντι πίθηται

Ὅς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοήσει, μήτ' ἄλλ' ἀκέων

Ἐν θυμῷ βάλλεται, ὃ δ' αὐτ' ἀχρηΐ· ἀνήρ. 295

Ἀλλὰ

282. Ἀμαυροτέρῃ γενεῇ.) eum proponit, ut sit conjunctus cum virtute & justitia. Posteritas quæ propemodum obliteratur. Neque enim tantum fumitur supplicium de ipso; sed de ipsius etiam liberis: nam illi postea deterius habebunt.

284. Σοὶ δ'.) In sequentibus Poeta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ, variis argumentis declarat. Hortatur ergo ad laborem, & ita

285. Κακότητα.) Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς δ'.) Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut jungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est, qui

*Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere
Qua novit, ei opes largitur late sonans Jupiter:
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adversus justitiam delinquens, immedicabi-
liter laeditur.*

*Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem justi generatio apud posteros praestantior.
Ceterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo ha-
bitat.*

*Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales, longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera: ubi vero ad summum ventum
fuerit,*

*Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint me-
liora.*

*Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.*

Verum

qui literam Pythagoræ de-
scripsit.

288. Μακρὸς δὲ ἁπλὸς ὁ λόγος. (Oportet enim, ut
quod justum est, simplex, pla-
num & perspicuum sit. Nam
& veritatis oratio simplex est,
& rectum sibi per omnia
constat.

289. Εἰς ἀκρον ἵκνται. (Du-
plex lectio est. Sunt enim qui
ἵκνται: sunt qui ἵκνται, legant.
Quod si legas ἵκνται, tunc im-

personaliter erit exponendum.

291. Οὐτὸν.) Tria homi-
num genera describit. Livius
in Fabio & Minucio hunc lo-
cum pene ad verbum expref-
sit: Sæpe ego audiui, mili-
tes, eum primum esse virum,
qui ipse consulat quod in
rem sit; secundum, eum, qui
bene monenti obediat: Qui
nec ipse consulere, nec alteri
parere scit, eum extremi inge-
nii esse.

Ἄλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένῳ αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένῳ, ὄφρα σε λιμός
 Ἐχθαίρῃ, Φιλήν δὲ εὐσέφανῳ Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βίότῃ δὲ τήν πῖμπλησι καλλιήν.
 Λιμός γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορῳ ἀνδρὶ. 300
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄνδρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶῃ, κηφήνεοσι κοθέροισι ἴκελῳ ὀρμήν,
 Οἳ τε μελίσσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἔδοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραία βίότῃ πλήθωσι καλιαί. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καί τ' ἐργαζόμενῳ, πολὺ φίλτερον αἰθανά-
 τοισιν

Ἔσσεαι ἡδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συγέεσιν ἀεργός.
 Ἔργον δ' ἔδὲν ὄνειδῳ, ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδῳ.
 Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς 310
 Πλαστεῦντα· πλέτω δ' ἀρετὴ καὶ κῦδῳ ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷῳ ἔηδαι τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίῃ ὥς σε κελεύω.

Αἰ-

296. Ἄλλὰ σύ γ' ἡμετέ-
 ρης, &c.) Hæc demum est de
 labore propositio. Labora, ut
 possis effugere famem. Et ar-
 gumentatur a locis honesta-
 tis, quod & Diis & homini-
 bus sint cari homines soler-
 tes. Oderunt autem Dii igna-
 vos. Addidit quoque simili-
 tudinem, qua vitam inertium
 fucis comparat,

298. Φιλήν δὲ εὐσέφανῳ.)
 Alii: δὲ σ' εὐσέφανῳ.

302. Κοθέροις.) Κόθουρ, a
 κεύθω, abscondo, & ὑρᾶ, cau-
 da, quod aculeum non exe-
 rant fuci, vel propter igna-
 viam, vel quia non habeant:
 fucorum enim alii aculeos
 habent, alii non, ut Plato do-
 cet.

*Verum tu nostri semper praecepti memos,
Operare, o Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque
otiosus*

*Vivit, fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absument otiosi
Vorantes: tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans multo etiam carior jam immortalibus
Eris ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus
est.*

*Quod si laboraveris, mox te emulabitur & otiosus
Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comita-
tur.*

*Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus sicut te jubeo.*

Pu-

304. Σοὶ δ' ἔργα φιλ' ἔστιν esse non potest, quia alias ad
μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi vitium deflecteret.
saep̄ μέτριον dicunt id, quod 309. Ἔργον.) Est occupatio
in unaquaque re bona maxi- contra fratris & multorum
mum est. Sic & apud Plato- stultam opinionem.
nem μετρίως λέγειν, ubique 312. Δαίμονι.) Occurrit ob-
est optime & verissime dice- jectioni de paupertate.
re; Ἀμέτριον σοφίης, multum 313. Ἀσσίφρονα θυμόν.) He-
sapientiae. Id enim quod opti- sychius ματαιόφρονα exponit,
mum est, extra mediocritatem ὁ κύφας ἔχων τὰς φρένας.

Αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδώς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσῳ δὲ πρὸς ὀλβῳ.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά. θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβον ἔληται,
 Ἡ ὃ γ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσεται, (οἰά τε πολλὰ 320
 γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδῳ νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ)
 Ρεῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβῳ ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς τ' ἰκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει. 325
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐῷ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
 Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχε, παρακαίρια ῥέζων.
 Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιτράίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γῆρα ἔδῳ
 Νεικέει χαλεποῖσι καθαρπτόμεν ἔπτεοςιν. 330
 Τῷ

315. Αἰδώς.) Occupatio i- Priorem Odyss. p. postero-
 tem est, non esse turpe labo- rem Il. α.
 rare, praesertim egenti. Cita-
 tur hic versu: proverbialiter,
 mendicos debere esse impu-
 dentes: verum hæc neuti-
 quam Hesiodi sententia est.
 Est enim duplex verecundia.
 Prodest in loco pudor: obest,
 si eo ignaviam nostram præ-
 texamus. Pudorem ergo in-
 erritum improbat, quos vocat
 Virgil. *Degeneres animos*
 Hunc versum, sicut & proximi-
 me sequentem, ex Homero
 insertum esse, Plutarchi te-
 stimonio confirmat Proclus.
317. Ἀνολβίῃ.) Vet. Palat.
 θάρσῳ δὲ πρὸς ὀλβον. in altero
 tamen dandi casu.
318. Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπα-
 κτά.) Est in omnium ore hæc
 sententia: *Male parva, male*
dilabuntur: honeste parva du-
 rant apud hæredes.
319. Εἰ γάρ τις.) De gene-
 ra injuriæ facit. Sunt a-
 lienas facultates vi rapiant.
 Alii per fraudem & perjuriam
 ditescere cupiunt.
323. Ρεῖα τέ μιν μαυρῶσι.)
 Validissimum argumentum
 est,

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet :

Pudor qui viros valde & ledit & juvat.

Pudor quidem paupertati adsit , audacia vero divitiis.

Opes vero non rapienda : divinitus enim data , multo meliores.

*Si quis namq; & manibus per vim magnas opes traxerit ,
Aut lingua spoliavit , (qualia multa*

Fiunt , quamprimum lucri amor mentem deceperit

Hominum : pudorem vero impudentia expulerit)

Facile & illum obscurant Dii , minuuntur vero familia

Viro illi : exiguum vero ad tempus divitia adsunt.

Par est delictum , si quis supplicem & hospitem malo

Quique fratris sui cubilia ascenderit , (afficiat :

Secreti causa lecti uxoris , scelerat a patrans :

*Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos li-
beros :*

Quique parentem senem misero in senecta limine

Probris affecerit , gravibus incessens verbis :

Huic

est, quo absterrentur homines a malefactis , videlicet metu poenarum.

324. Παῦρον.) Male partum, male disperit. Et, De male quaestis non gaudet tertius haeres.

325. Ἰσόν.) Supplicem anti- quitus nefas erat non solum laedere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένῳ. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅς τέ τευ ἀφραδίῃ.) Et sacra scriptura horrendum supplicium iis minatur, qui pueros laedunt. Est enim alioqui

ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui laedunt orphanos, Ἀλιτγαίνεταί.) In v. Pal. in alio ἀλιτγαίνων.

329. Κακῇ ἐπὶ γύρα.) Anthithesi quadam præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob causam addita sit promissio : nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos.

Est autem elegans metaphora, ἐπὶ γύρα, id est, in limine senectutis, pro extrema senecta.

Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
 Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ κατάρῳς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν. 335
 Ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θυέσσι τε ἱλάσκεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' εὐνάζη, καὶ ὅταν φάσιν ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κραδίην καὶ θυμόν ἔχωσιν
 Ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλῃ.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι. 340
 Τὸν δὲ μάλισα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθιναίῃς.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρημ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 Γείτονες ἄζωσοι ἐκίον, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονι ἐοῦθα. 345
 Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονι, εὖ δ' ἀποδῆναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶκε δύνῃαι.
 Ὡς ἂν χρηρίζων, καὶ ἐς ὕπερον ἄρχιον εὖρης.

Μη

334. Καδδύναμιν.) Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora a primis illis justitiæ gratinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere,

339. Ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖρον,) Hoc est, ut aliorum juvenem familiarem, possessionem, &c.

340. Τὸν φιλέοντ' &c.)

Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora a primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλισα καλεῖν, &c.) Admonet, vicinum studiose colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum.

Nec

*Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cobibe stultum animum.
Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tem-
pus venerit:*

*Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum veropotissimum vocato, quicumque te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus
commodum.*

*Naclus est rem bonam, quicumque naclus est vicinum bo-
Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit. (num.
Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe, recta-
que redde,*

*Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.*

Ne

Nec poeta hanc sententiam temere multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissime cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γὰρ) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Εὐχρίστον ἄλλο.) Elegantissimum

est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλοις.

343. Ἀζωστοι.) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρίως, dimensum accipere, vel mutuo.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν. 350
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, αἰδώτῃ δ' ἔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεира.
 Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δῶη, 355
 Χαίρει τῷ δῶρω, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀναιδεῖσθι πιθήσας,
 Καὶ τε σμικρὸν ἔαν, τότε ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,
 Καὶ θαμὰ τ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο. 360
 Ὅς δ' ἐπ' εὐνὶ φέρει, ὅδ' ἀλύζεται αἰῶσπα λιμόν.
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρας κήδει.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θυρήφι.
 Ἐδλὸν μὲν, παρεόντ' ἐλέσθαι· πῆμα δὲ θυμῷ,
 Χρηίζειν ἀπεόντ' ἄσπε φράζεσθαι ἄνωγα. 365
 Ἀρχομένους δὲ πῖσθαι καὶ λήγοντ' κορέσασθαι,
 Μεσότη φεῖδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φεῖδω.
 Μιῶς δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἐρημέν' ἄρκει ἔσω.

Καί.

354. Δῶς ἀγαθὴ, &c.) Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut beneficiamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν.) Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non inepte ad

studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsentī copia frui, & semper aliquid habere præ manu. (Ἐπὶ σμικρῷ.) Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἰῶσπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum

Ne mala lucra captes : mala lucra aequalia damnis.

Amantem te ama, & iuvantem te iuva.

Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.

Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

*Quicumque etenim vir sponte sua dat, et si multum dedit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo. (rit,*

Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,

Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carum ani-

Siquidem enim parvum parvo addideris, (mum.

*Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc eva-
serit.*

Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est, virum ledit.

Domi melius esse : quoniam noxium quod foris est.

Bonum quidem, de presenti capere : noxa vero animo

Egere absente : id quod te cogitare jubeo.

Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,

Medio parce : fera vero in fundo parcimonia.

Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.

Etiā

nigrum aut luridum colorem
inducat.

366. Ἀρχομένη.) Extrema
liberalitatis fugienda monet,
ut neque sis prodigus, neque
sordidus. Vintum in summo
tenuius est, quod sit proximum
aëri : in imo fæculentum est :
in medio autem purum. Ergo
in medio probatur parsimonia.

367. Διλή.) Proverbium
in eos qui omissis demum oc-
casionibus incipiunt sapere.

Διλή δ' ἐν πυθμένι φησὶ.

Alii legunt διλή. Sed sicut

Poëtis διελινόν μετὰ πλεονα-
σμῷ Ἰωνικῷ est διελινόν : sic διλόν
μετὰ συγκοπῆς, idem est, quod
serum.

368. Μισθός δ' ἀνδρῶν.) Mer-
cenarios benigne tractandos
dicit ; mercedemque suffi-
cientem solvendam iis, quos
conduxisti ; ita illi vicissim
operam dabunt, ut respon-
deant in laborando.

Καὶ

Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπισίᾳ ὤλεσαν ἄνδρας. 370
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοσόλῳ ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλεσσα, τεὴν διφῶσα καλὴν.
 Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
 Μυνογενὴς δὲ παῖς σώζοι πατρῷον οἶκον
 φερέμεν· ὥς γὰρ πλᾶτ' ἀέξεταί ἐν μεγάροισι. 375
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 ῥεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιδήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλᾶτ' θυμὸς ἐέλδεταί ἐν φρεσὶν ἧσιν,
 ὧδ' ἔρδειν· ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380

BI-

369. καὶ τε.) Non temere
 ulli fidendum monet, ita ut
 etiam cum fratre jocans, te-
 stem adhibeas. Vel, secun-
 dum quosdam, ut etiam cum
 fratre caute agas, fide qua-
 dam interposita, non aperte
 quidem, sed quasi per jocum,
 sine offensione fratris, & ali-
 qua diffidentiae tuae indicatio-
 ne.

371. Πυγοσόλῳ.) De me-

retrice intelligit, quæ immo-
 dicæ elegantiae cultus sit de-
 dita.

374. Μυνογενὴς δὲ παῖς σώ-
 ζοι.) Eo admonemur, juxta
 vetus proverbium: *Oculo do-*
mini saginari equum.

375. φερέμεν.) Pueri φε-
 ρεσθῖ dicuntur, dum in te-
 nera illa ætate sunt, qua
 crescunt, nutriunturque, ut
 & βέσκεσθῖ. Tum Heinſius

vult,

Etiā cum fratre ludens, testem adhibeto.

Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.

Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,

Blande garriens, tuum inquirens tugurium.

Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.

Unicus vero filius servavit paternum domum

Pascendo: ita enim opulentia crescet in edibus.

Senex autem moriaris, alium filium relinquens.

*Facile vero & pluribus prabuerit Jupiter ingentes
opes.*

Major autem plurium cura, major quoque accessio.

Tibi vero si opes animus appetit intra sese,

Sic facito: operamque opera subinde addito.

LI.

vult, ut sequens versus huic
anteponatur.

376. Ἐγκαθ' ὃν θάνατον.) Duplex sensus horum versuum. Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Si-

quidem unus vir, nullus vir. ut habet proverbium.

379. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis, vel παρακινῆ ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditescas, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed saepe cadendo.*

IN

BIBΛION β.

Nescio quo iudicio vulgatæ editiones hunc librum secundum Hesiodi constituent; quum si hic sit initium secundi, illud Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένον, tertii initium esse oporteat: quod tamen illæ dicere ausæ non sunt, licet & hanc partem a præcedentibus distinguentes. Stephanus certe considerans titulum huius opusculi esse Ἔργα καὶ ἡμέραι, & ita in duas tantum partes esse divisum; illis editionibus assentire non potuit, quæ librum fe-

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
 Ἄρχεθ' ἀμνητῶ· ἀρότοιο δὲ, δυσσομενάων.

Αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 κεκρύφαται· αὐτῆς δὲ περιπλομένης ἐνιαυτῶ
 φαίνονται, τὰ πρῶτα χαραιομένοιο σιδήρε. 385

Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἱ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἄγχεα βροσθήεντα
 Πόντε κυμαίνοντ' ἀπόπροθι πύονα χῶρον

Ναῖε-

IN II. LIBRUM

281. Πληϊάδων.) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primū per ortum & occasum Pleiadū ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tri-

bus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμικῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονικῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit men-

LIBER II.

secundum hinc incipere volunt; (nam alioquin tres esse libros necesse foret) sed satis esse putavit, si litteris majusculis ostenderet, poetam ad alterum prioris libri membrum transire. Quum enim hortatus antea sit fratrem ad suscipiendos labores, præsertim rusticos, (multa interim salubria ad instituendam vitam consilia admiscens) nunc de iis & in tempore, & certa arte suscipiendis præcepta tradit: adeo ut quæ præcedunt ad hunc usque locum, veluti præfationis cujusdam vicem obtinere videri possint. *Steph.*

P*Leiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem vero, occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rursum vero circumvolvante se anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique arvorum est regula, quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem*

Habi-

menſe Novembri) arationis tempus adefſe dicit.

383. Αἰ δὴ.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrantis: quod eſt a Maio uſque ad Junium. Poſt menſes ergo duos mane cernuntur, ubi longius jam Sol diſceſſerit a Tauro. Deinde menſe Octobri poſt matutinum occaſum, noctu ruruſus cernuntur. Neque eſt ſic accipiendum, quod poſt occaſum matutinum, poſt autumnum lateant, nam ita noctu

cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conſpicitur dicit. Id fit in æſtate, dum Sol propius Taurum verſatur.

384. Περιπλομένη.) Epith. anni, ἀπέλωμαι, id eſt, exiſto: vel πολέω, verito: vel ἀπεπλήρωμαι. Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίον.) Elliptica oratio eſt, vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quique valles concavas, &c. hæc lex ſervanda eſt.

387. Ἀγχεα.) Paluſtrema terram ſignificat.

389. Γυ-

Ναίεσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἀμάσθαι, εἰ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερι. ὥς τοι ἕκαστα
 Ὄρι' ἀέξεται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσεως ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσεως.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι ἐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεσθαι, νήπιε Πέρση, 395
 Ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο·
 Μὴ ποτε σὺν παιδεοσὶ γυναικί τε θυμὸν ἀχέουσιν,
 Ζητεῦσθαι βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δὺς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ἐπρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλιν ἀγορεύσεις. 400
 Ἀχρεὶ δ' ἔσαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὸν τ' ἀλεωρήν.
 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναικὰ τε, βῆντ' ἀροτῆρα,
 Κτητὴν δ' ἀγαμέτην, ἥ τις καὶ βυσὶν ἔποιτο.
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἀρμενα ποιήσασθαι. 405
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνήται, σὺ δὲ τητᾷ.

H

389. Γυμνόν.) Vult ut hos labores perficiat mature & an-
 re sœvitiem hyemis, atque sol-
 licite & festinanter, ad egesta-
 tem & ejus molestias vitandas.
 Hic versus in Homeri & He-
 siodi certamine, ab H. Steph.
 edito, ita legitur: Γυμνόν τ'
 ἀμάν ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται.
 in MS. P. ἀμάν, id est, συνα-
 θροίζεν ἢ θροίζεν. Εἰ χ' ὥρια
 πάντ.) Ὄριον non est semper
 τὸ κατ' ὥραν; sed & τὸ ἐντελεῖς
 in fructibus.
396. Ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποι-
 σι.) Causa quare sit laboran-
 dum. Quia homo factus & or-
 dinatus est ad labores. Ne-
 que frustra est, quod hoc tam
 sedulo inculcat & urget Poe-
 ta. Nam præterquam quod
 Dei voluntas est laborare,
 etiam hoc significare Poeta
 voluit, non posse fieri, ut quis
 honeste vivat, nisi simul la-
 bore. Διατεκμαίρομαι, est or-
 dino, constituo.
401. Νομός.) Alii fortasse

*Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
Nudus quoque metito, si quidem tempeſtiva omnia voles
Opera ferre Cereris: ut tibi ſingula
Tempeſtiva creſcant, ne quando interim egens
Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,
Sicut & nunc ad me veniſti: ego vero tibi non amplius
Neque amplius mutuo tradam. Labora, ſtolide Perſa,
Opera qua hominibus Dii deſtinaſunt:
Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Queras victum per vicinos, hi vero negligent.
Bis enim & ter forſitan conſequeris: ſi vero amplius mo-
leſtus fueris,
Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitiſque ſolutionem, famiſque evitationem.
Domum quidem primum, uxoremq; bovemq; aratorem,
Famulam non nuptam, qua & boves ſequatur:
Utenſilia vero domi omnia apta facio:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuſet, tu vero ca-
reas,*

Tem-

melius νόμος legunt, id eſt, riſtoteles tamen, initio Oeco-
ratio vel ſeries verborum ad
perſuadendum appoſita: non
nulli etiam de modulis &
cantu mendicorū intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρῶτις α.)
Primus verſus hujus libri
continebat propoſitionem,
complectens ſumman agri-
culturae, meſſis videlicet &
arationis: Nunc narrationem
contexit, quae generalia quæ-
dam præcepta continet, de
conſtituenda re familiari.

404. Κτητήν.) Famulam
intelligit jure acquiſitam: A-

nomici ſui, ad uxorem refert.
κτητήν α.) Notarunt jam olim
viri docti, Philoſophum in
Oeconomicis etiam τὴν κτη-
τὴν pro conjuge ſumere. In
jure certe Attico etiam con-
jux inter τὰ κτήματα numera-
batur, & maritus ὁ κύριος
appellabatur.

405. Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ.)
Commendat ordinem & cu-
ram in re domeſtica hoc præ-
ceptum. Columella enim ni-
hil magis prodeſſe dicit,
quam ſi ſervetur ordo.

Ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐριον, ἐς τ' ἔννηφον.
 Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πῖμπλησι καλὴν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμεν' μελέτῃ δέ τοι ἔργον ὀφέλλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ αὔταισι παλαίει.
 Ἡμ' δὴ λήγει μὲν ὅξ' ἡελίοιο
 Καύματ' ἰδαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντ'
 Ζηνὸς ἐριοθενέ', μετὰ δὲ τρέπεται βρότε' χρῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερον (δὴ γὰρ τότε σείρει ἀστὴρ 415
 Βαίον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνδρώπων
 Ἔρχεται ἡμάτι, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμ' ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιότῃ λήγει.
 Τῇμ' ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημέν' ὥριον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνει, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 Ἀξονὰ θ' ἐπταπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον ἔτω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τρισπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ,
 Πολλ'

407. Ἡ δ' ὥρη παραμείβη-
 ται.) Oportet agricolam dili-
 genter observare occasionem,
 quia non levis jactura est in
 mutuo accipiendo : dum e-
 nim mutuum petis, perdis
 temporis occasionem.

408. Μήδ' ἀναβάλλεσθαι.)
 Sunt hæc communia præce-
 pta de non cunctando. Recte
 Ovidius in hanc sententiam
 dixit l. i. de Rem. Am.

*Qui non est hodie, cras minus
 aptus erit.*

ἔννηφον.) Ab ἔνῃ, id est, po-
 stremus dies mensis.

412. Ἡμ' δὴ λήγει.) Se-
 cundum præceptum, de ara-
 tro faciendo, & quando cæ-
 denda sit materia ad rem ru-
 sticam. Orditur autem a chro-
 nographia. Ἰδαλίμῃ καῦμα,
 τὸ ἰδραποιδόν exponunt, id est,
 æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται, &c.)
 Id est, remisso æstu respirat
 corpus. Nam propter æstum
 & calorem corpora torpent.

*Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
 Ne vero differas inque crastinum inque perendinum.
 Non enim laboris fugitans vir implet borreum,
 Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
 Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
 Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Jove præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo levius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur.)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylva, folia autem bumi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
 Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris, (sic.
 Trium palmorum curvaturam rota secato decem palmo-
 rum currui, Mul-*

415. Σελγ. ☉.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

417. Πλαῖον.) Ubi sol accesserit Scorpion, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram.

418. Ἡμ. ☉ ἀδικοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec

sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀδικοτάτη, id est, incorruptissima, a δῆκω, id est, mordeo, quæ non mordentur a vermibus.

421. Ὀλμον τριπόδην.) Per Ὀλμον τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δεκαδάριον.) Α δῶρον, id est, palmus, quod munerum, datio δῶρον appelletur: id autem geritur per palmam manus.

Πολλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν
 ἔυρης, 425

Ἐς οἶκον, κατ' ὄρε^α διζήμεν^α, ἢ κατ' ἄρθεραν,

Πρίνινον· ὅς γάρ βυσιν ἄρῃν ὀχυρώτατός ἐστιν·

Εὐτ' ἂν Ἀθηναίης ὁμῶς ἐν ἐλύματι πῆξας

Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοδοῇ.

Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμεν^α κατὰ οἶκον, 430

Ἀυτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώιον ἔτω.

Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιο.

Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκμώτατοι ἰσοδοῆς.

Δρυὸς ἔλυμα, πρίνθ γῆν. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γὰρ θέν^α ἐκ ἀλαπαδνόν) 435

Ἡβης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.

Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον

Ἀξείαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐτὶ λίποιεν.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκονταετῆς αἰζήος ἔποιτο,

Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον· 440

Ὅσ' ἔργα μελετῶν ἰδέϊαν αὐλακ' ἐλαύνοι,

Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ·

Θυμὸν ἔχων· τῷ δ' ἔτι νεώτερ^α ἀλλ^α ἀμείνων

Σπέρματα δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

Κερότερ^α γὰρ ἀνῆς μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. 445

φρά-

428. Ἀθηναίης.) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα.) Indicat, patrem familias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam supellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Αυτόγυον.) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκονταετῆς.) Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præ-

ditum

*Multa prater ea curva ligna: fert autem dentale cum in-
Domum, siue in monte quarens, siue in agro, (veneris,
Iligneum. Hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infigans
Clavis adjunctum siua adaptaverit.*

*Bina vero disponito aratra, laborans domi,
Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.
Elauro autem vel ulmo firmissimæ siua sunt.*

*E quercu temonem, ex ilice dentale, boves vero duos
novenes est)*

*Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum
Adolescentiæ mensuram habentes, bi ad laborandum opti-
Non utique bi contendentes in sulco aratrum mi.
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.*

*Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum, octo morsuum;
Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Non amplius respectans ad coætaneos, sed in opere
Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitan-
Junior enim vir ad coætaneos evolat animo. (dum.
Con-*

ditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit; quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. 'Οκτάβλωμον.) Octo morsuum, a βλωμός morsus, ita tamen, ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cœna,

vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus constent.

441. 'Οσκ.) Ætatis, quam in servo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.

444. 'Επισπορίην.) Quasi superfeminatio, quæ usurpári solet, cum prior sementis, non est rite peracta.

Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνῃ ἐπακέσῃς
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης,
 Ἥ τ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματ' ὥρην
 Δεικνύει ὀμβρηνῆ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀδέτῳ.
 Δητότε χορτάζειν ἑλικας βόας ἐνδον ἑόντας. 450
 Ῥηίδιον γὰρ ἐπ' αἶπειν, βόε δὸς καὶ ἁμαζαν.
 Ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' αἰνὴς φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἁμαζαν,
 Νήπι' αἶσθε τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δέρας ἀμάξης.
 Τῶν πρόθεν μελέτην ἔχμεν, οἰκῆϊά θ' εἶδαι. 455
 Εὖ τ' ἂν δὲ πρώτισ' ἀροτ' ἀνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς ὁμῶές τε καὶ αὐτὸς,
 Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο κατ' ὥρην,
 Πρωὶ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρῃαι.
 Εἴαρι πολεῖν· θέρε δὲ νεωμένης σ' ἀπατήσῃ. 460
 Νεῖον δὲ σπείρειν ἔτι κῆφίζουσιν ἄρῃαν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτεια.
 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερι ἱερὸν ἀκτὴν.

Ἀρ-

446. Φράζεσθαι.) Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis. rusticorum taxat, qui non considerant, quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

449. Ὀμβρηνῆ.) M.S. Palat. & alii, ὀμβρηνῆ. Κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς.) Id est, terret eum cui non sunt boves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi. 456. Εὖτ' ἂν.) Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosâ, & tamen madefacta.

451. Ῥηίδιον.) Occupatio ne negligentiam & inscitiam

*Considera vero, cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis;
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvia: cor autem rodit viri bobus carentis:
 Tunc sane pasce curvos boves, domi manentes.
 Facile enim dictu est, par boum da & plastrum:
 Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.
 Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fa-
 bricare currum,
 Stultus: & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat:
 Novalẽm vero serito adhuc levẽm terram. (est.
 Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica vero Jovi terrestri, Cererique castæ,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus. Ut*

460. Εἶασι.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νεῖον.) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosorem fructum ferat. Est autem Novalẽ, ager qui alternis annis seritur. Κρητίζουσα, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀαρξίαση.) Pellens exsecrationem. Solent enim agricoltæ maledicere quando fructus ex sententiã non proveniunt. Εὐκμήτεια, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

464. Ἰερόν.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusina Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

Ἀρχόμεν(Θ)ταπρῶτ' ἀρότρῃ, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης 465
 Χειρὶ λαβῶν, ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυν ἐλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὀπίωθεν
 Δμῶς, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθεῖν,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη δὲ κακίστη. 470
 Ὡδέ κεν αἰδοσύνη σάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλ(Θ) αὐτὸς ὀπίωθεν Ὀλύμπι(Θ) ἐὼλόν· ὀπάζοι.
 Ἐκ δ' ἄγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεῦμενον ἔνδον ἔοντ(Θ).
 Εὐοχέων δ' ἴξαι πολὺν ἔαρ· ἔδὲ πρὸς ἄλλας 475
 Αὐγάσει· σέο δ' ἄλλ(Θ) ἀνὴρ κεχρημέν(Θ) ἔσαι.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα διαν,
 Ἥμεν(Θ) ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔργων,
 Ἀντία δεσμεύων κεκονιμέν(Θ), ἔ μάλ' αὖ χαίρων.
 Οἴσεις δ' ἐν Φορμῶ· παῦροι δέ σε θήσονται. 480
 Ἄλλο-

465. Ἀρχόμεν(Θ).) Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu reneat arator.

467. Ἐνδρυν.) Καρδία δένδρον, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vett. Codd. Palatin. Ἐνδρυν, id est, δρυῖνον, vel αὐτὸν τὸν ἰσοβάτα, lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet

autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλ(Θ) αὐτὸς.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex patrum religione promanasse, veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam

Ut primum incipias arare, cum extremum sive
 Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
 Quernum temonem trabentium loro. juvenis autem po-
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceffat, (ne
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Jupiter bonum praeberit.
 Evasis autem ejicies araneas: teque arbitrör
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Latus autem provenies ad canum ver. neque ad alios
 Respicias: tui vero alius vir indigus erit.
 Si vero ad solis conversionem araveris terram aliam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient.

Alias

ram & quicquid est laborum, | 477. ΕΙ ΔΕ.) Improbatur hic
 nobis commendat. Vult ut arationem dilatam ad solsti-
 pro se quisque acriter in tium hybernium.

laborem animum intendat: | 478. ἩΜΕΝΘ.) Ob culmo-
 verum finem laborum, & ut rum brevitatem scilicet &
 nos vocamus benedictionem, paucitatem. Singula verba
 non nisi a Deo expectet. significanter hic ponuntur, ad

473. ΕΞ Δ.) Quia scilicet declarandum tristem eventum
 omnia sepositoria & vasa re- tardæ arationis.
 pleta sint.

474. ΕΡΕΥΜΕΝΟΝ.) Cum in- Extenuatio est: Donum por-
 quisitione & delectu capien- tabis, non vehes: opus tibi
 tem. erit calathio, non onusto

475. ΠΟΛΙΟΝ ΕΑΡ.) Epithe- plauastro: habebis enim mul-
 ton veris, quod adhuc ab tum culmorum & parum gra-
 hyeme & pruinis canescit. Et norum. Φορμὸς enim dicitur,
 θυμῶν cum α in antepenulti- quidquid confutum est.
 ma scribendum, concidit au- Φόρμῳ, stragulum factum ex
 tem rursus longa brevem, ut juncis.

sæpe jam supra,

D 5

481. ἈΛ-

Ἄλλοτε δ' ἄλλοι Ζηνὸς νόοιο·
Ἀργαλέοι δ' ἀνδρεσσι κατὰ θυητοῖσι νοῆσαι.
Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τό δέ κεν τοι Φάρμακον εἴη.

Ἡμὲν κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πέτάλοισι
Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτῆς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
Τῇ μὲν Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἥματι, μήδ' ἀπολήγοι,
Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλήν, μήτ' ἀπολείπων
οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφάριζεν.

Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδὲ σε λήθοι
Μήτ' ἑαργινόμενον πολίαν, μήθ' ὦρι· ὄμβρῳ, 490
Πὰρ δ' ἴθι χάλκεον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην,
Ὡς χειμερὶν, ὅποτε κρύει ἀνέρας εἶργον
Ἰσχνάνας· ἐνθα κ' αἰοκνέει ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
Μή σε κακῆ χειμῶν ἀμνηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενήνῃ, λεπτήν δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις. 495

Πολ-

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορὰ, Admonet rursus diligentia-
& mitigatio præcepti de tar- solet enim Poëta subinde
da aratione, quod tempesta- morales sententias aspergere,
tes variaz sint pro voluntate præcipue de sedulitate, cujus
Jovis. usus & vis in omnes vitæ par-

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης.) res. tes se extendit. Nam, ut res.
Si vero fero araveris, hoc po- diligentia crescunt, ita socor-
terit esse remedio, & verna dia decrescunt.

491. Πὰρ δ' ἴθι.) Id est, παράτρεχε, παρέχε, ut gloss. & præteri interpretandum.
pluerit ad tertium usque potius, quam accede: licet
diem, ita ut pluvia neque su- utramque interpretationem
peret ungulam bovis, neque Proclus admittere videatur.
destituat: in summa, ut im- Monet enim diligentem agri-
pleat vestigia. Et quia hu- colam, ne vel tempus hyber-
mor est principium vitæ, hinc num, more vulgi, ociosis &
fit, quod humor tam facile non lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα.) inanibus confabulationibus

trans-

Alias vero alia Jovis mens Ægiocbi :

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fue-

Quando cuculus canit quercus in frondibus (rit:

Primum, delectatque mortales in immensa terra,

Tunc Jupiter pluat triduo, neque desinat,

Non utique supra bovis ungulam, neque infra :

Ita & serotina aratio tempestiva aqualis fuerit,

Animo autem bene omnia reconde : neque te lateat

Neque ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia,

Præter autem anciam sedem, & calidam tabernam,

Tempore hyberno, cum frigus homines vebemens

Detinet : tunc sane impiger vir valde domum auget.

Ne te male hyemis difficultas opprimat

*Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manus
premas.*

Multa

transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χάλκειον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad colloquutiones frivolas, sicut apud Romanos in tustrinis. Pro ἐπ' ἀλέα, ut constet versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλέα, neutro genere, in locis calidis, ab ἀλέος. Doctiss. G. Cantarus ἐπαλέα uno verbo, quem vide lib. 5. c. 23. Λέχου quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitaba-

tur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: Atque inde etiam ipsæ nugæ λέχου dictæ sunt. 'Επ' ἀλέα.) Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, propter teporem, seu teporis captandi gratia, confirmat simile hemistichium infra.

495. Λεπτή δὲ.) Aristot. 1. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta, cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίῃ ἀρκεῖν εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσσε ἔοντ', 500
 Οὐκ αἰεὶ θέρει ἐσέετο, ποιῆιδε καλίας.
 Μῆνα δὲ ληναίων, κακ' ἥματα, βέδορα πάντα,
 Τῆτον ἀλεύαδαι καὶ πηγαίδας, αἷτ', ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντ' ὦ βορέαο, δοσηλεγέες τελέθουσιν.
 Ὅστε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφος εὐρεῖ πόντω 505
 Ἐμπνεύσας ὥρινε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς δὲ δρυς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρε' ἐν βήσσης πῖλναι, χθονὶ πελυσσοτέρῃ
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτ' ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρίσσουσ', ἐρᾶς δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο, 510
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον, ἀλλά νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δασυτέρων περ ἔόντων.
 Καὶ τε διὰ ρινῆ βοὸς ἔρχεται, ἐδὲ μιν ἴσχει.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶσα δ' ἔτι.
 Οὐνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, ἃ διάησιν 515
 Ἴς ἀνέμῃ βορέῃ· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρῳ ἃ διάησιν,

Ἥττ

496. Πολλὰ.) Verissimum est semper æstas erit. Hæc sen-
 Columellæ dictum, *Homines* tentia speciem proverbii ha-
nihil agendo, male agere di- bet, qua monemur, occasio-
scunt. nem temporis non esse negli-

500. Δείκνυε δὲ δμῶεσσι.) gendam.
 Spargit rem in personas, at- 502. Μῆνα.) Hyemis tem-
 que ita a temporis circum- pus, & mensem Boreali frigo-
 stantia auget. In media æ- re gravissimum copiose & e-
 state certa opera præscribe. leganter describit. *Ληναίων,*
 Sequitur ratio, quia non mensis Januarius est. *Lenxa*
 enim

*Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus, mala animum suum increpat.
 Spes vero non bona indigentem virum fovet,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, astate adhuc media existente,
 Non semper astat erit, facite nidos.
 Mensem vero Januarium, malos dies, bobus nocentes
 omnes,*

*Hunc vitate: & glacies, quæ quidem, super terram
 Flante boraa, molestæ existunt:
 Qui per Thraciam equorum altricem late mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Ferae autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
 Ea etiam quarum vellere cutis densa est, quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq; ipsum cobibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem gre-
 ges non item:
 Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreæ: incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,*

Que

enim Bacchi feræ & Pythia rantem in incessu, quamlibet sub id tempus agébantur, alioqui tardum. Τροχάλον.) cum vini primitias libabant. Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissime dicit, incurvum senem Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maxime gaudeat sole & fugiat frigus; unde notum est illud: aprici meminisse senes.

505. Οὐρε.) Naturam vini, effectus Boreæ, prolixè declarat.

516. Τροχάλον.) Inclinaturn, contractum vel prope-

518. Ηρε

Ἦτε δόμων ἔντοδι φίλη παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπὼ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρῦσε Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοβοσαμένη τέρενα χρῶα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρίσαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκῃ
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσσει ὃν πόδα τένδει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡέρεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι·
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλιῶντες ἀνὰ δρύα βηοσθέντα
 Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῆτο μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μαϊόμενοι, πυκινὲς κευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρᾶται
 Τῶ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
 Καὶ τότε ἔσασθαι ἔρυμα χρῶος, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμίοεντα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρέκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μὴδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ πρὸς πέδιλα βούς ἴφι κταμένοιο

Ἀρ

518. Ἦτε δόμων.) Curam pedes arrodant; quo maxima
 virginum in honestioribus hyemis sævitia notatur: &
 familiis exponit, quæ domi quia vehementer frigore læ-
 asservabantur, nec in publi- ditur, latet plurimum in an-
 cum prodibant. tro suo. Vocat hanc speciem

522. Ὅτ' ἀνόσσει.) Polypī hęc natura est, teste Plin. lib.
 9. c. 19. ut fame laborans sibi

525. Ἀλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum

*Quæ in edibus caram apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureæ Veneris :
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctâ, noctu cubat intra domum (arrodit,
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat :
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
 Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant ; & passim omnibus id curæ est,
 Quæ tectâ inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas : tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat :
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc induæ munimentum corporis, ut te jubeo,
 Chlanamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine vero in paucis multam tramam intexe.
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi Aptos*

cum est in Sagittario, diutius
 versatur apud Æthiopas, qui
 sunt meridionales, quam apud
 Græcos.

528. Μυλιόωντες.) Μύλη
 dentem molarem significat, a
 quo fit verbum μυλιάω, quod
 significat, dentes concutio,
 strideo propter frigus.

531. Γλαφυρόν. Τρίποδι βροτῶ, homini
 seni, tertio jam pedi, nempe
 bacillo, innitenti. Vide pro-
 verb. *Bæotica anigmata.*

534. Καὶ τότε ἔσται.) Ver-
 satur per omnes circumstan-
 tias corporis, & monet, pro-
 pter frigus arcendum, crasso
 panno & multis pilis inter-
 textis utendum esse.

535. Χλαῖνάν τε.) Χιτῶν in-
 terior vestis erat, supra quam
 utebantur pallio.

536. Κρόκα.) Pro κροῖδα.

539. Ἴφα κταμένοιο.) Quem
 fuit difficile prosternere : vel
 qui fuit robustus cum pro-
 sterneretur.

Ὅτ' ἐν δόμων ἐντοδί φίλῃ παρὰ μητέρι μέμναι,
 Οὐπὼ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσε' Ἀφροδίτης.
 Εὖ τε λοβοσαμένη τέρενα χροῶ, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρίσαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκῃ
 Ἡματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόςτεσθαι ὃν πόδα τένδει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡέθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλιάωντες ἀνὰ δρύα βηοσθέντας
 Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῆτο μέμνηεν,
 Οἷσκέπα μαϊόμενοι, πυκινὲς κευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρᾶται
 Τῶ ἵκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
 Καὶ τότε ἔοσαοθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμίοεντα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρέκα μηρύσαοθαι.
 Τὴν περιέσσαοθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ πρὸς πέδιλα βόος ἵφι κταμένοιο

Ἄρ

518. Ὅτ' ἐν δόμων.) Curam pedes arrodant; quo maxima
 virginum in honestioribus hyemis laxitia notatur: &
 familiis exponit, quæ domi quia vehementer frigore la-
 asservabantur, nec in publi- ditur, latet plurimum in an-
 cum prodibant. tro suo. Vocat hanc speciem

522. Ὅτ' ἀνόςτεσθαι.) Polypi hanc natura est, teste Plin. lib.
 9. c. 19. ut fame laborans sibi 525. Ἀλλ' ἐπὶ.) Sol tum,
 cum

*Quæ in ædibus caram apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureæ Veneris :
 Beneque loca tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctâ, noctu cubat intra domum (arrodit,
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat :
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, tardius autem universis Græcis lucet.
 Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant ; & passim omnibus id cura est,
 Quæ tectâ inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas : tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat :
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
 Cblenamque mollem, & talarum tunicam.
 Stamine vero in paucis multam tramam intexe.
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi Aptos*

cum est in Sagittario, diutius
 versatur apud Æthiopas, qui
 sunt meridionales, quam apud
 Græcos.

528. Μυλιόωντες.) Μύλη
 dentem molarem significat, a
 quo fit verbum μυλιάω, quod
 significat, dentes concutio,
 strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.) Pro γλαφυ-
 ρόν. Τρίποδι βροτῷ, homini
 feni, tertio jam pedi, nempe
 bacillo, innitenti. Vide pro-
 verb. *Ætolica anigmata.*

534. Καὶ τότε ἄτακτος.) Ver-
 satur per omnes circumstan-
 tias corporis, & monet, pro-
 pter frigus arcendum, crasso
 panno & multis pilis inter-
 textis utendum esse.

535. Χλαῖνάν τε.) Χιτῶν in-
 terior vestis erat, supra quam
 utebantur pallio.

536. Κρύκα.) Pro κρούδα.

539. Ἴφι κταμένοις.) Quem
 fuit difficile prosternere : vel
 qui fuit robustus cum pro-
 sterneretur.

Ἄρμενα δῆσαοθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότεν κρύϑῳ ὤριον ἔλθῃ.
 Δέρματα τυρράπτειν νεύρω βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
 Τετῆ ἀμφιδάλη ἀλεῖν. κεφαλῇφι δ' ὑπέρθεν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' ἔσται μὴ καταδεύῃ.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσόντῳ. 545
 Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἐρανῶ ἀσερόεντῳ
 Ἄῃς πυροφόρῳ τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
 Ὃς τε ἀρυσάμεντῳ ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Τψῆ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄῃσι, 550
 Πυκνὰ θρηϊκίῃς βορέῃς νέφεα κλονέοντῳ,
 Τὸν φθάμεντῳ, ἔργα τελέσας, οἶκόν δ' ἐνέσθαι,
 Μήποτέ σ' ἐρανόθεν σκοτόεν νέφῳ ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἵματι δεύσῃ.
 Ἄλλ' ὑπαλεύαοθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώταίῳ ἔτῳ 555
 Χειμέρι, χαλεπὸς προδάτοις, χαλεπὸς δ' ἀν-
 θρώποις.
 Τῇμῳ θ' ἡμισυ βεσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέοι εἴη
 Ἄρμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥέθοι ἐυφρόναί εἰσι.
 Ταῦτα φυλασόμεντῳ, τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἰσθ-

543. 'τετῆ.) Ad pluviam
 propulsandam: ut ἀλεῖ sit ab
 ἀλεύαοθαι. Gloss. M. S. Palat.
 τῷ ὀμβρῷ περιθῆς ἀλεῖσθην, ad
 propulsandam pluviam. Qua-
 re expungenda erit illa inter-
 pretatio, quæ habet ἀλεῖν, te-
 porum.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς.)
 Enumerat jam causas plu-
 viæ. Quemadmodum enim
 vapor ex olla in operculo re-

percussus in aquam resolvi-
 tur: sic vapor ex terra in nu-
 bibus percussus in aquam
 resolvitur, & deinde decidit.
 Postea quid ventus sit dicit,
 nimirum nubium agitatio.

547. Ἄῃς πυροφόρῳ.) Va-
 por ex terra in nubibus re-
 percussus, & in aquam resolu-
 tus, decidit: humectat autem
 aër sata & arva.

Aptos ligato, pilis intus condensans.

Primogenitorum vero bœdorum, cum frigus tempestivum

Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum (venerit,

Pluvia arceas teporem. supra caput vero,

Pileum habeto elaboratum, ut aures ne bumesiant :

Frigida enim aurora est Borea cadente :

Matutinus vero super terram a cœlo stellifero

Aër frugifer extensus est beatorum super opera :

Qui bauriens e fluminibus semper fluentibus,

Alte supra terram levatus venti procella,

Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,

Densas Ibracio Borea nubes excitante..

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,

Ne quando te cœlitus tenebrosa nubes circumtegit,

Corpusque madidum faciat, vestesque bumeſcet.

Sed evitato. mensis enim difficillimus hic

Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus.

Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit

Alimonia : longa enim noctes succurrunt illis.

Hac observans, perfectum in annum

Æqua-

555. Μὴν γὰρ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario : cujus difficultates hætenus descripsit.

557. Τῆμ.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum : in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum coenabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόν.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὐφρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, διὰ

τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμεν.) Absolvit hætenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel. conversionem

Solis : tum stella Arcturus, nuncia veris, primum apparere incipit.

ἴσθ' ὅθ' αἱ νύκτας τε καὶ ἡμέαια, εἰσόνεναυθίς 560
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.
 Εὖτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπαῖς ἡελίοιο
 Χειμέρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμάτα, δὴ ῥα τότε ἄσπερ
 Ἀρκτῦρ, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀεροκνέφαι. 565
 Τόνδε μετ' ὀρθρογὴ Πανδίωνις ὤρτο χελιδὼν
 Ἐς Φάειν ἀνθρώποις, ἕαρ νέον ἰσαμένοιο.
 Τὴν φθάμενος, οἶνας περιγαμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὁπότε ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φύλα βαΐνη,
 Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφει ἐκέτι οἰνέων. 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαραιοσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φεύγειν δὲ σκιερὰς θώκας, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 Ὄρη ἐν ἀμνητῷ, ὅτε τ' ἡέλιος χροῶα κάρφῃ.
 Τημέτ' σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρθρ' ἀνιστάμεν ἵνα τοι βίῃ ἄρκει εἴη. 575
 Ὡς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
 Ὡς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει δὲ καὶ ἔργα.
 Ὡς ἦτε φανέσσαι πολέας ἐπέβησε κελεύθῃ
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βεσὶ τίθησιν.
 Ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ 580
 Δεν-

564. Ἀρκτῦρ.) Stella est sub zona Boötæ : oritur vespere initio veris.

566. Πανδίωνις.) Hirundinem intelligit : respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς Φάειν.) Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὁπότε.) Messis tempus describit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φεύγειν.) Prohibet tempore messis somnū ad multam lucum protrahere. Καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον.) Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro dactylo,

*Æquato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones Solis
 Hybernus perfecit Jupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus, relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cepto.
 Hanc prævortens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta testudo a terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,
 Tempore messis, quando Sol corpus exsiccat.
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem.
 Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
 Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero iuga bubus imponit.
 Quam vero carduusque floret, & canora cicada Ar-*

Ætulo, ita in superiori hemisti-
 chio anapæstum habet proda-
 ctulo seu spondeo: quomodo &
 prima regio apud Homerum,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος: item, Πλάτωνος
 καὶ μνηστῆρες & apud Virgilium:

Flavium rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in
 istis potest statui; ut in Ho-
 merico illo,

Θύει δὲ ῥύξαι δὴλον ἀμφὶ τῇ-
 δεσσι.

Quamquam monuit etiam He-
 phæstus

180. Ἡμῶ δὲ, ἐκόλυμ(ω.)

Hesiodus æstatem constituit
 ἐπὶ ἐκόλυμ καὶ τέττις(ω): Ita
 loquuntur eleganter οἱ χα-
 ριότες, id est, tempore cardui
 & cicada, vel dum carduus
 & cicada est. Ἡμῶ δὲ ἐκόλυ-
 μός τ'.) Æstatis a solstitio de-
 scriptio. Primum ponit pro-
 gnosticum maximi æstus, de-
 inde quid faciendum sit. Græ-
 ci post ver statim incipiunt
 messem. Deinde sequitur sol-
 stitium æstivale, tunc nos ha-
 bemus messem.

Δενδρέω ἐφεζόμεν(Θ) λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρε(Θ) καματώδε(Θ) ὤρη,
 Τῆμ(Θ) πιόταταί τ' αἶγες, καὶ οἶν(Θ) ἄρις(Θ),
 Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δὲ τε ἄνδρες.
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γένατα Σείρι(Θ) ἄζει, 585
 + Αὐαλέ(Θ) δὲ τε χρώς ὑπὸ καύματ(Θ) ἀλλὰ τότ' ἦδη
 Εἷη πετραίη τε σκίη, καὶ βύβλιν(Θ) οἶν(Θ),
 Μάζατ' ἀμολγαίη, γάλατ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον, 590
 'Εν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
 'Αντίον εὐκράε(Θ) ἀνέμῃς τρέψαντα πρόσωπον,
 Κρήνης τ' ἀεναῖς καὶ ἀπορρύττῃ, ἥ τ' ἀθόλωτ(Θ)
 Τρεῖς δ' ὕδατ(Θ) προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνῃ.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερ(Θ) ἱερὸν ἀκτὴν 595
 Δινέμεν, εὗτ' ἂν πρῶτα Φανῇ Δέν(Θ) 'Ωρίων(Θ),
 Χώρῳ ἐν εὐαεῖ, καὶ εὐτροχάλαι ἐν ἀλῶϊ.
 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάιν-

587. βύβλινος.) Byblinum vinum dicitur a Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & huius mentionem hic facit Poëta. Αἶθοπα.) Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est; & facilius per-
trahat.

592. 'Αντίον εὐκράε(Θ) ἀνέ-
μῃς.) Inter cæteras voluptates non postrema est, si quis in æstate sub umbra gratam auram captet, ita ut faciem versus leviter susurrantem ventum vertat. Erit major hæc voluptas, si adfuerint rivuli perpetuo scaturientes, [quibus semper multum delectati sunt Poëtæ. 'Ανέμῃς) Pro eo diserte Palat. εὐφύρῃ legit, & gloss. εἰδ(Θ) ἀνέμῃς.

594. Τρεῖς δ' ὕδατος.)

*Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, aestatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima vero mulieres, & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
 Siccum vero corpus ob aestum. Sed tunc jam
 Sit petrosaue umbra, & Byblinum vinum,
 Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius la-
 Etantium,*

*Et bovis arborivora caro nondum enixa,
 Tenerorumque boëdorum. praterca nigrum bibito vinum,
 In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obverso vultu,
 Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis fit.
 Tertiam aqua partem infunde, quartam vero misce
 vino.*

*Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
 Omnem*

Græci nunquam merum bibe- cum mane ortu Heliaco pau-
 re solebant. Athenæus hanc lisper ante Solem emergens
 diuendi vini consuetudinem Orion cernitur. Addit et-
 fuisse dicit, ut ad duos vini iam locum, in quem sit repo-
 cyathos quinque aquæ adde- nenda area, nimirum qui sit
 rent: nonnunquam ad quatuor ventis expositus, & quia fru-
 vini cyathos, duos aquæ. ges debent torreri a Sole, er-
 go necesse est locum esse ex-

595. Διὰ τοῦ δ' ἰσχυροῦς.)
 Servavit hunc ordinem Poë-
 ta, ut a vere describeret, quic-
 quid singulis anni temporibus
 fieri conveniret: nunc
 subjicit præceptum de tritu-
 ra, quæ sit in mense Augusto,

596. Εὐτ' ἂν.) Id incidit in
 mensem Augustum.

598. Μέτρη.) Monet mensu-
 randas esse fruges, ut sciat agri-
 cola, quantum ex agro redeat.

Πάντα βίον κατὰ θῆται ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἶκῃ,
 Θῆτ' αἰκὸν ποιῆσαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον 600
 Δίξεσθαι κέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθον.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομῆν· μὴ φείδεο σίτη.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτ' ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βασί καὶ ἡμίονοισιν ἐπηρετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα 605
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένηται, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος εἰς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, Ἀρκτῦρόν δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδ' ἐβότρους.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα γύκτας. 610
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσαι
 Δῶρα Διωνύσῃ πολυγηθέῃ. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληιάδες θ' Ἰάδες τε τό τε φέν' Ὠρίων
 Δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότ' ἐμνημέν' εἶναι
 Ὠραίῃ

600. Θῆται αἰκὸν.) Condu-
 cendum suadet mercenarium
 aliquem, qui possit rebus do-
 mesticis vacare, qui non ha-
 beat multa, quæ sibi ipsi do-
 mi agat. Fieri enim non
 potest, ut multa simul bene
 agere possimus. Eadem ra-
 tio habenda ancillæ, ut non
 habeat liberos. Subjecit de-
 inde præceptum de Cane, quem
 vocamus custodem rei
 familiaris. Θῆται.) Venet.
 & Steph. exempl. edit. Θῆτ',
 reponendum ex MSS. Pal.
 Θῆτάτ' & ita legisse Moscho-
 pulum liquet.

702. Καρχαρόδοντα.) A sono

factum videtur. Sunt autem
 canes asperrimis dentibus, &
 omnium firmissime tenent se-
 mel in fauces recepta.

603. ἡμερόκοιτ'.) Furem
 intelligit.

604. Συρφετὸν.) Intelligit
 non tantum paleas, sed & fo-
 lia vitium, quercuum, tum
 vero herbas, aliaque id ge-
 nus, quæ pecoribus in hyeme
 possint esse non incommo-
 dum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.)
 Feriandum esse a labore non
 tantum homini, verum et-
 iam pecori. Sunt enim re-
 cipe-

*Omne victum deposueris sufficientem intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem, qua liberos habet ancil-
Et canem dentibus aspersi nutrito: nec parcas cibo: (la.
Ne quando tibi interdum dormiens fur facultates aufe-
Fenum autem importato, & paleas, ut tibi sit (rat.
Bobus ac mulis annuum pabulum, sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.*

*Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas.
Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
Dona letitia datoris Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto Tem-*

cuperandæ vires, alioqui ne-
mo tam ferreus esse poterit,
qui sufficeret continuis labo-
ribus, juxta illud Nasonis:

*Quod caret alterna requie,
durabile non est.*

*Hæc reparat vires fessaque
membra lebat.*

Τέτρατα.) Usitatum est Poëtis
usurpare hoc vocabulum pro
potentia, viribus, & robore.
Vel quia fessis genua labant,
& fatigatio maxime in his sen-
titur, ideo dixit, famulis cara
genua esse reficienda.

607. Εὐτ' αὖ.) Tempus vin-
demiz describit.

610. Διῆσαι.) Hoc intelli-
gunt nonnulli de quadam
certi vini præparatione, in
qua rationem faciendi uvas

passas complexus sit. Alii gene-
rale præceptum esse putant de
modo vindemiandi pro tem-
poribus & locis illis optimo.

611. Εὐνοίαται.) Intelligit
autem, ex aprico in locum non
expositum Soli auferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἐπὶ νύδῃ) Redit ad
arationem & ad hyemem. Sunt
vero ea repetenda, quæ supra
de aratione diximus. Nam pro
qualitate & natura soli pro-
scinditur ager, Feracius solum
ut minimum ter arari solet.
Nam mense Octobri mane cum
Tauro occidunt Pleiades &
Hyades, item Orion: sed prin-
cipio noctis rursus apparent.
Pleiades sunt in postrema par-
te Tauri, Hyades vero in fron-
te, quas Latini *Suculas* vocant.

Ὠραίῃς· πλειῶν δὲ κατὰ χρόνον ἄρμεν^Θ εἴη. 615
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλας ἡμερ^Θ αἰρή,
 Εὖτ' ἂν Πληιάδες, θέν^Θ ὄβριμον Ὠρίων^Θ
 Φεύγσσαι, πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύεσσιν αἵηται.
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημέν^Θ, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μέν^Θ ὑγρὸν αἰέν-
 των,
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρ^Θ.
 Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐγκάτ' θεοοῖκῳ, 625
 Εὐκόσμως σολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνῆς κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τ' ἐφόρτον
 Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδ' ἐκέρδ^Θ ἄρῃαι, 630
 Ὡς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίη κεχημέν^Θ ἐώλῃ.
 Ὃς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύ-

615. Πλειῶν δὲ κατὰ χρό- δὲ κατὰ χρόνον ἄρμενος εἴη.
 νος.) Ephemeris in operibus
 Hesiodi, non in diebus est: quod interpretes Latini in-
 & ibi incipit: Μῆνα δὲ eptissime vertunt, *Annus ve-*
 λυναιῶνα. Ita ut tota agri- *ro per terram accommodus sit.*
 culturæ doctrina in Epheme- Multum torfit omnes illud
 ride definat. Hanc post- κατὰ χρόνον, quæ verba absol-
 quam cum anno terminavit, vunt agriculturæ præcepta, si-
 cuius doctrina ab hyeme in- mulquæ ad navigationem viam
 cipit, in autumno definit; præparant.
 totam simul Ephemeridem 616. Εἰ δέ σε.) De navi-
 & agriculturæ doctrinam, ta- gatione præcepta quædam
 li clausula concludit: πλειῶν subiecit. Fuit enim illis fa-
 miliare, devehere fruges & mer-

*Tempestiva. ita annus in opere rustico absolutus sit.
 Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe variorum ventorum strident flumina:
 Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:
 Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
 Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
 Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium.
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
 Instrumenta vero congrua omnia domi tua repone,
 Recte contrahens navis alas pontigrada.
 Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum
 veniat.*

*Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero on-
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,
 Quemadmodum meusque pater, & tuus, stultissime Persa,
 Navigabat navibus, victus indigus boni.*

Qui olim & hic venit, immensum pontum emensus,

Cuma

merces. Prohibet, sub Autu-
 num esse navigandum, cum
 Pleiades occidunt, propter
 tempestatem maris, insaniunt
 enim venti, & quemadmodum
 Virgilius ait, lib. 1. Æneid.
 v. 87. *Qua data porta ruunt.*

624. Χεῖμαρον.) Clavum
 significat, quo foramen in
 navis carina obstruitur, quo
 amore naves in siccum tractæ
 aquam in sentina collectam
 emittunt.

625. Ἐγκάρθρο.) M. S. ἐν-
 κάρθρο.

626. Νηὸς πτερεῖ.) Remos in-
 telligit.

631. "Ωπτε.) Exemplum
 patris sui proponit, quem di-
 cit ex patria profugisse non
 propter invidiam ex opibus
 conflata, sed propter pauper-
 tatem.

633. Καὶ τῇδ' ἡλθες.) Signi-
 ficat hic, se in Ionia natum.
 Magnum mare vocat Ægeum
 mare. Æolicam Cumam ideò
 vocat, quia Æoles eam con-
 diderunt. Sita est in littora-
 li Asia.

Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 Χ Οὐκ ἄφεν' ὦ φεύγων, εἰδὲ πλετόν τε καὶ ἔλθον, 635
 Ἄλλὰ κακὴν πενήν, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσι δίδωσι
 Νάσασατο δ' ἄγχι Ἑλικῶν' οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
 Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, εἰδὲ ποτ' ἐοῖδ' ἤ.
 Τύνη δ', ὧ Πέρσῃ, ἔργων μεμνημέν' εἶναι
 Ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλισσα. 640
 Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσται.
 Μείζων μὲν φόρτ', μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδ'
 Ἔοσεται, εἰ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν αἴητας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,
 Χ Βέληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν, καὶ λιμόν ἀτερπῆ, 645
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμέν', ἔτε τι νηῶν,
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδ', ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ,
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἀγείραν 650
 Ἑλλάδ' ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρον' Ἀμφιδάμανι
 Χαλ-

636. Ἄλλὰ κακὴν πενήν.) pore faciās, alia enim aliis
 Hic locus ad providentiam temporibus conveniunt.
 pertinere videtur, cum dicit,
 641. Νῆ' ὀλίγην.) Medio-
 Jovem hominibus dare pau-
 critatem tutiorem esse dicit.
 pertatem; quia sæpe accidit,
 646. Δείξω δὴ τοι μέτρα.)
 ut etiam boni & optimi viri
 Si volueris, inquit, debitum
 sint pauperes. effugere & injucundam fa-
 mem, ostendam tibi modum,
 quando commodum sit navi-

637. Νάσασατο.) Describit
 nunc patriam suam Poëta.

639. Τύνη δ', ὧ Πέρσῃ.)
 Cum in omni re temporis
 ratio habenda sit, Tu vide,
 ο Persa, ut suo quæque tem-

gare, & quando non; licet
 navigationis peritus non sim.

647. Οὔτε τι.) Remover
 a se reprehensionem ob im-
 peri-

Cuma Æolide relicta, in navi nigra:

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Æscra, byeme mala, æstate autem molesto, nunquam bono.*

*Tu vero, o Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.
Navem parvum laudato, magna vero onera imponito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos abstineant flatus. (mo,
Quando autem ad mercaturam verso imprudente ani-
Volueris & debita effugere, & famem inamœnam,
Ostendam tibi opportunitates sonori maris,
Etsi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmissi latum mare,
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum
Græciæ sacra ad Trojam pulchris fœminis præditam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis*

Chal-

peritiam. Hic videmus, ἐο-
φίζαν primo usurpatum fuis-
se cum laude, pro docere, &
tradere aliquid eruditius præ-
aliis.

649. Εἰ μὴ ἐκ Εὐβοῆς ἐξ
Αὐλίδος.) Commemorat hic,
quomodo victor extiterit
carminibus in Chalcide, &
Musis suis in Helicone victo-
riale præmium dedicarit, ut
dignum erat homine Poëta.
Aulis civitas littoralis est in

Boeotia, non procul ab Heli-
cone: Chalcis est urbs celebris
in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Am-
phidamas rex Eubœæ in bel-
lo adversus Erythros occi-
sus fuit: in cujus obitum filii
ejus certamina edixerunt. Ap-
paret sane, Hesiodum Home-
ro posteriorem fere cen-
tum annis fuisse: proinde
cum eo in hoc certamine non
certavit.

Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα
πολλά

* Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά μέ φημι
Ἵμνων νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα. 655

Τὸν μὲν ἐγὼ Μῆσης Ἑλικωνιάδεος ἀνέθηκα,
Ἐνθά με τὸ πρῶτον Λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπέεραμαι πολυγόμφων.

* Ἀλλὰ καὶ ὥς ἔρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
Μῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἶδειν. 660

* Ἡμῶτα πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,
Ἔς τέλ' ἐλθόντ' ἰέρε' καματώδε' ὤρης,
Ὡραῖ' πέλεται θνητοῖς πλό', ἔτε κε νῆα
Καυάζαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γὰρ Ποσειδάων ἐνοσίχθων 665

* Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
Ἐν τοῖς γὰρ τέλ' ἐσὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
Τῆμ' δ' εὐκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντ' ἀπήμων,
Εὐκηλ'· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρον δ' εὐπᾶν' ἰατίθεοιαι. 670
Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε θεινὰς αἴτας,
Ὅς τ' ὤρειε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρον.

Πολ-

660. Μῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν.)
Significat, divinitus esse do-
ctos Poëtas, quod hi, qui e-
gregium quiddam in Poëti-
ca efficere voluerint, opus
habeant furore Poëtico divi-
nitus inspirato, quem furo-
rem recte φυσικὰς ἀρετὰς di-
xerunt.

661. Ἡμῶτα.) Tempus na-
vigatōnis commodissimum
tradit, æstivum scilicet. Su-
spectum nobis esse non debet
hoc τροπᾶς, quod ultimam
habeat brevem, sic enim pau-
lo post νότοιο τε θεινὰς αἴ-
τας, & hujusmodi alia alibi.
Sic apud Theocritum τὰς
τί-

*Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa
Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glo-
Carminè victorem tulisse tripodem auritum.* (rior

*Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiocchi,
Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.*

*Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa est laboriosi temporis,
Tempesta est mortalibus navigatio: nec certe navem
Freris, neque homines perdidit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorum-
Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum, (que.
Tranquillum: tunc navem ceterem, ventis fretus,
Trabito in pontum: onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnā-
lem imbrem,
Et byemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem*

Mul-

τῆς καὶ ἑτέρας, & alia multa.

667. Ἐν τοῖς.) Proverbia-
lis est hic versiculus, & valde
pius, quo admonemur, quid-
quid nobis adversum aut pro-
sperum accidit, Deo ascriben-
dum esse.

668. Εὐνοίας αὖται.) Sic
vocat faciles & leves flatus, ut

sunt Etesiae, & similes placidi.

672. Μὴδὲ μένιν οἶνον.) Mo-
net, tempeste domum esse
redeundum: Nam oculus do-
mini pascit equum, ut dici so-
let. Præstat itaque ante Au-
tumnū conficere navigatio-
nem, ob autumnales imbres
& tempestates impendentes.

676. Δα

Παλῶ, ὁπωρινῶ χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν. 675
 Ἄλλ' ὁ εἰαρινὸς πέλεται πλό' ἀνθρώποισιν·
 Ἡμ' δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 Ἰχθυεῖ ἐποίησεν, τόσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Ἐν κραδίῳ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβρατός ἐσι θάλασσα,
 Εἰαρινὸς δ' ἔτ' πέλεται πλό' ἔμιν ἔγωγες 680
 Ἄννημ'· ὃ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ἐστίν,
 Ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ
 καὶ τὰ
 Ἄνθρωποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μεία κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἀνωγα 685
 φράζεσθαι τὰδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύει·
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 Ἀλλὰ πλέω λείπεν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι·
 Δεινὸν γὰρ πόντε μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
 Δεινὸν δ' εἴκ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰεῖρας. 690
 Ἀξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωδείη.
 Μέτρεα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
 Ὡραὶ δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι.
 Μῆτε τριηκόντων ἔτεων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,
 Μῆτ' ἐπιθῆεις μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὦριος ἔτος. 695
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώη, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.

Παρ-

676. Ἄλλ' ὁ εἰαρινὸς.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculosa, sed quae tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniae.

686. Ὅσ' ἀγορεύει.) In uno ὥς ὁ ἀγορεύει, in altero, ὥς ἐπελάττει.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navibus committas; sed retine quaedam, & viliora impone: ne si navem frigeris, de toto victu periclitaris. Generaliter vero,

*Multum, autumnalem : difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hac est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: nequo enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. agre quidem effugeris
malum, sed tamen & hac
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hac omnia in animo, quacunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavae pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prae grande onus im-
Axem fregeris, onera vero intereant. (ponens,
Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiae vero tibi tempestivae ha.
Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.*

Vir-

ro mediocritatis laudem con-
tinet.

692. Μέτρα.) Epiphonema-
te generali concludit modum
esse servandum. Μέτρα φυ-
λάσσειν.) Non intellexerunt
hac interpretes. Hesiodus
μέτρα θαλάσσης vocavit τὸν
αἰῶνα πλὴν.

693. Ὡραῖον.) Tradit tem-

pus conjugio maturum in ma-
re & femella.

694. Τετράκοντα.) Al. τετρί-
κοντα.

696. Τέτρε.) Pollux qua-
tuordecim exponit. Plato
& Aristot. constituunt puel-
lae decimum octavum annum
nubendi.

699. Μη

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
 Τὴν δὲ μάλιστ' αἰεὶ γαμεῖν, ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Πάντ' αὖ μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμης.
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἄμεινον 700
 Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς ἐξ ἰγίου ἄλλο,
 Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἑόντα·
 ἔμει ἄτερ δαλῆ, καὶ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅπινά θ' ἀνάτων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι·
 Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἑταῖρον. 705
 Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερον κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ,
 ἢ τί ἐπ' εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δὲς τόσα τίνυσθαι μεμνημένον· εἰ δέ κεν αὖθις
 Ἠγῆτ' ἐς φιλοτήλα δίκην δ' ἐθέλῃσι παραχεῖν, 710
 Δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῆσθαι· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδ'·
 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

Μη-

699. Μὴ γείτοσι χάρματα.) Propter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne locus has, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.) Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacræ litteræ non vulgariter prædicant.

702. Δειπνολόχης.) Quæ comestationibus clam indulget, & quæ passim adit convivias. Ἡτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν.) Efficat, ut etiam va-

lidus vir ante tempus senescat.

703. Ἄτερ δαλῆ.) Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν παρὰ καιρὸν vocat & præcoccem.

704. Εὖ δ'.) De religione præcipit. Ὅπιν, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μη-

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.

Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat:

Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria ducas.

Neque enim muliere quicquam vir fortitur melius

Bona. Rursus vero mala non durius aliud,

Cemessatrice: quæ virum, licet robustum,

Torret sine face, & cruda senectæ tradit.

Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,

Neque fratri equalem facito amicum:

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne vero mentiaris lingua gratiam. Sin autem ceperis,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum punire memineris: Sin vero rursus

Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,

Suscipe, miser namque vir amicum alias alium

Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.

Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,

Neve

705. Μῦθδ.) Præceptum plenam humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μῦθδ. φεύδεις δὲ καὶ γὰρ εὖ.) Hoc est, ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simules, ne præ te feras lingue quandam gratiam.

708. Ἡ τὴν ἰσχυρίαν.) Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor sit, quod retalietur injuria multipliciter.

709. δις τὸς α.) Jubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tunc si

in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Ἐὰ δὲ δ.) Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus, quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

713. Μῦθδ. πολὺ ξένον.) Utraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεκεσῆρα.
 Μηδέ ποτ' ἐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ 715
 χ. Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰσότης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσεις.
 Μηδὲ πολυζεῖν δαυτὸς δυσπέμφελλ' εἶναι, 720
 Ἐκκοινῶ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείδειν αἰδοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δὲ τ' ἀράς.
 = Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένον ὄρεθός ὀμιχεῖν. 725
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δῦη, μεμνημένον, ἔς τ' ἀνιόντα.
 Μήτ' ἐν ὁδῶ, μήτ' ἐκτὸς ὁδῶ προβάδην ἐρήσης,
 Μηδ' ἀπογυμναθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἑώσιν.
 Εἰς

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.) Docet hoc loco, nemini ex-
 Admonet, malorum consuetu- probrandam esse, paupertatem;
 dinem esse fugiendam: cor- ratio est, quod sit do-
 rumpunt enim bonos mores num Dei, esse divitem vel pau-
 colloquia prava. Proveniunt perem.
 autem duo mala ex malorum
 717. Γλώσσης τοι θησαυρὸς.) Generalis haec sententia est.
 commercio: Primum quia nos Linguae thesaurus inter ho-
 induimus mores istius, quo- mines optimus. Nam sermo
 cum vivimus. Secundo etiam vincit omnes opes & quic-
 famam propriam prostituimus. quid est admirabile in rebus
 Μηδ' ἐσθλῶν νεκεσῆρα.) Id est, humanis.
 ne facias convitium bonis,
 quia virtus est honore affici-
 enda. Sed impossibile est in
 719. Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπης: & mox
 benefactis invidiam effugere ἀκούσεις. Sunt qui legant, εἰ
 quemadmodum nec corpus δὲ κακὸν τ' εἴποις, ubi eliden-
 umbram potest declinare. dum esset, vel e, vel i. Hic
 715. Μηδέ ποτ' ἐλομένην.) certe ti aptius esset, quam τα,
 quod

Neve malorum socius, neque bonorum conviator.

Neque unquam miseram pauperiem animi consumptri-
cem homini

Sustineas exprobrare. divorum munus immortalium.

Lingua certe thesaurus inter homines optimus

Potest, plurima vero gratia, si modum servet.

Quod si malum dixeris, forsitan & ipse majus audies.

Neque in convivio publico gravem te praebeas,

Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim
gratia, sumptusque minimus.

Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum

Manibus illotis, neque aliis immortalibus.

Neque enim illi exaudiunt, respiciunt vero etiam preces,

Neque contra Solem versus erectus mejito,

Sed ab occasu illius, memor ejus rei, usque ad ortum.

Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,

Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.

Sedens

quod alioquin esset παρακλη-
σηματιών. Durior tamen elisio
existimatur τῷ 1, quam τῷ 2.

720. Δυσχερής (C.) Morosus, id est, non sis difficilis accessione & collationis.

722. Μηδὲ περ' ἐξ ἡμῶν Δι.) Haec leges tradidit, quae ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quaedam, id est allegoriae, ut in Moyse: Bobi trituranti ne obligaveris

es, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum

opera utimur. Sic quum dicit, Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis; significat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verum etiam animus a contagione vitiis abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.) Non esse ningendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα.) Αἱ. Ἀνιόν-
τα.

Ἐζόμεν' ὃ δ' ὄγε θεῖ' ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἦ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐεργέ' ἀαλῆς. 730
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμέν' ἐνδοθεν οἴκῃ
 Ἐσθ' ἐμπελαδὸν παραφαικνέμεν, ἀλλ' ἀλέαθαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφῳ ἀπονοσήσαντα
 Σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαίτ'
 Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδωρ 735
 Πρὸς περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδῶν ἐς καλά ῥέεθρα,
 Χεῖρας ἐνψάμεν' πολυήρατῳ ὕδατι λευκῷ.
 Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτ',
 Τῷδε θοαὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόροιο θεῶν ἐνὶ δαίτ' ἱαλεῖν 740
 Αὖτον ἀπὸ χλωρῆς τάνυσεν αἰθῶνι σιδήρεϊ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρ' ὕπερθεν
 Πινόντων· ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
 Μηδέ δόμον ποικῶν, ἀνεπίξεσον καταλείπειν,
 Μή τοι ἐφεξομένη κρῶζῃ λακέρυζα κερῶνῃ. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔδειν

729. Ἐζόμεν'.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hilarior convivio, non a tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν.) Poetae senserunt, vim

quandam numinis esse infusam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos finxerunt, qui illa agerent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόροιο.) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. Πέντορον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόην.) Duplex potest esse sensus: vel,

*Sedens vero divinus vir & prudens,
 Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum juxta revelato, sed caveto.
 Neque ab ominoso sepulcro reversus
 Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.
 Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra
 Manus lotus amœna aqua limpida. (fluente,
 Qui fluvium transierit, malitia vero manus illoctus,
 Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
 Ne vero a manu Deorum in celebri convivio
 Siccum a viridi refeca nigro ferro.
 Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte infidens crocitet stridula cornix.
 Neque apud datis ollis nondum lustratis rapiens*

Come-

vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro crate- re apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in com- potationibus. 'Tzetzes alle- gorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne propri- um commodum publico præ- posueris, neque partem toti, ex hoc enim infortunium se- quitur, pretiosior enim cra- ter quam trulla aut calix.

quam nactus es, orna. In quo- cunque genere verferis, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Κοράνη.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. Λακέρυζα, pro κελάρυζα: garru- la, stridula.

746. Μηδ' ἀπὸ.) Ex ollis non- dum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρώποδας ἀνε- κιστῆρες intelligunt ollas su- pra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infu- si, mensis impositi atque con- secrati sunt.

ἔσθην, μηδὲ λóεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ·
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζεῖν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήνορα ποιεῖ.
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τῷτο τέτυκται. 150
 Μηδὲ γυναικείῳ λυτρεῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἄνερα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐς' ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν ἀτόηλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσᾷ.
 Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ πόδα μῶν ἄλαδε προρεύων, 155
 Μηδ' ἐπὶ κρηνάων ἔρῃν, μάλα δ' ἐξαλέσσεσθαι.
 Μηδ' ἐναπαψύχειν. τὸ γὰρ ἔτοι λωῖόν ἐστιν
 Ως δ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμη.
 φήμη γάρ τε κακὴ πέλεσται, κέφη μὲν αἶψα
 ῥῶα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀπο-
 θέσθαι. 760
 φήμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίζουσι θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

HESIO.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι.) bus habebant, διανταν, τροφήν,
 Prohibet liberorum colloca- οἶκον, id est, ipsum Gynaeceum.
 tionem super sepulcra & mor- Hesiodus ergo, ne ejusmodi
 ticina, (quæ vocat ἀκίνητα, puerulos matrum λυτρεῖς as-
 quod non moveantur, vel non suescere sinant, ex disciplina
 sint movendo,) quod priscis veteri, quia θηλύνοσθαι τὰ σώ-
 infauftum videbatur. Vel al- ματα ex aquæ tepore existima-
 legorice prohibet ignaviam, bant, diligenter monet. Ibid.
 otium & delicias in prole xii. Οὐ γὰρ ἄμεινον.) Vetus clausu-
 annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι- la, qua potissimum utebantur
 καθίζεῖν.) Pueri autem δυω- in interdictis suis principes,
 δεκαταῖοι & δυωδεκάμηνοι ο- erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.
 mnia communia cum matri-

755. Μη-

Comedito, neque levator : quia & bisce noxa inest.
Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
Puerum duodennem : quia virum inertem facit :
Neque duodecim mensium : aequale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir : gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
Reprehende arcana : Deus quippe & hac indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
Neque super fontes mejito : quin valde evitato.
Neque incacato. id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est, levis quidem levatu
Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
Populi divulgant. quippe Dea quadam est & ipsa.

HESIO

755. Μῦθε ποτ') Hi recte in fontes immingere dicuntur, qui sacram doctrinam commaculant.

756. Μῦθε ἐν κενάων.) Hic versus in Ald. & aliis editionibus deest; quem tamen agnoscunt Scholiastæ, vel alio loco poni volunt, nempe versu 735. ut in editione Stephani, & hic, & ibi positus est.

758. Δεινόν.) Boni nomi-

nis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu sequenti) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit, quod vulgo fertur, famæ enim vim quandam divinam etiam inesse. Ex hoc loco desumfit Virgilius descriptionem famæ, 4. Æneid. vers. 173.

Fama malum, &c.

762. Φημιζυσι.) Ita C. V. alii
 Φημιζυσι. 3. v. 501.

F 4

2. Πς.

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGUMENTUM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam verò discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero infania,

Ηματα δ' ἐκ διόθεν πεφυλαγμένῃ, εὖ καὶ ἀποϊ-
ραν

Πεφραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥδ' ἀρμαλὴν δατέαοθαι.

Εὐτ' αὖ ἀληθεῖην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν·

Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μπιόεντῃ.

Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶς.

Τῇ

2. ΠΕΦΡΑΔΕΜΕΝ ΔΜΩΕΣΣΙ· ΤΡΙΗ-
κάδα μηνός.) Orditur a tri-
cesima mensis die, quam dicit
optimam esse. Eo die exactio-
nes debitorum & usurarum, ut
patet ex Aristophane, similiter
& forensia judicia Athenis fie-
ri solebant. Conveniebat enim
populus in feriis, ut judicare-
tur, doceretur de religione, &
mores formarentur. Tum sce-
nici ludi fiebant, qui vice con-
cionum fuerant. Et hi ritus ad

res politicas, non phycas re-
ferendi sunt.

4. Εὐτ' αὖ.) Quidam Scho-
liastes hunc versum aliter in-
telligit, & ita interpretatur:
ὅταν μετὰ ἀληθείας κρίνωσιν οἱ
ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἥτοι ὅταν
τὴν ἀληθῆ ἐπίστατον σύνοδον,
καὶ μετ' ἀκρίβειας γινομένην.

6. Πρῶτον ἔνη.) Athenien-
ses mensem, qui apud eos est
30. tantum dierum, in tres de-
cades dividunt, quarum pri-
mam

HESIODI ASCRÆI DIES.

ARGUMENTUM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis
usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque
discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte
ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem:
nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ
cum morbo: sed superstitiosa observatione
aucta sunt. Nam inde apparet, non esse cer-
tam rationem discriminis dierum apud He-
siodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
Præcipe servis. tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, de mensumque dividendum:
Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versen-
Ha enim dies sunt Jove a prudente. (tur.
Primum novitunium, quartaque, & septima, sacre dies:
Hac

nam nominant ἱσαμένῃ μηνός ad Lunæ decrementum mi-
secundam μεσῆντην, tertiam nuendo, ἐνάτην φθίνοντα,
φθίνοντα. Deinde primæ de- secundam ὀγδόην φθίνοντα,
cadis diem primam νηηνίαν, tertiam ἐξοδόμην φθίνοντα,
secundam δευτέραν ἱσαμένῃ, usque ad τριακάδα, id est 30.
tertiam τρίτην ἱσαμένῃ, & ita diem, quam etiam ἐννηαγὴν νέαν
deinceps usque ad δικάτην vocabant, id est, veterem &
ἱσαμ. Secundæ decadis diem novam: quo nomine etiam
primam, πρώτην ἐπιδέκα, se- instantis mensis primam dice-
cundam, δευτέραν ἐπιδέκα batur: itemque prima dies
usque ad εικοτὴν sive εἰκαδά, id Lunæ jam apparentis, & ter-
est, xx. diem. Tertiam primam, tia a coitu digressa. Cæterum
πρώτην ἐπιδέκα: vel Solo- Hæsiodus hic, nec singulatio-
nis inventu, numeros dierum omnes dies, aut ex ordine,

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε, δύο γε μὲν ἡμαῖα μηνὸς (770)
 ἔξοχ' ἀεζομένοιο βροθήσια ἔργα πένεσθαι.
 Ἐνδεκάτη τε, δωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐδλαί. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείπειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμαῖσαι.
 Ἡ δὲ δωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖ νήματ' ἀερισπότητ' ἀράχνης
 Ἡματ' ἐκ πλείε, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμαῖται.
 Τῇ δ' ἰσὺν σῆσαιτο γυνή, προβάλοιό τε ἔργον. 15
 Μηνὸς δ' ἰσαμένω τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 Σπέρματ' ἀρξασθαι φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 Ἐκλήδ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐσι φυτοῖσιν. (780)
 Ἀνδρογόν' αὖ τ' ἀγάθῃ κέρη δ' ἐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ', ἔτ' ἀργάμεν ἀντιβολῆσαι. 20
 Οὐ-

nec iisdem etiam appellatio- recte *utiles* dicit crescentibus :
 nibus commemorat; sed repe- nam humores alit crescentia
 tit quosdam bis aut ter, non- lunæ.

nullis interim velut μεταδύπων 10. Ἐνδεκάτη.) Decimo præ-
 καὶ ἀκρίων prætermisiss : quod terito, undecimum & duode-
 suo quoque loco notabi- cimum varie laudat : quia
 mus. Ἐνίgitur primus dies Luna Solem trigono aspectu
 est, pro ἐν νημείᾳ, nempe me- intuetur, quem beneficium
 tri causa. Hunc dicit esse fa- vocant.

crum : sunt enim omnia ini- 11. Ἡ μὲν δὲ.) Per synæresin
 tia sacra : τετράς pro τετάρτη, pro δία.

quartus dies, qui itidem fa- 13. Τῇ.) Id est, ταύτῃ. Ἀε-
 cer est, quia eo die prodixit α σπότητ', pro ἀερισπότης, in
 coitu Luna, primumque tunc aëre pendens.
 conspicitur.

14. Ἡματ'.) Quidam le-
 8. Ὀγδοάτη.) Præteritis se- gunt ἀκρίων, unico vocabu-
 cundo & tertio, quinto item lo, & dicunt, ita vocari xxii.
 & sexto diebus, ut *mediis*, ve- diem, quasi cumulatum & ad-
 nit ad ὀβείαν & nonum, quos auchum,

Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.

Octavaque & nona, amba dies mensis

Egregie crescentis ad curandum opera mortaliū.

Undecima vero, duodecimaque, amba quidem bona:

Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus mo-
tendis.

Duodecima tamen undecima multo melior.

Hac enim net fila in aëre suspensus araneus

Die expleta, quum & prudens formica acervum
colligit.

Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.

Mensis autem inchoati decima tertia caveo

Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.

Sexta vero media valde incommoda est plantis:

Viripara bona: puella vero non utilis est,

Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.

Nec

16. Μῆνός.) Ait, XVIII. diem
fationi obesse, nimirum pro-
pter immodicum humorem.
Verant enim sementem facere
in solo humidiorē iusto. Con-
tra plantas serere præcipiunt
pluviis etiā tempestatibus.
Vocat autem hunc diem τρι-
καιδέκατην μὲνός τριμῆνα, qui
dicitur alias τριτὴν ἐν δέκα.

18. Ἑκτὴ.) Præter vulga-
tum morem vocat decimum
sextum diem, ἕκτῃ μὲνός,
quoniam alias dicitur ἕκτῃ ἐν
δέκα. Est autem hæc dies,
contra quam superior, in-
commoda plantis, decrescen-

tē nimirum Luna; utilis ve-
ro maribus gignendis: nam
ex humido semine femellæ,
ex ficciore puelli nascuntur.
Et decrescēte Luna semen
minus humidum est, quam
crescente.

20. Οὐτὴ γυνὸς, ὅτ' ἂν γά-
μῳ ἀντὶβολῆται.) Id est, non
est utile puellis, ut tum con-
trahant nuptias, quia a ple-
nilunio coepit jam humor de-
ficere. Addit deinde quoddam
pastoralia officia, quæ omnia
ad quadratum aspectum per-
tinere videntur. Ibid. Γυνὸς.
MSS. Γυνὸς, γυνὸς.

26. Μῆ-

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Οὐδοάτη τ' ἐνάτη τε, δύω γε μὲν ἡμαῖα μηνὸς (770)
 ἔξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεοθαι.
 Ἐνδεκάτη τε, δωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐοθλαί. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείπειν, ἥ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμαῖοθαι.
 Ἡ δὲ δωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεὶ νήματ' ἀερισπότητ' ἀράχνης
 Ἡματ' ἐκ πλείε, ὅτε ἴδρις σωρὸν ἀμαῖται.
 Τῇ δ' ἰσὺν σήσασατο γυνή, προβάλοιό τε ἔργον. 15
 Μηνὸς δ' ἰσαμένω τρισκαιδεκάτην αἰλέαοθαι
 Σπέρματ' ἀρξάοθαι φυτὰ δ' ἐνθρέψαοθαι ἀρίστη.
 Ἐκλήδ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐσι φυτοῖσιν. (780)
 Ἀνδρογόν' ἀγάθῃ κέρη δ' ἐ σύμφορός ἐσιν,
 Οὔτε γενέοθαι πρῶτ', ἔτ' ἀργάμεν ἀντιβολῆσαι. 20
 Οὐ-

nec iisdem etiam appellatio- recte *utiles* dicit crescentibus :
 nibus commemorat, sed repe- nam humores alit crescentia
 tit quosdam bis aut ter, non- lunæ.

nullis interim velut μεταδύπαν 10. Ἐνδεκάτη.) Decimo præ-
 καὶ ἀκρίαν prætermisiss : quod terito, undecimum & duode-
 suo quoque loco notabi- cimum varie laudat : quia
 mus. Ἐνίγiture primus dies Luna Solem trigono aspectu
 est, pro ἐν νηὶ νεῖα, nempe me- intuetur, quem beneficium
 tri causa. Hunc dicit esse fa- vocant.

crum : sunt enim omnia ini- 11. Ἡ μὲν δὲ.) Per synæresin
 tia sacra : τετράς pro τετάρτη, pro ὅττω.

quartus dies, qui eisdem fa- 13. Τῇ.) Id est, ταύτῃ. Ἀε-
 cer est, quia eo die prodit a σπέρματ' ἀερισπότης, in
 coltu Luna, primumque tunc aëre pendens.
 conspicitur.

14. Ἡματ'.) Quidam le-
 8. Οὐδοάτη.) Præteritis se- gunt ἀπλεῖν, unico vocabu-
 cundo & tertio, quinto item lo, & dicunt, ita vocari xxi.
 & sexto diebus, ut *mediis*, ve- diem, quasi simulatum & ad-
 nit ad ὀβελαν & nonum, quos auctum.

Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.

Octavaque & nona, amba dies mensis

Egregie crescentis ad curandum opera mortaliū.

Undecima vero, duodecimaque, amba quidem bona:

Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus m-
tendis.

Duodecima tamen undecima multo melior.

Hac enim net fila in aëre suspensus aranens

Die expleta, quum & prudens formica aceruum
colligit.

Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.

Mensis autem inchoati decima tertia caveto

Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.

Sexta vero media valde incommoda est plantis:

Viripara bona: puella vero non utilis est,

Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.

Nec

16. Μυός.) Ait, XVIII. diem
sationi obesse, nimirum pro-
pter immodicum humorem.
Verant enim sementem facere
in solo humidiorē iusto. Con-
tra plantas serere præcipiunt
pluviis etiā tempestatibus.
Vocat autem hunc diem τρι-
καιδέκατην μηνός ἰσχυρόν, qui
dicitur alias τριτη δὲ δέκα.

18. Ἑκτη.) Præter vulga-
tum morem vocat decimum
sextum diem, ἕκτην μέσσην,
quum alias dicatur ἕκτη ἐν
δέκα. Est autem hæc dies,
contra quam superior, in-
commoda plantis, decrescen-

te nimirum Luna; utilis ve-
ro maribus gignendis: nam
ex humido semine femellæ,
ex ficciorē puelli nascuntur.
Et decrescēte Luna semen
minus humidum est, quam
crescente.

20. Οὗτε γένεσις, οὐτ' ἂν γά-
μου ἀντεβόλῃται.) Id est, non
est utile puellis, ut tum con-
trahant nuptias, quia a ple-
nilunio cœpit jam humor de-
ficere. Addit deinde quædam
pastoralia officia, quæ omnia
ad quadratum aspectum per-
tinere videntur. Ibid. Γένεσις,
MSS. Γένεσις, μέλα.

26. Μή-

Οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἔκτη κέρη τε γενέσθαι
 Ἄρμεν^Θ, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα κήλων
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ
 Ἐολλή δ' ἀνδρογόν^Θ, Φιλέει δέ τε κέρτομα βάσαν,
 Φεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρι-
 σμούς. 25

Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βῆν ἐριμυκόν
 Ταμνέμεν, ἐρήας δὲ δωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἥμαλιν, ἴσῃρα Φῶτα (790)
 Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμέν^Θ ἐσίν.
 Ἐολλή δ' ἀνδρογόν^Θ δεκάτῃ, κέρη δέ τε τετραῖς 20
 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ ἐρήας ταλαεργούς
 Πρηύνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ,
 Τετραδ' ἀλεύεσθαι φθίνοντός θ' ἰσαμένθ' τε,
 Ἄλγεα θυμὸς ὀρεῖν. μάλα τοι τετελεσμένον ἥμαρ. 35
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι εἰς οἶκον ἀκοιτίν,
 Οἶωνός κρινάς, οἳ ἐπ' ἔργματι τέτῳ ἄριστοι.
 Πέμπτας δ' ἐξαλέεσθαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰνάι. (800)
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὀρ-

16. Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ.) Hoc, prudentem virum nasci, & tempore aprum & bovem ca- qui bona indole præditus sit. Argere convenit.

17. Ταμνέμεν.) Hoc loco bene scit & vidit.

18. Εἰκάδε.) Sic vocat viginti- nonnulla exempla-

19. Γίνεσθαι.) Hic pro πε- rita habent πεπυκασμέν^Θ.

20. Κέρη δέ τε τετραῖς.) Vo- cat diem decimum quartum,

21. Εἰκάδε δ' ἐν με- tetradā μέσσην, quæ puella

22. Πέμπτας δ' ἐξαλέεσθαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰνάι.) In vigesima die dicit

23. Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν, ejus-

*Nec prima quidem sexta puella gignende
 Aptæ est, sed hœdis castrandis & gregibus ovium,
 Stabuloque circumsepiedo pastoralî, benigna dies est,
 Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
 Mendacique, & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
 Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella vero & quarta
 Media. hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus
 boves,
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponeas, cautus vero esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hac accommoda est
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito, (dies.
 Observatis avibus, quæ ad banc rem sunt optime.
 Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare,*

Per-

ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior, quam
 propter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint; facilius
 cicurantur.

34. Τετάρτη.) Quartam
 diem a fine mensis & decimum quartum, vel (ut alii volunt)
 quartum & vigesimum quartum improbat, tunc enim
 & oppositio & interlunium

lædunt corpora. Qui laborant
 cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent;
 phlegmatici contra.

38. Πέμπτη.) Quintos dies
 monet fugiendos, nempe v,
 xv, & xxv. cujus rei nullam
 adfert rationem naturalem, sed
 eam, quæ est de religione, nempe
 quod tunc furie obambulant,
 & poenas expetant a sceleratis hominibus.

Ὅρκον τίνυμένας· τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. 40
 μέσῃ δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερι^Θ ἱερὸν αἶκτῃν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν αἰῶνι
 βάλλεν· ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμήϊα δῆρα,
 κηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετραδί δ' ἄρχεσθαι νῆας κήγνυθαι ἀραιάς. 45
 Εἰνάς δ' ἡ μέσῃ ἐπιδείλα λωῖον ἡμαρ.
 Πρωτίῃ δ' εἰνάς πανεπήμεων ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλή μὲν γάρ τ' ἡδὲ φυτευέμεν, ἡδὲ γενέσθαι, (810)
 Ἄνερι τ' ἡδὲ γυναικί. καὶ ἔποτε πάγκακον ἡμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι, τριτενάδα μηνὸς ἀρίστην 50
 Ἀρξασθαι τε πίθῃ, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θῆναι
 βεσὶ καὶ ἡμιόνουσιν καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆας πολυκλήϊδας θοὴν εἰς εἴνοπα πόντον
 Εἰζύμεναι. παῦροι δέ τ' αἰληθεῖα κυκλήσκουσι.

Τε-

41. Μέσῃ δ'.) Monet Poë-
 ra, fruges ventilandas a ple-
 nilunio, quia sub id tempus
 excitantur venti, & aura sic-
 cior est. Prodest autem im-
 portari frumentum siccius :
 nam madidum importatum,
 statim corrumpitur.

43. βάλλεν· ὑλοτόμον.) Ju-
 bet secari ligna ad thalamos &
 naves, quod materia, quæ cedi-
 tur decrescente Luna, firmior
 fit; quæ vero crescente Luna,
 illico putrescat.

44. Νῆϊα.) In quibusdam
 exempl. interjicitur hic ver-
 sus, Τῇ μ^Θ ἀδικτοτάτῃ πέλε-
 ται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quo-
 niam is supra habetur versu
 419. abundare omnino vide-
 tur.

46. Εἰνάς.) Nona dies me-
 dia, id est, xix. meridiana, me-
 lior est. Ἐπιδείλα, adverb. e
 plurali numero, ut πρῶτα.
 Quidam, legunt ἐπὶ δείλα
 Derivatur a δείλον, crepuscu-
 lum.

*Perjurium vindicantes: quod malum contentio genuit
perjuris.*

Media vero septima, Cereris sacrum munus

Diligenter inspiciens bene aquata in area

*Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia
ligna,*

Navaliaque ligna multa, & qua navibus congrua sunt.

Quarta vero incipito naves compingere biantes.

Non autem media pomeridiana melior dies.

Prima vero nona proorsus innoxia hominibus.

*Bona siquidem est ad plantandum, & ad generan-
dum,*

*Tam viro quam mulieri: nec unquam proorsus mala
dies.*

*Sed pauci rursus sciunt, tertium nonum mensis opti-
mum*

Implendis dolis, & ad jugum collo imponendum

Bobus & mulis & equis celeribus.

Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum

Trabito. Sed pauci vera intelligunt.

Quar-

47. Πρωτῆς.) Prima nona xix. die mensis, bīduo nempe
dies, scilicet a principio men-
sis, innocua est propter gemi-
num aspectum, cum Sol abest
a signis.

ante ἡμῶν καὶ ὑμῶν.

51. Ἀεξασθαι πλῆν.) Græci-
smus, pro aperire dolium.

49. Ἀνέρι· ὅτι οὐκ ἔστι πάλυκα-
νον.) Proverb. Nullus dies
minimo malus.

54. Εὐρύμενος· παῦροι δὲ
τ' &c.) Id est, pauci certe
servant hoc dierum discri-
men, pauci norunt, quisnam
dies præstet.

50. Παῦροι.) Loquitur de-

55. Τε-

Τετράδι δ' οἶγε πῶτον· περὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ 55
 μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 ἥες γινομένης ἐπιδαίελα δ' ἐς ἡμερῶν.
 Αἶδε μὲν ἡμέρας εἶσιν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειρα· (810)
 Αἱ δ' ἄλλα μετὰ δέχοι, ἀκήριοι, ἔτι φέρουσα.
 Ἄλλ' αὖ δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοτε μηρυκὴ πέλας ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβη, ὅς τ' αὖτε πάντα
 εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτι' ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρήνων, καὶ ὑπερβασίας ἀνθρώπων.

HESIO-

55. Τετράδι.) Diem xiv. intelligit.

56. Μέσση· παῦροι δ' αὖτε.) Ἐλλείπει hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam, mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes sunt principio postremae quartae.

58. Αἶδε μὲν.) Epilogus est præceptorum. Est igitur considerandum, quid religio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ δ'.) Μετὰ δέχον promiscuum sonat. Ἀκήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom.

somnia

Τ Ε Λ Ι Ο Σ.

*Quarta vero aperi dolium. pra omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis opti-
mam,*

Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.

Et ha quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Cetera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hac omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

HESIO.

somnia vocat ἀνίη, quasi di-
cas inania.

60. Ἄλλοι.) Hic videmus
Hesiodum non ubique secu-
tum certam rationem, sed in
plerisque superstitionem &
consuetudinem hominum.

61. Ἄλλοι.) Proverb. Dies
noverca & parens.

62. Τάιν.) Bene, inquit,

habebit, qui servaverit discri-
mina rerum. Adjecit tamen
correctionem, quod alii alia
proben ac laudent. Verum
iste inculpabilis, i. e. ille non
peccabit, qui non violabit
ea, quae religiose & utiliter
constituta sunt. Nam Di
favent iis, qui natura recte
utuntur.

Ⓒ

1. H

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπίς Ἡρακλέους.

ARGUMENTUM IN SCUTUM

HERCULIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit, quam de fratricidis poenas sumisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus a prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryo-

Η ὅη προλιπῆσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἤλυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυῶνα
 Ἀλκμήνῃ, θυγατρὶ λαοσδόῃ Ἡλεκτρυῶν.
 Ἡ δὲ γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο δηλυτεράων
 Εἰδὲί τε μεγέθει τε νόον γε μὲν ἔτις ἔριζε

Τάων

I. Η ὅη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἀσπίδ[Ⓢ] initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse proficitur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἡέτας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres

HESIODI ASCRÆI SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.

Amphytrione quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem, qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in cruce vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

*Ut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta maritum Amphytrionem
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis.
Quæ mulierum genus superabat feminearum
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum ea
certabat* *Illa-*

liæres & heroinas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt *ἡοῖα*, quod singulæ similitudines ab his vocibus, *ἡ ὅμ*, inciperent: sicut & in Homeri *Βα*otia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut *ἡοῖα* posteriores Poætæ, & inter alios Hermesianax. Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarent, quanti hoc modo celebra-

verit, ut & Homerus Penelopem, & alii alias. Harum igitur *ἡοῖα* fragmentum est, quod hodie exstat, scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab *ἡ ὅμ*, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hæc comparatione descriptio,

Τάων, ἃς θνητὰ θνητοῖς τέκον εὖνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρῦσε Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίεσκεν ἀκοίτην,
 ὧς ἔπωτις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων, 10
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐδὺλόν ἀπέκτανεν, ἱφιδαμάσας,
 Χωσάμεντο περιβασί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσάκεας Καδμείας.
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Νόσφιν ἄτερ φιλότῃτο ἐφίμερα, ἔ γάρ οἱ ἦεν 15
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρα Ἡλεκτρυώνης,
 Πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχα, μαλερῶ δὲ καταφλέσαι πυρὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων ταφίσαν ἰδὲ Τηλεβοάων.
 ὧς γὰρ οἱ διέκετο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν. 20
 Τῶν δ' ὅ γ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνεύοντες,

Λο-

sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de
 ipsis vocabulis initii. Orditur
 autem Poëta a commendatione
 Alcmenæ, quæ Amphitryonem
 patris interfectorem Thebas
 secuta est.

7. Κυανέων.) Religio fuit
 in versu, qui tam male haberet,
 mutata quicquam viris doctis,
 quod ignorarent rationes Poëticas.
 Legendum κυανέων.

13. Ἐς Θήβας ἰκέτευσε.) Ἰκε-
 τεύειν, hoc loco ξενίζειν μετακί-
 ζεσθ', ἐπὶ Ἑσθλείᾳ; ἰκέτευσε ἐς
 Θήβας Καδμείας, nihil aliud
 est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ Ἑσθ-
 δαίᾳ τῆς Καδμείας; ἐπ' ὄχετο:
 Thebanos auxilii causa pete-
 bat: Vel Thebas, imploraturus
 auxilium Cadmeorum; proficiscebatur.
 Quæ ἰκετεῖα veteribus & ducibus erat usi-
 tatissima.

15. Νόσφιν.) Declarat occa-
 sionem

*Illarū quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & a vertice, & a palpebris nigris nigris
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hac talis existens, tam animo suam colebat conju-*
gem,

*Perinde ut nulla unquam coluit mulierum feminearum,
Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitiū,
Ira commotus propter boves, relicta autem ille patria*
tellure

*Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjugē,
Scorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat*
ipfi

*Ante lectum conscendere formosa Electryonidis,
Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum
Sua conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
Quorū ille verebatur iram, festinabatq; quam celerrime
Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
Hunc autem una, cupidi belli praeliiq;
Bæotie equitando insignes, supra clypeos animam geren-*
tes,

Lo-

tionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. "Ο οἱ δὲ θέν θέμις ἦεν.)
Vox θέμις hic τὸ ἀναγκάειν
designat, sicut ex imitatione
Græcorum apud Latinos sæ-
pe, & præcipue Horatium.
Quicquid corrigere est nefas,
ὅπτε διαβόλαιον ἀδύνατον, &
per consequens, ὅπτε μὴ κα-

διαβόλαιον ἀνάγκη ἔχει, vel
ἀναγκάειν ἔστι. Cæterum vox
διόθεν ad juramentum spectat
quod præcesserat. Quicun-
que ergo juramento se obstrin-
git, illum urget Διὸς θέμις, aut
θέμις διόθεν: quare jusjuran-
dum, Jovisjurandum dixerunt
veteres.

Λοκροί τ' ἀγχιέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
 Ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαίοιο,
 Κυδίοων λαοῖσι· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῆν μῆτιν ὕφαινε μετὰ Φρεσὶν, ὅφρα θεοῖ-
 σιν

Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ἀρής ἀλκτῆρα φυτεύσει.
 Ὡς το δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσοδόμοι- 30
 ων,

Ἰμεῖρων Φιλότητ' ἐϋζώνιοιο γυναικὸς
 Ἐννύχι· τάχα δ' ἴξε τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
 φίκιον ἀκρότατον προσεδήσατο μητίετα Ζεὺς·
 Ἐνθα καθεζόμεν', φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν γάριυκτὶ τανυσφύρε' Ἡλεκτρυώνης 35
 Εὐνῇ καὶ Φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρεύων λαοσό', ἀγλαὸς ἥρως,
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 Ὡς τ' ἵεναι, πρίν γ' ἦς ἀλόχῃ ἐπιβήμεναι εὐνῆς. 40
 Τοῖ' γὰρ κραδίην πόθ' αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὼν ὑπεκπροφύγη κακότη-
 τα

Νέσθ' ὕπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατερῷ ὑπὸ δασμῷ.
 Ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπέυ-
 σας,

Ἀσπασίως τε φίλως τε εὖν δόμον εἰσαφίκανε. 45
 Παννύχι δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρῆκοιτι,
 Τερπόμεν' δάροισι πολυχρῆσθ' Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίσῳ,
 Θήβῃ ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασσιγνήτω γε μὲν ἦσιν.) 50
 Τὸν

Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos prestans puer Alcai,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem
plantaret.

Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente vol-
Desiderans concubitu elegantis mulieris (vens,
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unda
rursum

Ad Pbicium summum accessit prudens Jupiter.

Ubi residens mente versabat divina opera.

Nam eadem quidem nocte cum procera Eleetryonide

In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:

Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illu-
stris heros

Perfecto magno opere, rediit domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes

Perrexit ire, antea quā sua conjugis conscendisset lectum.

Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populo-
rum,

Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,

Magnoque affectu, lubentique animo, domum suam re-
versus est.

Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,

Oblectando se muneribus aurea Venēris. (primo,

Illa autem a Deo pariter domita, & ab homine longe o-

Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,

Haudquaquam similes, quamquam fratres essent.

Alte-

Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα
Φῶτα,

Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖν·
Τὸν μὲν ὑποδμήθεσσα κελανεφεί Κρονίῳ,
Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυασίῳ Ἀμφιτρεύῳ,
Κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μιγῆσα. 55
Τὸν δέ, Διὶ Κρονίῳ, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλων
Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομέ-
νοιο, 60

Ἐσαότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χολῆσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδῆει,
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράδισον,
Ἴππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνῳ ἀμύμων, 65
Ἐλπόμενῳ Διὸς υἱόν, ἀρήιον, ἡνίοχόν τε,
Χαλκῶ δῆῳτεν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλὰ οἱ θυχωλέων ἐκ ἔκλυε φοῖβῳ Ἀπόλλων.
Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληεῖν.
Πᾶν δ' ἄλσῳ καὶ βωμόσ' Ἀπόλλων Παγασαίῃ 70
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεῷ τευχέων τε καὶ αὐτῷ·
Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν
ἐκείνῳ

Ἐτλη θνητὸς εἶν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆϊ καὶ κυδαλίμῃ Ἰολάῃ;
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι 75
Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ὃς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον.
Ἦρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦτι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe præstantiorem virum,

Savum ac validum, vim Herculanam:

Hunc quidem compressa a nubium offuscato Saturnio,

Iphicleum autem bastarum a concussore Amphitrione,

Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concumbens: (um:

Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omni-

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsam, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,

Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,

Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,

Sperans se Jovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interemturum esse, & inclyta arma despoliaturum,

Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Ipse enim contra illam concitavit vim Herculeam.

Totus vero lacus & ara Apollinis Pagasæ

Collucebat prævehementis Dei armis, & ipso; (illi

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem

Sustinuisset, mortalis existens, obvium sub conspectum

prodire;

Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex humeris nata erant una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

Oberos Iolæ, mortalium longe carissime omnium,

Nempe vere in immortales beatos, qui Olympum tenent,

maius illi

619

G

Pec-

Ἦλινεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐξέφانون ποτὶ Θήβην 80
 ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρυῶνα, βοῶν ἕνθ' εὐρυμετώπων·
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖοντα, καὶ Ἠϊόχην τανύπεπλον.
 Ὅι δ' αὖ μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρματα πάντα παρέ-
 χον,

Ἡ δὲ κη εἴθ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον 85
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμεν' ὦ σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυῶνῃ
 Ἡ αὐλόχῳ τάχ' αὖ μιν ἐπιπλομένων ἐν αὐτῶν
 Γενόμεθ', ἔτ' ἐφ' ἑνὶ ἀνάλιγκι, ἔτα λήμας,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ, τῷ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δάμον, σφετέρως τε τοκῆ-
 ας, 90

Ὀΐχετο τιμήσων ἀλυστήμενον Εὐρυδῆα,
 Σχέτλι' ἢ πᾶ πολλὰ μετεξοναχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων. ἢ δ' ἔπαλιν ἀγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλης.
 Ὀφίλ', ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἠνία φοινκίοντα 95
 Ἴππων ὠκυπόδων μέγα δὲ φρεσὶ θάρσ' αἰέξων,
 Ἰδὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων δέν' ἵππων,
 Μηδὲν ὑποδδίσσας κτύπον ἄρε' ἀνδρὸς φόνου,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσ' ὦ
 Φοῖβε Ἀπόλλων' ἐκατηβέλετα ἀνακτ' 100
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός περ ἔων ἄστασιν πολέμοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν αἰώμητ' Ἰόλα·
 Ἡ δ' αὖ, ἢ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Τ-

90. Ὃς προλιπὼν.) Multa erat mēderi, vel eo modo, exemplaria & quaedam MSS. quo nō fecimus, vel sic. Ὃς pro δάμον hic habent δαίμων, προλιπὼν δαίμων σφετέρως σφετέρως non sine magno sceleris ex- 92. Σχέτλι') Hic etiam pro

*Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,*

*Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas ha-
bentes frontes: (vestibus.*

*Venitque ad Creontem, & Hemiocben longis ornatam
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia praebe-
runt,*

*Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
Conjuge sua: moxque nos revoluta anno*

*Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cuius quidem mentem sustulit Jupiter,
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,*

*Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurysthenem,
Infelix. certe multum ingemiscebat postea,*

Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.

Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.

*O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mentibus fiduciam ac-
cumulans, (rum,*

*Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equo-
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,*

*Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
nexus*

Phæbi Apollinis longe jaculantis regis.

*Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsatura-
bitur bello.*

Hunc contra allocutus est inculpatus Jolans:

*O patris, quam multum vero pater hominum atque Deo-
rum*

Ho-

pro μάλα, e Palatin. cod. re- to, legitur etiam ἐπεύων. MS.
posuimus πᾶσα, ut constet Palatin. priori assentitur.
versus.

94. Αὐτὰρ) Pro ἐπεύων- Alii δὲ θᾶν.

105. Οὐ

Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρε' ἐννοσίγαιον,
 ὃς Θήβης κρηδεῖμνον ἔχει, ρύεταί τε πόλιν. 105
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα κλέ' ἐδλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γέ, δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 Δίφρεσ' ἐμπελάσαντες, Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
 μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱόν, 110
 οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλὰ μιν οἶα
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμον' Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι χεδὸν εἴσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα σήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτετα θοίνης.
 ὣς ᾤετο. μείδησεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη, 115
 θυμῷ γηθήσας. μάλ' αὖ γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καὶ μιν ἀμειβόμενον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἦρως ᾧ ἰόλαε, διοτρεφές, ἐκέτι τηλῆ
 Ἰσμινὴ τρηχεῖα. σὺ δ' ὥς πάρος ἦοδα δαΐφρων,
 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην 120
 Πάιντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνῃαι.
 ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαιενῆ,
 Ἡφαίστος κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔθηκε
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
 Παλ-

105. Ὁς Θήβης.) Fuit & Thebe in Aegypto, a Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Boeotia fuit a Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphio muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. φίλτετα.) Palatin. φέρτετα.

116. θυμῷ.) Nonnulli codices habent μυθῷ.

118. ἰόλαε.) Nomen peritissimi aurigæ, quasi dicas, ἰὸς τῷ λαῷ, jaculum seu telum populi.

121. ὁ-

*Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mania tenet, & tuetur civitatem:
 Quemadmodum & banc mortalem validumque ma-
 gnumque*

*Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
 Currius inter se committentes, Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
 Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,
 Qui prope adsunt, cupientes bello
 Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior quam
 epula.*

*Sic ait, arrisit autem fortis Hercules,
 Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
 Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:
 O heros Iolææ, Jovis alumne, non procul etiam hinc
 Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bel-
 licosus,
 Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis
 oblitum*

Quoquo versus convertes, & auxiliare pro eo ac poteris.

*Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendidas,
 Vulcani inclita dona, tibiis induxit.*

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat

Pal-

122. 'Ορειχάλκειο.) Orichal-
 cum, æs montanum. Schol.
 Hesiodi scribit esse æs candi-
 dum, quod in montibus inve-
 niatur, aut materiam quandam
 metallicam ære pretiosiore.

123. 'Ηφαίστου.) Vulcani quæ
 vox quibusdam videtur orta
 ex Τυβάλκαιν, de quo Genes. 4.
 v. 22. sic dicta ab ἄπτω accen-
 do, & αἰσέω destruo,

Παλλὰς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον σονέοντας ἐφορμήσασθαι αἰέθλας.
 Θῆκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρήϊς ἀλκίτῃρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι Φαρέτῃν
 Καββάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοθεν οἷοι
 Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
 Πρόθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες· αὐτὰρ ὅπιθεν
 Μορφονοῖο Φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσιν
 Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχυ' ἀκαχμένον εἴλετο χαλ-
 κῶ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέην εὐτύκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντ', ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἰρυτο κάρη Ἡρακλῆϊ θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γὰρ μὲν σάκ' εἴλε παναίολον· εἰ δέ τις
 αὐτό

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῶ τ' ἐλέφαντι
 Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἦν, χρυσῶ τε φαεινῶ
 Λαμπόμενον· κυάνε δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο
 Ἐν μέσῳ δὲ δράκοντ' ἦν φόβ', ἔτι φατειὸς,
 Ἐμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπόμενοισι δεδορκώς.
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλήτο σῶμα λευκὰ θεώντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσεια κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίη, ἣ ἔα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο Φωτῶν
 οἷ

130. Καββάλετ'.) Est alia | 139. Χερσί.) Sequitur jam
 lectio, quæ pro ὃ ἐντοθεν, ut ciypei Herculis elegantissima
 est in Palat. habet δὲ τοῖ & admirabilis descriptio. In
 ἔσαν. MS. Palatin. & fere eodem me-

*Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum coeperat
Primum luctuosa aggredi certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium fer-*
rum

*Savus vir : cavam autem circa pectora pharetram
Rejecit in tergum, in hac multa erant sagitta
Horrenda, mortis vocem reprimentis datrices.
Ha ab anteriori quidem parte mortem habebant prae-*
fixam, & lacrymis madebant :

*Media autem polita erant, longa : sed a tergo
Nigra aquila coniecta alis* (it :
Erant. ille autem validam hastam praefixam axe corripu-
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
Quae tutum reddebat caput Herculis divini.

*At manibus clypeum accepit varium totum, quem
nemo quisquam*

Neque perripisset jaciendo, neque comminisset, mirum -
visu. (ebore,

*Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque
Et electro lucidus erat, auroque fulgido*

Splendens : caruleis plicis fulgorem intersecantibus.

*In medio autem draconis erat terror, baudquaquam
effabilis,*

Retro oculis igne lucentibus tuens.

Cujus & dentibus quidem repletum erat os candidantibus,

Servis, inaccessis, super terribilem autem frontem

Sera contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,

Tetra, quae & mentem eximebat & praecordia viris

Qui-

modo. Ald. & Flor. editioni praecedentia non pertineant
bus praefixus est titulus huic ad idem opus.

versui, Ἀρχὴ τῆς ἱπποσύνης
τῆς ἀσπίδος, quasi vero

143. Κράν.)

Aliis κραν.

153. Κρά-

Οἵτινες ἀντιδίην πόλεμον Διὸς υἱὶ Φέραιεν· 150
 Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα δύνεσ' αἰὲς εἴσω
 Αὐτῶν· ὅσέα δέ σφι παρὶ ῥινοῖο σαρκεύσης
 Σειρίε ἀζαλέοιο κελαυνῇ πύθεται αἶη.
 Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίνωξίς τε τέτυκτο·
 Ἐν δ' ὁμαδός τε, φόβος τε, ἀνδρακτασίην τε δεδήκει. 155
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐδύνεον· ἐν δ' ὀλοή κῆρ,
 Ἄλλον ζῶον ἔχθρα νεώτατον, ἄλλον αἶαντον,
 Ἄλλον τεθνεώτα, κατὰ μόθον ἔλκε πεδοῖιν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φω-
 τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβριθυῖα 160
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν· ἔτι φατειῶν
 Δώδεκα· τὰ δὲ φοβέσσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιδίην πόλεμον Διὸς υἱὶ Φέραιεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοστο
 Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωυτὰ ἔργα. 165
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκυσσι
 Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεα,
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλοι χλάνων ἔσαν, ἥ δὲ λεόντων
 Ἔς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,
 Τῶν καὶ ὁμίληδόν σίχες ἦισαν· ἐδὲ νυ τώ γε 170
 Οὐδέτεροι τρεῖτην· Φρίξον γε μὲν αὐχένεα ἀμφω.
 Ἦδη

153. Κελαυνῇ.) Quidam ma- ὅτι προδιώξεις, ὡς τινες θεοὶ
 lunt, μελαίνῃ : eadem tamen ἰζωγραφημένοι· καὶ γὰρ οἱ πο-
 signif. λέμιοι ποτὲ μὲν διώκουσιν, καὶ κα-

154. Ἐν δὲ.) Est hic ὑποτύ- λεῖται τὴν προΐωξιν, ποτὲ
 πωσις acerrimæ pugnæ. προ- δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται τὴν
 ῖωξις, q. d. persecutio, vel παλίνωξιν. Igitur παλίνωξις
 propersecutio : Interpr. ἐν τῇ est, quum ii qui fugerant,
 τοῖς φησὶν ἦν καὶ προδιώξεις καὶ eos qui fugerant atque vice-
 rant,

Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Quorum & anima quidē sub terrā eunt ad Orcum intro
 Ipsorum: ossa autem ipsis pelle circumputrefacta,
 Sērīo sub torrido in nigra putrescunt terra.
 In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio facta
 erant. (bantur.
 In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc fere-
 In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perni-
 ciosa Parca, (illasum,
 Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem
 Alium mortuum, per pugnam trahabat pedibus.
 Vestem autem habebat circū humeros cruentā sanguine
 Sævum videns, clamoribusque ingravescens. (virorum,
 In eo autem & serpentum capita saevorum erant, haud
 quaquam effabilem, (hominum,
 Duodecim; quae per terrefaciebant super terram genera
 Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.
 Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
 pugnabat (opera,
 Amphitryoniades. Hec autem distincta erant miranda
 Porro velut puncta quaedam apparebant videnda saevis
 draconibus
 Cerulea per terga, denigrataeque erant illis maxilla.
 In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum.
 Mutuo sese aspicientium, irascentiumq; & festinantium,
 Quorum etiā turmatim ordines incedebant; neq; vero hi,
 Neque illi alteros timebant; horrebant atque amem colla
 amborum. Juxta

rant, versa Martis alea insectan-
 tur. Huic loco similis est ille a-
 pud Virg. cū Trojana pubes pu-
 gnæ ciet, simulacra sub armis:

Inde alios inveniunt cursus alios-
 que recursus

Adversis spatiis. ---

Et nunc terga fuga nudant,

nunc spicula vertunt

Infensi. &c.

165. ὁμήρου ἔργα.) Sunt cum
 Palat. qui legant ἰαυματὰ. Τὰ
 δὲ δαίετο ἰαυτὰ ἔργα.) Videtur
 legisse Diaconus, ἰαυματὰ,
 quod glossa sua satis declarat.

H

167.

Ἦδη γάρ σφιν ἕκετο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κάρποι
 Δοιοὶ, ἀπεράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφί κελαιὸν
 Αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔρας. οἳ δ', αὐχένας ἐξεριπών-
 τεσ,

Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175

Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέθην, κοττόντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 Καίνεα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν
 τε,

Ὅπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρῶλοχόν
 τε, 180

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἀρηῶν,
 Θησεάτ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.

Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροὶ τεύχε' ἔχοντες.

Κένταυροὶ δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,

Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἀσβολὸν οἰωνιστήν, 185

Ἀρκτον δ', Οὐριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,

Καὶ δύο Πευκεΐδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,

Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Καὶ τε συνάκτῃν, ὥσεί ζωοὶ περ ἔόντες,

Ἐγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190

Ἐν δ' Ἀρηῶν βλοσυροῖο, ποδάκεες ἔσασαν ἵπποι

Χρῦσσοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρῳ ἔλιϑ' Ἀρης

Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κέλεύων,

Αἵματι φοινικόεσσι, ὥσεί ζωὴς ἐναρίζων,

Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δειμὸς τε φόβῳ τε 195

Ἐσα-

167. Κυάνεα.) Idem Pala-
 tin. & quædam alia exempl.
 habent Κυάνεοι.

176. Τοὶ δ'.) Alii malunt
 κοττόν τε, & irascabantur, seu

incendebantur. & ita Palat.

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pu-
 gnam Lapitharum cum Cen-
 tauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀρκτον.)

*Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
Cruor destillabat in terram, ipsi autem, cervicibus de-
jectis,*

Jacebant mortui sub terribilibus leonibus.

*At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique, agrestesque sues, trucesque leones.*

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
Caneum circa regem, Dryantemque, Piritboumque,
Hopleumq;, Exadiumque, Phalerumque, Prolocbumque,
Mopsiumque Ampycidem, Titaresium, notum Mar-
tis,*

Theseumque Aegidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

*Centauri autem ex altera parte contra hos congrega-
bantur,*

Magnus Petraus, atque Asbolus augur,

Arctusque, Huriusque, nigerque Pilis Mimas,

Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

*Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi
essent.*

Lanceisque atque abietibus cominus certabant.

Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi

*Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus
Mars,*

Mucronem in manibus habens, milites exhortans,

Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,

Curru insistens, juxta autem Pavorque Metusque

Sta-

Ἔσασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχην ἐθέλῃσα κορύσσειν,
 ἔγχ' ἔχασ' ἐν χερσὶ, χρυσεῖην τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ὤχετο Φύλοπιν αἰ-
 νήν. 200

Ἐν δ' ἦν Ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
 Ἰμερόεν κισθάριζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείη Φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδ' ἀγνὸς Ὀλυμπ'
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὀλβ' ἀπείριτ' ἐξεφάνητο
 Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς 205
 Μῦσαι Πιερίδες, λιγυὶ μελπομέναις εἰκυῖαι.

Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμ' ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθρε κασιγέροιο,
 Κλυζομένῳ ἱκελ'· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέσον αὐτῷ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες, 210
 Νηχομένοις ἱκελοι· ὅιοι δ' ἀναφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλτοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς,
 Ἦτο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημέν'· εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, ἀπορρίψοντι ἰοικώς. 215

Ἐν δ' ἦν ἠνικόμει Δαναΐης τέκ' ἱππότα Περσεύς,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκε' ποσσὶν, ἔθ' ἐκάς αὐτῷ.
 Θαῦμα μέγα φράσσαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Χρῦσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πλερόεντα πέδιλα. 220
 Ὡμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο

Χάλ-

202. Ἰμερόεν.) Deest fortas- | tamen Palat.
 se articulus, ὁ ante Λητῆς | 203. Θεῶν δ' ἔδ' ἀγνὸς ὁ-
 vel simile quippiam, ad ex- | λυμπ'.) Scribendum omni-
 plendum versum non aliter | no existimo: θεῶν δ' ἔδ' ἀγνὸς
 ἀγνὸς

Stabant, gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Jovis filia predatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi qua pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus, aureamque galeam,

*Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in
prælium sævum.* (dio

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius me-

Desiderabile quiddam personabat Latona & Jovis filius

Aurea cit bara. Deorum autem sedes frangebatur purus

Olympus

(corona erat posita

Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in

Immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum

Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.

In eo autem & portus appulsa facilis immensi maris,

Rotundus factus erat liquefacto e stanno,

Inundanti similis: multi vero per medium ipsius

Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inbiantes,

Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes

Argentei delphines, depascebant mutos pisces.

Sub his arei trepidabant pisces, sed in ripis

Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus

Piscium rete, projecturo similis. (seus,

In eo autem & pulchricoma Danaë's filius eques Per-

Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe

separatus ab illo:

(tur.

Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam niteba-

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra en-

sis pendebat

Æreus

ἐγνυτο Ὀλυμπῳ. Græcis ἐγνυ- fra dicitur περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο
ᾧ, Latinis frangere, est ἡχά ἡχά. ubi Diaconus interpreta-
ται ἀποτελεῖν, sonitum edere. tur, ἐκλάτο ἡ ἡχά, sicut hoc lo-
Unde fracti fluctus Horatio di- co, ἄγνυτο Ὀλυμπῳ, nihil aliud
cuntur. Et ne quis dubitet, in- est. H 3 216.

Χάλκεον ἐκ τελαμῶν (Θ), ὃ δ' ὥς τε νόημι' ἐποτᾶτο.]

Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργῆς· ἀμφὶ δὲ μιν κέκισις θῆε, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἄργυρῇ· θύσανοι δὲ κατηρεῦντο φαεινοὶ 225

Χρῦσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτ' (Θ)
Κεῖτ' Ἀἰδ' (Θ) κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα,

Αὐτὸς δὲ σπένδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἑοικώς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτίταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ ἔφαταὶ ἐρρώοντο, 230

Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωρῇ ἀδάμαντ' (Θ)
Βαινυσέων ἰαχέσκε σάκ' (Θ) μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ

Ὅξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
Δοιῶ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
Λίχμαζον δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρακτον ὁδόν-
τας, 235

Ἄγρια δερκομένῳ ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
Γοργαίοις ἐδονεῖτο μέγας φόβ' (Θ). οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Ἄνδρες ἐμαρνάδην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλι' (Θ) σφετέρων τε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ προθέειν μεμαῶτες. 240

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων· ἐπὶ πύργων
Χάλκεον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειαῖς,
Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἥφαίστοιο·

Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον, 245
Ἄθροοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι.

Δα-

216. Ἐν δ' ἦν.) Perseum cly- | το. Palat. νόημι' ἐπταῖτο.
peo antevolantem fingit. 222. Κεῖτ'.) Orci galeam in-
222. Χάλκεον.) Quendam | visibilem facit.
exempl. habent, νόημα ποτᾶ- 242. Μάρ-

Aëreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat.

*Totum autem tergum ejus tenebat caput saevi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum
visa,*

Argentea, simbriaque dependebant lucida.

Aurea, saeva autem circum tempora regis.

Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.

Ipse autem properanti & formidanti similis

Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero

Gorgones inaccessae & ineffabiles ruebant.

Cupientes ipsum apprehendere: in viridi autem adamanti-

Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu (te

Acutam & tinnulum quippiam : in zonis autem dra-
cones

Duo suspensi erant, attollentes capita.

Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,

Crudele tuentes. supra saeva autem capita

Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas

Viri pugnabant, bellica arma habentes,

Hic quidem a sua civitate, suisque parentibus,

Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes.

*Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam
tenentes,*

Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus

Aëreum acutum clamabant, lacerabanturque genas,

Vivis similes, opera inclyti Vulcani.

*Viri autem, qui seniores erant, & senectutem affecuti
erant,*

Conferti extra portas ibant, sursumque Diis

Manus tendebant beatis, pro suis liberis

Me-

242. Μῆγε γὰρ ὦ.) Quidam le-
gunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες.) Alii malunt,
ἡγήσας τ' ἐπιμαρτυροῦν.

Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἳ δὲ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 Δεινωποὶ, βλαστυροὶ τε, δαφονοῖτ', ἀπλητοῖ τε 250
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱέντο
 Αἷμα μέλαν πίεον· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεέτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ.
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ κατεῖεν
 Τάρταρον εἰς κρυόενθ'. αἳ δὲ Φρένας εὖτ' ἀρίσαν-
 το 255

Αἷματ' ἀνδρομέε, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὄμμαθον καὶ μῶλον ἐθύνηον αὐτὶς ἰῆσαι.
 Κλωθῶ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφάσασαν. ἡ μὲν ὑφῆσων,
 Ἄτροπ' ἔτι πέλεν μεγάλη θεός, ἄλλα καὶ ἔμ-
 πης

Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφάρησ' ἦν πρεσβυιάτῃη. 260
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθαντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι.
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 Χλωρὴ, αὐσαλέη, λιμῶ καταπτεπτηυῖα, 265
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἷμ' ἀπελείβει· ἔραζε. ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσῆκει· πολλὰ δὲ κόνις κατενύοθεν ὤμους,
 Δάκρυσι μυδαλῆ· παρὰ δ' εὐπυργ' πόλις ἀν-
 δρῶν. 270

Χρύσειαι δὲ μὲν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε

Τέρ-

252. Αἷμα) Legitur etiam m. E. vers. 304. ἱέμεναι μα-
 μαρποιον, sed cum μεμά- πέν.
 ποον melius fuit versus. Et 259. Ἄτροπ' ἔτι, ἄλλ'
 supra etiam est ἱέμεναι μαπέ- ἀραήγε, ut Palat.

*Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post
ipsos autem*

*Parca nigra candidis crepantes dentibus,
Torva terribilesque, cruentaque, inaccessaque.*

*Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim
cupiebant*

*Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illa autem precordia postquam
exatiascent*

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant ite-
rum ire.*

*Clotbo & Lachesis ipsis astabant, atque paulo minor
Atropas: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem praestantiorque erat, & avo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam insti-
tuerant:*

*Sevoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
sentes.*

*Inter se autem ungues manusque audaces exaquarebant.
Juxta autem & Catigo stabat, perusta similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
Crassis genibus: longiq; ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis
autem.*

*Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter den-
tes stringens*

*Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. juxta autem turrit acivitas hominum.
Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
Septem porta. hominesque in voluptatibus & choreis*

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὖσώτρως ἐπ' ἀπῆνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὕμναι Ⓞ ὀρώρει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶων. ταῖ δ' ἀγλαΐης τεθαλυῖαι
 Πρόθ' ἔκιοι. τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὰ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἦχός.
 Αἱ δ' ὑπὸ Φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
 Ἔνθεν δ' αὐτ' ἐτέρωθεν νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῆ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελάοντες. ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστ' Ⓞ
 Πρόθ' ἔκιοι. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλία τε χοροὶ τε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλῃ Ⓞ 285
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρεικον χθόνα δῖαν, ἐπισολαάδην δὲ χιτῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθυλήϊον. οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτῃλαι,
 Βριθόμενα σαχύων, ὥσει Δημήτερ' Ⓞ ἀκτὴν. 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλωήν.
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητήρων
 Λευκὰς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὀρ-
 χων,
 Βριθόμενων Φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν. 295
 Οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν. παρὰ δὲ σφισιν
 ὀρχ' Ⓞ
 Χρῦσε Ⓞ ἦν, (κλυτὰ ἔργα περὶ φρον' Ⓞ Ἡφαίσιο)
 Σειό-

276. Χερσίν.) Vel ἀγλαΐας,
ut idem liber.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli
codices habent κορωνιόοντα,

q. d. fastigiatus culmos. In-
terpr. βαβδῶδη, καὶ δι' ἑκα-
πλάν εὐογκά.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἦν.) Pro
ἐπι-

Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in
curru (tur.

Ducebant viro uxorem, multusque hymenaus excitaba-

Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat

In manibus famulorum. Mulieres autem venustate flo-

Preibant, quas chori ludentes sequebantur. (rentes

Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum

Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.

Ille autem ad modulationē ducebant chorum amabilem.

Inde rursū ex alia parte juvenes comessabantur ad fistu-

Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu, (lam:

Alii autem contraridentes. ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamque civitatem letitia choreaque

Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civi-
tatem

Tergis equorum consensis currebant. aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas

Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii
quidem metebant

Mucronibus acutis rostrata folia,

Gravida spicis, veluti Cereris cibum.

Alii autem in manipulos ligabant & implebant arcem:

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus
habentes. (ceptos

Alii autem in calatbis ferebant a vindemiatoribus ac-

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis foliis, & argenteis capreolis.

Alii rursus in calatbis portabant, juxtaque ipsos vitis

Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)

Agita-

ἑπιπλον Palat. & alii legunt 'quarto deinceps versu pro ἑ
ἑπιπλον.

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc & | taláreis est in nonnullis codi-
cibus, ἐν τάλαιραις.

304. 'II-

Σειόμεν^Θ Φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ἐν παίζοντα ὑπ' αὐλητῆρι ἕκασ^Θ
 Βριθόμεν^Θ σαφυλῆσι· μελάνθησαν γε μὲν αἰ-
 δε. 300

Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοκτο.
 Πύξ τε καὶ ἑλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤσαν·
 Ἄνδρες θηρεῖταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνα προῖ,
 Ἰέμενοι, μαπῆειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 Πάρ δ' αὐτοῖς ἵππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοισι 305
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἥνιοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο.
 Ἄρματα κελδήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὐτευν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδῖον ἔχον πόνον· εἰδὲ ποτέ σφιν. 310
 Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκρίτον ἔχον αἰέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προῦκειτο μέγας τρίπ^Θ ἐντὸς ἀγῶ-
 ν^Θ,

Χρῦσαι^Θ, κλυτὰ ἔργα περίφρον^Θ Ἠφαίσιοι.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.
 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκ^Θ πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' αὐ-
 τὸν 315

Κύνιοι ἀερσιπόκαι μεγάλ' ἤπυν· οἱ γὰρ γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, εἰ διὰ βελαῖς
 Ἠφαῖς^Θ ποίησε σάκ^Θ μέγα τε σιβαρόν τε,
 Ἀρτάμεν^Θ παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμ^Θ υἱὸς 320
 Πάλλεν ἐπικρατέως. ἐπὶ δ' ἵππεῖς θόρε δίφρῳ,
 Εἵκελ^Θ ἀξερσπῇ πατρός Διὸς αἰγίαχοιο,
 Κέφ^Θ βιβῆς· τῷ δ' ἡνίοχ^Θ κρατερός ἰόλα^Θ
 Δίφρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.

Ἀγ-

Agitata foliis, & argenteis perticis.

*Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque
Oneratus urvis, quæ ipsæ nigra erant.*

*Alii quidem calcabant in lacu, alii bauriebant, alii autem
dimicabant* (tur

*Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores veneban-
Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.*

*Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque
premiis* (curribus

*Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in
Auriga stantes, immittebant veloces equos,*

Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant

*Curvus ferruminati, rotarumque modiolus valde ex eo re-
sonabant.* (enim dum ipsis

*Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque
Victoria completa erat, sed indefinitum habebant cer-
tamen.*

*Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra
Aureus, incluta opera prudentis Vulcani.* (agonem,

*Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inun-
danti similis.*

*Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum
autem*

*Cygni altivolantes magnam clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces moveban-
tur,*

*Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque, (filius
Artificiose expoliens manibus, quem quidem Jovis fortis
Jactabat facile: equestrem autem assiliit in currum,*

Similis fulguri patris Jovis, agida tenentis,

Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,

Bigis insistens regebat curvum currum.

Prope

Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθή-
νη, 325

καὶ σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαίρετε Λυγγῇ(Θ) γενεῇ τηλεκλεστοῖο,
Νῦν δὴ Ζεὺς κράτ(Θ) ὑμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσ-
σαν.

Κύκνον τ' ἐξεναρῆν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἔπ(Θ) ἔρῳ, μέγα φέρτατα λαῶν. 330

Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν(Θ) ἀμέρῃς,

Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·

Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,

Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' ἐτάμεν ὀξεί χαλκῷ. 335

Ἄψ δ' ἀναχάσασθαι, ἐπεὶ ἔ νυ τοι αἰσιμόν ἐστιν

οὐθ' ἵππευς ἔλεειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰπῶσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεάων,

Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδ(Θ) ἔχουσα

Ἐοσμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητ(Θ) ἰόλα(Θ) 340

Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ὑπ' ὁμο-
κλῆς

Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.

Ἐν γὰρ σφιν μὲν(Θ) ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Αἰγίδ' ἀνασείσασα περισπενάχιζε δὲ γαῖα.

Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ ἐθυέλλῃ, 345

Κύκν(Θ) θ' ἵππόδαμ(Θ) καὶ Ἄρης ἀκόρητ(Θ) αὐτῆς.

Τῶν θ' ἵπποι μὲν πεῖθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν

Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.

Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη.

Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵπ-
πευς,

350

Ἀν-

326. καὶ σφειας.) Ἀλλας φασ-
νύσας.

330. Ἄλλα.) Legitur etiam,
Ἄλλο δέ τοι ἔπ(Θ) ἔρῳ.

333. Ἀν-

*Prope autem ipsis advenit Dea castis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur :*

*Salvete Lyncei progenies longe inclyti, (rat,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beat is impe-
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissime po-
pulorum :*

*Postquam jam Cygnum dulci ævo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius :
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem obser-
Ubi nudatum clypeo variegato (vans,*

*Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro ;
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Jove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per
campum.*

*Nam ipsis animum addiderat Dea castis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaq; tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procellæ,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.*

*Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum binnivere, circaque ipsos reverterabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ :*

*Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros,*

333. Αὐτῆς.) Quædam ex-
emplaria, inter quæ Palat. ha-
bent, ἐπὶ τῆς προηγουμένης.

344. Αὐτῆς.) Περὶ τῆς αὐτῆς
idem cod.

Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνον καὶ οἰζύν ἰδρὶες εἰμέν;
 Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὖζοον, ἥδ' ἐκελεύθῃ
 εἶκε παρὲξ ἱέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελκύνω
 Ἔς Κήυκα ἀνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχῖν προδέθηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα καὶ αὐ-
 τός.

355

Τῷ γὰρ ὀπυίαις παῖδα θεμισονόην κυανῶπιν.
 ὦ πέπον. ἔ μὲν γὰρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τέ εἴ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐγχεῖ, ἡμετέρῃ, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃς ἡμαθόεντ'
 Ἀντί' ἔσθ' ἐμῷ, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δρεὶ τυπαῖς ἠρείσατο γαίῃ,
 οὐταμένῃ σάκε· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρόν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκ' ἄραξα·
 Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχε' ὁρμῇ.
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἑναρὰ βροτόεντα.
 ὣς ἔφατ'. ὅθ' ἄρα Κύκν' εὐμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμεν' ἐχέμεν ἐρυσάρματα ἵππων.
 Δὴ τότε ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ
 γαῖαν

370

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃ, καὶ Ἐνναλίῳ ἀνακτὶ
 Ἠνίοχοι δ' ἐπλην ἔλασαν καλλιτρίχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθονί.
 ὣς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρε' ἐκ μεγάλῳ
 Πέτρῃ ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλας δὲ πέσωσι,
 Πολ-

356. Τῷ γὰρ ὀπυίαις παῖδα.) νεν τὸ βίη μὲν γινώσκαι, τὸ δὲ κατὰ
 In Solonis legibus oppone- νόμον ὀπυίαις.
 bantur. βίην (male legitur 364. Παντὶ.) Notandum est
 εἶναι) & ὀπυίαις. Hesych. βί- hic σάκ' poni priori longa,
 ut

Viros, qui laboris & arumna experti sumus?

In diversum tene currum bene politum, atque e via

Cede pratergrediendo. Trachinem enim tendo.

Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & maiestate

Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse:

Ego enim connubio tenes filiā Themistonoem nigroculam.

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.

Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fecisse.

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso

Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.

Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autem transadegei femur ego,

Totis animis festinans, magnumque illius clypeum perforavi.

Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hasta impetu.

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,

Huic obtemperans, retinere trabentes currum equos.

Ac tunc a bene compactis bigis desilierunt; celeriter in

Et Jovis filius magni, & Eryalii regis. (terram,

Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lara terra.

Uti autem ab alto vertice montis magni

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Mul-

ut & infra vers. 461. quum
tamen alibi soleat Hesiodus
alios Poetas in corripienda
illa syllaba sequi.

372. 'Ηνίοχοι.) Scribe cum
Palat. ἑμπλην.

374. 'Ως δ' ὄτρ.) Comparatio
hæc est Homero frequens.

Πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψικόμοι, πολλὰ δὲ τε πεῦκα,
 Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός, 380
 Ἄρη τ', ἥδ' Ἑλίκη, Ἀνθεά τε ποιήεσσα,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεσπεσίῳ σύνισαν μέγα δ' ἔκτυπε μήτιέτα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματόσ-
 σας,

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἔῷ μεγαθαρσέϊ παιδί. 385
 Οἷον δ' ἐν βήσσης ὄρεον χαλεπὸς προΐδέσθαι
 Κάπερ χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμῶν, ἀφρὸς δὲ περὶ σῶμα μασιχέωντι
 Λεῖδεταί, ὥστε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην, 390
 Ὅρθαίς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν.
 Τῷ ἱκελὶ Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείης θόρε δίφρου,
 Ἡμῶν δὲ χλαεῶν κυανόπτερος ἠχέτα τέτλιξ
 Ὄζω ἐφρζόμενός τ' ἐρ' ἀνδρώποισιν αἰεῖδεν
 Ἀρχέλα, ὧ τε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔερση, 395
 Καί τε πάνημέριός τε καὶ ἡῶν χέει αὐδὴν
 Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χροῶ Σείριον ἄζει.
 Τῆμ' δὲ κέγχρωσι περιγλῶχες τελέθουσι,
 Τῆς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὀμφακες αἰόλονται,
 Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχ-
 θον. 400

Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Ὡς

384. Κάδ' δ.) Hoc Home-
 ro & Virgilio semper signum
 cladis est.

399. Τῆς τε θέρει.) Σπείρου-
 σιν Palatin.

*Multaque quercus, multa item picea
 Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant :
 Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.
 Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Ialocus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
 clamore*

*Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit pru-
 dens Jupiter,*

*Et a cælo guttas dimisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandū
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum :
 Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru,
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vo-
 cem*

*Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat,
 Quando item & milia circum ariste nascuntur,
 Quæ æstate seminant, cum uvæ acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in letitiam & labo-
 rem;*

*Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excita-
 batur.*

Ue

ὣς δὲ λέοντε δ'ὐω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο.
 Ἀλλήλοισ κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ἐδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψάνυχες ἀγκυλοχεῖ-
 λαι,

405

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσινόμῃ ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο
 ΠίονⓈ, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιⓈ ἀνὴρ
 Ἰῶ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
 Χώρῃ αἰδρεῖς ἑὼν· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Ἐστυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

410

Ἐνθ' ἦτοι ΚύκνⓈ μὲν ὑπερμενέⓈ Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχⓈ
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.

415

Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίῃ Ἡρακλεΐῃ
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδⓈ ἔγχεῖ μακρῶ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενεῖς
 Ἥλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἅμφω κέρσε τένοντε
 ἈνδρόφόνⓈ μελίη. μέγα γὰρ θένⓈ ἔμπεσε φω-
 τός.

420

Ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 ἨλίβατⓈ, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῶ·
 ὣς ἔριπ'. ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλ-
 κῶ.

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιⓈ υἱός,
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀρην ἐπίοντα δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρων ὁσσοῖσι, λέων ὥς σώματι κύρσας,

425

ὣς

415. Οὐδ'.) Scholiastes nam scutum, inquit, non eras
 Græcus Tzetzes scribit, Se- pneum.
 leucum quendam legere χαλ- 423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε, (δεσ.)
 κός, ut de hasta intelligatur, τεύχεα ποικίλα sunt, sicut
 Te-

*Ut autem leones duo, pro occisa cerva
Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciant,
Savusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur den-
tium;*

*Atque ut vultures incurvis ungibus repandirostri
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capra montivaga gratia, aut fera cerva
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt:
Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo, arcum hastam adegit,
Neque tamen perripit es: defendebant enim dona Dei.
Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeae,
Inter galeam & clypeum, hasta longa,
Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
Percussit valde, ambosque detondit tendones,
Homicida lancea, magnum enim robur inciderat viri.
Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma varie-
gata ere.*

*Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis erumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem ob-
servans,*

Savum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,

Qui

Terentio vestis varia, ἡ πολυ-
τελής. Nec discedit multum
Diaconus, qui interpretatur

425. 'Αυτός.) Aut retinen-
dum ἐπιόντα, ut supra, aut
προσιόντα, ut in Palatino, pro
προσδιόντα.

Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσας ὅτ' ἰ τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα.
 Ἑμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελευνὸν πίμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίοων δ' ὅσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμους 430
 Οὐρῇ μασιόων, προσὶ γλάφει· ἔδ' εἰ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἅντα ἰδὼν σχεδὸν ἔλθειν, ἔδ' εἰ μάχεσθαι.
 Τοῖ' αἶρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητ' αὐτῆς
 Ἀντί' ἔση Ἀρη' ἐνὶ φρεσὶ θάρσ' ἀέζων
 Εὐσυμένως. ὃ δ' εἰ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμεν
 κῆρ. 435

Ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντος ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλα πέτρη πρηῶν ὄρεσσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκεισα κυλίνδεται, ἥ δ' εἰ τε ἠχὴ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγ' δ' εἰ οἱ ἀντεβόλησεν
 Ὑψηλὸς, τῷ δ' ἡ συνενεῖκεται, ἔνθα μιν ἴχει. 440
 Τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρεματ' ἔλι' Ἀρης
 Κεκληγὼς ἐπὶ ὄρεσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ κέρη Διὸς αἰγιοόχοιο
 Ἀντί' ἤλυθεν Ἀρη', ἐρεμνὴν αἰγὶδ' ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δ' ἰδῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύ-
 δα. 445

Ἄρες ἐπίσχε μὲν κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν..
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντί' ἴσας ἐμῆο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἀρεως μεγαλήτορα θυ-
 μόν. 450

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογεῖκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπὶ ὄρεσεν βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 Κακτάμενα μεμαώς. καὶ ἔ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχ'·
 Σπερχνόν, ἔ' παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεῶν,

Ἐν

Qui admodum accurate pelle validis unguibus
Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit :
Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
Ac cæsis intuens oculis sævum quiddam, costasque &
humeros

*Cauda flagellans pedibus fodit ; neque quisquam ipsum
Sustinet ex adversa aspiciens prope ire , neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
Contra Martem stetit , in præcordiis audaciam augens
Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.*

*Ultrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
Ut autem, quando a magno rupes cacumine precipitans,
Et in longum delata saltu volvitur, fragorque
Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius fit
Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:*

*Tanto illi fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
Vociferans irruit; ille autem prompte venientem excepit.
Porro Minerva filia Jovis agida tenentis
Obviam venit Marti, tenebrosam habens egidem,
Seva autem torve intuens verbis volucris allocuta est:*

*Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas.
Neque enim tibi fas est incluta arma auferre,
Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.*

Sed age, desiste a pugna, neque adversus feteris mihi.

*Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo :
Sed magno fremitu flamma similia arma vibrans,
Celeriter invasit vim Herculeam ,
Occidere festinans ; & coniecit eratam hastam
Acriter, ob suum filium irascens mortuum,*

In

Ἐν σάκει· μεγάλο. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
 Ἔγχεσθ' ὄρμην ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἀρην ἄχθ' εἶλεν· ἐρυστάμει δ' ἄορ' ὄξυ,
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπίοντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητ' αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
 Ὅυτας ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκ' ἄραξε,
 Δέρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάβαλε μέσση
 Τῷ δὲ φόβ' καὶ Δεῖμ' εὐτροχὸν ἄρμα καὶ
 ἵππους
 Ἥλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἔς δίφρον θῆκαν παλυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα 465
 Ἴππους μασιέτην, ἵκοντα δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Ὑῖος δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδαίμ' ἰόλα,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίωσont· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖν ἵκοντο
 Ἴπποισι ὠκυπόδεσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη 470
 Ἐξίκετ' Οὐλυμπόνδε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ κήυξ θάπτειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ δ' ἐγγύς ναῖον πόλιν κλειτὴ βασιλῆϊ,
 Ἀντήν, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
 Ἀρην τ' ἠδ' ἑλίκην πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός, 475
 Τιμῶντες Κήυκα, Φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τῷ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀκαυρ',
 Ὀμβρῶ χειμερίῳ πλήθων· τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοϊδῆς ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 Ὅστις ἄγχι Πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκεύων. 480

Τ Ε Λ Ο Σ

HESIO·

*In clypeum magnum. At procul casta Minerva
Hasta impetum avertit, manu deflectens a curru.
Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio
acuto,*

*Irruit contra Herculem magnanimum, at illum acceden-
tem*

*Amphitryoniades, servo insatiabilis bello,
Femore nudatum clypeo sub variegato
Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
Hasta vibrans: in terra autem prostravit media Martem,
At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
Adegerunt celeriter propius, & a terra habente latas vias
In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
pum.*

*Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato armis ab humeris pueris detractis,
Revertebantur, moxque exinde ad civitatem Trachini-
am venerunt*

*Equis velocibus. At castis oculis Minerva
Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus.
Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iolcum,
Arnenque & Helicen, multus autem congregabatur popu-
lus, Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit
Anaurus,*

*Imbre byemali exundans: ita enim ipsum Apollo
Latone filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiat9.*

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θεογονία.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰείδεν,
 Αἴθ' Ἑλικῶν ἔχουσιν ὅς μ' ἐν μέγα τέ ζάθε-
 ὄν τε,

Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πρὸς ἀπαλοῖσιν
 Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐριοθενέῃ Κρονίωνῃ,
 Καί τε λοεσάμεναι τέρενα χροῶα Περμησσοῖο, 5
 ἢ Ἰππικρήνης, ἢ Ὀλμειῶ ζαθέοιο,
 Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶν, χορὸς ἐνεποιήσαντο
 Καλὸς, ἱμερόεντας ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἥερι πολλῇ.
 Ἐννύχια σῆχον, περικαλλέα ὅσσαν ἰῆσαι, 10
 Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
 Ἀργεῖην, χρυσεοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαῦϊαν,
 Κέρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαίηοχον, ἐντροσίγαμον, 15
 Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἡδὲν τε χρυσοσέφανον, καλὴν τε Διώνην,
 Ἡὼ τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαι-
 ναν. 20
 Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔοντων.
 Αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν αἰοιδήν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶν ὑπὸ ζαθέοιο.

Τὸν

ΚΑΙ τε.) in nonnullis ex-
 emplaribus est Τ.ρημ- σοῖο & vers. sequenti quidam
 dividunt ἴππη κρήνης.

HESIODI ASCRÆI DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconi adibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturni,
Atque abluta tenero corpore in Permessso,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata aëre multo,
Noctū incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque ægida tenentem, & venerandam
Junonem

Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Jovis, caruleos oculos habentem
Minervam:

Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gauden-
tem,

Atque Neptunum terram continentem, terra motorem,
Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dio-
nen,

Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lu-
nam,

Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper, exi-
stentium.

Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.

Τόνδε δὲ με πρώτιστα θεὰ πρὸς μῦθον ἔειπαν.

Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Αἰγίοχοιο. 25

Ποιμένες ἀγραυλοί, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

ὣς ἔφασσαν κῆραι μεγάλα Διὸς ἀρτιέπειαι.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδαν, δάφνης ἐριθιλέῃ ὄζον, 30

δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν

θεῖην, ὥς τε κλύοιμι τά τ' ἐσόμενα, πρὶν ἔσθαι.

Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένεα αἰὲν ἑόντων,

σφᾶς δ' αὐτὰς πρώτῳ τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖν.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὸν ἢ περὶ πέτρην; 35

Τῆν, Μῆσαι, ἀρχώμεθα, παῖ Διὸς πατρί,

ἑμνεῦσαι τέρπεσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,

εἰρεῦσαι, τά τ' ἑόντα. τά τ' ἐσόμενα, πρὶν ἔσθαι,

φωνῇ ὀμνέουσαι. τῶν δ' ἀκάματ' ὄρεαι αὐδῇ

ἐκ σωμαίων ἡδέϊα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς 40

Ζηνὸς ἐριγδῆποιο θεῶν ὅππῃ λειριόεσσι

σκιδναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρη νιφάεντ' Ὀλύμπου,

δώματα ἀθανάτων. αἳ δ' ἄμβροτον ὅσας ἰεῖσαι,

θεῶν γένεα αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ

ἔξ ἀρχῆς, ἔς Γαῖαν καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτι- 45

κτεν,

οἷτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.

Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν.

Ἀρχομενά τ' ὑμνεῦσι θεῶν, λήγασαί τ' αἰοιδῆς,

ὅσον

32. θεῖην). Magis, placeret tur verbo κλείν. Quid si vero altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si legamus ὥς κλείοιμι.

cum ea stare posset versus, 48. Ἀρχόμενα). Altera lectio, λήγασαί, videretur fortassis

Hoc autem me primum Dea sermone compellarunt,
 Musa Olympiades, filia Jovis Ægiocchi;
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres so-
 Scimus mendacia multa dicere veris similia: (lum,
 Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filia magni veridica.

Et mihi sceptrum dederunt, lauri per viridis ramum, *maithoc*
 Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem *Kowe.*
 Divinam, ita ut scirem tam futura quam praterita. *dele din*
 Et me jubebant celebrare beatorum gens sempiternorum, *ge*
 Se vero primo & postremo semper decantare. *husteped*
 Sed quo mihi hac circa quercum, aut circa petram?

O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
 Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
 Memorantes, & præsentia, & futura, & praterita,
 Vocem inter se aptantes, illarum vero indefessa fluit vox
 Ab ore suavis. vident autem domus patris
 Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
 Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
 Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem emit-
 tentes,

Deorum gens venerandum inprimis celebrant cantilena,
 Ab exordio, quos Tellus & Cælum Latum genuerunt,
 Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo rursum Jovem, Deorum patrem atque etiam
 hominum,

Incipientesque canunt Dea, & finientes carmen,

Quam

tassis melius convenire, si ὅς ἐστιν αὐτὸν ἀείδων. qui commo-
 mensura versus ferre posset. de effici non potest, si legamus
 Sensus certe est manifestus. λέγειν, Inisi ita exponamus:
 idem nempe qui est, vers. 34. καὶ λέγειν αἰοιδῆς subintellige,
 Σφὰς δ' αὐτὰς πρῶτον τε καὶ αὐτὸν ὑμνεῖσθαι.

Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τέ μέγιστος.
 Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάν-
 των

50

Ἵμνεῦσαι, τέρπῃσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς αἰγίοχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίῃ τέκε πατρὶ μιγείσα
 Μνημοσύνη, γυνοῖσιν Ἐλευθῆρ' μεδέεσσα,
 Λημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λῆχ' εἰσαναβαῖναν,
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτός ἑην, περὶ δ' ἑτάπον ὥρῃ
 Μηῶν Φθινόντων, περὶ δ' ἡμᾶς ἐτελέσθη,
 Ἥ δ' ἔτεκ' ἐννέα κῆρας ὁμόφρονας, ἧν καὶ αἰοῖδ' 60
 Μέμβλεται, ἐν σήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχέσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφέει' Ὀλύμ-
 που,

Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλὰ.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριες, καὶ Ἴμερ' οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλίῃς ἐραλὴν δὲ διὰ σόμα ὅσας ἰεῖσαι, 65
 Μέλποντ' αἰ πάντων τε νόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσας ἰεῖσαι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι ὀπί' καλῇ.
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ἵμνεύσαις ἐραλὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῖπ' ὀρώρει, 70
 Νεισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἐρανῶ ἐμβασιλεύει.
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δ' ἑκάσας
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.

Ταῦτ'

60. 'Η δ' ἔτεκ.) Secundum sed non assentiuntur veteres quosdam esset scribendum codices.
 κῆρας, quod rae corripiatur: 61. Μέμ-

*Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
 Célebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
 Musæ Olympiades, filia Jovis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans,
 Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
 Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
 Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent
 tempora*

*Mensium decreſcentium, diesque multi transacti essent.
 Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum a summo vertice nivosi cæli,
 Ubi ipsis splendidique chori, & ades pulchræ.
 Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant.
 In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
 Canunt omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem
 emittentes.*

*Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchræ,
 Immortali cantilena: undique vero resonabat terra atra
 Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus
 excitabatur,*

*Euntium ad patrem suum, ille autem in cælo regnat.
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno. bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.*

Hæc

61. Μέμβληται.) Ald. edit. | est ex Homero μεμέληται con-
 habet μέληται: Germ. μέλλεται: | trahi in μέμβληται.
 Venet. μεμέληται. Sed notum |

Ταῦτ' ἄρα Μῆσαι αἰδόν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
σαι,

75

Ἐννέα θυγατέρες μεγάλα Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη
τε,

Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφερεσάτη ἐστὶν ἀπασέων.

Ἡ μὲν γάρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ 80

ὄντινα τιμήσῃσι Διὸς κῆραυ μεγάλοιο,
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διотρεφέων βασιλῆων,
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσῃ γλυκερὴν χεῖρσιν αἰοιδὴν,
Τῷ δ' ἔπε' ἐκ στόματ' ῥεῖ μείλιχα· οἱ δὲ νυ
λαοὶ

Πάντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι, διακρίνοντα θεμιστας 85

ἰθείησι δίκησιν. ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκ' ἐπισημένως κατέπαυσε.

Τένεκα γάρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰ τροπᾷ ἔργα τελεῦσι

ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90

Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς ἱλάσκοντα
αἰδοῖ μειλιχίῃ. μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

Οἷα τοι Μισσάων ἱερὴ δόσις ἀνδράποισιν.

Ἐκ γάρ Μισσάων καὶ ἐκηβόλα Ἀπόλλων

ἄνδρες αἰοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κισσαριζαί. 95

Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβι', ὄντινα Μῆ-
σαι

φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματ' ῥεῖ αὐδή·

εἰ γάρ τις καὶ πένθ' ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ

ἄζηται κραδίην ἀκαχήμεν', αὐτὰρ αἰοιδὸς

Μισσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνδράπων 100

ἱμνήσῃ, μάκαράς τε θεὸς, οἱ Ὀλύμπον ἔχουσιν,

αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, εἰδὲ τι κηδέων

μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπέ δῶρα θεάων.

καί-

Hæc sane Musa canebant, cælestes domos tenentes :

Novem filia magno e Jove prognata :

*Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.
Hæc enim & reges venerandos comitatur.*

*Quemcunque honoratura sunt Jovis filia magni,
In lucem editumque aspexerint a Jove nutricorū regum,
Huic quidem super linguā dulcem fundunt cantilenam,
Hujus verba ex ore fluunt blanda : caterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
Rectis judiciis. hic autem turo cauteque loquens,
Statim etiam magnam contentionem scite diremit.*

*Propterea enim reges prudentes, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituunt
Facile, mollibus alloquentes verbis.
Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant
Reverentia blanda : eminet vero inter ipsos congrega-
tos*

*Tale musarum ingens munus hominibus,
A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
Viri cantores sunt super terram & citbarædi :
Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musa
Amant : suavis ei ab ore fluit vox.*

*Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio
animo*

*Tristetur, animo dolens, caterum Poëta
Musarum famulus res claras priscorum hominum
Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum
incolunt ;*

*Statim hic sollicitudinem obliviscitur, nec quicquam do-
lorum*

Meminit : cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.

Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδίην.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένε' αἰὲν ἐόντων, 105
 Οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, ἧς θ' ἀλμυρὰς ἔτρεφε
 Πόντος.

Εἴπατε δ' ὥς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείριτος οἴδατι θύων,
 Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερ- 110
 θεν,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Ὡς τ' ἀφεν δάσαντο, καὶ ὥς τιμὰς διέλοντα,
 Ἦδ' καὶ ὥς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλύμ-
 πον.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσαί, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐ- 115
 τῶν.

Ἦτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνον, πάντων ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης·
 Ἦδ' Ἐρ' ὅς κάλλισ' ἐν ἀθανάτοισι θεύῃσι, 120
 Λυσιμελὲς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναίαι ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βελήν·
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκλὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ἐξεγένοντο·
 Οὐς τέκε κυοσαμένη, Ἐρέβει Φιλότῃι μιγείσα. 125

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείναίλο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείναίλο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλεις
 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' ἔρεα βροσθήεντα. 130
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέλιον Πέλαγος τέκεν οἴδατι θύων,
 Πόντον, ἄτρε Φιλότῃι ἐφίμερε· αὐτὰρ ἔπειτα

*Salvete nata Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

*Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, aestu furens,
Astraque fulgentia & cælum latum superne:
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utrque opes dividerint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multis implicitum sphaeris te-
nuerint cælum.*

*Hæc mihi dicite Musa, cælestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.*

*Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tutæ semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosa:
Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque ho-
minum*

*Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chaos vero Erebusque, nigraque Nox editi
sunt.*

*Ex nocte porro Ætherque & Dies progenerati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utrque esset beatæ Diis sedes tutæ semper.*

*Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit aestu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde*

Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 Θεῖάν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
 Φοῖβην τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἔρατεινήν.
 Τὸς δὲ μεθ' ὀπλότατ' ἔγενετο Κρόν' ἀγκυλο-
 μήτης,

Δεινότατ' αἰδῶν· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργην ὄβριμόθυμον. 140
 Οἱ δὲ Ζήνι βροντὴν τ' ἔδωσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μέν' δ' ὀφθαλμὸς μέσῳ ἐπέκετο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφέων
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκετο μετώπῳ 145
 Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, ἕκ ὀνομαστοί,
 Κοτλὸς τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰόσοντο 150
 Ἀπλαστοί· κεφαλὰ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσιν.
 Ἰσχύς δ' ἀπλατ', κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσοι γάρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξεγένοντο,
 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῃ δ' ἤχθηοντο τοκῆϊ 155
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς Φά' ἕκ ἀνίσσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ

Οὐ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio autem Ἀστερόπην habet pro
 Latinorum Poëtarum testi- Στερόπην,
 moniis confirmatur. Altera

*Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices
habentem,*

*Cæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque
Theamque, Rheamque, Themineque, Mnemosynenque,
Phæbenq; aurea corona insignem, Tetbymque amabilem.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequen-
batur parentem.*

*Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenq; & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus mediapositus erat fronte.*

*Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti:*

Roburque & vires, & molimina erant in operibus.

Alii rursum e Tellure & cælo progenerati sunt.

Tres filii magni, & prevalidi, non nominandi,

Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.

*Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose
movebantur*

Inaccessæ: capita vero unicuique quinquaginta

Ex humeris prognata erant super robustos artus.

Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.

Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,

Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti

Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nasce-

Omnes occultabat, & in lucem non emittebat, (batur,

Terræ in latebris: malo autem oblectabatur opere

Cæ-

145. Κυκλοτελής.) Al. ἰών, al. ἰών. patet autem legendum esse ἰών, pro ἰών per diæresin.

158. Κροθυών.) Nomina appellativa in ὦν & ἰών significant locum.

Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς σοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέ-
 χην. 160

Αἶψα δὲ ποιήσασα γένετο πολὺν ἀδάμαντα,
 Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοι-
 σιν.

Εἶπε δὲ θαρσύνουσα φίλον τέλειμένη ἦτορ·
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθαλῆς, αἴκ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρων γε κακὴν τιθαίμεθα λώβην 165
 Ἥμετέρας· πρότερον γὰρ αἰεκέα μήσατο ἔργα.
 ὣς φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέον, εἰδὲ τις
 αὐτῶν

φθέγγετο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνον ἀγκυλομήτης
 Ἀψ αὐτῆς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν.

Μῆτερ, ἐγώ κεν τέτο γ' ὑποχόμενον τελέσαιμι 170
 Ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμῃς ἐκ ἀλεγίζω
 Ἥμετέρας· πρότερον γὰρ αἰεκέα μήσατο ἔργα.

ὣς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 Ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπέθηκατο πάντα. 175
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ
 Γαίῃ

Ἰμείρων φιλότῃ ἐπέσχετο· καὶ ῥ' ἐτανύθη
 Πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν Ἄρπην,
 Μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς. 180

Ἐοσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε Φέρεσθαι
 Ἐξοπίσω· τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρὸς·
 Ὅσας γὰρ ῥαδάμιγγες ἀπέσυσθεν αἰμαίοεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γείνατ' Ἐρίνους τε Κράτερὰς, μεγάλας τε Γίγαντας, 185
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἄς μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Μή-

*Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
 Statim vero cum procreasset genus canis ferri,
 Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris liberis.
 Dixit autem animum addens, caro moriens corde:
 Filii mei & patris nefarit, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim seva macbinatus est opera.*

*Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quis-
 piam illorum*

*Locatus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
 nus versutus*

E contra verbis compellavit matrem castam:

*Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum. prior enim seva meditatus est opera.*

*Sic dixit: gavisus est autem valde animo Tello ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero
 manui*

*Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit autem Noctem adducens magnum Cælum: undi-
 que vero Telluri*

*Flagrans desiderio concubitus incumbibat, & sane exten-
 Passim. ex insidiis autem filius petiit manu (tus est
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
 Longã, asperos dentes habentem, cari que genitalia patris
 Festinanter demessuit, rursusque abiecit ut ferrentur
 Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:*

*Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
 Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; , quas Melias vocant super immensam terrã.*

Μήδεά θ', ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας, ἀδάμαντον
 Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύσω ἐνὶ Πόνῳ.
 Ὡς φέρεϊ ἀμπέλαιον πελὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ
 λευκός 190

Ἀφροδ' ἀπ' ἀθανάτων χρόος ὤρνυτο. τῷ δ' ἐνὶ κέρει
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλεῖο· ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη
 Πρασὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξειο· τὴν δ' Ἀφροδίτην, 195
 Ἀφρογένειάν τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον Κυθήρειαν,
 Κυκλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, ἔνεκ' ἐν Ἀφρῷ
 Ἐθρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθή-
 ροις.

Κυπρογένειαν δ', ὅτι γένιο πολυκλύσω ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἥδ' Φίλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη 200
 Τῇ δ' ἔρ' ὠμάριησε, καὶ ἱμερ' ἔσπελο καλός,
 Γενομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἴση.
 Τιτύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθένις τ' ὀάρες. μειδήμαί τ' ἐξαπάτας τε, 205
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, Φιλότηλά τε, μελιχίην τε.

Τὰς δὲ παλῆς Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανός, ἔς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ, τιταίνονίης ἀτασθαλίη μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μελόπιδεν ἔσεσθαι. 210
 Νύξ δ' ἔτεκε συγγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ἴπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνει-
 ρων.

Οὐ-

188. Μήδεάθ'.) Non video tiis excuso ἀδάμαντι, & in
 quomodo ἀδάμαντον ad fen-interpretatione Latina pro
 fum applicari possit. Lege ferrum ferro, reponendum.
 itaque cum exemplari Vene- Nam κάββαλ', & quæ sequun-
 tur,

*Testiculisque ut prius resectis; ferrum
Projecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca
vero alba*

*Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita est: primum vero ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumstusam pervenit ad Cyprum.
Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autē ipsam,
Spuma progeneratam Deam, & decoram pulchris sertis Cy-
theream,*

*Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
pulcher.*

*Natam primum, & Deorum ad cætum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oleationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.*

*Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cælus, quos genuit ipse.
Dictabat porro, festinantes ex protervia magnū patrassē
Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram.
Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen
Somniorum: Quæ*

tur, de ipsis genitalibus omni- quidam exponunt nocentes.
no intelligenda sunt. Ibidem sed iudicet lector, num potior
quoque ἠπείγουσα. sit interpretatio, extendentes,
209. Φάσκει.) Τίταλοντας scilicet manum.

Οὐτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἑρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν.
 Ἐσπερίδας θ' αἷς μῆλα πέρην κλυτὰ Ὠκεανοῖο 215
 Χρύσεα καλὰ μέλεσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
 Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἐγένεατο νηλεσποίνης,
 Κλωθὴν τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵτε βροτοῖσι
 Γενομένοισι δίδωσιν ἔχεν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπυσσας, 220
 Οὐδέποτε λήγῃσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δῶσι κακὴν ὅπιν ὅσις ἀμάρτη·
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλοή· μετὰ τήν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότῃτα,
 Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
 Αὐτὰρ Ἔρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ἰσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν· 230
 Ὅρκον θ', ὅς δ' ἡ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ.
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθεῖα γενεατο Πόντῳ,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέεσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιον· ἐδὲ θεμιστέων 235
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.
 Αὐτίς δ' αὖ θαύμαυντα μέγαν, καὶ ἀγένορα φόρ-
 κυν,
 Γαίῃ μισγόμενῳ, καὶ Κηφῶ καλλιπάρῃον,

Εὐ-

227. Λήθην.) Alii legunt magis convenire videtur
 ἀμὸν, & fortasse non male. φόβους quam φόβους, quia supra
 Sicut etiam vers. sequenti in Aspide vers. 155. conjun-
 xit

*Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
 Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inclytam Oceanum
 Auræ pulchra cura sunt, ferentesque arbores fructus,
 Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
 Cloroque, Lachesisque, & Atropon: quæ mortalibus
 Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
 Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
 Nunquam desinunt Dea a vehementi ira,
 Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis
 peccarit. (bus,
 Peperit præterea & Nemesein, clademq; mortalibus homini-
 Nox perniciofa: post hanc Fraudem enixa est, & Amicitia,
 Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
 Caterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mo-
 lestum,
 Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
 Pugnasque, Cedesque, Præliaque, Stragesque virorum,
 Jurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
 Juramentumque quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam volens pejeraverit:
 Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit
 Pontus,
 Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus: nec juris & equi
 Obliviscitur, sed justa & mansueta consilia novit. (cyn,
 Deinde rursum Thaumantem magnum & fortem Phor-
 Terra commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
 Eury-*

xit etiam Poëta hæc duo φέβει legunt Κητώ. ἐν πόντῳ γὰρ τὰ
 & ἀνδραγαθία. κήτη διάγει εὐδαιμονιστοῦ.

238. Κητὸν καὶ Πάριον.) Alii τὰτα ὄντα γὰρ εὐμαρτυροῦ.

240. Ms-

Εὐρυδίην τ' ἀδάμαντ' ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Νηρῆ' δ' ἐγένοντο μεγέριτα τέκνα θεάων 240
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδ' ἠυκόμοιο,
 Κέρης Ὠκεανοῖο τελλέεντ' ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδόῃ, Σπειῷ τε Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρόεσσα. 245
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιδῆῃ τ', Ἐρατῶτε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωλίῳ τε, Πρωίῳ τε, Φέρυσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε, καὶ Ἀκταίῃ, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια, 250
 Ἴπποδόῃ τ' ἐρόεσσα, καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἣ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ,
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυμαίολῃ γῇ,
 Ῥεῖα περὶνύει, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ.
 Κυμῶτ', Ἡϊόνῃ τε, εὐσέφανός θ' Ἀλιμήδῃ, 255
 Γλαυκονόμῃ τε Φιλομμειδῇ, καὶ Πονλοπόρεια,
 Λεαγόρῃ τε, καὶ Εὐαγόρῃ, καὶ Λαομέδεια.
 Πυλυνόμῃ τε, καὶ Αὐτονόῃ, καὶ Λυστιάνασσα,
 Εὐάρνῃ τε Φυῇ τ' ἐρατῇ, καὶ εἰδ' ἄμωμ'.
 Καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππῃ. 260
 Νησῷ τ', Εὐπόμπῃ τε, Θεμισῷ τε, Προνόῃ τε.
 Νημερίδῃ θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆ' ἄμύμον' ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἄμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρεΐταιο θυγαῖρα 265
 Ἥγά-

240. Μεγέριτα.) Alii le-|μεγάλα, ἐπέρατα, ἢ ὑπεκαρή-
 gunt μεγάρατα τέκνα, id est, φανα τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

*Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatae sunt perquam amabiles filiae
Dearum*

*Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma,
Filia Oceani rotundi fluvii,
Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
Cymothoë. Spioque velox. Thaliaque jucunda,
Et Melia gratiosa, & Eulimene & Agave,
Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prae-
dita,
Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Nesaeque, & Actaea, & Protomedia.
Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis pra-
dita,*

*Cymodoceque, quae fluctus in obscuro ponto,
Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege,
Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Am-
phitrite:*

*Cymoque, Ejoneque, pulchreque coronata Halimede,
Glaucanomeque hilaris, & Pontoporia,
Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:*

*Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
Euarneque tam indolis grata, quam inculpatæ forma.*

Et Psamathe decora corpore. divinaque Menippe:

*Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
Nemertesque, quae patris habet animum immortalis,*

*Ha quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt
Filiae quinquaginta, inculpatæ opera callentes.*

Tbaumas vero Oceani profundis flui filiam

Duxit

Ἥγάγετ' Ἠλέκτρην. ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴριν,
 Ἡυκόμβης θ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
 Αἶ δ' ἀνέμων πνοῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὠκείης περύγεσσι· μέλαχρόνια γὰρ ἴαλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κηλῷ Γραίας τέκε καλλιπαρήες. 270
 Ἐκ γενέλης πολιᾶς, τὰς δὴ Γραίας καλέεσιν
 Ἀθανάλοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἄνθρωποι.
 Πεφρηδῶ τ' εὐπέπλον, Ἐνυῶ τε κροκόπέπλον,
 Γοργᾶς θ' αἶ ναίεσι πέτρην κλυτῷ Ὠκεανοῖο,
 Λιχάδι πρὸς νυκλὸς. ἔν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι, 275
 Σθεινῶ τε, Εὐρυάλῃ τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παρθῆσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἶ δ' ἀθανάτοι καὶ ἀγήρω
 Αἶ δύο. τῇ δὲ μῆτι παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινόισι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειρολόμησεν, 280
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανὸς περὶ πηγὰς
 Γένεθ', ὃδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλησι.
 Χ' ὅς μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρας
 μήλων,

Ἰκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
 Βροντὴν τε σεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόη κέρη κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρριξε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

B8-

269. Μεταχρόνια.) In caelum
 volabant: caelum enim etiam
 χρόνον dici annotat Schol.
 Sed sunt, qui legant μεταχρό-
 νια, ut sit relicta terra.

270. Καλλιπ.) Al. καλλιπά-
 ρη.

288. Μιχθεὶς.) Versus hic in
 omnibus exemplaribus col-
 locatus reperitur 9. vers. su-
 perius,

*Duxit Electram. hac autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aëloque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
 Pernicibus alis. in cælo enim degentes volitant.
 Phorcopost hac Ceto Graas peperit pulchris genis prædi-
 A partu canas, quas ob id Graas vocant (tas,
 Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
 Pepledoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extremâ parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, æst aliæ immortales, & senio non ob-
 noxia*

*Due: cum una concubuit carulea casarie. Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidē cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ensẽ aureum tenebat mani-
 bus caris:*

*Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorū,
 Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exuit vis Herculana,*

Boves

perius, post illum Ἐν μαλακῇ. liroë. Quocirca nos G. Cante-
 cum tamen eo pertinere nul- rum sequuti, versum illum huc
 lo modo possit. Nam tres tan- transtulimus. Nam hoc cum
 tum traduntur Gorgones, historia plane convenit, quæ
 Stheno, Euryale, & Medusa, tota repetitur Κῦρη δ' Ὀκεα-
 neque in his recensetur Cal- woio. supra in Aspide, vers. 141.

Βῆσι παρ' εἰλιπόδεσσι, περιρρύτῳ εἴν' Ερυθείη· 290
 Ἥρατι τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
 Ὀρθὸν τε κτεῖνας, καὶ βεκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡρόεντι, πέρην κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδ' ἐν εὐοικὸς 295
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν.
 Ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρηον,
 Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμησὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης· 300
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέσθ' ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλῷ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώ-
 πων·

Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυσ' εἴν' Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
 Ἀθάνατ' ἑνὶ νύμφῃ καὶ ἀγῆρατ' ἡμᾶϊα πάντα. 305
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃτι,
 Δεινὸν θ' ὕβρισιν τ' ἀνεμον, ἑλικώπεδι κέρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθὸν μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
 Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ἔτι φατειὸν, 310
 Κέρβερον ὠμησὴν, αἰδέω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκοντοκάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
 Τὸ τρίτον, Ἰδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ' εἰδυῖαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλεν' Ἥρη,
 Ἀπλητον κοτέεσσα βίῃ Ἡρακλεΐῃ. 315

Καί

297. Σπῆι.) Alii rectus le-
 gunt σπέσι, σπέσθ', τῷ, an-
 trum.

321. Χαροποιῶ.) Χαροπός, in-
 titiam cordis vultu prodens.
 Pec-

Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:

Die illo cum boves egit latas frontes habentes

Tirynthum in sacram, mensus iter Oceani,

Ortihoque interfecto, & bubulco Eurytione,

Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum nihil simile

Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,

Specu in concavo, divinam animo infracto Echidnam:

Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,

Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque magnumque,

Varium, crudivorum, divina sub cavernis terra,

Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,

Procul ab immortalibusq; Diis mortalibusq; hominibus:

Ibi sane ei de stinarunt Dii inclytas domos incolere.

Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,

Immortalis nympba & senii expers, diebus omnibus.

Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,

Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora puella.

Illam vero gravida facta, peperit fortes filios.

Ortbum quidem primo canem peperit Geryoni.

Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,

Cerberum crudivorum, Plutonis canem ærea voce,

Quinquaginta capitum, impudentemque sortemque.

Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem

Lernaam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,

Insatiabiliter indignans virtuti Herculana,

Ac

Peculiariter autē χρῆμα quod- putatur esse cæsius vel cœrudam dicitur χάρπον & χαροτόν, leus, vel etiam fulvus: ut hic qui eo sunt præditi. Is color pro fulvo leone sumitur.

Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνῆρατο νηλέϊ χαλκῷ
 Ἀμφιγρυωνιάδης, σὺν Ἀρήϊφίλῳ Ἰολαίῳ,
 Ἡρακλῆος, βελήσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέεσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε. 320
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλᾶί· μία μὲν, χαροπόιο λέον-
 τος,

Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφιος κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέεισα πυρὸς μὲν αἰδομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε, καὶ ἐδλὸς Βελλεροφόν-
 τος. 325

Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ὄρθω ὑποδμηθεῖσα· Νεμειᾶδόν τε λέοντα,
 Τὸν ἔ' Ἡρῇ θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 Γενοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρελο Φῦλ' ἀνθρώπων, 330
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληεῖς,
 Κητώ δ' ὀπλότατον, φόρκυι Φιλότῃτι μεγείσα,
 Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσ-
 σει. 335

Τέτο μὲν ἐκ Κητῆς καὶ φόρκυος γένεσσι.
 Τηθύς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴσρον καλλιρρέεθρον,
 Φᾶσιν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην, 340
 Νέεσον τε, Ῥοδίων θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπτάπορον
 τε

Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμῶντα,
 Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμον, εὐρρέετην τε Κάϊκον,
 Σαῖγαρίον τε μέγαν, Λαδωναί τε, παρθένιον τε,

Ac illam quidem Jovis filius occidit saevo ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules, ex consiliis Minerva praeatricis.
 Tum ipsa Chimaera peperit, spirantem terribilem ignem,
 Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capella: tertium vero serpentis robusti draconis.
 Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
 Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeaumque leonem,
 Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collacavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sane hic commorans, decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosa Nemea, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanae.
 Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibus terra
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tetbys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem
 Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulchri flum, Phasinque, Rhesumque, Acheloiu argentivorticem, Nessumque, Rhodiuque, Haliacmonemque, Heptaporumque
 Granicumque, & Aesapum, divinumque Simoenta, Peneuque, & Hermum, ameneque fluentem Caicum, Sangariumque magnum, Ladonemque, Partentumque,

Εὐηρόν τε καὶ Ἀρδῆσκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον, 345
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κερίζουσιν, Ἀπόλλωνι ζυγὸν ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς ταύτην δὲ Διὸς παρὰ μοῖραν ἔχου-
 σι,

Παιδὼ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
 Δωρίς τε Πρυμνῶ τε, καὶ Οὐρανίῃ Θεοειδῆς, 350
 Ἰππῶ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρρόῃ τε,
 Ζευξῶ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε, Πασιδόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἑρατὴ τε Διώνῃ,
 Μηλόδοσίς τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 Κερκῆϊς τε Φυὴν ἑρατὴν, Πλετώ τε βοῶπις, 355
 Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάσῃ τε, Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεοῖά τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμῃ τε, Τελεοῖά τε κροκόπεπλος.
 Κρισίῃ τ', Ἀσίῃ τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ὀκυρόῃ τε 360
 Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφέων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπα-
 σέων.

Αὐταὶ δ' Ὠκεανῆ καὶ Τηθύῃ ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι. πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλα.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίνας,
 Αἵ ῥα πολυσπερεές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπασσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχιδὰ ῥέοντες,
 Ὑιῆες Ὠκεανῆ, τὰς γείνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδρα ἐνίσπειν.

Οἱ

345. Εὐηρόν.) In nonnul-
 lis exemplaribus est Ἀλ-
 δισκός, pro Ἀρδῆσκός.

356. Ἀκάσῃ.) Ab ἀκάω a-
 cuo, accentus retrahitur, dis-
 criminis causa, ἀκατός, ἢ, ὄν,
 sic

*Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pitboque, Admeteque, Lantbeque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam refe-*
rens,

*Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clytieque, Idyiaque, Pasitboëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque.
Petraaque lepida, Meneftboque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telestboque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyröëque:
Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæc Oceano & Tethyde prognatae sunt,
Grandiores natu filiae. multæ quidem sunt & aliae,
Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani,
Quæ sane dispersa terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum pro-*
loqui:

Sed

sic ἄριστος amabilis: at quum
est nomen viri, retrahitur
accentus, Ἐραστος, Rom. 16.
23. vel ab ἄκαστος, ἡ, ον, non
ornatus, κάστω, orno. Joh.

Tzetzes: ἀκαστή, ἡ ἰατρική
sanatio, ἀκτομου, medeor.
ἀκτιστής, ὁ, ὁ. Medicus. Verum
primum Etymon convenien-
tius videtur.

Οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναμετάωσι. 370
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡώθ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Γαῖανθ', ὑπευνηθεῖσ' Ἰπερίονθ' ἐν Φιλότῃτι. 575
 Κρίω θ' Εὐρυδίῃ τίκτεν, Φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Ἀσραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀσραίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν Φιλότῃτι θεῶν θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
 Τῆς δὲ μετ' Ἀσέρας τίκτεν Ἐωσφόρον ἠριγένεια,
 Ἀσρα τε λαμπυρόωντα τά τ' ἔρανὸς ἐξεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανὸς θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλιόφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτ' ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γένηατο τέκνα, 385
 Τῶν ἑκ' ἑσ' ἀπάνευθε Διὸς δόμῳ, ἔδῃ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰνὸν βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβέλευσε Στύξ ἀφ' οὐρανόθεν, Ὠκεανίνῃ,
 Ἡματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπι' ἀστεροπητῆς 390
 Ἀθανάτης ἐκάλεσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλύμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἰς θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μήτιν ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 Ἐξεί-

370. Οἳ δὲ ἕκαστοι.) Legitur, Nam vir Creus recensetur su-
 etiam ὅσοι περιναμετάωσι. pra in catalogo filiorum Cae-

375. Κρίω.) Omnino legen-
 dum est & corrigendum, Κρίω
 θ' Εὐρυδίῃ: ut sit sensus, eu-
 rybiam peperisse Creο, &c. li & Terræ, vers. 134. Eury-
 biaz autem mulieris fit men-
 tio, v. 139. ubi Εὐρυδίῃ ex Pon-
 to & terra prognata dicitur.

Por-

*Sed singulatim noverunt, quicumque circumhabitant.
 Tibi praterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque, qua omnibus terrestribus lumen prabet,
 Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore
 Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astraumque magnum, Pallantemque, præstantissima
 Dearum,*

*Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum manens
 genita,*

*Astræque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in adibus,
 Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios,
 Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis Deus præsit:
 Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedē habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani Filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
 Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
 Titanes pugnet,
 Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque*

Ha-

Porro in hoc versu pro τέκνῃ, legitur etiam τέκνῃ ἐν φιλότῃ.

377. Πέρσῃ 9.) Legitur etiam ὅς πάσαισι.

379. Ἀργέστῃ.) Alias λαυφῃροκέλευθον.

393. Μή, τῇ.) Ἀπορρίψῃ.

reposuimus pro ἀπορρίψῃ, Helychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere accipere.

L 4

417.

Ἐξέμεν, ἣν τοπάρῳ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅστις ἄτιμῳ ὑπὸ Κρόνῳ ἢδ' ἀγέρα-
 5ῳ,

395

Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιδησέμεν ἢ θέμις ἐστὶ.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη στύξ ἀφ' οὐραίου ἑλυμπάνδε
 Σὺν σφίσι παίδεσιν, φίλῃ διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περιστὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναυ ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἤματα πάντα εἰς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτὸς πάντεσσι διαμπερὲς, ὥσπερ ὑπέστη,
 Ἐξετέλεος· αὐτὸς δὲ μέγα κράϊε, ἠδὲ ἀνάσσει,
 Φοῖβη δ' αὖ Κοῖε πολυήρατον ἦλθεν εἰς εὐνῆν.
 Κυσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃτι,
 Λητὴ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς οὐλύμπῃ.
 Γείνατο δ' Ἀσερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 Ἦγάγετ' εἰς μέγα δῶμα, Φίλην κεκληῆσθαι ἄκοι-
 τιν.

400

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρρον δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσερόεντι ὑπ' ἑρανὶ ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλις.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πᾶσι τῖς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ καλὰ καὶ νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλὰ γὰρ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 ῥεῖα μάλ', ὥ πρόφρων γὰρ θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς.
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεστι
 410

Ὅσοι

Habiturum, quem antea inter immortales Deos.

*Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno
& immunis,*

Ad honores ac pramia provecturum, ut fas est.

*Venit antem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis cari per consilia patris.*

*Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.
Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,*

Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,

*Perfecit: ipse autem prapotens est, atque regem
agit.*

Phebe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.

Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,

Latonem cœruleo peplo peperit blandam semper,

Mitem hominibus atque immortalibus Diis,

Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum,

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus

Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.

*Illam autem gravidam Hecaten peperit, quam super
omnes*

*Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida
dona,*

Potestatem ut habeat terraque & infrugiferi maris;

Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,

Immortalibusque Diis honorata est maxime.

*Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium homi-
num*

Faciens sacra honesta ex lege expiat,

Invocat Hecatem: ingens vero eum sequitur honor

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:

Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,¹
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τέτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
 Οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, ἐδὲ τ' ἀπηύρα
 Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν.
 Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασ-
 μός. 425

Οὐδ' ὅτι μνησγενής, ἥσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔρανῳ, ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ἢ κ' ἐθέλησιν. 430
 Ἡ δ' ὁπότε εἰς πόλεμον φθισήνορα θωρήσκοντα.
 Ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίνεται οἷα κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδ' ὀρέξαι,
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐδλή δ' αὖθ' ὁπότε ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, 435
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει, καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδ' ὀπάξει.
 Ἐδλή δ' ἱππῆεσσι παρεσάμεν, οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέραστον ἐργάζονται, 440
 Εὐχονται δ' ἑκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ ἔννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίῳ δ' ἄγρην κῦδ' ὀνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλυσά γε θυμῷ.
 Ἐδλή δ' ἐν σαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἶξεν,
 Βυκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὲ αἰ-
 γῶν, 445

Ποίμνας τ' εἰροπέων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλυσσα.

ΕΞ

430. Ἐν τ' ἀγορῇ.) Hic pro
 εἰς, reposuimus ἐντ', & pro
 ὄν κ', ὦν κ'.

436. Ἐνθα.) Aut legendum
 est τοῖς pro τοῖσι, aut pro πα-
 ραγίνεται aliud verbum repo-
 nen-

*Quotquot enim Terra Caeloque prognati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque
privavit.*

*Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.*

*Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac caelo, quam in mari :
Sed insuper multo magis, quonia Jupiter honorat ipsam.*

*Cui vero vult, magnifice praesto est, atque iuvat,
Inque concione inter homines eminet, qua scilicet volue-
Atque quando ad bellum perdens viros armantur (rit.
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut prebeat, & laudem porrigat.*

*Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
Bona insuper quando viri in certamine colluctantur ;
Ibi Dea & illis praesto est, atque iuvat.*

*Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum premium
Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.*

Bona item equitibus adesse, quibus voluerit :

*Et his, qui glaucum mare tempestuosum secant,
Votaque faciunt Hecate, & valde sonanti Neptune.*

*Facile etiam pradam incluta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.*

*Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armenta que boum, gregesque, & greges latos caprarum,
Gregesque lanigerarum ovium, animo saltem volens,*

Ex

nendum videtur : certe τοῖσι φέρη χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδ'.
παίσιαται sensui aptissimum, 445. Βυκολίας.) Fortasse
esset.

438. Πῦκα.) Quidam malunt, pro βυκόλια metri causa re-
positum.

480. Κρή-

Ἐξ ὀλίγων βριάεις, καὶ πολλῶν μέονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μενογενὴς ἐκ μητρὸς ἔῃσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσιν.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κροτοτρόφον, οἱ μετ' ἐκεί-
 νην

450

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάσμα πολυδερκέα Ἥες.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτοτρόφον· αἰδέε τε τιμαί.
 Ρεῖη δ' αὖ δ'ληθῆσα Κρόνω τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἰσὶν, Δήμητρα, καὶ Ἥην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὴν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δάμαλλα ναίει,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον ἔννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τῷ μὲν κατέπινε Κρόνον μέγας, ὃς ἐκ-
 σ

455

Νηδύϊ ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γένεσθ' ἵκοιτο·
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἐραυνίωνων
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμῇ.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀσερόεντα,
 Οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῶ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλῃ διαβλάς.
 Τῷ ὅγε ἐκ ἀλασκοπιῆν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἔς κατέπινε. Ῥέην δ' ἔχε πένθ' ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
 δρῶν.

460

465

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλος λιτάνευε τοκῆας
 Τῷ αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανόν ἀσερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκῆσα
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννὺς πατρὸς ἐοῖο
 Παίδων, ὃς κατέπινε μέγας Κρόνον ἀγκυλομή-
 της,

470

Οἱ δὲ θυγατρὶ Φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
 Ἀμ-

475

Ex paucis facunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omniibus inter Deos honorata est muneribus,

*Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
post ipsam*

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.

Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno peperit illustres liberos,

*Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gau-
dentem,*

Fortemque Plutonium, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,

Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,

Cujus & a tonitru concutitur lata terra.

Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-

Ex utero sacro matris ad genua venerat: (cunque

Hac agitando, ne ullus clarorum filiorum Caeli

Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra, & Caelo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,

Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.

*Ideoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insidi-
as struens*

Filios suos devorabat: Rheam autē tenebat luctu gravis.

*Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque viro-
rum*

Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus

Suis, Terraque, & Caelo stellato,

Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens

Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui

Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.

Illi vero filia dilecta ausculta runt & morem gesserunt,

*Et ei commemorarunt, quacunque fati constitutum esset
fieri*

Circa

Ἄμφι Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ,
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πῖονα δῆμον,
 Ὅππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν. τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτισταλλέμενά τε. 480

Ἐνθα μὲν ἴκτο Φέρυσσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἐ χειρὶ λαβῆσα
 Ἄντρῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρει πέπνυκασμένῳ ὕληντι.

Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιζεν 485
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσιν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλι· ὅδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου εὖς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 Λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσ
 σαι 490

Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπετα μὲν καὶ Φαίδιμα
 γυῖα

Ἡΐξετο τοῖο ἀνακτος ἐπιπλομένῃ δ' ἐνιαυτῷ,
 Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 Ὅν γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομή
 της, 495

Νικηθεῖς τέχνησι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,
 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσσω, θαῦμα θνητοῖσι βροντοῖσι. 500
 Λῦσε δὲ πατροκασσιγνήτας ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, ὅς δ' ἤσσε πατὴρ ἄσιφροσύνησιν,

Οἵ

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

*Miserunt autem in Lyctum, Creta ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,*

*Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.*

*Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum: abscondit autem ipsum ma-
nibus prehensum*

*Antro in excelso, divina sub latebris terra,
Argo in monte denso sylvofo.*

*Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in ma-
nus dedit*

Cæli filio, præpotenti Deorum priori regi.

*Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum*

Pro lapide suus filius invictus & securus

Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum

*Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset impe-
raturus.*

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis: revoluta autem anno,

Terra consilio astuto circumventus,

Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,

Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spacio-

Pytho in divina, jugis sub Parnassi, (sam

*Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.*

Solvit vero patruos noxiis a vinculis

Cæligenas, quos vinxerat pater ex amentia.

Qui

Οἳ οἳ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 Δῶκαν δ' ἔβροντήν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ σεροπνὴν τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει. 505
 Τοῖς πίσυνον, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχον εἰσανέβαινον.
 Ἦδ' οἳ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδά·
 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον, ἥδ' Προμηθεά 510
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτον γάρ ῥα Διὸς πλασὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον. ὕβρισιν δὲ Μενoitιον εὐρύσπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβον κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυ-
 νῶ, 515

Εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλη.
 Ἀτλας δ' ἔρανον εὐρὺν ἔχει κράτερης ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαν ἔσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσηῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς ἀρχαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦ παρ
 Ἦδιεν ἀθάνατον· τὸ τ' ἀέξετο ἶσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερον ὅρ-
 νις. 525

Τὸν μὲν αἶρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεα ἄλκιον υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νῆσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδην, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντον,
 Ὅφρ' Ἡρακλῆϊ θεῶν βαγενέϊ κλέϊ εἴη 530
 Πλεῖον

*Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat :
Quibus confisus, mortalibus atque immortalibus imperat.
Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceani-*
dam

*Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium :
Peperit præterea gloria præsignem Menætium, atque
Prometheum .*

*Varium, versipellem : Stultumque Epimetheum,
Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus
rerum.*

*Primus enim Jovis fictam suscepit mulierem
Virginem. injurium vero Menætium late videns Jupiter
In Erebum detrussit, feriens ardenti fulmine,
Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
Finibus in terra, & regione Hesperidum argutarum
Stans, capiteque & indefessis manibus.
Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea ver-*
sutum,

*Vinculis duris mediam per columnam adigens.
Et ei aquilam immisit expansis alis : cæterum hæc hepæ
Comedebat æternum : quin ipsum crescebat tantum ubiq;
Noctu, quantum toto die edisset extentas alas habens
avis.*

*Hunc quidem Alcmena pulchros talos habentis fortis fili-
Hercules occidit, malum vero morbum profligavit. (us
Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine :
Non invito Jove Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset*

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάρουθεν ἐπὶ χθόνα πρυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα αἰζόμεν' ὦ τίμα αἰριδείκετον υἱόν.
 Καί περ χωόμεν' ὦ, παύθη χόλε, ὃν πρὶν ἔχεσθην
 οὐνεκ' ἐρίζετο βεβλάς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
 Καί γάρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι 535
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῆν πρόφρονι θυμῷ
 Δασσάμεν' ὦ πρέσθηκε, Διὸς νόον ἔξαπατίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκαϊα πῖονι δημῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέσθηκε, καλύψας γαστρί' βοεΐη.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσέα λευκά βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 Εὐθετίσας κατέσθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε παλιῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων αἰριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 ὣς Φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς. 545
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦ κ' ἐπιμειδήσας· (δολίης δ' εἰ λήθετο τέχνης.)
 Ζεὺς κῦδισε, μέγιστε θεῶν αἰεγενεΐάων,
 Τῶν δ' ἔλευ ὅππότερην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰ-
 δώς 550
 Γινῶ ῥ' εἰδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 ὀνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλει-
 Φαρ.
 Χώσαίῳ δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλ' ὦ δὲ μιν ἵκετο θυμὸν,
 ὣς ἴδεν ὅσέα λευκά βοὸς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
 Ἐκ τῆ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 Καίεσ'

537. Δασσάμεν' ὦ.) Finis νόον ἔξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς
 hujus versus sic legitur in nullo modo ferri potest. de
 Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς ἔξαπατίσκων autem (quod
 tan-

*Major etiā quam antea, super terram multos pascentem.
Ob id itaque veneratus honorabat praclarum filium.
Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendisset consilio cum prapotentī Jove.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque
homines*

*Meconā, ibi tum magnum bovem volente animo
Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
In pelle deposuit, regens ventre bovino: (qui adipe
In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
Rite disponens recondidit regens candida arvina.
Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deo-
rumque:*

*Japetionida omnium illustrissimē regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!
Sic dixit latenter eum carpens Jupiter perpetua con-
silia sciens.*

*Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
Tacite arridens: (dolosa autem non immemor erat artis)
Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.*

*Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem aeterna
consilia sciens*

*Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem con-
cipiebat animo*

*Adversus homines mortales, quae & perficienda erant.
Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat ani-
Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte. (mum,
Ex illo tempore Diis super terram genus hominum*

Ado-

tanquam ab ἱερατὰς dedu- | cium relinquimus.
cum videtur) lectori judi- | Ma

576. AK-

Καί᾽ οὔτ' ὅσ' αὖ λευκὰ θυέντων ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,

ὧ πέπον, ἐκ ἄρα πωδολῆς ἐπιλήθεο τέχνης. 560

ὣς φάτο χῳόμεν' ὦ Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.

Ἐκ τῆς δ' ἤπετα, δόλῳ μεμνημέν' αἰεὶ,

οὐκ ἐδίδ' ἐμὲλοισι πυρὸς μὲν ἄκαμάτοιο

Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο, 565

κλέψας ἄκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν

ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψέρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,

ὣς ἴδεν ἀνθρώποις πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν,

αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι. 570

Γαίης γὰρ σύμπλασε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεω διὰ βελάϊς.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἀργυφεῖ ἐοῦντι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτρην

Δαίδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι. 575

Ἀμφὶ δὲ οἳ σεφάνεες νεοθηλέ' ἀνδρῶσι ποίης

ἱμερτὸς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·

Ἀμφὶ δὲ οἳ σεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,

τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Ἀτκήσας παλάμῃσι, χαρίζομεν' Διὶ πατρί. 580

τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,

κνώδαλ' ὅσ' ἤπει' ὦ πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.

τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο

πολλή,

Θαυ-

576. Ἀμφι.) Pro νεοθηλέ' quidam reponunt νεοθηλέας, ut
jungatur cum ποίης,

Adolent ossa alba odoratis in aris.

*Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus
Jupiter:*

Iapetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit irapercitus Jupiter aeterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem

In concava ferula. momordit vero imo animo

*Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum
commovit,*

*Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendo-
rem.*

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

*E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudica simulacrum, Saturnii consilio.*

Cinxit vero & adornavit Dea castis oculis Minerva

Candida veste: a capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu:

Circum vero eiserta recens florentis e floribus herbae

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

In hac artificiosa multa calata erant, mira visu.

*Belluae quas Continens plurimas alit, atque
Mare,*

*Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat
magna,*

Θαυμασίη. ζωῶσιν ἑοικότα Φωνήεσιν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώ-
ποι,

Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδ' ὀβριμοπά-
τρης.

Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτης τε θεὸς θνητός τ' ἀνθρώπους,
Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τῆς γὰρ γέν' ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590

Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γέν', καὶ Φῦλα γυναικῶν

Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναμετάεσιν,
οὐλομένης πενίης ἔ' σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς δ' ὅπότεν ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι

κηφῆνας βόσκεισι, κακῶν ξυνήονας ἔργων, 595

αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα

ἡμάτια σπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,

οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπιρεφέας κατὰ σίμβλους,

ἀλλότριον κάμαλον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·

Ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων·

Ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.

Ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,

μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,

χῆται γηροκόμοιο, ὃ δ' ἔ' βιώτῃ ἐπιδευῆς 605

ζῶει, ἀποφθιμένους δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντα

χηρευαί. ὧ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γένηται,

κερὴν δ' ἔχεν ἀκοιτίν, ἀραρυῖαν πραπίδεσσι,

τῷ δὲ ἀπ' αἰῶν' κακὸν ἐδῶλ' ἀντιφέρει

Ἐμ-

593. Οὐλομένης.) Mendose | ria tam metri, quam sensus
prorsus legitur hic versus in | ipsius, hoc modo: Οὐλομένης
nonnullis exempl. cum inju- | πενίης ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκό-
ροιο

Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
Caterum postquam efficit pulchrum malum pro bono,
Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
Ornatu gestientem celsa Palladis fori patre prognata.
Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortales-
que homines,
Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
Ex illa enim genus est mulierum feminearum.
Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
Ac veluti cum in alveariis tectis apes
Fucos pascunt, malorum participes operum,
Ille quidem per totum diem ad solem occidentem
Diurna festinant, & faciunt favos albos,
At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Jupiter altitonans dedit, participes operum
Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono,
Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectū,
Carens senectutis sue fomento, si non sine opibus
Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
Huic perpetuo malum cum bono certat

Esse.

6010. Perperam etiam σύμφορα λιμὸς γάρ τοι πάμπ. &c. Est
 exponitur in vulgat. interpr. ergo sensus; quæ non sectan-
 commoda, cum significet, co- tur paupertatem, sed luxus
 mitantia, ut in illo ejusdem sunt affectæ.
 Poëtæ loco in Έγγ. vers. 300. M 4 650. Φαί-

ἔμμεναι. ὅς δέ κε τέτμη ἀταρήροιο γενέθλης, διο
 ζῶει ἐνὶ σήθεσιν ἔχων ἀλίαςον ἀνίην
 θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεσον κακόν ἐστιν.
 ὧς ἔκ ἐσι Διὸς κλέψαι νόον ἐδὲ παρελθεῖν,
 οὐδὲ γὰρ Ἰαπέλιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης δισ

Καὶ πολὺὶδριν ἑόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 κότῳ τ' ἠδὲ γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἥνορέην ὑπέρροπλον ἀγώμεν Ⓢ ἠδὲ καὶ εἰδ Ⓢ,
 καὶ μέγεθ Ⓢ καλένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, δ20
 ἔνθ' οἷγ' ἄλγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 εἴατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασιν Γαίης,
 δητὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθ Ⓢ ἔχον-
 τες.

Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὓς τέκεν ἡύκομ Ⓢ ῥεῖη Κρόνῃ ἐν φιλότῃ, δ25
 Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φά Ⓢ αὐτίς.
 αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 σὺν κείνοισιν νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχ Ⓢ ἀρέσθαι.
 Δήρῳ γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῃ ἐξεγένοντο, δ30
 ἄντιον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀφρύ Ⓢ τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
 οὓς τέκεν ἡύκομ Ⓢ ῥεῖη Κρόνῳ εὐνήθεϊσα.
 οἳ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχον-
 τες, δ35

Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοίς.
 οὐδὲ τις ἦν ἐριδ Ⓢ χαλεπῆς λύσις, ἐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλ Ⓢ τέτατο πόλεμοιο.

*Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis foeminam :
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.*

*Adeo non licet Jovis fallere mentem, neque praterire.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum
coërcet.*

*Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gyga, ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam for-
mam,*

*Et magnitudinem : collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magna in finibus Terra,
Usque valde mœrentes, corde magnum luctum habentes,
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum,
Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamq; & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem ha-
bentes.*

*Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra sese mutuo per validas pugnas :
Hi quidem ab alta Oetbry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens,
Illisane tum inter se pugnam animum excruciantem ha-
bentes,*

Continuè pugnant, decem totos annos.

*Neque ullus erat contentioniis gravis exitus, neque finis
Neutris : equaliter autem extendebatur bellum,*

Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδασσι, 640
 Πάντων ἐν σήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ οὐρανῷ ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἰπὼ τά με θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι κελεύει. 645

Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ κράτεσσι περὶ μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα,
 Τιτῆνές τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκγεγόμεσθαι.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε Τιτῆνεσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ, 650

Μνησάμενοι φιλότῃσιν ἐνὲσσι, ὅσα παθόντες
 Ἔς φάσιν ἀψ' ἀφίκεσθαι δυσηλεγέσιν ἀπὸ δεσμῶν,
 Ἡμετέρας διὰ βελάς, ἀπὸ ζόφου ἡερόεντες.

Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττις ἀμύμων·

Δαιμόνι, ἐκ ἀδάηλα πιφάσκεαι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655
 Ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἔσι νόημα,
 Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντες

Ἀψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 Ἠλύθαμεν, Κρόνῳ υἱὲ ἀναξ, ἀνὰ ἐλπία παθόντες. 660

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βελῇ
 Ῥυσόμεθα κράτεσσι ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίνας.

Ὡς φάτο. ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων,

Mũ-

650. φαίνετε) Pro ἐναντίοις gitor etiam ὑπὸ : & fortasse potest etiam legi ἐναντίον.

652. Ἔς φάσιν.) Pro ἀπὸ le-

rectius, ut ejus aspiratio ful-

ciat præcedentem syllabam.

658. Σῆς

*Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deo-
rumque :*

*Audite me, Terraque & Caeli inclyti liberi,
Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet.
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiae placida, quibus perpeffis
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia, a caligine obscura.*

*Sic dixit. illum vero rursum excepit Cottus irrepre-
hensibilis :*

*Venerande, non ignota loqueris : sed & nos
Scimus, quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens
vero est & intellectus,
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus, passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acris prælia.*

Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,

Ser-

658. Σῆς δ'.) Est & alia le- | ce ἀπορρῶν, ut videlicet sit ad-
ctio Σῆς δ' ἐπιφροσύνης. | verbium motus, non autem

659. Ἀπορρῶν δ'.) Conjun- | conjunctio δέ, quæ jam est in
ximus δὲ cum præcedenti vo- | præcedenti versu.

Μῦθον ἀκέσαντες. πολέμῳ δ' ἐλilaiέτο θυμὸς 665
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροισι· μάχην δ' ἀμέγαρον ἔγε-
 ραν

Πάντες, θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἡμᾶσι κείνῳ,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε Φόως δέ,
 Δεινοὶ τε κρείεροι τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰώσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλὰ δὲ ἑκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσιν.
 Οἱ τότε Γιήνεσσι κατέστανεν ἐν δαίῳ λυγρῇ,
 Πέτρας ἡλιβάτεις σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675

Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο Φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον.
 Ἀμφοτέρωθεν δὲ περὶ ἄλγεα πόντῳ ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσενε δ' ἔρηνος εὐρύς
 Σειόμενῳ, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλύμ-
 πῳ 680

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡερόεντα, ποδῶν αἰπέϊά τ' ἰωῇ
 Ἀσπέτεις ἰωχμοῖο, βολάων τε κρείεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρηνον ἀσερόεντα 685

Κεκλομένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλήῳ.
 Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευεν εὐνὴν μὲν· ἀλλὰ νῦν τῷ γὰρ
 Εἶθαρ μὲν μένε· πληνὸν φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
 φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρηνος ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀσράπλων ἔσειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ καραινοὶ 690
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσεροπῇ ποτέοντο

Χε-

675. Πέτρας.) Pro σιβαρῆς, Steph, editio σιβαρῆς, quae minus placet. vide vers. 715.

*Sermone audito, bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam exci-
tarunt*

*Omnes, fœminaque & mares, die illo,
Titanesque Dii, & quotquot Saturno progenerati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promana-
bant*

*Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artubus.
Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostenta-
bant*

*Ultrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum
cælum*

*Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplius Olympus
Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici tumultus, ictuumque fortium.*

*Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum
Adbortantium. at illi congregiebantur magno cum cla-
more.*

*Neque sane amplius Jupiter cobibebat suum robur, sed
ipsius*

*Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim. simul etiam a cælo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant,*

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα δ' εἰλυφρόωντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβι ἐσμαράγιζεν
 Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετ
 ὕλη.

Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695
 Πόνι τ' ἀτρύγετ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμή
 Τιτῆνας χθονίης· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανε
 Ἄσπει ὅσπερ δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἑόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρυσσα κεραυνῶ τε σεροπῆς τε.
 Καῦμα δὲ δεσπέσιον κάτεχεν χά· εἰσαίω δ' ἄν-
 τα 700

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔασιν ὅσταν ἀκῆσαι.
 Αὐτως ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανός εὐρύς ὑπερθεῖν
 Πίλναίω. τοῖ γάρ κε μέγιστ' ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἔρειπομένης, τῷ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντ'
 Τόσσ' ὀρώρει ἔγεντο θεῶν ἔριδι ζυνιόντων. 705
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἑνοσὶν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
 Βροντὴν τε, σεροπῆν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτ' ἄπλητ' ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἔριδ' ἀνέφαινελο ἔργων. 710
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύτην ἔγειραν,
 Κότ' τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' αἰ πολέμοιο.
 Οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι

Τι-

703. Πίλνατο.) Legitur hic cedentis dictionis, ut jam etiam, μέγας ὑπὸ δῆπ. aspi- antea vidimus vers. 692. Ἐς ratione praepositionis fulci- φά·
 ente ultimam syllabam pra-

706. Σὺν δ'.) Quidam ma-
 lunt.

*Manu a robusta, sacrae flammam circumvolventia
 Crebra. circum vero terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat vero undiq; igne valde magna sylva.
 Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum per-
 venit*

*Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos: videba-
 tur autem coram*

*Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
 Itidem ut cum olim & terra & coelum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
 batur,*

*Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente,
 Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepi-
 tu excitabant,*

*Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
 Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamorem-
 que, (tabatur*

*In medium utrorumque: strepitus autem ingens exci-
 Stupenda pugna: robur autem exerebatur operum.*

*Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminen-
 Fortiter pugnabant in forti praelio, (tes,*

*Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.*

*Hi sane trecentas petras robustis e manibus
 Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis*

Tita-

*lunt ἰσφάγειον, quam dictio- vebant. Sed viderint, quo pa-
 nem Hesych. exponit ἰδόμεν, cto ita constet versus,
 id est, jactabant, ciebant, mo-*

Τιτῆνας· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρύοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμεν περ ἔοντας,
 Ἰόσπον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρηνος ἔς' ἀπὸ
 γαίης. 720

Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡρόεντα.
 Ἐννέα γάρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεον ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεον ἄκμων
 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκον ἑλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν
 νύξ

Τριτοίχαι κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασιν καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι
 Κεκρύφαται, βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730
 Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς ἐκ ἐξιτόν ἐσι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεῖχον περικείμεν δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κότις τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγά-
 θυμον

Ναίεσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 735
 Ἐνθάδε γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡρόεντον,
 Πόντε τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρηνον ἄσερόεντον,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλὲ' εὐρώεντα, τὰ τε συγέεισι θεοὶ περ.
 Χάσμαι μέγ'. ἐδέκε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυ-
 τὸν 740

Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐνθαυτε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη.
 Ἀργαλέη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῆτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι. 745

Τῶν

Titanas: atque hos quidem sub terram longe paten-
tem.

Miserunt, & vinctis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes,
Tantum infra sub terram, quantum cælum distat a
terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cælitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveni-
ret.

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero
ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terra radices creverunt & infructuosi maris.

Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,
Loco in squalido, vasta ultima terra.

His non exitus patet: portas vero imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrimque.

Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis egida habentis.

Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cæli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:

Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intravenerit.

Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella
Molesta: horrendumque etiam immortalibus Diis

Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda
Stans, nubibus oblecta nigris.

Τῶν πρόθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει' ἔρανον εὐρύν
 Ἔσῃως, κεφαλῇ τε καὶ ἀναμάτησι χέρεσσιν
 Ἄσεμφώς, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰῆσται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγαν ἔδον
 Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν 750
 Ἔρχεται, ἔδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμῳ ἐντὸς
 ἔεργει

Ἄλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοθεν ἔῃσα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμῳ ἐντὸς ἔῃσα
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδῷ, ἔς' ἂν ἵκηται,
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάσθαι πολυδερκὲς ἔχουσα 755
 Ἡ δ' ὕπνον μέλα χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλην, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδέῃ.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἑρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνῶν καὶ Θάνατῶν, δεινοὶ θεοὶ· ἔδὲ ποτ' αὐτὰς
 Ἡέλιῳ φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ἔδ' ἔρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἑτερῶν μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Ἥσυχῶ ἀντρέφεται καὶ μέλιχῶ ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίῃ, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν 765
 Ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶ χθονίῃς πρόθεν δόμοι ἠχήμεντες
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 Ἔσῃσιν. δεινὸς δὲ κύων προπάροικε φυλάσσει,
 Νηλειῆς. τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἴοντας 770
 Σαίνει ὁμῶς ἐρῇ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ἐκ αὐτῆς ἔῃ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων

Ἐοδίης.

*Has ante Iapeti filius sustinebat cælum latum,
Stans, capiteque & indefessis manibus
Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
limen*

*Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:
Sed semper altera saltem domos extra existens,
Terram super movetur: altera rursus in domo exi-
stens,*

*Expectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.*

*Ibi autem Noctis obscura filii domus habent,
Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
Cælum scandens, nec cœlitus descendens.*

*Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero ei pe-
tus*

*Crudele in præcordiis: habet autem quem primum ar-
ripuerit*

*Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.
Illic Dei inferi in anteriore parte ades resonantes,
Fortisque Plutonis & gravis Proserpina
Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
Sævus. artem autem malam habet. introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans*

Devo-

ἔδιδε ὄνκε λάβησι· πυλέων ἔκτισθεν ἰόντα
 ἰφθίμῃ τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορρόου Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν ἥλυτά δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίον αἰργυρεοῖσι πρὸς ἔρανὸν ἐσῆρηκται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντ' ὦ θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 Ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότε ἔρις καὶ νῆϊκ' ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δὲ τὸ Ἴριν ἐπεμψε, θεῶν μέγαν ὄρκον, ἐνεί-
 και,

Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχρῶν πολυώνυμον ὕδωρ 785
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
 Ἵψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαναν
 Ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασαι.
 Ἐνιέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 Δίνης αἰργυρέης εἰλιγμέν' εἰς ἅλα πίπεις,
 Ἡ δὲ μὴ ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅσκειν τὸν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν κάρη νιφόεντι Ὀλύμπῳ,
 Κεῖται νήϊτμ' ἐτρίβλυσμένον εἰς ἐνιαυτόν· 795
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ' ἔρχεται ἄοσον
 Βρώσι, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευσ' καὶ ἀναυ-
 δ'

Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐ-

781. Ἀγγελίῃ.) Alii malunt (quod durum esset) aut sub-
 Ἀγγελίης: quod videretur tum intelligendum ἔνεκα. Quid si
 in foeminino genere poni, ver ἄγγελίης legeremus pro
 ἄγγε-

*Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
Fortisque Plutonis & gravis Proserpina.*

*Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,
Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ades in-
colit*

*Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.*

*Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,*

*Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
Et sane quisquis mentiatur cælestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjuran-
dum, ut ferat*

*E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam
Frigidam, quæ e petra destillat alta*

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris

Vorticibus argenteis intortus in mare cadit.

Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.

Quisquis perjurium libens juraverit

Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,

Jacet spiritus expers integrum per annum:

Neque ambrosia & nectaris accedit propius

Cibum, sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veteranus obtegit.

Sed

ἀγγελίας? sed & hoc du- ab ἀπολείπον. Quidam tamen
rum. ab ἀπολείπον deducunt, & re-

793. "Οσκειν.) Ἀπολείψας, linquentes exponunt.

Αὐτὰρ ἐπὴν νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἄλλ' ὃ ἐξ ἄλλας δέχεται χαλεπώταί τε
 θλ' 800

Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἑόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βελὴν ἐπιμίσγεται, ὅδ' ἐπὶ δαῖτας,
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς Ἀφροδίτην ὕδαρ, 805
 Ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι κατασφύλλε διαὶ χώρῃ.

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντ' τε,
 Πόντε τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἔρανθ' ἀστερόεντ' τε,
 Ἐξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ. 810

Ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεα δὲ δὸς

Ἀσεμφῆς, ῥίζησι διηκεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 Αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίεισι, πέρην χάε' τε βοφεροῖο.

Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κερκοί 815

Δώματα ναιετάσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κότλ' τε ἠδὲ Γύγης· Βριάρεων γε μὲν ἦν ἑόντα,
 Γαμβρόν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπ' Ἐννοσίγαι' τε.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυῖεν, θυγατέρα ἦν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' ἔρανθ' ἐξέλασε Ζεὺς, 820

Ὀπλόταπον τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην.

Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῷ ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς θεῶν· ἐκ δὲ οἱ ὤμων

Ἦν ἐκάλον κεφαλαὶ ὄφι' τε, δεινότο δράκονι τε, 825

Γλώσσησι ὀνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δὲ οἱ ὄσων

Θε

*Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima erumna.*

*Novennio autem e Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium conveniendum cum iis ver-
satur, neque ad epulas,*

*Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum
Cum cæcibus immortalium, qui cælestes domos incolunt,
Tale itaque juramentum constituerunt Dii Stygis peren-
nem aquam,*

Antiquam istam, qua tranat aridum locum.

Ibi autem terra caliginosa, & Tartari obscuri,

Pontique infructuosi, & cæli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,

Illic splendidaque porta, & æreum limen

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Ceterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii

Domus incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,

Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.

*Dedit autem Cymopoliæ, ut ducat in uxorem filiam
suam.*

Ast ubi Titanes e Cælo expulsi Jupiter,

Minimum natu peperit filium Typhaëum Terra magna,

Tartari in amore, per auream Venerem.

Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,

Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei

Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,

Linguis nigris lambentes: præterea ex oculis ei

Ad-

Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλῆων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παντοίην ὅπ' ἰέσσαι, ~~κεφαλῇσιν~~ κεφαλῇσιν. ἄλλοι μὲν γὰρ 830
 φθέγγοντο, ὥς τε θεοῖσι συνίεμεν. ἄλλοι δ' αὐτὲ
 ταύρε ἐριδύχεω, μὲν ἀσχετον ὄσαν, ἀγαυροῖ·
 ἄλλοι δ' αὐτὲ λέοντι ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντι .
 ἄλλοι δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκότα, θαύμαί' ἀκῆσαι·
 ἄλλοι δ' αὖ ροίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεν ἔρεα μακρά. 835
 Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε, καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπαρθεν, 840
 Πόντ' τ' Ὠκεανὸς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Πρὸς δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμ-
 π'

Ὀρνυμένοιο ἀνάκτ' ἐπιγενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
 Βροντῆς τε, σεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 Πρηστήρων ἀνέμων τε, κεραυνὸς τε φλεγέθοντι .
 Ἔζεε δὲ χθονὶ πᾶσα, καὶ ἔρανος, ἠδὲ θάλασσα.
 Οὔτε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περὶ τ' ἀμφὶ τε, κύματα
 μακρά

Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβετος ὁρώρεα.
 Τρέας· Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καίλαφθιμένοισιν ἀνάσων, 850
 Τι-

828. Πάσιων.) Legitur & sentaneum est.) cur non ὅφ' πασῶν. ex ἑπ' factum est? Mibi quo-

830. Παντοίην ὅπ' ἰέσσαι.) Si que id mirum videri fateor; ἡμὶ scribitur, cur non ἰέσσαι sed ex consensu omnium quos hic scriptum est? (quod con- vidi codicum, hanc lectionem reli-

*Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat :
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum
 enim.*

*Sonabant, ut Diis intelligere liceret : interdum rursus
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem,
 ferocis :*

Interdum rursus leonis impudentem animum habentis :

Interdum rursus catulis similia, mira auditu :

Interdum vero stridebat, resonabantque montes alii.

Et sane evenisset res inevitabilis die illo,

Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,

Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.

Graviter autem intonuit atque fortiter. circū vero terra

Horrende edidit fragorem, & cælum latum superne,

Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terra.

Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit

Olympus

Insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.

Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,

Tonitruque, & fulguris, igne ab isto immani,

Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.

Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.

Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca flu-

etus longi

(batur.

Impetu Deorum : concussio autem sedatu difficilis orie-

Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,

Tita-

reliqui : præsertim quum jam ὅπ' ἰούου, non ὅφ' ἰούου. Steph.
 antea in quodam Hōneri 850. Τῆταρ'.) Melius fortasse sic
 hymno etc. Ἀγρίμν, idem iisdē quam ut alia exempl. habent,
 in vocibus observassem. Ibi Τῆταρ' δ' αἰῶνε, cum qua lectio-
 enim legitur, αἰ δ' ἀπὸ γένεω ne versus constare non poterit.

Τιτῆνές θ' ὑποταγάρῃοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Ἄσβεσθ κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δήϊότητ' ὦ.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κόρῃ θυεν ἑὸν μὲν ὦ, εἴλετο δ' ὄπλα,
 Βροντὴν τε σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Πλήξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμεν ὦ ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 Ἐπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δενοῖο πελώρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσας,
 Ἦριπε γυῖωθεῖς, σενάχιζέ δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέν ὦ ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακί ὦ,
 Οὔρε ὦ ἐν βήσσησιν αἰδῶνις παιπαλοέσσης 860
 Πληγόντ' ὦ· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἄτμῃ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερ' ὦ ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζήων ὑπὸ τ' εὐτρήτε χαάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ σίδηρ' ὦ, ὅπερ κρείερώταίος ἐσιν,
 Οὔρε ὦ ἐν βήσσησι δαμαζόμεν' ὦ πυρὶ κηλέω, 865
 Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἠφαίσθ παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ τυφώε ὦ ἔς ἀνέμων μὲν ὦ ὑγρὸν αἰέντων,
 Νόσφι Νότθ, βορέω τε, καὶ ἀργέσσω Ζεφύροιο. 870
 Οἷ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλα μὰ ψ αὔραι ἐπιπνέεισι θάλασσαν,
 Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύεσιν αἰέλλη.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλα αἴησι, διασκιδνάσσι τε νῆας, 875
 Ναύτας τε φθείρουσι κακῇ δ' ἐ γίνεται ἀλκή,

Ἄν-

870. Νόσφι.) Malim Ζεφύ- ravit quocumque Zephyrum ab
 eu τε cum plerisque aliis. Argeste. Aut igitur hic le-
 Nam superius vers. 379. separandum Ζεφύρε τε, aut supe-
 rius

*Titanesque sub tartarum detruxi, a Saturno seorsum
existentes,*

Ob inextinguibilem frenitum, & gravem conflictum.

*Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumfit-
que arma,*

Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,

Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia

Combussit ingentia capita savi portenti.

Caterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,

Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.

Flamma autem fulmine icto prosliebat a rege,

Montis in saltibus opacis asperis

Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra

Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar,

Quod arte juvenum & a fabrefacto catino

Calefactum, velut ferrum, quod solidissimum est,

Montis in saltibus victum ab igne quod omnia comburit,

Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus.

Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.

Abjecit autem ipsum animo mæstus in Tartarum latum.

*Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide stan-
tium,*

Excepto Noto, Boreaque, & celeri Zephyro.

*Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.*

Ast alii sine usu venti inspirant mare,

Qui utique incidentes in obscurum pontum,

Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,

Nuncque hi, nunc ille flant, dissipantque naves,

Nautasque perdunt. mali autem non est remedium

Viris

rius conjungenda hæc duo quod vocabulum Hesych. ex-
"Αργεῖν & Ζέφυρον. ponit, αἱ μάταιαι ἄννοι, ἡ

872. Αἱ δ' ἄλλαι.) Multa
exemplar. habent μαψαῦρον,

884. Γαλῆς.)

Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
 Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
 Ἔργ' ἐρατὰ φθείρῃσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέῃ καλοσυρτῇ. 880
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίῃφι,
 Δή ῥα τότε ὥτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδμοσύνησιν, Ὀλύμπιον εὐρύσπα Ζῆν',
 Ἀθανάτων. ὃ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσαστο τιμάς. 885
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἦν ἐσκάτθετο νηδύν, 890
 Γαίης φραδμοσύνησι, καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι.
 Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆίδα τιμῇν
 Ἀλλ' ἔχη, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰετιγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
 Πρώτην γὰρ κέρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν, 895
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μὲν καὶ ἐπίφρονα βελήν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς προόθεν ἦν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Ὡς δὴ οἱ φράσασατο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε 900
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν.
 Αἵτ' ἔργ' ὠραῖσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·

Μοί-

884. Γαίης.) Versus hic est | empl. quæ habent, alii
 hypermeter in nonnullis ex- | Ζῆνα.

Viris qui illis occurrerint in ponto.

*Iidem rursus per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
num,*

Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.

*Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titambus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terra consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fe-
cit Metin,*

Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.

*Sed cum jam esset Deam caesis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Cœli stellati.*

*Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fati erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem caesis oculis apud Tritonem
genitam,*

*Par habentem patri robur, & prudens consilium :
Caterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem :
Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem ,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themis, qua peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem :
Qua opera matura faciunt mortalibus hominibus :*

Par-

903. A. r. r.) Quidam scri-!decorant, speciosa faciunt :
bunt aequaliter, spiritu leni : quod nimirum Horæ dicantur
nonnulli etiam exponunt, pulchritudinis Deæ.

938. Zuvi.)

Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄτροπον· αἳ τὰ
 διδῶσι 905

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχεν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήες,
 Ὠκεανὸς κέρη· πολυήρατον εἶδ' ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατει-
 νήν·

Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρ' εἶδ' οὐδ' ἐλκομενάων 910
 λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφόρβης ἐς λέχ' ἦλ-
 θεν,

ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεύς
 ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο, 915
 Ἐξ ἧς αἳ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεχέοντο
 Ἐννέα, τῇσιν ἄδον θαλία, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων ἐρανιώνων,
 Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς Φιλότῃ· μιγεῖσα. 920
 Λοιοδοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοίλιν.
 Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρην, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
 Δεινὴν, ἀγρεκύδοιμον, ἀγέεσσαν, ἀτρυλῶνην, 925
 Πότνιαν ἢ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μά-
 χαι τε.

Ἥρην δ' Ἥφαιστον κλυτὸν, ἐν Φιλότῃ μιγεῖσα,
 Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρυσεν ὥ παρακοίτῃ)
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ἐρανιώνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιγυῖας καὶ ἐρικλύπε· Ἐννοσιγαίῃς 930
 Τρίτων εὐρυδείης γένετο μέγας· ὅσε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μηρὶ Φίλῃ καὶ παρὶ ἀνακτι

*Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
Jupiter,*

*Clotboque, Lachefinque, & Atropon: qua dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.*

*Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
habentes,*

Oceani filia, peroptabilem formam habens:

Aglaia & Euphrosynen, Thaliaque amabilem:

Quarum e palpebris amor destillat contuentium

Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,

Qua peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

Rapuit sua a matre, dedit autem consiliarius Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,

Ex qua Musa aurea mitra revincta natae sunt

Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,

Desiderabilem prolem pra omnibus caelicolis,

Peperit sane, Aegiochi Jovis amore mixta.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.

Hac autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore Deorum regi & hominum.

Ipse vero ex capite, caesis oculis pradam Tritogeniam,

*Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indo-
mitam,*

*Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque
pugnaque.*

Juno autem Vulcanum inclytum, amor indulgens,

Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)

Pra omnibus, artibus ornatum, caelicolis.

Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno

Triton late potens natus est magnus: qui maris

Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem

Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
 ῥινοτόρῳ Κυθήρεα φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέσσι φάλαγγας

935

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρῃ πτολιπόρῳ,
 Ἀρμονίην δ', ἣν Κάδμῳ ὑπέρθυμ' ἔτ' ἀκοιτν.
 Ζυγὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.

Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ εἰσαναβάσσα.

Καδμείῃ δ' ἄρα οἳ Σεμέλῃ τέκε Φαίδιμον υἱόν.

940

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,

Ἀθάνατον θνητῇ. νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.

Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλεΐην,

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστον ἀγκακλύος, ἀμφιγυῆς,

945

Ὀπλοιάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτν.

Χρυσόκομης δὲ Διώνυσῳ ξανθὴν Ἀριάδνην,

Κέρην Μίνω, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτν.

Τὴν δὲ οἳ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.

Ἦδ' Ἄλκμήνης καλλισφύρεσ' ἄλκιμον υἱόν,

950

Ἴς Ἡρακλῆ, τελέσας σπονδὰς ἀέθλης,

Παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλῃ,

Αἰδοίην θέτ' ἀκοιτν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφάεντι·

Ὀλβίῳ, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,

Ναίει ἀπήμαντι καὶ ἀγῆρα ἡμᾶτα πάντα.

955

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴν Ὠκεανίην

Περσηΐς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.

Αἰήτης δ' υἱὸς Φάεσιμβρότερ' Ἡλίοιο,

Κέρην Ὠκεανοῖο τε λήεντ' ποταμοῖο

Γῆμε, θεῶν βελήσιν, Ἰδυίαν καλλιπάρηον.

960

Ἡ δ'

*Incolit aureas ades, magnus Deus. sed Marti
 Clypeos diffecanti Venus Timorem & Metum peperit,
 Graves, quique virorum densas turbant phalanges
 In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
 Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit, u-*
xorem. (rium,
Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercu-
Praconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum bilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Jovis nubicogi. (dicans
Aglaïam vero Vulcanus percelebris, utroque pede clau-
Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem: (nius.
Hanc vero ei immortalem expertemq; senii fecit Satur-
Heben autem Alcmena pulchros talos habentis fortis fili-
Vis Herculis, peractis luctuosus certaminibus, (us,
Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis u-
Pudicam duxit uxorem in Olympo niveo: (tentis,
Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
Habitat illasus & expers senii omnibus diebus.
Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
Perseis Circenque, & Aëtem regem.
Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
Filiam Oceani perfecti fluvii
Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis pra-
ditam. Hæc

Ἥ δ' οἱ Μήδειαν εὖσφυρον ἐν Φιλότῃτι
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.

Ἵμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἡπειροί τε, καὶ ἄλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.

Νῦν δὲ θεάων φῦλον αἰεσσαίε, ἡδυέπειαι 965

Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Αἰγυόχοιο,

Ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

Ἀθάναται, γέναντο θεοῖς ἐπιέμελα τέκνα.

Δημήτῃ μὲν Πλῆτον ἐγένεατο δῖα θεάων,

Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι, 970

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πῖονι δήμῳ,

Ἐὐδλόν· ὃς εἰς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θα-

λάσσης,

Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τὲ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ, θηγάτῃ χρυσῆς Ἀφροδίτης, 975

Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ, καὶ Ἀγαυῇ καλλιπαῖρην,

Αὐτονόῃν θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖ βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὖστειφάνω ἐνὶ Θήβῃ.

Κέρῃ δ' Ὠκεανοῖο χρυσάορι καρτεροθύμῳ

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι πολυχρῦσθ' Ἀφροδίτης, 980

Καλλιρόῃ, τέκε παῖδα βροτῶν κάρλινον ἀπάντων,

Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων, ἀμφιβρότῳ ἐν Ἐρυθείῃ.

Τιθωνῷ δ' Ἥως τέκε Μέμνονα χαλκοκορυτῆν,

Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα. 985

Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο Φαίδιμον υἱόν,

Ἰφθίμῳ.

961. Ἥ δ' οἱ.) e in particula de sustentatur aspiratione sequen-
tis dictionis,

*Hac autem ei Medeam pulchros talos habentem in
amore*

Peperit, subacta per auream Venerem.

*Vos quidem nunc valetæ, cælestes domos tenentes,
Insulaque, & continentes terra, & salsus intus Pontus.*

Nunc autem Dearum cætum cantate, blandiloqua

Musa Olympiades, filia Jovis Ægiocchi,

Quæcunque mortales apud viros cubantes

Immortales, pepererunt Diis similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima Dearum,

Iasio heroi mixta jucundo amore.

Novali in ter proscisso, Creta in pingui populo,

Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,

*Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus
venerit,*

*Illum locupletam fecit, multamque ei præbuit felici-
tatem.*

Cadmo præterea Harmonia, filia aurea Veneris.

Ino & Semelem, & Agaven pulchras genas habentem,

*Autonoëque, quam duxit Aristæus densa casarie præ-
ditus,*

*Peperit, & Polydorum, mœniis pulchre cinctis in
Thebis,*

Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo,

Mixta amore abundantis auro Veneris.

*Calliroë peperit filium mortalium præstantissimum
omnium*

Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,

Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.

*Tirbono vero Aurora peperit Memnona ærea galea
munitum,*

Æthiopum regem, & Emathionem regem.

Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Ἰφθιμον φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθρωπον ἔχοντ' ἐρικυδέα ἦβης,
 Παῖδ' ἄπαλὰ φρονέοντα, φιλομμειδῆς Ἀφρο-
 δίτη

ᾧ δ' ἄνερες ψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέα βασιλῆα
 Αἰσονίδης, βεβλήσι θεῶν αἰετογενετῶν,
 Ἦγε παρ' Αἰήτε, τελέσας ζονόεντας αἰθέλης,
 Τὴς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερή-
 νωρ, 995

Ἰβριτῆς Πελὶς, καὶ ἀτάσθαλ', ὄβριμοεργός.
 Τὴς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ὡκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρην,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτιν.
 Καὶ ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν, 1000
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν ἔρρεσιν ἔτρεφε χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλη δὲ Διὸς νόστος ἐξετελέετο.
 Αὐτὰρ Νηρῆα κῆρα αἰλίοιο γέροντος,
 Ἦτοι μὲν Φῶκον ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων,
 Αἰακὴ ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην. 1005
 Πηλεὶ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνεΐαν ἄρ' ἔτικτεν εὐσέφαν' Κυθήρεια,
 Ἀγχίσῃ ἡρώϊ μιγεῖς ἔρατῇ Φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃ, ὑληέσσης. 1010
 Κίρκῃ δ' Ἡελίῃ θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσῆα ταλασίφρον' ἐν Φιλότῃ,
 Ἄγριον,

*Fortem Phaëtonem, Diis similem virum,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ
pubertatis,*

*Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
Æditum nocturnum fecit, damonem divinum.*

*Filiam vero Aëtæ a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëtæ, peractis suspiriosis certaminibus,
Qua multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum pa-
trator.*

*Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
Veloci in nave vebens nigris oculis præditam puel-
lam,*

*Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hac domita ab Jafone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat
Chiron*

*Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filia marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima
Dearum,*

*Æaci in amore, per auream Venerem.
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes ha-
bens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo
præditum.*

*Æneam porro peperit pulbre coronata Cytherea,
Anchisa heroi mixta jucundo amore,
Ida in verticibus, habentis multos anfractus, sylvoſæ.
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit, Ulyſſis arumnosi in amore,*

Ἄγριον, ἥδ' ἑ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασον. 1015
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ δ' ἴα θεάων
 Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγῆς' ἐρατῇ Φιλότῃτι.
 Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν Φύλον αἰεῖσατε, ἡδυέπειαι 1020
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

1013. Ἄγριον.) In nonnullis | μύμονα, δε κρατερόν, scribuntur
 codicibus hæc duo verba, ε- ut propria nomina.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque.

*Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.*

*Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dea-
rum*

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

Hæ quidem, mortales apud viros cubantes

Immortales, pepererunt Diis pares filios.

Nunc vero fœminarum agmen cantate, suaviloque

Musæ Olympiades, filie Jovis Ægiocchi.

Finis Theogoniæ Hesiodi.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲν γὰρ βριάη, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. Hic prius ῥέα proferendum ῥά. ε. 30. Ὡς γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκρῶν τ' ἀγορεύει τε. Hic metrum postulat, ut pro νεκρῶν dicas νεκρῶν, & pro Ionico ἀγορεύειν, ἀγορεύων. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νεύειν in dimensione (quam alii scanfionem vocant) legendum νεύει. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν πρότιτα μὲν. Legendum hic χρυσῶν. & sic in aliis. ε. 129. ἔτεια, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps. Sic α. 5. ἦδ' ἔτε μέγ' ἔθι τε, ubi prius τε producitur, & est quasi cæsura. τε, enim prius, cum ἦδ' cohæret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡρακλῆϊ lege, scil. in dimensione, Ἡρακλεῖ. 9. 93. pro Μυσάων, lege Μυσῶν, pro ἄψευδέα, lege ἄψευδῇ, nimirum in dimensione. Secus *Ionismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. 9. 199. pro Κυπρογένειαν, lege Κυπρογενῇ. Sed inquires, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicue proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic Ἰλιάδ. α. 1. Πηληϊάδεω Ἀχιλῇ. Hic nōn legendum Πηληϊάδεω, sed Πηληϊάδῃ, vel Πηληϊάδῃ, per syncopen τῷ Ἠψιλῷ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro Πηλεΐδης ὅ (ὁ υἱὸς τῷ Πηλέως) dicant per Ionicam διαίρεσιν, Πηληϊδης, υ, ὅ, & per novam τῷ α epenthesin, Πηληϊάδης, υ, ὅ, pro Πηληϊάδῃ vero Ionice Πηληϊάδῃ. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo, ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum, Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum. ex. gr. α mutant in υ. dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔργῃ, rejiciunt fere ubique augmenta verborum; & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

INDEX VOCABULORUM,
QUÆ IN
HESIODO
OCCURRUNT.

*In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam
usi sumus; ut, Th. designat Thema. p. præteritum.
a. aoristum. f. futurum. m. medii. f. g. fæmini ge-
neris. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu scu-
tum. θ. Θεογονίαν.*

A Quæ, nom. pl. n. g.
ab ὅ quod : articu-
lus postpositivus. ε.
365.

* Ἀπλοῖ, ἀπλῆς, ab ἀπλῶ,
 u, ὅ, ἡ, non tangendus, ex α
 priv. & ἀπλῶ vel ἰάπλῶ, &
 per pleonasmum τῷ α, ἀ-
 πλῶ. lædo, noceo. f. ψω. ε.
 147. α. 75. θ. 649.

* Ἀάδην, 3. sing. a. i. pass. ab ἄτω
 lædo. F. ἄτω. quod fit ex
 ἀάω. hinc a. i. ἀάδην, pro
 ἄδην. tollitur augmentum,
 & α poëtice reduplicatur.
 Th. ἀτάω, ᾠ, f. ἤσω, lædo,
 noceo. ε. 281.

* Ἀᾶσι, flant. 3. pl. ab ἄη, flo,
 ut ἰσημι, ἰτᾶσι. Th. ἄω, flo,
 spiro. θ. 875.

* Ἀκται, saturatur. 3. person. ab
 ἄημι. in pass. ἄκμαι expleor;
 satior, ad formam τῷ ἴσα-

μαι. Th. ἄω, f. ἤσω. flo, spi-
 ro. α. 101.

* Ἀσάω, u, ὅ, καὶ ἡ. insatiabilis,
 innoxius. Th. ἀτάω, ᾠ. f.
 ἤσω, lædo. θ. 714.

* Ἀβύττω, gen. Ionicus pro ἀβύ-
 ττω, ab ἀβύτης, u. bubus ca-
 tens, ex α priv. & βῦς βοῦς ὅ
 ἡ, vacca, bos taurus. ε. 449.

* Ἀγαγᾶν, part. a. 2. Attice pro
 ἀγᾶν, ab ἄγω, duco. f. ἄξω.
 p. ἡχα, a. 2. ἡγον, Att. ἡγα-
 γον. ε. 164.

* Ἀγαθός, ἡ, ὅν, bonus, a, um.
 dat. pl. ἀγαθοῖσι, paragoge
 Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp.
 ἀμείνων, βελτίων, κρείστων,
 ἀρείων, λαΐων. Superl. βέλ-
 τιτος, κρείττιστος, ἀρεῖς, λαΐ-
 τες. ε. 24. 234.

* Ἀγαίσται, pers. ind. ab ἀγαί-
 σμαι, irascor, invidetur. ε. 331.
 Th. ἀγάω, ᾠ, f. ἤσω. demiror.

Ἀγᾱκλυτός, *adject.* ex ἄγαν
nimis & κλυτός *celebris*. a
κλύω, pro quo etiam κλύ-
μι, *audio*, Ἀγᾱκλυτοῖσιν, *dat.*
pl. Ion. §. 1015.

Ἀγᾱνώτατον, *superl.* ab ἄγα-
νός, ὤ, ὁ. *placidus*, ex α *epi-*
tatico & γάν, τὸ, *læ-*
titia, gaudium. §. 408.

Ἀγαλλόμενος, *præf. part. passiv.*
ab ἀγάλλω. f. λῶ, p. κα. *ornō.*
ἀγάλλομαι *exulto*: ad *for-*
matam τῷ ἀγαλλιόομαι, *exul-*
to, ab Hebræo חָגַל. ἀγαλ-
λόμενοι, *præf. part. f. g. pl.*
num. α. 86.

Ἀγαυή, *nomen* *fœminæ*, *splen-*
dida, a masculino ἄγαυός
admirabilis, splendidus. Th.
ἀγαυήμι *ador.* §. 246.

Ἀγαυήν, *nomen* *mulieris*. vide
paulo ante ἀγαυή. §. 976.

Ἀγαυός, ὤ, ὁ. *nobilis, admirabi-*
lis. ab ἀγᾱόμαι *admiror*. ἄ-
γαυῶν, *gen. pl.* §. 461. 632.

Ἀγαυρός, *ferocis*, *gen. sing.* Th.
γαυρός, ὤ, ὁ. *superbus, elat-*
us: ἄγαυρός *valde super-*
bus. α *non est privativum,*
sed intensivum. §. 832.

Ἄγι' pro ἄγια, *basia*, *non pl.*
n. g. ἄγιασιν, *dat. pl.* Th.
ἄγι, τὸ, *vas quod-*
libet. ε. 611.

Ἄγγελ, ὤ, ὁ. *nuntius*. ε. 45.
ἄγγελι, *proprie res quæ*
nuntiatur. §. 781. ab ἀγ-
γέλλω, *nuntio*. f. λῶ, p. ἡγ-
γελκα. α. 1. ἡγγελλα.

Ἀγγεσιν, vide paulo ante ἄγ-
γε'. ε. 473. 598.

Ἄγι, *Adverb. hortantis*, ab
ἄγε, *præf. imperat. act. ver-*
bi ἄγω, ago. α. 449.

Ἀγίρειν, 3. pl. α. 1. *act. Ion.* pro
ἡγίρειν, ab ἀγέρεν, *congre-*
go. Poëtæ metri causa tol-
lunt augmentum. f. εἰρῶ p.
ἡγερκα. Att. ἀγῆγερκα, α. 1.
ἡγίρειν. ε. 650.

Ἀγέλα, pl. num. *greges*. ἡ ἀγέ-
λη, *grex*, ab ἄγω. *Grex agi-*
tur. sic Latine *agmen*. ab a-
gendo. *proprie pecudes a-*
guntur, homines vero du-
cuntur. α. 268. §. 445.

Ἀγέλη, pro ἀγελία, ας, ἡ, Ion.
predatrix. ab ἄγω & λία, ας,
ἡ. *præda*. α. 197. §. 318.

Ἀγέραςτος, ὤ, ὁ, ἡ. *immutis, præ-*
mio carens. ex α *privat.* &
γέρας, τὸ, *præmium,*
munus. §. 395.

Ἀγεῖν, *præf. inf. pro imper.*
verbi ἄγω, ducō. f. ἄξω, p. ἡ-
χα. α. 2. ἡγον. ε. 693. 798.

Ἀγέτρατος, ὅ, ἡ. *dux exercitus.*
Minervæ epitheton. ab ἄ-
γω, *duco*, & τρατός, ὤ, ὁ, *ex-*
ercitus. §. 925.

Ἀγῆνεα, *acc. sing. fortem.*
ab ἀγῆνεα, εἰς, ὁ, *strenuus.*
compositum ex ἄγαν valde
& ἀνὴρ vir. ε. 7. §. 641.

Ἀγῆρα, ὤ, ὁ, ἡ, *senii expertus,*
μὴ γηράσκων. *compositum*
ex α priv. & γῆρας, al, τὸ.
senectus. §. 305. 955.

Ἀγῆρα, *acc. sing. 4. simpli-*
cium, ab ἀγῆρας, ὤ, ὁ, ἡ,
senii expertus. Et ἀγῆρα, *no-*
min. plur. 4. simpl. Ex α
pri-

privat. & γῆρας, ατος, τὸ, senectus. 9. 277. 949.

* Ἀλκίαι, pl. num. βάλλες, ab ἄλκος, εος, τὸ, βάλλis. ε. 387.

* Ἀκυλομήτης, υ, ὁ. versipellis, qui profert obliqua, non recta consilia, compositum ex ἀκύλος obliquus, & μήτις, εως, ἡ, consilium. ὁ ἀκύλα, τυτέτι, σκολιὰ βουλευόμενος. ε. 48. 9. 19. 473. 495. &c.

* Ἀκυλοχῆλαι, nom. pl. *verandi rostri*. ex ἀκύλος inflexus, κυτῆας, & χῆλος, εος, τὸ, *labrum*, a nominativo singulari ἀκυλοχήμες, υ, ὁ. pro quo etiam legitur ἀκυλόχειλος, κυτῆα *habens labra*. α. 405.

* Ἀγλαῖαι, nom. pl. *voluptates, gaudia*. ab ἀγλαῖα. splendor, ornatus. ab ἀγλαός, ὤ, ὁ, splendidus. α. 285.

* Ἀγλαά, *splendida*. Th. αἴγλη, ης, ἡ. *fulgor, splendor*. ε. 335. 9. 412.

* Ἀγνή, dat. sing. ab ἀγνός, ὤ, ὁ. castus. ε. 463.

* Ἀγνυτ' pro ἀγνυτο, 3. sing. imp. passivi, ab ἀγνυμι *frango*. pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Th. εἰς ἀγνῶ. F. ἀξω, &c. *frango*. α. 279. 348.

* Ἀγνῶς, caste, adverb. ab ἀγνός *castus*. ε. 335. α. 203.

* Ἀγοι, *portaret*, praes. act. opt. ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc. sing. praes. part. act. vide supra ἀγαγάν. α. 480.

* Ἀγορεύω, f. αὔσω, p. ευκα, ρη-

blice & in foro dico, & pet syn. speciei, *aperte dico*. ε. 278. 400.

* Ἀγορά, ἄς, ἡ. forum, ab ἀγείρω *congrego*. in praet. med. ἡγορα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

* Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. a nomine ἀγορά, ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω *congrego*, ut supra, & ἀγορή, Ionice pro ἀγορά. ἀγορήφι, in foro, φι est paragoge poetica, & reddit vocem ἀκλιτον. α. 204. 9. 89.

* Ἀγραυλοι, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρός, ὤ, ὁ, *ager*, & αὐλή, ἡς, ἡ, *atrium*, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas aedes, τὸ ὑπαίθρον. item *stabulum, septum* hinc αὐλιζομαι, *stabulor*: item pernocto, unde est ἀγραυλέω, ruri pernocto. 9. 26.

* Ἀγρευ, Ion. pro ἄγρευ ab ἄγρα, ἄς, ἡ. *captura, venatio*. 9. 442.

* Ἀγρια, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρός, ὤ, ὁ. *ager*. α. 236.

* Ἀγριον, acc. est nomen proprium viri. Ἀγριος, υ, ὁ. 9. 1013.

* Ἀγροῖώτας, acc. pl. ab ἀγροῖότης, υ, ὁ. *agrestis, agricola*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, υ, ὁ, *rus*. α. 39.

* Ἀγροκύδοιμος, υ, ὁ. *qui in agris tumultuatur*. ab ἀγρός, υ, ὁ, *ager*, & κύδοιμος, ὤ, ὁ. *tumultus*. 9. 925.

* Ἀγρο

Ἀγρομέναιον, dat. pl. part. præf. Ion. syncope, pro ἀγρομέναις ab ἄγρειν congrego. f. εἰρῶ, p. ἡγρεκα & Attic. ἀγῆγρεκα a. i. ἡγρεα. §. 92.

Ἀγροτέρης, feræ, gen. cas. f. g. ab ἀγρότης vel ἀγρώτης. Substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρός, ὤ, ὁ. ager. α. 407.

Ἀγχ', pro ἄγχι prope. constructur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.

Ἀγέμαχοι vel ἀγχιμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἀγχι, prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. α. 25.

Ἀγχιμολον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχιμολος, ὤ, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens, ex ἄγχι prope, & μολέω, seu μέλω, venio. α. 325.

Ἀγχιον, dativus singul. ab Ἀγχισης, ὤ, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσθι. q. d. ἄγχι τῆς ἰσότητος. §. 1009.

Ἀγώμενος, præf. part. pass. verbi ἀγώμαι, ὤμου, demiror. Th. ἀγάω, ἡτω. idem. §. 619.

Ἀγαν, habens. part. præf. ab ἄγω duco, habeo. vide ἀγαγών. §. 998.

Ἀγω, duco, f. ἄξω, p. ἤχα. α. i. ἤξα. α. 2. ἡγον. α. 206.

Ἀγώνι, dat. sing. ab ἀγών, ὄνος, ὁ, certamen. §. 435. α. 205.

Ἀγασιν, 3. pl. subj. ab ἄγω duco, habeo, traho. f. ξω. ε. 218.

Ἀδέηλα, indocta, acc. pl. n. g.

ab ἀδάηλος, incognitus. Th. δαίω scio, disco. §. 655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδαμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, ὤ, vel ἀδάμας, ανλος, ὁ. nomen clarissimæ gemmæ. per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας, ανλος ὁ. ex α quod hic idem valet quod δου, & δαμάω domo, ε. 146. α. 137. §. 188. 239.

Ἀδηλοτάτη, ε. 418. est superlativus, a positivo ἀδηλος, ὤ, ὁ, ἡ. proprie morsui non obnoxius: hic vero caviem minime sentiens. a δάκνω mordeo. f. δήξομαι. α. 2. ἔδακον. p. δέδηχα. unde etiam est nomen δηξ vermis, qui lignum corrumpit. ἱψ (ab ἵπτω porco) vermis qui cornua lædit. ἱξ (ab ἵκω advenio) vermis, qui palmitibus obest. ἱς (a σήπω putrefacio) vermis qui vestes depravat. τρεῖς (a τρώγω) qui vitiat legumina. ψήν qui ficus arrodit, &c.

Ἀηλος, ὤ, ὁ καὶ ἡ. non manifestus, obscurus. Th. δῆλος, ὤ, ὁ. manifestus. ε. 6.

Ἀδικος, ὤ, ὁ καὶ ἡ. injustus. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἡ. justitia. ε. 258. 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d. indomita, a δαμάω, domo. §. 349.

Ἀδον, pro ἡδον. 3. pl. a. 2. ac ab ἄδω, placeo, f. ἡσω, p. ἤχα, ac

ἄδω, saturo, expleo. §. 917.

ἄδω-

Ἀδρυσύνη, ἡ, *ubertas, copia*. ab ἄδρως, ὤ, ὅ. *dives, crassus, magnus*. ε. 471.

Ἀδῶτης, dat. sing. ἁδῶτης, η, ὅ. *qui nihil dat*, Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δῶτης, η, ὅ. *qui dat*. Th. ἁδῶμι do. ε. 353.

Ἀεθλον, η, τὸ, certamini præmium. ab ἁεθλος seu ἁθλῶ, η, ὅ, *certamen*. ε. 652. α. 94.

Ἀεθλεύωσιν, *colluctentur*. 3. plur. præf. subj. act. ab ἁεθλεύω. f. εὔσω. p. κα. idem quod ἁεθλέω, *rugno, dimico*. vide ἁεθλον. 9. 435.

Ἀεῖ, adverb. *semper*. 9. 388.

Ἀειγενεῖάν, Genit. pl. Æolicus, ab ἁειγενέτης, η, ὅ. *semperiternus*. ex αἰ & γενετός, *qui genitus est*. Th. γείνομαι, *nascor*. f. γενήσομαι. α. 2. m. ἐγενόμην. 9. 548.

Ἀεῖδεν. præf. inf. ἁείδον, 3. pl. imperf. act. pro ἡείδον, ab ἁείδω *canto*. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa ἁῖδω. f. ἁῖσω. p. ἡκα. ε. 660. 9. 1.

Ἀείρει, α. 1. act. inf. ab ἁείρω *tollo*. f. ἁείρω. α. 1. ἡείρα. hinc ἁείρας. α. 1. part. act. ἁειρόμενοι, plur. part. præf. f. g. ε. 759. 538.

Ἀεικέα, acc. sing. ab ἁεικής. εῖ, ὅ, ἡ, *durus, asper*. Th. εἶκω, *cedo*, f. ξα. 9. 166.

Ἀέκῃ, non invito, adverb. ab ἁέκων *invitus*. Th. ἐκῶν, ὄν-7ῶ, ὅ. *spontaneus*. 9. 529.

Ἀέκῃ, 3. pl. α. 1. act. imperat.

ab ἁέδω, f. σω. p. κα *canto*. 9. 965.

Ἀέλλη, dat. sing. ab ἁέλλα, ης, ἡ, *turbo, procella*, ex ἁω *spiro* & ἁλέω *convolvo*. 9. 874.

Ἀελλῶ, nomen mul. q. d. *procellosa*. 9. 267.

Ἀειναόντων, gen. pl. in nom. ἁεινάων, ὄντῳ, *perpetuo fluens*. alii legunt ἁενάων, ὄντῳ. ex αἰ *semper* & νάω, *fluo*. Th. ναίω, *habito*. ε. 548.

Ἀενάς, genit. g. f. ab ἁέναῳ, *perennis*. Poët. pro ἁέναῳ, ex αἰ *semper* & νάω *fluo*. ἁενάων, gen. pl. ε. 593.

Ἀέντων, gen. pl. part. præf. ἀέντι, ab ἁέντω, ad formam τιθέντῳ, ἐντῳ. Sed quia est ab ἁω, potius juxta ἵστω esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.

Ἀέξει, 3. præf. ab ἁέξω *augeo*, pro quo in prosa αὐξάνω & αὐξω. f. ἡσω. p. ἡύξηκα. ε. 6. ἁέξομαι, η, εται, pass. ἁέξετο. imperf. ἁεζομένοιο. gen. Ion. part. præf. ε. 6. 771. 9. 195. 444.

Ἀεργός, ὤ, ὅ. *iners*. ἁεργῶ, dativ. hinc ἁεργῇ, *inertia*, Ionice, pro ἁεργία, ας, ἡ. *pigritia*. ab ἁεργός, pro quo in prosa ἀργός. Th. ἔργον, *opus*. Prosa dicitur quasi *profusa*. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poëma. ε. 301. 309. 310.

Ἀερωπῶται, nom. pl. *alte volantes*. Epitheton cygnorum,

rum, compositum ex ἀέρω, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. ἀεραπότης, υ, δ. prim simplic. & in quinta simplicium, ἀεραπότης, η-τος, δ. in aere suspensus. α. 316. ε. 775.

Ἀσιφρονα, acc. sing. *stolidum*. ε. 313. a nominativo ἀσιφρων, ονος, δ, ή. ex ἄω flo, & φρήν, ενός, ή, mens, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est. & proinde *stultus*. hinc ἀσιφροσύνησιν, dat. pl. Ionic. pro ἀσιφροσύναις, ab ἀσιφροσύνη, stultitia. 9. 502.

Ἀζαλέοιο. α. 153. Genitivus Ion. pro ἀζαλέη, ab ἀζαλέος, υ, δ, aridus, torridus. Thema est ἄζω torrefacio, arefacio.

Ἀζει. 3. pers. præf. verbi ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

Ἀζηται, præf. sub. *tristetur*, ab ἄζομαι, proprie exaresco: per metaph. cura & macore conficior. α. 585. 9. 99.

Ἀζω, cum aspero spiritu, *benignior*. σέβομαι. unde, ἄζόμενος. 9. 532.

Ἀζωτοι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privat. & ζωτός *cinctus*. quod est a ζωνύω vel ζώνωμι, cingo. in fut. ζώσω, in præf. ἔζωκα in passivo præf. ἔζομαι vel ἔζομαι. in 3. sing. ἔζωται, hinc est ζωτός, *cinctus*, ζωτή, ήρος, δ, cin-

gulum, balthus. ε. 343.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών, όνος, ή. *lusciniæ* ab ἀηδω cano, pro quo in prosa ἄδω. α. 201. Ἀηδ' pro ἄητο, *spirabat*. imperfect. abjecto ο μικρῶ per apostrophum, & τ mutato in 9, propter seq. aspiratam. Them. est ἄω flo. f. ήσω. unde formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

Ἀηρ, αἶρος, δ, aer, ab ἄω. in f. g. significat caliginem. ε. 547.

Ἀησι, 3. singul. ab ἄημι flo. hinc Ἀἴσι, *stant*. 3. plur. ut ἴσημι, ἴτᾱσι. Th. ἄω. flo. ε. 514. 9. 875.

Ἀήτας, acc. pl. a sing. ἄήτη, υς, ή. *flatus*. in nom. pl. ἄηται, *flamina*. Th. ἄω. flo. ε. 619. 643. 673.

Ἀθάνατοι, pl. num. f. g. 9. 968. Græci non dicunt ἄθνητος, sed ἄθάνατος, δ, ης, ή, ex α negativo & θάνατος. Sic in Novo Testamento αἰώνιος, υ, δ, ή, & αἰώνιος in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita, nec non quandoq; derivata, sunt generis communis*. Ἀθανάτης, pro Ἀθανάταις, Ion. ε. 62. & Ἀθανάτοιο, pro Ἀθανάτῃ. ut & Ἀθανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro Ἀθανάτοις. ε. 307.

Ἀθέσφατος, υ, ineffabilis compositum ex α privativo & θέσφατος pro θεόσφατος, a Deo pronunciatus: prout dicimus θεόδοτος, *divinitus datus*. ἀθέσφατος etiam idem

idem quod *nefandus* : sed
 sæpius in bonam partem
 accipitur, & tum α non est
 privativum, sed intensi-
 vum, ut ε. 660. ἰδίδαξαν ἀθέ-
 σφατον ὕμνον ἀείδειν, docu-
 erunt divinum carmen ca-
 nere, ε. 660. ex φάτος dicen-
 dus, hoc α φάω, dico. idem
 quod φημί. §. 830.

Ἀθηνάη, ης, ἡ. *Minerva*. Dici-
 tur etiam Ἀθήνη, quasi Ἀ-
 θήλη, ex α privat. & θηλή
papilla, mamma apex, quod
 Minerva prognata ex cere-
 bro Jovis, (uti fabulantur)
 non fuerit alita aliorum
 more. Ἀθῆναι ὦν αἶ, Athe-
 næ, acceperunt nomen, a
 Minervæ fictitii hujus ido-
 li æde & cultu. Ἀθῆναι α-
 θίῳ nomine Ἀκτὴ, ἥς, ἡ, *li-
 tus*, quod in litore maris
 fuerit condita, unde πολῆ-
 τις Ἀττικὴ (pro Ἀκτικὴ) ci-
 vis Attica. α. 126. ε. 428.

Ἀθλ', pl. num. pro ἄλλα, a
 singul. ἄλλον, υ, τὸ, *pre-
 mium certaminis*, sed ἄθλος,
 υ, ὁ, est ipsum certamen.
 Vide supra ἄεθλος, υ, ὁ. ε.
 754. §. 800.

Ἀθόλωτος, υ, *illimis, limpidus*.
 ex α priv. & θολός, υ, ὁ. *li-
 mus, fax, sordes*, unde est
 θολόω turbo : θολωτός tur-
 batus. ε. 593.

Ἀθρόος, υ, ὁ. *confertus*, in u-
 num collectus. α. 246.

Αἰ, art. præposit. ab ἡ, ἡς, ὁ,
 εὐ. ε. 36. 767.

Αἶ, artic. postp. ab ἡ, ὅς, ὁ.
 quæ, qui, quod. §. 268.

Αἰακῷ, genit. ab Ἀιακός, ὤ, ὁ.
 Æacus. ab Αἰᾶξ Αἰάκος, ὁ,
 vel Αἰᾶς Αἰάντος, ὁ, quæ
 idem significant, nomen
 Herois, *Ajax*. §. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice,
 a γαῖα, seu γαῖη, ἡ. ε. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἶξ, αἶγός, ὁ, ἡ.
caper, capra. ε. 514. α. 407.

Αἰγείδην, acc. a nominativo,
 Αἰγείδης, υ, ὁ, ab Αἰγεύς,
 εὐός, ὁ, nomen viri. Αἰγεί-
 δης ergo est patronymicum,
 sicut a Πηλεὺς dicitur Πηλεί-
 δης. α. 182.

Αἶγειςροι. pl. nom. a sing. Αἶγει-
 ρος, υ, ἡ *populus nigra*. Alii
 etiam vertunt *alnium*. ἀπὸ
 τῆς ἐγέρσεως. α. 377.

Αἰγίδ' acc. sing. αἰγίδα. per
 apostrophum α abjicitur.
 ab αἰγίς, ἰδος, ἡ. *pellis capri-
 na*. munimentum pectoris.
 Alii putant *scutum* fuisse
 pelle ista obductum. Th.
 αἶξ, αἶγός, ὁ, ἡ. *caper vel
 capra*. α. 344. 444.

Αἰγιόχοιο, gen. Ionic. pro αἰ-
 γιόχε, a nominativo αἰ-
 γιόχος, υ, ὁ. epitheton Jovis,
 Sic dictus, quod genera-
 tus, in Creta nutritus fue-
 rit a capra, (ὄχη sonat ali-
 mentum) ut lateret patrem
 Saturnum, qui pueros ma-
 res devorabat. ε. 481. 659.
 α. 322. §. 13. 1021.

Αἰγυπιά, ab αἰγυπιάς, ὤ, ὁ.
vilis, avis prædatrix & ra-
 pax

παρὰ γυνή, γυνὸς. ὁ, *fulgur*.
α. 405.

Αἰ δ', sunt duæ voces, αἰ, est art.
præpositus, δ' per apostr.
pro δὲ vero. ε. 821.

Ἀΐδαο, Genitivus Æolicus pro
αἰδῶ, a nominativo αἰδῆς, υ,
ὁ orcus, inferni. q. d. αἰδῆς,
εἴς, ὁ, *obscurus*. ex α non, &
εἶδω video. ε. 152. 9. 455.

Αἶδε, a nominativo ὅσδε, ἦδε,
ὅδε, α. 280. 300.

Ἀΐδης, obscurum, adject. ge-
neris neutrius, ab αἰδῆς,
εἴς. Th. εἶδω, video, f. ἔσο-
μαι, α. 2. ἔδον & ἶδον α. 477.

Ἀΐδης, Genit. Ionicus pro αἰ-
δῶ ab αἰδῆς, υ, ὁ. *infernus*, in
prosa dicitur, αἰδῆς, υ, orcus,
tartarus. 9. 311. 768. 850.

Ἀΐδηλα, acc. pl. arcana, ab αἰ-
δῆλας *tenebricosus*. Th, αἰ-
δῆς, υ, ὁ. *infernus*. ε. 754.

Ἀΐδιον, ab αἰδῶ, *perpetuus*.
Th. αἰ *semper*. α. 310.

Ἀΐδνῆς, dat. pl. Ionic. pro αἰ-
δναῖς, ab αἰδνός, υ, ὁ, *tenebri-
cosus* ab αἶδω, video. 9. 860.

Αἰδοῖ, dat. sing. *reverentia*, ab
αἰδώς, ὅς, υ, ὁ, *pudor*. 9. 92.
hinc.

Αἰδοῖα, τὰ. *puerenda*. α. 354.
ε. 731.

Αἰδοίη, υς, ἡ. *veneranda*. ε. 71.
αἰδοίῃσι, dat. pl. Ionic. Th.
αἰδώς, ὅς, υ, ὁ. *pudor*. ε. 255.
9. 80.

Ἀΐδης, gen. sing. ab αἰδῆς αἰδῆς,
ὁ. *orcus*. idem quod αἰδῆς.
υ, ὁ. vide supra. αἰδῆς δε, *ad
orcum*. Subintelligitur δέ-
μον. α. 151. 254.

Ἀΐδης. υ. 683. dat. pl. Ion. pro
αἰδῆναις, ab αἰδῆναις. υ. *insci-
tia* ab ἴδεις, εως, ὁ, υ, ὁ. *sciens*.
Th. ἴσῃμι, *scio*. hinc

Ἀΐδεις, *ignarus*. vide Th. ἴσῃμι
scio. α. 410.

Αἰδῶ, *pudorem*. acc. sing. αἰδῶα,
αἰδῶ, ab αἰδώς, *pudor*. ε. 322.

Αἰδωνεύς, εἴς, ὁ. idem quod
αἰδῆς, υ, ὁ. *Pluto*. 9. 913.

Αἰδώς, *pudor*. ex α priv. & αἶδω
video. quorum nos pudet,
ea non aspicimus. ε. 190.
198. 315.

Αἰγιγενέων. 9. 893. *sempiter-
narum*. gen. pl. Æol. pro αἰ-
γιγενέων. ab αἰγιγενέτης, υ, ὁ.
sempiternus. ab αἰ, *sem-
per*, & γαίνομαι, *nascor*. 9.
893.

Αἰῖ pro αἰ *semper* poetice, &
αἰῖν. ε. 114. & 296. 9. 21. &c.

Αἰὲ ναόντων, ex αἰ *semper*,
poët. pro αἰῖ, & νάω, *fluo*.
ε. 548.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro αἰετὸν me-
tri causa, αἰετός, υ, ὁ. 9. 523.

Αἰζήτης, *juvenilis*, ab αἰζήτης,
υ, ὁ. *juvenis*, q. d. αἰ ζέων,
semper fervens. α. 408. ε. 493.

Αἰζήων, *juvenum*. gen. pl. ab
αἰζήός, υ, ὁ. pro quo & αἰ-
ζήός, *juvenis*. 9. 863.

Αἰήταο, Æolice pro Αἰήτῃ, ab
Αἰήτης, υ, ὁ. *nomen viri*. 9. 992.

Αἰῆ, dat. Ion. ab αἰῆ, pro γαῖα
terra. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτῃ, Αἰήτην. Vide
Αἰήταο. 9. 958. 994.

Αἰῶ, *quæ*, pro αἰῶ *quæque*, ab
αἰῶ, υ, ὁ. *articuli postp.* 9. 2.

Αἰ-

Αἰθήρ, ἑρ, αἰθέρι, ὁ. æther. v.
18. 9. 124.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab Αἰθίοψ, ο-
π, ὁ. Æthiops. q. d. αἰθάν
την ὄψιν, ab ὄψ, vultus. Th.
ἐπιτομαι. video, & αἰθώ, uro.
imp. ἤθαν. ardebant. θ. 985.

Αἰθόμενοι, ardentis, præf. part.
gen. Ion. ab αἰθώ, ardeo, αἰ-
θόμενοι, αἰθόμενων, num.
pl. part. præf. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰθόπα, acc. sing. ab αἰθόψ, ο-
π, ὁ, καὶ ἡ, niger ab αἰθώ, u-
ro, & ὄψ, vultus, th. ἐπιτομαι,
f. ὄψομαι, p. ὤμμαι. ε. 36.

Αἰθών, dat. ab αἰθών, ὠν, ὁ,
niger, Th. αἰθώ, uro. ε. 741.

Αἶκ', pro αἶκα. Dorice pro ἡ-
μὲν. αἶκα δύνῃαι, si quidem
possis. ε. 207. 348.

Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, τ, τὸ,
sanguis. α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματοέσσαι, cruenta. pl. num.
ab αἱματοέης, έσσαι, έεν. Th.
est αἶμα, αἱ, τὸ, sanguis.
θ. 183. α. 384.

Αἱμυλίοι, dat. pl. Ion. αἱμύλ, ὁ
καὶ ἡ, blandus. αἱμύλι, ὁ
idem. ε. 78. Thema, αἱμύλ-
ω. ε. 372. θ. 890.

Αἰνέαι, pl. f. g. αἰνέες gravis.
differt ab αἰνέαις laus, ac-
centu. ε. 800.

Αἰνέαι, laudat, ab αἰνέω, laudo.
f. ἤσω vel έσω, p. ἤνεκα. aor. i.
ἤνεκα. aor. i. imperat. αἰνεσον.
Th. αἰνέαι, ε, ὁ, laus, ε. 822.

Αἰνέας, ε, ὁ. Aeneas. ε. 1008.

Αἰνέμ', pro αἰνέμι, probō, &
hoc pro αἰνέω, laudo. f. έω,

vel ἤσω. p. έκα. Th. αἰνέαι-
laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab αἶν, ὁ.
ε. 200. α. 227.

Αἶνῃ, gravis. a masculino, αἰ-
νός, ἡ, ὄν, gravis, horribilis.
ε. 160. hinc. αἰνέται. dat.
sing. superl. α. 397. θ. 852.

Αἶντο, 3. sing. imp. medii, a
Th. αἰνύμαι. capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολίς,
ἰδ, ὁ, nomen regionis, ab
αἰόλ, ε, ὁ, varius. hinc,
αἰόλλω. vario. ε. 634.

Αἰόλλοντο, mutant colorem. 3.
pl. ind. præf. pass. ab αἰόλ-
ω, vario. f. λα. p. κα. αἰό-
λ, ε, ὁ. varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ε, τὸ, grex caprarum.
ab αἰπόλ, ε, ὁ. caprarius
περὶ τὰς αἰγὰς πολλῶν. Th.
πολέω verso, proprie quī
versatur circa capras. Nam
ei prima syllaba est ex αἰξ
αἰγός, ἡ, capra. 9. 446.

Αἰπύν, acc. sing. ab αἰπύς, έ, ὁ,
altus. f. ἡ, αἰπῆα, τὸ αἰπύ.
ε. 83. 9. 589. 682.

Αἰσῇ, cepit. 3. sing. præf. act.
subj. ab αἰσέω capio. f. ἤσω.
p. κα. α. 2. ἤλον. ε. 616.

Αἶς, quibus. dat. plur. ab ἡ,
quæ. 9. 215.

Αἶσα, ἡ, parca fors: it. fatum,
officium, quasi αἶ-ἰση, sem-
per æqualis: θ. 422. ε. 576.

Αἰσητός, nomen fluvii. θ. 342.

Αἰσιμόν, αἰσιμ, ε, ὁ, fatalis, ab
αἶσα fatum: item quod μόρ-
σιμ, a μόρ, ε, ὁ. α. 336.

- Αἰσωνίδης, Filius Aesonis, cognomen viri. §. 993. 999.
- Αἰσούντο. 3. plur. imperf. med. a verbo αἰσσω, impetu feror, agitor. f. ξω. p. χα §. 150. 671.
- Αἰσχεῖν, dat. pl. ab αἰσχος, eos, τὸ, turpitudine. ex a privat. & ἰσχω contineo. Qui se non continent, sunt turpes. ε. 209.
- Αἶτ', ε. 92. αἶτς. §. 218. 220.
- Αἰτῆς, 2. person. subj. ab αἰτέω. peto. f. ἦσα. p. ἦτηκα. ε. 406.
- Αἰχμή, ἦς, ἡ. cuspis. die Ἐπιθε. αἰχμηῆς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.
- Αἰχμητῶν, gen. pl. Æolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητής ὤ, ὁ. bellator. Th. αἰχμή, ἡ. cuspis. α. 178.
- Αἶψ' pro αἶψα' celeriter. α. 370. ε. 45.
- Αἰψηροκέλευθον epitheton Borex. αἰψηροκέλευθ' ὤ, ὁ, ἡ. celeriter viam consiciens. ex αἰψηρός velox. Th. αἶψα cito. & κέλευθ' ὤ, ἡ, via. §. 379.
- Αἶων, præf. part. verbum Poëticum. ab αἶω audio. ε. 9.
- Αἰών' ὤ, gen. sing. ab αἰών, ὤν' ὤ, ὁ, εἶναι. item in f. g. ἡ αἰών vita. α. 331.
- Ἀνάμαντι, dat. sing. ab ἀνάμας, ἀν' ὤ, ὁ, indefessus. compositum ex a privativo, & κάμναι defatigor. f. καμῶ, p. κέμηκα. α. 2. ἔκαμον. §. 956.
- Ἀνάματος, §. 824. ὤ, ὁ, ἡ, indefessus. ἀκαμάτοιο pro ἀκαμάτῃ, gen. Ionic. ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ionice f. g. Th. κά-

- μνω, §. 566. 747.
- Ἀνάτη, nomen mulieris, ab ἀκάζω acuo. Th. ἀκῆ, ἦς, ἡ, cuspis. §. 356.
- Ἀναχήμεν' ὤ, ex animo dolens, præfens med. part. ab ἀνάχημι pro ἀναχέω, tristitia afficio. Th. ἄχος, eos, τὸ, dolor. §. 99.
- Ἀναχμένον, acutum, part. præf. pass. ab ἀναχέω acuo. ἀναχμέν' ὤ pro ἡναχήμενος, augmento abjecto & syncope facta ἀναχμέν' ὤ. Th. ἀκῆ, ἦς, ἡ, cuspis, vel ἄχ' ὤ, ὤ, dolor. α. 135.
- Ἀνάχων, animo maestus ab ἀκάζω dolore afficio, ex Th. ἄχ' ὤ, eos, τὸ, dolor. §. 868.
- Ἀκηδής, eos, ὁ καὶ ἡ. negligens. ex a privat. & κῆδος, eos, τὸ. cura. §. 489. ἀκηδέα, acc. sing. ε. 112. §. 61.
- Ἀκήριοι, pl. sine sorte. ex a priv. & κῆρ, κηρός, ἡ. fors, fatum. ε. 821.
- Ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed torporibus mortuorum concedenda quies. Them. κινέω, ὤ, f. ἦσα, moveo. ε. 748.
- Ἀκιστάλοι, firmislimæ, pl. num. & superl. grad. ab ἀκί' ὤ, incorruptus, ex a privat. & κίς, κίος, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra ἀδνηκτοράτη. §. 433.
- Ἀχμῶν, ὤν' ὤ, ὁ incus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμνων, quod nullis

lis ictibus defatigetur. 9. 722.

* **Ἀκοίτην**, accus. ab ἀκοίτης, ὁ, ὁ. *maritus. α. 9.* ἀκοίτην, ab ἀκοίτης, ὁ, ὁ, *marita. ex α* quod est non privat. sed conjunctiv. ab αἶμα, *simul, una, & κοίτη, ης, ἡ, lectus, a κῆμον* jaceo, cubo *ε. 798. 9. 410. 911.*

* **Ἀκόρετ**, apud Poëtas idem quod ἀκόρετ, *insatiabilis. cum gen. ex privativa part. α, & κορητός. a κορέω, pro quo etiam dicitur κορέννυμι, ὕμ, satio α. 346. 433. 459.*

* **Ἀκυσ**, audi, præf. imperat. ἀκύσαις, 2. sing. aor. 1. aet. opt. audiveris *ε. 211. 719.*

* **Ἀκυσαντες**, plur. num. a. 1. part. verbi ἀκύνω, audio. f. σω. p. κα. p. m. ἡκοα & Att. ἀκήκοα. 9. 665.

* **Ἀκρη**, Ion. pro ἀκρεα, summa. neut. ἀκρον. ἀκρότατον, in superl. *ε. 231. 679. α. 33. θ. 7. 62.*

* **Ἀκρετ**, ὁ, ὁ, καὶ ἡ. *aperps, dubium. Th. κρένω, secerno, judico. α. 311.*

* **Ἀκροκνέφαι**, *vespertinus. comp. ex ἀκρος, α, ον, σνιπτος, & κνέφας, ατος, τὸ caligo, item crepusculum. ε. 565.*

* **Ἀκταίη**, nomen proprium mulieris. 9. 249.

* **Ἀκτὴν**, *litus. ἀκταῖς dat. pl. litotibus, ab ἄγω frango, quod ibi fluctus frangantur, & ἀκτὴν, τιπτος, donum. ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκλῆς, ὅ, cibus.*

* **Ἀκτίναςσι**, dat. pl. Poëticus, ab

ἀκλῆν, ἴν, ἡ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango, radiorum solarium est refractione. 9. 760.*

* **Ἄλα**, acc. sing. *mare, ἡ ἄλς, mare: ἡ ἄλς, sal. solo genere differunt. 9. 791.*

* **Ἄλαδ** pro ἄλαδε *ad mare. δὲ postpositum accusativo, valet ad. ε. 629. 755.*

* **Ἀλάληται**, *errant. 3. sing. verbi παθῆναι, a verbo ἀλάομαι, ὤμαι, βαγορ, erro, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται, ε, 100.*

* **Ἀλαλητῶ**, dat. sing. ab ἀλαλητός, ὅ, ὁ, clamor militum, dicentium ἀλαλη: Gallice *alarme. Th. ἀλαλή, ἡς, ἡ, ἀλαλὰ, α. 382. differt ab ἀλάλητ* inenarrabilis.

* **Ἀλαλκεν**, *profligabat, arcebat, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἄλκη, ἡς, ἡ, robur, vires. θ. 527.*

* **Ἀλασκοπιῶν**, *speculationem, proprie cæcam speculationem. comp. ex ἀλαός, cæcus, & σκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio, unde est σκοπὴ & σκοπιὰ, ἄς, ἡ, specula. 9. 466.*

* **Ἀλαπαδνὸν**, *imbecillum. ab ἀλαπάζω, diripio, βαστο. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, eva- cuo. ε. 435.*

* **Ἀλας**, ὁ, ὁ, καὶ ἡ, gravis, *nom. oblivioni tradendus. Dorice. pro ἄλητ, a λῆδω, f. σω. lateo. 9. 467.*

* **Ἀλγῆ**, pro ἄλγεα, ab ἄλγος, σος, *τὸ*

- τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo*, *frigeo*. ε. 132. 198. 209.
- Ἀλγινόντα, acc. sing. ab ἄλγινός, ὁ, *molestus*. Th. ἄλγος, ὅς, τὸ, *dolor*, ἄλγινός, f. g. acc. 9. 214. 226.
- Ἀλέα, ας, ἡ, Ionice ἄλεη, ης, ἡ, *calor*, seu *tempus*, qui est ex Sole. ἐπ' ἁλῆα λείχην. ε. 491.
- Ἀλέασθαι, *vitare*. a. i. med. infinit. pro ἁλεύσασθαι, pro quo ἁλεύασθαι & ἁλέασθαι, per geminam syncopen (sic Rom. 3. v. 15. ἐμχέω pro ἐμχεῖσθαι.) ab ἁλέω *molere*, f. ἔσω, p. πκα. item *vitare*, τάρβο, v. 732. 444. 778. pro ἁλέω dicitur etiam ἁλεύω, itemque ἁλέωνω, effugio. ε. 826. est versus ultimus.
- Ἀλεγίζω, f. σω. p. κα. *curo*, ab ἁλέγω hinc ἁλέγοντες. ε. 249. θ. 171.
- Ἀλέωνω, *evito*. Vid. in ἁλέεσθαι.
- Ἄλεην. Vide paulo ante ἁλέα.
- Ἀλεξιάρη, *imprecationum expultrix*. ex ἁλέξω vel ἁλεξέω *arceo*, *depello*, & ἁρά, ἁς, ἡ, *dira imprecatio*. est vox media, quæ modo in bonam partem accipitur & vertitur *precatio*, modo in malam, ut hic. ε. 462.
- Ἀλειφαρ, αἰφ, τὸ, *pinguedo*. ἁλίφω f. ψω. a. 2. ἡλίφον θ. 553.
- Ἀλεύασθαι. Vide paulo ante ἁλέασθαι, ε. 503. 796.
- Ἀλευόμενοι. Vide in ἁλέεσθαι ε. 533.
- Ἀλευρή, Ionice pro ἁλευρά, ἁς, ἡ. *evitatio*. Them. ἁλέω, *vito*. ε. 402.

- Ἀληθέα, acc. sing. ab ἀληθής, *verus*. hinc ἀληθῆν, Jon. pro ἀλήθειαν. θ. 28. ε. 766. 816.
- Ἀλιάκμονα, acc. sing. ab Ἀλιάκμων, ον, ὁ, nomen fluvii, ex ἁλς, ἁλός, ἡ, *mare*, & ἀκμή, ἡς, ἡ, *cuspidis vigor*, incrementum. θ. 343.
- Ἀλιάς, υ, ὁ καὶ ἡ, non designans. Th. λιάζω, f. σω. *agito*. θ. 611.
- Ἀλιεύς, εἰ, ὁ, *piscator*. proprie qui in mari piscatur. per synecd. spec. *piscator quilibet*. Th. ἁλς, ἁλός, ἡ, *mare*. α. 214.
- Ἀλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ curat mare*. ex ἁλς ἁλός, ἡ, *mare*, & μῦδ, εἰ, τὸ, *cura*. θ. 255.
- Ἀλίοιο, Poëtice, pro ἁλίω, ex ἁλί, μαρίνους, Thema ἁλς. θ. 1003.
- Ἀλιτμένον, part. præter. pass. Jon. ab ἁλιτέω, *pecco*. α. 91.
- Ἀλιτραίνεται, 3. præter. pass. *male agit*. ab ἁλιτραίνω, *pecco*, quod est ab ἁλιτρός, *peccator*. Th. est ἁλιτέω, *pecco*. f. ἡσώ. vel ἁλέτω, *cujus aor.* 2. ἡλίπον. ε. 239. & 328.
- Ἀλκαίοιο, Ion. pro Ἀλκαίω, ab Ἀλκαί, υ, ὁ, nomen viri. Th. est ἁλκή *robur*, α. 26.
- Ἀλκήδαι, pro Ἀλκήδω, Æolice, a nominativo Ἀλκήδης, υ, ὁ, nomen viri ab ἁλκή *robur*. α. 112.
- Ἀλκιμ, υ, ὁ καὶ ἡ, *robustus fortis*, Them. ἁλκή, ἡς, ἡ, *robur*, α. 320. θ. 526.

* **Ἀλκμήνη**, nomen feminæ. q. d. *robur Lunæ*. Luna singulares habet influxus in *σάπινα*, nec non in *Οκεανῷ*, qui est quasi *mundi uterus*. α. 3. 467. β. 526. 950.

* **Ἀλκτῆρα**, acc. sing. ab *ἀλκτῆρ*, ἥρ, ὅ, *defensor propugnator*. Th. *ἄλκω*, ab *ἀλκή*, unde *ἀλάλκω* profligo. α. 29. 118. β. 657.

* **Ἄλλ'**, pro *ἄλλᾳ*. 11. 15. 35. β. 98. &c.

* **Ἄλλαι**, nom. pl. ab *ἄλλῃ*, alia. ε. 821. β. 363. 872.

* **Ἄλλαν**, *aliarum* pro *ἄλλων*, Æolice. α. 260. *ἄλλων*. α. 28. *ἄλλῃ*. ε. 260.

* **Ἀλλήλων**, gen. pl. ε. 134. *ἄλλήλοισιν* dat. pl. Ion. pro *ἐν ἀλλήλοις* inter se. α. 347. 379. *ἄλλήλας*. acc. pl. α. 375. 262. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Acc. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

* **Ἄλλο**. ε. 142. 156. *ἄλλοι* β. 147. *ἄλλον*. ε. 406. 711.

* **Ἀλλοτῆν**, acc. ab *ἄλλῳ*, ε. 822.

* **Ἀλλοτῶν**, ἡ, ὅ, *diversus*. ab *ἄλλῳ*, alius. ε. 481.

* **Ἄλλῳ**, *ἄλλῃ*, *ἄλλο*, alius, a, ud. ε. 339. 443.

* **Ἄλλοτε**, *interdum*, *alias*. adv. ε. 243. 723.

* **Ἀλλότριον**, ἡ, ὅ. Th. est *ἄλλῳ*, alienus, non proprius. ε. 34. β. 599.

* **Ἀλμυρὸς**, ὅ, ὅ, *salsus*. epitheton Oceani. Th. *ἄλς*, *ἅλς*, ἡ, mare. β. 167. 964.

* **Ἀλαχος**, ἡ, ἡ, *ἡχορ*. *ἀλόχη*, dat. α. 87, ex α conjunctivo quod est ex *ἄμα*, & *λέχῳ*, *eros*, τὸ, *lectus*, quod sit in eodem lecto cum marito. β. 886. ε. 327.

* **Ἀλοῦ**, ἡ, τὸ, *lucus*. ex *ἄλλοι* *salio*, quod arbores veluti e terra profiliant. α. 70. 99.

* **Ἀλυκτοπέδῃσι**, dat. pl. Ion. ab *ἄλυκτοπέδῃ*, vinculum indissolubile, q. d. *ἄλυκτῳ* *πέδῃ*, indissolubilis pedica. *ἄλυκτῶ*, metri causa, pro *ἄλυτῶ*, ex α privat. & *λύω*, dissolvo, β. 521.

* **Ἀλύξεται**, *vitabit*, *fugiet*. fut. 1. med. ab *ἀλύσκει* *vitō*. f. ξω. Th. est *ἀλέω* *molō*: item *vitō*. ε. 361.

* **Ἀλφειον**, ab *ἄλφῃ*, ἡ, ὅ. nomen fluvii. β. 338.

* **Ἀλφειῶσιν**, dat. pl. Poëtice & Ionice pro *ἄλφῃταις*, ab *ἄλφῃ*, ἡ, ὅ, *inventor*. ab *ἄλφῳ* *invenio*. Th. *ἄλφα* primæ alphabeti Græci literæ nomen. ε. 82. α. 29. β. 512.

* **Ἀλων**, ἡ, ὅ. Th. *ἄλως*, ἡ, ὅ, *areæ*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 597. α. 291.

* **Ἄμ'** pro *ἄμα*, *cum*, *cum*. Dat. *ἄμα* *βροντῇ* cum tonitru. β. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. *ἄμυδις* Æolice pro *ἄμυδις*, idem quod *ἄμα*, simul. β. 689.

* **Ἀμαιμάκτοιο**, *indomiti*. *ἄμα*, *μάκτῳ*, ἡ, ὅ, ex α intensivo: quod est ex *ἄγαν*, valde, & *μαίμαω*, vehementer cupio, impetu feror. *qui animo est in prælia admodum*

προπο. ἀμυμάκτον πῦρ. Th.
μάμ. cupio. α. 207. §. 319.

Ἀμαξα ης, ἡ, currus, plaustrum,
quasi dicas ἅμα ἄξονι, cum
axe. ε. 424.

Ἀμαξαν, pro ἁμαξαν, Æolic.
ε. 451. 690.

Ἀμάρτη, peccaverit. 3. sing. a.
2. act. sub. ab ἁμαρτάνω pec-
co. f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα.
α. 2. ἡμαρτον. ex α. priv. &
μάρπτω, assequor §. 222.

Ἀμαρτίνοος, cujus mens est
prava, ex ἁμαρτάνω pecco,
& νόος, ἡς, mens. qui men-
te peccat §. 511.

Ἀμαρύσσει, imperf. pro ἡμά-
ρυσσει, splendebat, verbi ἁ-
μαρύσσω, f. ξω, fulgeo, splen-
deo. ex α. ἐπιτατικῶ, & μαίρω
splendo. §. 827.

Ἀμαῦσθαι, præf. infinitivi me-
dii. metere. Th. est ἁμάω, ὦ
f. ἡσω meto. Merere instar
formicæ, nihil aliud est,
quam colligere, comporta-
re. Est assiduitatis magistra.
Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρα, Ionice pro ἁμαυ-
ροτέρα. obscurior ab ἁμαν-
ρός, ἁ, ὄν, obscurus, ex α. priv.
& μαίρω splendo. ε. 282.

Ἀμαυρωθήη, intereant, α. 1.
opt. pass. verbi ἁμαυρόω, ὦ.
obfusco, obscuro. Th. ἁμαν-
ρός, ὦ, ὄ, obscurus. ε. 691.

Ἀμβατος pro ἀναβατός, scan-
filis, perhians. sic ἁμβάινω, pro
ἀναβαίνω. Th. est βαίνω, eo
f. βήσομαι. α. 2. ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιστός, ὦ, ὄ, dilator operum.

ex ἀναβάλλομαι, differo, pro-
crastino, μηδὲν ἀναβαλλόμε-
ν, & ἔργον, ὃ, τὸ ὄρυς. ε. 411.

Ἀμβροσίη, dat. sing. Ion. pro
ἀμβροσία, ἀμβρόσι, im-
mortalis, ex α. priv. & ἔρο-
τός, ὦ, ὄ, mortalis. κατ' ἐπέν-
θεσιν τῷ μὴ καὶ τροπὴν τῇ
ταῦ εἰς σίγμα. §. 69. 796.

Ἀμβροτ, ὦ, immortalis, pro
ἄβροτ. Th. βροτός, mor-
talis. §. 43.

Ἀμέγαρτ, ἀνίμια. invidia
carens. Th. μεγαίρω, invi-
deo. §. 666.

Ἀμειβόμενος, præf. part. respon-
dens, ἀμειβόμενοι, mutan-
tes, ab ἀμήβω f. ψω. commu-
to. In dialogis verba com-
mutamus. constitui solet
cum Acc. α. 117. §. 654. 749.

Ἀμηλίκτων, gen. pl. ab ἀμή-
λικτ, ὦ, ὄ, καὶ ἡ, asper, du-
rus. Th. μηλίσσω, mellitum
reddo. §. 659.

Ἀμεινον, melius, comparativus
ab ἀγαθός, bonus, ε. 312. 700.
Cæteroquin ἀμύνων ex α.
ἐπιτατικό & μένος robur: sic
ἀρήων est ex ἀρης. ἀμύνονα,
ἀμύνω, acc. sing. m. g. α. 51.
ε. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγα-
θός.

Ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. negligent.
ab ἀμελέω. negligo. hinc
ἀμελής, ex α. priv. & μέλι
cure est. ε. 398.

Ἀμέρσης, 2. sing. α. 1. act. subj.
a verbo ἀμέρδω, privo. f. σμ,
ἀμερδε pro ἡμερδε imper-
fect. Ionic. Th. μέρδω, σμ.

privo. α. 331. §. 698.

* **Ἀμηχανία**, Ionice pro **ἀμηχανία** difficultas, ab **ἀμήχανος** minime cautus, perplexus. ex α priv. & **μηχανή**, machina. **ἀμήχανον**, inexplicabilem. ε. 494. 83. §. 295. 310.

* **Ἀμήσης**, f. i. ind. ab **ἀμάω**, meto. Vide paulo ante **ἀμᾶσθαι**. ε. 478.

* **Ἀμητός**, ὅ, **mesis** tempus: sed **ἀμητός**, ὅ, **mesis**, ab **ἀμάω** meto. ε. 382. 573.

* **Ἀμεις**, pro **ἡμεις**, Æolice, **ποί**, ab **ἐγώ**. ego. α. 87.

* **Ἀμέσον**, pro **ἀνὰ μέσον**, in medio. α. 209.

* **Ἀμοιβήν**, **talionem**, proprie, **mutationem**, ab **ἀμίσσω** **mutō**. f. ψω. præf. med. **ἡμοιβή** ε. 331.

* **Ἀμολγαίη**, **lactea**. ab **ἀμέλω** f. ξω. **mulgeo**. ich **melle**. **ἀμολγός**, ὅ, **tempus**, quo **mulgentur** vaccæ. ε. 588.

* **Ἀμοτον**, adv. **insatiabiliter**, incessanter, ex α priv. & **μολός**, ὅ, **lintheum carptum**, quod **vulneribus** inditur. α. 361.

* **Ἀμπαυμα**, **solatium**. pro **ἀνάπαυμα**, ατ, n. g. ab **ἀναπαύομαι**. **quiesco**. T. **παύω** finio, cesso. α. 2. **ἔπαον**. §. 55.

* **Ἀμπέλαγος**, per **pelagum**, per syncop. pro **ἀνὰ πέλαγος**. **θάλασσα** **mare**. sed **πέλαγος**, τὸ, **maris profunditas**. §. 190.

* **Ἀμπυκίδην**, acc. a nominativo **ἀμπυκίδης**, ὅ, **Ampyci filius**.

* **Ἀμπυκός**, ὅ, nomen viri, ab **ἀμπυξ** **υκός**, idem quod

τὸ **κάλλυντρον**, **calicendrum**. **reticulum muliebre**. ab **ἀμπέχω** **circumdo**. α. 181.

* **Ἀμυδής**, Æolic. Adverb. idem, quod **ἅμα**, **simul cum**. α. 345.

* **Ἀμύμονα**, acc. sing. ab **ἀμύμων**, ὅ, ἡ, **irreprehensibilis**. idem quod **ἀμώμυτος**, ab **Ἀμύμων**, ὅ, ἡ, nom. viri. §. 654. & valet idem, quod **ἄμωμος**, qui nihil commisit **τῆς μυγμῆς**, h. e. derisione dignum. **ἀμύζω**, f. ξω **derideo**. Sic dicitur per syncopen τῷ γάμμα, pro **ἀμύμων**. §. 264. α. 65. 112.

* **Ἀμύναντες**, præf. part. ab **ἀμύνω**, **juvo**. item **arceo**, **procello**. f. **ἄνω**, α. 1. **ἡμύνα** p. γκα, α. 240.

* **Ἀμφ'** pro **ἀμφί** idem quod **περί**, circa. ε. 203. α. 128. 200.

* **Ἀμφαγαπῶντες**, præf. part. pl. num. ab **ἀμφαγαπάω** ex **ἀμφί** & **ἀγαπάω** **valde diligo**. ε. 58.

* **Ἀμφαράβιζον**, imp. Ion. **circumstrepabant**. ab **ἀμφαράβιζω**, **circumstrepo**. compositum est ex **ἀμφί** & **ἀραβίζω**, quod est a Th. **ἄραβος**, ὅ, **strepitus**. α. 64. alii legunt **ἀμφαβάριζον**, ex **ἄραβιζω**, quod etiam ab **ἄραβος**. ibid.

* **Ἀμφεκάλυψε**. α. 1. act. ab **ἀμφικαλύπτω** **circumtego** ex **ἀμφί** **circa**, & **καλύπτω**, **tego**, f. ψω, p. κα, α. 2. **ἐκάλυβον**. ε. 165.

* **Ἀμφεπει**, imperf. act. Ion. **verbi ἀμφέπω**, **persequor**, **foveo**, Th. **ἔπω**, **operor**, **sequor**. §. 696.

- ¹Ἀμφί, præpositio *circa*, per *τμήσιν* separatum *circuit*.
e. 73. 539. a. 172.
- ²Ἀμφίς, Adverb. e. 699. *circuit*,
seorsim. θ. 851.
- ³Ἀμφιβάλλω, aor. 2. med. subj. ab
ἀμφιβάλλω, circumjicio, cir-
cumdo. f. λῶ. p. βέβληκα. a.
2. ἔβαλαν. p. m. βέβαλα. Th.
βάλλω, jacio. e. 543. ἀμφιβα-
λῆν, e. 785.
- ⁴Ἀμφι-βάλλ'. a. 253. per *τμή-
σιν*, βάλλ' pro ἔβαλλε. Im-
perf. Ion. Th. βάλλω. a. 254.
- ⁵Ἀμφιβληστρον, u, τὸ, rete quod
a duobus utrimque projici-
tur in aquam ex ἀμφί, cir-
cum & βάλλω, jacio. a. 215.
- ⁶Ἀμφιγυῖαις, εντες, ὅ, utroque pē-
de claudus. Vulcani epithe-
tum. ex ἀμφί utrimque, &
γυῖον, u, τὸ, *membrum*, qui
claudicat ex utroque pede.
ἀμφότεροις γυίοις ἢ ποσὶ χα-
λός. e. 72. a. 219. θ. 751. 945.
- ⁷Ἀμφιδάμας, gen. ab Ἀμφί-
δαμας, nomen viri. q. d. qui
utrinque domat. ex ἀμφί &
δαμάζω, domo e. 652.
- ⁸Ἀμφιδεδήει, est 3. sing. plus-
quamperfecti mediī, a δαίω
divido, convivor, scio, com-
buro. in a. 2. aēt. ἔδαον.
Hinc est præt. med. δέδρα.
Sicut ἔδραλλω τέτληα, α καίω
κέκηα. a. 62.
- ⁹Ἀμφικαλύψω, 3. sing. a. 1. aēt.
subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th.
καλύπτω tego. f. ψα. p. φα,
a. 2. ἐμάλυτον. e. 553.
- ¹⁰Ἀμφιλογίας, ace. plur. disce-

- ptationes, quæ sunt verbis,
ab ἀμφιλογία, ubi ex utra-
que parte contenditur, ex
ἀμφί & λέγω, dico. θ. 229.
- ¹¹Ἀμφιπολεύω. f. εὐσω, obam-
bulo, comitor. Th. πολεύω,
verso; pro quo Poëtice πο-
λεύω, *verso*. e. 801.
- ¹²Ἀμφιρρύτω dat. ab ἀμφιρρύτῳ,
circuitus, ex ἀμφί, & ῥύω,
pro ῥέω, *fluo*. f. εὐσω, p. ἔρ-
ρευκα. θ. 983.
- ¹³Ἀμφίρῳ, nomen mulieris. 4.
contractorum. ex ἀμφί &
ῥέω. *fluo*, &c. θ. 360.
- ¹⁴Ἀμφιτρέτῃ, nomen mulieris,
ex ἀμφί & τρέζω *strido*, fut.
τρέσω. a *circumstrepo*.
θ. 243. 254. 930.
- ¹⁵Ἀμφιτρύων, ὕμνος, ὕμνα. Nomen
viri ex ἀμφί *circuit*, & τρύω,
attero, *macero*, *deco*. τρύμα
proprie *foramen*. item *vete-
rator*. a. 2. 37. 54. 80. hinc
- ¹⁶Ἀμφιτρωνιάδης, u, ὅ, filius Am-
phitryonis, per epenthesein
τῷ α metri causa pro Ἀμφι-
τρωνίδης, u, ὅ. a. 165. 416. θ. 317.
- ¹⁷Ἀμφιχέω, a. 1. aēt. infinit. ex
ἀμφί & χέω *fundo*. f. χεύσω.
Æol. aorist. 1. aēt. ἔχενσα. &
per syncopen τῷ σ, ἔχευα
& per novam τῷ υ syncop-
pen, ἔχεα. p. κέχυκα. perf.
pass. κέχυμαι. a. 1. pass. ἐχύν-
θην. e. 95.
- ¹⁸Ἀμφότερα, a, ον, *ambo*. dat.
pl. ἀμφότεροισιν, Ionic. a.
177. 382. 9. 771. hinc.
- ¹⁹Ἀμφότερωθεν, *utrimque*, adv.
Th. ἄμφω, *ambo*. 9. 733.
- ²⁰Ἀμ-

* **Ἀμφα** s. 772. α. 371.

* **Ἀμώμητος**, inculpatus. ἄμωμος, qui est absque omni labe, ex α priv. & μῶμος, u, ὁ, *probrum, dedecus*. item *derisor.* ab Hebr. מוּמָא macula. Hinc verbum μωμέομαι, ἔμωμαι, *cabillor*, prov. paronomasticum, ῥᾶν μωμήσθαι ἢ μιμήσθαι. α. 102.

* **Ἀμῶνται**, 3. pl. ind. pass. verbi ἁμῶν, ὦν, f. ἡσῶν, meto. θ. 599.

* **Ἄν**, vocula seu particula potentialis. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

* **Ἀνὰ**, præpositio, pro diversa significatione varios casus regens. ε. 226. 326. θ. 91.

* **Ἀναβάλλεσθαι**, præf. inf. differre, procrastinare, Them. βάλλω, f. λῶ. jacio ἀναβαλλόμενος. ε. 408. 410.

* **Ἀνάγκη**, ης, ἡ, necessitas, ὅπ' ἀνάγκης necessario. ε. 15. θ. 517. 615.

* **Ἀναγον**, ducebant, 3. pl. imp. poët. pro ἀνῆγον ab ἄγω *duco*, f. ξω p. ἤχα. α. 2. ἤγον α. 280.

* **Ἀνάελπτα**, plur. insperata, ab ἄελπτος, insperatus, Th. ἔλπις, ἴδος, ἡ. θ. 660.

* **Ἀναιδέα**, ex α. priv. & αἰδώς, ἄος, ἡ, pudor. θ. 312. 833. ἀναιδής, ἔας, ὁ καὶ ἡ ἀναιδή dat. sing. Ionice ut & ἀναιδήηφι. φι enim per paragogen additur. ab ἀναιδεία, *impudentia*. hoc ab ἀναιδής, ἔας, ὁ, ἡ, *impudens*, ex α priv. & αἰδώς, ἄος, ἡ, *pudor*, αἰδώς vero

ex α. priv. & αἰδῶν *video*, ab intuendi fuga ε. 357. & 322.

* **Ἀναίτιος**, inculpatus, ex α. priv. & αἰτία, ἡ, causa. ε. 825.

* **Ἀνακτα**. acc. sing. ab ἀναξ rex, ἀνχίτιος. ε. 69. θ. 347. α. 197. 226. θ. 493.

* **Ἀνάξεν**, fut. 1. act. infin. ab ἀνάσσω, *regno*. f. ἀνάξω. p. χα. α. 1. ἡνάξα. & Ionic. ἀναξα. ἀναξεν. θ. 837. Distinguitur ab ἀνάγω f. ἀνάξω ex sola contextus serie. θ. 491.

* **Ἀνάπνευστος**, non respirans, ex α priv. & πνέω, *spiro*, f. πνεύσαι. θ. 797.

* **Ἀνάσσει**, præf. ind. Vide ἀνάξεν. θ. 506.

* **Ἀνασθέναι**, *quatiens*, est f. g. part. a. 1. act. Poët. ab ἀνασθένω, *quatio*. Th. est σθένω, *motus*. f. σθένω, p. σθένεικα. α. 344.

* **Ἀνασσαν**, Ionic. & Poëtice pro ἡνασσαν. 3. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, *regno*. vide ἀνάξεν. θ. 1015. α. 328.

* **Ἀναστρωφᾶν**, converte. præf. infin. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀναστρωφάω. verto. Th. est στρέφω, *verto*. f. ψω. p. ἔστρεφα. α. 2. ἔστραφον. hinc στρωφῆ, ἡς, ἡ *versio, flexus*. & hinc στρωφάω *verso circumago*, Poët. στρωφάω. idem α. 121.

* **Ἀναυδ**, u, ὁ, ἡ. *motus*, idem quod ἄφανος. Th. ἡ αὐδή, *vox*. θ. 797.

* **Ἀναυρος**, nomen viri, sine aura, vento. Th. αὐρα aura, *ventus* item *torrens*, & tum est

ex a valde & νάω *fluo* α. 477.

**Ἀναχάσσεσθαι*, α. 1. med. infin. Poëtice, pro *ἀναχάσασθαι* ab *ἀναχάζω*, *recedo*. Th. *χάζω*. f. *άσω* *recedo*. α. 536.

**Ἀναφυσιώτες*, præt. part. videtur oriri a *φυσίω*, *inflo*, hinc *φύσαγε*, *ήfolis* *Βλαστὶ* *βάλγ*/ Th. *φυσάω* *sufflo*. Sed esse a *φυσιάω* *anbelo*, patet ex declinatione hujus part. Nam pro *ἀναφυσιῶντες*, dicunt Poëtæ *ἀναφυσιῶντες*, ab *ἀναφυσιάω* *ω*: Poëtice *ἀναφυσιώω*: sicut pro *ὀρέω* *ὀρεῶ* dicunt *ὀρέω*, ubi *ομικρὸν* præponunt præcedente syllaba brevi, *ω* vero præcedente syllaba longa. *ἀναφυσιῶντας* vero ab *ἀναφυσιώω*, contracte *ἀναφυσιῶντας*, neque *ω* habet, neque *ο* ante se ferre potest. α. 211.

**Ἀναψύχει*, α. 1. aët. infin. ab *ἀναψύχω* *refocillo*, *recreo*. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. *ψύχω*, f. *ξω*, *refrigero*. ε. 606.

**Ἀνδρα*, pro *ἀνάδρα*, *divisim*. Adverb. a *δίχα* *dupliciter*. Them. *δισ. bis*. ε. 13.

**Ἄνδρα*, acc. sing. ε. 269. *ἀνδράσι*, dat. pl. ut & *ἀνδρῆσσι*, sed hic est Poët. & Ion. ab *ἀνὴρ*, *ὅ*, vir. g. *ἀνδρός*. pl. *ἄνδρες*. ε. 269. 19. 482. 300.

**Ἀνδρογόος*, *viripara*, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex *ἀνὴρ*, *ὅ*, vir,

& *γίνομαι* *nascor*, quod in præt. med. habet *γένονα*. inde *γόνος*, generatio. ε. 781.

**Ἀνδροκτασίας*, acc. pl. *strages*. seu *caedes virorum* ab *ἀνδροκτασίαν*, *ας*, *ή*, in dat. *ἀνδροκτασίῃ*, Ion. ab *ἀνὴρ*, vir, & *κτείνω*, *occido*. f. *κτενῶ*. pr. aët. *ἐκλαχα*. præt. med. *ἐκλονα*. θ. 228.

**Ἀνδρομέης*, gen. ab *ἀνδρόμεος*, *virilis*. per syn. speciei, *ἡμῆταις*, idem quod *ἑρότεος*, *ἀνδρείπινος*, Th. *ἀνὴρ*, *ἀνδρός*, vir. α. 256.

**Ἀνδροφόνειο*, genit. Ion. ab *ἀνδροφόνος*, qui virum occidit. ab *ἀνὴρ*, vir, & *φένω*, *occido*, quod in præt. med. *πέφονα*. α. 98. 420.

**Ἀνέμει*, perfect. Aët. pro *ἀνέμει*, Attice. ab *ἀνέμῃμι*, *remitto*, *relaxo*, f. *ἀνέμω*. α. 2. *ἀνέμῃν*. Th. *ίμῃμι* *mitto*. θ. 495.

**Ἀνέθηκα*, α. 1. aët. ab *ἀνατίθημι* *impono*, *dico*. Th. *τίθημι*, *pono*. ε. 656.

**Ἀνελόντα*, acc. part. α. 2. aët. ab *ἀναίρειω* *aufero*, *tollo*. in α. 2. aët. *ἀνῆλον*. in part. α. 2. aët. *ἀνελών*, *όντος*, *ὅ*. *ἀνέλετο*, *sustulit*. α. 2. med. ab *ἀναίρειομαι*, *ἔμοι*, *aufero*. Th. *αίρειω*, *ω*, *cario*, f. *ήσω*, p. *ἤρηκα*. α. 2. *ἔλον*. ε. 746. θ. 553.

**Ἄνεμος*, *υ*, *ὅ*, ventus. *ἀνέμοιο*. gen. Ion. *ἀνέμοισι*, dat. plur. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

**Ἀνεπίξετος*, *υ*, *ὅ*, *ή*, *improbitus*, *imperfectus*. ab *ἐπιξέω*, in superficie rado, seu scalpo; inde *ἀνεπίξετος*, *scalpendo* aut

aut dolando non perfectus.
Th. ξέω, rado, polio. f. ξέσω.
ε. 744.

Ἀνεπιβέκτων, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιβέζω, sacrifico, Th. βέζω, facio. f. βέξω & ἐβέζω, p. ἐβέξα, præt. pass. ἐβέσθην, &c. a. 1. part. βέχθης. p. m. ἐβόγα & ἐβόγα. ε. 746.

Ἀνέρ, acc. pro ἀνέρα. Vide in ἀνδρα. ε. 749. 752.

Ἀνερριψαμένη, abripiens, a. 1. med. part. a verbo ἀνερρίπτω, ex ἀνὰ & ἐρίπτω, everto, attraho. f. ψω. 9. 990.

Ἀνεφαίντο, imperf. ab ἀναφαίνωμαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω. f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα. a. 1. ἔφην, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφην. 9. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάξω p. ἀνήχα, a. 1. pass. ἀνήχθην. Th. ἄγω, duco. 9. 626.

Ἀνήκετος, υ, ὁ καὶ ἡ ab ἀκέω sano, vel ἀκέομαι, ὤμαι, f. ἐσομαι, & ἡσομαι. 9. 612.

Ἀνήνορα, accus. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνής, vir. ε. 749.

Ἀνής vir ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.

Ἀνθῆ, 3. person. present. ab ἀνθέω, floreo, f. ἦσω, p. κα ab ἀνθος, εος, τὸ flos. ε. 500.

Ἀνθια, ἡ, nomen proprium loci. a. 381.

Ἀνθιμόσσαν, acc. sing. f. g. ab

ἀνθιμόης, εσσα, εν, *floridus*. ab ἀνθεμον, υ, τὸ flos. Th. ἀνθῆ, ε, τὸ flos. 9. 887.

Ἀνθεῖν, dat. pl. ab ἀνθος, ε, τὸ flos. ε. 75. 9. 279.

Ἀνθεῖσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθῆσι, & hoc pro ἀνθέσι, florent. ab ἀνθέω, ὦ, f. ἦσω. floreo. Th. ἀνθος, ε, τὸ flos. ε. 225. 9. 688.

Ἀνθη, ης, ἡ. nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἀντη.

Ἀνθραπος, υ, ὁ καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογῆται, quasi ὡς ἀνθρῶν αὐτῶν αὐτῶν, attente considerans, quæ vidit, vel ita dictus παρὰ τὸ ἀνω ἀθρεῖν, a sursum aspiciendo, ε. 49. 470.

Ἀνίσκει, Poëtice pro ἀνίη, 3. perf. imperf. ex ἀνὰ & ἵημι: in imperf. ἀνίην, ης, η, & Poëtice, ἀνίσκον, ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἐτύπτον. Sicuti pro ἦν erat Poëte dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἵημι, vel ἔω, mitto. f. ἦσω. p. ἦκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ἔς. 9. 157.

Ἀνίην *tristitiam*. acc. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, ἡ παρορ. 9. 611.

Ἀνίκητος, υ, ὁ καὶ ἡ, invictus. a νικάω vincō. f. ἦσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. 9. 489.

Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie *sursum euntem*, h. e. *orientem*, ab ἀνίημι: ex ἀνὰ, ἄνω & ἵμι, eo seu ἵημι: idem quod ἵμι, hinc a. 2. aor. ἶον, ες, ε, tanquam ab ἦω, sicut a

ἀνίω

- λίπω est ἔλιπον, &c. ε. 726.
 Ἀνίπταισιν, dativus pl. Ion. ab ἀνίπτω, ὡ, ὁ ἔγχε, ex α priv.
 & νίπτω, f. ψω, lavo. ε. 723.
 Ἀνίσταμεν, præs. part. ab ἀνίσταμαι, exsurgō. Th. ἵστημι, sto, f. ἵσσω. p. ἕστακα, a. 2. ἕστην. ε. 575.
 Ἀνολβίη, dat. Ion. pro ἀνολβία, miseria, ex α priv. & ὀλβίη, beatus. Th. ἄλβος, ὡ, ὁ. felicitas. q. d. ὀλβίη, βίη. ε. 317.
 Ἀνόςσις, inosiss, ex α privat. & ὀσέον, ὡν, τὸ ὀσ, ossis. ε. 522.
 Ἀντρέφεται, pro ἀνατρέφεται, percurrit. ab ἀνὰ, & τρέφω, verro, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. θ. 763.
 Ἀντ', pro ἀντὶ, e regione. & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 725.
 Ἀντα, contra. Adv. Poët. item coram. hinc ἀντάω, obviam venio. f. ἵσω. ἀντίον, idem quod ἀντα. α. 432. θ. 630.
 Ἀντεβόλησεν, α. 1. aët. ab ἀντιβόλῳ, occorro, item παπσίscor. cum Genit. f. ἵσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.
 Ἀντὶ, praepositio, pro, loco. ε. 57. θ. 893.
 Ἀντία. Adverb. e regione, idem quod ἀντίου. ab Adj. ἀντί, α, εν, ex adversa stans. Th. ἀντὶ, pro. ε. 479.
 Ἀντιβίην, obviam. Adv. ab ἀντιβίη, adversus. ex ἀντὶ & βίη, α, εν. ε. 150. 163.
 Ἀντιβολῆσαι, α. 1. aët. infinit. vide ἀντεβόλησεν, ε. 782.

- Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, ex ἀντίη, adversus. Th. ἀντί. α. 444. ἀντί. α. 361.
 Ἀντιφείζειν. præs. inf. proprie obvium se offerre, item contendere, f. ἵσω. p. κα. ex ἀντὶ, & φέρω, fero. f. οἶσω. a. 1. ἤνεγκα. θ. 609.
 Ἀντρεω, dat. sing. ab ἀντρον, ὡ, τὸ antrum. θ. 483.
 Ἀντυγες, pl. num. ab ἀντυξ, ὡ, γ, ἡ. proprie, ambitus rota in curru. it. orbita. α. 64.
 Ἀνύσας, part. a. 1. aët. pro ἀνύσας, poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύττω, perficio. a. 1. ἤνυσκα. Notetur τμήσις διὰ -- ἀνύσας pro ἀνύσας metri causa, emensus. ε. 633. θ. 954. ἀνύσας. ε. 393.
 Ἀνωγα, 1. sing. præt. med. ἀνώγω jubeo. f. ἀνώξα. a. 1. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα seu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.
 Ἀξαις, 2. sing. a. 1. aët. opt. ab ἄγνυμι. seu ἄγω, frango, f. ἄξω. a. 1. ἤξα, ἄξειαν, pro ἄξειαν, 3. pl. a. 1. aët. opt. Aëol. ἄξια, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαν, pro ἄξαιμι, αἰς, αἰ, ε. 432. & 438.
 Ἀξεν, ὡ. poëtice pro ἄξενος, sine hospite. Th. ξέν, ὡ, ὁ, hospes, peregrinus. ε. 713.
 Ἀξονα, acc. sing. ab ἄξων, εν, ὡ, axis. circa axem rota agitur, & circumagitur, axe immoto manente. ε. 412. 691.
 Ἀοιδή, ἡς, ἡ, cantus θ. 60. α. 282. a præt. med. ἡοίδα. Th. αἰδῶcano. αἰδοῖσι, dat. p. Ion. ε. 1. Ἀοι-

*Αοιδός, ὅ, ὁ. *cantor*. Vide supra αοιδή, τ. 26. αοιδοί. θ. 95.

*Αοικος, υ, ὁ καὶ ἡ, domo carens, ex α priv. & οἶκος, υ, ὁ, *domus*. τ. 600.

*Αοικνος, υ, ὁ καὶ ἡ, impiger. ex α priv. & οἶκος, υ, ὁ. pigritia. ex υ & κινέω *motus*. quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent. τ. 483.

*Αορ, ἄορος, τό, *ensis*. ab αἰρῶ *tollo*, *suspendo*. α. 221. 457.

*Αυτῶ, υ, ὁ, illusus, ab ὑτάω, *vulnero*. f. ἡσώ. α. 157.

*Απ', pro ἀπό, ab. τ. 28. 313. 546. α. 30.

*Απα, προposit. pro ἀπό sicut παρὰ pro πέρα, &c. poëticè. Alia exemplaria habent ἀπό. α. 409.

*Απαλά, mollia. h. e. juvenilia. ab ἀπαλός, ὅ, ὁ, *tener*, *mollis*, quasi ἀφαλός, ab ἀφή *tactus*, quia mollia facile tanguntur, hinc ἀπάλοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀπάλοις, θ. 3. & 989. α. 279.

*Απάλαμνῶ, iners. pro ἀπαλάμην, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum *palma*, manus. τ. 20.

*Απαλήσεται, *vagabitur*. fut. 1. med. ab ἀλῆμι, vel ἀλάομαι, ὦμαι, *vagor*, *erro*. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται. α. 409.

*Απαλόχρῶ, genit. ab ἀπαλόχρως, ὁ καὶ ἡ. quæ tennellum seu molle corpus habet. ex ἀπαλός, ὅ, ὁ. *tener* *mollis*, & χρῶς, ὅς, ὁ,

cutis. Th. χρῶς *color*. τ. 517.

*Απάνευθε, adverb. idem quod ἄνυ, *sine*, absque. θ. 386.

*Απανήνασθαι, *recusare*, a. 1. med. infinit. ab ἀπαναίνομαι *recuso*. a. 1. ἀπηνήναρην. ex ἀπό & ἀναίνομαι *recuso*, quod est ab αἰνέω, *laudo*; item *assentior*. ε. 452.

*Απαντα, acc. sing. ab ἅπας, ἅπαντα, ἅπαν, *omnis*; & in genit. ἅπαντῶ, ἀπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἀπάσέων, Ion. pro ἀπάσων. dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα, *simul* & πᾶς, *omnis*. ε. 687. 79. 361.

*Απάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς, ὅ, *omnis*. θ. 524.

*Απάσων, gen. pl. Ion. pro ἀπάσων. Vide in ἅπαντα. θ. 79.

*Απάτη, ἡ, *fraus*. ex α. priv. & πάτῶ, υ, ὁ. *δία*, quum a veravia abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*, hinc, ἀπατεῶν, ὦν, ὁ. *impostor*. θ. 224.

*Απατήση, f. 1. verbi ἀπατάω, *fallo*, f. ἡσώ. p. ἡπάτηκα. τ. 46.

*Απεδερολόμην, *carui* *amputasset*, a. 1. act. indicat. ex ἀπό & δειροτομέω *cerbicem abscindo*, ex δέρη, ης, seu δερή, ἡς, ἡ, *cerbix*, *collum*, & τέμνω *feco*, in præt. med. τέτομα, *refeci*. θ. 281,

*Απήριτῶ, υ, infinitus ex α priv. & πέρας, ατῶ, τό, *finis*. α. 204. θ. 878.

*Απήρονα, acc. sing. ab ἀπήρην, ὦν, ὁ, καὶ ἡ, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατῶ, τό, *termini*.

- tipus. ε. 159. α. 472. §. 187.*
 Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, occido. Them. κτείνω, occido. f. κτείνω, p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτακα a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.
 Ἀτελάμπετο, imp. pass. Th. λάμπω, splendo. f. ψω, p. φα. a. 1. ἔλαμψα α. 72.
 Ἀπελάβετ', 3. sing. imp. med. ab ἀπολάβομαι, deslillo. Th. λάβω, libo, fundo, f. ψω. p. λέληφα α. 174. 268.
 Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομνησκω. recordor, seu ἀπομνήσκειν. Them. μνάσκειν, memoro, f. μνήσκειν, p. μνησκω, a. 1. ἐμνήσθην. θ. 593.
 Ἀπέοντ', gen. part. pro ἀπόντ', Ion. ab ἀπηνι absum part. ἀπών, ὤσα, ὄν, ε. 365.
 Ἀπέσαντ', ab Ἀπέσας, ἀντ', ὅ; nomen viri, q. d. qui non cecidit. §. 331.
 Ἀπέσουθεν, 3. pl. a. 1. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀπεσεύδυσαν proruperunt. sic ἔτυφθεν pro ἔτύφθυσαν Æol. Poëtice σ duplicatur & ε abjicitur. Them. σήω, ποθεο, agito. f. σω. p. κα. a. 1. ἔσευα. θ. 183.
 Ἀπέσουτο, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπεσέσευτο, a σέυω, in præter. pass. σέσευμαι, poëtice ἔσευμαι, item ἔαυμαι θ. 859.
 Ἀπέχουσιν, omittant, abstineant. 3. pl. præf. sub. ab ἀπέχω, abstineo. inf. ἀπέχειν. f. ἀφέξω, Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμαντος, ὁ νηὶ ἤ. illæsus. Th. πῆμα, τ', τὸ, ποχα. unde πημαίνω, ανῶ, ποσεο, hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ νηὶ ἤ, illæsus. §. 955. ε. 668.

Ἀπό--ἤμισε demessuit, a. 1. Ind. ab ἀμάω. f. ἤσω. Vide in ἤμισε. §. 180.

Ἀπήνης, gen. ab ἀπήνη, ἤ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.

Ἀπήρα, abstulit. 3. sing. imp. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. αὔρα, aura. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν ἀνάπνευσιν ἀφαυρῶμαι, aufero respiratiōnem. h. e. occido. α. 428.

Ἀπρωρεῦντ', pro ἀπρωρεῦντο, suspensæ erant. 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπρωρεῦντο, ab ἀπαιωρέω, ὤ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρέω, ὤ, sursum tollo. f. ἤσω. α. 234.

Ἀπισία, ἤ, diffidentia. a πίσις, fides. Th. πῆθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Ἀπλας, pro ἀπέλας, cui appropinquare tutum non est. a πέλας, adverb. prope intrastabilis. Alii vertunt, ineffigatus, informis. ex a priv. & πλατὸς fictus, a πλάσσω fingo. & Att. πλάττω. ε. 147. §. 151.

Ἀπλαῖ, Dorice pro ἀπλητ', & hoc pro ἀπλητ' magnitudine immensus, inaccessus per syncopen τῆς. Th. πλῆθω. πλέ, plenus, vel quidam ἀπλατ', idem

idem esse dicunt cum ἀ-
πλαστῶ, cui appropinqua-
re tutum non est. Th. πέλαις
(adverb.) prope θ. 153. &
709. α. 147. 230.

Ἀπὸ, a, ab, praepositio, genit.
regens. ἀπὸ θαιτὸς, a con-
vivio h. e. post convivium.
ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195.
740.

Ἀπογυμνωθῆς, part. a. i. pass.
ab ἀπογυμνόω, nudo. f. εω.
Th. γυμνός, ὤ, ὅ. nudus. ε. 718.

Ἀποδῆναι, a. i. act. infinit. ab
ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδω-
μι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a.
2. ἔδων. ε. 347.

Ἀπόδρεπε, præs. imperat. de-
cerpe. ab ἀποδρέπω, decer-
po. f. ψω, hinc δρέπανον, ὅ,
τὸ. falx. ε. 609.

Ἀπὸ--δύσαι, exuere, spoliare,
a. i. act. infinit. ab ἀποδύω
exua. Thema, δύω, Linea
hæc solet τμήσιν notare. Vi-
de in δῆσαι. α. 329.

Ἀπὸ--ἐλγται, 3. sing. a. 2. med.
subj. ab ἀφαιρῶμαι. Vide
in ἐλγται ε. 603.

Ἀποθέσθαι, a. 2. med. infinit.
ab ἀποτίθηναι, depono. Th.
τίθηναι. ε. 760.

Ἀποθρῶσκασιν, defiliant. 3.
plur. præs. subj. Th. θρῶ-
σκω, falio. α. 375.

Ἀποθύμιον, invisum, alienum
ab animo. ex ἀπὸ & θυμός, ὤ,
ὅ, animus. ε. 708.

Ἀπὸ--κέρσε, incidit, 3. sing. a.
i. activ. ab ἀποκίρω deton-
deo, item decutio, spolio. Th.

κίρω, f. κερῶ, & κέρσω. Vide
in κέρσε. α. 419.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτε-
σκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3.
sing. imperf. activi α, pro ε,
ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω. oc-
culco, abscondo, f. ψω, p. κέ-
κρυφα α. 2. ἔκρυβον. Th. κρύ-
πτω, abscondo. θ. 157.

Ἀπολήψας, part. a. i. act. ab
ἀπολήπω, relinquo, f. ψω, p.
φα, a. 2. ἔλιπον, p. m. ἔλει-
πα. θ. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. act.
opt. ab ἀπολήγω, desino. Th.
λήγω. cessare facio ε. 486.

Ἀπόλλυται, 3. person. sing. ab
ἀπόλλυμαι, pereō, a. 2. med.
ἀπωλόμην, perii. Th. ὀλλυ-
μι, perdo, f. ὀλέσω, p. m.
ὤλα & Attr. ὤλωλα, a. 2. m.
ὤλόμην. ε. 761.

Ἀπόλλων, ὄνος, ὅ, Sol, eo nota-
tur, prout Latini dicunt,
Non semper videt Apollo. Pla-
to in Cratylo derivat παρὰ
τὸ ἀπολύειν, quod nos libe-
ret a malis, nempe a frigo-
re, & sterilitate, quæ Soli tri-
bui queunt, ceu Dei orga-
no. α. 68. ε. 769. θ. 14. 347.

Ἀπόλοιτ', 3. sing. a. 2. med.
optat. Vide paulo ante
ἀπόλλυται. ε. 46. 346.

Ἀπὸ--λύσαι, a. i. act. infinit.
verbi λύω solvo. vide λύ-
σαι. α. 447.

Ἀπομήρεται, sortitur, 3. præs.
sent. Th. μέρω partior, seu
potius μέρομαι. præt. med.
ἔμμο-

ἐμμορεῖ, pro μέμορε, part. pass. μέμαρμαι, & Att. ἔμαρμαι ε. 576. θ. 801.

Ἀπονοστήσαντι, acc. part. a. 1. aēt. ab ἀπονοστήω, *alicunde revertor*. Th. νοστήω, *redeo*. ἦσιν. ε. 733.

Ἀποπέμπειν, remittere, praes. inf. Th. πέμπω, mitto, f. ψω. p. φα. ε. 87.

Ἀποπνέουσα, part. praes. f. g. ab ἀποπνέω, pro πνέω poēt. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. θ. 324.

Ἀπόπροθεν, adverb. procul. Th. πρὸ ante. ε. 388.

Ἀποπτάμεναι, a. 2. med. part. ab ἀφίπταμαι, avolo, ex ἀπὸ & ἵπταμαι, volo, as, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτυν. a. 2. m. ἑπτάμην, part. πτάμεναι, θ. 285.

Ἀποπτύουσι respuunt. 3. pl. ind. praes. Th. πτύω, spuo. f. πτύσω, p. ἑπτύκα, a. 1. ἔπτυσα. ε. 724.

Ἀπορνούμενοι, concitatz, praes. pass. part. f. g. pl. num. Th. ὀρνούμι, ὀρνούμαι. pro ὄρω, excito, f. ῥω, vel ῥσω. θ. 9.

Ἀπορραίσειν, fut. 1. aēt. inf. ab ἀπορραίω, *destruo*. item *castro*. Th. ραίω, profligo, destruo. f. σω. p. ἑρραίκα. θ. 393.

Ἀπορρίψοντι, projecturo. dat. sing. f. 1. part. Them. ῥίπτω, projicio. f. ψω, p. φα, p. m. ἑρρίπα. α. 215.

Ἀπορρύττει, gen. sing. ab ἀπόρρύττειν, *deorsum fluens*, ἀπόρρύττειν. Th. ῥύω, idem cum ῥέω.

fut. ῥεύσω, fluo. ε. 593.

Ἀπὸ--τάμοιο. 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποτέμνω. Vide in τάμοιο. ε. 423.

Ἀποτίνυται, 3. person. singul. ατίνυμι & τίνυμαι, idem quod Th. τίω, punio, ὀποτο, f. σω. ε. 245.

Ἀποτίσκει, luat. a. 1. 3. pers. Th. τίω, punio. ε. 258.

Ἀποτμήξας, part. a. 1. aēt. ab ἀποτμήγω, abscindo, f. ξω, a. 2. pass. ἐτμάγην, pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω, secō, ε. 188.

Ἀπυράμενοι, privati, per syncopen pro ἀπυρσάμενοι, part. a. 1. med. a verbo ἀπυρίζω, proprie *abduco in montem*, Ion. pro ἀφορίζω, extermino, ab ὄρεται, terminus, vel ab ὄρεται, τοῦ, & Ion. ὄρεται, τοῦ, πρὸς. α. 173.

Ἀποφθιμέναι, gen. sing. part. praes. ἀποφθίμεναι, mortuus, per syncop. pro ἀποφθιόμεναι, verbi ἀποφθίω, perdo. a φθίω, ἴσω. perdo. Th. φθίω, corrumpto. θ. 606.

Ἀποφθινύθουσι. 3. pl. praes. ind. a φθινύθω, perdo. Th. φθίω. ε. 241.

Ἀποφθίσκει, perdiderit, 3. sing. a. 1. aēt. opt. Aol. pro ἀποφθίσκει, a φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur, φθινύθω, φθίω. Th. φθίω. ε. 664.

Ἀπύρην, dat. sing. ἀπύρην, frigida domus, Th. πύρην, τὸ, ignis. ε. 523.

Ἀπύρην.

Ἀπώλυσεν, perdidit, a. i. αἶθ.
indic. Th. ὄλλυμι, perdo. f.
ὄλυσω. p. ὄλυσκα. Att. ὄλυσ-
κα. a. 2. m. ὄλόμεν. p. m. ὄ-
λα, Att. ὄλωλα. ε. 244.

Ἀρ, per metathesin pro ῥά.
particula expletiva, certe,
utique. Ὡ. 838.

Ἀρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα,
utique, ἄρα ἀν, & ἄρά, ἄς, ἤ,
precatio: item imprecatio.
sæpe redundat, & est μόρι-
ον συμπληρωματικόν. Vide
ε. 49. α. 36. 46.

Ἀρά, execratio, noxa, da-
mnum. Jonice ἀρή, ἤς. Ὡ. 657

Ἀραβῆσαι, pl. num. part. præf.
f. g. concutientes non sine
stridore, Dorice pro ἀρα-
βῆσαι, ab ἀραβῆω, ὦ, strepi-
tum seu fragorem edo, f. ἦσα.
p. κα. Th. ἀραβῶ, ε, ὦ, stre-
pitus, proprie armorum
cadentium in terram. δῦ-
πῶ sonus corporum, aut
fragor aquarum delaben-
tium. φλοῖσῶ sonus flu-
ctuum in mari. ἦχῶ sonus
reciprocus, φθόγγῶ sonus
vocis humanæ, βρόμῶ so-
nus ignis crepitantis. τένῶ
sonus fidium. κλύπῶ sonus
ex percussione ortus, &c. α.
249. 404.

Ἀραιᾶς, acc. pl. f. g. ab ἀραιός,
α, ὄν, rarus, α, κτ, ὅς. πυ-
κνός densus ε. 807.

Ἀραξα, a. i. Ion. pro ἡραξα, &
ἀραξεν pro ἡραξεν a. i. ind.
Jon. ab ἀράσσω f. ξω. ampu-
to, abscindo. α. 364.

Ἀραρυῖαι, pl. n. f. g. part. præt.
m. ab ἀρωαριε, fut. Æolic.
est ἄρσα (pro ἀρῶ.) unde
ἄρσας, ἄρσάμεν, in præt.
med. ἦρα, & facta redupli-
catione ἄρηρα, Poetice ἀρα-
ρα adaptatus fui. α. 271. 137. δ.
608.

Ἀράς, acc. pl. ab ἀρά, ἄς, ἤ,
precatio, diræ. ε. 724.

Ἀράχνης, ε, ὦ, araneus, & ἀρά-
χνιον, tela araneorum. ε. 473.
775.

Ἀργαῖ, ἦ, ὄν, Argæus, ab Ἀρ-
γῶ, εῶ, τὸ, nomen urbis
in Peloponneso. Ὡ. 484.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα, ab ἀρ-
γαλέῳ, ε, difficilis pro
ἀλγαλέῳ, ab ἀλγῶ, εῶ, τὸ,
dolor, priori λ mutato
in ρ, ad vitandam κακοφω-
νίαν. Th. ἔργον, opus. Ὡ. 739.
880. ε. 482.

Ἀργεῖην. Vide paulo ante Ἀρ-
γαῖ. Ὡ. 12.

Ἀργειφόντης, Argi occisor, e-
pitheton Mercutii. ex Ἀρ-
γῶ, nomen canis, & φόν-
της per syncopen pro φονη-
τής, occisor, α φόνειν occido,
ὅτι Ἀργὸν τὸν κύνα ἀνέλε,
τυτέσι τὰ λυγρὰ δὴ καὶ ἄτακτα
ἐνδυμήματα. Est interpre-
tatio Tzetzi, quia Argum
canem sustulit, h. e. cogi-
tationes furiosas. Th. φέω
occido. ε. 77.

Ἀργέτιο, Gen. Jonic. pro ἀρ-
γέτις, ab ἀργέτης, ε, ὦ, piger.
ab ἀργός, ε, ὦ, καὶ ἤ, otiosus,
idem quod ἀργός, ex eoque fa-

factum per crafin. Th. ἄργον,
opus. §. 870. 379.

Ἄργετι, pro ἄργητι. dat. sing.
ab ἄργης, ἤτος, ἤτι, ἤρα, per
μεταβολὴν & συτολήν, ὁ,
candidus. Thema ἄργος al-
bus, §. 541.

Ἄργην, a nominativo Ἀργης, ἡ,
ὁ. nomen proprium Cyclo-
pis. §. 140.

Ἀργύρεος, ἐν, ἰον. argenteus
ab ἄργυρος, argentum; ab
ἄργος, est album metallum.
ἀργυρέης, dat. pl. Ion. pro,
ἀργυρέως. α. 295. 225. §. 779.
ε. 127.

Ἀργυροδίνην, accus. a δίνη, ἡ,
vortex, gurgēs, h. e. argen-
teos vortices habentem, &
ἄργυρος, ἡ, ὁ argentum. §.
340.

Ἀργυρόπεζα, ἡ, argenteos pe-
des habens. ex ἄργυρος, ar-
gentum, & πῆζα, Dorice
pes, vel malleolus pedis. §.
1006.

Ἀργυρῆ, dat. sing. contracte
pro ἄργυρῇ, ab ἄργυρος, ἡ, ὁ,
argentum ε. 143.

Ἀργυφεῖ, pro ἄργυφῇ dat. sing.
ab ἄργύφος, pro ἄργυρος,
alba textura constans. ex
ἄργος, albus, & ὕφη textura,
ab ὕφατος vel ὕφαια, ἡ, τέχο.
§. 574.

Ἀργήκεος, ἡ, ὁ, nomen fluvii. §.
345.

Ἀργῆ, compar. n. g. ab ἄργιστος,
masculino, melior in praelio
ab ἄργος, ἡ, ὁ, Mars. Th.
ἀργός, bonus, ἄργιστος, ἄρι-
στος.

506. ε. 157. 191. 205. α. 120.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης,
Mars. varie flectitur. in
Gen. Ἄρεος & Ἀρηος, item
Ἄρης, Ἀρη, Ion. Ἀρεω, Ἀρες,
vocativi casus ubi ἡ muta-
tur in ι in i. contractorum.
α. 98. ε. 144.

Ἀρεσάντο, 3. pl. α. i. med. ab ἄ-
ρεσκω, placeo. f. ἄρεστω, α. i.
ἀρε. ἡρεσα. placo, item pla-
ceo, p. ἡρεκα. ἀρεσκομαι in
α. i. med. ἡρεσάμην, & poe-
tice ἀρεσάμην, α. placavi α.
255.

Ἀρεσθῆ, α. 2. med. inf. ab αἶρω
tollo, capio. f. ἄρεθ. p. ἡρεκα,
α. i. ἡρεα, α. 2. ἡρεον. α. i. pass.
ἡρεθην. f. i. pass. ἀρεθήσομαι. θ.
628.

Ἀρετή, ἡ virtus, quasi ab ἄρε-
σκω, quia per virtutem pla-
cemus. ε. 311.

Ἀρη, pro Ἀρηα, acc. ab Ἄρης
εος, ὁ, Mars. α. 457. §. 921.

Ἀρηα, ε. 630. α. 107. 2. person.
sing. α. 2. med. Ionice pro
ἄρη. ἀρομαι, ἄρη, ἄρηα. pro
ἄρη secunda pers. ἄρηα. Th.
ἄρηα. ε. 630. α. 107.

Ἀρηγέμεν, Ionice pro ἄρηγην,
præf. inf. ab ἄρηγω, auxilior
α. 121.

Ἀρηί, dat. sing. ab Ἄρης. Ἀρηί-
φίλος bellicosus. ab Ἄρης,
Mars, & φίλος, amicus. §.
317.

Ἀρηία, acc. pl. adject. Major-
tia. ab Ἄρης, ἡ, ὁ, Mars.

Ἀρη, pro Ἀρηα. Sic in N. Γ.
legi-

legimus Σωθένην pro Σωθέ-
νῃ. Vide Lexicon N. T. α. 59.
333-425.

*Αρεως, p. med. ab ἤρα. Vide
supra ἀραρῆα. §. 812.

*Αρης, Mars, genitiv. *Αρης, &c.
παρὰ τὸ ἄραι, a tollendo.
Teutonice Krieg von Krie-
gen. Vide in *Αρεος. α. 192.

*Αρης, gen. Ion. pro ἀρεῖς, ab ἄ-
ρα, ἄς, ἡ, dira, damnum, it.
preces. α. 29. 128. §. 657.

*Αρητιάδην, ab ἀρητιάδης, α, ε, ὅ,
nomen patronymicum. α. 57.

*Αρεῖς, a. i. pass. part. ab αἶρω,
tollo, f. εἶω. p. α. α. i. ἤρα. ε. 549.

*Αριάδην, acc. ab *Αριάδη, ης, ἡ,
nomen mulieris. §. 947.

*Αριδείκτα, acc. pl. ex ἀρί, quod
in compositione valet val-
de, & δεικτὰ pro δεικτὰ, ex
δείκνυμι ostendo, ἀριδείκτον,
præclarum. ἀριδείκτε' vo-
cativ. pro ἀριδείκτα. §. 385.
543.

*Αρίζηλος, quem valde æmula-
mur, ex ἀρί, valde & ζῆλος,
α, ε, æmulatio. Sunt tamen
qui malint pro ἀρίδηλος ac-
cipere, verso δ, in ζ, clarus
præclarus. ε. 6.

*Αρμύισιν, dat. pl. Ion. nomen
loci, *Αρμυοί. §. 304.

*Αριστῆος, nomen viri. §. 977.

*Αριστος, superl. proprie bellico-
sissimus, per syn. sp. vero opti-
mus in re quavis. ab ἀγαθός
bonus. in comp. ἀρίστην me-
lior. Th. *Αρης, Mars. ε. 583.
692.

*Αρέσσει, arcebit. f. i. ab ἀρέσει,

f. ἴσσει, propulso. p. ἤρεσσα, α.
358.

*Αρκιος, α, ὅ καὶ ἡ, promptus utilis
sufficiens. ab ἀρκίω. ε. 368. 349.
499.

*Αρκτον, Nomen proprium, acc.
ab ἄρκτος, α, ὅ καὶ ἡ, ur̄sa. per
meton. adj. pars mundi bo-
realis. α. 186.

*Αρκτῦρος, α, ur̄sa cauda, ab ὤ-
ρα, ἄς, ἡ, cauda, & ἄρκτος, α,
ἡ, ur̄sa. ε. 608.

*Αρμα, τος, τὸ κυρτῆς, ab ἄρω,
adapto. α. 97. 324. 342.

*Αρμαλὴν, acc. sing. Ion. ab ἀρ-
μαλῆ, ἄς, & Ion. ἀρμαλῆς,
ἡ, cibis, demensum. Th. ἄρω,
adapto. ε. 558. 765.

*Αρμενα, apta, pro ἀρόμενα, sic
& ἄρμενος, præf. part. pass.
pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρω,
apto, fut. ἄρω & ἀρῶ. Sic
ἵκμενⓄ pro ἱκόμενος, ubi est
syncope & spiritus mutatio
Æolica. ε. 405.

*Αρμονίη, compages, ab ἀρμόζω,
f. σῶ, concinnum reddo. Vide
Th. ἄρω. §. 937. 975.

*Αρνας, acc. pl. ab ἄρης, ἀρνός, ὅ
καὶ ἡ, agnus §. 23.

*Αρνη, nomen urbis. *Αρνην. α.
475.

*Αρνήται, pro ἀρνέηται, 3. sing.
præf. med. sub. ab ἀρνέμαι,
ἔμω. f. ἡσομαι, recusio, nego,
ε. 406.

*Αρξάσαι, a. i. med. infin. ab ἄρ-
χω. incipio. f. ξω. p. ἤρξα. α.
1. ἤρξα. ε. 779.

*Αρόης, οῖς, 2. sing. præf. act.
subj. ab ἀρόω, ᾧ, αρό. in fut.

- ἀρόσω, p. ἤροκα, a. I. ἤροσα. ε. 477.
- Ἀρόμενοι, Poët. pro ἀρόμενοι, hoc Dorice, pro ἀρόων, *arare*, præf. inf. ab ἀρόω, *aro*, f. ὀσω. ε. 22.
- Ἀρόσης, a. I. act. subj. ab ἀρόω, *aro*, f. ὀσω, a. I. act. ἤροσα. ε. 483.
- Ἀροτήρ, ἤρος, ὁ arator. Th. ἀρόω, *aro*. ε. 403.
- Ἀρόλοιο, genit. Poët. pro ἀρότω, ab ἀρόω, ε, ὁ, *aratio*. sed ἀρόλος, ὤ, ὁ, *tempus arandi*. Th. ἀρόω, *aro*. ε. 382. 448.
- Ἀροτρεα, pl. n. g. ab ἀροτρεον, ε, τὸ, *aratrium*. Th. ἀρόω, *aro*. ε. 430.
- Ἀροῦν, præf. inf. pro ἀρόων extra crasin. ἀρόων. præf. part. ab ἀρόω. *aro*. ε. 427.
- Ἀρεα, ἡ, *arbutum* h. c. *lentia arata, culta*. Th. ἀρόω, *aro*. ε. 117, 171. 426.
- Ἀρπάζων, præf. part. ab ἀρπάζω, rapio f. σω. & Dor. ξω. p. ἤρπακα. a. I. ἤρπασα. hinc ἀρπακλὸς, raptus, *rapax*. ε. 38. & 682. 318.
- Ἀρπαξ, αὐ, ὁ, *rapax*. Th. ἀρπάζω. Hinc per metathesin, est Latinorum *rapax*. ε. 354.
- Ἀρπας, acc. pl. ab ἄρπη, ης, ἡ, *falx*, idem quod δρέπανον. Th. ἀρπάζω, rapio. ε. 571.
- Ἀρπῆαι, acc. pl. rapaces quædam Dex. ab ἀρπῆα, ας, ἡ, *raptrix*. hoc ab ἀρπάζω, rapio. ε. 267.
- Ἀρρήντοις, infractis, dat. pl.

- Jon. ab ἀρρήκω infractus. Them. ῥήσω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω. a. 2 ῥήσανον, p. m. ῥήρηα. ε. 96.
- Ἀρρητοι plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητός. Th. ῥέω, dico f. ῥήσω, p. ῥήρηα. ε. 4.
- Ἀρσάμεν, Ἄolic. pro ἀράμεν, part. a. I. med. ab ἄρω, *apto*. f. ρῶ, a. I. ἤρα. α. 320.
- Ἀρσενε, masculos. dualis numeri, ab ἄρσεν, vel ἄρσην *mas. ἄρσενε*. ε. 435. ε. 667.
- Ἀρτεμις, ἡ, Diana, ab Ἀρτεμις, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμις perfectus, vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν αἶρα τέμνειν. ε. 14. 918.
- Ἀρτέπικος, ex ἀρτ perfectus, integer, & ἔπικος, sermo Th. ἔπω, dico. ἀρτέπικος, ὁ, ἡ, *verborum concinnator*. Sic & ἡ ἀρτέπικα, veridica dicitur. θ. 29.
- Ἀρτ, ε, ὁ, panis. ε. 440.
- Ἀρυσάμεν, part. a. I. med. ab ἀρύομαι, *haurio*. Th. ἀρόω, vel ἀρύτω, f. σω. *haurio*. ε. 548.
- Ἀρχω, impero, f. ξω. p. ἤρχα. Ἀρχομαι, incipio. imperf. ἤρχομαι. perf. ἤρχυμαι. a. I. ἤρχθην. a. I. m. ἤρχάμην Ἀρχεῖν, pro ἀρχισθ. incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præf. ponitur pro imper. Ἀρχάμεθ, præf. sub. med. pro ἀρχάμεθα. Th. Ἀρχῆ, ἡς, ἡ, principium. ε. 382.

ε. 382. & 707. 9. 1. 36.

Ἀς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὁ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. 9. 187.

Ἀσβεσθῆς, ὁ ἢ ἡ, qui extingui nequit. ex α priv. & σβεσθός, ex σβέννυμι. f. σβέσω. *extinguo*, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα, 9. 849. 852.

Ἀσβολῶν, υ, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσθί, limosa, Ionice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ. *limus*. ab ἄζω exsicco. 9. 359.

Ἀσκητός, ἡ, ὄν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκίω *exerceo*. ε. 544.

Ἀσκη, dat. pro Ἀσκηρ Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus ἄσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἄσρων, Adverb. *propius*, pro ἔσρων, prope, in comparativo ἔσρων, & ἔσρων, quod etiam dicitur ἄσρων. in neutro genere ἔσρων & ἄσρων. 9. 796.

Ἀσπασίως, Adv. *libenter*, cum *amplexu*: ab ἀσπάζουαι, f. ἀσπομαι. *amplector*. α. 45.

Ἀσπαστός, υ, ὁ, amplexendus, opratus, ab ἀσπάζουαι, amplexor. α. 42.

Ἀσπῆ, υ, ὅς, ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἀσπετον ὄλεον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἔσπομαι, pro ἔπομαι, *sequor*, *consequor*, *assequor*, ε. 377. 9. 694.

Ἀσπίς, gen. ac. ἀσπίς, ἡ, ἡ, *scutum*, hinc ἀσπίζω *sci-*

to defendo. α. 417.

Ἀσπεφής, φέ, ὁ, ἡ, pro ἀσπεφής, *immutus*: utrumque est usitatum. Th. στέφα, *assidue morbo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀσπεφώς *firmiter*. θ. 812. 748.

Ἀστρα, accusat. ab ἀστήρ, ἡ, ὁ ein Stern. θ. 381.

Ἀστέρην, η, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. *Stellatam*. 9. 409.

Ἀστέρον, pro ἀστέροειλα, stellis ornatum. 9. pro τ, ob sequentem spiritum asperum, ab ἀστέρος, εσρα, εν, *stellis plenus*, α, υμ. 9. 127. 470. ε. 546.

Ἀστροπῆ, dat. sing. ab ἀστροπῆ, fulgur. Poëtis idem quod ἀστραπῆ, ab ἀστράπην, *fulgure*. f. ψω. in α. 2. ἡστραπον. præt. med. ἡστραπα. Hinc est ἀστραπῆ, & poëtice ἀστροπῆ, & ἀστρωπιτής, *fulgurator*. ab ἀστροπῆ. α. 322. 9. 390. 691.

Ἀστήρ, ἡ, ὁ, Stella. ε. 415.

Ἀστρα, pl. ab ἀστρον, τὸ, *astrum*, *sidus*. Th. ἀστήρ, ἑρως, ὁ, *Stella*. 9. 110. 382.

Ἀστροῦ, υ, ὁ, nomen proprium viri. 9. 376. 378.

Ἀστυ, ε, τὸ *urbs* quintæ simplicium. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀστυ, *elegans*, *bellus*, *scitus*. 9. 91.

Ἀσύμφορος, *incommodus*, *noxius*, ἀσύμφορος, *commodus*. Th. φέρω, f. οἶσω, *fero*. ε. 780.

Ἀσφαλές, tutum. n. g. hinc ἀ-

- σφαλέας, tuto. Adv. Them. σφάλω, everto, 9. 128. 86.
- * Ασφοδέλω, dat. ab ασφόδελος, υ, ε, *genus planta*. ε. 41.
- * Ασχιστον, acc. ab ασχιστος, υ, ο, qui coërceri non potest, ex α privat, & ἴχω seu οχέω, continere, coërcere. Th. ἴχω, habeo. 9. 832.
- * Αταισι, dat. pl. Ion. pro αταίς, ab ατή, υς, ή, *damnum*, ab ατάω, ludo ε. 411.
- * Ατάλλων, præf. part. ab ατάλλω, cresco, *delicate more pueri alor*. Th. αταλός, υ, ο, *tenet*, juvenilis. ε. 130.
- * Ατάρ, conjunctio, vel αὐτάρ ὅστις, idem quod in pro- sa ἀλλά, *sed*, vel δὲ. α. 470. 9. 198.
- * Ατάρκτης, intrepidus, αταρ- κέω, *perterrefactio*. Th. τάρ- κος, εος, τὸ, *terror*. α. 110.
- * Αταρκτηδός, noxius. pro ατηδός, υ, ο, per pleonasmum syl- labæ ταρ. Gen. Ion. αταρκτηοῖς. Th. ατή *damnum*, & hoc ab ατάω, υ, f. ήσω. ludo. 9. 610.
- * Αταδάλος, υ, ο, καὶ ή, improbus, ὅπου θάλλει ή ατή, ubi viget noxa. hinc αταδάλια, *pecca- tum*, protervia *stultitia*. εἴνεκ' αταδάλις propter impro- bitatem. 9. 996. ε. 259. 133. 9. 269. 516.
- * Ατεινῆ, intento ab ατενής, in- tentus, ex α. intensivo, quod est ex αἶαν valde, & τείνω, tendo. f. τανῶ, p. τέτακα. 9. 661.
- * Ατεκνος, ο καὶ ή, *cavens sobole*.

- α τέκνον, υ, proles. Th. τίκτω f. τέξω, pario. α. 2. εἰτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 600.
- * Ατερ, sine, absque, idem quod ἀνιυ, χωρίς, δίχα. ε. 91. α. 15.
- * Ατερπη acc. sing. ab ατερπής, ές, ο καὶ ή, *injucundus*. Th. τέρπω *delecto*. ε. 645.
- * Αλγ, υς, ή, non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἐγγύα, παρὰ δ' ατή, *sponse, pressio noxa est*: sed etiam *peccatum*. Ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 119. ατήρων. dat. pl. Ion. pro αταίς. Th. ατάω, ήσω, ludo. ε. 229. 214. 350. α. 93.
- * Ατιμήσασι, debonorabunt, ab ατιμάω, f. ήσω hoc ab ατι- μῶ, inglorius, quod est α τίσω, honoro f. τίσω, præf. act. τέτικα. præf. pass. τέτι- μου, unde est τιμή. ε. 183. 9. 395.
- * Ατιταλλέμενον, Dorice pro ατι- τάλλων, per epentheseu τῷ τι, ατάλλειν, præf. inf. *delicate nutrire*. Vide paulo ante α- τάλλων. 9. 480.
- * Ατλαγενέων, gen. pl. ab Ατλα- γενής, ές, ο, ή. *Atlante natus*. ab Ατλας, αντος, ο, & γεινο- μου, masculor. 9. 509, 517. ε. 381.
- * Ατλαντις, δος, ή, filia Atlantis. 9. 938.
- * Ατμῆ, dat. sing. ab ατμή, ή va- por. Th. ατμός, υ, ο, flatus ab αῶ *spiro*, epenthesis *lirer* α τ. 9. 862.
- * Ατον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ατος, ο, ή, ex α. pri- vat.

vat. & ἄδω, fatio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præf. subj. ab ἀτρεμέω, *immutus maneo*. f. ἡσ. Th. τρέω. f. τρέσω. tremo. ε. 537.

Ἀτρεπ, Nomen proprium Parce, quæ sic dicitur a *minime parcendo*, κατ' ἀντίφρασιν. ex a priv. & τρέπω *verto*, quod non possit verti & averti. α. 159.

Ἀτρυγέτιον, gen. Ion. pro ἀτρυγέτω. ἀτρυγέτος, *sterilis, non fructuosus*, ex a priv. & τρυγή. *triticum, vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. 9. 413. 808. 241. 132.

Ἀτρυγάνη, idem quod ἀτρυγής, ἡ ἀτρυγέτος, *indomita*. q. d. *nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Them. τρύω, *tero* 9. 925.

Ἀῦ, iterum, adverb. ε. 293. α. 51.

Ἀυαλός, α; δ, *ficcus*, idem quod αὔος. Th. αὔω, *ficco*. ε. 586.

Ἀυγάσαι, *respicies*. Ionic. pro αὐγάσῃ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αὐγάζομαι *video*, *illustro*. Them. αὐγή, ἡς, ἡ, *splendor, lux*. ε. 476.

Ἀυδή, ἡς, ἡ, *vox*, quasi ab αὔω, *clamo*. 9. 39. ε. 61. α. 278.

Ἀῦν, acc. ab. αὔος, η, εν, *ficcus*. Th. αὔω *ficco*. ε. 458.

Ἀῦ9, pro αὔ9ι, *rursus*, ab αὔ, *rursus*. αὔ9ις, idem quod αὔ9ι, *iterum*. Attice scribitur per 9. Ion. vero per τ. α. 181. ε. 90. 35. 9. 435.

Ἀυλακ', acc. sing. pro αὐλακα,

ab αὐλαξ, *apoc, η, sulcus*. Dorice αῦλαξ, ε. 441.

Αὐλῆς, genit. sing. ab αὐλή, ἡ, *caula, domus, aula*. ε. 730.

Αὐλητῆρι, dat. sing. ab αὐλητῆρ, ἥρος, δ, *tibicen*, ab αὐλός, ὅ, δ, *tibia* α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab Αὐλίδ. Nomen loci. αὐλῶ, *tibia cano*. ε. 649.

Αὐλῦ, genit. sing. ab αὐλός, ὅ, δ, *tibia*. α. 181.

Ἀῦον, acc. sing. Vide αὔην. ε. 741.

Ἀῦραι, nom. pl. ab αὔρα, ας, ἡ, *aura, ventus levior*. ε. 668. 9. 872.

Ἀῦριον, *cras*, adverb. μεταύριον *postendie*. ε. 408.

Ἀῦσαλέη, *ficca*. idem quod αὔη. vide paulo ante α. 265.

Ἀῦτε, adverb. *rursus* αὔτ' pro αὔτε, *iterum porro*. αὔτις, *rursus*. Th. εἰς αὔ, *rursus*, 9. 47. ε. 295. 9. 654.

Ἀῦται, pl. num. f. g. ab αὔτος, αὔτη, τῷτε, *hic, hæc, hoc*. 9. 263. 362.

Ἀῦταρ, *sed*. Vide supra ἀτάρ. ε. 63. 82. 89. 110. &c.

Ἀῦτε, pro αὔ, *rursum*. adv. ε. 126. 243.

Ἀῦτων, pro ἡῦτων. *resonabant*. Dorice. 3. pl. imperf. act. ab αὔτέω *clamo*, ab αὔτῃ, ἡς, ἡ, *clamor*. Th. αὔω, *clamo*. α. 309.

Ἀῦτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτός, *ille, τῇ, τό*. α. 237.

Ἀῦτῆς, Ion. pro αὐταῖς. α. 237. 9. 64. 470.

Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτῇ, *clamo*. Th. αὐω, *clamo*. α. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th. αὐτός, ipse ε. 70. 217.

Αὐτίς, adverb. *rursum*. Th. αὐτός, *rursum*. ε. 384. α. 257.

Αὐτόγυον, ε, τὸ, est pars aratri, quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excidit: *στίβα* vero est aratri manica ceteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruntur, lirasq; æquantur. Th. γύα & γήα, ε, ἡ, arvom. ε. 431. Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐτός, ipse ε. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἄνευ, *spontaneum* αὐτόματῃ. h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτόματος *spontaneus* ex αὐτός, & μάτην. frustra temere item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτόμαται, non accersiti, sponte venientes. ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine *libera*, *sui juris*. ε. 258.

Αὐτονόμη, acc. ab αὐτονόμη, nomen mul. q. d. *quæ ipsa intelligit*. α νόμος, ἔς, *mens*. θ. 977.

Αὐτός, ipse, ε. 268. 331. α. 69. θ. 72.

Αὐτοσχέδον, *prope*, idem quod *σχεδόν*. Adv. α. 190.

Αὐτοφυής, εος, ἔς, ὅ, ἡ. *sua sponte enatus*. ex αὐτός, & φύω, *gigno*. ε. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse. Αὐτῷ pro εαυτῷ. ε. 56. 291. 294.

Αὐτως, Adv. *frustra*, item *similiter*. pro ὁσαύτως. Th. αὐτός, ipse. ε. 402. 600.

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ενος, ὅ, *cerbix*. ε. 843.

Ἄφ', pro ἀπό, ab. α. 374. 392.

Ἄφατοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora viro- rum. ex ἀ priv. & φατός, *dicendus*. φημι, *dico*. ε. 3.

Ἀφαιρότατοι, *imbecillissimi*. Th. ἀφαιρός, ἔς, ὅ. *imbecillis*, ε. 584. φαῦρος *Dorice* pro φαῦλος *vilis*, *nullius pretii*. Attice *πλαῦρος*. α. est *intensivum* ἐπιτατικὸν ex ἄ- γαν.

Ἀφείλετο, abstulit 3. sing. α. 2. med. ab ἀφαιρῶμαι, *aufero*, hinc Ἀφελῶσα, *fig. part. α. 2. act.* ab ἀφαιρῶ, *aufero*. Th. αἰρέω, *capio*, ἔσω, p. ἤρηκα, α. 2. ἔϊλον. ε. 443. ε. 94.

Ἀφενος, ὅ, vel τὸ, *divitiæ ex anno anno collectæ*, πλῆθος ex multis annis. ε. 24. 635. ε. 112.

Ἀφθαρτος, *incorruptibilis*, idem quod ἀφθαρτος. Th. φθίω, ἔσω, vel φθίω *corrupto*. hinc ἀφθίτα μήδεα *perpetua consilia*, θ. 545. 389. 397.

Ἀφθονος, ε, *invidia carens*, copiosus. Th. φθόνος, ἔς, ὅ, *invidia*. ε. 118.

Ἀφίκετο, *rediit*, 3. sing. α. 2. med. & ἀφίκετε, 2. pl. α. 2. med. sic ἀφίκανται, 3. pl. α. 2. med.

- med. subj. verb. ἀφικνέομαι.
pervenio. Th. ἰκνέομαι, ve-
nio. f. ἵκωμαι. præf. ἵγμαι, a.
2. med. ἰκόμεν. α. 38. 378. 9.
652.
- Ἀφικτός, dives, poëtice pro ἀ-
φνεός. Th. ἀφνεός, divitiæ.
α. 453. 306. 9. 974.
- Ἀφραδίας, stultitiis. ab ἀφρα-
δής, *inconsultus*. Hinc regu-
lariter ἀφράδεια, pro quo
Ionic. ἀφραδία & ἀφραδίη,
imprudētia, inopia consilii.
Th. φράζω, dico. ε. 133. 328.
- Ἀφρογενεῖαν, ex spuma pro-
genitam, ab ἀφρός, spuma, &
γένος. hoc a γένωμαι, na-
scor. Epitheton Veneris.
Sed quinino metrum vide-
tur postulare ut sit ἀφρογε-
νῆ. 9. 196.
- Ἀφροδίτη, πτ, ἡ, Venus ita di-
cta quod e maris spuma or-
tum habuerit. ε. 65. 9. 989.
- Ἀφρός, ὤ, ὅ, spuma, α. 389. 9. 107.
- Ἀφρων, ονος, ὅ, ἡ, *amens*. ex α-
πρίν. & φρήν, ενός, ἡ, *mens*. ε.
208.
- Ἀφύαγμα, pro ἀφύσσω. α. 1. act.
infin. ab ἀφύω *haurio*. f.
σω. pro quo etiam dicitur
ἀφύσσω, ξω. ε. 611.
- Ἀχαιοί, Achivi, quasi ab ἄχος,
τος, τὸ, *maior, sollicitudo*. ε.
649.
- Ἀχελώϊος, υ, ὅ, *nomen fluvii*. 9.
340.
- Ἀχεύων, præf. part. *dolens*. ab
ἄχεύω, idem quod ἄχτω, f.
ἡσώ, *doleo*. Th. ἄχος, τος,
τὸ, *dolor*. ε. 397.

- Ἀχέων, præf. part. ab ἄχτω &
ἄχεύω, idem significant. α. 93.
- Ἀχθός, εος, τὸ, *pondus*. ε. 690.
- Ἀχιλλῆα. pro Ἀχιλλέα poëtice,
ab Ἀχιλλεύς, Achilles. q. d.
ἄχος τῷ λαῷ, *sollicitudo pro*
populo. 9. 1007.
- Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, *caligo*. α. 264.
- Ἀχνύμενος, part. præf. ab ἄχνω-
μαι, idem quod ἄχτω, do-
leo. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*.
maior. α. 435. ε. 613.
- ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. α. 457.
- Ἀχεῖος, *inutilis*. Th. χεῖα, ας,
ἡ, *necessitas, utilitas*. ε. 401.
- Ἀχεῖνός pro ἄχεῖος poëtice,
facta dialysi τῶν εἰ in ηῖ. ε.
295.
- Ἀψ. *retro*: item *statim*. Ad-
verb. ἀψί λέναι, *retroire*. α.
257. 9. 169.
- Ἀψευδέα, acc. sing. ab ἀψευ-
δής, εος, ὅ, ἡ, *mentiri nesci-*
us, verus. Th. ψεύδω, fallo,
facio mentiri. f. σω. pro-
pter dimensionem metri
hic legendum est ἀψευδῆ. 9.
233.
- Ἀψιν acc. sing. ab ἀψις, ἰδος, ἡ,
curvatura in rota. Th. ἄπλω,
necto. ε. 424.
- Ἀψορρός, *reciproci, resluentis*,
ab ἀψορρός. Dicitur et-
iam ἄψορρος, ex ἀψ, ad-
verbio *rursus*, & ρός *flu-*
xus, a verbo ῥέω *fluo*. in fut.
ῥεύσω. in præterito medio
ῥήσθαι, unde est ρός, υ, ὅ, &
contracte, ῥῶς, *fluxus, ροή*,
ἡς, ἡ. *idem*. item *fluentum*.
9. 776.

B.

ΒΑΐζοντ', præf. part. allo-
quentes pro βάζοντε, &
hoc pro βάζοντα, a βάζω,
loquor. f. ὦ & ξω p. χα at-
que ita ponitur accusativus
dualis pro accusativo plu-
rali. Sed videri posset
mendum, quia præcedit τῆς,
non τῶ. Tum pro ἐπέω: ef-
se potest ἐπέω, quod æque
usitatum est: confer Ὀδυσ.
δ. 597. Nulla est hic hujus
anomalix necessitas. ε. 184-
786.

Βαθύς, εἶα, ὁ profundus, a, nm.
Th. βάθος, εὐς, τὸ, profundi-
tas. α. 288.

Βαθυδίνη, aἰῶ. sing. βαθυδίνης, η,
ὁ, ἄ abens vortexes profun-
dos. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum
vortex, gurges, & βάθος,
profundus. ε. 169. θ. 133.
338.

Βαθυρρεῖται, Æolice pro βαθυ-
ρεῖται, a βαθυρεῖταις, η, ὁ, pro-
funde fluens, ex βάθος, pro-
fundus, & ρέω, fluo, σω. θ.
265.

Βαδυχαίτης, η, ὁ, qui densam ha-
bet casariem a χαίτη, ης, τὸ,
proprie juba in equo. per
metaph. coma, casaries. &
βάθος, εἶα, ὁ, profundus, den-
sus. θ. 977.

Βαίνοι, ascenderit, præf. opt. βαί-
νη. 3. præf. sub. verbi βαίνω,
co f. ἐήσομαι, p. ἐέκηκα, a. 2.
ἐέην. ε. 326. 569.

Βαρυεῶν, eunibus, Ionice
pro βαρυεῶν, gen. pl. part.

præf. f. g. a βαίνων, ὡσα, βαί-
νον. Th. βαίνω εὐ α. 232.

Βακόν, paulisper, a βακός, ὤ, ὁ, πα-
bus. prov. χάρις βακόνος ὅτι
δεῖ, gratia compendiosa con-
sequitur. confer ε. 141. h. c.
brevia sunt grata. ε. 416.

Βαλένης, acc. pl. a βάλλω, ὤ, ὁ,
glans. ε. 231.

Βάλεν, demisit. 3. sing. a. 2. ἀλ-
αβάλλω, jacio. f. λῶ. p. βέλη-
να, a. 2. ἔβαλον; & βάλοιο, 3.
sing. a. 2. med. opt. βάλλει,
præf. imperat. pass. pro
βάλλε, Ion. p. m. βέλοια.
βάλλ' α. 254. α. 384. ε. 432. 107.
295.

Βαρεῖαν, accus. sing. βαρεῖς, εἶα, ὁ,
gravis, Them. βαρεῖς, εὐς, τὸ,
pondus, onus. ε. 118.

Βαρυῖται, gravatur, a βαρύθω
idem quod βαρύομαι, gravor,
a βαρεῖς, gravis. Them. βάρος
onus. ε. 213.

Βαρυκτύπος, η, ὁ, gravistrepus,
graviter fremens a κτύπω,
factum ex τυπέω, resono.
Th. τύπτω, verbero. ε. 79. θ.
818.

Βασιλευμέν, præf. inf. Ion. pro
βασιλεύειν. a βασιλεύω, impe-
ro f. σω. Th. βασιλεύς, εὐς, ὁ,
Rex. θ. 883.

Βασιλεύς, εὐς, ὁ, Rex, q. d. βάσις τῷ
λαῷ, fundamentum populi.
βασιλεῖος, Poëtice pro βασιλέ-
ος. θ. 886. βασιλεῦς. dat. pl. ε.
200.

Βασιλήϊον, regale pro βασιλεῖον,
Poëtica dialysi, a βασιλεύς,
Rex. ε. 125.

Βασιληῖα, accus. sing. α βασι-
ληῖ, **ιδ**, η, regius, a, um.
adjective capitur. 2. 462.
892.

Βεβαῖτες, stantes. α βᾶω (pro
βαίω, eo) præt. βέβακα. part.
præt. βεβαῖς per syncopen
τῷ κάππα, vel crafīn, pro
βεβηκῶς. Vide in βαίω, α.
307.

Βελεθω, ingravescens, præ-
med. part. g. f. a **βελθω**, *sum*
gravis. f. **βελω**, præ. med.
βελθω, α. 160.

Βέλια, tela, acc. pl. a Βέλος, το, το, telum. 9. 684.

Βέλτερον, melius, a βέλτερος.
 ποῦτις pro βελτίων, comp.
 ab ἀγαθός, bonus. superl.
 βέλτιστος, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci re-
gis Ephyræ filius, inclyto
decore conspicuus, & vir-
tute maxima. Vide supra
Ἀργεῖφόντης. §. 325

Βένθρα, acc. pl. α **βένθος**, *εος*, τὸ, profunditas. Th. **βάθος**, *εος*, τὸ, idem. §. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβησαν, 3. pl. a.2. act. a βαίνει, co. Vide βαίνει. s. 152.

Βήαρς, vallibus, & βήαρον,
dat. pl. Ion. Th. βήαται, αι,
balles. hinc βηαρίεις, εντος, ε,
faltuosus. v. 108. 387. 9. 860.
865.

Βάσις, ingrediens, part. a. 2.
act. a βίημι. Th. βαίνα, eo.
Vide βαίνα. α. 323.

Βίβλος, οἶνος, vinum Bibli-
num, posset videri vinum

Theologicum. Tzetzes ait.
ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου Θρακίας,
a vite Thraciæ, quæ dicta
fuit βιβλία. ε. 587.

Βῆ Ion. pro βία, *vis, fortitudo.*
 Fortitudo Herculis, h. e.
 fortis Hercules, βίηφι, φῖ est
 paragoge poetica & reddit
 vocem ἀκλιτον, quamvis in
 dativo ἰῶτα subscriptum
 maneat. r. 147. a. 75. 9. 496.
 882.

B:G,β18,δ,vita.ε,31.314.599.

Βίωσις, victus, gen. Ion. pro
βίωτι, a βίωτος, u, ó, vita. Th.
βίω, vita. s. 299. 474. 9.
605.

Βλαβερὸς, ὤ, ὁ, noxius, αβλά-
πτω, ψω, lexo. s. 363.

βλάπτῃ. 3. pers. præs. sub. verbi
βλάπτω, f. ψω, lxxdō, noceo,
p. φα. α. 2. ἔβλαβον. ᾱ. 1. ἔβλα-
ψα, hinc α. 1. part. βλάψας. ε.
256. 281. 191. 9. 89.

Βλεφάρων, gen.pl. α βλεφάρων, η,
τὸ, *palpebra*. α.7.9.10.

Βλοσυροῖς, *terribilis*, gen. Ion.
 pro βλοσυρῷ, a βλοσυρός, ὁ, *terribilis aspectu*. ὁ τὸ βλάμ-
 μα ὑποσύρων, Th. σύρων, ῥῷ,
traho. α. 147. 175.

Βοῶ, reboat, nempe echo in syl-
va. 3. sing. præf. α βοῶ, f. ἤσω,
clamo. ε. 509.

Bauroi, Boeotii, nomen gentile.
a boum pastu. α. 24.

Βολῶν, *iētūkt.* a gen. pl. Ἄεol
pro βολῶν, a βολή, ἦς, ἡ,
ictus. Th. βάλλω, jacio. 9.683.

Βορέας, pro **Βορέν**. **Æolice**,
a| **Βορέας**, **Latine**, **Boreas**.
Νόρδ

Πορδωίνδ / & πορέω, Ion.
pro πορέν, acc. πορέν, pro
αν. ε. 504. θ. 379. 870.

Βόσκουσι, pascunt, a βοόσκω, f.
ήσω, p. βεβοόσκῃκα. θ. 595.

Βότερες, υος, ὁ, botrus, κβα, acc.
pl. βότερας. ε. 609. α. 294.

Βυκόλος, υ, & Dorice βυκύλος,
bubulcus, hinc βυκόλλας,
armenta boum. θ. 445. ex
βῦς, bos, & κόλον, τὸ, cibus.
θ. 293.

Βύδορα, bobus nocentes, a sing.
βύδορος, ὁ υγιή. boves exco-
rians. ex βῦς & δέρω exco-
rio. ε. 502.

Βυλεύσαντι, dat. sing. a i. part.
a βυλεύω, consilium do, f. εύ-
σω. Them. Ευλή, consilium.
ε. 264.

Βύλημι, 2. sing. præf. medii. Io-
nes formant secundam sin-
gularē a tertia βύληται
extrito τῇ τ. atque ita pro
βύλη usurpant βύλημι, a
βύλομαι, βύλει, volo f. ήσο-
μαι, p. βεβύλημαι, a. i. pass.
ἔβυληθην. ε. 645.

Βυλήσιν, βυλήσι, dat. pl. Ion. a
βυλή, ής, ή, consilium. ε. 16.
79. 9. 318.

Βῦς, Dorice, βῶς, ὁ, ή, bos, vac-
ca, g. βοός, acc. βῦν, βοετ.
dat. pl. βυσιν, & βοέσσιν. gen.
pl. βοῶν, pro una syllaba, acc.
pl. βῦς, & βοάς. ε. 346. 404.

Βόων, clamabant. pro βόων,
3. pl. imperf. aēt. a βοάω, ω.
clamo. f. ήσω. α. 243.

Βοῶπις, ιδ@, ή. cui bovini sunt
oculi & magni, ideoq; ve-

nusti. ex βῦς, & ὦψ, ὠπὰς, i.
oculus. Th. ὀπτομαι, video.
p. m. ὄπα. θ. 355.

Βωτῆν, præf. inf. a βωτῆω, bo-
bus agitis aro. a βῦς, βοός,
bos, & ὠθίω, f. ήσω, & ὠσῃ,
trudo, pello. ε. 389.

Βράδιον, tardius, a βραδύς, τος.
ὁ tardus. Comp. βραδύτε-
ρος & βράδων pro βραδίον.
Superl. βραδύτατος & βρά-
διστος. ε. 526.

Βράχε, 3. sing. a. 2. aēt. βράχω,
sonum & strepitum edo, ver-
bum ὀνοματοποιημένον. α.
423.

Βριάει, 3. pers. ind. verb. βρι-
άω, f. άσω, robustum red-
do, potens sum. ε. 5. 9. 447.

Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριά-
ρεος, υ, ὁ, nomen viri, quar-
tæ simplicium. ex βρι par-
ticula intensiva valde, &
ἄρης Mars. q. d. valde mar-
tius. θ. 714. 817.

Βρίθων, implere. Vide supra
βεβριθῆα. βριθόμενος, ab eo-
dem verbo derivatur. ε. 464.
α. 300.

Βρισάρεματος, υ, ὁ, qui gravat
currum, ex βρίθω, gravo, &
ἄρμα, τος, τὸ, currus. α. 441.

Βροντή, ή, tonitru. Βροντής, υ, ὁ,
nomen viri. vel Cyclopi.
hinc βροντάω, ήσω, tono. 9.
72. 458. 140. 845.

Βρότ@, υ, humanus, hinc &
ἑροτήπιος. idem. Th. ἑροτός,
υ, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. a ἑροτόει,
sanie respersus, a βρότος, sa-
nies,

nies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem a βροτός, quod sæpius legitur in plurali numero βροτοί, mortales. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. a βροτός, ὅ, mortalis. ε. 24. 212. ὁ. 218.

Βροτολογόν, hominum pestem, a λογός, ὅ, ὅ, perniciosus, pestis, & βροτός, ὅ, ὅ, mortalis. α. 333. 435.

Βρώσις, εως, ἡ, cibus, a βρώσκω, βιβρώσκω *confumo*, comedo. f. βρώσκω. p. βέβρωκα. præt. pass. βέβρωμαι. unde est βρώμα αὐλικόν, Hofbislein. a βέβρωσαι est βρώσις, εως, ἡ, *esca*. item *tinea*. βρώσις. ὁ. 797. α. 395.

Βυροδομεύων, mentibus altis meditans, a βυροδομεύω proprie *profunde struo*, *fundamenta probe jacio*, quod inprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compositum ex βυρός, ὅ, ὅ, *Ionice* pro βυθός, ὅ, ὅ, *fundum pars ima*; & δομεύω, pro δομέω, *edifico*. Th. δέμω *struo*. in præt. med. δέδομα, unde est δόμος, ὅ, ὅ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμός, ὅ, ὅ, ara. ab Hebr. מִזְבֵּחַ altare in excelsis constructum ab idololatriis. prov. φίλος μέχρι βωμῶν, *amicus usque ad aras*. α. 70. ε. 135. ὁ. 4

Γ.

Γαῖ, pro γαῖα, seu γαίη ἡ, terra, tellus. gen. γαίης Jon. pro γαίας. ὁ. 117. ε. 19. 70. 161. ὁ. 147. 427.

Γαίηχος, ὅ, ὅ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῆχος, & γαῆχος, ex γαῖα. terra, & ἔχω, contineo. ὁ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, lac. ε. 588.

Γαλαξία, nomen proprium mul. ὁ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. ὁ. 250.

Γαλήνη, nomen mul. ὁ. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. a γαμβρός, ὅ, ὅ, gener. ὁ. 818.

Γαμεῖν, præt. inf. verbi γαμέω f. ἡσώ, uxorem duco, ε. 697,

Γαμετή, uxor, *nupta*; at γαμέτης, ὅ, ὅ, *maritus*. Th. γαμέω, ὅ, uxorem duco ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο γαμοῖτο, *nubant*. præt. opt. pass. a γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμος, ὁ, vel γάμοι, οἱ, *nuptiæ*. ε. 695. ὁ. 603.

Γαμψώνυχες, nom. pl. a γαμψώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus, Th. κάμπτω. f. ψω, p. φα, *flecto*, incurvo, & ὄνυξ, *unguis*. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστήρ, ἐς, ἡ. γαστέρες, ventres fruges consumere nati. ὁ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.

Γε.

Βορρῶνδ / & **βορέω**, Ion. pro **βορέω**, acc. **βορέην**, pro **αν.** ε. 504. θ. 379. 870.
Βόσκει, pascunt, a **βόσκω**, f. **ήσω**, p. **βεβόσκηκα**. θ. 595.
Βότευς, υος, δ, **botrus**, **υβα**, acc. pl. **βότευας**. ε. 609. α. 294.
Βυκύλος, υ, & Dorice **βυκύλος**, bubulcus, hinc **βυκολίας**, armenta boum. θ. 445. ex **βῦς**, bos, & **κόλον**, τὸ, cibus. θ. 293.
Βύδορα, *bobus nocentes*, a sing. **βύδορος**, ὁ καὶ ἦ. boves excorians. ex **βῦς** & **δέρω** excorior. ε. 502.
Βυλεύσαντι, dat. sing. a i. part. a **βυλεύω**, *consilium do*, f. **εύσω**. Them. **βυλή**, consilium. ε. 264.
Βύλημι, 2. sing. præf. medii. Iones formant secundam singularem a tertia **βύληται** extrito τῷ τ. atque ita pro **βύλη** usurpant **βύλημι**, a **βύλομαι**, **βύλει**, volo f. **ήσομαι**, p. **βεβύλημαι**, a. i. pass. **ἔβυλήθην**. ε. 645.
Βυλήσιν, **βυλήσι**, dat. pl. Ion. a **βυλή**, ἡς, ἦ, consilium. ε. 16. 79. 9. 318.
Βῦς, Dorice, **βῶς**, ὁ, ἦ, bos, vacca, g. **βοός**, acc. **βῦν**, *bovem*. dat. pl. **βυσὶν**, & **βόεσσιν**. gen. pl. **βοῶν**, pro una syllaba, acc. pl. **βῦς**, & **βόας**. ε. 346. 404.
Βόων, clamabant. pro **βέων**, 3. pl. imperf. aet. a **βοάω**, αἶ. clamo. f. **ήτω**. α. 243.
Βοώπις, ὁ, ἦ, cui bovini sunt oculi & magni, ideoq; ve-

nusti. ex **βῦς**, & **ὤψ**, ὀπίς, i. oculus. Th. **ὀπταμοι**, video. p. m. **ὀπα**. θ. 355.
Βωτῆν, præf. inf. a **βωτῆω**, *bo-* bus agitat. aro. a **βῦς**, βοί, bos, & **ὠθίω**, f. **ήσω**, & **ὠν**, trudo, pello. ε. 389.
Βράδιον, tardius, a **βραδύς**, ὁ, ὁ tardus. Comp. **βραδύτιρος** & **βράδων** pro **βραδίων**. Superl. **βραδύτατος** & **βράδισος**. ε. 526.
Βράχε, 3. sing. a. 2. aet. **βράχην**, *sonum & strepitum edo*, verbum ὀνομασθεποποιημένον. α. 423.
Βριάει, 3. pers. ind. verb. **βριάω**, f. **άσω**, robustum red-do, potens sum. ε. 5. 9. 447.
Βριάρεως, α, ὁ, Attice pro **βριάρος**, υ, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium. ex **βρι** particula intensiva *valde*, & **ἄρης** *Mars*. q. d. valde martius. θ. 714. 817.
Βρίθειν, implere. Vide supra **βεβριθῆα**. **βριθόμενος**, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.
Βρισάρεματος, υ, ὁ, *qui gravat currum*, ex **βρίθω**, gravo, & **ἄρμα**, τος, τὸ, currus. α. 441.
Βροντή, ἦ, tonitru. **βροντής**, ὤ, ὁ, nomen viri. vel Cyclopi. hinc **βροντάω**, ἡσω, tonō. 9. 72. 458. 140. 845.
Βρότε, α, *humani*, hinc & **ερωτήσιος**. idem. Th. **ερωτός**, ὤ, ὁ, mortalis. ε. 15. 414.
Βροτόεντα, acc. sing. a **ερωτός**, *sanie respersus*, a **βρότος**, *fanies*,

nies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem a βροτός, quod sæpius legitur in plurali numero βροτοί, mortales. α. 367.

Βροτοῖς, dat. plur. a βροτός, ὤ, mortalis. ε. 24. 212. Ὡ. 218.

Βροτολογόν, hominum pestem, a λογός, ὤ, ὅ, perniciēs, pestis, & βροτός, ὤ, ὅ, mortalis. α. 333. 435.

Βρώσις, εἰς, ἡ, cibus, a βρώσκω, βιβρώσκω *confuto*, comedo. f. βρώσκω. p. βέβρωκα. præt. pass. βέβρωμαι. unde est βρώμα αὐλικόν, Hofbistlein. a βέβρωσαι est βρώσις, εἰς, ἡ, *esca*. item *linia*. βρώσις. Ὡ. 797. α. 395.

Βυροδομεύων, mentibus altis meditans, a βυροδομεύω proprie *profunde struo*, *fundamenta probe jacio*, quod imprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compositum ex βυρός, ὤ, ὅ, *Ionice* pro βυθός, ὤ, ὅ, *fundum pars ima*; & δομεύω, pro δαμέω, *edifico*. Th. δέμω *struo*. in præt. med. δέδομα, unde est δόμος, ὤ, ὅ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμός, ὤ, ὅ, ara. ab Hebr. מִזְבֵּחַ altare in excelsis exstructum ab idololatrīs. prov. φίλος μέχρι βωμῶν, *amicus usque ad aras*. α. 70. ε. 135. Ὡ. 4.

Γ.

Γαῖ, pro γαῖα, seu γαῖη ἡ, terra, tellus. gen. γαῖης Jon. pro γαίας. Ὡ. 117. ε. 19. 70161. Ὡ. 147. 427.

Γαῖοχος, ὤ, ὅ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαῖοχος, & γαῖχος, ex γαῖα. terra, & ἔχω, contineo. Ὡ. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, *lac*. ε. 588.

Γαλαξάουρη, nomen proprium mul. Ὡ. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. Ὡ. 250.

Γαλήνη, nomen mul. Ὡ. 244.

Γαμβρόν, acc. sing. a γαμβρός, ὤ, ὅ, gener. Ὡ. 818.

Γαμεῖν, præt. inf. verbi γαμέω f. ἡσώ, uxorem duco, ε. 697.

Γαμετή, uxor, *nupta*; at γαμέτης, ὤ, ὅ, *maritus*. Th. γαμέω, ὤ, uxorem duco ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο γαμοῖτο, *nubant*. præt. opt. pass. a γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμω, ὅ, vel γάμοι, εἰ, *nuptiæ*. ε. 695. Ὡ. 603.

Γαμψάνυχες, nom. pl. a γαμψάνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus, Th. κάμπτω. f. ψω, p. φα, *flecto*, incurvo, & ὄνυξ, *unguis*. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γατήρ, ἐρ, ἡ. γατέρες, ventres fruges consumere nati. Ὡ. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.

Γδ.

Γεγάατι, 3. pl. præt. med. a γάω, in præt. med. γέγκα. Th. γείνομαι. gignor. s. 108.

Γεῖνατ', pro γείνατο, produxit. a. i. med. in prima persona, ἐγηνάμην. & γείνασθαι, a. i. med. infinit. γενόμεθ' & γείνεσθ' imperf. med. Th. γείνομαι, nascor. §. 185. & 82. s. 769. α. 88. 49. & c.

Γείτων, οὗ, ὁ γεινῆς, quasi ex γέα, terra, & ἑτης, u, ὅ, sodalis, amicus. q. d. γείτονες, sodales ejusdem telluris. accus. sing. γείτονα, & γείτοσι, dat. pl. s. 23. 398. 699.

Γελά, 3. perf. præf. a γελάω, rideo, f. άσω. γελῶντες, pl. num. præf. part. Poëtice pro γελῶντες. posito o antea, & retracto accentu. §. 40. α. 283.

Γενεή, generatio, ἡ, Ion. pro γενεά. Th. γείνομαι, gignor. s. 282. §. 871. α. 55.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. §. 610.

Γένεα Ion. pro γένε, & hoc pro ἐγένε, a. 2. med. fuisse, ab ἐγενόμην, u, ετο. Th. γείνομαι, sum, nascor, f. 2. γενήσομαι. p. γεγέννημαι, a. i. m. ἐγηνείμην. §. 657.

Γέννα, acc. pl. a γέννον, u, τὸ mentum, maxilla. Th. γένυς, υ, ἡ mentum. α. 167. 418.

Γένετ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. T. γείνομαι, sum, nascor. §. 115.

Γένοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt.

γέντα, pro γένετο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum γένοντο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γείνομαι. §. 199.

Γενετή, ἡς, ἡ, partus, generatio Th. γείνομαι, nascor. §. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. sub. γενέσθαι, a. 2. m. inf. a γείνομαι sum, fut. i. pass. γενηθήσομαι, p. m. γέγονα. s. 88. 342.

Γένος, εος, τὸ, genus. a γείνομαι, nascor. s. 11. 109.

Γεράσας, dat. pl. Ion. & Poët. a γέρας, γέρας, αος, & ως, τὸ, τιμῆς. §. 449.

Γέρας, u, ἡ, grus, §. 449.

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, δονητός, τιμῆς. gen. pl. γεράων. s. 125. §. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, a γέρων, οντος, ὁ, senex. §. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflectitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. §. 679. s. 561.

Γηθήσας, a. i. part. a γηθέω, f. ἡσθω, gaudeo, lætor. Dorice γαθήω, unde Latinorum gaudeo. hinc γηθήσεν, a. i. ind. act. Ion. α. 116. §. 173. s. 474.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. i. act. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε, Ion. & Poët. ab ἐγῆμα, pro ἐγάμεσα. Th. γαμέω, ἡσθω, uxorem ducō, γῆμαι, a. i. act. infin. γῆμης, a. i. sub. §. 604. 960. s. 699.

Γηραιός, ὅς, ὁ, senex, a γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, senectus, s. 376.

γῆρας, dat. pl. Poëticus, a γῆρας, γῆραν, senescens. vel γῆρας, est a. i. part. pro γῆρας, a γῆρας, senesco, unde ἐγῆρας. est & hinc per syncopen ἐγῆρας, sicut pro ἐγάμῃσα, ἔγῃμα. Th. γῆρας ατος, τὸ senectus. ε. 186.

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus. ἐπὶ γῆρας ἰκέσθαι, ad senectutem pervenire. dat. γῆρας. ε. 703. 92.

Γῆραςκοντας, senescentes, acc. pl. præf. part. a γῆραςκω, consenescere, f. ἄσω, p. γεγῆρακα. Γῆραςκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Th. γῆρας, ατος, τὰ, senectus ε. 183.

Γῆροκόμοιο, gen. Ion. a γῆροκόμος, qui curat & alit aliquem in senectute. a γῆρας, ατος, τὸ, senectus, & κατέω, ὡ f. ἔσω, curam gero. ε. 605.

Γῆρουνη, accus. sing. a Γῆρουνός, εος, ὅ, nomen viri ε. 287. 309.

Γῆρῦετ', conqueritur, pro γῆρῦεμαι, a γῆρῦομαι, conqueror. Th. γῆρως, υας, ἡ, βοχ, guttur. ε. 258.

Γῆς. ε. 106. 807.

Γυάντων, g. pl. a γύγας, ατος, ὅ, gigas. a γῆ & γάω. Nam terræ filii dicuntur. ε. 50. 185.

Γίνοθαι. præf. inf. active capitur, generare scil. debet. Alii legunt γείνοθαι a. i. m. inf. a γείνομαι, gignor. Vide γένετ'. ε. 791.

Γίνετ', imperf. pass. Ion. a γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præf. part. a γίνομαι, nascor. ε. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γινώσομαι. p. ἔγνωνκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2. imperat. γινώθι. præf. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. ε. 144.

Γλαυκὴν, accus. singul. ab Adj. γλαυκός, ἡ, ὄν, cæsius, glaucus. ε. 440.

Γλαυκίῳ, Poëtice pro γλαυκίῳ, præf. part. a γλαυκίῳ, ὦ, & Poëtice γλαυκίῳ, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὀράω, ὀρῶ, Poëtice dicitur ὀρώω. Th. γλαυκός, ὦ, ὅ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκονόμη, nomen proprium mul. ε. 256.

Γλαυκῶπις, ἰδός, ἡ cæsius habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκός, cæsius, & ὦψ, ὠπός, ὅ, bulbus, acc. γλαυκῶπιν, & γλαυκῶπιδα. Them. ὀπτομαι, video. ε. 72. ε. 13.

Γλάφῃ, 3. præf. ind. verb. γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρός, ὦ, ὅ, cavus: a γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. ε. 297.

Γλαφὺ pro γλαφυρόν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὄν, dulcis, a γλυκύς, εος, ὅ, dulcis. ε. 97. α. 331.

Γλώττη, & Att. Γλώτλη, lingua:
ἡ. dat. pl. Jon. γλώττησι, pro
γλώτταις. §. 83. & 826.

Γναμπλοῖσι, dat. plur. Jonic. a
γναμπλός, incurvus, hoc a
γνάμπλω, incurvo. Th. κάμ-
πλω, flecto. ε. 203.

Γνώ, pro ἔγνω, cognovit, 3.
pers. a. 2. ind. a γινώσκω, co-
gnosco, f. γινώσσομαι, p. ἔγνω-
κα, a. 2. ἔγνων. §. 551.

Γόμφου, dat. pl. Jonic. a γόμ-
φος, ὁ, cuneus clavus. ε. 429

Γονῦσιν, dat. pl. a γονεύς, ἑ, ὁ,
parens γονῆ dat. sing. a γονῆ,
ἡ, ἡ genitura Th. γίνομαι,
gignor, ε. 233. & 731.

Γόνυ, soboles, generatio.
Th. γίνομαι, gignor. ε. 495.

Γοργύς, acc. plur. a γοργός, ὁ, ὁ,
velox. θ. 274. α. 237.

Γοργύς, gen. sing. pro Γοργό, a
Γοργώ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, nomen
mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci fi-
liz, Medusa, Sthenyo & Eu-
ryale, a γοργών, ὄν, ὁ, ὁ, no-
men animalis noxii in A-
frica. α. 230.

Γόνατα, acc. pl. & γόναθ', pro
γόνατα, a γόνυ, τὸ, genu. in
genit. τῷ γόνυ & γόναϊ,
& γυνός. ε. 585. §. 460.

Γυνόισιν, dat. pl. a γυνός, ferti-
lis, Jonica epenth. pro γό-
νυ, hoc a γονῆ, ἡ, genitura.
Th. γίνομαι, gignor. §. 54.

Γυνοπαχὺς, ἑ, ὁ καὶ ἡ, genita
pinguis. ex γόνυ genu, & πα-
χὺς, ἑ, ὁ. crassus. α. 266.

Γραιάς, nomen mul. a γραιά, ας,

ἡ, avis betula, idem quod
γραιῦς, αὐός, ἡ. §. 270.

Γρηῖκον. Nom. propr. §. 342.

Γυάλοις, dat. pl. jugis a γύαλοι,
ἡ, τὸ, cavitas. §. 499.

Γύγης ἡ γύγη, nomen mul. §.
149. ε. 66.

Γύν, dentale a γύης, ἡ, ὁ, den-
tale in aratro. at γύν seu
γόν, Jonic. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, a γυῖ-
ον, ἡ, τὸ, membrum. §. 592.

Γυόκορ, ἡ, ὁ, membra depa-
scens, ex γυῖον, ἡ, τὸ, mem-
brum, & κορέω, idem κορέν-
νυμι, satio, item depascor.
Qui depascitur, ille satia-
tur. ε. 66.

Γυωθής, mutilatus. a. i. part.
pass. a γυιόω, f. ὠσω, clau-
dum reddo, membra fran-
go. Them. γῦον, ἡ, τὸ, mem-
brum §. 838.

Γυμνόν, acc. a γυμνός, ὁ, ὁ, nu-
dus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. i. part.
pass. a γυμνός, denudo Th.
γυμνός, ὁ, ὁ, nudus. α. 334.
460.

Γυναϊκίω, muliebri, dat. sing. a
γυναϊκή, ἡ, ὁ, muliebris.
hinc & γυναϊκίον, ἡ, τὸ, gy-
naecium, locus interior in
ædibus, in quo solæ mulie-
res versabantur. Th. γυνή,
ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνή, ἡ, mulier, adolescentula,
genit. γυναϊκός, dat. γυναι-
κί, accus. γυναῖκα, voc. ὦ
γύναι, dat. plur. γυναιξί. ε.
94. 700. §. 513.

Δ.

ΔΑΪ, dat. sing. pro δαΐδι per apocopen, a δαΐς, ιδ@, ἡ, *puḡna*. Th. est δαΐν, uro. §. 650.

Δαιδαλέϊα, Gen. Poëticus pro δαιδαλέν, a δαιδάλι@, *artificiosus*; derivatur a Δαΐδαλ@, υ, ὅ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse a δαΐν, *scio*. α. 334. 460. 137.

Δαΐδαν, gen. pl. a δαΐς, ιδ@, ἡ. *fax*. Them. δαΐν proprie uro. α. 275.

Δαΐετο, imperf. Ion. a δαΐομαι, *divido*, *partior*. Th. δαΐν, *divido*. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ Deus, quasi δαΐμων. α. 94. δαΐμονα. §. 991. hinc δαυμόνι@, *bene-randus*, unde δαυμόνι pro δαυμόνι in vocat. §. 655. & δαυμονή, pro δαυμονία, Ionice. §. 655.

Δαΐτα, acc. sing. a δαΐς, δαΐτες, ἡ, *cibus*, *epulum*. δαΐτι. in acc. plur. δαΐτας. a δαΐν, *epulum præbeo*. α. 340. 720. 940. §. 802.

Δαΐφρων, *prudens*, *bellicosus*. gen. δαΐφρον@, ex δαΐν, *disco*, vel *divido*, & φρῆν, *enōs*, ἡ, *mens*. α. 119. ι. 652.

Δάκν, 3. sing. α. 2. Ion. pro ἔδακν, *momordit*. a δάκνω, *mordeo*. f. δάξομαι. p. δέδηχα. α. 2. ἔδακον. α. 1. pass. ἔδύχθη. α. 2. pass. ἔδάκην, §. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υ@, το, *lacryma*: hinc δακρυόεις, εν-τ@, *lacrymosus*. α. 132. 270. §. 227.

Δαλῦ, genit. a δαλός, ὦ, ὅ, *titio*. Th. δαΐν, uro. ι. 703.

Δαμαζόμεν@, præf. part. a δαμάζω, *edomo*. δαμάσας, poë-tice pro δαμάσας part. α. 1. act. Th. δαμάω, *domo*. §. 865. 490. α. 11.

Δάμασι. α. 1. Ion. a δαμάω, *do-mo*. f. άσων. ι. 857.

Δαμέντες, part. α. 2. pass. *domi-ti*. a δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμῆναι. α. 2. pass. infin. δάμναται, *domat*. præf. a δάμναμαι. Th. δαμάω, *domo*. ι. 151. §. 464. 122.

Δανάης, ἡ Δανῆ, ης, *nomen mul.* α. 216.

Δαναΐδης, *filius Danai*. *Nomen patronymicum*. Filii a patribus sua acceperunt nomina. a Δαναός, *Danaus*. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus*. Them. δαπανάω, ὦ, f. ήσων, *confu-mo*. ι. 721.

Δάσαντρο, 3. pl. α. 1. med. indic. poë-tice pro ἰδάσαντρο. au-gmentum abjicitur & σί-γμα duplicatur. a δάζο-μαι, *divido*. f. σομαι, α. 1. m. ἰδασάμεν, hinc δασσά-μεν@ & δάσσασθαι. hinc δασμός *distributio*. item *tributum*, quod penditur ab hostibus, Brand, Schas-ung. Th. δαΐν, *divido*.

R

§. 112.

9. 112. 537. 425. ε. 444.

Δασυτέρων. gen. pl. a δασύτε-
ρος, hirsutum pectus ha-
bens, ex δασός densus, &
τέρων, u. τὸ, pectus ε. 512.

Δατέσθαι, præt. inf. pass. di-
vidi, pro δατέσθαι, exem-
plaria habent δατέσθαι, α
pro ε. a δατέσθαι, divider. Th.
δαίω, divido. ε. 765. 9. 606.

Δάφνης, genit. a δάφνη, ης, ἡ.
laurus, ε. 433. 9. 30.

Δαφνοειδής, valde funestus, ru-
ber, seu δαφνοειδής, ἡ, ὃν, cedis
avidus. ex δα, quæ particula
per se nihil significat, sed
in compositione auget, &
φένω, occido. ε. 159. & 250.

Δ', vel δὲ autem, vero. Sæpe
subjungitur particulæ μὲν,
vim adversativam habens
ε. 10. 13, 24. 34. 37. &c.

Δέδασθαι, attributa est, perf.
pass. ind. a δάζομαι, divi-
do, partior. f. δάσασθαι.
part. pass. δέδασθαι. Th.
δαίω, divido. 9. 789.

Δεδήκει, ardebat. 3. sing. plusq.
perf. med. pro έδεδήκει, a δαίω.
uro. præt. med. δέδχα. pl.
perf. έδεδήκειν, α. 155.

Δεδμημένοι, præt. part. pass.
domiti, a δέμω domo, f. δειμῶ.
p. δέδμηκα, præt. pass. δέδμη-
μαι. aor. 2. έδάμην. hinc in
infinit. δαμῆσαι, & δαμῆ-
μεναι. ε. 116. Them. δαμάω
domo.

Δεδοκιμμένος, observatus, a δο-
κάω, observo. f. ήσω. δο-
κάω, f. άσω, observo. α. 214.

Δεδορκώς, intuens, præt. med.
part. a δέρνω, video, α. 1.
9ρακῶ. aor. 2. έδρακον. α. 1.
pass. έδέρχθην, p. m. δέδορ-
κα. α. 145.

Δεδίξεται, perterrebit. 3. sing.
fut. med. Poët. a δαδίττομαι,
terreo. f. έξομαι. Th. δέδα
f. εφ. timeo. α. 111.

Δειδιότες, metuentes, part.
præt. med. a δάδω timeo,
præterito med. δέδια &
δίδικα, poëtice, unde part.
δειδιώς. α. 248.

Δεικνύν, 3. indicat. δέκων, per
apocopen pro δέκνυσι. 3.
perf. sing. ind. a δέκνυμι,
idem quod δεικνύω. f. δέξα.
p. χα ε. 449. 524. 500.

Δειλός, ὁ, timidus a δάδω, ti-
meo. ε. 711. 183. 212.

Δήμῳ, u. ὁ, nomen viri, a δά-
δω timeo α. 195. 463. 9. 934.

Δεινός, ἡ, ἄν, terribilis, gravis.
δειναῖο poëtice pro δεινῷ,
δεινῆς pro δειναῖς. 9. 829. δει-
νοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δει-
νότατος, acerrimus. super-
lat. ε. 367. α. 71. 129. 9. 138.
155.

Δεινοί, nom. pl. graves aspe-
ctui. ex δεινός gravis, & ὤψ
ὄπος, ὁ, facies. Th. ὄπτομαι,
video. At ὄψ, ὄπος, ἡ, vox.
α. 250.

Δείξω, f. 1. δέξαι. α. 1. inf. 2.
δύκνυμι, ostendo. f. ξω. p.
χα ε. 646. 610.

Δειπνήσας, α. 1. part. a δειπνέω.
caho. f. ήσω. Th. δειπνον, u,
τὸ, caena. ε. 440.

Δειπνο-

Δειπνολέχης, comessatricis, gen. sing. g. f. pro **δειπνολέχης**. Adjectiva enim composita sunt g. c. **δειπνολέχος**, u, ὅ, ἡ proprie *qui convivii insidiatur*, h. e. qui convivia caprat, commessator, vel quia accurate illa observat, aut loco suo curat, ex **δειπνόν** cōna, convivium, & **λέχος**, u, ὅ, *insidia*. ε. 702.

Δειπνόν, u, τὸ, convivium. ε. 207.

Δειρὴν, accus. sing. a **δειρὴ**, ἥς ἡ, *collum*, vel **δέρυ**. α. 391. 9. 727.

Δέκα, unde est **δέκατος**, *decimus*. f. g. **δεκάτη**. ε. 610. 9. 726. 789. 803.

Δεκάδερ, dat. sing. a **δεκάδερ**, *qui decem palmorum est*, ex **δέκα** *decem*, & **δῆρον**, u, τὸ, *palmus*, donum. ε. 424.

Δελφῖν, nom. pl. a **δελφίν**, seu **δελφίς**, ἴνος, *delphin*. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ, *ἀκαίτον* & indeclinabile. 9. 260.

Δέμνια, τὰ, *subilia maritorum*, a **δέμνιον**, u, τὸ, *stratum*, lectus. a **δέμω**, *edormo*. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. a **δένδρεω**, u, τὸ, *arbor*, *lignum* poet. pro **δένδρον**, sic **ἀδελφεός** pro **ἀδελφός**, *frater*. 9. 216. ε. 581.

Δέξατο, a. 1. med. Ion. pro **δέξατο**, a **δέχομαι**, *recipio*. f. **δέχομαι**. p. **δέδωκα**. α. 1. m. **δέξαμην**, 9. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερός, α, ἐν, **Δεξιτερῷ**, dat. sing. pro **δεξιτερῷ** Ionice a **δεξιὰ**, *dextra manus*: **παρὰ τὸ δεχασθαι**, fut. **δέξομαι**, 9. 179.

Δέος, **δέιος**, τὸ *timor*, Th. **δέδω**, f. σω. *timeo*. p. **δέδωκα**, **δέδωκα** & **δέδια**. 9. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. aet. pro **δέον**, *ligabant*, a **δέω**, *vincio*, f. ἥσω. α. 291.

Δερκίζοντα, pro **δερκίζοντι**, *aspiciunt*, a **δερκίζομαι**, *ἀμα*, & poetice **δερκίζομαι**. Th. **δέρκα**, *video*. α. 236. 9. 911.

Δερκομένη, *tuentes*, praes. part. dualis numeri, a **δερκόμενος**, **δερκομένη**, gen. Ion. **δερκομένων**, f. g. pl. num. Aeolice pro **δερκομένων**, a **δερκομένη**, praes. part. idem quod **δέρκα**, seu **δέρκαμαι**, *videor*. 9. 910. 828. α. 236. 167.

Δέρμα, *cor*, τὸ, *culis*, a **δέρω**, *excorio*. Th. **δέρμας**, *cor*, τὸ, *pellis*, *corium*. ε. 511.

Δισμένον, *manipulans*, praes. part. a **δισμέω**, idem quod **δισμέω** & **δισμέω**, *ligo*. a **δισμός**, u, ὅ, *vinculum*. Th. **δέω**, *ligo*. ε. 497.

Δισμῷ, gen. sing. a **δισμός**, u, ὅ, *vinculum*, & in pl. **δισμοί** vel **δισμὰ**, hinc **δισμέω** *vincio*. Th. **δέω**, *ligo*. α. 43. 9. 501.

Δύνει, 3. sing. a. 1. aet. subj. a **δύνω**, *humesco*, *rige*. f. **έυσω**. ε. 554.

Διόντε, huc, agere. adv. hostantis; a sing. δῶρο, huc, hunc in locum. ε. 2.

Διόταρος, ὁ, secundus. ε. 126, 141. §. 47.

Δίχεται, 3. sing. a δέχομαι, capio, f. δέχομαι, p. δέδρυμαι, §. 800.

Δή, sane, jam. in carmine modo postponitur, modo proponitur, ε. 2. δή τότε, jam tum. §. 643.

Διῖα, διῖ, adverb. a διῖν, diu. §. 623.

Διότιτος, genit. a διότις, ἡ-τος, ἡ, pugna, a διήδης hostilis. & ἡδὲ ἀδάλω, κρο, ὁ. 662. 852.

Διμήτης, nomen idoli, q. d. γῆ μήτης, Ceres, διμήτης, διμήτης, διμήτης, §. 454. μ. 2. ε. 298.

Διμός, ὁ, ὁ, adeps, pinguedo. Vide in διμός, ε, ὁ, populus. §. 538. 541.

Διμός, ὁ, ὁ, populus. ε. 259. §. 971.

Δήνεια, acc. pl. consilia, a διῖος, εος, τὸ, consilium, saframentum. Chaldaice dena meditari alii habent μή-τια. §. 236.

Δήρ. §. 888.

Δήρα. Iam. §. 883.

Διῖον, acc. sing. a διῖος, ὁ, ἡ, lis, contentio, hinc διῖαίω, pugno. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Διῖον, diu, adverbialiter usurpatur pro διῖν, §. 629.

Διῖς, a. i. ind. Ion. pro διῖς, legabit. διῖσαςθαι, a. i. med.

inf. a διῖν, ἡγο. §. 615. α. 540.

Δή τοι sane. §. 1014.

Διῖον, fut. i. activ. infim. a διῖον populus, occido. pro quo Poetæ etiam διῖον a διῖον vel διῖον hostilis. Th. est δαίω, κρο, ὁ, α. 67.

Διῖ, ἡ, acc. sing. a διῖς, διῖς, διῖ, vocat. διῖ, Jupiter. διῖ. §. 468. ε. 52.

Διῖ, præpositio, διῖ εὐλας, ex consiliis, διῖ θεῖος, per Thraciam. ε. 13. 35. §. 398.

Διῖ, divina, h. e. præstantissima. a διῖς, διῖς, Jupiter, α. 338. §. 376.

Διῖς, part. a. 2. acc. infim. a διῖς, transeo, f. διῖς, p. διῖς, a. 2. part. εἰς. §. 292.

Διῖ, transierit. a. 2. acc. subj. διῖ. Th. διῖ, ε. 738.

Διῖ, 3. perf. ind. sing. pers. ex διῖ & διῖ, Th. διῖ, ἡ, ὁ, ὁ, ὁ, §. 517.

Διῖ, a. i. ind. Dicitur etiam διῖς, ὁ, a διῖς, traduco, transmittito. ε. 77. 68.

Διῖς, 1. perf. pl. præf. sub. a διῖς, discerno. Th. διῖς, f. διῖς, scerno, judico, p. διῖς. a. i. ἐκ-να. ε. 35. §. 85.

Διῖς, adverb. perpetua, ex διῖ, ἀνά, & διῖς, αἰῶν, τὸ, terminus. q. d. penitus (διῖ intendit significatio- nem) ad finem. ε. 234. §. 402.

Διῖ, acc. a διῖς, αἰῶν, divinus, bonus. Th. διῖς, διῖς, Jupi-

Jupiter, α. 287. ε. 477.
Διασπιδνᾶς, dissipant. 3. pl. prael. act. a διασπιδνῆμι, dissipo, ad formam ἴσμι, Th. est σπιδᾶν, σπιδᾶζω, & σπιδνῆμι *dispergo*, f. ἴσμι. 9. 875.
Διδάξῃς, α. 1. sub. a διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. διδάξαχα, α. 1. διδάξα, α. 1. pass. διδάσκηθῃ. ε. 697.
Διδασκῆσαι, α. 1. act. infin. verbi διδάσκω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.
Διδῶ, dat. pro δίδωσι, a δίδωμι, Th. δίδωμι, do, f. δῶσω, p. δέδωκα, α. 2. ἴδων, ας, α, α. 328. 279. 636. 9. 219.
Διδυμῶν, geminos, dualis num. a διδυμῶν, σιν, pro διδυμῶν, εἰ καὶ ἡ. geminus. α. 49.
Διεδάσκατο, distribuit, 3. sing. α. 1. med. a διεδάζω, ε poëtice duplicatur. sic διεδάσας, *divisisti*, 2. sing. α. 1. med. pro διεδάσσω, Ionice ω mutatur in α. Th. δαίω, divido. 9. 544. 885.
Διέκνω, constitutum erat, imperf. med. a διέκνυμι, constitutus sum. Th. κῆμι, f. κήσμαι, jaceo. α. 20.
Διέλοντο, pro διέλαντο. 3. pl. α. 2. med. a διέρω, divido, f. ἴσμι, p. διέρηκα, α. 2. λον, Th. αἰρώ, eligo. ε. 112.
Διερῆν, humidam, acc. a διερῆς, humidus. Th. δαίω, f. αἰώ, humecto, ε. 458.
Διέταξε, disposuit, α. 1. ind.

verbi διατάσσω, vel τῶ, ordine. Th. τάσσω, vel τῶ, f. ἔσω. p. τέταχα. α. 1. ἔταξα, ε. 274. θ. 74.
Διευκύναντο, destinarunt. 3. pl. α. 1. med. διευκύναν, certis signis probo, f. αἶν, α. 1. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, αἶν, τὸ, signum, ε. 395.
Δίζωμαι, inquirere, prael. med. infinit. a δίζημι, quero, fut. διζήσομαι. Th. διζω, quero. ε. 601. 426.
Διῶ, divina, a Ζεύς. Jupiter. θ. 260. 866.
Διηνεκέσσω, longis, dativ. pl. poëticus, a διηνεκής: ex δια & ἡναικός, εἰ καὶ ἡ, perpetuus. διηνεκώς, prolixè. θ. 627. 812.
Διῖ, dat. sing. a Ζεύς. vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.
Δίκαιος, justus. ε. 268. & δίκαι' per apostrophen. ε. 278.
Δικαιότερον, justius, comp. a δίκαιος, justus. Th. δίκη. ε. 457.
Δίκας, acc. pl. a δίκη, ἡ, jus, fac. δίκας, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, justus. & δίκαι' per apostrophen pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.
Δικάσσω, α. 1. act. infin. pro δικάσαι, a δικάζω, jus dico, Th. δίκη, jus, ἡ. ε. 39.
Διόμην, vertere, prael. inf. Ion. pro Aeolico δινέμεναι communiter δινῆν, a δινέω, probao, f. ἴσμι, a δίνω, ἡ, vortex. ε. 596.
Διόνοντας, accus. pl. a δινῆς, εἶσα,

ῥοα, ὄν, vorticosus, a, um,
 α δίνη, ἡς, ἡ, vortex, gurgies.
 θ. 337.

Δίνης, dat. pl. Ionic. pro δι-
 ναις, α δίνη, vortex. θ. 791.

Διόν, adverb. e loco, a Jove.

Th. Ζεύς, Διός, Jupiter. α. 763.

Διός, Jovis. gen. α Ζεύς, Jupi-
 ter. Vocat. α Ζεῦ. α. 4. 36. &c.

Δίων, ἡ δία, diſus, a, um. Th.
 Ζεῦ. θ. 991

Διόγνητος, a Jove generatus,
 generosus; ex Διός & γνήτος
 pro γνήτος. Th. γίνομαι na-
 ſcor, f. γενέσθαι, p. γεγένη-
 καί. α. 340.

Διοτρεφής, a Jove nutriti, a
 διοτρεφής, ἑός, ὅ καὶ ἡ, ex Διός,
 & τρέφω, αλο, f. ψω, p. τέτρε-
 φα. α. 2. ἔτρεφον, p. m. τέτρε-
 φα. θ. 962. 82. α. 118.

Δις, bis, adverb. α. 709. 299.

Δίφρυ, gen. ſing. α δίφρυς, (q.
 δίφρυς) ὤ, ὅ, locus in cur-
 ru, ubi auriga & parabates
 ſedebant. per ſyn. memb.
 κυρτός, α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶα, inquirens, pr. part.
 f. g. α διφῶα, φῶα, f. ἄωα. α.
 377.

Δίχ', pro, δίχα ſcorſim. Th. eſt
 δις, bis. α. 166.

Διώνυσος, Bacchus, quia, quum
 naſceretur, femur Διός ἔνυ-
 ξεν, ut habet fabula genti-
 lis. Propter metrum τὸ ε
 duplicatur & ο mutatur in
 ω. α. 400. α. 612. 9. 941.

Διάνη, nomen Idoli Ethnici.
 q. d. Διός ἀνασσα, Jovis regi-
 na. θ. 17. 353.

Διαιδῦσα, & per apoſtroph.
 διαιδῦς, a. i. part. f. g. domi-
 ta, α δέμω, (pro δαμάω. do-
 mo.) fut. δέμω. præt. act. δι-
 δέμωα. præt. paſſ. δέδωκα, ὡα, ται. Hinc α. ν. paſſ. διδά-
 ſκω, ἡς, ἡ. Vide ſupra δαμά-
 ται. α. 48. θ. 1060.

Διμῶα, acc. pl. α διμῶα, ὡα, ὅ,
 ſervus domitus; in dat. pl.
 διμῶσι & διμῶσσι & διμῶες, ὤ,
 ὅ, idem quod διμῶα. Th. eſt
 δαμάω domo. α. 428. 457. 595.
 764. α. 39. 276.

Δνοφρετός, ἡ, ὄν, tenebroſus, δυ-
 φρεῖν, dat. pl. (Ion.) α δυό-
 φρος, ὤ, ὅ, tenebræ, caligo. θ.
 107. 736. 807. 826.

Δοιᾶ, δαιῶ, & δαιῶι, pluralis &
 dual. numeri tantum. Poë-
 tice pro δύο, vel δύο, δαι.
 α. 430.

Δοῖεν, 3. pl. a. i. opt. pro δέηται
 α δέωμι. f. δέω, do. α. 189.

Δοιῶ dual. num. Vide δαιᾶ. α.
 234.

Δουρεύων, infidiatur, part. præt.
 verbi δουρεύω, obſervo. f. εὐ-
 σω. Th. δοκάω, f. ἄω, ob-
 ſervo. α. 333. 487.

Δόλην, acc. ſing. α δόλη, do-
 loſus. δόλην ἐπὶ τέχνῃ, doleſa
 arte. Them. δόλη, ὤ, ὅ, do-
 lus, fraus. θ. 166. 540.

Δόληχ', λανγας, per apoſt. pro
 δόληχᾶ, acc. pl. n. g. α δολι-
 χός, ἡ, ὄν, θ. 186.

Δολοφρονέω, f. ἡσώ, φροῖτο fra-
 dei. α δόλη, & φροῖτο mens.
 θ. 550.

Δόλην, dat. ſing. α δόλη, ὤ, ὅ,
 do-

dolus. v. 83. θ. 889.

Δολωθῆς, a. i. part. a δολέω, *dolos machinor*, circumvenio. θ. 494.

Δόμεν, dare. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, Dorice pro δῶναι. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων. ως, ωι. v. 352.

Δόμος, u, ὅ, domus, a δέμομαι. *adifico*. præt. med. δέδομα. 9. 386. hinc δέμονδε, domum versus. v. 96. α. 38.

Δορυσσοί, hastarum concussori, a δορυσσοίς, ex δόρυ, lancea, & σοίς, a σίω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δός, a. 2. imperat. ut & δότε date, a δίδωμι, do, f. δώσω. a. 2. ἔδων. v. 451. hinc δόσις, δόσιν, munus. θ. 93. 104.

Δότηρα, datrix, a δοτήρ, ἥρως, dator. ὅ. Th. δίδωμι. v. 354. α. 131.

Δῆπος, u, ὅ, fragor, strepitus. 9. 70. 703.

Δῆρα, ligna, acc. pl. pro δέρετα per apocopen, & hoc pro δέρετα a δόρυ, δέρετες, & δυρός, lignum, dat. δέρετα, δυρί. v. 454. 805.

Δοχμηθῆς, sese obliquans, a. i. part. pass. a δοχμέω. Th. δοχμός, ἡ, ὄν, obliquus. α. 389.

Δράκοντες, gen. a δράκων, ὄντος, ὅ, draco. α. 144. θ. 322.

Δράκων, aspiciunt, pro ἔδρακων, 3. pl. 2. 2. act. a δέρεω, video, in α. 2. ἔδρακων, facta

metathesi ἔδρακων, p. m. δέδορα. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num. a δράκων, ὄντος, ὅ, draco. α. 233.

Δράκων, ὄντος, ὅ, draco. dat. pl. δράκυσσι. 9. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. *falcis*, a δρεπάνη. idem δρεπανον, u, τὸ, a δρέπω, τειρο, f. δρέψω. hinc δρέψασθαι, a. i. med. inf. α. 292. θ. 31. 362.

Δρέψασθαι. Vide in Δρεπάνας. Δρημῆν, acerbam, a δρημύς, ἡ, ὅ, proprie acris gustu seu sapore, per metaph. gravis, molestus. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. a δρύαλος, est nomen viri, qui quercibus satis habet, α. 187.

Δρύαντια, acc. sing. a δρύας, ἄντος, ὅ, nomen viri, a δρύς, υὸς, ἡ, quercus. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρύς, υὸς, ἡ, quercus. in acc. δρῶν. hinc δρύα, acc. a δρύον. u, τὸ, nemus, quercetum v. 230. 528. θ. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. 9. 248.

Δύναμις, ιως, ἡ, potentia. dat. δυνάμει, a δύναμις, possunt. in 2. sing. δύνασαι, ad formam κερματισμ. f. δυνήσομαι.

Δύναι, Ionice pro δύνῃ, 2. sing. præs. med. subj. usitate δύνῃ. a. i. pass. ἔδυνασθην. θ. 420. v. 348. 213. α. 121.

Δύνω, 3. perf. ind. præs. pro δύνωσι, ingrediuntur, a δύω, δύνω, & δύνω, fubeo. f. δύσω,

ρ. δίδουα, α. 3. ἔδω, α. 11. α. 151. ε. 614.

Δύη, 3. pers. præf. sub. verb. δύω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter. δύο. δύο Attice; gen. dual. δυῶν, f. δυῶν, διατρεῖν, dat. pl. δυοῖ. α. 112. ε. 12.

Δύσαι, α. 1. inf. aët. verbi δύω, subeo. f. σω, p. δάδουα. α. 1. ἔδουα. α. 1. inf. aët. δύσαι, pro ἀπιδύσαι, per τμήσιν. α. 329.

Δυσχεγύς, molestæ. pl. num, ἀδυσχεγύς, εἶδος, molestus, ex δυσ, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque *difficilis*, & ἀλγῶ, curo, f. ξῶ. ε. 504. 9. 652.

Δυσκέλας, α. 6, ἦ, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. Th. κέλας, α. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100. ε. 194.

Δυσνομία, acc. Ion. a δυσνομία, Ion. α. mutatur in η. proprie *mala legum institutio*. item *licentia*, qua qui utuntur, difficulter se legibus subjiciunt, jugum legum excutunt. ex δυσ, & νόμος, lex. hoc a νέμω, tribuo. 9. 330.

Δυσπύμας, gravis accessio. proprie *trajectio difficilis*. ex δυσ & πύμας, verbi πύμας. f. ψη, mitto. ε. 720. 4. 440.

Δύσσει, inducere, Poëtice pro δύσει, Ionice, & hoc pro δύσει, εἶδος, præf. med. imperat. a δύω. fut. med. δύσειμι. unde formant novum verbum δύσειμι, ἰπιδύω. ἔδυσέμεν, α. 1.

εἶδος, inducere. Th. δύσει, vel δύω, subeo. α. 108.

Δυσσεμνάν, gen. pl. Æol. 3. f. pro δυσσεμνάν. præf. part. 2 δύσειμι, mergor. idem quod δύω & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμιος, ominoso, gen. sing. Ion. a δύσειμι, mali ominis. ex δυσ, & φῆμι, vel φῆμι, dico. ε. 733.

Δυσφρονέω, præf. part. 2 δυσφρονέω, animum abjicio, agre fero. ex δυσ, & φρονέω, mens. 9. 102.

Δυσφροσύνη, gen. pl. Æol. a δυσφρονέω, animi agritudo, ex δυσ, & φρονέω, mens, animus. 9. 528.

Δυσανύμην, gen. sing. a δυσανύμην, inauspicatus. ex δυσ, & ἄνυμην, nomen, cui est infaustum nomen. 9. 171.

Δωδεκάτη, duodecima, δωδεκαταῖς, duodecim, & duodecim annorum, a δωδεκαταῖς, duodecim. ex δύω, & δέκα, decem. ε. 749. 774. 789.

Δωδεκάμηνον. ex δωδεκάμηνον, duodecim, & μήν, μῆνας, ὁ μηνσίς. ε. 750.

Δῶ, (δῶ, δῶς, δῶ) 3. sing. a. 2. aët. subj. a δίδωμι, do. ε. 352. 6. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα, decem. α. 162.

Δῶν, dederit, Attice, pro δῶν, α. 2. opt. aët. a δίδωμι, do. Vide δέμεν. ε. 355.

Δῶν, dedit, pro δῶν, & hoc pro ἔδωκεν, apocope Poëtica, δῶκεν, pro ἔδωκεν, 3. pl. α. 1.

a. i. aēt. indicat. ab δάωκα.
Th. δίδωμι, do. a. 400. i.
739. §. 504.

Δῶμα, αἰ, τὸ, domus, pro δέ-
μαμα, a δέμω, exstruo. §.
410. i. 8. 81. δάματ', pro
δάματα. §. 114.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, u, τὸ,
donum, δάροις, dat. pl. i.
612. a. 47.

Δωρίς, δωρίδ, ἡ, nomen mul.
§. 350. 241.

Δωροφάγος, acc. pl. a δωροφά-
γος, donivorus. Duo turpis-
sima vitia in iudice, ἡ δωρο-
φάγος καὶ ἡ προσπολιτεία.
dicitur δωροφάγος, qui de-
vorat dona, qui bovem ha-
bet in lingua. Active capi-
tur, & proinde acutus est in
penultima. Tzetzes intelli-
git τὴν ἐν τῷ λαμβάνον δῶρα
διαζώντας, qui ex illis lat-
gitionibus bibunt. ad quam
pestem e medio tollendam
stipendia erant constituen-
da illis iudicibus digna. ex
δῶρον, donum, & φάγω, edo,
comedo. §. 39. 219. 261.

Δῶς, donum, indeclinabile
Poët. idem quod δέος. Th.
δίδωμι, do. i. 354.

Δῶσω, dabo, fut. i. aēt. a δίδωμι.
Vide in δέμω, i. 57. 176.

Δῶτε, datori, dat. cas. usitati-
us δότης, u, ὁ, dator. Th. δι-
δωμι, do. i. 353.

Δωτῆς, nom. pl. a δωτήρ, do-
nator, a δίδωμι, do, δωτῆς
δάων, datores bonorum. ma-
lo δωτῆς δάων, scil. δω-

δαῶν ubi δάων est gen. pl. g.
f. pro δῶν. Vide infra δάων.
§. 46. III. 633.

Δωτὴ, εἰ, ἡ, nomen mul. §.
248.

Δῶσι, a. 2. sub pro δῶσι, Poë-
tice, nova τῷ ὠ μεγάλες ἰ-
πιδίαι. verb. δίδωμι, do.
§. 222.

Ε.

Εἶ, ipsum, acc. ab εἶ, οἶ, εἶδὲ δ
λάθω, neque ipsum latet. a.
266. a. 359. §. 332.

Εἶ, 3. pers. ind. ab εἶναι, sino,
permitto, f. εἶσθαι, p. εἶσθαι.
i. 340. §. 772.

Εἶναι, bonorum. vitiose vide-
tur quibusdam scribi δάων
pro εἶναι Æolice, ab εἶς, ἡ, ὄν,
suus. Magis arridet iis ana-
lysis, qua deducitur ab εἶς,
εἶ, ὄν, idem quod εἶς, vel
ἡ, bonus, subintelligi po-
test δωτῶν, a δωτῆς, donum.
Sed pace illorum, subintel-
ligi etiam potest in δάων
(pro εἶναι Æolic:) τὸ δωτῶν.
Nam omne donum per se
intelligitur esse bonum.
Deus vero dator & largitor
donorum suorum, h. e. quæ
ab ipso proveniunt & non
aliunde. Deinde dubitamus
etiam, utrum εἶς, ἡ, ὄν, pro
εἶς sit vox, proba, nec ne.
Desideramus hic autorita-
tem: εἶς, vero εἶ, ὄν, suus,
a, u, esse usitatissima, ne-
mo, qui Græcas Bibliothe-
cas vel per transennam in-
spexit, ignorare potest.

Verius ergo per spiritum asperum scribitur *ἔαω*, quam per spiritum tenuem. §. 46.

ἔαγε, 3. sing. præt. med. pro *ἤγε*, fractus fuit, verbi *ἀγνυμι*, vel *ἀγω* frango, p. m. *ἤγα* & *ἔαγα*, solutione *η* in *αι*. aor. 1. *ἤξα* & *ἔαξα*, aor. 2. pass. *ἤγην* & *ἔαγην*. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive. i. 532.

ἔαρ, *ἔαρ* ☉, τὸ, ver, contracte *ἦρ*, unde Latinorum. *ver*. i. 475. 567.

ἔασαι, *relinque*, a. 1. inf. act. ab *ἔάω*. i. 340.

ἔασιν, Ion. pro *ἔσσι*, sunt, ab *ἔμι*, sum. i. 728. b. 95.

ἑαυτῇ, dat. *sibi*, ab *ἑαυτῷ*, *ἑαυτῆς* *sui*. §. 126.

ἑβδόμη, *ἑβδόμη* *ἱερὸν ἡμᾶς*, septima dies, sacra dies. ab *ἑπτὰ*, septem. i. 768.

ἑβδομάτη, poëtice pro *ἑβδόμη*. i. 803.

ἔβη, 3. sing. a. 2. act. a *βαίνω*, eo, incedo. f. *βήσομαι*. p. *βέβηκα*, a. 1. med. *ἔβησάμην*.

ἐκ δ' ἔβη, pro *ἐξέβη* δέ, per tmesin. a. 338. §. 194.

ἔβησατο, *pēr vim ademit*, a. 1. med. a *βιάω*. Them. *βία*, ἡ. §. 423.

ἔβλευσε, a. 1. ind. 2. *βελεύω*, consiliū agito. f. *σω*. Th. *βέλη*, consiliū. §. 389.

ἔβον *τητε*, a. 1. ind. a *βροντάω*, *βροντῶ*. Th. *ἔβον* *τητε* *τονιτῆ*. i. 839.

ἔγγυάλιξεν, 3. sing. a. 1. act. indic. ab *ἔγγυαλίζω*, f. *ἴσω*, vel *ἴξω*, in manus do, a *γίνομαι*, *ἔγγυαλίζω*, seu *βολα*, idem quod *ἔγχερίζω*. §. 485.

ἔγγος, & *ἔγγύθι*, poët. comp. *ἔγγύτερος*, superl. *ἔγγύτατος*, proximus. i. 447. 386.

ἔγένοντο, 3. pl. imperf. a *γίνομαι* *gignor*, nascor. *ἔγίνατε*, 3. sing. a. 1. med. a. 2. m. *ἔγενόμην*, u. 3. plur. *ἔγένοντο*. i. 17. §. 46. III. 240.

ἔγχευ, *excitat*. 3. pers. præs. ind. ab *ἔγχεω*, excito. *ἔγχεσθην*, 3. dual. imperf. pass. poëtice, augmento abiectione pro *ἤγειρεσθην*, f. *εἰρῶ*. p. *ἤγερεκα*, & Attice *ἔγῃγερεκα*. a. 1. *ἤγειρα*. i. 20. a. 176.

ἔγχεσσε, pro *ἔγχεσσε*. a. 1. act. a *γίλλω*. *video*. i. 59.

ἔγκατα, τὰ, *intestina*. §. 538.

ἔγκάτθετο, condidit, per syncope, pro *ἔγκατέθετο*. 3. pers. sing. a. 2. m. verbi *ἔγκατατίθηναι*, condo, depono, in Th. *τίθηναι* pono. a. 2. med. *ἔθεμην*, σο, το. §. 487. 899.

ἔγκαταλήπων, *relinquens*, præs. part. Th. *λήπω*, linquo, f. *ψω*, p. *φα*, p. m. *άλειπα*, a. 2. m. *ἔλιπον*. i. 376.

ἔγκυρσαι, illapsus, a. 1. part. ab *ἔγκύρω*, incido, f. *ἔγκύρω*, a. 1. act. *ἐνέκυρσαι*. Th. *κύρω*, f. *Ἄεol*. *κύρω*, incido. i. 214.

ἔγνω, pers. ind. a. 2. *scipuit*.

tan-

- tanquam a γνῆμι. Th. γνῆ-
σκω, fut. 1. γνῆσομαι. a. 2. ἔ-
γνων, a. 2. ἔγνων. a. 216.
ἔγχε, a. 2. ἔγχε, τό, lancea, dat.
ἔγχε, dat. pl. ἔγχεσιν. a. 135.
190.
ἔγχρῃον, domesticum, in eo
loco ubi habitas, ex ἐν, &
χρῆ, ὅ, locus. a. 342.
ἔγω, ego ἔγωγε, Attice, & ἔ-
γω, Dorice. a. 10. 652. 680.
ἔδωκ', redit, pro ἔδωκε, 3. sing.
a. 2. a. 2. δῶκεν, redit, mor-
deo, f. δέχομαι, p. δέδωχα. a. 2.
ἔδωκεν. a. 449.
ἔδωκεν, a. 1. a. 2. Poëtica
pro ἔδωκεν, a. δῶκεν, do-
mo. a. 408. 6. 332.
ἔδωκεν, a. 2. plur.
aor. 1. m. pro ἔδωκεν.
Poëtz duplicant ε, metro
id postulante. a. δέχομαι,
divido. ἔδωκεν, destinabit.
Th. δῶκεν, divido. a. 37. 9.
530.
ἔδωκεν, a. 2. per. present. ab
ἔδωκεν. 9. 535.
ἔδωκεν, suscepit; a. 1. med. a
δέχομαι, capio, f. δέχομαι. p.
δέδομαι. 9. 479.
ἔδωκεν, alligarunt, a. 1. a. δῶκεν,
ligo, f. δῶκεν, & δῶκεν, præt.
pass. δέδομαι. 9. 718.
ἔδωκεν, docuerunt, 3. pers.
pl. a. 1. a. 2. verbi δίδωσκω,
doceo, f. δῶκεν, p. δέδωχα, a. 1.
ἔδωκεν. a. 660. 9. 22.
ἔδωκεν, 3. pers. pl. imperf. pro
ἔδωκεν, a. δῶκεν, pro δίδωμι,
do. Vide δέδομαι, a. 138.
ἔδωκεν, pro ἔδωκεν, a. 2. 3. plur. a

- δίδωμι, do. 9. 30.
ἔδωκεν, agitabatur, imperf.
pass. Th. δῶκεν, f. ἔδωκεν, a. 237.
ἔδωκεν, a. 2. ἔδωκεν, τό, sedes. Th. ἔδω-
κεν, f. ἔδωκεν, sedeo. a. 203.
9. 117.
ἔδωκεν, edunt, præt. ind. ἔδωκεν, e-
do, p. ἔδωκεν. cetera tempo-
ra non sunt in usu. 9. 640.
ἔδωκεν, Ion. pro ἔδωκεν, sella, ἔ-
Th. ἔδωκεν, sedeo. 9. 386.
ἔδωκεν, sedem habent, 3. pl.
ind. pass. pro ἔδωκεν, ab
ἔδωκεν, ὅ, poëtica ἔδωκεν.
Th. ἔδωκεν, f. ἔδωκεν, sedeo.
9. 388.
ἔδωκεν, 3. pl. imperf. a. δῶ-
κεν, possum. Vide supra
δύναμις. a. 133.
ἔδωκεν, imperf. induit, a. δῶκεν.
Vide in περὶ ἔδωκεν. a. 124.
ἔδωκεν, gen. sing. ab ἔδωκεν, ci-
bus, Th. ἔδωκεν, edo. a. 591.
ἔδωκεν, dedit. a. 1. verbi δίδω-
μι, do, f. δῶκεν, p. δέδωχα. a. 2.
ἔδωκεν, a. 2. 277. 92. a. 125.
ἔδωκεν, a. 1. ind. a. δῶκεν,
f. ἔδωκεν. dono. Th. δῶκεν, ὅ,
τό, donum. a. 82.
ἔδωκεν, a. 1. vel 2. pro ἔδωκεν, pros-
thesi poëtica. ἔδωκεν. 3. pl.
a. 1. Th. ἔδωκεν, dico a. 1. ἔδωκεν.
a. 2. imperat, ἔδωκεν. a. 86. 6. 24.
ἔδωκεν, ἔδωκεν, pro ἔδωκεν, per
ἔδωκεν poëticam, f. ἔδωκεν, a. 1. 145.
ἔδωκεν, appetit. præt. ind.
verb. ἔδωκεν, cupio. hinc
ἔδωκεν, τό, desiderium. a. 379.
a. 36.
ἔδωκεν, præt. imperat. pro ἔδωκεν

- γῆ, *cohibe*, ab ἐτρέγω, pro ἄργω,
arceo, f. ξω ε. 333. θ. 751.
Ἐέρην, pro ἔρεν, *ros*. α. 395.
Ἐζες, *ferrebat*, 3. pers. imperf.
act. a ζῆν, *ferveo*. θ. 695. 847.
Ἐζόμενον, *sedentem*, part. præs.
verbi ἕζομαι, *sedeo*. f. ἐδύ-
μου. ε. 591. 724.
Ἐζον, *vivebant*, 3. pl. imperf.
act. a ζῶν, poet. pro ζᾶν, ὦ,
vivo, f. ζῆσιν p. ἕζικα. ε. 112.
Ἐν, *erat* vel *fuit*, poet. pro
ἦν, imperf. verbi εἰμι, *sum*, ε.
11. 117.
Ἐν, *suam*, acc. ab ἐός, ἦ, ὅν, *su-*
us, α, *um*, ab ἔ, *sui*. θ. 487. 890.
Ἐνθά, poetica pro ἔθα, pro
ἦθα & hoc pro ἦ, & est a.
2. sub ὦ, ἦ, & poet. ἔα, ἔης.
Ἐ, est Aeolica paragoge.
Th. εἰμι, *sum*. ε. 312. 515.
Ἐ pro ἔ, ob seq. aspiratam.
Ἐ est adverb. significans,
adhuc. α. 50.
Ἐέλαι, vel ἔλαι, *volo*, f. ἐλᾶν-
σαι, p. τελέλαια. ἐτέλειαι, 2.
pers. præs. sub. pro ἔλῃς
per paragogen Aeol. ἐλᾶν-
σι, vel ἐτέλειαν, 3. pers. sing.
sub. præs. Ion. pro ἔλῃ. ε.
207. 266. 390. 666. 9. 430.
Ἐελημὸς, *voluntarius*, ab ἐτέ-
λαι. *volo*. ε. 118.
Ἐέντα, *ponunt*, 3. pl. a. 2. m. ἔ-
τέμην, πο, τα, ἀτέμην, *pono*.
ε. 510. α. 261. θ. 805.
Ἐήσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθην,
posui. ἔθην, α. 1. ind. a τέθην-
σαι. ε. 74. 817. θ. 400. 974.
Ἐβλας, *communuit*, a. 1. ind.

3. pers. sing. a ἐλάω. ἔσιν.
frango. α. 140.
Ἐδόνον, *deposcebant*, 3. pl.
imperf. a δέναν, *epulor*. ε.
ἦσιν. Th. δέναν, α, ἦ, *epu-*
lum. ε. 112.
Ἐτρέφει, *innutrit* est. a. 1.
pass. pro ἐτρέφειν, quia for-
matur a τρέφω: alioqui
scribitur, quoties sequitur
litera aspirata, prout in vo-
ce ἐτρέφω videre est. a τρέ-
φω, αλο, f. ψω. p. φα. α. 2.
ἐτρέφον. p. π. ἐτρέφα. θ. 192.
Ἐδύκον, *furebat*, imperf. a δυ-
νάμ. idem quod Th. δύναι, *in-*
petu feror. f. ὕσιν. α. 210. 256.
Ἐ, si. ε. 106. 270. α. 358.
Εἶα, vera dat. sing. pro ἔα, ἔ
ab ἔα, ε, ἔ, ver. ε. 460.
Ἐαρινός, *vernus*, α, *um*, dat. pl.
ἔαρινόσι, ab ἔα, ver. ε. 680.
θ. 279.
Ἐάσας, *reliquit* a. 1. act. ab ἔαν,
fino. f. ἔάσω. p. ἔακα. α. 414.
Ἐάτω, pro ἦνται: Ion. *sedent*, 3.
pl. ind. præs. verbi ἕμαι, ἕσιν.
sedeo. imperf. ἕμην, ἕσο, 2.
612.
Ἐίβεται, *distillat*, 3. præs. ind.
poëtice pro λίβεται, ἔβεται,
Ion. pro λείβεται. Th. λίβω.
f. ψω. *libo*, *fundo*. θ. 910.
Ἐἴθ, ε, ἔ, forma, dat. ἔ-
θι, ἔθιν. Th. ἔθω, *video*. f.
ἔσιν, αοτ. 2. ἔθον & ἔθω. ε.
63. α. 5. θ. 153.
Ἐίδας, ἔιδας, pro ἔδηναι, ἔ-
ιδας, perf. part. act. ἔδην, vel ἔδην-
μι, *scio*, f. ἔδην, p. ἔδηναι.
ε. 54.

- ε. 54. 519. 9. 313. 887.
Εἶμι, ἔμης, ἔμῃ, præs. opt. ab ἔμι, sum. ε. 296. 346. 9. 128.
Εἶτα, statim. adverb. Poëticum. 1. 688.
Εἰκάδι, viginti, dat. sing. Th. ἑκοστὶ, viginti, unde est ἑκάς, ἄδϙ, ἦ, numerus complectens viginti, acc. ἑκάδα. ε. 790. 818.
Εἶκ, siquidem. ε. 643.
Εἶκε, præs. imperat. cede, ab ἔκω, similis sum. Item, cedo. f. ἔω. α. 353.
Εἰκέλϙ, ἔ, ὅ, similis. Them. ἔκω, f. ἔω, similis sum. ἔκην pro ἔλκην, 3. dual. imper. act. ab ἔκω, f. ἔω, similis sum. α. 300. 322. 451.
Εἰκτὴν ἑκατὸς sunt, Poëtica pro ἑκατὸν, ab ἔκω, similis sum. α. 300.
Εἰκῶτα, similes. part. præs. act. g. f. ab ἔκω. f. ἔκω, p. ἔκα, (pro ἔκα) inde ἑκάς, ἦ, ε. α. 206.
Εἶλε, cepit, α. 2. act. ab αἰρέω, capio, f. ἔω, p. ἔρεκα, α. 2. ἔλεον, α. 2. med. ἔλόμην, ε, ετο. ε. 154. α. 139. 9. 315.
Εἰλάθυα, ας, ἦ, Lucina, Dea quæ parientibus opituletur. eadem etiam vocatur Ἐλευθώ, ab ελευθύω, venio. 9. 922.
Εἰλγμένϙ, inortus, perf. part. ab ἔλγω, volvo. Th. ἔλγω, f. ἔσω, verso. 9. 791.
Εἰλιπόδας, cupipedes, ab εἰλίπους, ados, flexipes, ex ἔλω pro quo usitatum αἰρέω fle-

- στο, & πὺς, ποδός, pes. dat. pl. εἰλιπόδεσσι, Ion. ε. 793. θ. 290. 983.
Εἰλύφαζε, resplendebat, imperf. ab ἔλυφάζω, verso. Dicitur etiam ἔλυφάω, ὦ, circumbolbo, inbolbo, ἔλυφώντες Poëtica pro ἔλυφώντες, & hoc pro ἔλυφόντες. Th. ἔλεω, verso. α. 275. 9. 692.
Εἴμαρτο, fato decretum erat, 3. perf. pl. perf. pass. Att. α. μέρω, divido, partior, f. μερῶ. p. μέμαρκα. præt. pass. μέμαρμαι, Att. ἔμαρμαι cum spiritu aspero, quæ subum cuique distribuit. in plusq. per f. ἔμέρμην, σο, το. hinc ἔμαρμένη, ης, ἦ, fatum. 9. 894.
Εἴμα, αἰϙ, τὸ, vestis, ab ἔννυμι, vel ἔω, induo. ε. 554. α. 159.
Εἴμην, sumus, pro ἔσμεν, Poëtica, γ. pl. ab ἔμι. sum. α. 351.
Εἴν, in, pro ἐν, Poëtica. ε. 362. 405.
Εἶναι, præs. inf. esse, ab ἔμι, sum. ε. 363. 614. θ. 401.
Εἴνας, pro ἐννὰς, ἄδϙ, ἦ, nonarius numerus. Hesiodo est nona dies mensis. Th. ἐννέα. novem. ε. 808. 909.
Εἴνεκα, pro ἐνεκα. propter, causa, ἔνεκ ἀτασθαλίας, propter improbitatem. 9. 516.
Εἶο, pro εἶ Poëtica, μετὰ ᾧ, secum. 9. 392.
Εἶπεν, dixerat, 3. perf. sing. α. 1. vel 2. ind. verbi ἔπω, dico.

co. α. 116. β. 163. 392.

ἑπαιτῆς, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἰπάω, pro εἰπαίτης. β. 108. 115.

ἑγερών, coercens, præs. part. n. g. ab εἰγύνω, f. ξω, arceo. α. 492.

ἑλέας, acc. pl. catus, conciones, ab εἰλέω, ης, ῥ, concio, catus, ab εἰένω νεστό, yel potius dico. β. 804.

ἑλεῦσαι, enumerantes, pro ἑλεῖν, Dorice ἑυ pro u, præs. part. f. g. pl. num. ab ἑλέω, dico, quod est ab εἰένω, in fut. ἑλεῖν, unde suppullulavit novum verbum ἑλέω, poetice εἰλέω, dico. β. 38.

ἑλεμῆτος, constituta, perfect. part. a ἑλέω. f. ῥήσω, dico, præt. pass. ἑρρήμαι, & Attice, εἰρημον. α. 368.

ἑλένη, ης, ῥ, pax. α. 226.

ἑλεπόων, lanigerarum a πέλω, vel πέλω, pello, f. ξω, p. m. πέπον, hinc πόνος, u, ῥ, bellus, & εἰρος, εος, τὸ, lana. α. 232.

ἑλόμενοι, præs. inf. Dorice pro ἑλύνειν, trahere, ab ἑλύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰλύω. Sic & εἰγυρο, 3. sing. plusquamperf. pass. α. 816. α. 138.

ἑλς, ad. ἐκτο δὲ εἰς Κρητῶνα, benitque ad Creontem. α. 21. β. 71.

ἑλεναβαίνων, conscendens, præs. part. m. g. ἑλεναβάσσα, a. 2. part. act. f. g. verb. ἑλεναβαίνω. Th. βαίνω, ince-

do, f. βήσασαι, p. βήσικα, a. 2. ἑβην, a. 2. opt. βαίνω. β. 57. 508. 939.

ἑλεναίων scandens, a. 2. part. ex ἑς, ἀνὰ, & Them. ἑμ, co. β. 761.

εἶσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἶδω, video, f. εἶσασαι, a. 2. εἶδον, & ἰδον. β. 700.

ἑλεσφίναυ, reversus est. ex ἑς, ἀπὸ, & ἰκάνω, venio. Th. ἰκνέσασαι, venio, f. ἑξομαι, vel ἰκν. ἰξω. venio α. 45.

ἑλε. a. 1. Ind. act. verbi εἰν, colloca, induo, f. εἰσέμην, a. 1. m. ἑσάμην. p. ἑμην. β. 174.

ἑλ', pro ἑσσι, Vadii, ab εἰμι, co. β. 972. ἑσσι, εἰσι, (ut vertunt) ab εἰμι, εἰ, εἰδο. quamvis hoc in loco commodè ἑσσι ab εἰμι posuit. Nam εἰμι, co, in 3. pl. non format εἰσι, sed in tertia singulari. α. 113.

ἑλεῖ, sunt, ab εἰμι sunt. α. 12. 36. 121. β. 363.

ἑλεπέρησα, transibit, a. 1. act. ab ἑπερέω. Th. περέω, transseo, f. ἑσω, & ῥω. α. 753.

ἑλεσεν assimilare, præs. inf. pro ἑλεσεν, poetice. Th. ἑλεσ, f. εἰω, similis sum. α. 62.

ἑλεόκεν, donec, ex ἑε, vel ἑε, ad. & ὅκε, α. 560. 628.

ἑλεήκει, stabat, 3. singul. plusq. perf. ab ἑλῆμι, sto. f. ῥήσω. p. ἑσῆκα, ubi spiritus asper ex præsenti repetitur ceu initialis litera, a. 2. ἑλῆν. α. 264. 268.

ἑλῶ, pro ἑλῶ, intra, poetice cum

cum Gen. Th. ας vel ις ad.
α. 151.

ἔχῃ, & per apostrophum ἔχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. α. 2. ἔσχον. ε. 89. α. 122. 214.

ἔως, poet. pro ἕως, *donec*. Adverb. Th. ας, sicut. α. 378.

ἔκ, ex, praeposit. regit. genit. ε. 70. 104. α. 222. θ. 46. &c.

ἔνκαίνυτο, *superabat*, imperf. α καίνυμι. Th. καίνω, proprie occido. item ὕνisco, per syn. speciei. α. 4.

ἔκallee, *vocabit*, α. 1. pro ἑκάλεισε Poetice, α καλέω f. ἔσω. p. ἑκλήμην. θ. 391.

ἑκαρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. α. 1. med. α καρτύνω, confirmo. Th. κέρτος, & per metathesin κέρτος, εος, τὸ. robur. θ. 676.

ἑκὰς, *procul, longe*, cum Genit. α. 217.

ἑκάστος, singuli, ἑκατός, ἑκάστη, ἑκάστα. α. 283. θ. 151. 370.

ἑκάτη, *Hecata*, dat. sing. nomen mul. θ. 411. 441.

ἑκατηβόλος, υ, ὅ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἑκὰς, procul, & βάλλω, jacio. α. 58.

ἑκατηβέλετος, gen. Aëolic. pro ἑκατηβέλετος, ab ἑκατηβέλης, υ, ὅ, ex βέλος, εος, τὸ, telum, & ἑκὰς, Adv. procul. α. 100.

ἑκατόμβαι, ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium solenne*, constans centum bobus, h. e. centum nummis argenteis, in quibus bos pictus erat. ex ἑκα-

τὸν, centum, & ἑς, Dorice ἑως, bos. ε, ἡ, α. 479.

ἑκατὸν, centum. ε. 129. θ. 150.

ἑκγοναῖα *prognata*, præt. med. part. f. g. ab ἐκγονάω, præt. med. verbi ἐκγονάω, pro ἐκγονομαι, *enascor*. Th. γήνομαι, gignor, f. 1. γενήσομαι. p. γεγέννημαι. α. 2. m. ἐγενόμην, α. 1. m. ἐγενάμην. p. m. γέγονα. ε. 254. θ. 76.

ἑκγονόμεθα, *nati sumus*, α. 2. m. pl. num. Ion. pro ἐξεγενόμεθα. Th. γήνομαι. θ. 648.

ἑκ--ἐγέλασσε, α. 1. Ionic. pro ἐγέλασε, α γελάω, *rideo*. ε. 59.

ἑκόν, dativ. ab ἐκόνος, η, ο, Ille, α, ud. α. 72. θ. 450.

ἑκοντο, *jacebat*, imperf. α κῆμαι, jaceo, f. κήσομαι α 172. 221.

ἑκέκλετο, *acclamabit*, seu acclamaverat, imperf. α κέκλωμαι, pro κέλωμαι, cum clamore jubeo α. 341.

ἑκέλευσε, α. 1. ind. α κελεύω, jubeo, f. εύσω. Th. κέλω, jubeo. ε. 60.

ἑκηβόλος, υ, ὅ, *eminus jaculans*, ab ἑκὰς, procul, *eminus*, & βολή, *jactus*, mutato α in η. Th. βάλλω, jacio. θ. 94.

ἑκητι, *dativus*, qui Poëtice ponitur adverbialiter. Th. ἑκὼν, ὄντος, ὅ, *voluntarius*. ε. 4.

ἑκισον, imperf. α κίσω, eo, *accurre*, ex ἑκω, per metathesin. α. 277. ε. 343.

ἑκκορυφώσω, *summatim & breviter perstringam*, f. 1. verbi

ἐκκ.

- ἐκκορυφῶν, f. ὤσω. Th. κορυφῇ, ἤς, ἡ, *vertex*, q.d. *summa capita indicabo*. ε. 106.
- Ἐκλεψ, pro ἔκλεψε, *surripuit*, a. 1. ind. verbi κλέπτω, *furo*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλεστα. ε. 51.
- Ἐκλίνθη, *inclinata est*, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, *inclinō*, f. νῶ, p. κέκλινα, a. 1. ἔκλινα, p. m. κέκλινα. θ. 711.
- Ἐκλονέοντο, imperf. pass. α κλονέω, *commotio*, f. ἔσω. Them. κλόνῳ, υ, ὅ, *motus*. α. 317.
- Ἐκλυε, imperf. α κλύω, *audio*, f. ὤσω. α. 68.
- Ἐκπάλγης, *stipendos*. pro ἐκπάλγης, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χμ, *agitatum reddo*, in a. 2. act. ἔξπλωγον. ε. 153.
- Ἐκπλείω *expleto*, gen. f. ab ἔκπλειῳ, pro ἔκπλειῳ. Th. πλείῳ, *plenus*. ε. 776.
- Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum 1. Cor. 6. 1. Th. κρίνω, *judico*, f. νῶ, p. κέκρινα. θ. 535.
- Ἐκρυψε, *abscondit*, a. 1. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. α. 2. ἔκρυβον. ε. 47.
- Ἐκτελέα, *proventum*, acc. ab ἐκτελής, ἐῳ, ὅ, ἡ, *perfectus*. Th. τέλῳ, ἐῳ, τὸ, *finis*. ε. 464.
- Ἐκτελέσθ, *perfecerit*, a. 1. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. Th. τέλῳ, *finis*. ε. 563. α. 22. 28.
- Ἐκτενε, *occidit*, a. 1. act. α κτείνω, *occido*. f. κτενῶ, p. ἔκτεκα. α. 2. ἔκτανον. θ. 527.
- Ἐκτη, *sexta*, ἔκτῳ, υ, ὅ, *sextus*. Th. ἔξ sex ε. 611. 780.
- Ἐκτολήσας, a. 1. part. α τελέμαν. Th. τόλμα, ἡς, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκτολυπύσας, *cum exanclasset*: quæ lectio est melior. Th. τελέπη, ἡς, ἡ, *lana carpta*, & *pecha*, & *operi parata*. α. 44.
- Ἐκτός, vel ἔκτοςθω, *extra*. Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*. ε. 727. 115. 9. 813.
- Ἐκτυπε, *intonuit*, a. 2. α κτυπέω, *resono*. α κλύτῳ, υ, ὅ, *fragor*. sicut α φιλέω, ἔφιλον, Th. τύπτω, f. ψω. *verbero*. α. 383. 61.
- Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind. pro ἔξφυγε, ab ἐκφεύγω, *effugio*, f. ἐκφεύγομαι, p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω. θ. 182.
- Ἐκόν, ὄντῳ, *voluntarius*. 9. 232.
- Ἐλαίω, dat. sing. ἐλαία, ας, ἡ, *olea*, *nomen arboris*. ἔλαιον, α, τὸ, *fructus, oleum*. ε. 520.
- Ἐλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσθας, a. 1. *Aol.* opt. ἐλάσθας, *adigens*. part. a. 1. act. pro ἐλάσας *metri causa*. θ. 522. α. 372. ε. 473.
- Ἐλάτης pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*. sic dicta a ventorum agitatione. ε. 507. α. 190. 188.
- Ἐλά-

- Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab ἔλαφῳ, ὃ ἢ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρὸς, cervus est levis. α. 402.
- Ἐλαφρότερος, *levis*, comparat. ab ἐλαφρὸς, ὢ, ὅ, levis. ε. 415.
- Ἐλαύνει, *ducit*. præt. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.
- Ἐλαχεν, *sortita est*, a λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. aët. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. ἤλαχα. p. med. λέλογχα. β. 424. 422.
- Ἐλεγχο, εἰς, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχο, ξω, *arguo*. β. 26.
- Ἐλεῖν, *carere*. pro ἐλαῖν, dialys. Ion. a. 2. inf. ab αἰρέω, *cario*. α. 337.
- Ἐλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο, *conspicuebat*, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.
- Ἐλεν, *invasit*, a. 2. ind. pro εἰλεν, ab αἰρέω, *cario*. Vide ἐλέοθι. β. 167.
- Ἐλένης, gen. ab Ἐλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. ε. 164.
- Ἐλεὼν, pro ἐλεωνὼν, per syncopen, *misere*, ἐλεωνὸς, *misere*. ἐλεῖω, *misereor*, Th. ἔλεο, ε, ὅ, *misericordia*. ε. 203.
- Ἐλέοθι, *capere*. a. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι, f. 1. αἰρεθήσομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. εἰλόμην. ε. 285. 364.
- Ἐλεν, *elige*, Dorice pro ἐλεῖν ad formam τυπῆ, ἐλεῖν, a. 2. med. imp. ab αἰρέομαι. β. 549.
- Ἐλευθῆρ, ἐλευθῆρ, ἡ, nomen proprium urbis in

- Boeotia. β. 54.
- Ἐλεφαίρειο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, *decipio*. β. 330.
- Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, *ant*, ὁ. *elephas*. α. 141.
- Ἐλήλατο, *ductum est*, 3. sing. præt. pass. ab ἤλακα, in præt. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι, Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. β. 726.
- Ἐλητο, 3. sing. ab ἔλωμαι, ἡ, *hetai*, a. 1. med. subj. ab αἰρέομαι. p. ἤρημαι, a. 2. m. εἰλόμην, ponitur & ἤλητο, per τμήσιν pro ἀφήληται, ε. 319. & 603. 357.
- Ἐλθοι, a. 2. opt. aët. *venenit*, ἔλθης, sub. ἐλθῆν. inf. ἐλθόντ, gen. part. ab ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἤλυθον, ε. ε, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.
- Ἐλικας, acc. pl. ἐλίκεσσι, dat. pl. *curvas*, q. d. anfractuosas, ab ἐλιξ. Th. ἐλέω, *verfo*. ε. 450. 793. α. 295.
- Ἐλικη, nomen urbis. α. 475. 381.
- Ἐλικοβλέφαρ, ε, ὅ, ἢ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἐλικὸς, ὢ, *volubilis*. hoc ab ἐλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, *verfo*, & βλέφαρον, ε, τὸ, *palpebræ*. β. 16.
- Ἐλικὸν, ὢν, ὅ, nomen montis.

tis, qui nomen habuit ab
anfractuosis viis. ε. 637. 9.
2. 23. hinc

Ἑλικωνιάδες, Musæ. Ἑλικωνιά-
δες, dat. pl. Ion. ε. 63. 656.
9. 1.

Ἑλικώπιδι, dat. ab ἑλικώπις, i-
δῶ, ἡ, limis oculis contuens.
ex ἑλξ, quæ vox etiam Ad-
jective capitur, pro intro-
to, hoc ab ἡλέω, verso, &
ὤψ, oculus. Th. ὀπτομαι,
video. 9. 307. 998.

ἑλιπον, liqueunt, 3. pl. a. 2. a. ct.
a λήπω, linquo f. ψω p. φα.
p. m. λέλοιπα. ε. 154.

ἑλκε, traherat, imperf. Ion.
pro εἶλκον, ες, ε, ab ἔλκω, tra-
ho, f. ἔλξω. α. 258. ἑλκέμεν,
pro ἑλκειν præf. inf. ε. 629.

ἑλκηδάν, Adverb. *inclando*, at-
trahendo, ut supplanteretur,
vel sublimis sternatur. Th.
ἔλκω, ξω, traho. α. 302.

ἑλλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἑ-
λαβεν, verb. λαμβάνω, capio,
f. λήψομαι, p. λέληφα, & At-
tice, εἴληφα. a. 2. ἑλαβον, ες, ε.
9. 179.

ἑλλάδῳ, genit. ab Ἑλλάς, ἁ-
δῶ, ἡ, Græcia. ε. 651.

ἑλληδανοῖσι, dat. pl. Ion. *ma-
nipulis*. Th. ἡλέω, convolvo.
α. 291.

ἑλλοπές, *mitos*, acc. pl. q. d.
ὅς ἑλλίπει ἡ ὤψ, quos dese-
git vox, ab ἑλλοψ, οπῶ, qui
vocem edere nequit, ab
ὤψ, ὀπός, ἡ, vox, & λήπω,
linquo. α. 212.

ἑλπίς, ἐλπίδῳ, ἡ, spes. ε. 96.

ἐλπίδα. acc. ε. 496.

ἑλπόμενῳ, sperans, præf.
part. ab ἑλπομαι, Poët. pro
ἐλπίζω, Th. ἐλπίς, ἰδῶ, ἡ,
spes. α. 66.

ἑλυμα, τῷ, τὸ τετο, ab ἔλω,
traho. Th. ἡλέω, verso. ε.
428. 434.

ἑλύσατο, liberabit, a. 1. med. a
λύω, solvo, f. σω. p. λέλυκα.
9. 528.

ἑλών, arripiens, a. 2. part. ab
αἰρέω. 9. 487.

ἐμ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγώ, ego.
ε. 394.

ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf.
med. a μάρναμαι, rugeo. α.
238.

ἐμας, acc. pl. f. g. ab ἐμός, ἡ, ὄν,
meus, a, um. ε. 55.

ἐμάχοντο, dimicabant. im-
perf. verbi μάχομαι, rugeo,
f. μαχήσομαι, p. μεμάχηκα,
α. 30. 1.

ἐμβαλλε, conjicit, 3. imperf.
pro ἐνέβαλλε. Th. βάλλω, λῶ
jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἐβα-
λον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.

ἐμβασίλευον, ες, ε, imperf. pro
ἐνέβασιλευον, verbi ἐμβασι-
λεύω, regno in. Th. βασιλεύς,
ἐῶ, ὁ, rex. ε. III. 9. 71.

ἐμβεβαώς, insistens, ἐμβεβα-
ῦα, f. g. plusq. perf. part. a. ct.
per crasin, pro ἐμβεβηκώς,
verb. ἐμβαίω, ingredior.
Th. βαίνω, eo. α. 195. 324.
9. 12.

ἐμῆο, Ion. & Poët. pro ἐμέο, &
hoc pro ἐμῷ, ab ἐγώ. α. 361.

ἐμελλε, imperf. a μέλλω, f.
μελ-

- μελλήσω, *futurus sum*. α. 126. §. 552.
- ἔμελε, *imperf. a μέλει, imper-*
Ion. cura est, p. μερόληκε.
 ε. 145.
- ἔμην, *Ionice pro εἶναι, præt.*
inf. ab εἶμι, sum. §. 500
- ἔμενοινα, *curabat, imperf. a*
μενοινάω, curo. Th. μέν Θ , εος,
 τὸ, *animus.* α. 368.
- ἔμήσατο, *parabit, a. i. m. a*
μήδομαι, f. ήσομαι, cogito,
machinor. α. μήδ Θ , ε Θ , τὸ,
cura. ε. 49. 95.
- ἔμιμνε, *transit, imperf. a μι-*
μνω, mapeo. Th. μένω, νῶ,
mapeo. ε. 97.
- ἔμισγετο, *imperf. pass. verb.*
μίσσομαι, idem quod μίγνυ-
μαι, misceor, f. i. μιχθήσο-
μαι, præt. perf. μέμιγμα, a. i.
ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην.
 §. 56.
- ἔμμαπτός, *adverb. dicto ci-*
tius. q. d. ἅμα τῇ ἔπει, ab ἔ-
π Θ , ε Θ , τὸ, verbum. Th.
 ἔπω, *dico.* α. 442.
- ἔμμεμψῆα, *f. g. p. m. part. a*
μάω, cupio. α. 439.
- ἔμμινον, *esse, Æol. pro ἔμι-*
νον, Dor. pro εἶναι. ab εἶμι,
sum. ε. 270. §. 400. 610.
- ἔμμενέως, *fortiter, adverb.*
μέν Θ , ε Θ , τὸ, robur. α. 429.
 §. 712.
- ἔμμορε, *sortitus est, per meta-*
thesi pro μέμορε, præt.
med. a μείρω, divido, sorti-
or, præt. pass. μέμαρμαι &
Att. εἶμαρμαι. ε. 345. §. 414.
 426.
- ἔμός, ἡ, ὄν, *meus, a, um, ab ε-*
μυ. Th. ἐγώ, ego. ε. 266. §. 164.
- ἔμπαιον, *retro, adverb.* Th.
παλιν, rursus. ε. 145.
- ἔμπελαδὸν, *juxta. Adverb.* Th.
πέλας, prope. ε. 732.
- ἔμπελάσσετε, *inter se com-*
mittentes, a. i. part. pl. num.
ab ἐμπελάζω, arproinquo,
Th. πέλας, prope. α. 109.
- ἔμπεσε, *incidit, pro ἐνέπε-*
σε, a. 2. ab ἐμπέτω, incide.
Th. πέτω, cado, f. πεσῶμαι.
p. πέτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2.
part. πεσών. α. 420. 509.
- ἔμπης, *tamen, Ionice pro ἔμ-*
πας. ε. 141. α. 259.
- ἔμπλην, *prope, adverb. ab*
ἐμπελάζω, arproinquo. Th.
πέλας, prope. α. 371.
- ἔμπνεύσας, *inspirans, a. i. part.*
Th. πνέω, f. σπύρο, f. πνεύ-
σω, p. πέπνευκα. ε. 506.
- ἔμπορην, *acc. Ion. ab ἐμπο-*
ρία, ἡ, mercatura. Th. πείρω,
transco. p. m. πέπορα, *unde*
est πόρ Θ , u, ὁ, via. hinc ἔμ-
πορ Θ , mercator. ε. 644.
- ἔν, *in. præposit. regit dat. pro*
ἐνθα. ibi. ε. 202. 379. α. 204.
- ἔναιε, *habitabat, imperf. a*
ναίω, habito. α. 14.
- ἔναλίγκιον, *similem, ex ἐν &*
ἀλίγκι Θ , similis, q. ex α &
λίγω resono, non absonus,
vel q. d. ἅλις ἔγνων. ε. 128.
 α. 88.
- ἔναντιοι, *hostes, ab ἀντι Θ ,*
adversus. Th. ἀντὶ *α. 184.*
- ἔναποψύχην, *album exonerat-*

- re, excernere*, præf. inf. ex
 ἔν, ἀπό & ψύχω, f. ξω, re-
 frigero. s. 757.
- ἑναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω,
 occido. α. 367.
- ἑναρίζω, f. ξω, idem quod
 ἐναίρω, occido. α. 194.
- ἑναρφόρῳ, *spoliator*, pro ἐνα-
 ρηφόρῳ, *spolia ferens*, ab
 ἑναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω,
 fero. α. 192.
- ἑνάτη, poetice pro ἐνάτη, no-
 na ab ἐννέα, novem. s. 770.
- ἑναυλῶ, υ, ὁ, *stabulum*, Them.
 αὐλή, ἡ, *aula*, atrium. θ. 129.
- ἑνδεκάτη, *undecima*, ab ἐν, u-
 num, & δέκα, decem. s. 772.
 774.
- ἑνδήμοισι, *popularibus*, dat. pl.
 Ion. ab ἐνδήμῳ, qui in po-
 pulo est. hinc ἐνδήμῳ νῦ-
 σῳ est morbus cuidam
 populo peculiaris. Th. δῆ-
 μῳ, υ, ὁ, *populus*. s. 222.
- ἑνδον ἰντὺς, adverb. hinc ἐνδο-
 θεν, ex interiori loco. ἐνδο-
 θι, intus. θ. 964. s. 31. 521.
- ἑνδοκέως, adverb. *valde accu-
 rate*. ab ἐνδοκῆς, εἶ, ὁ, ἡ,
promptus, accuratus. α. 427.
- ἑνδρυνον, υ, τὸ, cor & medulla
 arboris, καρδία τῷ δένδρῳ καὶ
 τὸ μέσον, der Kern vom
 Holz. Th. δρυς, υός, *quercus*
 s. 647.
- ἑνέθικε, α. 1. ind. verbi ἐνέθι-
 μι, *impono*, f. θήσω, p. τέθει-
 κα, α. 2. ἐθην. θ. 174.
- ἑνέκη, *ferat*, α. 1. sub. ἐνεῖκαμ,
 α. 1. act. infinit. ab ἐνέκω,
 idem quod ἐνέκω, vel a

- φέρω, *fero*, f. οἶσα, α. 1. ἡνέ-
 κα, Poëtice ἡνέκα, & abjo-
 cto augmento, ἑνέκα, ας, s.
 561. θ. 784.
- ἑνεῖμαν, *distribuerunt*, α. 1.
 ind. a νέμω, f. μῶ, *tribuo*,
 præf. νενέμημα, α. 1. ἑνέμα, p.
 med. νέτομα. 222.
- ἑνεκα, *propter, causa*, adverb.
 s. 162. ἑνεκ'. θ. 983.
- ἑνέκητο, *inerat*, 3. sing. imperf.
 ab ἐγχεμαι, f. κέσομαι, Th.
 κῆμαι, *jaceo*. θ. 145.
- ἑνέπνευσαν, α. 1. act. ab ἐμπνέω,
inspiro, aspiro. Th. πνέω, f.
 πνεύσω, *fio, spiro*. α. 131.
- ἑνεποιήσαντο, *duxerunt*, α. 1.
 med. verbi ἐμποίω, *facio*
 in Th. ποιέω, ὦ, *facio*. θ. 7.
- ἑνέπων, *alloquens*, præf. part.
 Them. ἔπω, *dico*. α. 1. ἔπα.
 s. 192. 200.
- ἑνερθε, *infra*, adverb. Th. ἔρα,
 ας, ἡ, *terra*. θ. 720.
- ἑνέροισι, *inferis*, dat. pl. Ion.
 idem quod καταχθονίοις. Th.
 ἔρα, ας, *terra*. θ. 850.
- ἑνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἱ-
 νῶ, seu ἐνῶ, *annus*. s. 768.
- ἑνέ, placide, gen. ab ἐνέ, εἶ,
 ὁ, *bonus, placidus*. Th.
 est ἐὺς, εἶ, ὁ, *bonus*. θ. 65.
- ἑνήρατο, α. 1. m. ab ἐναίρω, oc-
 cido, f. ἀρῶ. α. 1. ἑνήρα θ. 316.
- ἑνθ', pro ἐνθα, *hic, ibi*. s. 165,
 493. hinc ἐνθάπερ, idem
 quod ἑ. θα. θ. 586.
- ἑνθάδε, *hic, huc*, adverb. Th.
 ἑ. θα. s. 652. θ. 775.
- ἑνθεν, *hinc*, adverb. de loco.
 Th. ἐνθα, *hic, illic*. α. 28. θ. 9.

Ἐνθρέψω, *inferere*, a. i. inf. m. ab ἐντρέψω, alo in. Th. τρέψω, alo, f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. ε. 779.

Ἐνι, pro ἐνισι est. ε. 747.

Ἐνι, in, Poët. pro ἐν. α. 276. §. 297.

Ἐνιαύσια, quotannis, ab ἐνιαύσι, ε, ό, ή ή, annuus. Th. ἐνιαυτός, annus, q. d. ἡς ἑαυτὸν ἐκπελάθων. ε. 447. §. 58. α. 87.

Ἐνικάτθεο, *terone*, pro ἐγκατάθετο, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθηναι. Th. τίθηναι, pono. ε. 27.

Ἐνίσπεν, *proloqui*. præf. inf. pro ἐνέπεν, Th. ἔπω, dico, a. i. ἤπα. §. 369.

Ἐνώατες, *novennio*. ἐνωατῆς, *novennis*. Th. ab ἐνώα. *novem*, & ἔτ, ε, τὸ, annus. §. 801.

Ἐνωατήρω, dual. num. ab ἐνωατῆς, ε, ό, *novennis*, ab ἐνώα, *novem*, & ἔτ, ε, τὸ, annus. ε. 434.

Ἐνέα, οί, αἱ, τὰ, *novem*, ἀκλιτον. §. 56. 60. 76.

Ἐνέπτε, Poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præf. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, dico. a. i. ἤπα. a. 2. εἶπον. ε. 2.

Ἐνεσίησι, dat. pl. Ion. & poët. pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, *consilium*. sicut σύνεσις, *intelligentia*, est a συνίημι, ita ἐνεσία ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἔω, mitto. §. 494.

Ἐννηφιν, *perendinum*, ab ἐνν,

seu ἐννῃ, vel ἐνν, seu ἐννῃ, *betius* (sub. ἡμέρα) φι, ast *paragoge poetica*, Th. ἐν, seu ἐν, annus. ε. 408.

Ἐννοσίγαι, *Neptunus*, ab ἐνώω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. θ. 445.

Ἐννόχι, α, εν, seu ἐννοχ, *nocturnus*, adject. Th. νύξ, κτός, ή, *nox*. §. 10. α. 31.

Ἐνόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν, a. i. ind. a. νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῆς, *mens*. ε. 89. α. 410. θ. 488.

Ἐνοπήν, *clamorem*, ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. §. 780.

Ἐνοσις, εως, ή, *motus*, ab ἐνώω, *moveo*. Th. ἤς, ἐνός, *unus*. §. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, *terra quassator*, ex ἐνώω, *moveo*, inde ἔνοσις, *motus*, & χθών, *terra*, quod *terram moveat*. *Neptunī Epitheton*. ε. 665.

Ἐνός, *intus*, adverb. ε. 367. α. 312.

Ἐντοδί, & ἐντοδί, *intus*: idem quod ἐντός, ε. 540. 518. θ. 598.

Ἐντύναος, a. i. med. infinit. ab ἐντύνομαι, *apparo*. Th. ἐντια ἐντη, τὰ, *arma*. ε. 630.

Ἐνωαλοιο, gen. Ion. ab Ἐνωάλι, ε, ό, *Mars*. Th. Ἐνωή, ή, *Bellona*. α. 371.

Ἐνωή, ό, ή, *Bellona*, ab ἐνώω, *perimo*. θ. 273.

Ἐξ, *ex*, preposit. reg. gen. ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδι, ε, ό, *nomen viri*. α. 180.

Ἐξαλαπάξῃ, *diripiet*. f. i. Th. λαπάζω, *sive λαπάσσω*, f.

- ξω, evacuatio. ε. 187.
 Ἐξάλασθαι, *evitare*, a. 1. med.
 infin. Vide supra ἀλέασθαι.
 ε. 105. 756. 800.
 Ἐξαμύβηλον, imperf. Ion. abje-
 cto augmento, verbi ἑξα-
 μύβομαι, ἰππιμο, Th. ἀμύ-
 βω, f. ψω, *composito*.
 Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl.
 ab ἀπάτη, dolus. Th. ἀπα-
 τάω. *decipio*. 9. 205.
 Ἐξαπάτης, pro ἐξηπάτης a. 1.
 ind. Th. ἀπατάω, f. ἤσω, *de-*
cipio, proprie πάτη ἀπάγω,
 a via aliquem abduco in
 devia, hinc ἐξαπατήση, a. 1.
 sub. ε. 321. 371. 9. 889.
 Ἐξαπατίσκων, (alii legunt
 ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod
 ab ἀφάω, *palpo*) Poët. idem
 quod ἐξαπατάω. 9. 537.
 Ἐξαυτίς, *denus*, Adverb. Th.
 est αὖ, *rursus*. 9. 915.
 Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*, a. 2.
 mp. cum Genit. verbi ἐκγί-
 νομαι, *enascor*. hoc a γίνο-
 μαί, *nascor*. Vide in γίνα-
 το, 9. 106. 126. 147. 263.
 Ἐξέθορε, a. 2. aēt. ἐκθόρεω, *pro-*
filio. Th. θόρεα, vel θορέω,
salio. 9. 281.
 Ἐξει, *habebit*. f. 1. Them. ἔχω.
 habeo. a. 2. ἔχον, ε. 270.
 Ἐξήης, Poëtice, pro ἐξῆς, *dein-*
ceps, *ordine*. 9. 738. 809.
 Ἐξήκοντα, *sexaginta*. ε. 562.
 Ἐξελάαν, Poëtica τῷ α ἐpen-
 thesi, pro ἐξελαῖν : ab ἐξελάω,
 f. ἄσω, *expello*, p. ἐξήλακα. Th.
 ἐλαύνω. f. ἄσω, *agito*. 9. 491.
 Ἐξελάουσι, *expellunt*, pres. ver-

- bi ἐξελάω, ἐξελάσε, a. 1. aēt.
 verbi ἐλαύνω, f. ἄσω, p. κα. ε.
 522. 9. 820.
 Ἐξέλατο, *exemit*. a. 2. m. ab
 ἐξαιρέω. Th. αἰρέω, *capio*,
 f. ἤσω, p. ἤρηκα, a. 2. ἔλασ.
 ε. 104. α. 89.
 Ἐξελην, *exire*. a. 2. inf. ἐξε-
 λῶσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔξ-
 χομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι,
 a. 2. ἤλθον. p. med. ἐλήλυθα
 ε. 216. 9. 772.
 Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἔξεν. Ion.
 Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔξω, p.
 ἔρηκα. a. 2. ἔξον. 9. 394.
 Ἐξενάριξε, a. 1. ind. verbi ἐξε-
 ναρίζω, f. ξω. Th. ἐναίρω,
occido. α. 329. 9. 289.
 Ἐξέπλη, a. 2. indic. aēt. ab ἐπ-
 πλημι. f. ἐμπλήσω, a. 2. aēt.
 ἐξέπλην. ε. 98.
 Ἐξεριπόντας, a. 2. part. aēt. Th.
 ἐρίπω, f. ψω, *cado*. in a. 2.
 aēt. ἤριπον. ε. 174. 9. 704.
 Ἐξερούσας, a. 1. part. ab ἐξερύω,
extraho. Th. ἐρύω, f. ὤσω,
traho. ε. 624.
 Ἐξετέλεσεν, & ἐξετέλεσθ', pro
 ἐξετέλεσε, *perfecit*, a. 1. ab
 ἐκτελέω, *perficio*. ἐξτελέτω,
 imperf. pass. Th. τέλος, *finis*,
 ε. 83. 9. 403. 881. 1002.
 Ἐξεφάνθη, *emersit*, a. 1. pass.
 ab ἐκφαίνω, *emergere facio*,
 pro ἐξεφάνθη, per ἐpenthe-
 sin τῷ α. Th. φαίνω. f. ᾤ. p.
 πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα. *osten-*
do 9. 200.
 Ἐξήμησε, a. 1. ind. εὐομνuit, ab
 ἐξημέω. f. ἔσω, vel ἤσω. Th.
 ἔμειω, ᾤ, f. ἔσω, *βοω*. θ. 497.
 Ἐξῆς

Ἐξήρχον, *incipiebant, duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω. Them. ἀρχομαι, *incipio*. α. 205.

Ἐξίκετ', *pervenit*, α. 2. med. ἐξικόμην, ὡ, στο. verbi ἐξικνέομαι, *pervenio*. Th. ἰκνέομαι, *venio*, f. ἴξομαι, p. ἴξομαι, α. 2. med. ἰκόμην. α. 471.

Ἐξίτην, *verbale, οἷς ἔκ ἐξίτην ἔτι*, quibus non exire licet. ab ἐξεμι, *exeo*. Them. ἔμι, εο. 9. 732.

Ἐξόπισθεν, *poet. pro ἐξόπισθεν*, adverb. α. *torgo*. ἐξοπίτω. ε. Th. ὀπίσω, *retrosum*, *retro*. α. 130.

Ἐξοχ', *adverb. pro ἔξοχα*, *excellenter*, ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, f. ἔξω & ἔχσω, *habeo*. ε. 771.

Ἐοικώς, ὅτ', part. præt. med. ab εἶκω, *similis sum*. hinc εἶοικα dicitur pro οἶκα, *sicut εἴωρακα pro ὠρακα*. 233. α. 215.

Ἐολπα, præt. med. ab ἔλπομαι, *spero*. Th. ἐλπίς, ἰδ', ἦ, *spes*. ε. 271. 473.

Ἐόντ', ἔοντι, ἔοντα, gen. dat. & acc. ab εἶν, *poet. pro εἶν*, ab εἶμι, *sum*. ε. 29. 361. 474. 9. 32.

Ἐός, *suus*. hinc gen. Ion. εἰός, *pro εἶ*. 9. 472.

Ἐῦσα, præt. part. f. g. ab εἶμι, *sum*. ε. 206. 290.

Ἐπ', *pro ἐπὶ*, *in proposit*. ε. 34. 43.

Ἐπάγω, *adduco*, f. ἄξω, p. ἤχα, α. 2. ἤγον & Attice ἤγαγον.

Th. ἄγω, *duco*. 9. 176.

Ἐπαινέσσει, *probaverit*, α. 1. act. opt. Aol. ab ἐπαινέω. Th. αἶν', ὡ, ῥ', *laus*. ε. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινῆ, *gravis*. Th. αἶν', ὡ, ὅ, *laus*. 9. 768. 774.

Ἐπάκυσ, *animum adjice*. præt. imperat. ab ἐπακύν, f. ἔσμι. præt. ἐπήκυσ, α. 1. ἐπήκυσσα, hinc in sub. ἐπακύσω, ἡς, ἦ. p. m. ἐπήκω. ε. 273. 446.

Ἐπακυσὸν, *auscultatorem*. ε. 29.

Ἐπάλμεν', *insiliens*, præt. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμεν', *poëtice ἄλμεν'*. sic ἰκμεν', ἄρμεν', *pro ἰκόμενος, ἄρόμενος*. Th. ἄλλομαι, f. ἄλλομαι, *salio*. 9. 815.

Ἐπάρμενυν, *sufficiens*, præt. part. Vide ἄρμενον. ε. 599. 625.

Ἐπάσαντο, 3. pl. α. 1. med. *comederunt*. α. πάω, vel πάομαι, *possideo*, *vescor*. præt. pass. πέπαομαι. 9. 642.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, ab ἐπαυρεῖω, *qui fruitur aura*, *qui respirare potest*. Th. αὔρα, ας, ἦ. ε. 238. 417.

Ἐπάχυσεν, α. 1. ind. *bechabit*, *constrinxit*. Th. πάχνη, ἡς, ἦ, *pruina*. unde παχύνω, ὦ. ε. 358.

Ἐπε', *pro ἔπεα*, accus. pl. ab ἐπ', ε', *verbum*, ab ἔπω, *dico*. α. 117. 326. 9. 84.

Ἐπέβησε, *ingredi fecit*. α. 1. act. active capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, εο, f. βήσομαι. p. βέβηκα, α. 2. ἔβην. ε. 578. 657.

ἔπειτα, dat. pl. Ion. pro ἔπειτα,
& forte ita legendum: ab
ἐπὶ, ἔπειτα, τὸ, *verbum*. Th. ἔ-
πω, dico. v. 184. b. 90.

ἔπειθ' ἔκειτο, a. i. verbi ἐπιτίθωμι,
impono, f. ἔκειτο, a. 2. ἔκειτο,
a. 332.

ἔπειθ' ἔκειτο, *postquam*, *quoniam*. v.
120. a. 110. 336.

ἔπειθ' ἔκειτο, *festinabat*, imperf.
Th. ἐπύγω, *urgeo*. f. ἔγω, a. 21.

ἔπειθ' ἔκειτο, *deinde*. Th. ἔπειθ' ἔκειτο,
postea. v. 614. a. 332. b. 193.

ἔπειθ' ἔκειτο, imperf. verbi ἐπι-
κίμαι, *jaceo*, *superimprobi-*
tus sum. f. κίμαι. Th. κί-
μαι. *jaceo*. 9. 143.

ἔπειθ' ἔκειτο, *injecit*, a. 2. aet.
pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβά-
λω, *superinjicio*. Th. βάλλω,
αὐτῷ, *jacio*, p. ἐβέληκα,
a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβηκα.
v. 98.

ἔπειθ' ἔκειτο, *insistens*. perf.
part. ab ἐπιμένειν. Them.
βαίνω, eo. a. 324.

ἔπειθ' ἔκειτο, *mitto*, a. i. ind. verbi
πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. φα.
9. 784.

ἔπειθ' ἔκειτο, *ως*, *ω*, *πενήσθι*, i.
sing. a. 2. aet. vel imperf.
ab ἐπὶ πλέωμι, pro ἐπὶ πλέω,
ad formam ἔδω, *ως*, *ω*, vel ἔ-
διδω, *ως*, a δίδωμι, *do*. Th.
πλέω, f. πλεύσω, *penigo*. v.
684.

ἔπειθ' ἔκειτο, 3. pl. med. ind.
ab ἐπιρρώνυμι. Th. ῥώνυμι,
confirmo, *corroboro*. f. ῥώτω.
p. ῥώκα. a. i. ῥώσα, 9. 8.

ἔπειθ' ἔκειτο, *ingemiscebat*,

imperf. a *τεναχίζω*, f. *σω*.
Them. *τενός*, ὤ, ὅ, *angustus*. 8.
843.

ἔπειθ' ἔκειτο, *ingemiscebat*, im-
perf. a *τένω*, *gemo*, f. *νώ*. Th.
τενός, ὤ, ὅ, *angustus*, *αττίς*.
b. 679.

ἔπειθ' ἔκειτο, 3. sing. a. 2. med. ab
ἐπέχω, *animum attendo*, f.
ἐπέχω, a. 2. ἔπεχον. Th. ἔχω,
habeo, f. ἔχω, & *οχέω*, p. ἔ-
χικα. a. 2. ἔχον. 9. 177.

ἔπειθ' ἔκειτο, *sequitur*, prae. ind.
Th. ἔπομαι, vel ἔπω. v. 220.

ἔπειθ' ἔκειτο, *imperabam*. imperf.
aet. ut ἐπιτέλλω, imperf.
pass. Th. τέλλω, *inusuatum*
verbum. 9. 995.

ἔπειθ' ἔκειτο, imperf. verbi ἐπι-
τέρομαι, *delector*. Th. τέ-
ρω, f. ψω. *delecto*. b. 158.

ἔπειθ' ἔκειτο, *apparebant*, 3. pl.
plusq. perf. poet. pro πεφα-
σμένοι ἦσαν, a φαίνομαι, *ar-*
pareo. f. 2. φανήσομαι, prae.
pass. πέφασμαι, & Att. πέ-
φασμαι, a. 2. ἐφάνην, a. 166.

ἔπειθ' ἔκειτο, *occidit*, imperf. a πέ-
φνω, idem quod φένω, *occido*
p. m. πέφωνα, v. 148. a. 57.

ἔπειθ' ἔκειτο, a. 2. ind. aet. ἐπι-
φράζω, *indico*, *indico*, f. *σω*.
p. κα. a. 2. ἔφραζον, p. m. πέ-
φραδα. Th. φράζω, *dico*,
memoro. 9. 74. 162.

ἔπειθ' ἔκειτο, *excogitabit*, a. i.
m. poet. pro ἐπιφράσαιο. Th.
φράζω, *dico*. 9. 160.

ἔπειθ' ἔκειτο, *enata erant*, imperf.
verbi πεφύκω, idem quod
φύω, *nascor*. f. *σω*. a. 2. ἔ-
φυα.

φυν. α. 76. §. 673.

Ἐπέχην, *abstinere*, præs. inf.

Th. ἔχω, f. ἔξω. ε. 134.

Ἐπέων, gen. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*, Th. ἔπω, dico. ε. 401.

Ἐπήγαγε, *adduxit*. Attice pro ἔπηγε, præt. m. vel a. 2. aët.

Th. ἄγω, *duco*, f. ξω, ε. 240.

Ἐπηλάνες, ἦ, ὅ, *apnuus*. Th. ἔ-
τος, εος, τὸ, *apnuus*. ε. 31. 515.

Ἐπῆν, *aderat*, imperf. ab ἔμι, *sum*. ε. 114. 598. §. 799.

Ἐπῆν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἄν, & hoc pro ἑάν. ε. 289.

Ἐπήνεσαν, *laudarunt*. aor. 1. poëtice, pro ἔπήνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνῳ, *laus*. θ. 664.

Ἐπηνύθει, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπανύω, *expe-
dio*. Them. ἀνύω, item, ἀ-
νύττω, *perficio*. α. 311.

Ἐπήρατος, *amabilis*. Th. ἐράω,
ἄσω, *amo*. ε. 63. θ. 67.

Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρε-
φής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω,
ψω, *tego*. §. 598.

Ἐπὶ, præposit. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβήμενοι, *conscendere*, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι. Ἐπι-
βησέμεν. Ion. pro ἐπιβήσιν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶ-
σα, aor. 2. part. ab ἐπιβαί-
νω, *conscendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. §. 306.

Ἐπιδύελα, adv. *post meridiem*, a δῆλη, με, ἡ, *tempus pomeri-
dianum*, q. a δῆλ & ἔλη, quum
solis splendor deficere in-
cipit. Malo ἐπιδύελα, circa

postmeridianum tempus. ε. 808. 819.

Ἐπιδέκεται, *inspicit*, præs. ind. Th. δέκω, *video*. f. 2. δέκαῶ, a. 2. ἔδεσκον. ε. 266.

Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδω-
μι, a. 2. ἔδωκ, ες, ω. ε. 394.

Ἐπιήκειλῳ, *similis*. Th. εἰκώ, ξω, *similis sum*. α. 182. §. 207.

Ἐπιθής, *imponens*, a. 2. part. aët. Them. τίθην, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio, addi-
tio*. Th. τίθην. *pono*. ε. 378.

Ἐπίθουλο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. a πύθομαι, *assen-
sior*. a. 2. m. ἐπιθόμην. p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπεισ-
μαι, f. 1. pass. πεπείσσομαι. ε. 69. §. 474.

Ἐπὶ--θόρε, a. 2. aët. a θορέω, *salio*. α. 311.

Ἐπιθρώσκωσα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκλησιν, acc. ab ἐπικλήσις, *cognominatio*, ab ἐπὶ & κα-
λέω, f. ἦσω, *hoco*. §. 207.

Ἐπικλοπῳ, *fugax*. Th. κλέ-
πτω, ψω, *furo*. p. m. κέκλο-
πα. ε. 67. 68.

Ἐπικυροί, *auxilarii*, ab ἐπι-
κυρῳ, ὤ, *auxiliator*. θ. 815.

Ἐπικρατέοντα, pl. num. part. præs. ab ἐπικρατέω, *preba-
leo*. Th. κρατῳ, *roburo*. α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπι-
κρατῶς, adv. *valide*. Th. κρατῳ, εῳ, τὸ, *roburo*. ε. 104.

Ἐπικυρτώνοντες, *attollentes*, Poëtice, dualis num. part. præs. ab ἐπικυρτόω, ὤ, *in-*

- κυρβο. Th. κυρτός, ὤ, ὅ, κυρ-
bus. α. 234.
- Ἐπιλήθω, *obliscere*, Ionic.
pro ἐπιλήθω, præs. imperat.
verbi ἐπιλήθομαι, *obliscor*.
Them. λήθω, f. σω, *lateo*,
a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα, ε.
273. §. 102.
- Ἐπιμάρτυροι, *testes*. Th. μάρ-
τυρ, Θ, ὅ, κη, ἡ, *testis*. α. 20.
- Ἐπιμειδῆσας, *arridens*, a. 1. part.
aēt. Th. μειδάω, f. ἤσω, *rideo*
leniter. §. 547.
- Ἐπιμετρήσω, *metuo dabo*, f. 1.
ab ἐπιμετρέω, in mensura
addo. Th. μέτρον, τὸ, *mensu-
ra*. ε. 395.
- Ἐπιμηθεύς, *nomen viri*. ε. 85.
- Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præs.
ind. a μίσγω, pro μίγνυμι,
misceo, f. ξω. §. 802.
- Ἐπιμυμητή, *vituperabilis*, ἡ.
Th. μῶμ, Θ, υ, ὅ, *dedecus*.
ε. 13.
- Ἐπιόντα, *accedentem*. a. 2. aēt.
part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th.
ἡμι, εο. ε. 673. α. 333. 425.
- Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ὅρ-
κ, υ, ὅ, *jusjurandum*, ε. 280.
802. §. 232.
- Ἐπιπάνγῃ, *profusus*, adv. πάλ-
γῃ, pro πάν, *valde*. ε. 262.
- Ἐπιπειθόμεν, Θ, *obtemperans*,
præs. part. a πίθωμαι. Vide
in ἐπιθόντο. α. 369.
- Ἐπιπλομένοιο, *gen.* Ion. βολ-
βεντε, ἐπιπλόμεν, Θ, pro ἐ-
πιπελόμεν, Θ. Th. πέλωμαι,
sum. α. 87. §. 493.
- Ἐπιπλον, *implebant*, 3, pl. a. 2.
aēt. a πιπλάω, pro πιμ-

- πλάω, vel πίμπλημι, *im-
pleo*, a. 2. ἐπιπλον, sicut a τι-
μάω, ἔτιμον. Them. πλέος, υ,
ὅ, *plenus*. α. 291.
- Ἐπιπνέουσι, *inspirant*, præs. ind.
Them. πνέω, f. πνεύσω, *spi-
ro*. §. 872.
- Ἐπιρροδοί, ex ἐπὶ, & ῥόδος, υ, ὅ,
undatum fremitus, ἐπιρρο-
δ, υ, ὅ, ἡ, *auxiliator*, *ui-
lis*. ε. 558.
- Ἐπισμυγερή, *armiposa*, ἡ. Th.
σμύχῃ, βαστο, f. ξω, α. 264.
- Ἐπισπορίην, *iteratam satio-
nem*. Th. σπέρω, f. ερῶ, *se-
ro*. ε. 444.
- Ἐπισταμένως, *scienter*, adverb.
ab ἐπίσταμαι, *scio*, ex ἐπὶ &
ἴσθμι *scio*. α. 107. §. 87.
- Ἐπισολάδην, *Adv. ornate*, *suc-
cincte*. Th. σέλλω, *mitto*, item.
orno, f. σελῶ, p. ἔσταλα, a. 1.
ἔστηλα, p. m. ἔστολα. α. 287.
- Ἐπιστρέφεται, *convertitur*,
præs. ind. a στρέφω, *verto*, f.
ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστρεφον.
§. 753.
- Ἐπίσχε, præs. aēt. imperat. *co-
hibe*, *inhibe*, ab ἴχω, pro ἔ-
χω, *inhibeo*. α. 446. hinc
ἐπίσχετον, in dual. α. 350.
- Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præs.
ind. hinc ἐπιτελλομένων,
Ἰοκ pro ἐπιτελλομένων, part.
præs. gen. plur. f. g. Th.
τέλλω, *verbum inusitatum*.
ε. 381. 565.
- Ἐπίφρονα, *accus. sing.* ab ἐπι-
φρον, ὅ, ἡ, *prudens*. Th. φρήν.
§. 122. ἐπιφροσύνησι, *dat. pl.*
Ion. pro ἐπιφροσύναις, ab
ἐπι-

ἡπιφροσύνη, prudentia. 9.
122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, in terris versantes.
idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ
χθονὶ ὄντες. ἐπιχθόνιοις, dat.
pl. Ion. ex ἐπὶ & χθών, ὄνεις,
ἡ, terra: ε. 122. θ. 372.

Ἐπιψάύων, præf. part. ab ἐπι-
ψάύω, contingo. Them. ψάύω,
idem quod ψέω, tango.
α. 217.

Ἐπλετο, per syncopen, pro ἐ-
πέλετο, facta est, a πέλομαι,
sum. item, ἔπλετο, imperf.
pro ἔπλετο. 9. 435. 836.

Ἐμπλην, Adv. prope, ab ἐμπε-
λάζω, arproinquo. Th. πέ-
λας, prope. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἔχυν ποιῆν,
vestigium facere. a ποιέω,
facio. ε. 678.

Ἐπομόσῃ, 3. sing. a. 1. act. subj.
poët. pro ἐπομόσῃ, jura ve-
rit, ab ἐπόμνυμι f. ἐπομόσω.
Th. ὁμνυμι, juro, f. ὁμόσω,
p. ὁμοκα. 9. 793.

Ἐπονται, 3. pl. præf. ἔποντο, se-
quebantur, pro ἤποντο abje-
cto augmento, imperf. Ion.
ab ἔπα, sequor. ε. 403. α. 277.

Ἐποπτεύειν, inspicere. Th. ὀπλο-
μα, video, p. m. ὠπα, a. 1.
ᾠφην. ε. 765.

Ἐπόρυσεν, a. 1. ind. irrui, ex
ἐπὶ, & ὀρύω, f. σω, impetu fe-
tor. Th. ὄρω, concito. f. ῥῶ
vel ῥω, α. 442. 452.

Ἐπὶ, εἰς, τὸ, verbum: Them.
ἔπω, dico. ε. 451. α. 330.

Ἐποτάτο, volabat, 3. sing. im-
perf. med. a ποτάομαι, volo,

a ποτή, ἡς, ἡ, volatus. Th.
πέτομαι, vel ποτάομαι, volo.
α. 222.

Ἐποτρύνειν, instigare, præf. inf.
ἀστ. Th. ὀτρύνω, f. ὠνῶ, inci-
to, p. γκα. ε. 595.

Ἐπρεσε, a. 1. ind. pro ἔπρησε,
a πρήθω, incendio. 9. 856.

Ἑπτὰ, septem. α. 272.

Ἑπταπόδην septempedalem, acc.
ab ἑπταπόδης, ex ἑπτὰ, &
πόδες, pedes, pes. ε. 442.

Ἑπτάπυλον, acc. sing. nomen
fluvii, q. d. habens septem
vias. 9. 341.

Ἑπτάπυλον, septem portas ha-
bens, a πύλη, ἡς, ἡ, porta, &
ἑπτὰ, septem. ε. 161. α. 49.

Ἑπλοίετο, ἐβολατ. 3. sing. præf.
pass. a πλοέω, Poëtice πλοι-
έω, terrefacio, attonitum
reddo. πλοίομαι, attonitus
sum. item, animo spectro at-
tento. quæ significatio huc
quadrat. ε. 445.

Ἑπώνυμον, ὄνομα, nomen e re im-
positum, ex ἐπὶ, & ὄνομα,
ᾠδὴ, τὸ nomen. 9. 144. 282.

Ἐπῶρεσε, concitabit, 3. sing. a. 1.
act. ab ἐπῶρω, concito. Th.
ὄρω, ῥῶ, & ῥω, concito. α. 69.

Ἐραζ', pro ἔραζε. Adv. ad lo-
cum, in terram, humi. Th.
ἔρα, ῥας, ἡ, terra α. 174. 168.

Ἐραζε, humi. in prosa γαμαί.
adverb. ε. 419. 471.

Ἐράσασατο, a. 1. m. amabit, pro
ἐράσασατο, Poëtice; ab ἐράω, a-
mo, f. ἄτω. hinc ἐρατός, αμα-
bilis, jucundus, & ἐρατικῶς, ἡ,
ὄν, amabilis. 9. 70. 136. 915.

Ἐρα

Ἐρατὴ, ὁⓈ, ὤς, ἡ, *Erato*, nomen mulieris vel Musæ, ab ἔραω amo, ἔρατῇ, amabilis. §. 78. 247.

Ἐργάζονται, operantur, ἐργάζοντο, imperf. pro αἰργάζοντο, abj. augmento. ἐργάζεσθαι, pro ἐργάζεσθαι, Dorice, præf. imperat. ἐργάσσοιο, a. i. med. opt. εἰργασμαι, p. pass. Th. ἔργον, opus. e. 43. 150. 297. 312.

Ἐργματι, operi, dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin, a ῥέζω, ῥέξω & per metathesin ἔρξω, facio. e. 799. §. 823.

Ἐργον, opus. ἔργοις, gen. Ion. pro ἔργον. ἔργον, pro ἔργον. e. 20. 21. 389. §. 146.

Ἐρδεν, facere, præf. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. e. 35. §. 417.

ἘρεβⓈ, εὐς, τὸ, *Erebus*, est nomen gehennæ. caligo. ἔρεβοςφιν, ex orco, ἔρεβος pro ἔρεβος, φιν, est paraloge Poëtica. ἔρεβοννῇ, caliginosa, ab ἔρεβⓈ, εὐς, τὸ, caligo. e. 17. §. 125.

Ἐρεπόμενης, diruta, præf. part. pass. ab ἐρέπω, diruo. f. ψω. §. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἔρεβοννῆς, ab ἔρεμνῇ, obscura. Th. ἔρεβⓈ. εὐς, τὸ, orcus. e. 444. §. 334.

Ἐρεύμενον, per syncopen, pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευόμενον, a Themate ἐρεύω, inuestigo. Vide Them. ἐρεύω, f. ξω, ρυξτο, a. 2. ἔργον. Alii ἐρεύμενον, Dorice,

pro ἐρεύμενον, ab ἔρεω, seu ἔρεω, dico. e. 474.

Ἐρέω, dico. Th. εἶρεω, dico. e. 200. 284. e. 330.

Ἐριβρύχην, valde mugientis, Ion. pro ἐριβρύχην, ab ἐριβρύχης, e, ὅ, valde mugiens, ex ἐρι quod in compositione valet valde, & βρύχω, ξω, strideo, fredeo. §. 832.

Ἐριγδύποιο, gen. Ion. ab ἐριγδύποιο, e, ὅ, ἡ, Poët. pro ἐριγδύποιο, valde sonans. Th. εὐπⓈ, e, ὅ, sonitus. §. 41.

Ἐριζε, certabat, imperf. pro ἤριζε, ab ἐρίζω, certo. Th. ἔρις, lis. e. 5. §. 534.

Ἐριθαλῆς, ἐⓈ, ὅ, ἡ, Ion. pro ἐριθαλῆς, valde virens, ex ἐρι, intensiva particula, & θάλλω, vireo. §. 30.

ἘριθⓈ, ἡ ancilla, famula, ab ἔρεⓈ, εὐς, τὸ, lana. hinc ἔριθⓈ, e, ἡ, ancilla, quæ lanificium exercet. e. 600.

Ἐρικτυπον, valde sonantem, ex ἐρι valde (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπⓈ, e, ὅ, sonus pulsu factus, per prosthesin τὸ κάππα, a τύπⓈ, e, ὅ. Th. τύπⓈ, pulso, verbero. §. 456. 930.

Ἐρικυδῆς, ἐⓈ, valde gloriosus. Th. κυδⓈ, εὐς, τὸ, gloria. §. 988.

Ἐρίμυκον, valde mugientem, a μυκάω, mugio. boum proprium. e. 788.

Ἐρυννῆς, εὐς, ἡ, *Furia*, peccato-

rum ultrix in acc. pl. ἐρνύας, ἐρνύς. ε. 801. 9. 185.

Ἐριπ', cecidit. a. 2. Ionice Th. ἐρίπω, evertō, f. ψω, item, cado. α. 423.

Ἐρις, ἰδⓈ, ἡ, lis. accus. τὴν ἔριδα, & ἐριν. ε. 28. α. 148.

Ἐρίσαντες, antecedentes, a. 1. part. ab ἐρίζω, f. ἴσω. contendo, certo. Th. ἔρις, ἰδⓈ, ἡ, lis ε. 437.

Ἐρίθενός, ἐⓈ, ὃ ἢ ἡ, valde potens, ab ἐρί, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum quibuscum componitur: & ὀθένⓈ, eos, τὸ, robur, vis. Th. Ἰένω, valeo, possum, ε. 414. θ. 4.

Ἐρισμαράγιοι, gen. Ion. valde tonantis. Th. σμαραγέω, ἡσω, magnos strepitus edo. θ. 815.

Ἐρίφων, gen. pl. ab ἐρίφⓈ, ε, ὃ, hadus, q. ἔαρι φαινόμενⓈ, quod vere nasci soleat. ε. 541.

Ἐρμῇ, dat. sing. ab Ἐρμῆς, ὤ, ὃ, Mercurius ab εἶρω, dico, nuntio. Ἐρμῆν, acc. Ion. pro Ἐρμῆαν. Ab Ἐρμίας, dicitur etiam Ἐρμίας Poët. pro Ἐρμῆς. ε. 68. 9. 444.

Ἐρξῆς, f. i. ab ἔρξω. Th. ῥέζω, f. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω. hinc ἔρξας, a. 1. part. ε. 325. 708.

Ἐρσάρα, f. g. masc. ἐρσῆς, ενⓈ, amabilis: ἔρως, ὦλος, ὃ, in malam partem accipitur; ἐρⓈ vero in bonam,

Th. ἐράω, amo. 9. 120. 245.

ἘρⓈ, ε, ὃ, Amor. Th. ἐράω, amo. 9. 120. 201.

Ἐρρήξει, perripit, a. 1. aēt. a ῥήσω, vel ῥήγνυμι, frango, f. ξω, a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. α. 140. 415.

Ἐρρίγοντι, formidanti, præs. part. aēt. ab ἔρρίγω, formido, quod est ab ἔρριγα, præt. med. verbi ῥιγέω. Th. ῥίγος, εⓈ, τὸ, rigor, frigus, α. 228.

Ἐρρίψει, a. 1. ind. verb. ῥίπτω abjicio, f. ψω. p. ἔρριψα, a. 1. ἔρριψα, a, 1. part. ἔρριφας, a. 2. ἔρριπον, p. m. ἔρριπα. 9. 181.

Ἐρρώοντο, ruebant, 3. pl. plusq. Poëtice, pro ἔρρωντο, a ῥώννυμι, roborō, f. ῥώσω, a ῥώω, hujus passivum ῥώομαι, roboror, item fluo, ruo, in imperf. ἔρρώοντο, festinabant, ruebant. α. 230.

Ἐρυνδῆν, dat. singul. nomen proprium loci, ab Ἐρυνδῆα, ας, ἡ. θ. 290. 983.

Ἐρύκοι, abducit. præs. aēt. opt. ab ἐρύκω, inhibeo, f. ἐρύξω. ε. 28.

Ἐρύσαι, a. 1. aēt. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυστο pro ἐρύετο, & ἔρυν', pro ἐρύλο, ab ἐρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, libero. hinc ἔρυσμα, τⓈ, τὸ, munimentum, ab ἐρύομαι, custodio. ε. 534. 622. θ. 304.

Ἐρυσάματα, currum trabentes, pro ἐρυσάματες, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex ἐρύω,

- ρύω, ἐρύσω, traho, & ἄρμα,
 τῶ, τὸ, *curtus*. α. 369.
 Ἐρυγάμεν, *extractus*, poë-
 tice, pro ἐρυσάμεν, α. 1.
 part. med. ab ἐρύω, f. ὕσω,
 traho. α. 457.
 Ἐρχεται, præf. ind. ἔρχομαι,
 venio, f. ἐλεύσομαι, α. 2. ἡλ-
 θον, p. m. ἡλυθα. ε. 417. α.
 430. Ὡ. 91.
 Ἐς, poëtice, pro εἰς, in ἐς φά, in
 lucem. Ὡ. 626.
 Ἐσαν, 3 pers. pl. imperf. per sy-
 stolen poët. pro ἦσαν, ab
 εἰμι, sum. α. 161. 245. Ὡ. 586.
 Ἐσθιν, præf. inf. ab ἔσθω, com-
 edo, & hinc ἐσθίω, idem.
 ε. 276. Ὡ. 773.
 Ἐσθλός, ἡ, ὄν, bonus, a, um. dat.
 pl. Ion. ἐσθλοῖσιν. ε. 119. 212.
 Ἐσίδῃ, *inspexeris*, poëtice pro
 εἰσίδῃ. 3. singul. a. 2. act. subj.
 ab εἰσείδω, *intueor*, Th. εἶδω,
 video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον,
 & ἶδον. ε. 608. Ὡ. 82.
 Ἐσκάτθeto, *condidit*, pro εἰς-
 κατέθeto α. 2. m. 3. pers. sing.
 verbi εἰσκαταθήμι. Them.
 τίθμι, *pono*. α. 2. m. ἐθέμην,
 eo, το. Ὡ. 890.
 Ἐσκε, poëtice pro ἦ, erat, ab
 εἰμι, sum. ε. 150.
 Ἐσκέδασ', *dispersit*, pro ἐσκέ-
 δασε, α. 1. ind. a Th. σκεδάω,
 vel σκεδάννυμι, *diffuso*, f. σω.
 ε. 95.
 Ἐσκομίσω, *importare*, α. 1. inf.
 act. a κομίζω, *porto*. Th. κο-
 μέω. *curo*. ε. 604.
 Ἐσμεράγησεν, *striduit*, α. 1. act.
 a σμεράγγω, *fragorem edo*.

- & ἰσμεράγιν, *imperfect*.
 α σμεράγιν. Them. σμερά-
 γέω. Ὡ. 679. 693.
 Ἐσπερίδες, *Hesperides*, ab ἔσπε-
 ρ, ἡ, ὁ, *vesper*. *Hesperides*,
 h. e. Tzetze interprete, *be-
 spettina bora*, quibus curæ
 sunt poma, h. e. *quo tempore
 stellas in caelo videmus*. tan-
 quam poma. Ὡ. 215. 275.
 Ἐσπετο, Poët. pro ἔπετο, *se-
 quebatur*. imperf. pass. ab ἔ-
 σπομαι, *sequor*. Poët. pro
 ἔπομαι. ἔσπετε, pro ἔπετε
 præf. imperat. verb. ἔπα, *se-
 quor*. Ὡ. 114. 201.
 Ἐσραμένη, α. 1. m. part. f. ὄ-
 η ἔρα ἐσραμένη, *aëre indoluta*.
 pro ἐσραμένη. τὸ σίγμα Poët.
 duplicatur. ab ἔννυμ, f. ἐσσι,
induo. Them. ἔω, *induo*. ε.
 124. 221. 534.
 Ἐσσεται, erit, & ἐσσεῖται, pro
 ἔσσεται, f. 1. ex ἐμὶ, sum. ε.
 182. 501. ἐσσεται, eris, pro ἔσσε-
 ται. 308.
 Ἐσόμενα, & ἐσόμενοις, *fuæ*. 1.
 part. verbi εἰμι, sum. ε. 56.
 Ὡ. 32.
 Ἐσσυμένως, *certatim*, *cum im-
 petu*, adverb. pro εἰσσυμένως,
 per metathesin. Th. σῖς, σῖς,
 σῖς, poët. σῖς, *concutio*. α.
 340. Ὡ. 181.
 Ἐσσυτ', perf. pass. pro ἐσσυται,
irruit. pro σῖσσυται, per me-
 tathesin. a σῖς, f. σῖς, *per-
 cussus*, præf. pass. σῖσσυ-
 μαι, ubi abjecto ε & facta
 metathesi est ἐσσυται. Th.
 σῖς, f. σῖς, *concutio*. α. 458.
 Ἐσσυται,

- Ἐστου, erit, per syncopen pro ἔσεται, f. i. verbi ἔμει, *sum*. e. 34. 191. 476.
- Ἐτάλατ', *succinctas habebant*, pro ἑτάλαται, 3. pl. präterit. pass. Ion. pro ἑταλμένοι ἔσι. Th. τέλλω οἶνον, τέλλομαι, *vestibus ornor*, f. 2. ταλῶ, p. ἑταλμαι. a. i. ἑτάλα. præt. pass. ἑταλμαι, p. m. ἑτολα. a. 288.
- Ἐταότ', pro ἑταότε, *stantes*, part. act. dualis num. ab ἑστημι, *sto*. f. ἑσῶ, præt. ἑτακα. in part. præt. ἑτακώς, & per syncopen τῷ κ, ἑταώς, ὅτ', pro quo ἑσῶς. 9. 519. item ἑτῶς, ὅτ', a. 61. 747.
- Ἐτασαν, *stabant*, 3. plur. imperf. act. ab ἑστημι. *sto*. a. 196.
- Ἐταῖσι, *stant*, 3. pl. præs. act. ab ἑστημι, quod poetis idem est quod ἑστημι, *sto*. 9. 796.
- Ἐτεφάνωται, *cinctum est*, præt. perf. pass. ἑτεφάνωμαι, *σαι*, *ται*. hinc in pl. perf. ἑτεφάνωτο, a τεφανόω. Them. τέφω, *corono*. a. 204. 9. 382.
- Ἐστη, *stetit*, a. 2. ab ἑστημι. f. ἑσῶ, p. ἑσηκα. a. 361. 9. 745.
- Ἐτήρηκται *firmata sunt*, 3. sing. præt. hinc ἑτήρηκτο, in pl. perf. a τηρίζω, f. ξῶ, *statuo*. a. 218. 9. 779.
- Ἐσιν, dat. Ion. pro ἑστία, ab ἑστία, *ας*, ἦ, *focus*. it. *Vesta*, quæ vox hinc orta est. Dicitur & Ion. ἑσιν, e. 732. 9. 454.
- Ἐσι, ἑσιν, ἑσιν, *est*, *licet*. ab ἑμει, *sum*, e. 36. ἑτ'. 9. 720.
- Ἐσφαιρίζον, *sonum excita-*

- bant*, imperf. verbi σφαιρίζω. Th. σφαιρίζω, *υ*, ὅ, *sonus*. 9. 706.
- Ἐχατῇ, *extrema*, dat. ab ἑχατῇ, *extremitas rei alicujus*. Th. ἑχατος, *υ*, ὅ, *ultimus*. 9. 275.
- Ἐχον, *obtinuerint*, a. 2. ab ἔχω. *habeo*, f. ξῶ. 9. 113.
- Ἐσω, *esto*, 3. sing. præs. imperat. ab ἑμει, *sum*. e. 368.
- Ἐταῖρ', *amicus*, acc. ἑταῖρον, & ἑταρον, Poëtice. e. 181. 705. 714.
- Ἐτανύθη, *extensum est*, a. 1. pass. a τανύω, f. σῶ. p. κα. Th. τάνω, *tendo*. 9. 127.
- Ἐτεα, acc. ἑτες, pro ἑτα', gen. sing. ab ἑτ', *annus*. e. 129. 171. 694. 9. 803.
- Ἐτεκ', pro ἑτεκε, *reperit*, a. 2. act. verb. τέκω, *pario*, f. τέξομαι, a. i. pass. ἑτέχθην. p. m. τέτοκα. 9. 60. 211. 287. 295.
- Ἐτελέθη, 3. person. a. i. pass. a τελέω, *ad finem perduco*. f. ἑσῶ. Them. τέλ', *finis*. 9. 59.
- Ἐτεροζήλως, *inique*, adverb. ab ἑτερόζηλ', qui alio zelo ducitur, ab ἑτερ', *alius*, *diversus*, & ζήλ', *emulatio*. 9. 544.
- Ἐτερ', ἑτέρω, *alter*, *alius*. ἑτέρωφι, pro ἑτέρη, *nominat*. f. g. φι per paragogen additur. e. 187. 214. ἑτέρη γι. 9. 752.
- Ἐτέρωθεν, *ex altera parte*, adverb. ab ἑτερ'. a. 184. 281. 9. 676.

- Ἐτέτυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. Poëtice pro ἑτέτυκτο. a τεύχω. f. ξω, *fabrator*. α. 208.
- Ἐτήκυτο, *liqueſcebat*, imperf. verbi τέχω, & Dor. τάχω, f. ξω, *liquefacio*. p. med. τέτηκα. §. 862.
- Ἐτήτυμα, *vera*, pro ἑτυμα, per poëticam epentheseſin ſyllabæ τη. Th. ἑτυμῶ, *verus*. ε. 10.
- Ἐπικτεν, *genuit*, imperfect. verb. τίκτω, pario. f. τέξομαι, α. 2. ἐτέχθην. α. 2. ſub. τέκω. α. 1. paſſ. ἐτέχθην. p. m. τέτοκα. §. 45. &c.
- Ἐτι, *adhuc*. ε. 156. α. 176. §. 428.
- Ἐνιάορετο, *concutiebatur*, imperf. a τινάσσω, *quatio*, f. ξω. §. 680.
- Ἐτισε, *coluit*. α. 1. ind. a τίω. *honoro*. α. 10.
- Ἐτταίνετο, *extendebatur*, imperf. a τिताίνω, quod a τάνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτρεκα. α. 229.
- Ἐτλη, *ſuſtinuiſſet*, 3. ſing. α. 2. a τλήμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτληκα, α. 2. ἔτλην. Th. ταλάω, ἄσω, *ſuffero*, hinc per ſyncopen τλάω & τλήμι. α. 73.
- Ἐτραπ', *evertit*, α. 2. aτρ. a τρέπω, *verto*. α. 2. ἔτραπον, f. ψω, p. φα, p. m. τέτρεπα. α. 456. §. 58.
- Ἐτραπτεον, imperf. κβας *calcabant*, a novo verbo τραπέω, formatum a fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.
- Ἐτρεφε, *nutrivit*, imperf. aτρ.

- ἔτρεφετ', pro ἔτρεφετο, imperf. paſſ. a τρέφω f. θρέψω, α. 2. ἔτρεφα. α. 2. ἔτρεφοι, p. m. τέτρεφα. ε. 130. §. 107.
- Ἐτρεύων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἔτρεύαον, a τρυγᾶω. Them. τρύγη, *ut, triticum, vindemia*. α. 292.
- Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἑτυμῶ, *u, ὅ, ἡ, ἡ, verus*. Vide paulo ante ἑτήτυμα. §. 27.
- Ἐτύχθη, *fuit*, α. 1. pro ἑτεύχθη, Poët. a Th. τεύχω, f. ξω, *ſum, ſio*. p. paſſ. τέτυμαι. α. 366.
- Ἐτώσια, *inanitia*, accuſ. pl. ab ἑτώσι, hoc ab ἐτρε. Adv. *frustra*. Th. ἐμ. ε. 438.
- Ἐτωσιωγός, *qui in caſſum laborat*, ab ἑτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.
- Εὖ, *belle*, adverb. ab εὖς, *bonus*. ε. 107. α. 355. §. 73.
- Εὐαγόρη, *nomen mul.* §. 257.
- Εὐαεῖ, dat. ſing. ab εὐαής, ὅ, ἡ, *qui bene a ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*. ε. 597.
- Εὐάρεη, *nomen mul.* §. 259.
- Εὐβοια, *eſt nomen loci, ſeu inſulæ maris Ægzi. ex εὖ, bene, & βόω, paſco*. ε. 649.
- Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Th. δαίμων, ὅ, ἡ, *Deus*. ε. 824.
- Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητῶ, *bene edificatus*. Them. δέμω, f. δειμῶ, *præc. δέδμηκα*. α. 242.
- Εὐδώρα, *nomen mul.* §. 244. 560.

Εύει, *torret.* præf. ind. idem quod φλογίζει, ab εὔω, vel εὔω, κτο, f. σω, ε. 703.

Εὐαίδης, εὔω, εἰς, ἡ, *speciosus*, ex εὔ, & εἰδω, εἰς, τὸ, *forma*.

Th. εἶδω, *video*, ῥ. 250. 354.

Εὐεργός, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργής, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, *opus*, ε. 627.

Εὐεργεσίαν, *Eol.* pro εὐεργεσίῳ, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*. Them. ἔργον, *opus*. ῥ. 503.

Εὐεργής, εὔω, εἰς, ἡ, *bene scriptus*, ab ἔργω, *scriptum*. Th. ἔργον *include*, ε. 730.

Εὐήνον, *nomen fluvii*. ῥ. 345.

Εὐθαλίς, αὐτο, εἰς, α. 1. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθαλλῶ, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*. f. ῥήσω. ῥ. 541.

Εὐθυμοσύνη, *concinna rerum dispositio*, quæ cadit in industrios, ab εὐθύμων, *concinus*, Th. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκλήτρεα, *placatrix*, a κηλέω. ἡσω, *mulceo* ε. 462.

Εὐκηλ, εὔω, εἰς, ἡ, *tranquillus*, ex εὔ & ἔκηλ, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere*. α. 1. med. infn. Th. κομίσω, *undo κομίζω* ε. 598.

Εὐκόσμως, *adv. concinne, recte*.

Th. κόσμος, εἰς, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκρατής, *gen. ab εὐκραής, εὔω, εἰς, ἡ, temperatus*, Th. κεράννυμι, *miscuo*, f. ἄσω, vel εὐκραής, *per syncopen pro εὐκρατής*. ε. 592.

Εὐκράτη, *nomen mul.* ῥ. 243.

Εὐκρινέες, *pl. num. sunt ventis etesii, q. d. puri, non confusi*, ubi nullæ sunt nebulæ. ab εὐκρινής, *purus, liquidus*, κρίνω, *discerno*, ε. 668.

Εὐκρίμενον, *bene extirpatum*, perf. part. pro εὐἐκτισμένον, a κρίζω, f. ἴσω *condo*. α. 81.

Ευλιμένη, *nomen mul. bonus portus*. ῥ. 246.

Εὐμμελής, εὔω, εἰς, ἡ, *pro εὐμελίας, εὔω, εἰς, ἡ, fraxini peritus*. Th. μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζη, *cubitus ieris*, præf. sub. pass. ab εὐνάζω, *sopio*, f. ἄσω. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνίκη, *nomen mul. bene litigans*. ῥ. 247.

Εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεΐσα, *concupiscens*, α. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ἡσω, *sopio*. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*, εὐνή, εὐνήν, ε. 327. α. 6.

Εὐνομίην, *nomen mul. legitimam*. ῥ. 902.

Εὐξή, *oraberis*, 2. sing. α. 1. med. subj. εὐξάμαι, εὔω, κτο, ab εὐχομαι, *precor*. f. εὐξάμαι, εὔω, κτο. ε. 736.

Εὐξοον, *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod εὐξεῖς, Th. ξέω, *polio*, f. ἴσω. α. 352.

Εὐσεύω, *qui iusjurandum religiose colit*. Th. ὅσεύω, εὔω, εἰς, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Εὐοσμύς, *tutus*, ab ὀσμύς, εὔω, εἰς, ὁ, *statio pabulum*. α. 207.

Ευοχέων, *confidens*, præf. part. ab εὐοχέω, ab ὀχέω, ὠ *porto*. Th. ὀχέω, *curtus*. Alii legendum esse contendunt

εὐσχεῖαν, *latus & vilis abundans*, ut sit ab εὐχῇ, id est, τροφῇ, interposito θ. Vide ἀνέχθην, ὦ, *indignor.* e. 475.
 Εὐπεπλον, Th. πέπλος, u, ὁ, *perlimus*, vestis muliebris. θ. 273.
 Εὐπλεκτών, gen. pl. ab εὐπλεκτός, εἰς, ὁ, ἡ, *bene junctus* Th. πλέω, ξω, *plecto, netto.* a. 306. 370.
 Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὐ & ποίω. *facio.* a. 64.
 Εὐκόμμη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας, θ. 261.
 Εὐπυργός, *bene turrilis*, a. πύργος, u, ὁ, *turris*, ein Burg a. 270.
 Εὐρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὐρίσκω, *invenio*, f. εὐρήσθαι, p. εὐρήκα. a. 2. εὐροι, inde in subj. εὐρω, u, p. e. 349, 58.
 Εὐρήτης, u, ex εὐ & ῥέω *fluo*, f. ῥέσω, p. κα. θ. 343.
 Εὐρυάλη, nomen proprium mul. θ. 276.
 Εὐρυβίης, Ionice pro εὐρυβίας, u, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίην. Ex εὐρύς, εἰς, ὁ, *latus & βία, ac, ἡ, vis.* θ. 239. 375. 931.
 Εὐρυμένωπος, u, ὁ, *latam frontem habens* α μένωπον, u, τὸ, *frons*. Th. ὀπλομαι, *video.* a. 82. 291.
 Εὐρωόμη, nomen mul. θ. 358. 907.
 Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa* ex εὐρύς, ἡ, *latus*, & ὁδός, *via*. εὐρυόδης, ὁ, ἡ, & in f. g.

etiam εὐρυοδεία, Ion. vero εὐρυοδείη, e. 195. a. 464. θ. 179.
 Εὐρυόπη, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρύπης, u, ὁ. Th. ὄψ, ὅπως, ἡ, *vox & εὐρύ, late*. Poëtice vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύπη. e. 227. 237. 279.
 Εὐρύσπα, accusat. casus ab εὐρύσφω, οτ, latum habens oculum, ab ὤψ. Th. ὀπλομαι, *video.* θ. 514. 884.
 Εὐρύς, *latus*. εὐρή, Ionice pro εὐρήα, εὐρύ. θ. 45. 480.
 Εὐρυδῆα, acc. pro Εὐρυδίῃ, Poëtice, ab εὐρυδύς, εἰς, ὁ, nomen viri, cujus robor longe lateque patet. a. 91.
 Εὐρύστερ, qui habet latum pectus, a τέρεν, u, τὸ, *pectus*, & εὐρύς, *ita. ὁ, latus*, a, κα. θ. 117.
 Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνά, acc. θ. 293.
 Εὐρύστης, *amplius*, ab εὐρύς, u, ὁ, *squalidus*, ab εὐρύς, ὠτ, ὁ, *carius*, *puscor.* u. 152. θ. 731. 739.
 Εὐρύπη, nomen prop. θ. 357.
 Εὐς, εἰς, ὁ, *bonus.* e. 50. a. 26.
 Εὐτέφανος, *bene coronatus*, ex εὐ & τέφω, *corono*, f. ψω. e. 298. a. 80. θ. 978.
 Εὐσφυρας, ὁ καὶ ἡ, cui est elegans pedum forma, a σφυρα, ac, ἡ, *malleus*, hinc σφυρον, ὡς, τὸ, *malleolus*, item pes, qui habet pulchros talos. a. 16. 254.

εὐαγάρην, *bene fabre facti*, Epithet. ἀπήνης, *curtus*. α. 273. εὐαγάρην, *vel εὐαγάρην*, *bene instructus* αὐγάρην, *est lingnum orbiculare rotæ radios in se continens*. Them. εἶναι, *qualis, agito*.

Εὐτ', *pro eutissequente* εὐτ', *postquam*, *adv. temporis*. α. 179. 428. 596.

Εὐτέρπη, *nomen mul. & Musæ*. ab εὐ *bene*, & τέρεω, *delecto*. θ. 77.

Εὐλέην, *bene perforatus* ποῖς. εὐτέρπη, *accipitur & pro εὐτέρπη, lato ore bians*. Th. τερέω, *perforo, terebro*, f. τέρεω. θ. 863.

Εὐτροχάλη, *dat. ab εὐτρόχαλ*, *bene currens, æquabilis, planus*, α. τροχάλος, *citus*, *velox*. Th. τρέχω, *curreo*, f. τρέξω. p. δεδράμηκα, α. 2. εἰδραμον. p. m. δέδρομα. α. 597. 804.

Εὐτροχ, *agilis*. ab εὐ & τρέχω. *curreo*. α. 463.

Εὐτυκτον, *bene fabricatam*. Th. τεύχω, *fabricor*, α. 136.

Εὐφρον, *hilaris*. Th. φρην, *enōs, pœns*. α. 773.

Εὐφρόνου, *poëtes*, α. *nomin.* ἡ εὐφρόνη, *ποη. παρὰ τὸ εὐφραίνω*, *oblectari*. Th. φρην, *mens*. α. 558.

Εὐφροσύνη, *κ, ἡ, lætitia*. Them. φρην, *mens*. θ. 909.

Εὐχὰς, *acc. pl. ab εὐχή, ἡς, ἡ, precatio*. hinc & εὐχ, *eos, τὸ, honor*. Th. εὐχομαι f. εὐξο-

μαι, p. εὐχομαι. θ. 419. 628.

Εὐχομαι, *precor*. εὐχιοῖ, *præf. inf. hinc εὐχολέων*, *Ion. pro εὐχολών*, ab εὐχολή, *idem quod εὐχή, precatio*. Th. εὐχομαι, *precor*. α. 68. θ. 463. Εὐώνυμ, *u, clara*, *quæ bene audiebat*. Th. ὄνομα, *πρ*, *nomen*. θ. 409.

Εὐωχίαν, *convivans, lætus*, *præf. part. ab εὐωχία*. Th. εὐωχία, *ἡ, convivium*, α. 475.

εφ', *pro ἐπ', præposit. in, super*. α. 161. α. 406. 458.

εφατ', *pro ἔφατο, dixit*. 3. *sing. a. 2. med. ad formam ἐτάμην, ἔτατο, ἔτατο*. α. 59. 210. α. 368.

εφανον, *ostendebant*. *imperf. a. φαίνω, f. φανῶ, p. ἔφαγκα, α. 2. ἔφανον, α. 1. ἔφηναι, f. 2. παρ. φανήσομαι*. θ. 689.

εφασαν, *dixerunt pro εἶπασαν*, *Dorice*, 3. *pl. a. 2. verbi φημι*. Vide εἶπατ', θ. 29.

εφεζόμεν, *insidens*, *præf. part. ab ἔζομαι, sedeo, f. 2. ἐδύμαι*, α. 581.

εφίπυσσι, *intolunt*, 3. *person. plur. ab ἔπω, ἔπομαι, sequor*. hinc εἶπυσκα, *præf. part. θ. 366*.

εφερον, *ε, u, ferebam*. Th. φέρω, *f. οἶσα, α. 1. ἤνεγκα*. α. 117. α. 342.

εφέτασαν, *instabant*. 3. *pl. imperf. act. ab ἐφέτημι pro ἐφίτημι, insto, argeo*. f. ἐπιτήσω, p. ἐφέτηκα, α. 2. ἐπέτην. α. 258.

εφετμῆς, *genit. ab ἐφετμή, præsepium*, ab ἐφίτημι, *im-*

- mitto*. Th. ἔω, *mitto*. s. 299.
 Ἐφήμερος, *adaptabit*, a. i. ind. ἀβέβαιός ἐστι. Th. ἄβη, *apto*, s. 76.
 Ἐφίεσσι, *immittebant*, 3. pl. imperf. ab ἔμι. Them. ἔω, *mitto*. a. 307.
 Ἐφίμερος, u. d. *amabilis*, ab ἔμι, *desiderium*, Th. ἐμίσσω, *desidero*. a. 15. s. 152.
 Ἐφόβεις, *ferebas*, imperf. a. φοβέω, *fero*. Th. φέω. Differunt proprie, φέω, *fero*, & φοβέω, *gesto*. s. 38.
 Ἐφόβουν, *ferebant*, imperf. Dorice pro ἐφόβουν, a φοβέω. Th. φέω. a. 293.
 Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, a. 2. m. inf. ab ἐρμάω, *impetu feror*. hinc ἐφορμηθῆναι, a. i. inf. Th. ἐρμή, *impetus*. a. 127.
 Ἐφροσάβ', *cogitabis*. a. i. m. ind. ἐφροσάβην, 3. dual. a. i. aet. a. φροσίζω, *eloquor*, *cogito*, *consulo*, f. m. a. 85. s. 892.
 Ἐχ', *contine*, pro ἔχῃ, praes. imperat. ab ἔχω, *teneo*, *habeo*. f. ἔξω. a. 95. 159.
 Ἐχάργαγον, *infrendebant*. 3. pl. imperf. a. χαργάγω, ἔχω, *sculpo*. a. 2. 5.
 Ἐχίσκος, pro ἔχῃ, imperf. Poëticum ab ἔχω. s. 533.
 Ἐχέτα, u. d. ἔχῃ, στίβα, παρὰ τὸ ἔχισθαι, *quia manu tenetur*. s. 465.
 Ἐχέφρονες, pl. ab ἔχέφρων, u. d. ὁ, *cardatus*. Th. φρεν, *mens*, & ἔχω, *habeo*. s. 88.
 Ἐχθαίρη, *oderit*, praes. sub. ab ἔχθαίρω. Th. ἔχθω, ἔχθω, τὸ,

- odium*, s. 298.
 Ἐχθρός, *hostis*, ab ἔχθω, u. d. τὸ, *odium*. s. 340. s. 766.
 Ἐχιδνα, *vipera*, in masc. ἔχῃ, u. d. & Ἐχιδνα *nomen mul.* s. 297. 304.
 Ἐχόλασσε, *ad iram commovit*, a. i. ind. aet. a. χαλάω. Th. χολή, *bilis*. s. 568.
 Ἐχω, *habeo*, *possum*, *habito*. imperf. ἔχων, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἔξω & ὀχέω, p. ἔχῃκα, a. 2. ἔχῃκα a. 2. sub. ὀχέω. praes. inf. ἔχων, & Ion. ἔχέμεν. s. 146. 205. 455. s. 75.
 Ἐν, *pro* suo. dat. ab ἐν, ἢ, ὅν, *suus*, a. u. m. a. 385. s. 464.
 Ἐν pro ὅν, *enclitica* prothesis, ab ἐν, *sum* s. 512. a. 73.
 Ἐσφόρον, *luciferum*, ab ἔω, u. d. ἢ, q. simpl. *aurora*, & φέω, *affero*. p. *phosphorus* hinc dicitur. Them. est, ἡώς, ὅς, ἢ, *aurora*, q. d. *aurea aura*. s. 381.
 Z.
 Ζαῖσιος, gen. Poëtice pro Ζαῖσιος, a Ζαῖσιος, *valde divinus*, *admirandus*. Ζα particula in compositione intendit significationem. Th. θεός, *deus*. s. 6. 23. 192. 253.
 Ζαμένῃσι, a. i. Ion. *vires intendit*. a. Ζαμένῃσι, *quod est* a Ζαμένῃσι, ἔχῃ, *vehemens*. & hoc ex Ζα, & μέν, ἔχῃ, τὸ, *robur*, s. 928.
 Ζήδωρος, *fertilis*, pro Ζήδωρος, *ubertim proferens ad vitam sustentandam*, ex Ζή,

Ζη, quod ex ζῆν, & δῆρον,
manus. s. 117. 171.

Ζευξά, ὅς, ἡ, nomen proprium mul. q. d. conjugans, a. Ζεύγνυμι, jungo 9. 352.

Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, Δι, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζην, Ζηνός, Ζηνι, Ζήνα, & Dor. Ζαν, Ζανός, &c. s. 8. 47. 0. 47.

Ζεφύρου, Gen. Poët. pro Ζεφύρου, Ζέφυρος, ex ζέω, caleo, & φέω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinant. 9. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. a. Ζηλέω, emulor. Them. Ζήλα, libor, invidia. s. 23.

Ζηνός, genit. a. Ζην Vide Ζεύς, Jupiter. s. 86. 243. 351.

Ζητεύς, quætas, præf. sub. Poëtice pro Ζητέω dicitur Ζητεύω. s. 328.

Ζέφ, ε, ὅ, caligo, inde Ζοφεροῖο, gen. Ion. a Ζοφερός, ὤ, ὅ, caliginosus. a. 227. 9. 814.

Ζυγός, jugum, in plurali numero, Ζυγά. Th. Ζευγύνω, f. Ζεύξω, jungo. s. 579. 813.

Ζῶε, vixebat, 3. sing. imperf. a Ζῶω. Poëtice pro Ζάω, Ζῷ. Ζῶσκον, imperf. Poët. pro ἰζῶον. s. 90. 0. 606.

Ζῶη, vivat. (differt a Ζωῇ vitæ.) 3. sing. præf. subj. Vide in Ζῶε, s. 302.

Ζώνησι, dat. pl. pro Ζώναις, Ionic. ἰῶτα in fine est paragoge Ionica. a Ζώνη, ἡ, ζονα. Them. Ζωνύν, f. Ζά-

ω, cingo, a. 233.

Ζωός, Ζωή, Ζωόν, βίβης, a. uir. Ζωῆσιν pro Ζωαῖς, Ion. dat. pl. Them. Ζάω, vivo. a. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. 1. Ion. cinxit, pro ἰζῶσε, a Ζώννυμι, cingo. Ζῶσαντο, cinxerunt se, 3. pl. a. 1. med. pro ἰζῶσαντο. s. 72. 343. 9. 573.

Η.

Η Art. præpos. ut ὁ, ἡ, τὸ. hic, hæc, hoc, s. 13. 14. 210. &c.

Η art. postp. ut ὅς, ἡ, ὅ, quī, quæ, quod. s. 277. a. 4. 0. 262.

Ηι, cui, quatenus. s. 136. a. 85. 0. 430.

Η, sequente μὲν, profecto tamen, adverb. a. 103.

Η, erat, 3. imperf. ab ἡμι, sum. a. 11. 201.

Ηκ', dixit, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἴφῆ, duplex aphæresis. a. 2. ind. a φημι, dico.

Η, aut. s. 173. 9. 635.

Ηβη, ἡ, pubes. ab Hebr. Ebb. viror. quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine est, & Ηβη, Dea pubertatis. s. 131. 17. 930.

Ηβήσας, annos pubertatis attigisset, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡβῶ, ᾧ, & Poëtice, ἡβῶν. Th. ἡβη, ης, ἡ, pubes. s. 131.

Ηβῆν, 3. sing. præf. act. opt. Attice, communiter, ἡβῶμι, ᾧμι, Attice, ἡβῶην, ης, η, ab ἡβῶ, f. ἡσθ, pubesco. s. 606.

Τ 3

Ηγᾶ-

**ἡγάγετο*, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro *ἡγετο*, est *ἡγάγετο* per Atticam reduplicatio- nem) *ἡγαγετ'*, pro *ἡγάγετο*, *duxit*. verb. *ἄγω*, *duco*, f. *ἄξω*, p. *ἤξα*. a. 1. *ἤξα*, a. 2. *ἤγον*, & Att. *ἡγαγον*. θ. 266. 901.

**ἡγάθει*, *divina*, *ἡγάθεος* q. d. *ἄγαν θεός*. Th. *θεός*, Dem. θ. 499.

**ἡγε*, a. 2. a. c. ind. *abduxit*. Attice, *ἡγαγε*, ab *ἄγω*, f. *ἄξω*. θ. 994.

**ἡγεμονίῳ*, prae. ind. praeo, *sum. dux*. Th. *ἡγεμονία*, f. *ἡγεμονία*, *duco*. θ. 387.

**ἡγερόντο*, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab *ἡγερόμαι*, Poëtice pro *ἡγείρομαι* *congregor*. hinc imperf. *ἡγείρετο*, a. 475. Th. *ἡγείρω*, *congrego*, f. *ἡγείρω*, p. *ἡγείρω*. a. 184. 473. 475.

**ἡγῆτ'*, 3. sing. prae. med. subj. pro *ἡγῆται*, *praebent* (pro *προηγῆται*) si precibus te antevertat. prae. pass. *ἡγῆται*. ε. 710.

**ἡγνοίηται*, *ignorabit*, a. 1. a. c. ab *ἄγνοειν*, Poëtice *ἄγνοίω* ex a, & νόος, νῦς, *mens*. θ. 551.

**ἡγόντ'*, pro *ἡγοντο*, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab *ἄγω*. Vide *ἡγάγετο*. a. 274.

**ἡδέ*, ε. 22. *tum ἡδ'*, pro *ἡδέ*. ε. 316. 381.

**ἡδέϊα*, f. g. ab *ἡδύς*, *suavis*, neut. *ἡδύ*. Comp. *ἡδίων*, Superl. *ἡδιστος*. θ. 40.

**ἡδη*, adverb. *nuper*, *tum*. ε. 37. a. 172. At *ἡδη ποτίσθαι* pro *ἡδὲ*.

**ἡδύπνημι*, *suaviloquia*, ab *ἡδύς*, *suavis*, & *ἔπημι*, *dico*. θ. 965.

**ἡδύ*, *avis*, pro *ἡδύς*. ε. 207. a. 345.

**ἡέλιος*, sol, Poëtice, pro *ἡλιος*, Hebr. *El*, *splendor*. Græc. *ἥλιος*, German. *hell*. *ἡέλιος*, Ion. pro *ἡέλιον*. ε. 154. 524.

**ἡν*, *erat*, scil. *licetum*, pro *ἦν*, *ἦς*, *ἦ*, Poëtice, *ἦα*, *ἦας*, *ἦε*, ab *εἶμι*, *sum*. a. 15. 22.

**ἡέρι*, dat. pro *ἄερι*, *aëre*, *caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. *ἡέρι*, *ἄερας*, ὁ, *aër*. ε. 124. θ. 9.

**ἡερόνδῃ*, *obscurus*, ab *ἡερόνδης*, *δός*, ὁ *καὶ* ἡ *obscurus*, ab *ἡέρι*, *ἡέρος*, pro *ἄερι*, apud Poëtas, pro *caligine* & *tenebris*, & *εἶδος*, *forma*. Th. *ἡέρι*, *video*. θ. 352.

**ἡερόνς*, *tenebrosus*, *ἡερόντος*, ab *ἡέρι*, pro *ἄερι*, *ἄερας*, ὁ, *aër*. θ. 119. 294. 807.

**ἡθα*, *mores*, acc. pl. ut & *ἡθεῖ*, *domicilia*, *ἡθεῖαι*, *habituaculis*, ε. 166. 523. θ. 66.

**ἡθεὺς*, *patruus*, *ἡθεῖς*, vocat. pro *ἡθύν*, a *θεῖος*, *patruus*. Th. *θεός*, Dem. a. 103.

**ἡθος*, *mos*, τὸ *mores*, *ἐπικλοπὴν ἡθος*, *furaces mores*, a. 67.

**ἡθελον*, *volebant*, imperf. ab *ἡθέλω*, *volo*. *ἡέλω*, idem f. *ἡέλω*. p. *ἡέλωκα*. ε. 135.

**ἡίδνη*, nomen mul. 9. 255.

**ἡίδαν*, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab *ἡέν*. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro *ἴσαν*, quia *ἡ* initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1. inusitat. *ἡίδαν*.

εαν, & Poëtice, ἡΐσαν. τῆ. ἡ-
μι, εο, α. 170.

ἡκα, immissit, 3. sing. p. 1. aet.
ab ἡμι, mitto, α. 343. θ. 669.

ἡλασα, percussit, a. 1. aet. ab ἡ-
λαύνω, f. ἐλάσω, a. 1. ἡλασ',
pro ἡλασε, vulnerabit, p. ἡ-
λακα, α. 363. 419. 9. 291.

ἡλεκτεν, nomen mul. 9. 266.

ἡλεκτρεῖν, nomen mul. α.
86.

ἡλεκτρεύων, nomen viri. α. 3.
82.

ἡλεκτρον, α, ἡ, & ἡλεκτρον, α,
τὸ electrum, α λέκτρον, le-
ctus. τῆ. λέγομαι, cubo α.
142.

ἡλήλαντο, 3. pl. imperf. pass.
ab ἄλημι, ετρο, vagor. Atti-
ca reduplicatione, pro ἡ-
λαντο. τῆ. ἀλάομαι, ὤμαι,
vagor. Alii volunt esse pl.
perf. pass. per Atticam re-
duplicationem ab ἡλαύνω,
f. ἄσω in pl. perf. ἐληλάμην,
εο, το, & cum augmento
temporali in pl. ἡλήλαντο,
discurrebant, α. 143.

ἡλθε, venit. a. 2. Vide ἡλυθεν,
α. 633. α. 81. 9. 404.

ἡλιβάτοιο, gen. Ion. ab ἡλί-
βατ, τυ, ὅ, ἡ, tam altus lo-
cus, ut Soli uni sit pervius,
ab ἡλι, sol. Eol. ἡλι, &
βαίνω, εο. 9. 422. 483.

ἡλιτον, recessit, a. 3. aet. ab
ἄλττω, vel ἄλύτω, ἡλιτον,
α, ε. α. 80.

ἡλυθάμην, venimus, præt.
med. ab ἔρχομαι. Vide ἡλυ-
θεν. 9. 660.

ἡλυθεν, venit. a. 2. & per syn-
coron ἡλθεν, ab ἔρχομαι, ve-
nio, f. ἐλεύσομαι. p. m. ἡλυ-
θα, a. 2. m. ἐλθόμεν. α. 2. 435.

ἡμαθίων, αν, nomen regis.
9. 285.

ἡμαθόντ, arenosus, genit. ab
ἡμαθός, Ion. pro ἀμαθός,
αντ. Idem quod φαρανά-
θης, arenosus. Them. ψάμμος,
α, ἡ, arena. α. 360.

ἡμαρ, dies. gen. ἡματ, ἡμα-
ρι. hinc ἡμάτι, diurnus.
Th. ἡμέρα, ας, ἡ, dies. ε. 174.
417. 776. 9. 597.

ἡμελλε, imperf. augmentum
Atticum, sic ἡβυλήθην, pro
ἐβυλήθην, α μέλλω, futurus
sum, f. μελήσομαι. 9. 478.
888.

ἡμὲν, & sequente plerum-
que, ἡδὲ, & ε. 337.

ἡμενον, part. præt. ab ἡμαι,
sedeo. ε. 478. 499.

ἡμέρη, Ionice pro ἡμέρα. dies.
ε. 102. 820. 822.

ἡμερόκοιτ, α, qui tota die
dormit, epitheton furis,
ab ἡμέρα, dies, & κοίτης, ἡ,
lectus. ε. 603.

ἡμέτερον, posstrum, ἡμετέρω, ἡ-
μετέρῃσι, dat. pl. Ionic. τῆ.
ἐγώ. ego. ε. 296. α. 367.

ἡμῃς, a. 1. ind. aet. ab ἡμῶν,
meo, f. ἡσώ. p. ἡμῃκα. hic
per imesin, pro ἀπῆμῃς.
9. 181.

ἡμῖνοι, semidei, ab ἡμισυς,
ε, dimidius, & θεός, Deus.
ε. 159.

ἡμιόνων, gen. pl. ἡμιόκοισι
dat,

dat. pl. ab ἡμίονῳ, η, δ, 194.
 ἡμίονος, mulus, q. d. semiasinus, ab
 ἡμισυς, dimidius, & ἔν, υ, α
 sinus. α. 46. 605.

ἡμισυ, dimidium, in mascul.
 ἡμισυς, in f. ἡμισυα. α. 40.
 θ. 299.

ἡμῳ, quando, adverb. α. 418.

ἡμῶν, metebant, 3. pl. imperf.
 act. ab ἁμάω, mero, f. ἡσω.
 α. 288.

ἡν, erat, 3. pers. imperf. ab ἡ-
 μι, sum. α. 149. α. 178.

ἡν, quam. acc. ab ἡ, ὅ, α. 93.
 408. θ. 409.

ἡν, si, pro ἂν: ἂν vero per a-
 phæresin, pro ἔαν. α. 399.

ἡνία, ας, ἡ habena. it. τὸ ἡνί-
 ον. α. 95.

ἡνίοχη, nomen mul. agitatrix
 α. 83. ἡνίοχη. α. 323.

ἡνίοχος, ὅ, auriga, q. d. τὴν
 ἡνίαν ἔχων, qui manu habe-
 nas tenet, equosque quo-
 libet inflectit. α. 323.

ἡνωρέης, fortitudinis, gen. ab
 ἡνωρέα, idem quod ἀνδρεία.
 Th. ἀνῆρ, vir. α. 516.

ἡνίνα, quam, acc. ab ἡτίς, ὅ-
 τίς, ὅτι, gen. ἡτίνῳ, ἡτίνῳ,
 α. 761.

ἡνωγε, jussit, imperf. vel. præt.
 med. ab ἀνώγω, jubeo, ἡνωξ',
 pro ἡνωξε, jussit, a. i. act. fut.
 ἀνώξω. α. 68. α. 479.

ἡώς, gen. ab ἡώς, aurora. Vide
 in ἡώς. α. 722. 819.

ἡπας, αἰῶν, τὸ, jecur. θ. 523.

ἡπηρεῖα, ἡπείροιο, pro η, ἡ, Epi-
 ρος, terra continens. α. 622.
 θ. 189.

ἡπύλα, Poëtice, pro ἑπύλα,
 deinde, ex ἐπὶ, & ἑτα, pos-
 ca. α. 290. θ. 405.

ἡπεροπέυσας, part. a. i. act.
 qui decipit. ab ἡπεροπεύω,
 decipio, q. d. ἀταίρα ἐπὶ,
 infinitis vocibus impostor-
 es sunt verbosi. Th. ὁψ',
 ὁπός, ἡ. vox. α. 55.

ἡπιῶν, υ, placidus. α. 785. α.
 235.

ἡπυ, profecto. α. 92.

ἡπυον, imperf. ἐλατῶναι,
 ἀπύω, f. ὕσω. sona. α. 3. 6.

ἡρακλῆς, ἡ, ἡ, Hercules,
 propter carminis dimensi-
 onem legendum est hic, τὸ
 ἡρακλῆ, tanquam ἡρακλῆ,
 hinc ἡρακλῆν, Herculeα. Th.
 κλῆω, celeberr. α. 74. 115. 448.
 θ. 318. 332.

ἡρακων, imperf. προσκινεῖναι,
 ab ἐρέκω, scindo, f. ξω, α. 287.

ἡρῶσατο, sustinuit se, a. i. med.
 ab ἐρέδω, f. ἡσω, fulcio. α. 362.

ἡρουν, pro ἡρουν, Dorice, be-
 nabantur, a ἡρουν, βρον.
 Th. ἡρ. Alii scribunt, ἡρουν,
 imperf. Doric. esse, pro
 ἡρουν, ab αἰρέω, capio. f. ἡσω, p.
 ἡρῶσα, imperf. ἡρουν, ἡρουν, α.
 2, ἡλόν. α. 302.

ἡρη, Juno, pro ἡρα, Ionice.
 ἡρα vero videtur per meta-
 thesin dici pro ἡρ. θ. 314.

ἡεγένηα, mane genita, pro-
 prie, bene nata. Mataph. ver
 ad annum se habet, sicut
 matutinum tempus ad di-
 em. θ. 381.

ἡειδανός, nomen fluvii. θ. 338.

ἡετ-

Ἡρίων, *contendit*, a. 1. act. ab ἱρίζω, *vixor*. f. ἱών. Th. ἱρίς, ἰδ@, ἡ, *contentio*. §. 928.

Ἡρην, a. 2. ind. *cecidit*. Th. ἱρύω, f. ψω, *everto*. a. 421.

Ἡεπατεν, *rapuit*, a. 1. ind. ab ἀεπάζω, *rapio*, f. εω, & Dor. ξω, p. ἡεπακα. a. 2. pass. ἡεπάγην. p. m. ἡεπαγα. θ. 914.

Ἡερον, *hauriebant*, imperf. ab ἀερώω, f. ὕω. a. 301.

Ἡεχη, *ducebat*, imperf. ab ἀεχω, f. ξω. κ. 26.

Ἡεως, ω@, ὁ *heros*. a. 37.

Ἡε, *suæ*, gen. ab ὅς, ἡ, ὄν, *suus*, a, κω, ἡς παρὰ μητρός. a *suæ matre*. a. 18. 40.

Ἡεαν, *erant*. 3. pl. imperf. ab ἡμι, *sum*. ε. 111. a. 20.

Ἡεην, pro ἡτην, per pleonasmum τῷ σ. est a. dual. imperf. ab. ἡμι, *sum*. a. 50.

Ἡεα, *fuiſti*, 2. sing. imperf. ab ἡμι, εα est paragoge Aeolica. a. 119.

Ἡεδιον, imperf. *edebant*. ἡδιον, *comedebat*, ab ἡδιω, *edo*, f. ἱω, p. ἡδικα. Th. ἡδιω, *edo*. §. 146.

Ἡεῖδον, nomen auctoris ex ἡσις, *ewis*, ἡ, *delectatio*, & ὀδός, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. §. 22.

Ἡε, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἡ, *quæ*. θ. 904.

Ἡεον, *suus*, pro αἷς, ab ὅς, ἡ, ὄν, *suus*. ε. 47.

Ἡεον, *sint*. 3. sing. præs. subj. pro ἡ. σιν est paragoge poetica, ab ἡμι *sum*; sic *Homer-*

rus ἡέλασεν, pro ἡέλα. ἡλ- ad. a. 408.

Ἡεπάζοντο, 3. plur. imperf. ab ἀεπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. a. 84.

Ἡεγον, Attice, ἡτλον, minus, ab ἡεγον, ον@, *minor*. a positi- νο μικρός, *parvus*, caret su- perl. §. 426.

Ἡεο, poetice pro ἡτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἡμαι, *se- deo*. a. 214.

Ἡεουχοι, *quieti*, ab ἡεουχ@ *quietus*. ε. 119. θ. 763.

Ἡε, *haecque*, ἡ, est articul. prae- pos. accentum habet ob- seq. dict. encliticam τε, sic & ἡτ'. ε. 20. 316.

Ἡετι, *vere, certe*, adv. a. 79.

Ἡετις, *quia, quod, ut*. Vide ἡντινα. ε. 404. 698.

Ἡετοι, *sive, seu*, Th. ἡ, aut. ε. 165. a. 413. §. 1004.

Ἡεος, το, cor. ε. 358. a. 429.

Ἡεκομ@: *pulchricoma*, genit. ἡεκομι, & εὐκομι, poetice ἡεκομοιο, ex εὐ & κομι, ης, ἡ, *coma*. ε. 164. §. 625.

Ἡεον, accus. ab ἡός, *bonus*. Th. εὐς@, ὁ, *bonus*. θ. 817.

Ἡεελο, 3. sing. imperf. pass. ab αὐξομαι, pro αὐξάνομαι, *augo*, perf. ἡεξομαι. a. 1. pass. ἡεξήθην. f. 1. med. αὐξήσομαι, Th. αὐξω, *augo*. θ. 493.

Ἡεφαι@, υ, ὁ, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ἀπλω, *accendo*, & ἀπύω, *destruo*, fabrorum metallicorum *Deus*. a. 319. 244.

Ἡεχι, 3. person. præs. act. verb. ἡχιω,

ἡ χίω, f. ἡσω, *sono*. Th. ἡχ^ω,
u, *sonus* 9. 42.

ἡχέτα, pro ἡχίτα, vocativus,
ab ἡχίτη, ἡχέτης, *canorus*. Th.
ἡχ^ω, u, ἡχέτης, unde ἡχί
fragor. ε. 580. α. 438.

ἡχίης, εντ^ω, ὁ, *sonorus*, ab ἡ-
χ^ω, *sonus*. θ. 767.

ἡχθής, a. i. aet. ab ἡχθαίρω,
odio prosequor. f. εῷ. p. ἡ-
χθαίρω, Th. ἡχθ^ω, ε^ω, τὸ,
odium. θ. 138.

ἡχθόντος, 3. pl. imperf. ab ἡχθε-
μαι, *succensco*, f. ἡσμαι, vel
ἡσμαι, Th. ἡχθ^ω, ε^ω, τὸ,
pondus. θ. 155.

ἡχῶ, ὁ^ω, ἡς, ἡ, *sonus reci-
procus*, *Echo*, ab ἡχ^ω, *so-
nus*. α. 279. 348.

ἡός, ὁ^ω, ἡς, ἡ, *αυτογά*, acc.
ἡός, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, *circa augu-
ram*, & ἡός, *αυτογαμία*,
pro ἡώτε, vel ἡῶτε. ε. 548.
θ. 12. 372. ἡοῖ^ω, *matrimonium*.
ε. 546.

Θ.

Θ^ω, pro τε, ε. 554, α. 109.

Θαλαμήϊα δύρα, *ligna tha-
lamo vel ædibus struendis*
apta. Them. θάλαμ^ω, u, ὁ,
thalamius. ε. 805.

Θαλίη, *nomen mul.* (pro Θα-
λία, ας, ἡ, Ion.) a θάλλω, vi-
reo. θ. 245.

Θαλίη, *convivia*, θαλίῃσι, dat.
pl. Ion. Them. θάλλω, *vireo*
ε. 115. 229. θ. 65.

Θάλασσα, ης, ἡ, *mare*, ε. 163.

Θάλεια, *nomen Musæ*, ut Poë-
te finxerunt. ε. 740. θ. 77.

Θαλῆδες, ἡ, ὄν, *in flore exi-*

stens, a θάλλω, f. λαῖ, *florea*,
vireo. 9. 138. 946. 999.

Θάλλωσιν, *florenti*, præt. ind. a.
θάλλω, f. λαῖ, *vireo*, *florea*.
ε. 234. θάλλωντα, *florētētes*.
ε. 171.

Θαλφθίς, *calefactus*, a. i. part.
pass. a. θάλλω. f. ψωθ. 864.

Θαμά, *frequenter, crebro*, adv.
ε. 360.

Θανάτ^ω, ε, & θανάτοιω, Ion.
moris. Th. θνήσκω, f. θανῶ-
μαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανῶν, *morī*, a. 2. inf. θάνειω,
a. 2. opt. med. a. θνήσκω. *mo-
rior*. f. 2. θανῶμαι, f. i. med.
θνήσκομαι. p. τέθνηκα. a. 2.
ἐθανον. p. m. τέθναα. ε. 173. 376.

Θάπτειν, *sepelire*, imperf. Ion.
verbi θάπτω, *sepelio*, f. ψη,
p. τέταφα, aor. 2. ἔταφον,
præt. med. τέθνηκα. α. 472.

Θάρσ^ω, ε^ω, τὸ, *animi præ-
sencia (fiducia)* θάρσ^ω,
audacia. Hinc θαρσύνω, a. i.
part. verb. θαρσέν. *fiduciam*
habeo. ε. 317. 9. 168.

Θαρσύνω, f. υῶ, *fiduciam affe-
ro*, θαρσύνωσ', pro θαρσύνω-
σα, præt. part. Th. θάρσ^ω,
ε^ω, τὸ, *fiducia*. α. 26. 9. 163.

Θάσσει, *celerius*, comparat.
pro τάχων, ex ταχύς, *celer*.
α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res miræ*. θαῦμα ἰ-
δέσθαι, *mirum visu*. Them.
θαυμάζω, f. σω. *miror*. α. 140.
224. 9. 834.

Θαύρωτ^ω, *genit. a θαύμας*,
αυτ^ω, ὁ, *nomen viri*. 9. 237.
265.

Θεά,

- Θεός**, ἄς Dea Θεῶν, gen. Dor. pl. num. & Θεῶν, Aolice. α. 338. θ. 41. 103.
- Θεός**, imperf. pro ἔθεε, ferebatur, a Θεῶ, curro, f. Θεύομαι. α. 224.
- Θεῶς**, Ionice pro Θεῶς, Deabus. Vide Θεά. ε. 62.
- Θεῶς** ὅς, ὅς, cum admiratione spectandus, a Θεῶ, cum admiratione spectro. Th. Θεῶμαι, spectro, contempletur. f. ἄσομα, Ionice ἡσομμ.
- Θεῖ**, patrūe, voc. a Θεῖος. α. 103.
- Θεῖα**, nomen mul. & Θεῖην, divinam, Ionice pro Θεῖαν, a Θεῖος. α. 28. adj. Th. Θεῖος, Deus. θ. 32. 135. 371.
- Θεῖν**, 3. perf. præs. sub. ponat. h. e. faciat, more Hebræorum, a Θεῶ, pono, pro quo Poëtze Θεῖω, sicut pro πνέω πνέω, vel est aor. 2. Poët. pro Θεῖ, a τίθημι, pono, α. 2. ἔθην ε. 554.
- Θεῖναι**, α. 2. act. infinit. a τίθημι pono, f. θέω, α. 2. ἔθην. ε. 813.
- Θεῖος**, divinus, gen. υ. vel Ion. Θεῖοιο. α. 138.
- Θέλεια**, volens, præs. part. f. g. a Θεῶ, f. ἤσω. θ. 446.
- Θεμέλεις**, dat. plur. a Θεμέλιον, idem quod Θεμελιον, fundamentum, θ. 816.
- Θέμεν**, ponere, Ionice pro Θεῖναι α. 2. inf. a τίθημι, pono ε. 61.
- Θέμις**, ius, vel ἰδος, ἡ, ius, acc. Θεμιν. Θεμιστέων. gen. pl. pro Θεμιστων. Ionismus enim ille non habet locum in Ge-

- nitiv. declin. s. simplicium, nisi dicamus, Θεμιστέων esse a Θεμιστή, ἡς. Θεμιστὸς, ἡ, ὄν, legibus consentaneus, ε. 136. θ. 235. Est & Θεμῖς, nomen Dex θ. 16.
- Θεμιστονέην** nomen mul. quæ sapit ex legibus. α. 356.
- Θεμιστή**, ὄος, ἡ, nomen mul. θ. 261.
- Θεωδῆς**, forma Deum referens. ex Θεός, & εἶδος, forma. Th. εἶδω, video. θ. 350.
- Θεόδοτα**, divinitus data, a διδομι, do. α. 318.
- Θεός**, Deus, gen. Θεῦ & Θεῶ. Ion. α. 415. dat. pl. Ion. Θεοῖσι, Θεοῖν, 334. α. 28. Θεόφην, adverb. ex Deo. θ. 871.
- Θεραπύην** præs. inf. act. a Θεράω, πεύω, famulor, servio. f. εὔσω. Th. Θεράπων, οντας, ὁ, minister. ε. 134.
- Θεράπων**, οντας, ὁ, minister, famulus. θ. 100.
- Θέρως**, Θέρσεως, τὸ εἶναι. ε. 500. 501.
- Θερμός**, ὅς, ἡ, calidus. Th. Θέρμει. f. Θέρμω, & Aol. Θέρσω, calefacio. θ. 696.
- Θέσθαι**, α. 2. med. infinit. a τίθημι, pono. ε. 23. 430.
- Θέσκιλα**, divina, per syncopen pro Θεοίκιλα, Deo similia, ex Θεός, & εἶκω, similis sum. α. 34.
- Θεσπεσία**, ἡ, divina, a Θεσπέσιος, ὅς, ἡ, divinus. Th. Θεσπῖς, ὄος, ἡ, vaticinus. α. 383.
- Θέτις**, nomen mul. θ. 244.
- Θέτο**, fecit, & Θετ' pro ἔθετο. ab ἔθεμην. α. 2. med. verbū

- τιθῆμι, pono. 886. 953.
 Θίωντων, gen. pl. part. Alti θι-
 όντων, a. θίω, κυττο. At illi, a
 θείω, exhibeo me videndum.
 α. 146.
 Θύβη, ἡ, nomen urbis Θύβης,
 δεσ. α. 49. 105. θ. 978.
 Θηβαγενής, εἰς, ex urbe The-
 barum oriundus, a γέννομαι,
 nascor. θ. 530.
 Θήγη, acuit. 3. pers. præf. ind.
 a θήγω, f. ξω, α. α. 388.
 Θηλόν, mirandum, a θηέομαι
 Them. θείομαι, ὦμαι, specto.
 θηύσονται, suspicient, f. i. a
 θηέομαι, e. 480. θ. 31.
 Θῆκαν, a. i. ind. θήκατο, a. i. med.
 verbi τιθῆμι, pono, f. θήσω,
 a. i. ἔθικα, a. 2. ἔθην. α. 465.
 Θήλυς, εἰς, ὅ vel ἡ, fœmineus.
 θήλυσι fœmina, θ. 667. θη-
 λυτέραν. gen. Æolic. a θη-
 λυτέρι, comparat. a Th. θή-
 λυς, ἡ fœmineus. α. 4. 395.
 Θησαυρός ὁ, ὁ, thesaurus. e. 717.
 Θῆρ, εὖς, ὅ, fera, in pl. θῆρες,
 dat. θηροῖ. e. 275. 510.
 Θηρευτής, pro θηρευταῖς, dat.
 pl. Poët. a θηρευτής, venator.
 θηρευταί, in pl. a θηρεύω, ve-
 nor. Th. θῆρ, fera. α. 303. 388.
 Θηρέα, acc. a θηρεύς, nomen
 viri. α. 182.
 Θῆρ', pro θῆτα, accus. sing. ser-
 vum, a θής, θηλός, ὅ, servus,
 θῆρα, ἡ, ancilla e. 600.
 Θνήσκον, moriebantur, pro ἔθνη-
 σκον, 3. pl. imperf. verbi
 θνήσκω, morior. Vide in
 θανῶν. e. 116.
 Θνητός, ὁ, ὅ, mortalis, θνητή,

- θνητοί, a θνήσκω, morior.
 e. 88. 103. α. 73.
 Θνή, nomen propr. α. 354.
 Θόνη, ἡ, ἐπύκν. hinc θο-
 νάω, epulor. α. 114.
 Θόος, ὁ, ὅ, celer. α. 97.
 Θόρε, defiliit, a. 2. α. α. θορέω,
 vel θόρω, salio. α. 392.
 Θόρον, defiliunt, imperf. pro
 θορόν, a θόρω, salio. α. 370.
 Θόως, adv. celeriter. Th. θοός,
 ὁ, ὅ, celer. α. 418.
 Θρατήα, f. gen. a. θραυός, au-
 dax. Them. θάρο, εἰς, τὸ
 fiducia. α. 263.
 Θραυκάρεδον, audaci prædi-
 tus corde. a θραυός, audax,
 hoc a θάρο, εἰς, fiducia,
 & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 448.
 Θρεπτήρια, educationis præ-
 mia. Th. τρέφω, E. θρέψω,
 alo. e. 186.
 Θρέφθῃ, a. i. pass. Ion. a τρέφα,
 alo. f. ψω, p. φασ. a. 2. ἔτρε-
 φον, p. m. ἔτρεφα, hinc & θρέ-
 ψαα, a. i. part. θρέψε, pro
 ἔθρεψε, a. i. θ. 298. 314. 328.
 Θρηίκης, gen. a. θρηίκης. Thra-
 cius, a θρηξ, ἡ, ὅς, Thrax,
 nom. gentile. e. 551.
 Θρήκη, ἡ, ἡ, Thracia, nomen
 regionis e. 505.
 Θυγάτηρ, ἡ, filia, acc. θυγατέρα,
 & θυγάτηρ Poëtice. vocat.
 ὦ θυγάτηρ. α. 3. θ. 265. 346.
 Θύε, astuabat, imperf. Ion. a
 θύω, mactō, & impetu fe-
 ror. θ. 848.
 Θύελλα, ἡ, ἡ, procella. e. 549. α.
 345. θ. 742.
 Θύεον, fœlissimis, dat. pl. Ion. a
 θύεω,

- θύς, ε, τὸ, βίβλα, a
θύμ, imitolo. ε. 336.
- θύης, ε, redolens, ε, a Th.
θύω, f. ύω, mālto. 9. 558.
- θυμαλγία, & θυμαλγί, accus.
a θυμαλγής, afferens dolo-
rem in animo, ex θυμός, a-
nimus, & ἄλγος, ε, dolor
9. 629.
- θυμνάσκει, a. i. part. f. g. pl.
succensentes. a θυμάω ira-
scor, f. θυμανῶ, a. i. act. θύ-
μνα, hinc part. a. i. act. θυ-
μνάς, ασα, αν. Them. θυ-
μός, ira. α. 267.
- θυμοβόρην, præs. inf. a θυμο-
βόρην, animum exedo tri-
stitia, ex θυμός, animus, &
βορῆ, pabulum, esca. ε. 797.
- θυμολέοντα, acc. sing. a θυμο-
λέων, leonino animo predi-
tus, ex θυμός, animus, &
λέων, αν, leo. 9. 1007.
- θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθόρος,
animum labefaciens, ex θυ-
μός animus, & φθίρω, cor-
rupto. Them. φθίρω, corrupt-
o. ε. 715.
- θυμός, υ, δ. animus, ira. ε. 379.
- θύον, furens. part. præs. act. g.
n. a. θύω, mālto, cum impe-
tu feror ε. 618. 9. 131.
- θύρρως, adv. foras, θύρρως, fo-
ris, adv. aut dativus adver-
bialiter positus. a θύρα, ja-
nuar. ε. 97. 363.
- θύσανοι, οί, villi, seu nodi, qua-
les dependent a crumenis,
fimbriæ. α. 225.
- θύων, præs. part. a θύω, sacrifi-
co. sumitur & θύω, pro όρμῶ,

- impetu quodam feror: it.
furo. hinc μεθύω, q. d. μετὰ
τό θύον. a sacrificiis enim
solebant epulari. 9. 199.
- θύον, acc. a θύω, υ, sedile,
pro θάκω. ε, τὸ, a θαάσ-
σω, sedeo. Th. θαός, υ, δ, celer. α.
491. 572.
- θύμισον pro τό ήμισον, medum,
ε. 557.
- θύρηα, thoracem, acc. pro θά-
ρηα, Ion. a θάρεξ, αν, δ.
Ionice mutatur α in η. θά-
ρηξ, pectus: unde θαρήα-
ξω, pectus armis seu lorica
munio, per syn. speciei ar-
mo, θαρήαροντα αρμαστω,
præs. Ind. α. 24. β. 431.
- θύτῶ, nom. pl. θύτῶ, ἔργα,
admikanda opera, θύμα,
Ionice, idem est quod θαύ-
μα, & hinc. θύτῶ, pro θαύ-
μας, Ion. Th. θαυμάζω, f.
άσω, miror. α. 165.
- L
- Ἰάλλον, volitabant, 3. pl. im-
perfect. pro præs. enallage
temporis, ab ἰάλλω. mitto,
volo, f. αλῶ. 9. 269.
- Ἰάνηρα, ας, ή, nomen mul. ex
ἴα, sola, & ἄνηρ, quæ sola
animo virum imitatur. 9.
356.
- Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰάτω,
calefacio. item, exbilato, la-
titia perfundo. 9. 349.
- Ἰαπελοῖο, gen. Ionic. ab Ἰαπε-
τός, nomen viri, ab ἰάτω,
mitto, it. maledictis lacef-
so. Ἰαπετιονίδης, voc. casus
ab Ἰαπετιονίδης, filius Ja-
peti.

peti., z. 54. v. 528.

Iasip, dat. nomen viri ab
Ián, f. Ián. 6.970.

ἰαχὴ, & ἰαχισμός, 3. sing. imperf.
activ. verb. ἰάχην, vociferor,
clamo, hinc in part. ἰάχων,
οὐκ ἔστι, hinc ἰαχὴ, clamor. α.
232.441.0. 69.

ἰδὼν ἀπὸς, ὤ, ἤ, ποτεπιν ὑπὲρ. α.
380.474.

Ἰδαλμ, sudorificus ab ἰδ, ἰδε, τὸ, sudor. idem quod ἰδρῆς, ὡτ ὁ, ε. 413.

ἰδῶ, a. 2. act. imperat. ab ἰδῶν,
video, f. ἰδῶμαι, a. 2. ἰδών, &
ἰδόν, in part. ἰδὼν, ὄντι, &
ἰδῦς pro ἰδῦσα. α. 445.

**Idē, idē quod n̄dē, & atque.
a. 19. b. 19.*

*Idē, estu, dat. sing. ab idē, sudor. a. 397.

Idēv, a. 2. act. infinit. *Idēv*, a. 2. med. infinit. ab *Idēv*, *Vi-deo*. Vide *Idē. a.* 176.224.

Iduc, gen. ἰδὺς, Mons Creta, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. θ. 1010.

²Idem, *videris*, 2. sing. a.2.aet.
subj. ab idem, *video*. a. 325.

Ἰδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syn-
copen, pro ἴσαμεν, *scimus*,
ind. præs. 1. pl. Th. ἴσμεν, *scio*.
Imperat. ἴσαθι, & ἴθι. θ. 27.
656. Hinc Ἰδμεν, peritus &
Ἰδμεσύνη, peritia, dat. pl.
Ion. Ἰδμεσύνησιν. θ. 377.

"Idoro, 3. pl. a. 2. med. ind. aspe-
xerint, ab idu, video. a. 445.
0. 451.

"Idcirco, periti, ab istis quod

est ab Ἰωάννι, scio. a. 351.

“Ιδρις, εϞ, δ, η, *provida*, sic ut
 εϞοχὴν dicitur, *formica*. Th
 ιεϞμ, *scio*. e. 776.

Ἰδρωῖς, acc. ab ἰδρωὶς, ἡ, ἰδρῶς, ἡ, *sudor*, per metonym. effe-
cti, *labor molestus*. Th. est
ἰδρῶς, ἡ, τὸ *sudor*. s. 387.

'Idya, ac, n, nomen mul. quasi
 idya, gnara. f. 352.

*'Idem, videns, q. 2. part. ab e'du,
video. Vide id. s. 9. 21. 699.*

ἰσσω, emissentes, part. præf. g.
f. pl. num. ab ἰσσω, mitto. a-
lii sciunt ἰσσω, idque
Æolic. imperfect. ἰσσω, ἡς, ἡς.
pl. ἰσσω, f. ἰσσω, p. ἰσσω, a. 1.
ἰσσω, a. 2. ἰσσω, ἡς, ἡς, præf. pass.
ἰσσω, a. 1. pass. ἰσσω. l. 10. 43.
65. 838.

Ἰόνον, Ion. pro Ἰόνων; Att.
 prael. inf. ab ἰόνου, ubi *Iones*
 et in fine abjiciunt, accen-
 tu in sua sede relicto, ab
ἰμι, mitto s. 594.

*ἱεμενοι, cupientes, part. pres.
m. ab ἱεμεν, cupio. Verba
desiderii regunt Genitivum
ἱεμεν, cupiebant, imperfect.
med. 3. pl. a. 23. 251.*

'Iēnu, ire, ab ἱμ, eo, pro quo
etiam dicitur ἱμ, ἱερ' Iēnu,
perrexit ire. a. 40. 353.

ἱερός, ὦ, ὁ, *facere. item magnus, immensus*, ἱερὸν, *Ionic. pro ἱερὰ, ἐργὰ, gen. pl. num. intelliguntur sacrificia*, ἱεῖ, *pro ἱερὰ, ἑρῶν ἱεῖ, facere sacra, h. e. sacrificare, ἱερῶν (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice, ε. 334. α, 201. θ, 417. 1014.*

"I wish,

- Ἰησι, *tranat*, ab ἵμι, *mitto*, spiritu differt ab ἵμι, eo, de quo paulo ante. θ. 806.
- Ἰήσων, dat. sing. nomen viri, ab ἵσων. θ. 1000.
- Ἰθῶαι, ab Ἰθῶς, ἥα, ὅ idem quod εὐθῶς, *rectus*, Ἰθῆσι, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. θ. 86.
- Ἰθῆ, præs. imperat. *accede*, ab ἵμι, vel ἵμι, eo. ε. 491.
- Ἰουδίκαισι, *justis*, dat. pl. Ion. paragoge, ab Ἰουδίκης, υ, ὅ, *cujus* judicia sunt *recta*, ab ἰθῶς, Ἰθῶα, Ἰθῶ, *rectus*, α. 111, & δίκη, *jus* ε. 228.
- Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθῶς, εὐς, ὅ, *rectus*. ε. 79. 261.
- Ἰκάνει, *pervenit*, ab ἰκάνει. Th. ἰκῶ, f. ἰξῶ, α. 1. ἰξῶ, *venio*. θ. 681. 697.
- Ἰκελος, *similis*, & ἱκελος, ab ἰκῶ, *similis sum*, ε. 302. α. 198.
- Ἰκέρ, pro ἰκέρ. *pervenit*, α. 2. m. ab ἰκέρμαι, *venio*, f. ἰξέρμαι. θ. 285.
- Ἰκέρνυμι, α. 1. ind. ab ἰκέρνυμι. *supplico*. Them. ἰκέρνυμι, υ, ὅ, *supplex*. α. 13.
- Ἰκέρνυμι, *supplicibus*, dat. pl. ab ἰκέρνυμι, υ, ὅ, *supplex*. ε. 325. α. 85.
- Ἰκῶ, *attigeris*, 2. sing. α. 2. med. sub. Ionice pro ἰκῶ. ab ἰκέρμαι, *venio*, f. ἰξέρμαι, p. ἰγῶμαι, α. 2. m. ἰκέρνυμι, υ, εὐς, & in 3. pl. ἰκόντο, in aor. sub. ἰκέρμαι, ε. 466.
- Ἰκταρ, Adverb. *valerrime*, ἀπὸ τοῦ ἰκέρ. Th. ἰκέρμαι. θ. 691.

- Ἰκτο, per syncopon pro ἰκτε, *pervenit*, α. 2. med. ἰκέρμαι. Vide in ἰκῶ. θ. 481.
- Ἰλαδον, *caterbatim*. ε. 285.
- Ἰλαον, ab ἰλαῶ, *propitius*, Attice ἰλαός. ε. 338.
- Ἰλάσκιοθ, præs. inf. ab ἰλάσκομαι, *placo*. Th. ἰλάω. ε. 336.
- Ἰμάσας, Poëtice pro ἰμάσας, part. α. 1. aor. a verbo ἰμάζω, *toris cado*. f. ἰμάσας. Th. ἰμάς, ἀντῶ, ὅ, *torum*, θ. 857.
- Ἰμέρω, *desidero*, cupio. f. ἰμέρω, hinc ἰμέρος, *desiderium*, & ἰμερόεντας, acc. plur. *desiderabiles*, ab ἰμερός, εὐς, εὐ. Th. ἰμέρω. ε. 616. α. 31. θ. 359.
- Ἰν, pro ἰνα, κτ, ε. 544. ἰνα. ε. 459.
- Ἰνός, εὐς, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἰς, ἰνός, ἡ, *robur*. *fibra*. θ. 976.
- Ἰξῆ, 3. sing. α. 1. aor. ind. Th. ἰκῶ, *venio*. f. ἰξῶ. α. 1. ἰξῶ. 32.
- Ἰξῶ, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Ionice pro ἰξῆ, ab ἰκέρμαι, ἡμαι, f. ἰξέρμαι. præt. pass. ἰγῶμαι, α. 2. med. ἰκέρνυμι, υ, εὐς ε. 475.
- Ἰουδέα, acc. sing. in nom. ἰουδῆς, εὐς, *niger*, ab ἰον, υ, τοῦ, *viola purpurea*, *nigricans*, & ἰδός, εὐς, *forma*, & hoc ab εἶδω, *video*, θ. 3. 844.
- Ἰέλαος, υ, nomen pertissimi aurigæ. *Iolans*, q. d. ἰός, τοῦ λαῦ, *jaculum* seu *telum* populi. α. 74. 102. θ. 317.
- Ἰόντα-

- ἰόντα, *euntem*, a. 2. act. part. ab ἰμι, eo. part. a. 2. act. ἰών, ἰύσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. β. 773.
- Ἰχίονα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰός, ὤ, ὅ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. β. 14. 918.
- Ἰππόδαμος, *equorum domitor*, ex, ἵππος, & δαμάω, *domo*. α. 346.
- Ἰπποδόν, nomen mul. *celer instar equi*, vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βυ, quod est ex βύς, ut βύλυμος, β. 251.
- Ἰππομένη, nomen mul. *valde intelligens*. β. 251.
- Ἴππος, *equus*. dat. pl. Ion. ἱπποισιν, ε. 814. α. 341.
- Ἰππότης, vocativi casus, ab ἱπότης, υ, ὅ, *equus*. vocativus pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.
- Ἰπποτρόφος, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.
- Ἰππηρέην, *equi fons*. Nomen fontis, in Boeotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.
- Ἰσηξ, κκ, ὅ, Ionice, pro ἰσηξ, ακ, ὅ, *accipiter*. ε. 201.
- Ἰσις, ἰδ, ἰει, & ἰσις, ἡ, *iris*, in acc. ἰσιν. β. 780.
- Ἰς, ἰός, ἡ, *bis*, ἰς ἀνέμω, *bis venti*. ε. 516. β. 332.
- Ἰς, pro ἰσα ab ἰσ, par. ε. 350.
- Ἰσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab ἰμι, eo. imperf. σῖα. 2. ἰόν. pl. perf. m. ἦν. β. 68.
- Ἰσας, & ἰσων. 3. pl. ab ἰσ-
- μι, *scio*. ε. 40.
- Ἰσαν, *parem, æqualē*, ab ἰσ. par. ε. 325. β. 126.
- Ἰσον, *æquale*, scilicet prima in ἰσ est anceps, & proinde scribitur etiam ἰσ, quum prima corripitur. ε. 750.
- Ἰσοδαι, pro ἰσοδαι, præf. med. infin. *aquare*, ab ἰσόν, ὤ, *æquo*. Th. ἰσ, υ, ὅ, par. ε. 560.
- Ἰσοφαρίζει, *equiparat*. q. d. ἰσον φέρει. ε. 428.
- Ἰσάμεν, part. præf. pass. ἰσάμεν, *stans*, genit. Ion. ἰσαμένω, ab ἰσάμι. ε. 567.
- Ἰσας, pro ἰσασ, 2. sing. præf. pass. imperat. ab ἰσμι, *sto*. f. ἰσώ, α. 2. ἰσώ. α. 449.
- Ἰσίν, Ionice pro ἰσάν, ab ἰσας, ας, ἡ, *Vesta*, focus θ. 454.
- Ἰσοβῆ, *stiba*, dat. sing. ab ἰσοβός, *tomo*, *stiba*. ab ἰσός, *te-la*, quod ab ἰσμι, *sto*. & βύς, *bos*. ε. 433.
- Ἰσόν, *telam*, acc. ab ἰσός, ὤ, ὅ, *tela*, & *malus navis*. Them. ἰσμι *sto*. ε. 64. 777.
- Ἰσορα, ab ἰσωρ, ορ, ὅ, ἡ, *gnarus*, *sciens*. ε. 790.
- Ἰσρον, acc. ab ἰσρ, nomen fluv. Germanici, *Danubius*. β. 339.
- Ἰχάνει, *detinet*, ab ἰχάνω, idem quod ἰχῶ, *habeo*, Th. ἰχῶ, *habeo*. ε. 493.
- Ἰχῶ, υς, υ, idem quod ἰχῶ, *habeo*. ἰχῶς, 3. pl. præf. sub. act. ε. 623. β. 687.
- Ἰχὺς, ὤ, ἡ, *robur*. dat. ἰχὺς, acc. ἰχὺν, *fremitum*. Hinc ἰχὺς,

ἰσχύω, *robustus sum*. θ. 146.
823.

ἰσώσαντο, *exaequabant*. α. 1. m.
ab. ἰσώω, ὦ, *aequo*. Th. ἰσός,
ω, ὅ, *par*. α. 263.

ἴτον, *abierunt*, 3. dual. praes. a-
ctivi, ab ἴμι, εο, ponitur
vero praesens pro α. 2. ἴον,
qui 3. dual. format ἴετον e-
nallage temporis. ε. 197.

ἴτον, *extremam oram*. ab ἴτος,
υος, ἦ, *extremus ambitus*,
circumferentia, α. 314.

ἰφθίμω, genit. *fortis*, ab ἰφθι-
μος, & hoc ab ἰφί, *fortiter*,
quod est ex ἰς, ἰνός, ἦ, bis, *ro-
bur*. ἰφθίμω. α. 136. θ. 768.

ἰφί, adverb. *fortiter*, ab ἰς, ἰνός,
ἦ, *vis*, fibra. ε. 539.

ἰφικλίδην, *nomen viri*. α. 111.

ἰφικλήα, *nomen viri*, ad for-
mam ἡρακλήα. a nominati-
vo ἰφικλής contracte ἰφι-
κλής, q. d. *valde honoratus*,
gloriosus. α. 54.

ἰχθυάοντες, *piscibus inhian-
tes*, praes. part. ab ἰχθυάω ὦ,
piscor. Th. ἰχθύς, υος, ὅ, pi-
scis. α. 210.

ἰχθύς, υος, ὅ, *piscis*, ἰχθύς, pro
ἰχθύας, acc. pl. sicuti δρύς
pro δρύας, &c. α. 212.

ἰχθός, υος, τὸ, *vestigium*. ε. 678.

ἰφί, dat. sing. ab ἰός, ὦ, ὅ *sagit-
ta*, quod est ab ἰήμι *mitto*.
item *εργω*, quae in metál-
lo serpit, *venenum* quod
transmittitur in venas. At
ἰός, ἰά, ἰόν, idem quod οἶός,
α, εν, *solus*, α, *um*. α. 409.

ἰωνή, ἦς, ἦ, *clamor*, vocife-

ratio. 9. 682.

ἰωλκόν, acc. ἰωλκός, ὦ, ἦ, *urbis
Thessaliae* 9. 997.

ἰωχμοῖο, *tumultus*, genit. Ion.
ab ἰωχός, ὦ, ὅ, *persecutio*
hostilis, idem quod ἰωνή.
Th. διώκω. f. ξω, *persequor*.
9. 683.

K.

Κ' pro. ἦ, ὦ, ἦ, κ' *dixit* 5. ε.
44. 9. 547.

κάββαλε, & κάββαλ', *prostra-
vit*. α. 2. ind. pro κατέβαλε, a
καταβάλλω, *dejicio*, κατέ-
λατ', α. 2. m. 3. pers. sing.
Th. βάλλω, f. βαλῶ, p. βέβλη-
κα. α. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.
α. 130, 462. 9. 189.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, pro
virili, a δύναμις, υος, ἦ, *poten-
tia*. Them. δύναμις, f. ἡσο-
μαι, *possunt*. ε. 334.

Καδδ', καδ' δ' ἔαλε pro κατέβα-
λε δδ', *dejicit vero*. α. 384.

Κάδμω, ω, *nomen viri*. hinc
καδμήω, καδμήοισι, dat.
pl. & in f. g. καδμήη, & κα-
δμηῆς, τὸ, cadmea, ε. 161.
9. 927.

Καθαπτόμενω, praes. part. a κα-
θάπτω, *inndo*. Th. ἀπλο-
μαι, *tango*, f. φομαι, ε. 330.

Καθαρός, *pure*, adverb. a καθα-
ρός, ὦ, ὅ, *purus*. Th. κα-
θαίρω, *purgo*. ε. 335.

Καθεζόμενος, praes. part. *resi-
dens*, a κατέζομαι, *sedeo*. Th.
ἕζομαι, f. ἐδῶμαι, *sedeo*. ε.
257. α. 34.

Καθίζη, 3. pers. praes. ind. *se-
det*. καθίζεν, praes. inf. *col-*

locare. α καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, sedere facio. ε. 748. θ. 434.

καί, *sed etiam*, τὴν quæ duo simul juncta sunt distribu-
tiva, ὁμῶς καί, *simul etiam*.
ε. 43. 241.

καίειν, præf. inf. Vide καίω. κῆικον, *Caisicum*, Nom. propr. θ. 343.

καίω, *adolent*, pro καίωσι, κα-
ομένη, *ardens*, præf. part. α
καίω, pro, accendo, f. καύσω,
p. κέκαυκα, α. ι. παθ. ἐκάη,
f. ι. παθ. καυθήσομαι. ε. 335. θ.
557.

καυνία, α Καυνίς, ἑ, ὁ, no-
men proprium regis. α. 179.

καυρός, ὤ, ὅ, *tempus opportu-
nitatis*, occasio. ε. 692.

κακ, pro καί ἐκ, ἑ ex. θ. 447.

κακῆν, ille: ex καί & ἐκῆν.
ε. 293.

κακκρύπτων, pro κατακρύπτων,
abscondens, præf. part. α
κρύπτω, *abscondo*, f. ψω. p.
φα, α. 2. ἐκρύβον. ε. 469.

κακοθυροσύνη, *ignavia*. ex κα-
κόν, *malum*, & θυμῶν, ὄν, ὅ,
acervus rerum simul
congestarum. Th. τίθημι,
ποπο. ε. 470.

κακός, *malus*, proprie *piger*, α
χάζω, *cedo*, κακή, ἡ, neut.
κακόν. κακ' pro κακὰ dat. pl.
κακῶσιν. ε. 177. κακόν, pro
κακῶς, αὐτ. ε. 325. comp. κα-
κίον, κάκισ. ε. 264. 344.
501.

κακόητις, dat. sing. α κακότης,
ητ, ἡ, *improbitas*. α. 42. 93.

κακόχρητος, *alienis malis gaudi-
dens*, ex κακόν, *malum*, &
χαίρω, *gaudeo*. ε. 28. 194.

κακίστατον, *occidete*, Doric.
pro κατακίστατον, & hoc
pro κατακτείνω, α. ι. inf.
actīv. α κακίστημι, pro κατέ-
κτείνω. Th. κτείνω, f. κτενῶ,
occido, p. ἐκτακα, α. 2. ἐκτε-
νον. α. 453.

κᾶλα, *ligna*, α κᾶλον, η, τὸ, ἱ-
gnum. ε. 125.

καλῶν, *vocare*, *invitare*, α κα-
λέω, *viso*, f. έσω, p. κέκληκα,
καλέεσθην. 3. perf. imperf.
Ion. pro ἐκάλε, η, καλέω,
pro καλέωσι, *vocant*. ε. 340.
θ. 187. 207. 234.

καλιῶ, *horreo*, καλιά, ᾗς, ἡ,
pinus ex virgulis; καλιῶν
Ion. pro καλιῶν. Th. κᾶλον,
η, τὸ, *ignum*. ε. 305.

καλλιγύναικα, acc. α καλλιγύ-
ναιξ, αὐκ, ὅ, ἡ, *pulchris mu-
lieribus abundans*, ex κάλ-
λ, ιος, τὸ *pulchritudo*, &
γυνή, *mulier*. ε. 651.

καλλικόμοιο, genit. Ion. καλλι-
κομ, *pulchritudo*, α καλός,
ἡ, ὄν, *pulcher*, & κόμος, ης,
ἡ, *coma*. ε. 35. θ. 915.

καλλιπάρης, Æol. seu Boeo-
tice pro καλλιπάρης, *pul-
chras habens genas*, ex κα-
λός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & παρὰ
& Æol. παρὰ, ᾗς, ἡ, *mala*,
gena. θ. 238. 270. 970.

καλλιρέδρον, *pulchrislucet*, α
καλός, ἡ, ὄν. *pulcher*, & ῥέω,
fluo. f. ῥεύσω. p. τυκα. θ. 339.

καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Musæ,
citharæ

cujus est elegans eloquium,
facunda, ex κάλλει, εος, τὸ,
pulchritudo, & ὄψ, ὀπός, ἡ,
βοχ. θ. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. θ. 288.

Καλλίτριχας, pulchricomus, καλ-
λάδιξ, ὁ, ἡ, pulchros cri-
nes habens, ex καλός, ἡ, ὄν,
pulcher, & τριξ, τριχός, ἡ, ri-
lus. α. 372.

Καλλιρροον, limpidam, ex καλός,
pulcher, & ῥόει, fluentiam.
Th. ῥέω, f. ῥεύσω, fluo. ε. 735.

Καλλισφυρος, pulchros talos
habens. ex καλός, & σφύριον,
malleolus. Th. σφύρα, ρας, ἡ,
malleus. θ. 384. 526.

Καλός, ἡ, ὄν, pulcher, bonus.
Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, &
κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλι-
τος, optimus, pulcherri-
mus. θ. 384.

Καλυπτόμενοι, contectæ, præf.
part. pass. a καλύπτω, tego.
f. ψω, p. φα, a 1. ἐκάλυψα,
ας, ε, a. 2. ἐκάλυπον. ε. 139. 196.
α. 134. θ. 541.

Καλύπτειν, acc. Ionic. a καλύ-
πτειν, tegmen capitis mu-
liebre. Th. καλύπτω, tego. θ.
574.

Καλυψώ, nomen mul. θ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. palis, pedamen-
tis, a κάμαξ, ακει, ἡ, palus.
α. 298.

Κάματος, υ, ὁ, labor, hinc κα-
ματώδης, εος, ὁ, ἡ, laborio-
sus. Th. κάμνω, μω, p. κέμνη-
κα, lassescio. ε. 175. 582.

Κάμμεν, pro κατὰ μὲν. ε. 437.

Καμπύλα κῆλα, cingula ligna. a

καμπύλα, υ, ὁ. Th. κάμπτω,
f. ψω, p. φα, flecto. α. 324.

Κᾶν, quantvis, etfi, ex ἡ & ἄν,
fi. ε. 335. 355.

Καναχή, crepitatio, sonitus.
hinc καναχηδᾶ, adverb. cum
strepitu. Th. ἡχέω, υ, ὁ, so-
nus. α. 160. 164. θ. 267.

Καναχίζει, imperf. substeper-
bat, a καναχίζω & καναχέω,
resono, hinc καναχή, crepi-
tatio, καναχῆσι, dat. plur.
Ion. Th. ἡχος, υ, ὁ, sonus. α.
373.

Κανός, υ, ὁ, fumi. ε. 45. 627.

Κάπρος, υ, ὁ, aper, item verres,
quo sensu accipitur. ε. 788.

Κᾶρη, τὸ, indeclinabile, carui,
per apocopen pro κᾶρηνον,
υ. ε. 532. α. 223. θ. 42.

Καρπαλίμως, cito, raptim. adv.
q. d. ἀρπαλίμως, ab ἀρπάζω,
f. σω, & ξω, rario. α. 432. θ.
492.

Καρπός, υ, ὁ, fructus. ε. 170. 235.

Κάρτει, robore, pro ἐνκράτει. h.
ε. κρατερός, more Hebræo-
rum, κᾶρτος, pro κράτος,
οει, τὸ, robur. θ. 83. 710.

Καρτερόθυμῳ, dat. καρτερόθυ-
μον, a καρτερόθυμος, υ, ὁ,
pertinax, qui toleranti a-
nimo est, ex κᾶρτος, per me-
tathesin literarum pro κρά-
τος, εος, τὸ, robur, & θυμός,
υ, ὁ, animus. θ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, accus. a καρτερό-
φρων, οει, ὁ, ἡ, præfractus,
item μαγνητις, a κρά-
τος, εος, τὸ, robur, & φρεν,
animus.

Κάριτον, *præstantissimum*, pro
κράτιστον, ab ἀγαθός, bonus,
κρείστον, κρείστος. θ. 981.

Κάρεφει *siccatur*. Th. κάρφω, *sicco*,
arescacio. f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. den-
tibus asperum, α κάρχαρος,
asper. Th. χαράσσω, f. ξω,
sculpo, & ὀδύς, ὄντος, ὅ, *dens*.
ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητος, u, ὅ, εκ κάσις, εος,
ὅ, ἡ. *frater, soror*, & γείνομαι,
pascor. ε. 182. θ. 756.

Κασίτερος, κασιτέροιο, genit.
Ion. ὅ, *stannum*. θ. 862.

Κατά, cum Genitiv. per. Cum
Accus. *ad, secundum*. κατ' ὄ-
ρος, in monte, κατὰ οἶκον, do-
mi. καθ' ὥρην, *ad tempus*,
idem quod πρὸς καιρὸν. ε.
100. 615.

Καταβιβιβασί, *onusta sunt*.
3. pl. præt. medii, α βιβιβασί, o-
peror, sum gravis, f. σω, p.
κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. i. κα-
ταβαίνει, f. βήσομαι, *descen-
do*. Th. βάηω, εφ, α. 2. ἔβην.
θ. 750. ●

Καταγηράσκωσι, præt. ind. α κα-
ταγηράσκω, *senesco*. Th. γή-
ρας, ατος, τὸ, *senectus*. ε. 93.

Καταδύνω, 3. præt. sub. *humefiat*.
α δεύω, *rigo*, f. δεύσω. ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. in-
gredi, pro καταδύναι, α. 2.
αἶσθ. infinit. α καταδύναι, α. 2.
αἶσθ. κατέδην, υς, υ. Th. δύνω,
& δύνω, *subeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*, part.
α. 2. αἶσθ. Th. δύνω, *subeo*, vel

δύνω. 9. 596.

Καταδείω, *poneres*. 2. sing. α. 2.
med. opt. κατὰδηναι, *depo-
sueris*. 2. sing. α. 2. med. subj.
κατὰδωμαι, κατὰδην, & pro
hoc κατὰδηναι, Ion. α. τίδηναι,
pono. ε. 45. 599.

Κατθίω, Poëtic. pro κατὰθηναι, &
κατὰθίω, *reconde*, α. 2. im-
perat. med. α κατὰθίωμαι, γε-
ρονο. Them. τίθηναι, f. θήσω.
α. 2. ἔθην. ε. 625.

Κατακείμενον, præt. part. α κα-
τάκειμαι, *jaceo*, *decumbo*.
ε. 362.

Καταλείβεται, *distillat*, præt.
ind. α καταλείβομαι, *destil-
lo*. Th. λείβω, f. ψω, *libo*.
θ. 786.

Καταλείπειν, præt. infin. α λεί-
πω, *linquo*, f. ψω, p. φα. α. 2. ἔ-
λιπον. p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, *subat*. fut. ind. α
λέχομαι, *subate facio*. ε. 521.

Καταμάρψη, *opprimat*. α. 1. sub.
α καταμάρψω, *comprehen-
do*. Th. μάρψω, f. ψω, ca-
pio. ε. 494. ●

Καταπεπτηγῆα, *exterrita*, perf.
part. activi, per syncopen
τῆ χ, pro καταπεπληγῆα. α
verbo καταπτήσσω, f. ξω,
perterresio, præt. αἶσθ. κατα-
πέπληχα. Th. πλεῖω, αἶσθ. f. ἔσω,
exterreo. α. 265.

Κατάπινε, *deglutiebat*, imperf.
Ion. Th. πίνο, *bibo*, f. πείσω,
p. πέπωκα, α. 2. ἔπιον, inde
in imperat. πίθι & πίε. 9.
459. 497.

Κατάσκιος, *opacus*, α σκιά,
αε,

ἄς, ἡ, *umbra. ε. 511.*

Κατάστυφελος, ὁ, α *τυφελός, elurus, asper*, Th. *τύφω, asfringo*, f. *ψω. θ. 806.*

Καταφθιμένοισιν, *moribus*, dat. pl. perf. part. Ionic. α *φθίω*, idem quod *φθέω*, f. *ήσω, corruptumpro. 9. 850.* perf. pass. *ἔφθιμας* inde *φθιμένος*. Ion. vel per syncopen pro *φθιόμενος*, præt. part.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. 2. 1. act. opt. α *φλέγω*, *τρο*, f. *ξω*, p. *χα. α. 18.*

Καταφράζεσθε, præt. imperat. pass. α *καταφράζομαι*, *considero*. Th. *φράζω, dico*, f. *σώ*. p. *κα. α. 2. ἔφραδον*. p. m. *πέφραδα. ε. 246.*

Καταχύνει, *effundit*, 3. imperf. α *καταχύνω*. Th. *χέω*, f. *χέσω, fundo. ε. 581.*

Κατῆεν, *descendebat*, ex *κατὰ* & *ἡμι*, eo, est 3. sing. præt. med. ἡα, & Attice, ἦα, ας, ε. *καλιών*, part. 2. 2, α *κάτιμι*. α. 254. 9. 723.

Κατελεγχέτω, *redarguat*. præt. imperativ. α *κατελέγω*. Th. *λέγω, ξω, arguo. ε. 712.*

Κατέλιξεν, *recensuit*, α. 1. ind. α *καταλέγω*. Th. *λέγω, ξω, dico. 9. 627.*

Κατεναντίον, adv. ex *adverso*, *coram*. Th. *ἀντί, pro. α. 73.*

Κατένασεν, α. 1. ind. pro *κατένασεν*, ab inusitato verbo, *κατανάσσω, habitandum do*. Th. *νόσσω, habito. ε. 157. θ. 538.*

Κατανήνοθεν, *constrahebatur*. præt. med. α *κατανέω*, ἐν *θίω* ex ἐν, & *θίω*, *pono* per metathesin ἐνέθω, in præt. med. ἡνόθα, & per reduplicationem ἐνέηθα: præposita præpositione *κατὰ*, fit hinc *κατανήνοθα constrabi*. Errant qui a *κατανέω*, derivant. Sic enim reduplicatio foret *κατανήνοθα*, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, *κατενέηνοθα*, esse duntaxat præt. medii, & cærere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset *καταγέθω. α. 269.*

Κατέπαυσε, *diremit*, *sodabit*, α. 1. act. ind. verb. *καταπαύω, desisto*, Th. *παύω, finio, cesso. 9. 87.*

Κατέπαμψε, *detruisit*, α. 1. α *πέμπω, mitto*. f. *ψω. θ. 515.*

Κατέπνευεν, imperf. *deborabat*, α *πίνω. 9. 467.*

Κατέταθεν, *oppositi sunt*, pro *κατετάθησαν*, *Æolice*, α. 1. ind. pass. α *καθίσταμαι, constituor*. Th. *ἵστημι, f. τίσω, statuo. 9. 674.*

Κάτεχευεν, imperfect ut & *κατέχευε*, *detinebat*, pro *έχων*, dicitur *χέθω. 9. 575. 700.*

Κατηρεφέ, pro *κατηρεφέα*, α *κατηρεφής, τος, ὅς, ἡ, ἡ, cecius*, dat. pl. Ion. *κατηρεφέας*. Th. *ἔρεφω, f. ψω, tego. 9. 594. 778.*

Κατηρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl imperf. pass. Dor. pro *κατηρεῦντο*, a verbo *κατακατέρομαι, dependeo*, ex *κατὰ*

ἔξαιώρειω, f. ἡσώ, *in sublimē*
tollo. α. 225.

καλοπάζει, *ex pulerit*, præs. sub.
ab ἐπάζω, f. σω, *persequor*.
ε. 322.

κάτω, *infra*, deorsum. ὁ. 301.

καυάξαις, *fregeris*. α. 1. opt.
aκτ. α καυάζω, *conteto, frango*.
sic Æoles, pro αἷρ, di-
cunt, αἷρ, vel pro κατά-
ξαις, Poët. sublato, τ, & in-
serto, υ, Æol. ab ἄγω, *frango*.
ε. 664. 691.

καῦμα. ατο:, τὸ. *incendium*, α
καύω, υγο, f. καύσω. ε. 413. ὁ.
844.

κὲ, & κεν, particula potentialis,
sicut in prosa αὖν, vel exple-
tiva. ε. 10. 12. 33.

κίατο, *jacebant*, pro ἔκλυτο,
Ion. & κίατο pro κήατο, α
κῆμαι, *jaceo*. α. 241.

Κίγχοισι, dat. pl. Ion. α κέγ-
χος, *milium*, genus legu-
minis, α. 393.

κεδνῇ, *caste*, dat. sing. α κεδνός,
η, ὄν, *castus*, probus. Th. κῆ-
δος, εος, τὸ, *casta*. ε. 69. 129.

κῆνω, ἰλλο, pro ἐκάνω, per. a-
phæresin. κῆνοις, κῆνοισι,
dat. pl. Ion. ab ἐκῆνος, η,
ον, ὁ. 628. 836.

κῆτοι, *jacet*, κῆτ', pro ἔκλυτο,
imperf. Ion. α κῆμαι, *jaceo*.
α. 227. ὁ. 795.

κεκαλυμμένη, perf. part. pass.
α κκλύπτω, *operio*, *tego*. f.
ψω. p. φα. α 2. ἐκάλυβον. θ. 9.
745. 757.

κεκχσμένον, perf. pass. α κάζω,
οιηο, f. σω. ὁ. 929.

κεκεύθει, *occultabat*, Ion. plusq.
perf. med. α κεύθω, f. κεύσω,
p. κα, in præt. med. κέκευθα.
sicut, πλήθω, πέπληθα, γη-
θέω, γέγηθα, &c. ὁ. 505.

κεκλήγοντες, præt. med. Æoli-
ce pro κεκληγότες α κλάζω.
Verior: analysis hæc est: ex
præterito κέκληγα, novum
verbum κεκλήγω, quod Græ-
cis est usitatissimum, unde
in part. præs. κεκλήγων, ον-
τῶ, in pl. οἱ κεκλήγοντες.
α. 379. 412.

κεκληγώς, *boceficans*, præt.
med. α κλάζω, *clamo*, in f.
κλάγξω, α. 2. ἐκλάγον, p. m.
κέκληγα, hinc part. f. g. κε-
κληγύη. ε. 447. α. 99.

κεκλήθῃ, *vocari*. perf. inf.
pass. α καλέω, f. έσω, p. κέ-
κληκα. ὁ. 410.

κέκλυτε, *audite*, α κλῦμι, (Th.
κλύω, *audio*.) Hinc κλῦθι, &
Poëtica redupl. κέκλυθι, in
2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *au-
dite*, correpta penultima.
ὁ. 644.

κεκονιμένος, *pulverulentus*, At-
tice, pro κεκονισμένος, α κo-
νίζω, *pulvere impleo*,
quod est α κόνις, εος, ἡ, *pulvis*.
ε. 471.

κεκορημένον, *satiatum*, α κo-
ρέω, *satio*. f. έσω, & ήτω, p. κo-
κόρηκα. ε. 591.

κεκριμένην, *diversam*. Th. κρι-
νω, f. νῶ, *secedo*, p. κέκρικα.
α. 55.

κεκρύφεται, *latent*. 3. pl. præt.
pass. Ionice, pro κεκριμμέ-
νοι

ναι, ἔσθ. α κρύπτω, *abscondo*,
f. ψω, p. φα, α. 2. ἔκρυβον. ε.
384.

κακτῆσι, *comptatate*, p. xct. pass.
infin. α κτάομαι, *acquiro*,
f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε.
435.

Κελάδοιο, genit. Poëticus, pro
κελάδω. α κέλαδος, υ, ὁ, *strep-
itus*, §. 851. 926.

κελαννίφει, *pubium offuscatori*,
dat. sing. α κελναεφής, ex
κελαννός, *piger*. idem quod
μέλας, & νέφος, εας, τὸ, *nu-
bes*. α. 53.

κελαννῆ, *nigra*, dat. Them. est
μέλας, μέλανα, μέλαν, *ni-
ger*, pro κ, ponitur κ, κε-
λαννόν. α. 173. 429.

κελύθω, genit. κέλευθος, υ, ἡ,
βία. ε. 578. α. 352.

κελεύω, *jubeo*, p. xct. indic. α κέ-
λομαι, Poëticè, κέκλομαι,
κέκλονθ', pro ἐκέλοντο. 3. pl.
imperf. ε. 34. θ. 33. 686.

κενήν, Poëticè, pro κενήν, α
κενός, ἦ, ὁ, *vacuus*. ε. 496.

κενταυροί, *Centauri*, ex κεντέω,
stimulo, p. ungo, & ταῦρος,
Latine, *taurus*. α. 184.

κεραμεύς, εος, ὁ, *figulus*, α κέρα-
μος, υ, ὁ, *utrens*, vel terra fi-
gularis. ε. 25.

κεραοί, *cornuta*, α κεραός, υ, ὁ,
hoc α κέρας, *cornu*. ε. 527.

κεραυνῆ, gen. sing. α κεραυνός,
ὁ, *fulmen*, q. α κίρω, *scindo*,
& αὖω, *uro*. hinc κεραυνόω,
fulmino, *fulmine percutio*,
κεραυνωθέντος, α. i. part. pass.
gen. θ. 846. 859.

κέρας, αἰῶ, τὸ, *cornu*. §. 789.

κέρεβεντος, *Cerberus*. §. 311.

κέρεθ, εος, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδαίνειν, *lucrari*, α κερδαί-
ναι. ε. 321. 350.

κερκηῖ, *nomen mul.* §. 355.

κέρσε, 3. perf. α. i. ind. Ionice,
verbi κίρω, *tondeo*, f. εῶ, &
Æol. κέρσα, α. i. ἔκισα, & ἔ-
κέρσα. hinc κέρσε, per τμή-
σιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

κέρτομα, *convicia*, quasi dicas
convocia, α κέρτομος. *mor-
dax*, *cabillatorius*. hinc
κερτομέω, *convicior*, ex κίρ-
ω, *tondeo*, & τέρμη, *scissio*,
quod est α πέμνω, *seco*, p. m.
τέταμα. ε. 786. θ. 545.

κεῦθεσι, dat. pl. α κεῦθ, εος,
τὸ, *caberna profunda*. α κεῦ-
θω, *occulto*, unde etiam est
κευθμών, αἰῶ, ὁ, *locus qui
occultat*. Regula. Nomina
appellativa in αἰν, & αἰον, si-
gnificant locum. ut ἀμ-
πελῶν, αἶνος, ὁ, *vinetum*. §.
300. 334.

κεφαλή, ἦς, ἡ, *caput*, genit. πῆ
κεφαλέων, Ionic. pro κεφα-
λῶν, dativ. κεφαλῆσι, ε. 416.
543. §. 827.

κεφάλω, dat. singul. in nom.
κέφαλος, υ, nom. viri. θ. 986.

κεχαρήτο, *latatus est*. 3. sing. α.
2. med. ut, ἔχαρόμην, υ, ετε,
& per reduplicationē Poë-
ticam, κεχαρόμην. Dicitur
vero, κεχαρήτο, per συστολήν,
ut vocant. Mallet α plusq;
perf. formare, ἔκεχαρήμην,
ητο, ητο, α χήρομαι, *lato*
perf.

perf. κέχαρμαι, & κεχάρη-
μαι, quasi a χαρῶ. α. 65.

Κεχαρισμένος, grata est, perf.
part. a χαρίζομαι, rem gra-
tam facio. Th. χάρις, ιτϙ, ἡ, gratia. ε. 681.

Κεχημένος, indigus, præf. perf.
part. a χρεῖμαι ἡτορ, f. χρέσο-
μαι, p. μέχεμαι, a. i. m.
ἐχρησάμην. ε. 476. 491.

Κέχυνται, fusa est, 3. perf. perf.
pass. a χύω, f. ὕσω, p. pass.
κέχυμαι. Th. χέω, χεύσω, sup-
do. θ. 727.

Κήδει, lēdit, 3. perf. præf. a κή-
δω, angō. Th. κῆδος, εὐς, τὸ,
cura. ε. 362. 9. 102.

Κήδεα, acc. pl. a κῆδος, εὐς, τὸ,
cura damnum. ε. 49.

Κῆλα, tela, n. g. pl. num. a κῆ-
λον, Ionic. pro κᾶλον li-
gnum. θ. 708.

Κηλέω, dat. a κήλεος, calidus.
Th. καίω, f. καύσω, p. 9.
865.

Κῆρ, κηρὸς, ἡ, Parca. p. Jose-
scribitur, κῆρ. α. 190.

Κῆρ, pro κίερα, ατος, τὸ, cor. (sic
uti pro ἔαρ, ἥρ, dicitur.)
κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόδι, ex corde, adverb. a
κῆρ, τὸ, cor. α. 85.

Κηρίον, η, τὸ, fadus, a κηρὸς, ἡ, ὁ,
cera. θ. 579.

Κηριτρεφέων, gen. pl. a κηριτρε-
φῆς, εὐς, ὁ, ἡ, mortui obnoxius.
q. d. fātō nutritus. a κῆρ, fa-
tum & τρέφω, alo. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, प्रासो. ε. 80. 9.
939.

Κητώ, ὁϙ, ἡ, nomen mul. for-

te sic dicta a prodigiosa
crassitie, qualis est in ba-
læna seu ceto, monstro il-
lo marino, Κητῆς, genit.
contract. 9. 270. 336.

Κῆνκα, accus. sing. a Κῆνξ, ὕκος,
ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφῆνασι, dat. pl. poëticus,
pro κηφῆσι, a κηφῆν, ἡνϙ, ὁ,
fuscus, ex arum genere. ε.
302. θ. 595.

Κίβισις, ἡ, περα, sacculus, ubi
κῆται βύσις, ubi victus re-
conditur. α. 224.

Κιθάριζεν, personabat, imperf.
abjecto augmento. a κιθάρι-
ζω, f. ἴσω, cithara cano. Th.
κιθάρα, ας, ἡ, cithara. est or-
ganon musicum. α. 202.

Κιθαριστής, ὁ, ὁ, citharista. pl.
οἱ κιθαρισταί. a κιθάρα, ας, ἡ,
cithara. θ. 95.

Κικλήσκει, vocat. 3. person. ind.
a καλέω, voco. Poët. κικλή-
σκω. ε. 816. 9. 418.

Κίοντι, coluntis. dat. pl. a κίω,
ονος, ὁ, ἡ, coluntia, κίον', acc.
pro κίω. α. 9. 522. 779.

Κίρκη, Circe, nomen sagx. θ.
957. 1011.

Κλάζοντε, præf. part. dual.
num. κλάζω, clamo. Vide
supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίμεθα, flens, præf. part. a
κλαίω, fleo f. κλαύσω, p. κέ-
κλαυκα. ε. 220.

Κλῆα, pro κλέα, & hoc ex
κλέα, res præclare gesta, a
κλέος, εὐς, τὸ, gloria. Them.
κλήω, celebros. 9. 100.

Κλῆστε, præf. imperat. cele-
bra-

brare, κλέωσαι, *celebres*, *præf.*
part. f. g. pl. num. a κλέω,
celebro. hinc κλειτὸς, ὤ, *in-*
clutus. ε. 1. θ. 105.
 Κλειῶ, ὅος, ἦ, *nomen mul. &*
Musæ. 9. 77.
 Κλέος, εὖς, τὸ *gloria*, pro quo
 etiam dicitur κλέος, εὖς, τὸ,
gloria. Th. κλέω, *celebro.*
 α. 107. θ. 530.
 Κλέψας, *furatus*, α. 1. *part. a*
κλέπτω, clepo, furor. fut.
κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass.
κέκλημμαι, p. med. κέκλοπα.
 ε. 55. θ. 613.
 Κλήρον, *acc. a κλήρος, u, ὅ, fors,*
patrimonium. ε. 37.
 Κλόνον, *acc. a κλόνος, u, ἦ, tur-*
batio, tumultus. hinc κλο-
 νέω, ὤ, *commotio.* f. ἦσω, ε.
 551. 9. 931.
 Κλυζομένω, *inundanti, dat.*
præf. part. a κλύζω, elko, f.
σω, p. κέκλυκα α. 209.
 Κλυμένη, *nomen mul. & pro*
κλυομένη, θ. 351. 508.
 Κλύοιμι, *præf. opt. audiret, a*
κλύω, audio, κλύθι, præf.
imperativi est a κλύμι, at
κέκλυθι, & κέκλυτε, per re-
duplicationem, pro κλύθι,
& κλύτε, in præf. imperat.
hinc κλυτὸς, κλυτῷ, incly-
tus. ε. 9. 70. 9. 32. 644.
 Κλυτή, *nom. prop. θ. 352.*
 Κλωθῶ, *nomen paræ. Vide*
Calopin. α. 258. 9. 218.
 Κνήμησι, *dat. pl. Ion. pro κνή-*
μαις, Ionice, a κνήμη, tibia,
φυα, crus. α. 123.
 Κνημίδας, *accus. pl. a κνημίς,*

ἰθός, ἦ, ocreas Th. κνήμη,
ης, ἦ, tibia. α. 123.
 Κόθυροις, α *κόθυρος, epitheton*
fuci, παρὰ τὸ κεύθεν τὴν
ῥαῖν, quod aculeum non
exerat more arum, a κεύ-
θω, occulo, & ῥαῖ, cauda. ε.
 303.
 Κοῖλος, *cavus. κοίλῃ, dat. pl.*
κοίλῃσι. ε. 52. 687.
 Κοιμηθεῖσα, α. 1. *part. pass. a*
κοιμάω, sorio, facio dormi-
te. κοιμάομαι, ὤμαι, dormio.
f. 1. pass. κοιμηθήσομαι, α. 1. m.
ἐκοιμησάμην. θ. 214.
 Κοινῷ, *gen. a κοινός, ὤ, ὅ, com-*
munis. ε. 721.
 Κοῖτος, Κοίω, *nomen viri. 9.*
134. 404.
 Κοιρανέων, *præf. part. imperans,*
a κοίρανος, ὤ, ὅ, rex. hinc
κοιρανέω, ὤ, dominor. θ. 331.
 Κοῖτον, *accus. a κοῖτος, u, ὅ,*
idem quod κοίτη, ἡς, ἦ, cubi-
le. ε. 57.
 Κοκκοῦζι, *capit. 3. pers. præf. a*
κοκκύζω, coccyo, a κέκκοξ,
ἴσος, ὅ, cuculus. ε. 484.
 Κολλήεσσα, *ferruminati, nom.*
pl. a κολλήεις, εἶσα, εν, glu-
tinatus. Th. κόλλα, ἡς, ἦ, glu-
tem. α. 306.
 Κολοσυνετῷ, *palearum strepitu,*
a κολοσυνετὸς, ὤ, ὅ, Schol. ἦ-
χος φρυγάνων συρομένων. h.
e. strepitus farmentorum,
quum trahuntur. ex εὖρω,
trabo, & κᾶλον, lignum, sem
κόλος, mutilus. Est enim
farmentum lignum defra-
ctum. 9. 880.

κομῆν, *nutrio*, præs. inf. α κομῶ, ἦσιν, *nutrio* & *curam gero*. hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a. i. m. inf. α. 315. 602.
 Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. i. ind. Ion. α κοναβίω, ᾤ, *resono*. Them. κόναβος, υ, ὅ, *sonitus*. 9. 840.
 Κονίμσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, α κονία, ας, ἦ, idem quod κόνις, εἰς, ἦ, *pulvis*, acc. κόνιν, α. 365. 9. 706.
 Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præs. part. α κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εἰς, ἦ, *pulvis*. α. 342.
 κοπλομένη, *excitatus*, præs. part. α κόπλωμι, *pulsor*, *scindor*. Th. κόπλω, f. ψω, *scindo*. α. 63.
 Κορεσάμενος, *satiatus*, a. i. m. part. Doct. pro κορεσάμενος, Vide κορεσασθαι. ε. 33.
 Κορεσασθαι, *saturato*, a. i. infin. m. pro imperativo, Hellenisus, α κορέννυμι, vel κορέω, *saturo*. θ. 366.
 Κόρεθ' ενεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρεθ' ενεν, verbi κορεύω, vel κορεύνω, *conserbo*. Th. κόρεθ' ενεν, ἦ, *acerbus*. θ. 853.
 Κόρεθ' εν, & Ion. κέραιο. *satietas*. Th. κορέω, *satio*. 9. 593.
 Κόρεθος, genit. α κόρεθ' εν, ἦ, *galea*. α. 417.
 Κορύαγεν, præs. inf. α κορύαγω. *armo*, q. d. *galea munio* κορύαγασα, præs. part. f. gen. Th. κόρεθ' εν, ἦ, *galea*. α. 148. 198.
 κορυφῆς, genit. 9. 62. κορυφῆτι,

dat. pl. Ionic. α κορυφῆ, ἦ, ἦ, *vertex*. θ. 1010.
 Κορῆν, ης, ἦ, *cornix*. hinc κορυνόωντα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορυνιάοντα, α κορυνιάων, α, *incurvus* & *lunatus* sum. α κορῆν, *curvaturas*, *curvatura*. ε. 677. α. 289.
 Κοσμήν, præs. infin. sic κόσμησε, *ornabit*, a. i. pro ἐκόσμησε, α κοσμέω, f. ἦσιν. Th. κόσμος, υ, ὅ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. 9. 573.
 Κοτεσθαι, præs. ind. *est infestus*. Κοτεσθαι, præs. part. f. g. κοτεσθ' εντα, dual. num. part. α κατέω, ἔσω, & ἦσιν, *irascor*. Th. κότ' εν, υ, ὅ, *ira* *betus*. α. 25. 9. 315.
 Κότ' εν, υ, ὅ, *nomen viri*, seu *gigantis*. θ. 714. 817.
 Κύρη, ης, ἦ, *puella*, idem quod κόρη, ex enque factum Poëtica epethesi τῷ, υ. pl. κύραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.
 Κυρίζουσιν, α *teneris educant*, 3. pl. præs. verbi κυρίζω, α *puerili ætate educor*. α κύρεθ' εν, idem quod κόρεθ' εν, *puer*. Th. κορέω, *verro*. θ. 347.
 Κωρότερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos sæpe comparantur α κωρότερος, idem quod κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, f. ἔσω, & ἦσιν, *verro*. ε. 445.
 Κωροτρόφος, *juvencularum nutritor*. α κῆρα, hoc α κόρη, *juvencula*. κορέω, *orpo*, quæ dum se comit, *annus* it. ε. 226. 9. 450.

κνφίζω, *præf. part. f. g. a κν-*
φίζω, f. ισω. lebo. a κνφ,
levis. e. 461.
κνφος, υ, ό, levis. ut κνφι έλ-
πς, leba spes, e. 759. κνφα,
leviter. a. 323.
κράδι, ις, ή, pro fici sylvestri.
e. 679.
κράδιν, acc. sing. Ιδν. a κρα-
δια, per metathesin, pro
καρδια, ις, ή, cor. e. 338. 448.
κράτει, dat. sing. imperio, a
κράτος, ι, το, robur. hinc
κρατερός, validus. κρατεράων,
gen. plur. Æolice. κρατερώ-
τατος. superl. validissimus.
α. 101. θ. 403. 683. 684.
κρατή, praetens est, 3. pers.
præf. ind. a κρατέω, ω, im-
perium obtineo. f. ήσω, p. κε-
κράτηκα. Th. κράτ, ι, το, robur.
9. 403.
κρατερόφρονι, dat. sing. a κρα-
τερόφρων, infracto animo
sum. ex κράτος, robur, &
φρήν, animus. α. 458. κρατε-
ρόφρονα. e. 146. 9. 509. κρατε-
ρόφρον, 9. 297. 308.
κρατή, capiti, dat. sing. a κράς,
κρατός. ό, vel το. Them. κά-
ρηνον, υ, το, caput, unde per
apocopen, κάρη, το άκλε-
τον. Pro κάρη, dicitur κάρα,
Dorice. & per novam apo-
copen κάρ, pro κάρη. item,
pro. κάρ, per metathesin
κράας, ατος, & κράος, κραός.
unde etiam descendunt,
κράνον, υ, το, & diminuti-
vum κρανίον, υ, το, calvaria.
α. 136. 328.

κράτ, ι, το, robur. α. 318.
κράας, ατος, & Ατρίσε, κρέως,
το, caro. e. 589.
κρήον, acc. a κρή, υ, ό, πο-
men viri. 9. 134.
κρήοντα, acc. sing. nomen vi-
ri. a κρήων, οντ, ό, α. 83.
κρήσαν, vel κρήττων, ονος, ό, ή
ή, praestantior. vel melior. a
positivo αγαθός, bonus. Th.
κράτος, ι, το, robur. e. 208.
211.
κρεμάσασθαι, a. i. med. infinit. a
κρεμαμαι, suspendor. conju-
gatur ut ισαιου. Th. κρε-
μάω, & κρεμάννυμι, f. άσω,
suspendo. e. 627.
κρήδεμνον, το, proprie capi-
tis ligamentum. ex κράς, &
δέω, lig. per metaph. πι-
να τιμωρίαν, & ponitur
pro manibus. α. 105.
κρήθεν, adverb. a capite, ex
κράς, ατος. Th. est, κάρηνον,
υ, το, caput. α. 7. 9. 574.
κρήνης, gen. a κρήνη, ις, ή,
fons. a fundendo, quia
fundit aquas, κρηνάων, Æo-
lice, pro κρηνών, gen. plur.
e. 756. θ. 6.
κρήτι, κρήτις, nomen Insulae.
θ. 477. 480.
κρητήρ, gen. Ionic. κρητήρ,
Ionice, pro κρατήρ, ήρος, ό.
Latine, crater. a κρεάννυμι,
f. άσω, misceo, tempero;
quia in eo merum dilui-
tur, ne noceat. α. 742.
κρίναντα, pugnarunt, 3. pl. a. i.
med. a κρίνω, discerno, f.
νώ. κρίνωσι, 3. pl. a. i. act.
sub.

sub. κρύνας. part. a. 1. αἶ. ε.

799. 9. 882.

Κρεῖσις, nomen mul. 9. 359.

Κρεῖς, nomen mul. 9. 375.

Κρέκα, τρατά, per syncopen,
pro κρεῖδα, a κρεῖς, ἴδος, ἢ,
vel tanquam a κρέξ. Th.
κρέκι, ης, ἢ, τρατά. ε. 536.

Κρεκόπεπλος, στροσεο perlo. a
κρέκ, υ, ὁ, στρος, & πέ-
πλον, υ, τὸ, περλυτ, vestis
muliebris. 9. 273. 358.

Κρονίδης, υ, ὁ, filius τῷ Κρόνῳ, h.
ε. Saturni. Sic vocatur ὁ
Ζεύς. Κρονίδης, Ionic. pro
Κρονίδι. ε. 18. 53. 9. 450.

Κρονίων, ων, idem quod
Κρονίδης. a Κρόνῳ, υ, ὁ, Sa-
turnus. qui sic videtur di-
ctus a splendore. Hebr.
karan, splendere. Fr. Jun.
Aliis quasi χρόνος tempus:
plurimum enim temporis
conficit in emetiendo suo
orbe. ε. 274. 9. 949.

Κροτάφοις, dat. pl. Ion. a κρό-
ταφ, υ, ὁ, ιετρυς, pars
capitis. παρὰ τὸ κροτῆν τὴν
ἀφὴν, quod ibi evidens sit
venarum pulsus, α. 226.

Κρύ, ε, τὸ, frigus. hinc
κρυερός, ὤ, & Ionic. κρυερόιο,
frigidus. hinc κρυόης, εντος,
ὁ, Poëtis idem quod κρυε-
ρός. ε. 492. 9. 657. 936.

Κρυπλᾶδης, secreti, genit. a
κρυπτάδιος, apud Poëtas
idem quod κρυπτός, occultus.
hinc & κρύφιος, abditus.
Th. κρύπλω, ψω, occulto.
abscondo. a. 2. ἐκρυβον. ε.

327. 787.

Κρύψις, a. 1. Ion. a κρύπτω, oc-
culto. hinc κρύψας, a. 1. part.
κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. ε.
174.

Κρύζω, præs. sub. a κρώζω, sto-
cito, quod est cornicis. ε.
745.

Κταμένης, occisa, part. a. 1.
med. ab indic. ἐκτάμην, ad
formam ἰσάμην, ab a. 2. αἶ.
ἐκτὴν. quo pro Doris ἐκταν.
a κτῆμι, occido. f. κτήσω. Th.
κτάνω. ε. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. a κτέανον, υ, τὸ,
possessio. Poëtis item quod
κτῆμα, & κτέαρ, ατ, τὸ,
idem. Th. κτάομαι, f. ἥσομαι,
acquirō. ε. 313.

Κτέναντα, acc. a κτάνας, αὐτ, part. a. 1. αἶ. a. κτάνω, occido,
f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτα-
νον, a. 1. ἐκτὴνα. κτενέμεναι,
Dorice pro κτάνεν, præs.
infin. αἶ. α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτήμασι,
per apocopen, a κτῆμα,
possessio. Th. κτάομαι, αἶμα,
acquirō. ε. 34.

Κτητὴν, famulāt acc. a κτηλός,
acquisibilis. Th. κτάομαι, f.
ἥσομαι, acquirō, ε. 404.

Κτύπ, sonitus, a τύπτω, pul-
so. α. 98.

Κυανόπεπλον, caeruleo perlo. a
κύανος, caeruleus, & πέπλον,
perlum. θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas ha-
bens. ex κύαν, caeruleus,
& πτερόν, ὤ, τὸ ala. α. 393.

Κυάνυς, genit. a κύαν, caeru-
leus,

lent, hinc *κυάνεια*, nigra.
dat. pl. *κυανέησι* pro *κυανέ-
αις*, & *κυανεάων*, Æolice,
pro *κυανέων*. α. 7. 143. 249.

Κυανοχούτης, η, nom. ex *κύ-
ανος*, η, δ, *cæruleus*, color ni-
ger, & *χούτη*, η, *juba*, coma.
α. 120. θ. 278.

Κυανώπιν, *nigrosulam*, accus. a
κυανώπις, η. *cærulea* *ἀρε-
ctu*, a *κύαν*, *cæruleus*, &
ὤψ, ὠπός, δ, *oculus*. Them.
ὀπτομαι, *video*. p. m. ὠπα.
α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod *κύδι-
μος*, *gloriosus*. a *κύδος*, εος,
τὸ, *gloria*. α. 74. 467.

Κύδος, εος, τὸ, *gloria*, in com-
par. *κυδιῶν*, *gloriosior*, su-
perl. *κύδιτος*, η, δ, *gloriosis-
simus*. ε. 311. θ. 548.

Κυδοῦν, *illustrans*, præf. part.
a *κυδοῦναι*, *gloriosum reddo*,
f. *νῶ*, p. *κα*. Th. *κῦδος*, εος, τὸ
gloria. ε. 38.

Κυδιόων, *exultans*, *jaëtabundus*,
præf. part. pro *κυδιῶν*, a *κυ-
διάω* *gloriosior*, *jaëtitō*, Th. *κῦ-
δος*, εος, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυνός, η, ὄν, *inclutus*, *celebris*.
Th. *κῦδος*, εος, τὸ, *gloria*.
ε. 255.

Κυμῶς, ῶ, δ, *tumultus*, q. a
κύω, *παῖο*, & *δῆμα*, *timor*.
ε. 156.

Κυθήρα, ας, η, *Venus*. ὅτι *κευθε-
νὲς ἔρωτας*, occultat amo-
rem *venereum*. *Tenebras*
mat, propter opera tene-
rarum. θ. 934. 1008.

Κυθήροις, *κυθήροισι*, dat. pl. a

Κύθηρα, η, δ Th. *Κυθήρα*, η,
urbs Cypri. θ. 192.

Κυκλοτερής, έος, δ, η, *tornan-
do rotundus factus* ex *κύ-
κλ*, η, δ *circulus*, & *τερέω*,
terebro. α. 208. ε. 145.

Κύκλωψ, ὠπ, δ. οἱ *Κύκλω-
πες*, *Cyclopes*. ex *κύκλ*, η,
δ, *orbis*, *circulus*, & *ὠψ*, *o-
culus*. Th. ὀπτομαι, *video*. θ.
139. 144.

Κύκνος, α. 65. 346. 368. 413. *κύ-
κνον*. α. 57. 329. 331. 466. 472.
κύκνη. α. 550. *κύκνοι*. α. 316.

Κυλίνδεσθαι, præf. ind. pass. a *κυ-
λίνδω*, *volvō*. hinc *κυλινδέμε-
νος*. Th. *κυλίω*, *ίσω*, *volvō*. α.
378. 438.

Κυμαίνοντος, genit. præf. part.
a *κυμαίνω*, *fluctuo*. Th. *κῦμα*,
ατος, τὸ, ε. *fluctus*. ε. 388.

Κύματα, nom. pl. a *κῦμα*, *α-
τος*, τὸ, *fluctus*. q. a *κυκάω*,
miscō, unde est *κύκημα*,
pro quo *κῦμα*. *κύματ*. ε. 685.
θ. 252.

Κύματολήνη, nomen mul. θ.
253.

Κύμην, acc. casus, a *Κύμη*, ης, η,
nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόληαν, nom. mul. θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, η, nomen pro-
prium mul. θ. 252.

Κυμοτόη, nomen proprium
mul. θ. 245.

Κυνέη, ης, η, (sub. *δορά*,) *pellis*
canis, *galea*. Them. *κύν*,
κυνός, *canis*. α. 227.

Κυμῶ, nomen mul. θ. 255.

Κυπριγενής, epitheton *Ve-
neris*, quæ nata dicitur in
insu-

Κάριτον, *praestantissimum*, pro
κράτιστον, ab ἀγαθός, bonus,
κρείστον, κρείστος. θ. 981.

Κάρφει siccatur. Th. κάρφω, siccō,
arefacio. f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. den-
tibus asperum, ακάρχαρος,
asper. Th. χαράσσω, f. ξω,
sculpo, & ὀδύς, ὄντος, ὅ, dens.
ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητος, υ, ὅ, ex κάσις, εος,
ὅ, ἡ. frater, soror, & γείνομαι,
pascor. ε. 182. θ. 756.

Κασιγίτερος, κασιγίτεροιο, genit.
Ion. ὅ, stannum. θ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. per. Cum
Accus. ad, secundum. κατ' ὄ-
ρος, in monte, κατὰ οἶκον, do-
mi. καθ' ὥρην, ad tempus,
idem quod πρὸς καιρὸν. ε.
100. 615.

Καταβιβείθασι, onusta sunt.
3. pl. praet. medii, α βείθω, ο-
peror, sum gravis, f. σω, p.
κα. ε. 232.

Καταβήσεται, intrat, f. ι. κα-
ταβαίνω, f. βήσομαι, descen-
do. Th. βαίνω, ερ, α. 2. ἔβην.
θ. 750. ●

Καταγηράσκωσι, praet. ind. α κα-
ταγηράσκω, senesco. Th. γή-
ρας, ατος, τὸ, senectus. ε. 93.

Καταδύει, 3. praet. sub. humefiat.
α δεύω, rigo, f. δεύσω. ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. in-
gredi, pro καταδύναι, α. 2.
αἰ. infinit. α καταδύνω, α. 2.
αἰ. κατέδην, υς, υ. Th. δύνω,
& δύν, subeo. α. 196.

Καταδύντα, occidentem, part.
α. 2. αἰ. Th. δύν, subeo, vel

δύνω. θ. 596.

Καταθεῖο, ponerēs. 2. sing. α. 2.
med. opt. κατάθηναι, depo-
sueris. 2. sing. α. 2. med. subj.
κατάθωμαι, κατὰθῃ, & pro
hoc κατάθηναι, Ion. α. τίθηναι,
pono. ε. 45. 599.

Κατθεο, Poetic. pro κατὰθῃ, &
κατάθεσο, recondē, α. 2. im-
perat. med. α κατατίθηναι, re-
pono. Them. τίθηναι, f. θήσω.
α. 2. ἔθην. ε. 625.

Κατακείμενον, praet. part. α κα-
τάκειμαι, jaceo, decumbo.
α. 362.

Καταλείβεται, distillat, praet.
ind. α καταλείβομαι, destil-
lo. Th. λείβω, f. ψω, libo.
θ. 786.

Καταλείπειν, praet. infin. α λεί-
πω, linquo, f. ψω, p. φα. α. 2. ἱ-
λιπον. p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, cubat, fut. ind. α
λέχομαι, cubare facio. ε. 521.

Καταμάρψη, opprimat. α. 1. sub.
α καταμάρπτω, comprehen-
do. Th. μάρπτω, f. ψω, ca-
rio. ε. 494. ●

Καταπεπτηγῆα, exterrita, perf.
part. activi, per syncopen
τῇ χ, pro καταπεπληγῆα. α
verbo καταπτήσσω, f. ξω,
perterresio, praet. αἰ. κατα-
πέπληχα. Th. πλοῖω, ᾧ, f. ἤσω,
exterreo. α. 265.

Κατάπινε, deglutiebat, imperf.
Ion. Th. πίνω, bibo, f. πῶσω,
p. πέπωκα, α. 2. ἔπιον, inde
in imperat. πῖθι & πιε. θ.
459. 497.

Κατάσκηος, orasus, α σκηῖ,
αε,

ἄς, ἦ, *umbra*. ε. 511.

Κατάστυφα, *u*, a *συφελός*, *idurus*, *asper*, Th. *σύφω*, *astringo*, f. *ψω*. θ. 806.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. Ionic. a *φθίω*, idem quod *φθέω*, f. *ήσω*, *corrupto*. 9. 850. perf. pass. *ἔφθιμας* inde *φθιμέν*. Ion. vel per syncopen pro *φθιόμεν*, præt. part.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. i. aet. opt. a *φλέγω*, *uro*, f. *ξω*, p. *χα*. α. 18.

Καταφράζει, præt. imperat. pass. a *καταφράζομαι*, *considero*. Th. *φράζω*, *dico*, f. *σω*. p. *κα*. α. 2. *ἔφραδον*. p. *ιν*. *πέφραδα*. ε. 246.

Καταχεύει, *effundit*, 3. imperf. a *καταχεύομαι*. Th. *χέω*, f. *χεύσω*, *fundo*. ε. 581.

Κατῆεν, *descendebat*, ex *κατὰ* & *ἔμι*, eo, est 3. sing. præt. med. *ἦα*, & Attice, *ῆα*, *ας*, ε. *κατῆων*, part. a. 2, a *κάτημι*. α. 254. 9. 723.

Κατελογχέτω, *redarguat*. præt. imperativ. a *κατελέγχω*. Th. *ἐλέγχω*, f. *ξω*, *arguo*. ε. 712.

Κατέλεξε, *recensuit*, a. i. ind. a *καταλέγω*. Th. *λέγω*, *ξω*, *dico*. 9. 627.

Καταναντίον, *adv. ex adverso*, *coram*. Th. *ἀντί*, pro. α. 73.

Κατένοασι, a. i. ind. pro *κατένασι*, ab inusitato verbo, *κατανάω*, *habitandum do*. Th. *νοίω*, *habito*. ε. 157. θ. 538.

Κατανήνοθεν, *constrahebatur*. præt.

med. a *κατανθέω*, *ἐνθάω* ex *ἐν*, & *θέω*, *pono*. per metathesin *ἐνέθω*, in præt. med. *ἤνοθα*, & per reduplicationem *ἐνῆεθα*: præposita præpositione *κατὰ*, fit hinc *κατανήνοθα* *constraβι*. Errant qui a *κατανθέω*, derivant. Sic enim reduplicatio foret *κατανήνοθα*, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, *κατανήνοθα*, esse duntaxat *præt. medii*, & cedere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset *καταγέθω*. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit*, *sodabit*, a. i. aet. ind. verb. *καταπαύω*, *desisto*, Th. *παύω*, *finio*, *cesso*. 9. 87.

Κατέπαμψε, *detruisit*, a. i. a *πέμπω*, *mitto*. f. *ψω*. θ. 515.

Κατέπνε, imperf. *deborabat*, a *πίνω*. 9. 467.

Κατέταθεν, *oppositi sunt*, pro *κατετάθησαν*, *Æolice*, a. i. ind. pass. a *καθίσταμαι*, *constituo*. Th. *ἵστημι*, f. *τήσω*, *statuo*. 9. 674.

Κάτεχεν, imperfect. ut & *κατέχευε*, *detinebat*, pro *ἔχω*, dicitur *χέθω*. 9. 575. 700.

Κατηρεφέ, pro *κατηρεφέα*, a *κατηρεφής*, *τος*, ὃ *ἦ*, *refectus*, dat. pl. Ion. *κατηρεφέαςι*. Th. *ἐρέφω*, f. *ψω*, *tego*. 9. 594. 778.

Κατηρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro *κατηρεῦντο*, a verbo *καταωρέομαι*, *dependeo*, ex *κατὰ*

& αἰώρειν, f. ἡσώ, *in sublime*
tollo. α. 225.
 καλοπάει, *ex pulerit*, præs. sub.
 ab ἐπάει, f. σω, *persequor.*
 ε. 322.
 κάτω, *infra*, deorsum. ὁ. 301.
 καυάξαις, *fregeris.* α. 1. opt.
 αὐτ. α καυάξω, *contero, fran-*
go. sic Æoles, pro αἴηρ, di-
 cunt, αἴηρ, vel pro κατὰ-
 ξαις, Poët. sublato, τ, & in-
 fertο, υ, Æol. ab ἄγω, *frango.*
 ε. 664. 691.
 καῦμα. ατο; , τὸ. *incendium*, α
 καύω, *uro*, f. καύσω. ε. 413. ὁ.
 844.
 κέ, & κεν, *particula potentialis*,
sicut in prosa αὖν, vel exple-
tiva. ε. 10. 12. 33.
 κέατο, *jacebant*, pro ἔκκετο,
 Ion. & κέατο pro κήατο, α
 κῆμαι, *jaceo.* α. 241.
 κέγχρῃσι, *dat. pl. Ion. α κέγ-*
χρος, milium, genus legu-
 minis, α. 393.
 κεδνῇ, *caste*, *dat. sing. α κεδνός,*
ή, ὄν, castus, probus. Th. κῆ-
 δος, εος, τὸ, *casta.* ε. 69. 129.
 κήνω, ἰλλο, pro ἐκίνω, *per. a-*
phæresin. κήναις, κήνοισι,
dat. pl. Ion. ab ἐκῆνος, η,
ον, ὁ. 628. 836.
 κῆτοι, *jacet*, κῆτ', pro ἔκκετο,
imperf. Ion. α κῆμαι, jaceo.
 α. 227. ὁ. 795.
 κεκαλυμμένη, *perf. part. pass.*
α κκλύπλω, operio, tego. f.
 ψω. p. φα. α 2. ἐκάλυβον. θ. 9.
 745. 757.
 κεκασμένον, *perf. pass. α κάζω,*
οιπο, f. σω. ὁ. 929.

κεκεῦθι, *occulabat*, Ion. plusq.
perf. med. α κεύθω, f. κεύσω,
p. κκ, in præt. med. κέκευθα.
sicut, πλήθω, πέπληθα, γη-
θέω, γέγηθα, &c. ὁ. 505.
 κεκλήγοντες, *præt. med. Æoli-*
ce pro κεκληγότες α κλάζω.
Verior: analysis hæc est: ex
præterito κέκληγα, novum
verbum κεκλήγω, quod Græ-
cis est usitatissimum, unde
in part. præs. κεκλήγων, εν-
τῷ, in pl. οἱ κεκλήγοντες.
 α. 379. 412.
 κεκληγώς, *bociferans*, præt.
 med. α κλάζω, *clamo*, in f.
 κλάγξω, α. 2. ἐκλάγον, p. m.
 κέκληγα, hinc part. f. g. κε-
 κληγύη. ε. 447. α. 99.
 κεκλήοθι, *bucari.* *perf. inf.*
pass. α καλέω, f. έσω, p. κέ-
κληκα. ὁ. 410.
 κέκλυτε, *audite*, α κλῦμι, (Th.
 κλύω, *audio.*) Hinc κλῦθι, &
 Poëtica redupl. κέκλυθι, in
 2. pl. κλῦτε, & κέκλυτε, *au-*
dite, *corrupta penultima.*
 ὁ. 644.
 κεκονιμένος, *pulverulentus*, At-
 tice, pro κεκονισμένος, α κω-
 νίζω, *pulvere impleo*,
quod est α κόνις, εος, ή, ραβία.
 ε. 471.
 κεκορημένον, *satiatum*, α κω-
 ρέω, *satio.* f. έσω, & έτω, p. κω-
 κόρηκα. ε. 591.
 κεκριμένην, *diversam.* Th. κρι-
 νω, f. νῶ, *secedo*, p. κέκρικα.
 α. 55.
 κεκρύφαται, *latent.* 3. pl. præt.
 pass. Ionice, pro κεκριμμέ-
 νοι

νοι, ἡσλ α κρύπτω, *abscondo*,
f. ψω, p. φα, a. 2. ἔκρυβον. ε.
384.

κεκτῆσθαι, *comptantur*, p. p. pass.
infin. a. κτάσμαι, *acquiro*,
f. κτήσομαι, p. κέκτημαι. ε.
435.

Κελάδοιο, genit. Poëticus, pro
κελάδω. a. κέλαδος, u, ὁ, *scer-
pitus*, §. 851. 926.

Κελαυνεφεί, *pubium offuscatori*,
dat. sing. a. κελαυνεφής, ex
κελαυνός, *piger*. idem quod
μέλας, & νέφος, εως, τὸ, *nu-
bes*. α. 53.

Κελοινῆ, *nigra*, dat. Them. est
μέλας, μέλανα, μέλαν, *pi-
ger*, pro κ, ponitur κ, κε-
λοινόν. α. 173. 429.

Κελεύθω, genit. κέλευθος, u, ἡ,
βία. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, p. p. indic. a. κέ-
λομαι, Poëticè, κέκλομαι,
κέκλονθ', pro ἐκέλοντο. 3. pl.
imperf. ε. 34. θ. 33. 686.

Κενήν, Poëticè, pro κενήν, a
κενός, ὅ, ὁ, *vacuus*. ε. 496.

Κενταυροί, *Centauri*, ex κεντέω,
stimulo, p. p. & ταῦρος,
Latine, *taurus* α. 184.

Κεραμεύς, εὖς, ὁ, *figulus*, a κερα-
μος, u, ὁ, *utrens*, vel terra fi-
gularis. ε. 25.

Κεραοί, *cornuta*, a κεράς, u, ὁ,
hoc a κέρας, *cornu*. ε. 527.

Κεραυνῆ, gen. sing. a. κεραυνός,
ὁ, *fulmen*, q. a κέρω, *scindo*,
& αὖω, *uro*. hinc κεραυνόω,
fulmino, *fulmine percutio*,
κεραυνωθέντος, a. i. part. pass.
gen. θ. 846. 859.

κέρας, αἰϞ, τὸ, *cornu*. §. 789.

Κέρβερος, *Cerberus*. §. 311.

ΚέρδϞ, εὖς, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδοῦμαι, *lucrare*, a κερδαί-
νω. ε. 321. 350.

κερκηί, *nomen mul.* §. 355.

κέρσε, 3. pers. a. i. ind. Ionice,
verbi κέρω, *tondeo*, f. εῷ, &
Æol. κέρσας, a. i. εἵκισα, & εἴ-
κέρσα. hinc κέρτε, per τμή-
σιν, pro ἀπείκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi dicam
convocia, a κέρτομος. πορ-
δαχ, *cabillatorius*. hinc
κερτομέω, *convicior*, ex κέρ-
ρω, *tondeo*, & τομή, *sectio*,
quod est a πέμνω, *feco*, p. m.
τέτομα. ε. 786. θ. 545.

Κεύθει, dat. pl. a. κεύθϞ, εὖς,
τὸ, *caberna profunda*. a κεύ-
θω, *occulto*. unde etiam est
κευθμών, αἰϞ, ὁ, *locus qui
occultat*. Regula. Nomina
appellativa in αἰν, & ἡον, si-
gnificant locum. ut ἀμ-
πελὼν, αἰνος, ὁ, *vineetum*. §.
300. 334.

Κεφαλή, ἡς, ἡ, *caput*, genit. pl.
κεφαλῶν, Ionic. pro κεφα-
λῶν, dativ. κεφαλῆσι. ε. 416.
543. §. 827.

κεφάλῳ, dat. singul. in nom.
κέφαλος, u, nom. viri θ. 986.

κεχάρητο, *latus est*. 3. sing. a.
2. med. ut, ἐχαρόμην, u, ετα,
& per reduplicationē Poë-
ticam, κεχαρόμην. Dicitur
vero, κεχάρητο, per συτολήν,
ut vocant. Mallem a plusq.
perf. formare, ἐκεχαρήμην,
ησο, ητο, a χήρομαι, *lato* q.
perf.

perf. κέχεμαι, & κειχάρι-
μα, quasi a χαρίζω. α. 65.

Κεχαρισμένος, grata est, perf.
part. a χαρίζομαι, rem gra-
tam facio. Th. χάρις, ιτϙ, ἡ, gratia. ε. 681.

Κεχεμένος, indigus, præt. perf.
part. a χεῖμαι υτορ, f. χεῖσο-
μαι, p. κέχεμαι, a. i. m.
έχεσάμην. ε. 476. 491.

Κέχεται, fusa est, 3. perf. perf.
pass. a χύω, f. ύσω, p. pass.
κέχυμαι. Th. χέω, χένσω, fun-
do. θ. 727.

Κήδοι, ledit, 3. perf. præt. a κή-
δω, ango. Th. κήδος, εος, τὸ,
cura. ε. 362. 9. 102.

Κήδεα, acc. pl. a κήδος, εος, τὸ,
cura damnum. ε. 49.

Κῆλα, tela, n. g. pl. num. a κῆ-
λον, Ionic. pro κᾶλον li-
gnum. θ. 708.

Κηλέω, dat. a κήλεος, calidus.
Th. καίω, f. καύσω, p. 9.
865.

Κῆρ, κηρὸς, ἡ, parca. pro dose
scribitur, κῆρ. α. 150.

Κῆρ, pro κέα, ατος, τὸ, cor. (sic
uti pro έαρ, ἡρ, dicitur.)
κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.

Κηρόδι, ex corde, adverb. a
κῆρ, τὸ. cor. α. 85.

Κηρίον, η, τὸ, fadus, a κηρὸς, ὤ, ὅ,
cera. θ. 579.

Κηριτρεφών, gen. pl. a κηριτρι-
φῆς, εος, ὅ, ἡ, morti obnoxius.
q. d. fatio nutritus. a κῆρ, fa-
tum & τρέφω, alo. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὅ, praco. ε. 80. 9.
939.

Κητώ, ὅϙ, ἡ, nomen mul. for-

te sic dicta a prodigiosa
crassitie, qualis est in ba-
lazna seu ceto, monstro il-
lo marino, Κητός, genit.
contract. 9. 270. 336.

Κῆϙκα, accus. sing. a Κῆϙξ, ὕκος,
ὅ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφίνισσι, dat. pl. poeticus,
pro κηφῆσι, a κηφῆν, ἡνϙ, ὅ,
fuscus, ex apum genere. ε.
302. θ. 595.

Κίβισις, ἡ, περα, sacculus, ubi
κῆται βόσις, ubi victus re-
conditur. α. 224.

Κιθάριζεν, personabat, imperf.
abjecto augmento. a κιθάρι-
ζω, f. ίσω, cithara cano. Th.
κθάρα, ας, ἡ, cithara. est or-
ganon musicum. α. 202.

Κιθαριστής, ὤ, ὅ, citharista. pl.
οἱ κιθαρισταί. a κιθάρα, ας, ἡ,
cithara. θ. 95.

Κικλήσκαι, vocat. 3. person. ind.
a καλέω, voco. Poët. κικλή-
σκαι. ε. 816. 9. 418.

Κίονιν, columnis. dat. pl. a κίων,
ονος, ὅ, ἡ, columna, κίων', acc.
pro κίον. α. 9. 522. 779.

Κίρκη, Circe, nomen sagz. θ.
957. 1011.

Κλάζοντε, præt. part. dual.
num. κλάζω, clamo. Vide
supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίβσα, flens, præt. part. a
κλαίω, fleo f. κλαύσω, p. κέ-
κλαυκα. ε. 220.

Κλῆα, pro κλέα, & hoc ex
κλέα, res praeclare gesta, a
κλέος, εος, τὸ, gloria. Them.
κλῆω, celebro. 9. 100.

Κλῆστε, præt. imperat. cele-
bra-

brate, κλέουσιν, *celebres*, *præf.*
part. f. g. pl. num. a κλέω,
celebro. hinc κλειτὸς, ὤ, *in-*
clutus. v. 1. θ. 105.

Κλῆω, ὅς, ἡ, nomen mul. &
Musæ. §. 77.

Κλέος, εὖς, τὸ *gloria*, pro quo
etiam dicitur κλῆος, εὖς, τὸ,
gloria. Th. κλέω, *celebro*.
α. 107. θ. 530.

Κλέψας, *furtivus*, a. 1. part. a
κλέπτω, *clepo*, *furor*. fut.
κλέψω, p. κέκλιφα, p. pass.
κέκλημμαι, p. med. κέκλομαι.
v. 55. θ. 613.

Κλῆρον, acc. a κλῆρος, υ, ὁ, *forts*,
patrimonium. v. 37.

Κλέονον, acc. a κλέονες, υ, ἡ, *tur-*
batio, *tumultus*. hinc κλε-
νέω, ὤ, *commotio*. f. ἡσιν. v.
551. §. 931.

Κλυζομένω, *impundanti*, dat.
præf. part. a κλύζω, *eluo*, f.
σω, p. κέκλυκα α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro
κλυομένη, θ. 351. 508.

Κλύομι, *præf. opt. audiret*, a
κλύω, *audio*, κλῦθι, *præf.*
imperativi est a κλῦμι. at
κέκλυθι, & κέκλυτε, per re-
duplicationem, pro κλῦθι,
& κλῦτε, in *præf. imperat.*
hinc κλυτὸς, κλυτῷ, *inclu-*
tus. v. 9. 70. §. 32. 644.

Κλυτίη, nom. prop. θ. 352.

Κλωθῶ, nomen *Parcæ*. Vide
Calepin. α. 258. §. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνή-
μαις, Ionice, a κνήμη, *tibia*,
furca, *crus*. α. 123.

Κνημίδας, accus. pl. a κνημίδας,

ἰθὺς, ἡ, *osteas*. Th. κνήμη,
ἡς, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κόθυραις, a κόθυρος, *epitheton*
fuci, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν
ἡράν, quod aculeum non
exerat more arum, a κεύ-
θω, *occulo*, & ἡρά, *cauda*. v.
303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλῃ, dat. pl.
κοίλῃσι. v. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. 1. part. pass. a
κοιμάω, *sorio*, *facio dormi-*
te. κοιμάομαι, ὦμαι, *dormio*.
f. 1. pass. κοιμηθήσομαι, a. 1. m.
ἐκοιμησάμην. θ. 214.

Κοινῷ, gen. a κοινός, ὤ, ὁ, *com-*
munis. v. 721.

Κοῖας, Κοίην, nomen viri. §.
134. 404.

Κοιρανέων, *præf. part. imperans*,
a κοίρανος, ὤ, ὁ, *rex*. hinc
κοιρανέω, ὦ, *dominor*. θ. 331.

Κοῖτον, accus. a κοῖτος, υ, ὁ,
idem quod κοῖτη, ἡς, ἡ, *cubi-*
le. v. 57.

Κοκκοῦζαι, *capit. 3. perf. præf. a*
κοκκύζω, *coccyzo*, a κέκκοξ,
ὄφας, ὁ, *cuculus*. v. 484.

Κολλήσθαι, *ferruminati*, nom.
pl. a κολλήεις, *cocta*, εν, *glu-*
tivatus. Th. κόλλα, ἡς, ἡ, *glu-*
tem. α. 306.

Κολοσυετῷ, *palearium strepitu*,
a κολοσυετὸς, ὤ, ὁ, Schol. ἡ-
χος φρυγάνων συρμένων. h.
e. *strepitus sarmentorum*,
quum trahuntur. ex σύρω,
traho, & κἄλον, *lignum*, seu
κόλος, *mutilus*. Est enim
sarmentum lignum defra-
ctum. §. 880.

κομῆν, *nutrīo*, præs. inf. a κομῆν, ἤσθ, *nutrio* & *curam gero*. hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a. i. m. inf. ε. 315. 602.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. i. ind. Ion. a κονάβην, ᾤ, *resono*. Them. κόνάβος, υ, ὁ, *sonitus*. 9. 840.

Κονίμσι, dat. pl. Ion. pro κονίμει, a κονία, ας, ἡ, idem quod κόνις, εες, ἡ, *pulvis*, acc. κόνιν, α. 365. 9. 706.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, præs. part. a κονίω, vel κονίζω. Them. κόνις, εες, ἡ, *pulvis*. α. 342.

κοπλομένη, *excitatus*, præs. part. a κοπλόμαι, *pulsor*, *scindor*. Th. κόπλω, f. ψα, *scindo*. α. 63.

Κορεσάμενος, *satiat*, a. i. m. part. poët. pro κορεσάμενος, Vide κορεσασθαι. ε. 33.

Κορεσασθαι, *saturato*, a. i. infin. m. pro imperativo, Hellenisticus, a κορέννυμι, vel κορέω, *saturo*. θ. 366.

Κόρεθ'εν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρεθ'εν, verbi κορέθω, vel κορεθύνω, *coacerbo*. Th. κόρεθ'υς, υθ, ἡ, *acerbus*. θ. 853.

Κόρεθ'υς, υθ, & Ion. κόρεοιο, *satietas*. Th. κορεθ'υς, *satio*. 9. 593.

Κόρυθος, genit. a κόρυς, υθ, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσθην, præs. inf. a κορύσθω. *armo*, q. d. *galea munio* κορύσθωσα, præs. part. f. gen. Th. κόρυς, υθ, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

κορυφῆς, genit. 9. 62. κορυφῆτι,

dat. pl. Ionic. a κορυφή, ἤς, ἡ, *vertex*. θ. 1010.

Κορώνη, ης, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόοντα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνιάοντα, a κορωνιάω, ω, *incurvus* & *lunatus sum*. a κορώνη, *sumptilis*, *curvatura*. ε. 677. α. 289.

Κοσμῶν, præs. infin. sic κόσμησε, *ornabit*, a. i. pro ἐκόσμησε, a κοσμέω, f. ἤσθ. Th. κόσμος, υ, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. 9. 573.

Κοτέσθαι, præs. ind. *est infestus*. præs. part. f. g κοτέοντα, dual. num. part. a κοτέω, έω, & ἤσθ, *irascor*. Th. κότ'ε, υ, ὁ, *ira betus*. ε. 25. 9. 315.

Κότ'ε, υ, ὁ, *nomen viri*, seu *gigantis*. θ. 714. 817.

Κύρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epethesi τῇ, υ. pl. κύραι. Th. κορέω, *verro*. α. 126.

Κυρίζων, a teneris *educant*, 3. pl. præs. verbi κυρίζω, a puerili ætate *duco*. a κύρεθ', idem quod κόρος, *puer*. Th. κορέω, *verro*. θ. 347.

Κυρότερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos persæpe comparantur. a κύρεθ', idem quod κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, f. έω, & ἤσθ, *verro*. ε. 445.

Κυροτρόφος, *juvencularum nutritor*. a κύρεα, hoc a κόρη, *juvencula*. κορέω, *orno*, quædum se comit, *annus it.* ε. 126. 9. 450.

κῠφίζουσιν, *præf. part. f. g. a κῠ-*
φίζω, *f. ισω. lebo. a κῠφ*,
levis. e. 461.

κῠφος, *υ, ὁ, levis. ut κῠφῖ ἐλ-*
πίς, leba spes, e. 759. κῠφα,
leviter. a. 323.

κράδι, *ης, ἡ, pro fici sylvestri.*
e. 679.

κράδιον, *acc. sing. ἰδῆ. a κρα-*
δία, per metathesin, pro
καρδία, κς, ἡ, cor. e. 338. 448.

κράτει, *dat. sing. imperio, a*
κράτος, εἶ, τὸ, robur. hinc
κρατερός, validus. κρατερώων,
gen. plur. Æolice. κρατερώ-
τατος. superl. validissimus.
a. 101. θ. 403. 683. 684.

κρατῆ, *præpotens est, 3. pers.*
præf. ind. a κρατέω, ὦ, im-
perium obtineo. f. ἡσω, p. κ-
κράτῃκα. Th. κράτ, *εὺς, τὸ,*
robur. 9. 403.

κρατερόφρονι, *dat. sing. a κρα-*
τερόφρων, infracto animo
sum. ex κράτος, robur, &
φρῆν, animus. a. 458. κρατε-
ρόφρονα. e. 146. 9. 509. κρατε-
ρόφρον, 9. 297. 308.

κρατῆ, *capiti, dat. sing. a κράς,*
κρατός. ὅ, vel τὸ. Them. κά-
ρηνον, υ, τὸ, caput, unde per
apocopen, κάρη, τὸ ἄκλε-
τον. Pro κάρη, dicitur κάρα,
Dorice. & per novam apo-
copen κάρ, pro κάρη. item,
pro. κάρ, per metathesin
κράας, ατος, & κράς, κρατός.
unde etiam descendunt,
κράνον, υ, τὸ, & diminuti-
vum κρανίον, υ, τὸ, calvaria.
a. 136. 328.

κράτῃ, *εὺς, τὸ, robur. a. 318.*

κρέας, *ατος, & Ατρίσε, κρέως,*
τὸ, caro. e. 589.

κρήν, *acc. a κρήν*, *υ, ὁ, no-*
men viri. 9. 134.

κρήντα, *acc. sing. nomen vi-*
ri. a κρήν, οντ, *ὅ, a. 83.*

κρήσων, *vel κρήττων, ονος, ὅ, ἡ,*
ἡ, præstantior. vel melior. a
positivo ἀγαθός, bonus. Th.

κράτος, *εἶ, τὸ, robur. e. 208.*
211.

κρεμάσασθαι, *a. i. med. infinit. a*
κρεμασμι, suspendor. conju-
gatur ut ἵσταμαι. Th. κρε-
μάω, & κρεμάννυμι, f. ἄω,
suspendo. e. 627.

κρήδεμνον, *τὸ, proprie capi-*
tis ligamentum. ex κράς, &
δέω, lig. per metaph. pin-
να τιγοῖται, & ponitur
pro manibus. a. 105.

κρήθεν, *adverb. a capite, ex*
κράς, ατος. Th. est, κάρηνον,
υ, τὸ, caput. a. 7. 9. 574.

κρήνης, *gen. a κρήνη, ης, ἡ,*
fons. a fundendo, quia
fundit aquas, κρηνάων, Æo-
lice, pro κρηνῶν, gen. plur.
e. 756. θ. 6.

κρήτη, *κρήτης, nomen Insulæ.*
θ. 477. 480.

κρητῆρ, *gen. Ionic. κρητῆρ,*
Ionice, pro κρατῆρ, ἡρος, ὁ.
Latine, crater. a κρεάννυμι,
f. ἄω, misceo, tempero ;
quia in eo merum dilui-
tur, ne noceat. e. 742.

κρίναντα, *pinguunt, 3. pl. a. i.*
med. a κρίνω, discerno, f.
νῶ. κρίνωσι, 3. pl. a. i. act.
sub.

sub. κρίνας. part. a. i. ἀκτ. ε.
799. §. 882.

Κρίση, nomen mul. §. 359.

Κρίω, nomen mul. §. 375.

Κρόκα, τραμα, per syncopen,
pro κροίδα, a κροίς, ίδος, ή,
vel tanquam a κρόξ. Th.
κρόκη, ης, ή, τραμα. ε. 536.

Κροκόπεπλος, στροσεο perlo. a
κρόκ, η, δ, στρος, & πέ-
πλον, η, τὸ, περλυτ, vestis
muliebris. §. 273. 358.

Κρονίδης, η, δ, filius τῷ Κρόνῳ, h.
ε. Saturni. Sic vocatur δ
Ζεύς. Κρονίδης, Ionic. pro
Κρονίδη. ε. 18. 53. §. 450.

Κρονίων, αν, idem quod
Κρονίδης. a Κρόν, η, δ, Sa-
turnius. qui sic videtur di-
ctus a splendore. Hebr.
karan, splendere. Fr. Jun.
Aliis quasi χρόνος tempus:
plurimum enim temporis
conficit in emetiendo suo
orbe. ε. 274. §. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. a κρό-
ταφ, η, δ, tempus, pars
capitis. παρὰ τὸ κροτῶν τὴν
ἀφὴν, quod ibi evidens sit
venarum pulsus, α. 226.

Κρύ, ε, τὸ, frigus. hinc
κρυερός, ὤ, & Ionic. κρυερόιο,
frigidus. hinc κρυός, εντος,
δ, Poëtis idem quod κρυε-
ρός. ε. 492. §. 657. 936.

Κρυπλάδης, secreti, genit. a
κρυπτάδιος, apud Poëtas
idem quod κρυπτός, occult-
us. hinc & κρύφιος, abditus.
Th. κρύπλω, ψω, occulto.
abscondo. a. 2. -ἐκρυβον. ε.

327. 787.

Κρύψε, a. i. Ion. a κρύπτω, oc-
culto. hinc κρύψας, a. i. part.
κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. ε.
174.

Κρώζω, præl. sub. a κρώζω, cro-
cito, quod est cornicis. ε.
745.

Κταμένος, occisa, part. a. i.
med. ab indic. ἐκτάμην, ad
formam ἰτάμην, ab a. 2. ἀκτ.
ἐκτῆν, quo pro Dorice ἐκταν.
a κτῆμι, occido. f. κτήσω. Th.
κτῆνω. ε. 539. α. 401.

Κτεάνων, gen. pl. a κτέων, η, τὸ,
possessio. Poëtis item quod
κτῆμα, & κτέαρ, ατ, τὸ,
idem. Th. κτάομαι, f. ἥσομαι,
acquirō. ε. 313.

Κτείναντα, acc. a κτείνας, αντ, part. a. i. ἀκτ. a. κτῆνω, occido,
f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτα-
νον, a. i. ἔκτανε. κτενέμενον,
Dorice pro κτῆνω, præl.
infin. ἀκτ. α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτήμασι,
per apocopen, a κτῆμα,
possessio. Th. κτάομαι, ὦμαι,
acquirō. ε. 34.

Κτιτῆν, famulāt acc. a κτῆτες,
acquisibilis. Th. κτάομαι, f.
ἥσομαι, acquirō, ε. 404.

Κτύπ, sonitus, a τύπτω, pul-
so. α. 98.

Κυανόπεπλον, caruleo perlo. a
κύανος, caruleus, & πέπλον,
perlum. θ. 406.

Κυανόπτερος, nigras alas ba-
bens. ex κύαν, caruleus,
& πτερόν, ὤ, τὸ ala. α. 393.

Κυάνη, genit. a κύαν, caru-
leus,

leus, hinc κυάνεια, nigra.
 dat. pl. κυανέησι pro κυανέ-
 ας, & κυανέων, Æolice,
 pro κυανέων. α. 7. 143. 249.
 Κυανοχοΐτης, η, nom. ex κύα-
 νος, η, δ, cæruleus, color ni-
 ger, & χοΐτη, η, juba, coma.
 α. 120. θ. 278.
 Κυανῶπιν, nigroculam, accus. a
 κυανῶπις, η. cærulea ἀρε-
 ῶν, a κύαν, η, cæruleus, &
 ὠψ, ὠπὲς, δ, oculus. Them.
 ὀπτομα, video. p. m. ὠπα.
 α. 356.
 Κυδάλμιος, idem quod κύδι-
 μος, gloriosus. a κύδος, εος,
 τὸ, gloria. α. 74. 467.
 Κύδος, εος, τὸ, gloria, in com-
 par. κυδίων, gloriosior, su-
 perl. κύδιστος, η, δ, gloriosis-
 simus. α. 311. θ. 548.
 Κυδώνων, illustrans, præf. part.
 a κυδώνω, gloriosum reddo,
 f. νῶ, p. κα. Th. κύδος, εος, τὸ
 gloria. α. 38.
 Κυδιόων, exultans, jactabundus,
 præf. part. pro κυδιῶν, a κυ-
 διάω glorior, jactito, Th. κύ-
 δος, εος, τὸ, gloria. α. 27.
 Κυδνός, η, ὄν, inclytus, celebris.
 Th. κύδος, εος, τὸ, gloria.
 α. 255.
 Κυδοιμὸς, ὤ, δ, tumultus, q. a
 κύω, ratio, & δῆμα, timor.
 α. 156.
 Κυθήρνα, ας, η, Venus. ὅτι κευθε-
 τὲς ἔρωτας, occultat amo-
 rem venereum. Tenebras
 amat, propter opera tene-
 brarum. θ. 934. 1008.
 Κυθήροις, κυθήροισι, dat. pl. a

Κύθηρ, η, δ Th. Κυθήρα, η,
 urbs Cypri. θ. 192.
 Κυκλοτερής, εος, ὅ, η, tornan-
 do rotundus factus ex κύ-
 κλ, η, δ, circulus, & τερέω,
 terebro. α. 208. θ. 145.
 Κύκλωψ, ὠπ, δ. οἱ Κύκλω-
 πες, Cyclopes. ex κύκλ, η,
 δ, orbis, circulus, & ὠψ, o-
 culus. Th. ὀπτομα, video. θ.
 139. 144.
 Κύκνος, α. 65. 346. 368. 413. κύ-
 κνον. α. 57. 329. 331. 466. 472.
 κύκνε. α. 550. κύκνοι. α. 316.
 Κυλινδέται, præf. ind. pass. a κυ-
 λινδω, volvo. hinc κυλινδόμε-
 νος. Th. κυλίω, ίσω, volvo. α.
 378. 438.
 Κυμαίνοντος, genit. præf. part.
 a κυμαίνω, fluctuo. Th. κύμα,
 ατος, τὸ, ε. fluctus. α. 388.
 Κύματα, nom. pl. a κύμα, α-
 τος, τὸ, fluctus. q. a κυκάω,
 misceo, unde est κύκημα,
 pro quo κύμα. κύματ'. α. 685.
 θ. 252.
 Κύματολήγη, nomen mul. θ.
 253.
 Κύμην, acc. casus, a Κύμη, ης, η,
 nomen urbis. α. 634.
 Κυμοπόλιν, nom. mul. θ. 819.
 Κυμοδόκη, ης, η, nomen pro-
 prium mul. θ. 252.
 Κυμοδόη, nomen proprium
 mul. θ. 245.
 Κυνή, ης, η, (sub. δοῦα,) pellis
 canis, galea. Them. κύων,
 κυνός, canis. α. 227.
 Κυμαί, nomen mul. θ. 255.
 Κυπρωγένη, epitheton Ve-
 neris, quæ nata dicitur in

insula Cyp̄o. Cyp̄um quoq; ceu scortum, metal-
lis omnibus misceri dici-
tur. Verum metri dimen-
sio videtur postulare, ut
hic legatur. Κυπρῶν, ὅ, 199.
Κύπρῳ, ὡ, nomen insulæ Ve-
neri sacræ: unde & Κύπρις.
Venus. ὁ. 193.

Κυρήσας, α. 1. part. a κυρέω, in-
cido. Th. κύρω. fut. Æol. σῶ.
incido. ε. 753.

Κύρσαι, α. 1. inf. incidere. a κύ-
ρω, f. κύρω. κύρας, α. 1.
part. ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, α. 1. part. med. f. g.
pro κυσαμένη, quæ conce-
pit, verbi κύομαι, in utero
gestor. Them. κύω, osculor.
ὁ. 125. 405.

Κύν, κυνός, ὅ, vel ἡ, canis. κύ-
να, acc. κύνε, nom. & acc.
dual. κυνὶ dat. plur. α. 303.
ὁ. 769.

Κῶμα, τῷ, τὸ, veterius, so-
pnus profundus ὅ. 798.

Κῶμαζον, imperf. Ion. pro
ἐκῶμαζον, verbi κωμάζω, co-
messor. Them. κῶμῳ, ὡ, ὅ,
comessatio. α. 181.

Κῶμη, ἡς, ἡ, vicus. ε. 637. α. 18.

Κωτίλλυσα, pres. part. f. g. a κω-
τίλλω. garrulo. ε. 372.

Λ.

Λάβῃσι, prehenderis, α. 2. aἰ.
subj. σι est paragoge Ion. a
λαμβάνω, accipio, f. λήψο-
μαι, p. λήψα, Att. ἔληφα,
aor. 2. ἔλαβον, inde in part.
λαβὼν, ὤσα, ὄν. ε. 466. ὅ. 765.
Λαγνός, acc. pl. Dor. pro λαγνός

leporēs, α λαγνός, ὅ, ὅ, lepus.
Att. λαγνός, ὡ, ex λα, parti-
cula quæ intendit signifi-
cationem, & ὤσῳ, τὸ,
auris, quia habet longas
aures. Alii a λάω, τὸ βλέπω,
video, quia dormit apertis
oculis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. sing.
ὁ. 344.

Λάθῃτε, obliviscimini. 2. plur.
a. 2. med. imperat. a λαθάνω-
μαι, f. λήσομαι, pres. pass.
λήσομαι, α. 2. aἰ. ἔλαθον,
pres. m. λέληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγος, facientis obli-
visci vocem. gen. Ion. a λαθι-
φθόγγω, vocis oblivionem
inducens. a λάθος, ὅ, τὸ,
oblivio. Th. λήθω, lateo, &
φθόγγος, sonus. hoc a φθέγγο-
μαι, f. γέρομαι, loquor. α. 131.

Λαίτμα, magnus maris fluctus.
ex λα. valde, & ἵεναι, ire;
Vel dictum quasi λαιτήρι-
μα. Nam quum universum
distributum esset in partes
duas, terram & mare, λαιτὸν
τμήμα vocabatur ἡ θάλασσα.
Vide in τέμνει, secō.
ε. 163.

Λαψήροκέλευθον, rapidum, acc.
ex λούλαψ, ατῷ, ἡ, tem-
pestas, & κέλευθῳ, ὡ, ἡ, via.
ὅ. 379.

Λάκκι, crepiscabat. pro ἔλακκε, α. 2.
aἰ. a ληκίω, crepiscare cieo;
α. 2. ἔλακον, pres. med. λ-
λακκ. ὅ. 694.

Λακέρυζα, ἡς, ἡ, loquax, βρι-
δύλα. ε. 745.

Λακ

λάμπειν, *collycebat. imperf.*

Ion. pro ἐλαμπειν, α λάμπω, *luceo. f. ψω. p. φα. α. 71.*

λαμπετόντα, *fulgentia. Poëti-*
ce pro λαμπετόντα, α λαμ-
πετάω, *luceo*, dat. λαμπετό-
ντι. α Th. λάμπω, f. ψω, *lu-*
ceo. 9. 110,

λαμπόμενον, *splendens. λαμ-*
πομένοισι, dat. plur. Ionie.
part. præs. Th. λάμπω. α.
145. θ. 186.

λαμπρός, ἢ, ὄν, *splenditus. cla-*
rus, α λάμπω. *luceo. 9. 18.*

λαομέδεια, nomen prop. mul.
9. 257.

λαός, *populus. λαοῖσι, dat. plur.*
Ion. Attice λαῖς, ὡ, ὅ, *popu-*
lus. ε. 225. 241. 9. 430.

λααγό, *populorum defensor*
vel agitator. ex λαός, ἢ, ὅ, po-
pulus, & σόω, serbo. Th. σό-
ο, salvus. Vel ex λαός, &
σῆω, τοθεο. α 37.

λαπιθάων, pro λαπιθῶν, genit.
plur. Dorice, à nominati-
vo λαπίθης, ἢ, ὅ, *Lapitha.*
Vide in Calepino, *Lapitha.*
α. 178.

λατῖν, *nomen viri. 9. 1013.*

λάχσις, in Gen. Attice λαχέ-
σις, ἢ, *Lachesis, nomen*
Parce. α λαγχάνω, fortior.
α. 258. θ. 218.

λάχνη, ἢ, *lanugo, bellus. ε. 511.*

λέγειν, *dicere, præs. inf. verbi*
λέγω, dico, f. λέξω. p. λέλεια,
præt. m. λέλογα. 9. 27.

λειανόρη, nom. prop. mul. *suav-*
iloqua. ex λειό, ἢ, ὅ, levis.
& ἀγοράομαι, concionor. Th.

ἀγορά, ἢ, forum. θ. 257.

λέετοαι, *stillet. α λέέω, f. ψω.*
ε. 725. α. 390.

λειμώνι, dat. α λειμών, ὤνως, ὅ,
Latine, *pratium, q. d. prae-*
ritum, ubi non opus est sati-
one. Namque injussa vire-
scunt gramina. 9. 279.

λέπει, pro λέπειτο, imperf.
pass. Ion. verbi λέπω, *lin-*
quo, relinquo. f. ψω, p. φα, p.
m. λέλοιπα, α. 2. m. ἐλπό-
μην. ε. 198. θ. 490.

λειριόσχη, dat. sing. *florida.*
Th. λήριον, ἢ, τὸ, *lilium.*
Hinc est λειριόης, εντ, ὅ,
in f. g. λειριόσχη, *liliaceus,*
α. & per synecd. sp. *flori-*
dus, παθῖς. θ. 41.

λελάθοιτο, poët. *lateret, pro*
λάθοιτο, α. 2. med. opt. α
λανθάνομαι, lateo. Mutuatur
sua tempora α λήθω, f. λήσω.
α. 2. med. *ελαθόμην, hinc*
in opt. *λαθόμην, οιο, οίτο.*
p. m. *λέληθα. θ. 471.*

λέλακας, *strepis, p. m. α ληκέω,*
resono, crepo. in α. 2. ελακον,
unde est præt. med. *λέλα-*
κα, strepi. accipitur hic in
significatione præsentis,
cujus generis apud Græcos
sunt plurima. ε. 305.

λέλειπται, *relictus est, præt.*
pass. *λέλειμμι, ψω, πτω, α*
λέπω, linquo. ε. 282.

λελείχμότες, *lambentes, part.*
præt. act. per syncopen, &
epentheseσιν τῷ, ε, pro λελε-
χμακότες, α λιχμάω. Them.
est *λήχω, linquo, f. ξω. 9. 826.*

Λε-

Λέλογχε, *consecuta est*. 3. singul. præt. med. indic. (tanquam a λέγω.) Th. est λαγχάνω, *fortior*, f. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. θ. 203.
 Λέοντες, pl. num. a λέων, οντος, ὁ, leo, in dual. λέοντε. λέυσι, dat. plur. α. 175. 402.
 Λεπτή, *macilenta*, dat. a λεπτός, ὦ, ὁ, *tenuis, exilis, viribus, destitutus*. ε. 495.
 Λερναίην acc. Nomen hydrae. a Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argiborum, ubi erant fontium confluges*. prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίη, quod in illa versata fuerit palude; a loco, θ. 314.
 Λέχη, dat. singul. a λέχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.
 Λευγαλέωσιν, dat. pl. Ion. *tribus*, h. e. in casulis pauperum, a Λοιγαλέος, υς, ὁ, *perniciosis*, Th. λοιγός, *perniciēs*. ε. 523.
 Λευκός, ὦ, ὁ, *candidus, albus*, affine τῷ λεύγω, *video*. albae sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.
 Λευκώλεν, pulchris, ulnis, ex λευκή, *alba*, & ὠλέη, *ulna*, quæ habet candida brachia. θ. 314. 914.
 Λεύγουσιν *vident*, 3. pers. pl. præt. ind. a λεύγω, *video*. Poëticum est. ε. 248.
 Λέχῳ, εος, τὸ *lectus*, dat. plur. λεχέεσσι, Poëtica pro λέχε-

σι. Th. λέχη, vel λέχομαι *cubo, dormio*. θ. 57. 798.
 Λέων, leo. Vide paulo ante λέοντες θ. 323.
 Λήγη cessat, 3. pers. præt. a λέγω *cesso, desino*. f. λήξω. ε. 411. θ. 48. 221.
 Λήθει, *latet*. præt. ind. a λήθω, lateo, f. λήσω, a. 2. ἔλαθα, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.
 Ληΐδ', pro ληΐδα, accus. a ληΐς, ἰδῶ, ἡ *pecus, a λεία, ας, ἡ, praeda*. ληΐς, *proprie praeda item pecus, quia pecudes a prædomibus rapi & abigi solent*. θ. 444.
 Ληΐζει, *sortitur*. imperf. Ion. verbi ληΐζομαι, *pancisco*, f. ἴσομαι. hinc ληΐσεται, f. i. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*. ε. 320. 700.
 Ληΐον, υ, τὸ *seges*. α. 288.
 Ληναίων, acc. a ληναίων, ὠνς, ὁ, *Januarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνός, ὦ, ὁ, *lacus preli torcularii*. hinc ληναῖος, *Bacchus*. ε. 502.
 Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. a λήθω seu λανθάνω, lateo. θ. 55.
 Λητοῖδης, υ, ὁ, *Latona filius*. α. 479.
 Λητῶ ὁ, ὦς, ἡ, *Latona*, acc. λητόα, λητῶ. ε. 368. θ. 19.
 Ληγέως, *stridule*. adverb. a ληγός, ἡ, α. 206. a ληγῶ, *strideo*. Hinc ληγυρός, *sonorus*. ληγυρήν. ε. 581.
 Ληγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἷς ἡ φωνὴ ληγυῖα. Th.

Th. λιγγω, f. ξω, *strideo*, & φωνή, ἦς, ἡ, box. θ. 275. 518.
 Λίθον, acc. a. λίθος, u, ὁ, *lapis*, θ. 485. hinc λίθισι, dat. pl. Ionic. ε. 622.
 Λιλιόμενοι, *cupientes*, praef. part. a λιλαίωμαι, apud Poetas idem quod γλίχομαι, *cupio, desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.
 Λιμὴν, ἐνθ, ε, *portus*, q, ex λίαν μένην, quod ibi naves tutae a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.
 Λιμνη, ης, ἡ, βραγμῆ, *palus, lacus*. παρὰ τὸ λίαν μένην. θ. 365.
 Λιμός, ὤ, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.
 Λιπαρὴν, Ionice pro λιπαρὴν, *splendidam*, acc. sing. λιπαρῆς, ἃ, ὃν, proprie *pinguis*, a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. θ. 63.
 Λίπ', pro λίπη, (ut vult Tzetzes,) dativus sing. a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. per apostrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βύλομ' ἐγώ, pro βύλομαι ἐγώ. Eset ergo appositio, *pinguedine*, nempe *oleo*, sicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λίπ. pro λιπαρῇ. ε. 520.
 Λιπὴν, dialysi Poëtica pro λιπῆν, a. 2. aet. infin. Λίπουν. 3. plur. a. 2. aet. opt. a λίπω, *linquo*. f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. pl. λίποιν. a. 2. part. λιπὼν, ὤσα, ὃν.

α. 435. α. 332.

Λίς, *leo*, acc. λίον, Poëticum est pro λίων, *οντος*, ὁ, α. 172.

Λιχμάζον, 3. pl. imperfect. αἶτ, *lingeant*, a λιχμάζω *lingo*, *lambo*. quod est a Th. λείχω, f. ξω. α. 235.

Λόγον, *sermonem*, acc. a λόγος, u, ὁ, dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, *dico*, f. ξω, praet. med. λέλογα. ε. 106. θ. 890.

Λοισαμένη, *lota*. Poëtice pro λυσταμένη, part. a. 1. med. ubi u resolvitur in eo, & τὸ σιγμα duplicatur, *lota*. λείοσθ, *labari*, Poët. pro λείοσθ, praef. inf. pass. poëtice abjiciunt τὸ υ, metri causa. Th. λίσω, f. σω, *labo*, ε. 520. 748.

Λοιγὸς, ὤ, ὁ, *perniciēs*. α. 240.

Λοιμὸν, acc. a λοιμός, ὤ, ὁ, *pestis*. ε. 241.

Λοοθράτην, *postremam*, a λοῦθρος, pro quo etiam λοῦθρος, u, ὁ, *postremus, ultimus*. θ. 921.

Λοκροί, nomen nationis, *Locri*. α. 25.

Λυτρῇ, *balneo*, dat. a λυτρῆν, ὤ, τὸ, *labacrum*. λῦτρον νοτο, *aqua sordida*, qua nos *labimus*. Accentu differunt. Th. λίσω. f. σω, *labo*. ε. 751.

Λοφιῇ, *dorso*, Ionice pro λοφιῶ, dat. sing. a λοφιᾶ, ἡ, *cervix*. Th. λόφος, u, ὁ, *cervix*, *columna*. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in *insidiis*. ellipsis praepositionis ἐν. a λόχος, u, ὁ, *insidia*, a λέγομαι τὸ κῆμαι, *jaceo*, quod

soleant καθῆσθαι οἱ λοχαῖ-
τες, sedere insidiantes. hinc
λοχαῖς, ὤ, *insidior.* θ. 174.

Λοχιστής, gen. sing. Ion. ex *infi-*
diis. ubi additur præposi-
tio a λοχιστής, ὤ, idem quod
λόχος, ὤ, ὅ, *insidia.* θ. 178.

Λυγγεύς, gen. a Λυγγεύς, ὅ, ὅ, *nomen gentis.* α. 327.

Λυγρή, pro Λυγρᾷ, Ionic. *gra-*
bis, λύγρ' ἡδύαν, pro λυγρᾷ,
odiosa edocet. θ. 313.

Λύκτον, acc. a Λύκτορ, ὤ, ἡ, *nomen*
urbis in Creta. θ. 477. 482.

Λυπῆς, *molesius sis,* 2. pers. præf.
sub. a λυπέω, ὤ, f. ἡσιν, *dolore*
afficio, contristo. Th. λύπη,
ης, ἡ, *dolor.* ε. 399.

Λύσει, a. 1. act. infin. & λύσει,
pro ἔλυσι, a. 1. ind. *solvit.* h.
e. *liberavit,* a λύω, *solvo,* f.
λύσει, p. ἄλυκα. a. 1. ἔλυσα.
ε. 606.

Λυσιάνασσι, *nomen mul.* 258.

Λυσιμαλής, *solvens membra.* *so-*
mini epithethon est. a λύω,
solvo, & μέλας, ὅ, τας, τὸ *mem-*
brum. Alii tamen dictum
putant, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ με-
λεδήματα, id est, *curas.* θ.

911.

Λύσειν, *solutionem,* a λύσις, ὅ, εως,
ἡ, Them. λύω, *solvo.* ε. 402.

Λύβη, ἡ, ὅ, *contumelia,* τίσασθαι
λάβην, *ulcisci contumeliam*
illatam. θ. 165.

Λυβητός, ὤ, ὅ, *infamia potatus.*
a λυβίσκου, ὤ, ὅ, *contumelia*
afficio. Th. λύβη, ἡ, ὅ, *inj-*
uria. α. 366.

Λυβόν, *molius,* comparat. a po-

fitivo ἀγαθός, comp. λαῖον
superl. λῆτον. Th. λαῖ, λῆ
ῖον. ε. 348. 431.

Μ.

Μάζα, ἡ, ὅ, *libum.* Hinc
Latinum *massa.* ε. 588.

Μαίανδρος, ὤ, ὅ, *nomen fluvii*
θ. 339.

Μαίη, *proprie obstetrix.* Hic
vero *nomen mul.* quæ fuit
soror Atlantis. θ. 938.

Μαίόμενοι, *inquirentes,* præf.
pro a μαίωμαι, *cupio,* item
pro μαίω, *quæto.* Th. μάω,
ὤ, *vehementer cupio.* ε. 530.

Μάκαρες, *beati.* nom. pl. a μά-
καρ, ὅ, ὅ, ἡ, ὅ, τὸ, *bea-*
tus, felix, in dat. pl. μακάρεσι,
& Ionice μακάρεσσι. Μά-
καρ, sic videtur dici, quasi
μὴ κηρὶ (Dorice μὰ κηρὶ)
ὑποκείμενῳ, *mortui non*
subjectus: hinc μακαρίτης,
ὤ, ὅ, *dicitur ὁ ἐν τοῖς ἀγίοις.*
ε. 138. 140.

Μακέλην, acc. *digestum,* a μά-
κελλα, ἡ, *ligo,* a μία, & κέλλα,
mosco. Poëta propter me-
trum hic λ abjicit. ε. 468.

Μακρός, ὤ, ὅ, *longus,* κύματα
μακρὰ, *fluctus decempani.* h.
ε. *magis.* in acc. μακρὴν,
Ion. pro μακρὰν. μακρῆσι,
dat. pl. pro μακραις. Io-
nice. Them. μήκος, ὅ, τὸ,
longitudo. Dor. μάκος. ε.
288. 778. θ. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μαλα-
κοῖσι. dat. pl. Ion. μαλα-
κός, ὤ, ὅ, *molli.* Th. μαλάσ-

ειν,

σα, *mollis*, f. ξω. ε. 534. 9. 90. 279.

Μαλάχη, ης, ἡ, *malva*, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσκει, *mollit*. Th. μαλάσκει, vel τλω, f. ξω, *mollis*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μάλ-λον, sup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. 9. 666.

Μαλερῶ, *flagranti*, dat. sing. a μαλερός, ὅ, ὁ, *ustivus*, *perniciosus*. Th. μαλός, pro ἀμαλός, ὅ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, *bellis*. dat. plur. a μαλλός, ὅ, ὁ, *bellus*, *lana promissa*. ε. 232.

Μαπτύν, *apprehendere*, per syncopen τῦρ, pro μαρπτύν, a μάπτω, *apprehendo*, in a. 2. infinitiv. μαρπτύν, & poëtice μαπτύν Ionicaque dix-ressi μαπτύν, & poëtica reduplicatione μεμαρπτύν, prxt. med. μέμαρπα α. 231. 252. & 304.

Μαρμάρεον, *splendida*, pl. f. g. a μαρμάρεος, *splendidus*. Th. μαρμαίρω, *splendo*, f. αρῶ. hinc in part. f. g. μαρμαίρουσα. 9. 699. 811.

Μαρναμένης. Vide in μαρναμένω. ε. 162.

Μαρνώμεθα, pro μαρνώμεθα, Ion. pro μαρνώμεθα, *pugetus*, i. pl. sub. medii. μάρναντο, & μάρνασθ', 3. plur. imperf. pro ἱμάρναντο, Ion.

Th. μάραμαι, *pugeto*. ε. 162. α. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. a μάρ-τυρ, υρ, ὁ, *testis*. hinc μαρ-τυρίσιν, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις. a μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*. ε. 280. 369.

Ματιέτην, *flagellaverunt*, 3. du- al. imperf. vel a. 2. act. a ματία, Poëtice pro ματιγόν, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. ματιέων, *flagellans*, per syncopen pro ματιγέων. Them. μάτιεργος, ἡ, *flagellum*. α. 431. 466.

Ματιχόωντι, *mandanti*, dat. sing. part. a ματιχάω, ὦ, & Poëtice ματιχάω, ματιχάωντι, ὦντι, & Poëtice ματιχόωντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus lexi- cis, quæ quidem videre li- cuit. α. 389.

Μαυ, *sine usu*, *frustra*, Adv. 9. 872.

Μαυρῶσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. per aphæresin pro ἀ-μαυρῶσι, ab ἀμαυρόν, *obscurus*, *offusco*. Th. ἀμαυρός, ὅ, ὁ, *obscurus*. ε. 323.

Μάχην, ης, ἡ, *pugna*, a μάχο-μαι, f. μαχῶμαι, & μαχή-σομαι, p. μεμάχημαι, *pugeto*, *prælior*. μαχέτην, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχέ-σανθ', a. i. inf. m. α. 176. 362. 387. 406.

Μαχλόταται, *salacissima*. a μάχλω, *libidinosus*. ε. 584.

Με, & μ' pro ἐμ, acc. ab ἐγώ ego. ε. 660. 9. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, multus, a, um. μέ, a, balde e. 58 μέγα νήπι, balde stulto, h. e. stultissime; μέγ pro μέγα, μέγ ἀμείνων, multo melior e. 774. item pro μεγάλως, ibid. Compar. μείζων, εν Θ, superl. μέγιστος, η, ον, maximum, e. 41. 147. α. 237.

Μεγαθέρεσι, dat. sing. a μεγά-
θέρης; magna fiducia præ-
ditus. ex μέγας, μεγάλη, μέ-
γα, magnus, a, um, & θάρ-
σος, εος, τὸ, fiducia. α. 385.

Μεγαθύμην, magnanimum, acc.
a μεγάθυμος, μεγαθύμων, ex
μέγας, & θυμός, ὤ, ὅ, animus,
α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. a μεγα-
λήτωρ, magnanimus. a μέγα,
magnus, & ἥτορ, εor, ani-
mus. α. 450. Th. ἥτορ. μεγα-
λήτορες. e. 654.

Μεγάρουσι, dat. pl. Ion. a μέγα-
ρον, υ, τὸ, magnitudo. Th.
μέγας. e. 375. θ. 49.

Μεγέθη, dat. a μέγεθος, εος, τὸ,
magnitudo. Th. μέγας. α. 5.

Μεγήρεα, τέκνα, perquam a-
mabiles liberi, ex μέγα, bal-
de, & ἐράω, απο. alii legunt
μεγήρεα. θ. 240.

Μέγιστος, superlat. maximus, a
μέγας, μείζων, major. θ. 49.

Μέδυσσ, nomen mul. a μέδω,
κυρο. Medέσσα, præf. part. f.
g. a μέδω, idem quod μέδω,
impero. θ. 276.

Μέζ, pro μέζη, ex μέζω, τὰ
prudenda, Thema. μέσος, υ, ὅ,

medius. e. 510.

Μεθ', pro μετά, præposit. cum
gen. cum, cum acc. post.
442. 445. θ. 137.

Μεθήσω, dimittam, f. 1. Then
ἵμι, f. ἤσω, p. ἔκα, a. 2. ὦ
unde μεθήμι, dimitto. e. 20.

Μέδυσεν, a. 1. a μεδάω, subri-
deo. μεδήματα, acc. plur.
μείδημα. α. 115.

Μέζων, major, comparat. a
μέγας, magnus. in superl.
μέγιστος, maximus. in acc.
sing. μέζω, ex μείζονα, μεί-
ζονα, ω. e. 270. 378.

Μείλιχος, υ, ὅ, ἡ, blandus. hinc
μελιχις, η, ον, idem. Th.
μηλόγω, f. ξω. p. χω, delinio,
demulceo. θ. 92. 206. 406.

Μέναντες, part. a. 1. Th. μένα.
μαίneo, εκρείω, f. μανῶ. p.
μεμένηκα, a. 1. ἔμνα. hinc
in aor. 1. part. μένας, αντος,
ὅ, e. 650.

Μήονα, acc. ex μήων, τίνων,
in gen. μήονος, ὅ, ἢ, & τὸ
μήον, est comparativus ir-
regularis, nominis μήρις.
e. 688. θ. 447. Μελς, μενψς,
Æolice pro μῆν, μηνός, ὅ,
menfis. e. 555.

Μελαγχοίτην, acc. sing. a με-
λαγχοίτης, υ, nigra capsa-
riem habens. ex μέλας. μέ-
λαινα, μέλαν, niger, τ. α, um,
& χ αίτη, ης, ἡ, juba, cesaries.
α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus ca-
pulo. ex μέλας, & δέω, ligo.
α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind.
Ion

Ion. nigrescebant. a μελαίνω, denigro, f. ανῶ. Them. μέλας, α. 167. 300.
 Μέλας, μέλωνα, μέλαν, niger, γα, τυτ, ε. 150. 634. θ. 69.
 Μελεδῶνας, acc. pl. κυρας, a μελεδῶν, ὠν, ῥ, ῖ, κυρα. a μελεδῶν, κυρο. ε. 66.
 Μελέσσαν, & μέλεσσαν, membris, dat. pl. Ion. & Poëtice, ἀμέλος, ιος, τὸ, membrum. ε. 148.
 Μελέοισι, dat. pl. miseris. Th. μέλεος, υ, ὅ, banus, infelix. 9. 563.
 Μελετᾶς, 2. pers. ind. præf. act. a μελετάω, ῶ, κυρατ γετο. f. ἡσ. Th. μέλη, κυρα est. 314. 441.
 Μελέτη, meditatio. Th. μέλη. ε. 78. 410.
 Ελία, ας, ἡ, fraxinus arbor. hinc Μελίαι, pro Nymphis, ita dictis. α. 420.
 Ελίας, Nymphæ creditæ sunt dictæ Μελίαι, διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δειδροφόροις ἀνατρέφεσθαι. Epitheton hoc ergo est a μελία, ας, ἡ, fraxinus, Ionice μελίη, μελιά, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. θ. 187.
 Λιγδέα, dulcem, acc. a μελιγδής, dulcis instar mellis ex μέλι, & ἡδύς, suavis. ε. 170.
 Λισσάων, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, a μέλισσα, vel τῖα, ἡ, apis. η. 303.
 Λίτη, υς, ἡ, nomen proprium mul. θ. 246.
 Λίφρανα, dulcem, acc. sing. a μελίφραον, qui mellea dul-

cedine animum perfundit. a μέλι, mel, ας φρέν, ενός, & nixus. α. 428.
 Μέλωσι, κυρα sunt. a μέλη, im- personali, κυρα est. 9. 216.
 Μελομένη, nomen Musæ. a μέλομαι, capo. 9. 77.
 Μεμαρπτον. Vide paulo ante μαρτέιν. α. 252.
 Μεμαρπῶς, Præt. med. a μαρπῶ, corrûpio. Vide supra μαρτέιν. Μέμαρπον, α. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἡμαρπον. Præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.
 Μεμαῶς, μεμαῶτες, studentes. pers. part. act. pro μεμαῶς, a μάω, ῶ, vehementer cupio. α. 240. 414.
 Μέμβλωμαι, η, ετῶ, κυρο, pro μεμέλωμαι, per syncopen & pleonasmum τῷ ξ, ad euphoniā: & denique η Attico more in ο mutato. a μέλα, impersonali, κυρα est. 9. 61.
 Μέμνηται, κυρα est, per syncopen pro μεμέλωται, præf. act. Th. μέλη. Μεμνηότα, acc. pl. part. præf. ε. 229. 529.
 Μιμίζεται, admiscebantur. 3. sing. futuri paulo post. a μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, præf. pass. μέμιγμα, μέμιξ. ε. 177.
 Μέμνηται, meminit. præf. perf. pass. a μνήσκει, ῶμαι, recordor. f. μνήσομαι, præf. μέμνημαι, α. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. 9. 103.

Μέμνονα, nomen viri. accus. sing. a μέμνων. θ. 984.

Μέμνηται, remigit. præt. med. a μυχάν, mugio, in a. 2. act. ἄμυχον, sicut a τιμάν est ἄτιμον. Hinc præt. med. μέμνηται. 506.

Μέμψονταί, f. i. n. à μέμφομαι accuso. ε. 184.

Μὲν, quidem. ε. 5. 12. 17. &c.

Μενεαίνων, furens. præt. part. a μενεαίνω, cupio, ira percitus sum. Th. μένος, ἔος, τὸ, animus. α. 361.

Μένειν, pro περιμένειν, expectare, præt. inf. a μένω, maneo, expecto, f. μενῶ, p. μεμένηκα, α. 1. ἔμεινα. 672.

Μεσσηδὴ, εὐς, ὤς, ἡ, nomen mul. θ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. valde robusta. θ. 260.

Μενστραν, Nom. propr. θ. 514.

Μένος, εὐς, τὸ, animus, ira. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, κυρ. ε. 176.

Μερότων, gen. pl. a μέροψ, divisionem vocem habens. ex μέρος pars, & ὄψ, ὄψ. ε. 109. 142.

Μέρμερα, sollicita, acc. pl. a μέρμερος, υ, ὅ, anxius. Th. μερμάρω, anxie cogito. 3. 603.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρών, a μέρμερα, ἡ, κυρ. Them. μερμάρω, vel μερμάρω, κυρ. θ. 5.

Μεσάβη, λοῦο, dat. sing. a μέσασσον, υ, τὸ, medium lignum inter boves, ex μέσος, υ, ὅ, medius, & βῆ. ε. 467.

Μέσος, υ, ὅ, medius, μέσση, media. μέσση, pro μέσση, Poët. μεσσοῖδι, adv. in medio, μεσσοῖδεν, e medio, μεσσηγύς, pro μεσσηγύς, adv. inter. ε. 231. 500. α. 367. 417.

Μεσσηγύς, a μέσος, medius. α. 417.

Μετὰ, & μετ', præposit. regit gen. & acc. θ. 137. 449.

Μεταδύποι, intermedia, incerta. a δύνω, υ, ὅ, somnus aquarum ex alto ruentium. κατὰδύπος, υ, ὅ, καταρραξ, quod est ab ἀράσσει. 821.

Μετανοῦνται, cohabitatores, acc. pl. a μετανοῦνται, υ, ὅ, Th. νοία, habito, ultima per naturam longa hic licentia Poëtica corripitur. θ. 401.

Μεταξύ, idem quod μεσσηγύς, inter. Th. μετὰ, ε. 392.

Μεταπρέπει, orninet, 3. pers. ind. a μεταπρέπων, decorus sum inter. μετέπρεπον, præcellebat, imperf. Th. πρέπω, decorus sum. θ. 430.

Μεταπονυχίζει, ingemiscebat, 3. sing. imperfect. med. Th. πονός, υ, ὅ, angustus. α. 92.

Μετάρροπος, qui potest converteri, mutabilis. Hinc

Μετάρροπα ἔργα τελέει, res in integrum restituit. ex μετὰ & τέρω, verto. θ. 89.

Μετάρροπον, υ, τὸ, tergum, q. d. post pectus. Th. φέρω, εὐός, ἡ, mens. α. 223.

Μεταχρόνιοι, in caelo degentes, a μεταχρόνιος. Sed sunt qui hic legant μεταχρόνιοι, ut

fit relicta terra, α χθών, *terra*. Est & χρόνος, *cælum*. vel, μετὰ, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus. α χρόνος, υ, ό, *tempus*. θ. 269.

Μετέπη, *interlocutus est*, pro μετῆπι, α. 1. indic. Them. ἔπι, *disco*. α. 1. imperat. ἔπον, ἄτω, aor. 2. med. εἶπον, ας, ε. θ. 643.

ἐστῆναι, *præf. inf. cum dat. interesse*, ex μετὰ, *inter*, & εἰμι, *sum*. ε. 172.

ἐτεροναχίζετ', *Vide in μετα-συναχίζετ'*. α. 92.

ἐτόπισθην, & μετόπισθι, *pone, post*, adv. Th. ἐπίσω, *retro-*sum. α. 283. 9. 210.

ἐτακμερινόν, *in autumnis*. Adv. α μετακμερινός, *autumnalis*. Th. ὁπώρα, ας, ή, *autumnus*. ε. 413.

ἐτρέσθαι, *præf. inf. pass. α με-τρέομαι*, ἤμην, *mensuram* admitto, Th. μέτρον, υ, το, *mensura*. ε. 347.

ἐτρον, υ, τό, *mensura*. hinc μέ-τρον, υ, ό, *modum non excedens*. ε. 131. 304.

τάπη, *genit. α μέταπον*, υ, τό, *frons*. ab ἄπλομαι, *video*. α. 147. θ. 145.

υ, pro με, *me*, Dorice, *gen. ab ἐγώ*. 9. 644.

, *Adverbium prohibendi*, ne. ε. 350. 405.

, *Adverbium negandi*, non, ε. 21. 31. 352.

ι, *neque*. & μηδ', ε. 486.

ια, *consilia*, *genitalia*, α μῆ-ι, εος, τό, *cura*, *consilium*, &

significat etiam τὰ αἰδοῖα, *prudenda*. θ. 180. 398.

Μηδ', pro μήτε, *idem quod μη-δὲ*. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.

Μήδην, θ. 1001. μῆδην, *no-*men viri, & μῆδνα, *nomen mul.* 9. 962.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ ἐν. ε. 98. 393.

Μηδέποτε, & μῆτε ποτ', *nun-*quam, ex μηδὲ, *neque*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*. 715. 742.

Μηδέτε, pro ἐμῆδετε. *Vide μῆ-*σατε, *versabat*, *imperf. ver-*bi μῆδομαι, f. μῆσομαι. Th. μῆδος, εος, τό, *cura*. α. 34.

Μηδέων, *gen. pl.* *Vide in μῆ-*δαι, *genitalia*. θ. 209.

Μῆδος, εος, τό, *cura*, *consilium*: & significat etiam τὰ αἰ-δοῖα, *prudenda*. θ. 180.

Μημέτι, *idem quod ἔμετι*, *nom-*inativus. Them. ἔτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.

Μῆλα, *oves*, α μῆλον, υ, τό. ε. 293. Sic & Μῆλον, & Dorice, μᾶ-λον, υ, τό, *potum*. Th. μῆλεν, ας, ή, *malus*, *arbor*. θ. 784. 335.

Μηλόβοσις, *nomen mul. q. d.* *obscuro custos*. θ. 354.

Μῆν, ή μῆν, *quarta mensis*. ε. 11. 101.

Μῆνιν, α μῆνις, εος, ή, *ira inder-*etata. α. 21.

Μηνός, *gen. α μῆν*, *mensis*, μῆ-να, *accus. μηνῶν φθινόντων*, *mensibus decrefcentibus*. ε. 764. 9. 59.

Μήποτε, *nequando*, ex μή, *ne*, & ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε,

quando. ε. 86. 379.

Μήπως, *ne quando. Them. πῶς,*
(a. l. v. interrog.) *quomodo?*
ε. 392.

Μηρῶν, *Vid. in Μηρὼν.*

Μηρὼν, *femur, crus, a nom. ὄ,*
μηρὸς, ὤ. Dicitur & μηρῶν,
ε, τὸ, idem quod μηρὸς, fe-
mur. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. i. med. infinit.
α μηρύω, revolve, intexo, ag-
glomerare, f. ὕσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. i. m. a
μήδομαι, curat gero. Th. μῆ-
δῶ, εῶ, τὸ, cura. 9. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater, μητρός, μητέ-*
ρι, & μητρὶ, acc. μητέρα,
tantum. hinc μητέρα, &
Ionic. μητρὴ, ποβερса. ε.
561. 823. θ. 170.

Μητίετα, *consultor, vocativus*
pro nominativo, μητιέτης,
ε, ὤ, μήτις, εῶ, ἡ, consiliat, α
μήδομαι. item. 9. 358. No-
men mul. μήτιν. ε. 104. α. 33.
9. 886.

Μητιέοντες, *genit. παρὰ μη-*
τιέοντες, α consulto, consilio
pollente. α μητιόης, έντος, ὄ,
Th. μήτις, ιος, ἡ, consiliat.
ε. 51. 9. 457.

Μηχανάται, *machinatur. 3.*
præf. ind. m. pro μηχανά-
ται, per Poëticam novitῶ
ἄλφα epenthese. Sic pro
ἀποτροπᾶσθαι, averſari, di-
cunt metri causa ἀποτροπά
ασθαι. α μηχανάω, machinor.
Th. μηχανή, ἡς, ἡ, artificium.
ε. 239.

Μηχαῖ, ἡ, ἡς, ἡ, *artificium, machi-*

na. pl. αἱ μηχαναί. 9. 146.

Μία, *ας, una, in dat. μιᾷ, & Io-*
nice μῇ, in masc. ἓς, unus
9. 721. 792.

Μυῖσα, a. 2. part. pass. f. g. 2
μύσσει, misceo, f. μίξω, p.
μέμιχα, a. 2. part. ἐμύσσει,
a. 2. part. μυῖς, præf. pass.
μέμυσται, ξαι, πται, a. 1. pass.
ἐμίχθην, & c. μυήμεναι, Do-
rice, pro μυήναι, a. 2. pass.
infin. paulo post fut. μεμι-
ξομαι. 9. 53. 305. 970.

Μίμαντα, *αἱ μίμας, ἀντῶ, ὄ,*
nomen xxi. α. 186.

Μίμνη, *manet. 3. perf. præf. ind.*
α μίμνω, verbum Poët. pro
μένω, f. νῶ, maneo. ε. 518.

Μῶν, *ipsam, Poët. pro αὐτὴν,*
αὐτήν. ε. 18. 48. 9. 127.

Μινύει, *minuit, 3. præf. ind. ut*
μινύει, sub. minuitur. α μ-
νύει, minuo. Th. μινύεις, ὤ, ἡ,
parvus. ε. 6. 407.

Μίνως, *genit. α μίνως, αῶ, ἡ,*
nomen viri. θ. 948.

Μισγόμενος, *præf. part. 2*
μίσγω, idem quod μύσσει,
misceo, f. μίξω, p. χα, a. 1.
ἐμύγον. 9. 238.

Μισθός, ὤ, ὄ, *merces, μισθός ὁ*
ἀνδρὶ φίλῳ ἡρημένῳ ἄρκυ,
ἔσω, ein Wort ein Wort
ein Mann ein Mann. ε. 368.

Μιχθός, & μιχθῶς, a. i. part.
pass. Vide paulo ante μ-
γῆσα. 9. 288. 923.

Μνημοσύνη, *nomen Dex, &*
idem quod μνήμη, ἡ, memo-
ria. Th. μνάομαι, f. ἡσομαι,
memoro, commemoro. θ. 54.

915. hinc a. i. med. *μνησά-
μενοι, memores.* §. 651.
- Μογήσας, perpressus.* a. i. part.
a *μογέω, ω, arumtnas* rator.
Th. *μόγος, υ, ό, labor.* §. 997.
- Μόγον, acc. pugnam, a μόθος, υ,
ό, q. παρὰ τὸ ὁμῦ θῆν, a con-
currendo.* α. 158.
- Μοί, pro ἑμοί, mihi, peraphra-
resin, ab ἐγώ, ego.* §. 30.
- Μοῖρα, εας, fatum, a μέρω, di-
vido, in præt. med. μέμερα,
unde est μόρος, υ, ό, fatum,
mors, & μοῖρα, ας, ή, pro-
prie, portio. item, fatum,
idem quod ἐμχεμένη, quæ
omnia ejusdem sunt ety-
mologix. Sic enim dicitur
fatum quasi effatum, quod
Deus prout decrevit & in
se ipso q. effatus est, distri-
buat sua, & cuique suam
assignet sortem, in qua ac-
quiescere debet. Secus qui
agunt, dicuntur μεμψίμοι-
ροι. ε. 743. §. 204. 607.*
- Μολτῇ, dat. sing. a μολπή,
cantilena. hoc a μέλομαι,
cano, in præt. med. μέμολ-
πα.* §. 69.
- Μόρος, υ.* Vide in μοῖρα.
- Μορφνοῖο, nigra, gen. Ionic. a
μορφνός obscurus, ab ὀρφνή,
caligo.* α. 134.
- Μυνογενής, unicus, a μῦνος, pro
μόνος, solus, & γίνομαι, na-
scor.* ε. 374. §. 426.
- Μῦνος, pro μόνος, solus, Poët.
ε. 96. §. 143.*
- Μῦσαι, nom. pl. & in gen. pl.
μυσῶν, Æol. pro μυθῶν, a*

- μῦσα, υς, ή, Musa, dat. pl.
μύσησ', pro μύσαισι. ε. i. 656.
§. 100.*
- Μόχθος, υ, ό, labor.* α. 306.
- Μόφον, nomen viri.* α. 181.
- Μυδαλέον χρωῖτα, madidum cor-
pas. Th. μυδάω, deflillo, f.
ήσω. ε. 554. α. 270.*
- Μυθισαίμην, dixero, a. i. m.
opt. Vide in μῦθος. ε. 10.
§. 28.*
- Μῦθος, υ, ό, verbum, sermo. dat.
plur. μύθοισι. Ionic. Hinc
est verbum μυθέομαι, dico,
μυθισαίμην, dixero, a. i.
med. opt. μυθήσασθαι, a. i.
inf. m. ε. 10. §. 24.*
- Μυλιόωντες, præf. part. pro
μυλιῶντες, ex μυλιάω, ω,
dentibus frendo, epenthe-
sis Poët. τῷ ο μικρῷ. Scilicet
præcedenti syllaba brevī
interponitur ο μικρόν, ut
ὀράω, ὀρῶ, ὀρέω, ac præce-
denti syllaba longa, inter-
ponitur ω μέγα, ut ἡβάω, ὦ,
Poëtice, ἡβῶω, ζᾶω ζῶ, ζῶω,
Th. μύλη, υς, ή, mola, mola-
ριον. ε. 528.*
- Μύζα, nom. pl. a μόζα, ας, ή,
μύζα, muscus, τῆς ἐκμὲν βι-
νῶν μύζαι ῥέον, cujus quidem
ex naribus muscores flue-
bant.* α. 267.
- Μύρετο, imperf. Ion. med. luge-
bat, a μύρω, proprie fluo. ac
μύρομαι, lugeo, ubi lacrymæ
per genas defluunt.* ε. 204.
- Μύριοι, mille, οἱ μύριοι, infiniti,
innumeri, a μύριος, υ, ό, in-
finitus, ε. 100. 250.*

Μυριδάνων, gen. pl. *Gracorum*, a μυριδάνων, ὄν, Græcus. Vide μῦρεμ, υ, ὄ, *formica*. α. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἔμυρον, a μύρω, *madeo, fluo*, unguentis imbuo, μύρον, υ, τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῶ, dat. sing. in recessu, in penetrati, a μυχός, ὄ, penetrati, a μύω, claudio, f. σ. α. 116. 1014.

Μῶλον, bellum, stragem, a nom. μῶλ, pro quo etiam μῶλ, α. 257.

Μῶμε, ὄ, *Momus*. Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. α. 214.

N.

Nαῖσι, incolit, ναῖσι, *habito, incolo*. α. 8. ναῖον, pro εὐκλον, imperf. Hinc ναῖται, idem quod ναῖσι, ναῖται, 3. pl. ind. præs. Hinc νάσσει, *habitabit*, a. i. m. pro ἐνάσσει, pro ἐνάσει, a νάω, Themate, ναῖσι. α. 387. 775.

Ναόντων, *fluentium*, gen. pl. part. præs. a νάω, *fluo*. Them. ναῖσι. α. 548.

Νάρθηκι, dat. sing. a νάρθηξ, ηκ, ὄ, *ferula, bacillus*. α. 52.

Ναυέταον, nomen viri, qui navi currit. Navem Plautus vocat ligneum equum. β. 1016.

Ναυέταον, nomen viri, cuius animus est in navibus. β. 1017.

Ναύτας, acc. pl. a ναύτης, υ, ὄ, *nauta*, a ναῦς, ναός, ἡ, *navis*. β. 876.

Ναυτιλίας, gen. Ion. a ναυτιλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. α. 616. 640.

Νέας, *naves*, acc. pl. pro νῆας, & simpl. ναῦς, a ναῦς, *navis*, gen. ναός, & Att. ναός, & Poëtice ναός, dat. νῆι, acc. ναῦν. α. 245.

Νέομαι, præs. inf. *redire*, a νέομαι, vel ex νέω, *eo, redeo*, α. 552. 671.

Νῆ, *net*. spinnet. a νῆω, f. ἡ, *no, neo*. α. 775.

Νῆμα, acc. pl. a νῆμας, εος, τὸ, *contentio, vēma, provēma, lites*. νυκήν, *probris affecerit*, pro νυκήν. 3. sing. præs. act. subj. a νυκίω, ὦ. Them. νυκ, εος, τὸ, *jurgium, lis*. Quidam componunt ex νε, *non*, & αἶμα, *cedo*. hinc νυκετήρα, *conviciatorem*, accus. a νυκετήρ. Th. νῆμας, α. 33. 35. 714. β. 87. 208.

Νῆλα, υ, ὄ, nomen fluvii maximi. β. 338.

Νεόβι, adv. loci, pro νεόβι, *in imo fundo*, νεόβεν, *ex imo parte*, a νεῦ, *novellus*. Th. νεῦ, υ, ὄ, *novus*. β. 567.

Νεός, ὦ, ἡ, Ion. pro νεός, ὦ, ἡ, *novalis*. α. 461. β. 971.

Νεῖσσονται, *navigant*, 3. pl. præs. a νεῖσσομαι, *eo, navigo*, Th. νεῖω, *eo, redeo*. α. 235.

- Νέκταρος**, gen. ἄ νέκταρ, αρος, τὸ, *potus generosus*. θ. 640. 796.
Νεμῆης, nomen regionis, sic dicta a *nemoribus*, νέμος, εος, τὸ, *nemus*, a νέμω, *pasco*, hinc νεμειῖος, *Nemeus*, θ. 327. 329. 331.
Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, a νεμεσάω, *indignor*. Est & nomen certæ Dex, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriosis pœnas sumere sollet. ε. 198. θ. 223.
Νεμίσσῃ, *indigne fert*, Poëtice, pro νεμίσῃ, 3. præsent. ind. a νεμεσάω, ᾧ, *irascor*, *succenseo*. ε. 739. 754.
Νέμονται, *fruiuntur*, 3. præf. pass. νέμομαι. Th. νέμω f. μῶ, *possideo*, *tribuo*. p. *venέμικα*, α. 1. *ἐνεμια*. ε. 119. 229.
Νεοθλήης, εος, ὁ, ἡ, *nuper vivens*, ex νέος, ε, ὁ, *novus*, & θάλλω, *vireo*. θ. 576.
Νεοκλήης, εος, *recentem dolorem habens*, νεοκλῆϊ, dat. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*, & νέος, ε, ὁ, *novus*, *recens*. θ. 98.
Νέον, *recens*, *nuper*. Th. νέος, novus. ε. 567, 672.
Νεύταλος, *recens vulneratus*, a νέος, novus, & ὑτάω, ᾧ, ἥσω, *vulnero*. α. 157.
Νέσπον, nomen fluvii. θ. 341.
Νέουσιν, *nutabunt*, *vergent*, præf. ind. opt. ἂ νεύω, *inipio*, *puto*, f. εύσω. ε. 471.
Νεύειν, dat. ἂ νεύειν, *perfrus*. hinc νευῆς, gen. Ionic. a νευεῖν, εᾶς, ἡ, *perfrus*, *atrus*,

- ε. 542. α. 409.
Νεφέλη, *nubes*, in dat. pl. νεφέλῃς. θ. 745.
Νεφεληγερέταιο, gen. Æol. a νεφεληγερέτης, ε, ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. ε. 99. θ. 944.
Νέφου, εος, τὸ, *nubes*, dat. pl. Ion. νεφέεσσι. ε. 202.
Νεωμένη, *iterata*, præf. part. f. g. scil. γῆ, a νεάω, *repono*, Th. νέου, novus. ε. 460.
Νεώτερος, *junior*, comp. in superl. νεώτατος, ἂ νέος, novus. ε. 443.
Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro ναῦν, *navem*, a νῆς, νῆς, dat. pl. νῆσσειν. ε. 163. 641. θ. 641.
Νηθύν, acc. a νηθός, ὅ, ἡ, *bencter*. θ. 460. 487. 800.
Νήϊα, *navalia*, νῆϊ, ε, ὁ, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 806.
Νήκεροι, *sine cornibus*, a νήκερος, ε, ὁ, καὶ ἡ, ex νῆ, & κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. ε. 527.
Νήκετον, *insanabiliter*, ex νῆ, negandi particula & κέτω, *fano*. ε. 281.
Νηλεὺς, ὁ καὶ ἡ, *crudelis*. καὶ sync. pro νηλέϊ, dat. singul. ex νῆ, & ἔλεος, εος, τὸ, *misericordia*. Sic & νηλεῖς, *sevus*, pro νηλεῖς. θ. 765. 770.
Νηλεόπανος *immitis*, *crudeli supplicio puniens*, a ποινή, *pœna*, & νηλεῖς, *immitis*. θ. 217.
Νήματ', pro νήματα, *fila*, ἂ νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νέω, *novus*. ε. 775.

Νημερτής, verus. Th. ἀμαρτάνω, aberro, f. ἔσω, a. 2. ἡμαρτον. & νημερτής, nomen proprium mul. §. 234. 262.

Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, a ναός, ὦ, ὅ. templum. θ. 990.

Νηοτόλαν, aditum, a νηοτόλος, ὦ, ὅ, aditus, qui circa templum versatur, ex νηός, pro ναός, & πολέω, verso. item versor. §. 991.

Νηός, navis, gen. poet. dat. pl. νηυσί. Vide in νέας. ε. 626. 632.

Νήπιος, ὦ, ὅ, infans, vocat. νήπι. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, a νηρέυς, νηρέα, nomen viri. §. 233. 240.

Νήριος, ex νη negativo, & ἔρις, idos. ἡ, lis, tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere. Epitheton sylvæ. ε. 509.

Νητοῖα, nomen mul. a νῆσος, insula, q. d. in salo. §. 249 964.

Νήσσοι, insulis, dat. pl. Ion. a νῆσος, ὦ, ὅ, insula. θ. 1014.

Νησώ, nomen mul. §. 1014.

Νηυσί, dat. plur. a νῆσος, ὦ, ὅ, insula. θ. 1014. Vide in νέας. ε. 632.

Νήυτμος, anima expers, ex νῆ, negativo, & αὐτμή, ἡς, ἡ, spiritus. Alii legunt, νήποτμος, infausus. θ. 795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, natabant, a νήχω, ξω, idem cum νέω. παρο. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, victoria, a νικάω, f. ἔσω, vinco. ε. 209. α. 311.

Νικηθεὶς, victus, part. a. r. pass.

νικήσας, part. a. r. act. a νικάω. ὦ, vinco, f. ἔσω, p. νενίκηκα. §. 73. 466.

Νίεσont, imperf. pro νίσσοντι, revertebantur. Vide νόμοι, redeo. pro quo νίσσομαι, seu νίσσομαι. α. 469.

Νίφα, accus. per apocopen pro νιφάδα, a νιφάς, ἄδος, ἡ, nix. a νίφω, ningō, f. ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόντι, gen. sing. a νιφόνς, nivosus, a νίφω, f. ψω, p. φα, ningō, θ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, lotus, a. r. part. m. a νίπω, lauo, f. ψω. ε. 737.

Νοέη, sapit. 3. præf. sub. a νοέω, ὦ, νοεῖντες, Dorice pro νοεῖντες, cogitantes. præf. part. Th. νό, νῆς, mens. ε. 259. 294.

Νόημα, pro νόημα, τὸ, intellectus, cogitatio. Th. νό, νῆς, mens. ε. 222.

Νοήσας, α. r. part. νοήσαι, inf. νόητε, pro ἐνόησε, Ion. a. r. ind. Th. νό, νῆς, mens. ε. 12. 482. §. 838.

Νομόν, pabulum, acc. a νομός, ὦ, δ, pabulum. Th. νῆμι, pasco, ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμους, leges, a νῆμι, tribuō, ε. 274. θ. 66.

Νό, νῆς, ὅ, mens, ὅς, gen. * Ion. ε. 481. 683. θ. 661.

Νόσφι, absque, ut & νόσφι, seorsum. ε. 91. νόσφι ἄτρετε κακῶν, hoc est, plane absque malis. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφατικά. ε. 91.

- ΝότⓄ, α, ὁ, νότοιο, genit. Ion. *notus*, *auster*. i. 673. 9. 380.
- ΝῦσⓄ, α, ἡ, Ionice pro νόσος, α, ἡ, *morbis*. i. 102. 9. 527.
- Νυ, apud poetas est particula expletiva. i. 205. 262.
- Νύκτα, *noctem*, acc. a νύξ, *nox*, νύκτ', pro νύκτα. i. 102. θ. 166.
- Νύκτες, adv. *noctū*, a νύξ, *noctēs*, ἡ, *nox* i. 175.
- Νύμφη, ας, ἡ, *Nympha*, νυμφέων, *nympharum*, Ionic. pro νυμφῶν, a νύμφη, *sponsa*. h. e. promissa, nempe foedere promissa, foederata. 9. 298. 305.
- Νῦν, *nunc*, adverb. temporis. i. 174. 200. α. 99.
- Νύξ, *noctēs*, ἡ, *nox*, νύκτ', pro νύκτα, acc. sing. i. 17.
- Νυχίη, *nocturna*. Them. νύξ, *noctū*, *nocturna*, pro *noctū*. Sic Virgil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. i. 51.
- Νύαγοντες, prael. part. a νύαγω, *pungo*. f. ξω. α. 62.
- Νῶθ' pro νῶτα, a νῶτⓄ, α, ὁ, *dorsum*, in pl. τὰ νῶτα. α. 286.
- Νῶτ', & νῶτῖν, in genit. & dat. dual. Th. ἐγώ, *ego*. α. 358.
- Νωμήσας, *vibrans*, a. i. part. a νωμάω, *agito*, *motuo*, a νέμω, *sicut trephāō*, a τρεφω. α. 462.
- Νώνυμος, *ignobilis*, ex νῆ & νύμα, Aol. pro ὄνομα, *nomen*. i. 153.
- Νῶτα, pl. num. a νῶτος, α, ὁ, *dorsum*. & in plur. τὰ νῶτα i. 532. α. 176. θ. 762.

Ε.

- ΞΑΨη, *nomen mul.* θ. 356. & ξανθή, ἡς, ἡ, *flava*. 9. 947.
- ΞανⓄ, Poëtice pro ξένⓄ, α, *peregrinus*. i. 181. dat. plur. ξένους i. 223.
- Ξ. νοδόκω, *hospiti*, dat. a ξεινοδόκος, Ion. pro ξεινοδόχⓄ, α, ὁ, *qui recipit peregrinos*, *hospes publicus*, ex ξένος, & δέχομαι, f. δέχομαι, *cario*, i. 181.
- Ξετοί, *rafles*, a ξετός, ὦ, ὁ, Th. ξέτω, f. έσω, *rado*. α. 133.
- Ξύλα, *ligna*, a ξύλον, α, τὸ, *lignum*. i. 806.
- Εὐμπασα, *universa*, in m. g. ξύμπας. Th. πᾶς, *πᾶσα, πᾶν*, *omnis*. i. 238.
- Ξύν, Attice pro σύν, *cum*, prae-posit. dativum solum regens. θ. 347.
- Ξυνήσας, *participes*, acc. plur. a ξυνήσας, *ones*, ὁ ἢ ἡ, a ξυνός, pro κοινός, *communis*, unde ξυνήσας, ονⓄ, ὁ ἢ ἡ. 9. 595.
- Ξυνιόντων, *confligentibus*. part. a ξυνιόντων, *congregior*, *confligo*, vel ξύνιμι. Th. ἵμι. & ἵμι, *co. illud in*. a. 2. ἵον, *sc.* i. θ. 705.

Ο.

- Ο', *Ille*. i. 89. α. 135. & ὅ po-nitur pro ὅτι. α. 22.
- Ὅαρες, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὅαρες dicimus & ὅαροι. Th. ὅας, *αρος, ἡ, ιχορ*. θ. 205.
- Ὅβριμον, *terribilem*, fortiter, ponitur adverbialiter, ab ὀβριμος, *validus*, hoc a βεβαίον for-

fortis sum. α. 135. θ. 839.

*Ὀβριμεργός, fortium facinoruni patratōr. composita cum voce ἔργον sunt ἰξύονα. § 996.

*Ὀβριμέθυμος, υ, ὅ, ab ὄβριμος, robustus; & hoc a βριάω, robustum reddo, & θυμός, animus. θ. 140.

*Ὀβριμεπάτερς, forti patre nata, genit. sing. ab ὄβριμεπάτερη. Epith. Palladis, ab ὄβριμος, fortis, & πατήρ, ἑρῶ pater. θ. 587.

*Ὀγδοῦν, dat. ab ὀγδοῦν, Poët. pro ὀγδοός, οὐδὲν. Th. ὀκτώ, οὐδὲν. ε. 770. 788.

*Ὀγί, g. m. ε. 355. ὄγι. g. n. ε. 244. & ὄδ' pro ὄδε. ε. 361.

*Ὀδόντα, dentem, acc. ab ὀδὺς, ὄντ, ὅ, dens. α. 146. 135.

*Ὀδός, ὀδῦ, ἡ. θία. ε. 577. 727.

*Ὀδυσῆι, dativ. & ὀδυοῦν, pro ὀδυσεύς, gen. Ion. ab ὀδυσεύς, Ulysses. θ. 1012. 1016.

*Ὀδύρατο, 3. sing. a. i. med. iratus fuit, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. i. med. ὀδυσάμεν. Th. ὀδύσσω. irascor. §. 1012.

*Ὀζ, υ, ὅ, proprie significat ramusculum, stolonem. Metaphorice, homo bellicosus.

*Ὀζος Ἀρεως dicitur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus. α. 181.

*Ὀζρύ, genit. ab ὀζρύς, ὄος, ἡ, nomen montis. §. 632.

Οἱ, illi. α. 69. 77. 86. 518.

Οἱ, qui. ε. 39. 123. α. 84.

Οἷο, hi. ε. 118.

Ὡ, αὐ, ὅ, legend. ἰλλί. §. 503.

h. e. αὐτῷ, illi, ab ὦ, οἷ, i. 69. 73. 79. 77. 263. α. 20.

Οἷν. α. 288. 301.

Οἷα, qualia, ab οἷ, υ, ὅ, qualis. α. 400. §. 93.

Οἷν. aperi, præl. imperat. ad ab οἷν, aperio. f. οἷξω, p. ἡχα, & ἔφαχα, præt. med. ἔφαχα. ε. 817.

Οἰδῶδες, genit. Eol. pro οἰδῶδης, ab οἰδῶδης, υ, ὅ, nomen viri. ε. 162.

Οἶδ' pro οἶδε, nobis, præt. med. οἶδα, pro οἶδαθα, nosti. §. 2, Eolica paragoge. præt. med. οἶδα, ας, ε. ab ἰδέν, vel ἰδένμι, scio, f. ἰδέσθω, p. ἰδέναι, ε. 454. α. 355.

Οἶματι, dat. sing. ab οἶμα, per syncopen pro οἶσμα, αἷμα. n. g. tumor. Th. οἶμα, vel οἶδαν, f. ἰσώ, tumor, inflatus sum. θ. 109. 131.

*Οἰζύος, genit. ab. οἰζύς, υ, ἡ, arumna, in acc. οἰζύν, hinc οἰζυρός, calamitosus, οἰζυρή, Ionic. pro. ᾧ. ε. 113. 193. 957. §. 214.

Οἰκίαν, Poëtice pro οἰκίᾳ, præl. part. habitans, commorans, f. ἰσώ, p. ἡχνα, ab οἰκίᾳ. Them. οἰκ, υ, ὅ, domus. θ. 330.

Οἰκίᾳ, τὰ, res domestica, ab οἰκίᾳ, Ion. pro οἰκίᾳ, domesticus. Them. οἰκ, υ, ὅ, domus. ε. 455.

Οἶκον, acc. ab οἶκος, υ, οἶκ' pro οἶκα, a singul. οἶκον, υ, τὸ, domuncula, οἶκόνδε & οἶκαδε, domum. ε. 521. 574. §. 64. 758.

Ὀϊμας, ὤ, ὅ, ἡ, *semita*, idem
quod οἶμη, ης, ἡ, *semita*.
ε. 228.

Ὀϊνέων, gen. pl. Ion. pro οἶων,
ab οἶνη, ης, ἡ, *vitis*. Th. οἶνος,
η, ὅ, *vinum*. ε. 570.

Ὀϊνοπι, dat. sing. *nigro*, οἶνοπα,
acc. ab οἶνοψ, οἶνοπ, qui
vinei coloris est, q. ὁψις τῷ
οἶνῳ, *niger instar vini*. Vina
illa Græcorum calidissima
subnigrum imitantur colo-
rem. Th. οἶνος, *vinum*, &
ὠψ, *oculus*. Them. ὀπίομαι,
video. ε. 620. 815.

Ὀἶν, οἶν, *vinum*. ε. 594.

Ὀἶνοχόη, ἡ, *patina libatoria*,
trulla, ex qua *vinum* funde-
batur, ex οἶν, & χέω, *fun-*
do. ε. 742.

Ὀἶ, pro ὁμοι, *similis*. ε. 312.
α. 386.

Ὀἶ, pro ὁμοι, *similis*. οἶ, *ergo*,
qualis, idem, *similis*,
sed οἶ, η, ὅ, *solus*. Neut.
οἶον, *solum*. ε. 311.

Ὀἶον, *tantummodo*, adv. ab οἶος,
οἶη, οἶον, *solus*, α, κπς. θ. 386.

Ὀἷς, contracte pro οἷας, *oves*,
acc. plur. Th. est οἷς οἶδες, vel
ὄἷς, οἷος, ἡ, *ovis*. ε. 232. 773.

Ὀἷς, & οἷον, dat. pl. Ion. ab οἷς,
qui. ε. 144. 9. 432.

Ὀἷδα, pro οἷδαδα, *posui*. Vide
in οἷδ'. α. 355.

Ὀἷσας, *feras*. f. 1. α φέρω, f. οἷ-
σω. ε. 480.

Ὀἷτοι, *sagitta*, ab ὄϊτος, ὤ, ὅ,
sagitta. ab οἷω, *fero*, f. οἷω.
α. 130.

Ὀἷτι, οἷτ', nom. plur. ab ὄϊτι.

ε. 303. α. 351. θ. 46.

Οἷττες, nom. pl. ab ὄϊτις, ἡ, ὅς,
τι, *quicunque*; α. 150. 163.

Οἷωσις, dat. pl. ab οἷωνός, ὤ, ὅ,
aves. hinc οἷωνισής, ὤ, ὅ, *an-*
gur. ε. 779. α. 185.

Ὀἷω, *sive οἷω*, *puto*, item *fero*.
α. 111.

Ὀἷων, οἷων, gen. plur. Vide
supra. ὄϊς. θ. 446.

Ὀκλάλωμοι, ὀκτο μορφυμ, α
βλωμός, ὤ, ὅ, pro panis por-
tione, *buccella*, & ὀκτώ, ὀκτο.
ε. 440.

Ὀκλαπόδη, ὀκτο pedale, acc.
ab ὀκταπόδης, α πῦς, ποδός,
pes. ε. 423.

Ὀλ, η, ὅ, *beatitudo*, *felici-*
tas. q. d. ὀλ βί, hinc
ὀλῆος, *beatus*. ε. 324. 824.

Ὀλεθρον, *perniciem*, ab ὀλνμι,
perdo, f. ὀλέω, α. 1. αέτ. inf.
ὀλνμι, præt. m. ὀλα, & Att.
ὀλωλα. ε. 178. 666. 9. 326.

Ὀλίγον, *pauxillum*, adv. ab ὀ-
λίγος, η, ὅ, *paucus*. ε. 478. hinc

Ὀλίγις, superl. *paucissimus*.
ε. 721.

Ὀλμῆος, ὤ, ὅ, *fluvius* in Heli-
cone Bæotiz, sic dictus ab
Holmeio Sisyphi filio. θ. 6.

Ὀλμ, η, ὅ, *mortarium*. ε. 421.
9. 96.

Ὀλοή, *perniciosa*. ab ὀλός, ὤ,
ὄν, hinc & ὀλόι, idem.
Them. ὀλνμι, f. ὀλέω, *per-*
do. ε. 743.

Ὀλυμπ, quasi ὀλόμπτ, η,
ὅ, *totus lucens*. Thessaliz
mons altissimus, & pro
ipso celo ponitur. Hinc
ὀλύμ.

Ὀλύμπιαι, caelestis, & Ὀλυμπιάδες, Musæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. α. 203. §. 25. 52. 390.

Ὀμά, *similia*, ab ὁμός, *similis*. α. 50.

Ὀμαδ, υ, ὁ, *tumultus*, multitudo. Th. ὁμός, υ, ὁ, *similis*. α. 255.

Ὀμαρτήσας *secutus*, α. 1. part. ab Ὀμαρτέω, υ, *sequor*, f. ἤσω. Th. Ὀμαρτή, idem quod ὁμῦ, *simul*. ε. 194. 674.

Ὀμβρῆ, *pluviosus*. Alii Ὀμβρηῦ. est adject. g. n. ab Ὀμβρῆ, *imber*, hinc Ὀμβρηνός, *pluviosus*. ε. 449.

Ὀμβριμ, *robustus*. Vide supra Ὀβριμαν. ε. 144.

Ὀμβρ, υ, ὁ, *imber*. παρὰ τὸ ὁμῦ ῥῆν *simul* *fluere*, ubi æqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc Ὀμβρήσαντος, *pluente*, α. 1. part. ab Ὀμβρέω υ, *pluo*, Ὀμβρήσαντι. α. 1. part. ε. 413. 490.

Ὀμῆται, *jurabit*, 3. sing. fut. 2. med. verbi Ὀμνυμι, *juro*, f. ὁμέσω, f. 2. med. Ὀμῆμαι, ἢ ἔται p. Ὀμοκα, α. 1. Ὀμοσα. ε. 192.

Ὀμήλικας, *coetaneos*, acc. pl. ab Ὀμήλιξ, α, *coetaneus*. Th. ὁμός, *similis*, & ἡλικία, ας, ἡ, *statuta*. ε. 442.

Ὀμυρεῦσαι, pro Ὀμυρεῖσαι, præf. part. f. g. pl. num. ab Ὀμυρέω, *in unum convenio*. Th. Ὀμυ-

ρε, υ, ὁ, *obfec*, q. ex Ὀμυρεῖται, & ἔσω, *loquor*. §. 39.

Ὀμιληδόν, *turmatim*, Adverb. Th. Ὀμιλος, υ, ὁ, *turbæ*. α. 170.

Ὀμιχῶν *meiere*, præf. inf. ab Ὀμιχέω, q. d. Ὀμῦ χέειν. ε. 725.

Ὀμμασι, *oculis*, dat. pl. ab Ὀπτομαι, *video*. f. Ὀψομαι, p. ἤμμι. hinc est Ὀμμα, *oculus*, τι, *oculus*. α. 262.

Ὀμόθεν, *simul*, ab Ὀμῦ. Th. ὁμός, υ, ὁ, *similis*. ε. 198.

Ὀμοι, *sive ὁμοῖ*, υ, ὁ, *similis*, Poët. ὁμοῖ, Th. ὁμός, υ, ὁ, *similis*. ε. 143. 180.

Ὀμοκλῆς, gen. ab Ὀμοκλή, ἡ, *hortamentum*, *comminatio*, q. ἀπὸ τῶ ὁμῶς κέκλεσθαι. Eustath. Th. κέλομαι, *hortor*, *jubeo*. α. 341.

Ὀμόν, *eundem*, ab ὁμός, unde est Ὀμοῖ. §. 508.

Ὀμόσγη, *jura verit*. α. 1. sub. Ὀμόσγας. α. 1. part. pro Ὀμόσκει, ab Ὀμνυμι, fut. Ὀμόσει. α. 1. act. Ὀμόσα. ε. 280. θ. 232.

Ὀμῦ, *simul*, ab ὁμός, *similis*. ε. 241.

Ὀμφακες, nom. pl. q. Ὀμοῖς τὸ φαγῆν, *crudi ad vescendum*, ab Ὀμφαξ. α. 399.

Ὀμόφρων, εν, ὁ, ἢ, *capson*, acc. pl. Ὀμόφρονας, ab Ὀμῶς, *similis*, & φρὴν, ενός, ἡ, *anims*. θ. 60.

Ὀμως, *tamen*, sed Ὀμῶς, *simul*, Th. ὁμός, υ, ὁ, *similis*. ε. 330.

Ὀνδε: ἀφίκετο ὄν δε δόμον δε, *rediit domum suam*. δε postpositi.

positum accusativo, valet
ad. α. 38.

Ὅντι, *quemque*. ε. 3.

Ὅναρ, ατ, τὸ, *utilitas, emolumentum*, ab ὄνημι *prosum*, f. ἤσω, ε. 41. 344.

Ὅνιδ, εος, τὸ, *probrum*. hinc ὀνιδίζω, *exprobrare*. ε. 309. 716.

Ὅνιρων, *somniorum*, gen. pl. ab ὄνηρ, υ, ὄ, *somnium*. Th. ὄναρ, *somnium*, nomen indeclinabile. α. 212.

Ὀνίνησι, *juvat*. 3. praesent. ind. sing. ab ὀνίνημι seu ὄνημι, f. 1. ὀνήσω, α. 1. ὠνήσα, ε. 316. 9. 429. 436.

Ὀνομα, ατ, τὸ, *nomen*, Aol. ὄνυμα, ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὀνομαστοί, *celebres, nominandi*. 9. 148. 369.

Ὀνόμηνε, *appellabit*. α. 1. aet. ab ὀνομαίνω, *nomino*, f. ἄνω, α. 1. ὠνόμηνε. Th. ὄνομα, *nomen*. α. 80.

Ὀνοιάζων, *præf. part. convicians*, ab ὀνόω, *vituperō*, f. ὄσω. Th. ὄνημι, *vituperō*, f. ὄσω.

Ὀντινα, *quemcumque*, ab ὄντις, ὤντινες, ὄντι, ab ὄς, & τις, *quis*, 9. 82. 96.

Ὀνυχες, *ungues*, ab ὄνυξ, ὄνυχος, ὄ, *unguis*, prov. ἐξ ὄνυχος *λέοντα*, *ex ungue leonem*. ὀνύχιασι, dat. pl. Ion. ε. 202. α. 266.

Ὀξύα, *acutum*. In plur. pro ὀξέα capitur, & metri gratia pro ὀξέας, ab ὀξύς, εος, ὄ, *acutus*, ὀξύσει, dat. pl. Ion. ut ὀξύσειν *αἰχμῆς*, *pungo-*

nibus acutis. α. 289. 335. 348.

Ὅπ', ὅπα, *vocem, sonum*, acc. ab ὀψ, ὀπός, ἤ, *vox*. q. ab ἵπω, *dico*.

Ὀπάζω, 3. pers. præf. ind. ὀπάσω, α. 1. aet. inf. ab ὀπάζω, *persequor, sequi jubeo, praebeo*, ὀπάσας, *pro ὀπάσας*, part. α. 1. aet. ε. 166. 9. 433.

Ὅπερ, *quod*. 9. 864.

Ὀπηδῶ, *comitatur*, 3. pers. præf. ind. ab ὀπηδέω, *comitor*. Th. ὀπάζω, f. ἄσω, *persequor, comitem do*. ε. 141. 9. 80.

Ὅπι, *voce*, dat. ab ὀψ, ὀπός, ἤ, *vox*. Vide ὅπα. 9. 41. 68.

Ὀπίζετο, *curabat*, imperf. ab ὀπιζομαι, *curō*, ab ὀπις, ἰδω, ἤ, *ultio, cura*. α. 21.

Ὀπίθεν, *metri causa*, pro ὀπίθεν. Them. ὀπίσω, *retrosum*. 9. 323.

Ὀπιπλεύοντ', pro ὀπιπλεύοντα, *spectantem*, præf. part. accus. casus, ab ὀπιπτεύω, ab inusitato ὀπτεύω. Them. est ὀπτομαι, *video*. ε. 29. 804.

Ὀπιν, acc. sing. ab ὀπις, ἰδω, ἤ, *ultio, vindicta, cura*. ε. 349.

Ὀπίοθεν, *adverb. pone, a tergo*. ab ὀπίσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrosum, retro*. ε. 467.

Ὀπλα, *instrumenta*, ab ὅπλον, υ, τὸ, *arma*. ε. 625.

Ὀπλέα, acc. ab ὀπλεύς, ε, ὄ, *nomen viri*. α. 180.

Ὀπλήν, *ungulam*, *ungula pecus est armata*, ab ὀπλή, ἤς, ἤ, Th. ὅπλον, υ, τὸ, & in p

τὰ ὅπλα, *arma*. ε. 487.

Ἐπλότατος, *minimus patrum*, superlat. grad. in comp. ὀπλό-
τερος, υ, ὁ, *junior*, ab ἑπλον,
υ, τὸ, *arma*. θ. 137. 333.

Ὅποτε, *quando*, cum, ex ὅτε,
ὅπ' ἀρκικόν η, ut liquet ex
ὀπόσος, ὀποῖος, &c. sicut
& ληκικά sunt complura,
quorum alia ratio reddi ne-
quit, ut πεντήκοντα, &c. ὀπ-
πότε idem quod ὀτέτε. π
duplicatur metri causa, ὀπό-
ταν, ex ὀπότε & ἄν, *ubi*. ε.
541. α. 397.

Ὅπη, Poët. pro ὅπη, *ubi*. θ.
387.

Ὅποτέρην, *utram*, accus. f. g.
Poët. ab ὀπότερος, *uter*. Th.
πότερος, υ, ὁ, *uter*. θ. 549.

Ὅπρινος, υ, ὁ, *autumnalis*. ex
ὀπώρα, ας, ή, *autumnus*, q. d.
ὥρα ὀπὺ *tempus succi*. α. 672.
675.

Ὅπως, *ut*, quo pacto. θ. 156.
471.

Ὁράτω, *spectat*. 3. pers. pres.
ind. verb. med. παρὲν δ' εἰς
ὄρας ὁράτω, *caput pavimentum
spectat*, est senis de-
scriptio. ab ὁράω, *video*.
imperf. ὥρων, perf. ὥρακα.
ε. 532.

Ὁρηχάλκοιο, genit. Ionic. ab
ὀρήχαλκον, *orichalcum*, *aes
montanum*, ab ὄρεον, εος,
τὸ, *mons*, & χάλκον, υ, ὁ,
as. α. 122.

Ὁρέξω, *porrigere*, α. 1. infinit.
ἀρεξαμένη, part. f. g. α. 1.
med. ab ὀρέγεμαι, *porrectis*

manibus prendo, Th. ὀρέγν
f. ξω, *porrigo*, *extendo*.
433. 456.

Ὁρεος, *montis*, gen. sing. α. τ.
ὄρος, *mons*. α. 374. θ. 484.

Ὁρεαγνόμω, *in montibus pa-
scentis*. gen. ex ὄρος, εος, π
mons, & νέμω *pasco*, in part.
m. νένομα. α. 407.

Ὁρηται, *orta fuerit*. 3. singul.
α. 2. med. subj. ab ὄρω, in
med. ὄρομαι, η, ηται, *presens*
& aor. 2. coincidunt in subj.
Hinc est Latinorum *orior*.
θ. 782.

Ὁρθός, *rectus, erectus*, ε. 725.
hinc

Ὁρθὰ τρίχες, *erecti pili*. α. 395.

Ὁρθιόν, g. com. *arduus*, ex ὄ-
ρος, υ, ὁ, *rectus*. 388.

Ὁρθρογόνῃς, ή, *mane luges*, ab
ὄρθρος, υ, ὁ, *tempus matuti-
num*, & γοάω, f. ήω, *gemo*,
ε. 566.

Ὁρθρον, gen. ab ὄρθρον, τὸ, *dilu-
culum*. ὄρθρον ἀνιτάμενος, ὅτε
τοῖ βίος ἀρξῆται εἰη. *Diluvium
surgens*, ut tibi *videtur suffu-
ens sit*. ε. 275.

Ὁρθρ, dativ. singul. nomen
proprium viri, ὄρθρον, υ, ὁ,
θ. 293. 399.

Ὁρκός, υ, ὁ, *iuramentum*. ε. 217.

Ὁρμήσσαι, *impetum faciunt*,
3. pl. α. 1. act. subj. ab ὀρμάω,
ω, *impetu feror*, f. ήσω, ὀρμα-
θῆναι, α. 1. pass. infin. Th.
ὀρμή, ής, ή, *impetus*. ε. 524. α.
73. 403.

Ὁρμος, *monilia*, acc. pl. ab
ὄρμος, υ, ὁ, *monile*, *colli or-
namen-*

namentum. ε. 74.

* Ορνις, ὄρνις, ὄ, ἡ, avis, dat. pl. ὀρνίθων, Ionic. & Poët. ε. 210. 468.

* Ορεῖ, ὄρος, τὸ, mons. At ὄρος, ὡς, ὁ, terminus, ε. 316. θ. 2.

* Ορυσαν, ὀρυσσάν, pro ὀρυσσαν, 3. pl. a. i. act. indic. ab ὄρῳ ab ὄρῳ formatum est, sicut & ὄρῳ, & ὄρῳ. item ὄρῳ, a præt. med. ὄρῳ per metathes. ὄρῳ. ὄρῳ, pro ὄρῳ, praeipiens, part. a. i. act. f. g. ab ὄρῳ. α. 412. 434.

Ορπηκᾶ, ὀρπηκᾶ, accus. ab ὄρπηκῃ, ἡκος, ὁ, virga aculeata e ramo. ε. 466.

* Ορφανὰ orphanos, ab ὀρφανός, ὡς, ὁ, orphanus, pupillus, q. ab ὀρφνός, obscurus, q. d. ἐν σκότεινῳ, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Electitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.

* Ορχομαι, ὄρχομαι, salto. 3. perf. pl. num. ὀρχεῦνται, tripudiant, saltant, Dorice pro ὀρχεῦνται, f. ἡσομαι, a. i. med. ὀρχησάμην. Hinc ὀρχηθμός, ὡς, ὁ, chorea. α. 282. θ. 4.

* Ορχῶ, ὡς, ὁ, pulvinus, ordines virium. α. 296.

* Ορώρει, excitabatur. 3. plusq. perf. med. verbi ὄρεω, excito, f. ὤρεω, & ὤρεω, præt. m. ὤρεω, & ὤρεω, quod active & passive usurpatur. α. 274. θ. 307.

* Ορώων, videns, præs. part. ab

ὄρεω, ὡς, f. ὤρεω, p. ὤρεω. Att. ὤρεω. α. 426. θ. 5.

* Ος, ὅς, ε. 8. 22. 208. &c.

* Ος, ὅς, πατέρῃ ὡς ὄν, ἀδελφῇ, α. 38. θ. 71.

* Οσα, quanta, & ὅσα, ab ὅσος, & Poët. ὅσος, ὡς, ὁ, quantus. θ. 575. 651.

* Οσα, ὡς, ἡ, vox. θ. 10. 43.

* Οσῶν, pro ὅσων, quotquot, pl. n. f. g. ὅσων, pro ὅσων, quacunq, ab ὅσος, & Poëtice ὅσος, ὡς, ὁ, quantus. θ. 183.

* Οσῶν, praevidebat, imperf. verbi ὀσῶμαι, video, Aëlie. pro ὀσῶμαι. f. ὀσῶμαι, p. ὀσῶμαι. θ. 551.

* Οσος, ὡς, ὁ, & ὀσος, τὸ, oculus, ὀσος, oculis, ὀσος dualis numeri pro ὀσων, per apocopen τῷ ὀσῶ. α. 426.

* Οσων, quantum, Poëtice, pro ὀσων. θ. 41. 49.

* Οσων, quicunque, Poëtice pro ὅς, ὅς, ὅσοι, quotquot, ὀσων, pro ὅσοι. ε. 301. θ. 154.

* Οτᾶ, ὅτᾶ, pl. num. ab ὅτᾶν, ὡς, ὅς, ὅς, ὅς, θ. 540.

* Οτᾶ, pro ὅτᾶ, ut & ὅτᾶ, ε. 111. 337.

* Οτε, quando, quomodo, Notetur discrimen, ὅτε, quando, extra interrogationem. πότᾶ, quando? in interrogatione: ε. 89. θ. 54. 291.

* Ολοῖ, ὡς, ὁ, sonus. θ. 709.

* Οτᾶλῶς, celeriter, occissime, adverb. Th. ὀτᾶλῶς, f. ὀτᾶλῶς, incito, instigo. α. 410.

* Οτᾶ, quia, quoniam, ὅτᾶ, τᾶ-

χίτα, *quam celerrime*. Poë-
tice, pro ὅτι, *quod*. ε. 48. 60.
α. 428.

●ὐ, *non*, ὑδία, pro ἀδικία, mo-
re Hebræorum. ε. 242.

●ὕτι, *non*, Poëtice. pro ὕ. 9.
182.

●ὕατα, accus. plur. *aures*, ab
ὑας, ατ, τὸ, Poëtice, pro
ὑς, ὡς, dativ. plur. ὕασιν. ε.
544. 9. 702.

●ὕδ, *neque*, ὕδ, pro ὕδ, per
apostrophum. ε. 40.

●ὕδαμῃ, *nusquam*, adv. ab ὕδα-
μός, ex ὕ, & ἀμός, ὕ, ὅ, *hinc*.
α. 218.

●ὕδας, τὸ, *raimentum*, idem
quod ὕδ, τὸ, hoc in
nom. inusitat. Illud in
nom. & acc. tantum usita-
tum. ε. 532.

●ὕδεν, *nullum*, ab ὕδης, ὕδεμία,
ὕδεν, *nullus*, α, *hinc*, ε. 309. 0.
295.

●ὕδέποτ, *nunquam*, ex πότε,
quando. Th. ὅτε, *idem*. α.
174. 9. 759.

●ὕδέτερε, *neuter*, ex ὕδ, & ἑ-
τερος, *alter*. α. 171. 9. 638.

●ὕδέτι, *neque ullum*, ex ὕ, &
τι, *quid*. ε. 145.

●ὕδός, ὕ, ὅ, *lumen*, ab ὕδος, εος,
τὸ, *solum*. ε. 329. 9. 794.

●ὕκ, sequente tenui, *non*: ὕχ
sequente vocali aspirata. ε.
11. 318.

●ὕκλι, *non amplius*, ex ὕκ, &
ἔλι, *adhuc*. ε. 34. α. 118.

●ὕλ, idem quod ὀλός, ὕ,
ὅ, sic ὕλ ἀρης, *perniciosus*
Mars. Them. ὄλλυμι, f. ὀλέ-

ω, *perdo*. α. 192. 441.

●ὀλομένην, Poët. pro ὀλομένην,
miseram, accus. a ὀλόμην, f.,
factum ex aor. 2. ὀλόμην, f.,
interposito υ, metri causa.
Th. ὀλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. med.
ὀλόμην. ε. 715.

●ὀλυμπ, *olympus*, quasi ὀ-
λόλαμπος, *totius lucens*, ὀ-
λύμποιο, gen. Ion. ὀλυμπόν-
δε, *ad olympum*, hinc ὀλύμ-
πιος, *olympius*, vel *caelestis*, o
mutatur in ε Poëtice. 0. 855.

●ὀνικα, pro ὀνικα, *cujus rei*
gratia, ὀνικ, per apocopen
τῆ α. ε. 137. 515.

●ὀν, *igitur*, τοιγαρῶν. α. 299.

●ὀποτε, *nunquam*, ex ὀ, & πότε,
& hoc ab ὅτε, *quando*. ε. 811.

●ὀπω, *ponam*, ex ὀ, & πω,
(enclitic.) *quodammodo*, hoc
ab ὅς. ε. 271. α. 10.

●ὀρανίδη, dat. sing. ab ὀρανός,
υ, ὅ, *caelestis*. Th. ὀρανός, ὕ, ὅ,
caelum. 9. 486.

●ὀρανός, ὅ, *caelum*. Hinc ὀρανία,
Ion. pro ὀρανία. *Urania*, una
ex Musis. ὀρανόθεν, *e caelo*,
caelestis. ε. 240. ὀρανιάνη,
calicolarum, gen. pl. ab ὀρα-
νίαν, ὠν, ὅ. 9. 45. 78. 93.

●ὀρεῖν, *mejere*, præf. infin. pro
imperativo, more Hebræo-
rum. Vide in ὀρέσθαι. ε. 756.

●ὀρε, pro ὄρε, *montis*, ὀ-
ρια, pro ὄρια, Poëtice, *mon-*
tes, dat. pl. ὄρεσι, ab ὄρε,
εος, τὸ, *mons*. ε. 230. 508.

●ὀρεῖ, Ion. pro ὀρεῖ, dat. sing.
ab ὀρεῖ, ὤς, ὤ, *cauda*. α. 431.

●ὀρεῖας, *mulos*, acc. pl. ab ὀρεῖας

- Ion. pro ὄρεως, εὐρος, & Ionic.
 ἡ ©, ὁ, pulvis, ab ὄρος, εὐρος,
 τὸ, mons, quod huius jumen-
 ti magnus sit usus circa
 montana opera. ε. 789. 794.
 ● ὕψους, mejas. 2. sing. 2. 1. acc.
 subj. ab ὕψω, mejo, f. ὕψω.
 Th. ὕψον, u, uirina. ε. 727.
 ● Ουρίον, seu potius, ὕρμον, no-
 men viri. α. 126.
 ● ὕς, ηκος, ab ὄς, ἡ, ὁ. At σμος ὕς,
 ab ὄς, ἡ, ὄν, 9. 45. 473.
 ● ὑτάμεν, Ion. pro ὑτάμαι,
 præs. inf. ab ὑτάμι, seu ὑτάω,
 vulnere. hinc part. ὑτάμε-
 ν ©, vulneratus, nili velis in
 præt. pass. per syncopen di-
 ci, pro ὑτασμένος, ab ὑτά-
 ζω, ἄσω. idem quod ὑτάω,
 ὦ, f. ἡσω. α. 335. 363.
 ● ὕτας, pro ὕτασι, vulnerebit,
 ab ὑτάω. α. 461.
 ● ὕτε neque, & ὕτ, pro ὕτε, ut
 & ὕθ. ε. 128. 782. α. 217.
 ● ὕτ, cuiusque, genit. ab ὄς, qui.
 ε. 532.
 ● ὕτις, ὁ, & ἡ, nullus, non ali-
 quis, h. e. nullus. ε. 15. ὕτι,
 nusquam. ε. 105.
 ● ὕτ ©, αὐτή, τῦτα, ex ὁ αὐτός,
 hic. ε. 291. 386.
 ● ὕτως, sequente vocali, sic, ὕ-
 τω, sequente consona. ε. 422.
 ● ὀφθαλμ, auget, 3. præs. ind.
 verbi, ὀφθαλμ, adaugeo. in
 præs. imperat. ὀφθαλμ, fove.
 ε. 14. 211.
 ● ὀφθαλμός, ὦ, ὁ, oculus, ὀφθαλ-
 μοῖσιν. dat. pl. Ion. Th. ὀφθαλ-
 μαι, video. ε. 265. 9, 451. ●
 ● ὀφιος, serpentis, gen. ab ὀφίς,

- ὀφίς, acc. ὀφιν. α. 161. θ. 334.
 ● ὀφρα, adv. Poët. pro ὄνα, ut.
 ε. 258. ὀφρὶ ὕπνω, ut dicam.
 ε. 339.
 ● ὀφρύσι, dat. pl. ab ὀφρύς, ὕ ©,
 ἡ, supercilium. θ. 827.
 ● ὀχθήσας, 2. 1. part. act. contri-
 status, ab ὀχθέω, ὦ, grave ate-
 fero. θ. 558.
 ● ὀψαρότης, u, ὁ, qui fero ἄρας,
 ex ἄρόω, ἄρο, & ὀψά, fero,
 adverb. ε. 588.

Π.

- Πάγασαι, gen. pro πηγά-
 σαι, Dorice, a πηγασος,
 u, ὁ, Pegasus, alatus Persei
 equus. Them. πηγὴ, ἡς, ἡ,
 fons. α. 70.
 ● Πάγκκος, omnino malus, ut,
 πάγκακον ἡμᾶς, infamissis-
 sima dies. ex πᾶς, πᾶσα,
 πᾶν, omnis, e, & κακός, ὦ, ὁ,
 malus. ε. 911.
 ● Πάγ ©, u, ὁ, collis, ubi multi
 lapides sunt quasi compa-
 cti, & in unam coaluerunt
 caute. Th. πηγνύω, vel πη-
 γνυμι, compingo. f. ξω. α. 439.
 ● Παγχεύσεια, prorsus aurea,
 quasi dicas, πάντως χεύ-
 σεια, a χεύσας, ὦ, ὁ, aurum.
 θ. 335.
 ● Παθών, passus, in f. g. παθῶσα,
 2. 1. part. act. a πάσχω, pa-
 tior, f. πάσομαι, 2. 2. ἐπαθόν.
 præt. med. πέπονθα. ε. 216. θ.
 276. 660.
 ● Παῖς, puer, & Ionica dixrefi,
 παῖς, παιδός, in acc. παῖδ',
 pro παιδα, in dat. plur. &
 Ion.

Ion. παῖσι, παῖδισσι. ε. 50.
129. 376. 397.

Παίζοντες, ludentes, præf. part.
α παίζω, f. παίζω, & εω,
ludo. α. 277.

Πηπαλοέσσης, dat. pl. Ioni-
cus, asprexis, απηπαλούεις,
εσσα, εν; aspreu, præturius.
Th. παῖταλα, τὰ, loca præ-
turæ. α. 860.

Πηλαῖν, luētur, α πάλν, ης,
ή, luēla, hinc παλαῖν, lu-
ētor. ε. 411.

Παλάμης, manibus, dat. plur.
α παλάμη, palma, παλάμη-
σι, dat. pl. Ionic pro παλά-
μης. α. 320. 3. 860.

Πάλιν, adv. iterum, rursus, ε.
671. 3. 181.

Παλιάνγρετ, vocabilis, ex
πάλιν, & ἀγύρομαι colligor.
Th. ἄγύρω, f. ῥῶ, congreγο.
α. 93.

Παλίωξις, pro παλιδίωξις, q. d.
post infecutio. Th. διώκω,
persequor, infector, f. ξω, p.
ωχα. α. 15.

Παλλάς, ἀδ, ή, Pallas, Sapi-
entiae Dea, quæ & Minerva
dicitur, ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι, dat. α πάλλας, nomen
virgi, πάλλαντα, acc. θ. 376.

Πάλλεν, παλαβας, imperf. pro
ἐπαλλεν, α πάλλω vibro, agi-
to, f. αλώ. α. 323.

Πάμπαν, adverb. prorsus, q. d.
πάντως πάντως. ε. 273. 380.

Παμφαίνων, præf. part. α παμ-
φαίνω, totus appareo. μ. est
ante φ, quæ literæ sunt co-
gnatæ, & ut ita dicam, con-

sanguineæ. ex πᾶς, πᾶσα,
πᾶν, ομπνις, & φαίνω, αρρα-
reo, f. ανῶ p. πέφαγκα, α. 1.
ἐφανα, α. 2. ἐφανον. ε. 565.

Παναιόλος, ομπνιο θανις, ex
πᾶς, & αἰόλ, ω, θ, θανις.
α. 139.

Παναπήμων, prorsus innoxia,
ex ἀπήμων, ονος, θ κη ή, illa-
sus, Th. πῆμα, ατ, τὸ, da-
μπκτ. ε. 809.

Πανάριτ, longe præstantissi-
mus, ex πᾶν, & ἀριτ, præ-
stantissimus. Them. ἀρης,
ε, θ, Mars. ε. 291.

Πανδιονις, Fabula de filia Pan-
dionis. ε. 566.

Πανδώρα, nomen mul. vide-
tur epitheton telluris, quæ
omnis generis fruges, pro-
fert, ex πᾶν δῶρον. ε. 81.

Πανελλήνεσι, dat. pl. Ionic
omnibus ad unum Græcis,
α πανέλληνες, ex πᾶν, & ἑλ-
λην, εν, θ, ἑ, Hellen, Græci.
ε. 526.

Πανέφθν, gen. α πάνεφθος, ομπνι
ex parte coctus. Th. ἐψω, co-
quo, elixo, f. ἐψήσω. α. 208.

Πανήμερ, toto die. ex πᾶν, &
ἡμας, seu ἡμέρα, dies. α. 396.

Πανόχι, tota nocte, elegan-
tia Poëtica, ubi nomen pe-
nitur pro adv. Them. νύξ
νυκλὸς, ή, nox. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. f
ομπνις loquens. 3. 250.

Πάντοθεν, undiqueque, adv.
πᾶς, πᾶσα, πᾶν, ομπνις. ε. 6.

Παντοῖν, accus. f g. παντοῖν
gen. pl. α πανταῖν, ε, θ, ομπνι
gen

genius, *genius*, Them. πᾶς, *omnis*, ε. 618. θ. 830.

Παντός, πάντα, πάντας, &c.

Vide in πᾶσα.

Παπτοῖνον, *præc. part. a παπτοῖνω, circumspicio*, ε. 442.

Παρά, cum gen. *a, ab*, ε. 51.

Παρά, pro παρά, ε. 17. Cum dat. *apud*, ε. 129. Cum acc. *trans, præter*, ἔς, ε. 169. παρά, pro πάρεστι, *urgent*, ε. 452.

Παραγίνεται, 3. pers. *præf. adest*. Th. γίνομαι, seu γίνομαι, *sum*, f. 1. παῖ. γενηθήσομαι, p. γεγέννημαι, a. 2. πλ. ἐχένομην. 9. 432. 436.

Παρακρίρια, *importuna*, ἀπαράκριτος, seu παράκριτος, *intempestivus*. Th. κριρός, ὅ, ὁ, *occasio, tempus*, ε. 327.

Παραμύβηται, *prætereat*, 3. *præf. sub. a παραμύβω, prætereo*. Th. ἀμύβω, f. ψα. *commuto*, ε. 407.

Παραβασία, *delictum, transgressio*, idem quod παράβασις, ex παρά, & βῶνω, *eo, incedo*, 9. 220.

Παραφάμενοι, *appellantes, metri gratia inserti, vel per epenthesein Poët. est aor. 1. part. med. a παραφῆμι, borror*. Th. φῆμι, seu φάω, *dico*, 9. 90.

Παρακοίτη, *dativ. a παρακοίτης, ὁ, maritus, παράκοιτις, ἡ, marita, uxor, σύν αἰδοῦν παράκοιτι, ex παρά, juxta, & κοίτη, ἡ, h, cubile, lectus*, θ. 328. 928.

Παραφηνέμεν, Ionice pro πα-

ραφένειν, *revelare, præf. inf. pro imper. Th. φαίνω, f. νῶ*, ε. 732.

Παρασχῆν, *est a. 2. aët. inf. a παρέχω, efficio, præsto, παρέχω, 3. pl. imperf. aët. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον*, ε. 710. α. 84.

Παρηῶν, *gen. pl. παρηά, ἄς, ἡ, gena, maxilla*, α. 267.

Παρεκβαίνουσι, *exorbitant*, 3. pl. *ind. præf. ex παρά, ἐν, & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβηκα, α. 2. ἔβην*, ε. 224.

Παριλαύνω, *adeho, præterveho*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω, p. κα. κ. 353.

Παριλέξατο, *concupivit, cum dat. a. 1. m. ind. a λέχομαι, cubo, f. λέξομαι*, 9. 278.

Παριλθῆν, *pervenire*, a. 2. *inf. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύτομαι, a. 2. ἤλυθον & ἦλθεν, p. m. ἤλυθα*, ε. 214.

Παριξ, *extra, dicitur & παρὲν*. Th. ἐν vel ἐξ, *ex, e*, α. 352.

Παριόντ, *præsentis, Ion. pro παρόντ, genit. præf. part. a παρά, & ἡμῖ, sum*, ε. 364.

Παρεσάμεν, *adesse, adstare, Ion. pro παρεσάναι, præf. aët. inf. a παρέστημι, pro παρίστημι. Non solum ἴστημι, sed etiam ἔστημι usitatum est, f. τίσω, a. 2. ἔστην*, 9. 439.

Πάρεσεν, a πάρεμι, *adsum*. Th. ἡμῖ, *sum*, 9. 420.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3. p. *erf. præf. imperf. a παρασχέθω idem quod παρέχω, præbeo*

Them. ἔχω, *habeo*. §. 639.

Παρέτραπε, *deflexerunt*, a. 2. αἶ. a παρατρέπω, *diverto*, *deflecto*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραπον, p. m. τέρεπα. §. 103.

Παρθένος, u, ἡ, *virgo*. hinc παρθένιος, & παρθενικός, ἡ, ὄν, *virginis*, *virginalis*. e. 63. 254. §. 344.

Παρκλίνουσι, *defleunt*, pro παρακλίνουσι, 3. pers. pl. ind. præs. a κλίνω, f. νῶ, *reclino*, p. κέκλικα. e. 260.

Παρήσσοισι, gen. Ion. a πάρησος, u, ὁ, nomen montis in Delphis. §. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πάρος, ante. §. 53.

Πάρος, ante. Adverbium vel temporis vel loci. a. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, *omnis*, g. παντός, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασέων, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι. πάσῃσιν, pro πάσαις, πάντ', pro πάντα. πάντη, adverb. *passim*. e. 76. 124. 509. §. 372. 828.

Πασιδέη, nomen mul. θ. 247.

Πασιδόη, nomen mul. *qua ad omnes currit*. §. 352.

Πάσχει, *patitur*. a πάσχω, f. πάσομαι, præt. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. e. 209.

Πατήρ, *pater*, gen. πατέρῃ, πατέρι, dat. πατρί, acc. πατέρα tantum, vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρίς, ἰδιότης, ἡ, *patria*. e. 5. a. 1. §. 73.

Πατρικαστηνότης, *patruus*, ex

πατήρ, *pater*, & κασλγνήτας, *frater*. Th. κάσις, *frater*, & γίνομαι, *nascor*. §. 502.

Πατρῷος, u, ὁ, καὶ ἡ, *paternus*. Th. πατήρ, *pater*. e. 374.

Παῦε, *desiste*, præs. imperat. αἶ. παύθῃ, 3. sing. a. 1. pass. f. παύσω, p. πέπαυμαι, aor. 2. ἔπαον. a. 449. §. 533.

Παῦρον, *exiguunt*. παῦρον δ' ἐπὶ χερόν, *ad exigunt* *terras*, a παῦρος, u, ὁ, poet. *paucus*. Hinc παῦρα, neut. pl. adv. *raro*; hinc & παυρίδιον, *pauxillum*. Th. παύω, f. παύσω, *cesso*. e. 132. 324. §. 780.

Παχίας, *densas*, acc. pl. a παχύς, ἡ, u, *densus*, *crassus*, in gen. παχέος, in acc. παχύν. e. 495. 507.

Πέδιλον, u, τὸ, *calcens*, *calare*. §. 22.

Πέδιον, u, τὸ, *campus*. πεδίον, gen. Ionic. πεδόθεν, adv. *ex fundo*. Th. πέδον, u, τὸ, *solum*. a. 342. 378. §. 680.

Πᾶθ', pro ἔπειθε, *persuasit*, imperf. a πείθω, *persuadeo*, πειθῶ, *Suada*, Dea eloquentiae præs. Th. πύθω, f. πύσομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην. præt. med. πέποιθα. e. 73. a. 450.

Πάκνυ, *tondere*, præs. inf. a πείνω, vel πένω, *refeo*. f. ξω, a. 1. pass. ἐπέχθην. a. 773.

Πάρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν. a πέρας, ατος, τὸ, *finis*. e. 167.

Περικλίνου, *periculum fecisse*, a. 1.

α. ι. inf. pass. α πηράω, ᾧ, conor, nitor, f. ἄσω, vel ἤσω, p. πεπήρακα. Th. πῆρα, ας, ἤ, conatus. α. 359.

Παρίδοον, nomen viri, ardelio, α. 179.

Πέλαγος, εος, τὸ, profunditas maris, pelagus, πέλας τῆς ἀκτῆς, κατ' ἀντίφρασιν, vel quia πέλας ὄγη. α. 131.

Πελάσας, accedens, α. ι. part. α πηλάζω, f. σω, arpropinquo. Th. πέλας, adv. prope. ε. 370.

Πηλεμίζετ', pro πηλεμίζετο, imperf. pass. contremuit, quassatus fuit, πηλεμίζετο συνεκίτην. 3. præt. ind. pass. α πηλεμίζω, f. ξω, motuo, quasso. θ. 458. 842.

Πέλα, 3. præt. ind. α πέλω, συμ, πέλων pro ἔπιλεν, 3. imperf. αἶ. πέλομαι, idem quod πέλω. ε. 806. α. 164.

Πελίης, υ, ὅ, nomen viri. θ. 996.

Πηλώρη γαῖα, terra vastā, πηλῶρος, υ, ὅ, ingens, πηλῶριος, idem quod πέλωρος, α πηλῶρ, ωρος, τὸ, monstrum, θ. 159. 295.

Πέμπει, pro ἔπιμπε, πῖσι, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, α. ι. ind. αἶ. α πέμπω, f. ψω, mitto. ε. 84.

Πέμπτη, quinta, dat. cas. πέμπτας, acc. pl. πέμπτοις, dat. pl. Ion. α πέμπτος, υ, ὅ, quintus. Th. πέντε, quinque. ε. 800. 801.

Πένεσθαι, præt. inf. α πένομαι, ago, efficio. unde est ἡ πηνία, paupertas, Ion. πηνίη,

ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τὸ, luctus, dolor, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες, prementes altum corde dolore. θ. 98.

Πέντε, quinque. ε. 611.

Πεντήκοντα, quinquaginta, ε. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πενήκοντα, quinquaginta, & κάρηνον, υ, τὸ, carui. θ. 312.

Πεντόζοιο, gen. Ion. α πέντοζος, υ, ἤ, panis. ex πέντε, quinque, & ὄζος, satius. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi arbor inversa. ε. 740.

Πηπαλαγμένος, pollutus, perf. part. pass. α παλάσσω, inquino, fædo, f. ξω. p. πεπάλαχα. α. ι. ἐπάλαξα. Them. πάλλω, αλῶ, bibo. alii α πηλός, ὤ, ὅ, lutum. ε. 731.

Πηπαρμένη, confixa, perf. part. pass. α πέρω, transadigo, f. περῶ, perf. pass. πέπαρμαι, p. m. πέπορα. ε. 203.

Πηπέραμαι, expertus sum, perf. pass. Dorice pro πηπέρημαι, α πηράω, ᾧ, tento, f. ἄσω & ἤσω. Th. πῆρα, ας, ἤ, conatus. ε. 658.

Πηπνύμενα, sapientia. perf. part. Th. πνέω, flo, spiro: unde πνύμι, seu πνύω, f. σω, præt. pass. πέπνυμαι, sapiens sum. ε. 729.

Πέπειθ', pro πέπειθε, præt. m. confidit. α πείθω, persuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, α. 2. ἔπειθον. ε. 373.

Πέπον, mollis, vocativi casus, α

πέπων, ουϙ, δ, ή, *maturnus*.
mitis. Th. πέπω, *coquo*, f.
 ψω, *præt. pass. πέπιμα*.
 α. 350.

Πεπόνητο, *volabat*. 3. singul.
 plusq. perf. pass. α πολάομαι,
 ὤμαι, *volo*. Th. πέτομαι, un-
 de est ποτή *volatus*, & hinc
 ποτάομαι. α. 148.

Πέπρωτο, *fatig constitutum es-*
set, 3. sing. pl. perf. pass. per
 syncopen pro πεπεράτωτο.
 α περατώω, *determino*, f. ὤσω,
 perf. pass. πεπεράτωμαι, &
 per syncopen πέπρωμαι.
 Th. πέρας, ατϙ, τὸ, *termi-*
nus 9. 464. 475.

Πεπυκασμένϙ, *præt. perf. part.*
pass. hinc πεπυκασμένϙ
 νόον, *prudens, callidus*, α πυ-
 κάζω. *denso*. Th. πύκα,
dense. 9. 791. 9. 484.

Περάν, *præs. inf.* Th. περάω, ὦ,
 f. ήσω, & άσω, *transseo*. α. 736.

Περί in fine *quambis*. 9. τοί περ,
quam vis sint Dii. 9. 739.

Πέραν, *ultra*, Ion. pro πέραν,
 idem quod πέρα, *ultra*. 9.
 215.

Περί--έδυνε, *induit*, *imperf.* α.
 περιδύνω, *induo*. Th. δύνω,
 & δύω, f. δύσω, α. 2. έδυν. α.
 124.

Περί--έθηκε. Vide in έθεσαν. α.
 123.

Περιγλώχες, *cuspidulosa folia*.
 per syncopen pro περι-
 γλώχινες. Th. γλωχίν, vel
 γλωχίς, ουϙ, ή, *cuspis, acies*,
 α. 398.

Περί, cum Genitivo *præ*, *cir-*

ca, περί χροί. περί πάντων
super omnes. Cum Dativo,
circa, περί τήθισσι, *propriet.*
 Cum Accusativo, *circa*, περί
 τόμα. α. 817. α. 129. 247. 279.
 θ. 3.

Περί, *valde*. α. 54.

Περί--έτι, *excellit*. θ. 656.

Περίτ', ἄμφίτε, *circumquaque*.
 θ. 848.

Περί, particula est, quæ anne-
 cti aliis orationis parti-
 bus solet, & plerumque si-
 gnificat *quaque, quom-*
vis. Sæpe etiam vacat. α. 20.
 153. 206.

Περίαχε, *insonuit*, α. 2. αέ. α
 περιηχέω, Dorice περιαχέω,
 ὦ, *circumsono*, f. ήσω. Th.
 ήχϙ, α, δ, *sonus*. θ. 678.

Περίεσασθαι, *circuminduito*,
 α. 2. med. infin. α περιένω-
 μαι. Them. έω, *induo*. pro
 quo έννωμι, f. έσω, p. ήμμι,
 α. 1. m. έσάμην, α. 537.

Περικαλλέα, *accus. sing.* f. g. α
 περικαλλής, *perpulcher*. περί
 enim augeat significatio-
 nem. Th. καλός, λή, λόν, *pul-*
cher. θ. 10.

Περίκηται, *circumdatum*, 3.
 præt. α κῶμαι, *jaceo*, f. κέσ-
 μαι. θ. 733.

Περικλυτόν, *celebrem*, *accus.* α
 περικλυτός. Th. κλύω, *au-*
deo. α. 60.

Περιμαίνομαι, *circumquaque*
furit. 3. perf. præt. ind. περί
 intendit significationem, α
 μαίνομαι, *furo*, f. μαίνωμαι.
 α. 99.

Περιμαρνάμεθ' , *propugnabimus*, pro περιμαρνάμεθα, 1. pl. præf. ind. verbi μάρναμαι, pugno. θ. 647.

Περιμήδεια, nomen viri. α. 187.

Περιμήκειες, *prælongæ*, pl. n. α περιμήκης, εος, ὅ, ἡ. Th. μήκος, εος, τὸ, longitudo. περι in compositione, auget significationem. α. 133.

Περινοεῖάωνι, *circumhabitant*. 3. pl. præf. subj. α περινοεῖται, *circumhabito*. Th. ναίω, habito. θ. 370.

Περιπλομένω, *circumvoluto*, pro περιπελομένω, Th. πέλω ποθεο, sum. ε. 348. θ. 184.

Περίρρυτος, υ, ὅ, *circumfluus*. Th. ῥύω, pro ῥέω, fluo. θ. 193.

Περυσᾶ, *eximia*, plur. num. α περισσός, ὤ, ὅ, *excellens*. α περι, præpositione, variam habente constructionem & significationem. θ. 399.

Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. α περιστοναχίζω, idem quod περιτένω, *circumcirca gemo*. Them. τενός, ὤ, ὅ, *angustus*. α. 344.

Περιταμνέμεν, *incidito*. Ionic. præf. presentis act. inf. pro περιτάμναι, α περιτάμνω pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, secō. f. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔταμον, præf. med. τέτομα. ε. 568.

Περίφρωνος, *prudentis*, genit. α περίφρων, ονος. Them. φρὴν mens. α. 279.

Περμυσσός, ὤ, & Ion. οῖς, ὅ, flu-

vius Bæotiz ex Helicone, Phæbo & Musis sacer.

Περσεύς, εὖος, ὅ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνηα, ας, ἡ, Proserpina, filia Jovis & Cereris. Th. φάνω, occido, θ. 768. 913.

Περσηῆς, ἰδὲ, ἡ, nomen mul. θ. 356. 857.

Πέρσης, nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ Πέρση, vocativus casus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. sing. a. 2. act. α πίπτω, cado, f. πσεῦμαι. p. πέπλωκα, a. 2. act. ἔπιπτον, inde in part. πεσών, ὤσα, ὄν, α. 365. 375.

Πέταλ', folia, α πέταλον. folium, in dat. pl. πετάλοισι, α ποτάννημι, seu πετάω, *expando*, f. ἄσω, part. pass. πέπλωμαι. ε. 678.

Πτεκενοῖς, volucris, dat. pl. pro πετενοῖς, per epenthese in Poëticam, α πετεκνόν, ὤ, τὸ, volatile, avis, & Poëtice πετεκνόν, α πέτομαι, volo, in imperf. ἐπετόμην, & in 3. plurali, ἐπέτοντο. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέταλ', α. 89.

Πετραίη, nomen proprium. θ. 357.

Πέτρη, Ion. pro πέτρα, *petra*, *rupes*, *cautes*. Differunt, πέτρα, & πέτρῃ, quod πέτρα sit *grande saxum*, *rupes*. πέτρῃ vero, *lapis* *manu*

ετα-

iracundabilis, πέτρες, dat. pl. Ion. θ. 728. πέτρας. θ. 7. Hinc πετρεῖη, saxatilis. ε. 587. & πετρήεν, saxosum, a mascul. πετρήης, εντος, θ. ε. 531.

Πεύθετε, imper. a πύθουμαι, idem quod πυθάνομαι, interrogo, sciscitor, f. πύσσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεύκη, abietes, a πύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.

Πευκίδας, acc. a πευκίδης, υ, ὁ, nomen gentile. α. 187.

Πέφραδέτην, commemorativum, 3. dual. a. 2. aor. pro ἐφραδέτην. π, initialis littera, præponitur a Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, f. φράσω, a. 2. aor. ἐφραδον, ες, ε. & Poët. πέφραδον, ες, ε. πεφραδέμεν, Ion. pro φραδῶν, a. 2. aor. infin. p. m. πέφραδα. α. 764. θ. 475.

Πεφρηδῶ, ὁ, ἡ, nomen mul. a πέφραδα. Th. φράζω, dico. θ. 275.

Πεφύασι, nati seu producti sunt, 3. plur. perf. aor. Poët. pro πεφύκασι, a φύω, f. ύσω, gigno, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυσον, & ἔφυν. θ. 728.

Πεφυλαγμένῳ, observans, perf. part. πεφύλαξο, esto cautus, 2. singul. præt. pass. imperativi modi, a φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.

Πηγῶδες, acc. pl. a πηγᾶς, ἁδῶ, ἡ, glacies. Th. πη-

γνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.

Πήγασος, υ, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγῆ, ἡ, ἡ, fons. θ. 281.

Πηγῶν, plur. a πηγῆ, ἡς, ἡ, fons, παρὰ τὰ πήγνυσθαι, qui circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine per acciperunt nomen. Aetymol. quasi πηδῆ, a πηδᾶν, salio, quod scaturiat e terræ visceribus. πηγᾶς, acc. pl. θ. 809.

Πηδάλιον, υ, τὸ, iugo, gubernaculum. Th. πῆδος, υ, ὁ, ligni species. ε. 45.

Πηκτόν, compactum, a πηκτός, ὁ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, vel πήσσω, f. ξω, compingo. ε. 432.

Πηλῷ, dat. singul. a πηλός, ὁ, ὁ, Pelus, nomen viri θ. 1006.

Πῆμα, ατος, τὸ, dampnum, nomen υ. 56.

Πηνός, nomen viri. θ. 343.

Πήξας, insigens, part. a. 1. aor. a πῆτω, πήσσω, pro qui etiam dicitur πηγνύω, πηγνύμι, pangō, compingo, f. πῆξω. a. 1. ἔπηξα. ε. 428.

Πήξασθαι, fabricare, a. 1. med. inf. a Th. πήσσω, vel πῆτω, vel πηγνύμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμεν. ε. 453.

Πηοί, Ion. pro παοί, cognati affines, a παός, ὁ, ὁ. Th. πᾶω, ὦ, vel potius πάσσω, pos.

possideo, præt. pass. πέπικαμι.
ε. 343.

Πίνω, bibere, pro πινῶν, (a. 2. aët. infin.) dialysi Ionica, a πίνω, bibo, f. πίνω, p. πέπικα, a. 2. ἐπινον, a. 2. imperat. πίνε. α. 252.

Πιέζεις, premas, præt. opt. Th. πιέζω, f. έω, premo. ε. 495.

Πιερίη, ης, ή, nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est πιερίηθεν, Adv. e loco, ad formam, Θήβηθεν, κλισίηθεν, ex tentorio, Iliad. λ. 603. a κλισίη, Ionic. pro κλισία. πιερίδες, Pierides, pl. num. a πιερίς, ιδέ, ή. ε. 1. α. 206. 9. 53.

Πιθήσας, fretus, a. 1. part. aët. a πιδέω. Th. πείθω, persuadeo, f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἐπιδον. ε. 357.

Πιθήται, patuerit, 3. sing. a. 2. med. subjunct. Th. πείθω, f. πείσω, a. 2. ἐπιδον, p. m. πέπειθα. ε. 293.

Πίδυ, βασίς, gen. a πιδέ, υ, έ, dolium. πιδείο, poëtice pro πίδυ. ε. 98.

Πιλά, dejicit, 3. præt. Ind. a πιλνάω, idem quod πελάω, appropinquo, πίλνατο, imperf. pro ἐπίλνατο, a πιλνάμην, ab aët. πιλνήμι, quod est a πιλνάω, appropinquo. Th. πέλαις, prope. ε. 508. θ. 703.

Πίλον, πίλοις, a πιλέ, υ, έ, plevus. ε. 540.

Πιμπλεῖσθαι, replentes, præt. part. f. g. pl. num. pro π. μ. πλάσαι. Æolice, a πῖμπλημι ης, ησι, idem quod πλήθω, impleo. hinc in pass. πῖμπλαμαι, σαι, ται, expletur. Them. πλί, υ, έ, plenus. ε. 299. α. 429. 9. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico πινέμεναι, abiecto αι, & retento accentu in loco suo, pro πίνω, bibere, præt. inf. a πίνω, f. πίνω, p. πέπικα, a. 2. ἐπινον. ε. 590.

Πισέ, gen. Th. πῖον, ανέ, έ, ή, pinguis. 9. 538. Hinc in comp. πῖστερ, superl. πῖστα, ε. 583.

Πιπύσσαι, incidentes, pl. num. f. g. præt. part. a πῖπῶ, cado, f. πῖπῶμαι, p. πέπικα, a. 2. ἐπῖσον. subj. πῖπῶσιν, in præt. ε. 618. θ. 873.

Πίστις, nom. pl. a πῖστις, τας, ή, fides. Th. πείθω, f. σω, persuadeo. ε. 370.

Πισυνέ, fretus. Th. πείθω, f. σω, p. κα, persuadeo. a. 2. ἐπιδον, p. m. πέπειθα. 9. 506.

Πιφάσκαι, Ion. pro πῖφάσκει, loqueris, 2. pers. præt. sub. a πῖφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico, a φημι, dico, & hoc a φάω, dico. 9. 655.

Πλάσσει, σπῖπῖ, a. 1. ind. pro πλάσει, Poëtice, & rursus πλάσει, pro ἔπλασει, Poëtice duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, fingo,

finco, f. ἄσω, p. πέπλακα, a. i. pass. ἐπλάσθην, hinc πλατὺς, ἡ, ὄν, *factus*, a, ιππ, s. 70. θ. 512.

Πλατὺν. Vide in πλάτος, 9. 513.

Πλατὺς, *latus*, pro πλατὺς, pl. num. g. n. a πλατὺς, ἡ, ὄν, *latus*, 9. 445.

Πλήν, Ion. pro πλῆν, hoc pro πλῆν, *plenus*: a mascul. πλέ-
ϑ, *plenus*, Poëtice πλῆν, Attice, πλέν, s. 101.

Πλέν, plurima, & πλῆν, plurimum, superl. a πολὺς, multus. Vide in πλέν, s. 718.

Πλῆν, *major*, & pro πλῆν, Poëtice πλέν; unde est πλέ-
ν, & dat. pl. Poëtice πλέ-
ν, & pro πλῆν, *plura*, Poëtice πλέν, nec non per
syncopen & crasin, πλέν, s. 377. 378. 686.

Πλῆν, ὄν, ὅ, *appus*, sic di-
ctus, quod eo compleantur
tempora. Them. πολὺς, mul-
tus, s. 615.

Πλεῖσιν, *placatis*, dat. pl. Ion.
a πλεῖς, ἡ, ὄ, *plexus*. Th.
πλέν, *necto*, f. ξω, præt.
αἶ, πέπλακα, a. 2. ἔπλακον,
p. m. πέπλακα. a. 63.

Πλέν, *plus*, dicitur & πλῆν,
n. g. Neutra, ut hic, sæpe ad-
verbia fiunt, a πλῆν, & πλέ-
ν, ὄ, ἡ, ὄ, amplior. in
superl. πλεῖς, plurimus.
Th. πολὺς, πολλή, πολὺ, mul-
tus, a, m. s. 42.

Πλευράς, acc. pl. a πλευρά,

ἡ, *latus*, *costa*. a. 430.

Πλέν, *pleno*, in dativ. a πλέ-
ϑ, *plenus*, s. 790. & πλέν, *plenus*.
Vide in πλῆν.

Πληγὲν, *percussus*, gen. par.
a. 2. pass. pro πλεγέμεν,
πλεγέμεν, ejusdem tempo-
ris & modi. f. g. a πλέν,
vel πλέν, *percussio*, f. ξω
a. 2. ἔπλεγον, & ἔπλεγον, p.
m. πέπλακα, 9. 961. Hinc
πληγή, ἡ, ὄ, *plaga*, Dorice,
πλεγὰ, πλεγέμεν, dat. plur.
Ion. 9. 857.

Πλήν, *impleantur*. præt. sub.
a πλέν, *impleo*, f. ἡσω, sed
quum de mari aut fluvio
dicitur, *inundo*. Th. πλέν,
ἡ, ὄ, *plenus*. s. 306. 459.

Πληγίδες, poëtice, pro πλε-
γίδες, *vergilie*, *sidus in dorso*
lauri, a πλεγίδες, ἡ, ὄ, & hoc
a πλεγίδες, quod ibi sint stel-
læ complures. Th. πλεγίδες,
multus, s. 613.

Πληγίς, nom. pl. f. g. a πλέ-
ν, *rotæ mediolus*. Sunt fi-
stulæ, quæ axi inferuntur.
Eustath. παρὰ τὸ πλεγίς
ἡται πλεγίς ὑπὸ τῷ ἄξονι.
Them. πλέν, ἡ, ὄ, *plenus*.
309.

Πλήν, cum Genit. *præter*, Ad-
verb. a. 74.

Πληγύς, nomen mul. *que*
multiloquio ætius verberat.
9. 353.

Πληγὺς, *percussus*, a. i. ind. Th.
πλέν, *percurio*, f. ξω, p. m.
πέπλακα. 9. 855.

Πληγίς, nom. pl. a πλέ-
ν, ἡ, ὄ, *plenus*.

ἑκπρος, agitator equorum.
ex πλήρω, f. ξω, percutio, &
ἵππος, υ, δ, equus. α. 24.

Πλήτο, implebatur. 3. sing. plus-
quamperf. pass. Poëtice pro
ἐπέπλητο, a πλήθω, Sic & πλῆν-
το, in plur. Verum malim
derivari ab imperfecto. verbi
πλήμι, a πλήθω. Th. πλέος,
plenus. α. 146. θ. 688.

Πλόϛ, & contracte πλῆς, na-
vigatio, a πλέω, f. πλεύσω,
navigo. α. 663.

Πλύσιϛ, dives, a πλῆτϛ, υ, δ,
divitia. α. 22.

Πλυτεῦνλα, Dorice, pro πλυτῆν-
τα, praef. part. acc. a πλυτέω,
ditesco. Th. πλῆτϛ, υ, δ,
divitiar. α. 311.

Πλυτῶ, όϛ, ή, nomen mul. q.
d. opulenta. θ. 355.

Πλυτοδότοι, opum datores,
nom. pl. a πλυτοδότης, υ, ex
πλῆτϛ, divitia, & δίδωμι,
do. α. 125.

Πλύτος, υ, ό, q. ex πολὺ, & ἑ-
τος, divitia, ex multis an-
nis collecta, at ἄφηνϛ, υος, τὸ
divitia, (ἄφ' ἐνὸς ἐνν) ex uno
anno superstites. α. 375.

Πλωίζεσκε, navigabat, 3. perf.
sing. imperf. act. Poëtic. a
πλωίζω. Th. πλέω, f. πλεύσω,
navigo. α. 632.

Πνήσντες, anhelantes, praef.
part. Poët. pro πνέοντες, πνεύ-
σαν, acc. f. g. praef. part. πνεύ-
σαντος, part. a. i. act. Th. πνέω,
f. πνεύσω, flo. α. 504. α. 24.

Πνῶς, flatus, acc. pl. a πνοή,
quod est a πνέω, flo, spiro, f.

πνεύσω, in praet. med. πέ-
πνοα, unde est πνοή, ής, ή,
flatus, Poët. πνοή, πνοήσι,
dat. pl. Ion. pro πνοιαίς. θ.
253. 268.

Πόδα, acc. sing. a πῦς, pes, in
dat. duali, ποδοῖν, & Poët.
ποδοῖν. α. 495. α. 158. ποδῶν
gen. pl. θ. 70.

Ποδάκια, acc. sing. q. ὠκύς τοῖς
ποσὶ, pedibus celer, a ποδώ-
κης, υος, ε ή ή, pedibus ce-
ler, a πῦς, ποδός, pes, & ὠκύς,
celer. θ. 320.

Πόθος, υ, ό, desiderium. α. 41.

Ποίη, facit, 3. praef. a ποίεω, ὦ,
facio, ποίησε, & ποίησ', α. i.
pro ἐποίησε. α. 100.

Ποίη, Ionic. pro ποία, ας, ή, her-
ba. hinc ποιήεσσα, herbosa.
α. 381.

Ποικιλόβυλϛ, versutus, qui a-
nimis suo agit varia con-
silia, a ποικίλϛ, υ, ό, varius
& βυλή, ής, ή, consilium. θ.
521.

Ποικιλόδερρον, canoram, vari-
antem vocem, a δερή, ής, ή,
seu δερή, collum, & per me-
tonym. causae, vox, & ποικί-
λϛ, ό, varius. α. 201.

Ποικίλϛ, υ, ό, varius. θ. 300.

Ποιμῶνιν, pascentem, accus.
singul. praef. part. verbi ποι-
μαίνω, f. ανῶ, pasco, aor i.
ἐποίμανα. Th. ποιμήν, ενος, ό,
pastor. θ. 23.

Ποιμένι, dat. sing. a ποιμήν, ε-
νϛ, ό, pastor. Hinc ποιμνή, υς,
ή, grex ovium. α. 785. θ. 100.
446. hinc & ποιμνήϊϛ, ε, ad

ovium

ovium gregem pertinens.

Ποινῇ, ἥς, ἡ, *poine*. ε. 753.

Πολεμήτης, Ionica dialysi, pro πολέμῳ, *bellicus*. Th. πόλεμῳ, *u, ē*, bellum. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλύς, (differt a πόλεως, *urbes*, solo accentu) Th. πολύς, in genit. usitate πολλῶν a πολλός, sed Poëtice etiam πολέῳ. ε. 578.

Πολῦν, *verte*, *præf. inf. a πόλεω*, ὤ. *verto*, ἔαρι πολῦν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἦρι πολῦν ε. 460.

Πόλεμῳ, *u*, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἥ, *urbs* in Gen. πόλιος, πόλεις, & Poëtice πόλη. in ace. πόλιν, πόλην, Poët. dat. plur. πολέων, Ionic. & Poët. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιεκρόταφοι, *capit circa tempora*, κροτάφῳ, *u, ē*, pars capitis dicta *tempus*. Homo proprie canescit. Vide κροτάφῳ. ε. 120.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, *sæpe*. Th. πολὺς. ε. 238.

Πολλῇ, πολὺς, & πολλός, & πολὺ, *multus*, *a, um*, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur pro *multo*, πολὺ μᾶλλον, *multo magis*. πολλόν, pro πολλῶ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλόν ἀμύνω, *multo melius*, πολ-

λᾷ, *adverb. valde*, *multum*. Comp. πλεόν, *an*, *perl. πλεόν*, *u, on*, *plum*, *a, um*. ε. 9. 19. 126. 92. 274. 9. 9.

Πολυγηθία, gen. a πολυγῆ *multum letitiae afferens*. Th. πολὺ, *multum*, & γηθία, ἡσώ, *laetor*. ε. 612.

Πολυγόμεφον, *multos claborum bentium*, ex πολὺς, *multum*, & γόμεφον, *u, ē*, *clabor*. ε. 653.

Πολυδαίδαλῳ, *multo artifice elaboratus*. ex πολὺς *multus*, & Δαίδαλῳ, *u, ē*, *Dadalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέῳ, *gemit. a πολὺς* *u, ē*, *multos intueps*, ex πολὺς, *multus*, & δερκέω, *video*. 9. 451.

Πολυδαΐδη, *nomen mul.* ε. 34. Πολύδωρ, *nomen viri*. 9. 978.

Πολυήρατῳ, *peroptabilis*. Th. ἡράω, ὤ. f. ἡσώ, *amo*. θ. 404. Πολύιδεν, *multiscient*, idem quod πολυίτορα, a πολὺς, *multus*, & ἰδεν, *u, ē*, ἡ *sciens*. Th. ἰσῆμι, *scio*. θ. 61.

Πολυκλήδα, *accus. sing. a πολυκλήτης*, *multis transstris instructa*, vel *multa compinguntia*, a κλήξ, *sedes nautica*, vel a κλήξ, pro κλας, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, f. *occludo*. ε. 815.

Πολυκλύτῳ, in dat. a πολὺς *u, ē*, *undis agitat*. ε. κλύζω, *abluo*, f. *ew*. θ. 182.

Πολύμηλοι, *pererosi*, ex πολ-

u, *ti*

μ, τὸ, οὖν. Th. μιλία, ας, ἡ, malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ. Nomen Musæ, α πολὺς, multus, & ὕμνος, ὅ, hymnus, carmen, & hoc ab ὕμνῳ, celeberrimo, cano. 9. 78.

Πολύξενος, multorum hospes. α ξένος, υ, & Poët. ξάνος, hospes. ε. 713.

Πολύπλοκος, υ, multiplex, implexatus sphaeris. α πλόκος, f. ξω, complico. 9. 113.

Πολύς. Vide in πολλῷ.

Πολυπτερές, dispersa a πολυπτερές, ε, ὅ, ἡ, multum sparsus. Them. σπέρω, disseminare, f. εἶν. 9. 365.

Πολυφλοίσβος, multifoni, gen. Ion. α φλοίσβος, υ, fremitus undarum. ε. 646.

Πολυφόρος, gen. casus, multos pascentis. Th. φέρω, ψω, pasco. 9. 912.

Πολυφραδέος, astutus, dat. pl. α πολυφραδέος, valde consultus. Th. φράζω, f. εἰπω, dico, α. 2. ἔφραδον. 9. 494.

Πολύχρυσος, affluens auro. Th. χρυσός, ὅ, ὁ, aurum. α. 8.

Πολυώνυμος, multa habens nomina, celebris, ab ὄνομα, α τ, τὸ, nomen. 9. 715.

Πονηάμενος, laborans, part. a. 1. med. verbi πονέω, ὦ, f. ἡσσω, laboro. Them. πένομαι, facio, p. m. πέποναι. ε. 430.

Πόνος, υ, labor, πόνοιο, gen. Ion. Th. πένομαι, facio. ε. 91.

Πόντος, υ, ὁ, mare. ε. 668.

Ποντοπόρος, nomen mul. pon-

τινάρα. Sic ποντοπόρος, α πόντος, υ, ὁ, mare & πορεία, ας, ἡ, iter. Th. πέρω, transco. ε. 626. 9. 256.

Πόρον, acc. α πόρος, υ, ὁ, iter. Th. πέρω, f. περῶ, transeo, 9. 292.

Πόρος, dedit, α. 2. αἶσ. α πόρος, Poët. pro πορίζω, πόρεν, pro ἔπορεν, α. 2. αἶσ. πόροι, πρᾶβuerit, α. 2. opt. αἶσ. Th. πέρω, f. περῶ, transadigo, pertranseo, præt. m. πέπορα. ε. 377. 9. 412. 904.

Ποσειδάων, & contracte, ποσειδάων, gen. ὦν, ὁ, Neptunus. ε. 665.

Πόσις, υς, ἡ, f. g. potus, idem quod πόμα, τὸ, Th. πίνω, f. πίνω, bibo. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ, pedibus, & ποσ', pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ, dat. pl. Poët. α πῶς, ποδός, ὅ, pes, vocat. ὦ πῶς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. α ποταμός, ὅ, ὁ, fluvius. 9. 242.

Ποτὲ, ποτ', & ποτ', quando. ε. 86. 228. 9. 22.

Ποτέοντο, volabant, imperf. Ion. α ποτέομαι, f. ἡσομαι, idem quod πέτομαι, volo, ας, 9. 671.

Ποτὶ, Dorice pro πρὸς, ad. ε. 550.

Πότνια, veneranda, α πότνη, υ, ὁ, venerandus. ε. 73.

Πῦ, ubi, adv. ab ὕ. Th. ὅς, qui. ε. 88.

Πυλότης, multorum alim-
τη, epitheton terræ, ex
πυλός, Poët. pro πολὺς, mul-

της, & βόσκω, f. ἴσω. pasco. a Th. inusitat. βόω, ὦ, f. ὅω, pasco. a. 156. §. 531.

Πυλόν, acc. sing. pl. g. pro πυλόν. Vide in πολύς. §. 190. 258.

Πραδίειν, *vaslare*, Ion. pro πραθῖν, a. 2. inf. verbi πέρθω, vasto, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin πραθῶ. hinc a. 2. ἐπραδον. a. 240.

Πραπίδες, dat. pl. a πραπίδες, αἱ, *præcordia*. θ. 908.

Πρέπει, 3. præf. a πρέπω, decorus sum. μεταπρέπω, decorus sum inter. θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρεσβύς, ἴως, ὅ, idem quod πρέσβυς, υῶ, ὅ, *senex*. a. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. a πρέσβυς, *senex*. θ. 363.

Πρηγής, ἴος, ὅ, ἡ, *pronix*. a. 365.

Πρηγείς, *facies*, f. iud. Ion. pro πράγεις, a πρᾶττω, facio, ξω, p. χα. e. 408.

Πρηγῆραν, *valde spirantium*. gen. pl. a πρηγῆς, ἥρος, ὅ, Th. πρήβω, incendo. 846.

Πρηῖναι, *mitigat*, 3. sing. præf. Ion. pro πραιῖναι. Them. πραιῖς, vel πραιῖ, υ, ὅ, lenis. θ. 254.

Πρηῖν, *præcipitio*, gen. a πρηῖν, αῖν, ὅ, *eminentia montis*. a. 4. 7.

Πρίν, *prius*, adv. e. 90.

Πρίνιον, *ilignum*, a πρίν, υ, ἡ, *ilex*, arbor. e. 427.

Πρίνις, genit. πρίνις, υ, ἡ, *ilex*. θ. 434.

Πρό, *juxta*, υπα. πρὸ τ' ἔντε, *præterita*. a. 303. θ. 32.

Προβάδην, adv. in *progrediendo*, a προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, εο, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. e. 727.

Προβάλλω, *proponat*. a. 2. med. opt. a προβάλλω, *profero*, propono. Th. βάλλω, f. αλώ, jacio, p. βέβηκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβηκα. e. 777.

Προβάτοις, dat. pl. a προβάτω, υ, τὸ, οβίς, *pecus*. e. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνω, anteo, supero. Vide in προβάδην. a. 355.

Προγέγοντ', *procedebant*, pro προγέγοντο, & hoc pro προγέγοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γαίνομαι, sum, nascor, f. γενήσομαι, p. γεγέννημαι, a. 2. m. ἐγενόμην. p. m. γέγονα, a. 1. m. ἐγενάμην. a. 345.

Προβύλλα, *impretriosa*, a βύλλα, ης, ἡ, *procella*, videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρὸ περ τμῆσιν, referendum ad τὸ φέρεν. §. 742.

Προϊδέομαι, a. 2. med. infinit. a προίδω, *prævideo*. Th. ἴδω, video, f. ἴσομαι, a. 2. ἔδω, & ἴδον. a. 386.

Προδιώξω, ἴως, ἡ, *persecutio*, pro προδιώξω, per syncopen, a προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, abigo. a. 154.

Προλιπὼν, *relinquens*. a. 2. part.

part. aēt. & in f. g. προλιπύ-
σα, 'προλιπόν', pro προλι-
πόντι, nom. dual. a. 2. part.
Th. λίσσω, λινquo, f. λίσσω, p.
φα, a. 2. έλιπον, p. m. λέλοι-
πα. i. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, nomen viri. q. d.
primus insidiator. α. 180.

Προμηθεύς, Prometheus, no-
men viri. Th. μηδ, το, ε, το,
ε, τα, sed in composito προ-
μηθεύς, ε, το, ο, η, providus, mu-
tatur δ in θ, quæ sunt lite-
ræ cognatæ. ε. 48.

Προνόη, nomen mul. θ. 161.

Πρόπαν, πανδερsum. Th. πᾶς,
πᾶσα, πᾶν, omnis, ε. θ. 525.

Προπάρειδε, pro πρό, ante,
cum Gen. vide πάρε, ante,
πρόπαρ, per apocopen, pro
προπάρειδε, e regione. α.
285. θ. 518.

Προπεφρασμένα, prædeliberata.
Dorice pro προπεφρασμένα,
perf. part. a. φράζω, dico, f.
σω, in a. 2. έφραδον, p. m.
πέφραδα, perf. pass. πέφρασ-
μαι. ε. 653.

Προρέν, præf. ind. profluit, προ-
ριόντων, influentium, præf.
part. gen. pl. Th. βέω fluo, f.
ρεύσω, p. έβεινκα. θ. 792.

Πρός, cum Dativo, ad, cum
Accus. ad. προς ήρανόν, ad
caelum usque. præter, adver-
sus. ε. 308. 317.

Προσαρήςεται, adaptaverit,
est 3. sing. præf. pass. indic.
a προσαρήσομαι. A præteri-
to enim medio formatur
Præsens, significans idem

quod primitivum. Sic ab
άρω, αρτο, congruo, f. εῶ,
part. m. ήρα & Attice ήρη-
ρα, unde præsens hoc ἀρή-
ρομαι. ε. 429.

Προσιβήσατο, accessit, a. 1.
med. a προσβῶν, accedo.
Th. βῶν, eo. α. 33.

Προσέειπε, alloquebatur, im-
perfect. vel a. 3. vel. 2. a
προσέειπα. Vide Th. έπω di-
co. α. 1. ήπα, α. 12. ήπον. α.
349. θ. 546.

Προσῆναι, adesse, jubeat, præf.
inf. ex προς, & ήμι, sum. ε.
351.

Προσέκυρε, appulit, a. 1. aēt. a
προσκύρω, appropinquo.
Th. κύρω, f. Εολ. κύρω.
incido. ε. 198.

Προσελέξατο, versat, a. 1. m.
Th. λέγω, dico, f. ξω, p. χα.
ε. 497.

Προσέφη, a. 2. aēt. ind. a πρόσ-
φημι, alloquor. Th. φημι, di-
co, vel φάω. ε. 53.

Προσηύδα, alloquebatur, im-
perfect. aēt. a προσευδάω, f. ή-
σω. Th. αυδή, βοχ. α. 117, 326.

Πρόσθεν, prius, ante, & πρόσθ',
pro πρόσθε. Th. πρό, ante.
ε. 98. 377.

Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2.
aēt. a πρόσσημι, accido, in
aor. 2. πρόσσιον, ες, adivi, ex
πρός, ad, & ήμι, eo, a. 2.
ιον. ε. 351.

Πρέσσωπον, τὸ, bulens, ex ὤψ,
oculus. Th. ὀπτομαι, video.
ε. 592.

Προτάροισιν, dat. pl. Homer.

ἀνδράσι δὲ πρῶτοις ἐριζέ-
μεν ἐν ἐδελύσει. Cum viris
que maioribus contendere
poluero. Hic locum habet
illud, cede majori. & Rom.
13, 7. honorem, cui honor.
πρῶτος, prior. Th. πρὸ,
ante. θ. 424.

Προΐημι, proposuit, pro προ-
ΐημι, a. i. med. a προΐημι,
propono, f. ἔημι, p. τέθηκα.
a. i. ἔθηκα. a. 2. ἔθηκ. θ. 537.

Προΐημι, proposuit, pro
προΐημι, imperf. verbi κη-
μι, f. κήσομαι. a. 312.

Προφέρειν, proponere, 3. sing.
præf. Th. φέρω, fero. f. οί-
σω. ε. 577.

Προφέρειν, ὁ, ἡ, ἡ, præf. præf.
in comp. προφερέτερος, su-
perl. προφερέτατος, a προφέ-
ρω, præf. Th. φέρω. a. 260.

Πρόφρων, onus, prudens, προ-
φρονως, adv. ε. 665. θ. 433.

Προφυγῶν, a. 2. infinit. a προ-
φύγω, effugio. Th. φύγω,
fugio, f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυ-
γον, p. m. πέφυκα. ε. 645.

Προχύνω, infunde, præf. inf.
Th. χύνω, f. εύω, fundo. ε. 594.

Προχῶν, albes, gutturnio, ex
πρὸ & χέω, f. εύω, fundo.
ε. 755.

Προχῶν, gutturnio, dat. a πρὸ-
χῶν, ὁ, ἡ, ἡ, aqualis, vas aqua-
rium. Th. χέω, fundo. θ. 785.

Προλίθισι, pedestribus, dat. pl. a
πρὸλῆς, ὁ, ἡ. Legitur tan-
tum in pl. πρὸλῆς, οἱ, pe-
dites conferti, Iliad. λ. 49.
ε. 744. α. 193.

Πρῶτον, ὁ, ἡ, nomen mul.
q. d. ultima. θ. 350.

Πρῶτ', mane, cui opponitur
ὄψθ, vesperi. ε. 459.

Πρῶτη, prima, a πρῶτος, ὁ, ἡ,
Th. πρὸ, ante. θ. 379.

Πρωτηγότῃ, illi qui tempestive
aravit, dat. sing. a πρωτη-
γότης, ex πρῶτος & ἀγέω,
αγο, f. ὄσω. ε. 488.

Πρωτογένειον, primogenitum,
gen. pl. a πρωτόγονος, ex
πρῶτῳ, primus, & γένε-
ται, nascor, inde γονή, ge-
nus. ε. 541.

Πρωτομέδεια, nomen mul. quæ
prior curat. θ. 249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, Adverb.
primum, πρῶτῳ, ut & superl.
πρῶτιστα & πρῶτισ', Th. πρὸ,
ante. ε. 289. 456. 809.

Πρῶτῳ, ὁ, ἡ, nomen mul. ἡ
πρωτεύουσα, gen. groß. θ. 24.

Πτελέης, ulmo, gen. Ion. a πτε-
λέα, ὁ, ἡ, ulmus. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. a πτερόν, ὁ, ἡ,
hinc πτερόεις, εντος, ὁ, ἡ, al-
tus, acc. pl. a πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. a πτερόν, ὁ, ἡ,
πτερύγῃσι, dat. pl. Ion. Th. πτερόν, ὁ, ἡ, τὸ, αἱ
ε. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολίμειον, Poëtice pro πτο-
λίμειον, præf. inf. a πτο-
λίμειν, f. ἴσω, bello. Th. πτο-
λίμος, ὁ, ἡ, bellum. α. 318.

Πτολίμειον, oppidulum, pro
πόλις, dicunt Poët. πτόλις, ὁ, ἡ,
unde est πτολίμειον, ὁ, ἡ,
τὸ, idem. α. 81.

Πτολίμειον, dat. sing. a πτολίμειον

- πορδος, *urbium eversor*, ex
 πλέλις, pro πόλις, urbs,
 Poët. & πέρθω, *vasro*, in
 præt. med. πέπορθα. §. 936.
 Πτόρθιο, gen. Ion. a πτόρθος,
 υ, ὁ, *rampus*. Th. ὀρθός, υ, ὁ,
rectus. ε. 419.
 Πτύχες, plicæ. pl. num. a
 πλῦξ, πλυχός, υ, plica. Th.
 πλύσσω, f. ξω, plico. α. 143.
 Πτώσσης, 2. pers. sub. præf. a
 πλώσσω, mendico. hinc πλω-
 χός, υ, ὁ, mendicus. Th. πλο-
 έω, ω, f. ήσω, perterrefacio.
 ε. 26. & 393.
 Πυγοτόλος, υ, ή, *quæ nates vñ-*
stibus ornare. ex πυγή, ής, ή,
nates, clunes, & τέλλω, *orno*.
 f. ελῶ. ε. 371.
 Πύθεται, 3. præf. ind. ὅτεα πύ-
 θεται, ossa computrescunt.
 a πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*,
 unde est Latinorum, *putreo*,
es, ere. πύθομαι, *putrefio*. α.
 153.
 Πύθω, 3. pers. præf. subj. act. a
 πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*.
 ε. 624.
 Πυθμένι, dat. singul. a πυ-
 θμῆν, ένος, ὁ, *fundum, im-
 pars*. Th. πύθω, *putrefacio*.
 §. 952.
 Πυθοῖ, dat. sing. a πυθώ, ὅος, ή,
 nomen urbis. §. 499.
 Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δὲ
 postponitur Dativo, alio-
 quin postponi solet Accu-
 sativo, ut οἶκόν δε. *Iliad.* β.
 158. Unicum hoc exemplum
 ubi δὲ dativo postponitur,
 non evertit regulam. δὲ

- post accusativum casum,
 postpositum significat *ad-*
versus; & est dictio encli-
 tica. Sic legimus αἴγυπλόν
 δε. ὀδυσσ. ε. 426. α. 480.
 Πυκάσαι, a. i. inf. a πυκάζω, f.
 άσω, *munio, fulcio*, proprie
condenso. Nam Th. est πύκα,
 Adverb. & vertitur *dense*. it.
accurate. ε. 622.
 Πυκνός, idem cum πυκνός, υ,
creber: a πυκνά, *dense*. ε.
 530. 551.
 Πύλαι, nom. plur. a πύλη, ής,
 ή, *porta*, & πυλέων, gen. pl.
 Ionic. pro πυλών. α. 246.
 272.
 Πύλας, acc. pl. a πύλη, *porta*.
 §. 732.
 Πύλη, genit. a πύλος, υ, ή, no-
 men regionis. α. 360.
 Πύματος, Poëtice *ulcimus*, a
 πυθμῆν, ένος, ὁ, *fundum*. Th.
 πύθω, *putrefacio*. §. 497.
 Πύξ, Adverb. *pugno, mit der*
Faust. α. 302.
 Πῦρ, πυρός, τὸ, *ignis*. ε. 57.
 Πύργων, *turrium*, gen. pl. a
 πύργος, υ, ὁ, *turris*. α. 242.
 Πυροφόρος, *frugifer*. Epithe-
 tum aëris. a πυρός, υ, ὁ, *tri-*
ticum, & φέρω. ε. 547.
 Πῶα, acc. pl. a πῶϋ, εος, τὸ,
grex. Th. πᾶω vel πᾶομαι,
possideo. ε. 514.
 Πωλεῖται, *vertitur*, præf. a πω-
 λέω, *herto*, ut πολέω. §. 781.
 Πῶμ', pro πῶμα, ατος, τὸ, ο-
perculum. ε. 94. 98.
 Πῶποτε, *unquam*. Th. ὅτε,
quando. ε. 648.

Pἄδινος, *mollibus*, a ῥαδινός, ὤ, *gracilis, mollis*. q. d. ῥεῖα δινύμενος, *qui facile movetur*. Them. δίνης, ἡ, *vortex*. θ. 195.

Pa, per metathesin, pro ἀε, ex ἄεα, dictio encl. ε. 323. α. 4.

P, pro ῥα, dictio enclitica, hic expletiva. Græce μόριον συμπληρωματικόν, *vocula expletiva*, quæ nihil significat, sed carmen explet. α. 125.

Paδάμυγες, pl. num. *guttae*, a ῥαδάμυξ, ἡ, *gutta*. Poët. q. a ῥαῖναι δαμά, *perfundere semper*. θ. 183.

Pis, constituit unam syllabam, vulgo mendose ῥῖα. Vide in ῥῖα. ε. 5.

Pistra, *fluentia*, a ῥεῖσθαι, ὤ, *fluentum*. Th. ῥεῖω, f. ῥεῖω, *fluo*. θ. 95.

Pistr, acc. *Rheam*, a ῥεῖν, *Rheo*, est nomen mul. θ. 625.

Pistr, Poëtice pro ῥεῖα, *facile*, idem quod ῥεῖδιως. Th. ῥεῖδι, ὤ, *facilis*, comp. ῥεῖδιων, superl. ῥεῖδιος. ε. 6. 7.

Pistr, nomen mul. *Rhea*. θ. 135. 453.

Pistr, *faciunt*, 3. pers. præf. pl. num. a ῥεῖω, *facio*, f. ῥεῖω, p. ῥεῖω, præf. m. ῥεῖω, & per metathesin ῥεῖω, *faci*. ῥεῖω, a. i. inf. act. ε. 783. θ. 209.

Pistr, fluo, ῥεῖν, pro ῥεῖν, 3. sing. imperf. ut ῥεῖν, pro ῥεῖν, 3. pl. imperf. act. f.

ῥεῖν, p. ῥεῖν. α. 267. 314. θ. 84.

Pistr, ῥεῖω, ὤ, *factor*. a ῥεῖω, ῥεῖω, *facio*. ε. 189.

Pistr, *refringuntur*, 3. pl. ind. præf. a ῥεῖν, *frangor*. Th. ῥεῖω, f. ῥεῖω, *frango*, unde ῥεῖν, ῥεῖν. α. 377.

Pistr, *facilis*, a ῥεῖω, *Ionice* ῥεῖω, *facilis*, hinc ῥεῖω, *facile*, ε. 43. 290.

Pistr, acc. sing. a ῥεῖν, ὤ, *qui virum frangere potest*, *strenuus*, *bellicosus*, *martius*, a ῥεῖω, ῥεῖω, *frango*, & ἀνὴρ, vir. θ. 1007.

Pistr, nomen fluvii. θ. 340.

Pistr, *clari*, ῥεῖν, *ignobiles*, a ῥεῖω, ῥεῖω. dico. ε. 4.

Pistr, ὤ, *rigidus*, *horrendus*, hinc ῥεῖν, *durius*, comparativi significatione, a ῥεῖω, ῥεῖω, *rigor*, *frigus*. ε. 701. α. 131.

Pistr, pro ῥεῖω, *Ionice*, a ῥεῖω, ῥεῖω, *radix*. ε. 19.

Pistr, *facile*, *celeriter*, a ῥεῖω, f. ῥεῖω, *projicio*.

Pistr, ὤ, ὤ, *pellis*, per quam ῥεῖν, ῥεῖν. ῥεῖν, gen. Ion. pro ῥεῖν. ε. 513.

Pistr, dat. sing. *chryseos dissecanti*, a ῥεῖν, *proprie pellem terebrans*, *percutiens*, *transverberans*: est Martis epitheton, ex ῥεῖν, ὤ, ὤ, *pellis*, & τορὸς, *penetrans*, ex τορὸς, f. ῥεῖω, *terebro*, item *vulnere*. θ. 934.

Pistr, impetu. ὑπὸ ῥεῖν, pro ῥεῖν, dativus pro geniti

νο: ἀντίπλοος, α ῥιπή, ἤε, ἤ,
impetus rei, quæ projicitur,
α ῥιπῶ, f. ψω, projicio. θ.
681.

ῥίπασκον, abjiciebant, 3. pl.
imperf. aἰ. Ion. pro ῥίπι-
πλάζον, α ῥιπλάζω, jacto. Th.
ῥίπῳ jaceo, f. ψω. α. 256.

ῥίψα, 3. plur. a. 1. pro ῥίριψε, α
ῥίπῳ, abjicio, projicio, f.
ψω, p. ῥίριφα. θ. 868.

ῥόδια, nomen mul. q. d. ro-
sea, quæ colore rosam fuit
imitata. θ. 351.

ῥόδιον, nomen fluvii, α ῥόδον,
u, τὸ, rosa.

ῥοδοδάκτυλον, habens roseos
digitos, ex ῥόδον, & δάκτυ-
λον, digitus. α. 808.

ῥοδόπηχυς, quæ habet roseos
cubitos, ex ῥόδον, u, τὸ, rosa,
& πῆχυς, εως, ὅ, cubitus. θ.
247.

ῥόθον, u, ὅ, impetus, undarum
strepitus, fragor. ε. 218.

ῥοίζασκε, stridebat. 3. perf. im-
perf. pro ῥοίζασκε, propter
sequentem spiritum aspe-
rum, α ῥοιζέω, strido, in im-
perf. aἰ. ῥίριζεσκον, & poeti-
ce ῥίριζεσκον. Sed Hesiodus
magis gaudet litera α. con-
fer. θ. v. 157. ubi est ἀποκρύπτα-
σκε, pro ἀποκρύπτεσκε. Th.
ῥοιζέον, u, ὅ, stridor. θ. 835.

ῥόον, acc. sing. α ῥόνον, ἤε, ὅ,
fluxus. a præ. med. ῥήροα,
verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. ε.
564.

ῥύεται, tnetur, 3. præf. ind. ver-

bi ῥύω, vel ῥύομαι, serbo,
hinc fut. med. ῥύσομαι, &
in pl. ῥυσόμεθα, vindicabi-
mus. α. 105. θ. 662.

ῥυτὰ, τὰ, frangere, α ῥύω, traho.
α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριον, na-
men viri. θ. 344.

Σάμνη, adulatur, 3. præf. sing.
ind. a σαίνω, idem quod
σαίω τοβρα, pro quo dici-
tur etiam σαίμ: quod tri-
buitur proprie canibus cau-
dam moventibus. θ. 771.

Σάκον, α ῥον, τὸ, scutum, σάκευς
Dorice pro σάκκις, ex σά-
κκιον, gen. Dorces mutant u
in ov. Th. σάκῳ, f. ξω. p.
χα, onero. α. 139. 460.

Σαπίσης, putrefacta, part. a. 2.
pass. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2.
ἔσαπον, putrefacio. α. 152.

Σὰς, tuas, accus. pl. α σός, σή,
σόν, tuus, α, ut. Them. σὺ, tu.
α. 107.

Σαλὶ, ὅ, ἤ, nomen mul.
salva. θ. 243.

Σβεννυμέναων, non amplius la-
tantiū. Aol. pro σβεννυ-
μένων, quæ dialectus in il-
lo casu genus distincte ex-
primit. gen. pl. part. præf.
α σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἔ-
σβεκα, a. 1. pass. ἔσβεσθην. ε.
588.

Σὲ, & σέθεν, pro σέθεν, per
syncopen τῆ ο μικρῶ, ex
σέο, pro σὺ, tui. Th. σὺ, tu.
θ. 541.

Σταίμενος, præf. part. Th. σῆω,
ποθεο. f. σείσω, p. σέσεικα.
298.

Σείριος, *Sirius*, nomen stellæ,
quæ etiam *canicula* dicitur,
a σείρω, ferro, item *hio*. ε.
415.

Σέλα, *jubare*: dativus contra-
ctus pro σέλαϊ, a σέλας, αος,
τὸ, fulgor. α. 60. θ. 867.

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*, a σέλας,
α, τὸ fulgor. θ. 18.

Σιμέλην, a nom. σιμέλη, ης, ἡ,
nomen mul. 9. 940.

Σέο, pro σῦ, ex σὺ. ε. 476.

Σεσαρῆα, *videns, dentes stri-
dens*. præf. med. in m. g. σε-
σαῖς, proprie *scopis purga-
tus*, a σείρω. item, *sum ore
bianti seu diducto, prout illi
faciunt, qui cacchinnantur*,
unde pro *vidente* accipitur,
f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέ-
σηρα & σέσαρα. α. 268.

Σισοφισμένος, *peritus, cum
Genitivo, a σοφίζω, reddo
sapientem*, f. ἴσω, p. κα. Th.
σοφός, ὁ, sapiens. ε. 647.

Σηκὸν, acc. *stabulum*, a σηκός, ὡ,
ὁ, *stabulum obium, capra-
rum*, affine Hebræo *sach*, *se-
pire*, vel τῷ *Sech*, *tegere*. ε. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, *signum*, & σῆμ',
pro σῆμα. Hinc σημαίνει, *fi-
gnum do, jubeo*, unde σημάν-
τως, ορος, ὁ, *præfectus*, *dux*.
ε. 448. α. 56.

Σῆν, acc. sing. a σῆ, *ἴνα, σῆσι*,
& σῆσιν, pro σῆς, *Ion. suis*,
a σός, ἡ, ὄν, *ἴνυς, α, ἴνυ*, ε. 272.
α. 104.

Σθενώ, ὁ, ἡ, nomen mul.
robusta, a σθένος, *robur*. 9.
276.

Σθένος, *robur*. ε. 62. 613. 617. α.
97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adver-
bialiter. sumitur, a σιγή,
silentium. Th. σιγάω, *fileo*.
ε. 104.

Σίδηρος, υ, ὁ, *ferrum*; hinc σι-
δήρεος, *ferreus*, & contra-
cte σιδηρῆς. ε. 150. θ. 764.

Σίμβλος, acc. pl. a σίμβλος, υ, ὁ,
vel σίμβλον, & σίμβλη, *alvea-
re*, capsa ubi mellificant
apes. θ. 598.

Σιμῶντα, pro σιμόντα, nomen
viri. 9. 342.

Σίνετα, 3. præf. ind. a σίνομα,
ludo, *noceo*. ε. 316.

Σίτος, υ, ὁ, *frumentum*, εἶπα,
υ, τὸ, *panis ex frumento*. ε.
145. 602.

Σκαῖ, dat. sing. unde Latino-
rum *scaba*, a σκαῖος, ἡ, ὁ,
sinister. Th. Σκάζω, f. σκω,
claudio. θ. 179.

Σκάμανδρος, *fluvii nomen*. ε.
345.

Σκάφος, *fossio*, a σκάπτω, f. ψα,
fodio. p. ὀσκαφα. ε. 570.

Σκέτα, *tecta*, acc. pl. per apo-
copen pro σκεπάσματα. Th.
σκεπώ, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, υ, τὸ, a σκῆπτω, *πίσσι*,
innitor. Est ergo σκῆπτρον,
baculus, cui quis inniti
potest. θ. 30.

Σκιδναμένη, *dispersa*, præf.
part. Th. εἰς, σκεδάω, f. ἄσσω.
unde σκεδάνημι, & σκεθῶ
μι.

μι, disipio, dispergo, in passivo σκιδνάμμι, unde est part. præf. pass. σκιδνάμενος, 9. 42.

Σκιὰ, σκῆρα, σκῆ, Ionice pro σκιά, hinc σκιερὸς, ὤ, ὅ, σκῆροςus. ε. 572. 587.

Σκληρόν, acc. a σκληρὸς, durus. Th. σκέλλω, exsicco. θ. 839.

Σκολιόν, accus. sing. a σκολιὸς, tortuosus, obliquus, metaph. παρὼς, dat. pl. σκολιῇσι, pro σκολιῆς, Ion. hinc σκολιῶς, tortuose, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμ, ὤ, ὅ, carduus. ε. 580.

Σκοτόεν, in mascul. σκοτόεις, εντος, caliginosus. Th. σκότος, ὤ, seu εος, τὸ, tenebra. ε. 553.

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ionic. a σκύλαξ, ακ, ὅ, catulus. Th. ὕλαω, ὤ, f. ἄσω, latro, as. θ. 834.

Σκυλεύσαντες, a. i. part. pl. num. a σκυλεύσας, αντ, verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel σσάω, ὤ, spolio. Th. σύλη, ης, ῆ, spoliunt. α. 468.

Σμῆννεσσι, dat. pl. Ionic. a σμῆνος, εος, τὸ, αριτε exatmen. 9. 594.

Σμικρόν, pro μικρόν, παρὼς, metri causa. ε. 338.

Σμερδαλέον, terribiliter, proprie βίβη, a σμερδαλέος, idem quod σμερδνός, ασρεῖν terribilis. Th. μέρδω, intueor. α. 341. 840.

Σοί, tibi, σοῖδ' αὐτῷ pro σεαυτῷ, a σύ, tu, ε. 34. 56.

Σός, ῆ, ὄν, fims, a, μτ. ε. 631. α. 98.

Σπαργανίσασα, fasciis involvens, part. a. i. act. a σπαργανίζω, f. ισω, fasciis involbo, idem quod σπαργανώ. Th. σπάργανον, fascia. 9. 485.

Σπῆρεν, serito, præf. inf. pro imperat. Ion. a σπῆρω. f. ερω, sero, semino, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. i. ἔσπηρεα, a. i. inf. σπῆραι, a. 2. ἔσπαρον, præf. m. ἔσπορα. ε. 389.

Σπειῶ, ὅ, ῆ, Spero, nomen mul. q. d. in specu latitans. 9. 245.

Σπέ, εος, τὸ, spelunca, specus, antrum. 9. 301.

Σπερμαίνειν γενεήν, serere prosapiam, h. e. procreare liberos, redolet Hebraismum, posteri enim Hebræis dicuntur semen, a σπερμαίνω, idem quod σπῆρω, f. ερω, semino. ε. 734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, semen-tem incipere, σπέρματα, a σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Th. σπῆρω, sero. α. 444. 460.

Σπερχνόν, celerem. acc. a σπερχνός, ὅ, festinus: hoc a σπέρχων, idem quod σπέρχω, urgeo, σπέρχω, festinare cogo. α. 454.

Σπεύδει, festinat, a σπεύδω, σπεύδον, accus. part. pro σπεύδοντα, f. σπεύσω, p. κκ, præf. m. ἔσπυδα. ε. 22.

Σπῆ, alii legunt σπῆ, idque melius. Dativus sing. a σπῆος, εος, τὸ, antrum, pro quo poëtae per epenthesein τῷ ἰῶτα, dicunt etiam

σπῆ , & in dativo pro
σπῆι, per syncopen τῷ λῶτα,
pro σπῆν, dicunt σπῆϊ, per
novam τῷ λῶτα ἐπέδωκεν. 9.
297.

Σπονδοῖσι, libaminibus, dat. pl.
Ionice pro σπονδαῖς, ἀσπέν-
δω, libo, promitto, f. σπύσω,
præt. m. ἔσπονδα. ε. 336.

Σταβμῇ, dat. sing. σταβμῇ ἐν ἡ-
σέεσσι, in stabulo obscuro. στα-
βοῖσι, dat. pl. stabulis. ἀ στα-
βός, ὡ, ὅ, stabulum. Th. ἴση-
μι, στο. 9. 294.

Σταφυλαῖσι, vobis, dat. plur. ἀ
σταφυλῇ, ἡς, ἡ. Th. σταφίς,
ἰδ. ὡ, ἡ, vba. α. 300.

Στάχυς, spica, nom. pl. σταχύ-
ων, gen. pl. ἀ στάχυς, ὡ, ἡ,
spica. ε. 471. α. 290.

Στενωμένη, arctata, Ion. pro στε-
νομένη, præt. part. f. g. ἀτέ-
νω, gero, & hoc ἀ στενός, ὡ, ὅ,
Ion. στενός, angustus, arctus.
9. 160.

Στέχον, pro ἔστιχον, 3. pl. im-
perf. act. incedebant. Them.
τέχω, eo, vado. f. ξω, p. χα,
α. 2. ἔστιχον. 9. 10. 690.

Στενάχιζε, ingemiscebat, 3.
perf. imperf. Ion. ἀ στεναχι-
ζω, idem quod τένω, gero.
Th. στενός, ὡ, ὅ, angustus. θ.
858.

Στενόνετα, acc. pl. ἀ στενόεις, εν-
τῷ, ὅ, gemebundus. Th.
στενός, ὡ, ὅ, arctus. ε. 145.

Στέρεται, privatur, pro στερε-
ται. Th. στερέω, privo, f. ἴσω,
& ἴσω, pro στερέομαι, ὡμαι,
dicitur Poët. τέρομαι. ε. 209.

Στεροπὴν, per aphæresin, pro
ἀστεροπὴν, fulgur, ab ἀστράτῃ,
fulgure, & στεροπῆς, nomen
proprium Cyclopis. 9. 14.
845.

Στέφον pro ἑστέφον, coronavi,
imperf. ἀ τέφω, corono,
ψω, p. φα, præt. pass. ἑσ-
μαι. ε. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro τήθει,
dat. pl. Ion. ἀ τήθῃ, m.
τὸ, pectus. ε. 77.

Στήμονι, flamine, dat. sing. ἀ
τήμονι, ονός, ὅ, flamen. Th.
ἴσημι, στο. ε. 536.

Στήριξε, pro ἑστήριξε, firmata
fixit. α. 2. ind. ἀστηρίζω, f. ξω,
α. 1. ἑστήριξα. 9. 498.

Στήσεσθε, ordiatur, facias fieri,
α. 1. med. opt. τέσσεσθε
re. fut. 1. ἀδ. infinit. ἀδῆ-
μι, στο. ε. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & στιβαροῖσι, validis,
dat. pl. ἀ στιβαρός, densus,
item robustus. Th. στίβα,
calco. Quæ calcantur, con-
densantur: quæ vero con-
densantur, evadunt dens-
ora, spissiora, & proinde
firmiora. hinc & στίβα, ci-
tra. α. 76.

Στίγματα, ρηκτά, nom. pl. ἀ
στίγμα, τὸ, ρηκτά, ἀ στί-
γμη, f. τίξω, p. ἔτιχα, p.
pass. ἑστυγμα. α. 166.

Στίχας, αἱ, ordines, ἀ τίξω, τήθει
ordo. Th. τέχω, ordine
cedo, more militum, f. ξω
α. 2. ἔστιχον. α. 170.

Στολίας, ornate præparans,
1. part. ἀ τολίζω, σπουδίζω,
p.

- ρατο. Th. τέλλω, f. λῶ, αρ-
ρατο, ορνο, ε. 626.
- Στόμα, τόματος, τὸ, υς. α. 146.
θ. 40.
- Στοναχίζετο, imperf. pass. ver-
bi στοναχίζομαι, f. ισομαι.
idem quod τένω, f. νῶ, ge-
mo, ingemisco. Th. τονός,
ῶ, ὄ, angustus. θ. 159.
- Στοιόεντας, suspiriosa. accus. pl.
α τονόης, εντος, ὄ, gemitun-
dus. Th. τονός, ῶ, ὄ, arctus. θ.
684.
- Στρατός, ῦ, ὄ, exercitus. ε. 244.
- Στρυμόνα, acc. α στρυμών, ὄν, ὄ,
θ, nomen fluvii. θ. 339.
- Στρωτοῖς, dat. pl. α στρωτός, στρα-
tus, hoc α στρώννυμι, sterno,
f. τρώσω. Th. τωρέω, ᾠ, f. ἔσω,
sterno. θ. 798.
- Στρωφᾶται, vertitur, 3. praes.
ind. pass. α στρωφάομαι. Th.
τρέφω, f. ψω, verro, p. φα,
α. 2. ἔστραφον. ε. 526.
- Ετυγερή, Ion. pro τυγερὰ, hor-
ribilis, α τυγέω, ᾠ, f. τύξω,
odio prosequor. θ. 226.
- Ετυγερῶπης, invidius, ex τύγι-
ρός, horribilis, & ἄψ, ᾠπός,
ᾠ, vultus. ε. 194.
- Εγυξ, γός, ἦ, Σγυχ, nomen flu-
vii. Th. τυγέω, ᾠ, f. τύξω, ab
inuit. τύγω, odio prosequor,
exhorresco. ε. 308. θ. 361.
805.
- ῥύ, τι. ε. 27.
- ῥύες, fues, α ρύς, υός, ὄ, ἦ, fues,
pro quo usitatus, ῥς, ῥός, ἦ,
α. 177.
- ῥύλασκε, vi spoliabat, imperf.
Ionic. vel Poëtice pro ἔσπ-

- λα, α σπυλάω, ᾠ, spolio. Th.
σύλη, ης, ἦ, prada. α. 480.
- Σύμμικτ, ομπνίγενος, α συμ-
μύγνυμι, commisceo. Th. μί-
γνυμι, misceo, f. μίξω, p.
μέμιχα. ε. 561.
- Σύμπλασσε, pro συνέπλασε,
conformabit, α. 1. ind. Ion. α
πλάσσω, & Att. πλάττω, f.
άσω, p. πέπλακα, α. 1. pass.
ἔπλάσθην. θ. 571.
- Σύμφορ, υ, comes, α σὺν, &
φέρω, fero, f. οἶσω. ε. 300.
- Συμφράσσασθαι, suggererent, α.
1. med. infinit. α συμφρέ-
ζομαι, simul delibero. Th.
φράζω, f. σμ, dico. p. κα. α. 2.
ἔφραδον, p. m. πέφραδα. θ.
471.
- Σὺν, cum. σὺν κήνοισι, cum illis.
θ. 628.
- Συναίκτην, 3. dual. plusq. per-
fecti, pro συνήϊκτην, iugue-
bant, α συναΐσσω, una iure-
tu feror. fut. συναΐξομαι,
praet. pass. συνήϊγμαι, plusq.
perf. συνήϊγμην, ξο, κτο. Th.
αΐσσω, f. ξω, cum impetu
feror. α. 189.
- Συναντῶσιν, occurrerint, 3. pl.
praes. sub. α συναντάω, &
hoc ab ἀντάω, ᾠ, f. ἦσω, oc-
curro. Th. ἀντὶ, praep. pro. θ.
877.
- Συνῆχε, continebat, imperf. α
συνέχω, contineo. Them. ἔ-
χω, habeo, f. ἔξω, & σχήσω,
p. ἔσχηκα, imperf. ἔχον, α. 2.
ἔχον. α. 315.
- Συνεχέως, continue, adv. α συν-
εχῆς, ἔ, ὄ, ἦ, continuus,
Th.

Th. ἔχω, habeo. §. 636.

Συνενήκεται, confertur, 3. prael. ind. ab ἐνέκω, Poëtice, pro ἐνέγκω. Th. φέρω, f. οἶσω, a. i. ἦνευκα. α. 440.

Συνήθεας, accus. pl. a συνήθης, εος, ὅ, ἡ, consuetus. Th. ἥθος, εῖ, τὸ, mds. θ. 230.

Συνίμεν, Ion. pro συνίνομαι, prael. inf. a συνίμι, committo, intelligo.

Συνίσαν concurrerunt, una ierunt. 3. plur. imperf. aet. ex συν, & ἡμι, eo, in imperf. ἦν, ἦς, ἔ, ἴτον, ἴτην, ἦμεν, ἴτε, ἴσαν, α. 2. ἰόν. α. 383.

Συνοισόμεθα, congregiamur, i. plur. fut. i. med. verbi συμφέρω, f. οἶσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Συνωχάδεν, adverb. confertim, a συνέχω. contineo. Th. ἔχω, habeo. θ. 690.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, γγος, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, sibilo. α. 278.

Συρράπην, consuevere, a ράπτω, f. ψω, p. ἔρραφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, adumbrato, a. i. inf. aet. a συσκιάζω. Th. σκιά, αἷς, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετὸν, paleas, sordes contrahas, tanquam a σύρω, f. εῶ, traho.

Συῶν, aprorum, gen. pl. a συῆ, Dorice, pro κυρὺς, sus. α. 168.

Σφέων, ipsorum, vel ipsarum, σφι, illos duos, pro σφε, accusativus dual. σφι, pro σφισι σφιν, pro σφίσιν, σφέας, σφέες,

ipsos. α. 62. §. 144. 624.

Σφέτερον, suum, a σφέτερος, ὁ, suus. σφετέροις, & σφετέρησι, dat. pl. Th. ἔ, se, pronomen. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. a σφίγγω, σφίγγος, ἡ, Th. σφίγγω, confingo. Vide in Calepino, Sphinx. θ. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, malleus. ε. 423.

Σχεδὲν, prope. α. 426. 432.

Σχέτλιος, ὁ, miser, σχέτλιος ἔργα, πρᾶξα σπερ. ε. 185.

Σχίσσας, conscindens, pro σχίσας, part. a. i. aet. a σχίζω, fido. f. ἴσω, p. ἔσχωκα, p. pass. ἔσχωμαι, a. i. pass. ἔσχησθην. α. 428.

Σώζοι, servavit, prael. opt. i. σώζω, f. σω, p. εἴσωκα, p. pass. εἴσωμαι, a. i. pass. εἴσωθην. ε. 374.

Σῶμα, ατος, τὸ, corpus, σώματι. α. 426.

Σωρὲν, accus. a σωρός, ἡ, ἄσπερος. hinc σωρεύω, coarctat. ε. 776.

Τ.

ΤΑ', τάγε, τάδε, τὰδ'. ε. 286. τὰτ', ε. 286. τὰ, Poëtice pro αἱ. α. 162.

Ταλαργῶν, genit. pl. laboris, a παλαργός, qui patienter opus facit, ατὰρ ανθ', ὁ, miser, Them. τὰλασuffero, vel ταῆμι, fero. ε. 789.

Ταλακάρδιος, magnanimus, qui animo res arduas perferre & superare potest ex τάλαν, suffero, & κα

δια, ας, ἡ, cor. α. 424.

Ταλάρεϛ, *ciflas*, acc. pl. a τάλαρϛ, υ, ὁ, *qualis*, in quo lana & fusi. Them. Ταλάω, *suffero*, f. άσω. α. 293.

Ταλασίφρωνϛ, *arumposi*, gen. sing. a ταλασίφρων, cuius *re-ctus omnia tolerat*, ex ταλάω, *suffero*, & φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*. θ. 1012.

Ταμῆν, α. 2. inf. act. τάμνυν, & ταμνέμεναι, Dorice pro τέμνυν, prael. activ. infinit. τέμοιο, α. 2. opt. med. verb. τέμνω, *feco*, f. μῶ, p. τέτμηκα, α. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. Sic & τάμοιο, per τμήσιν, pro ἀποτάμοιο. α. 2. opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπεπλϛ, *longa vestis*, a τανύω, idem quod τένω, *extendo*, & πέπλον. α. 83.

Τανύρριζϛ, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre vero ramos, a τανύω, pro τένω, *tendo*, & ῥίζα, ης, ἡ, *radix*. α. 377.

Τανυσίπτερϛ, *expandens alas*, ex τανύω, pro τένω, *extendo*, & πτέρον, τὸ. α. ε. 210.

Τανυσφύρεϛ, *procera*, a τανύσφυρος, ex τανύω, pro τένω, *extendo*, & σφυρὰ, *malleolus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. θ. 364.

Τανύτριχα, *hirsutata*, acc. singul. a τανύτριξ, *qui laxa ca-*

pillo est, ex τανύω, seu τένω, *extendo*, & τριξ, *τριχὸς*, ἡ, *capillus*. ε. 514.

Ταπρεῦτα, ταπρεῦτ', *ut primum*. Th. προ. ε. 465.

Ταρτάρεϛ, *Tartari*, gen. a τάρταρϛ, υ, ὁ, in pl. τάρταρα, quam anomaliam Scapula præterit. θ. 807.

Ταρφέεϛ, *crebra*, nom. pl. a ταρφήϛ, seu ταρφύϛ, ϛϛ, ὁ, ἡ, *densus*, *creber*. Th. τάρφος, εος, τὸ, *densitas*. θ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab αὐτϛ, αὐτῃ, τῷτο, *hic*, *hæc*, *hoc*. ε. 27. θ. 75.

Ταῦρεϛ, υ, ὁ, idem quod ταύρεϛ, *ταυρίνυς*. Th. ταῦρεϛ, υ, ὁ, *taurus*. α. 104. θ. 832.

Ταφίων, populi quidam dicuntur τάφιοι. α. 19.

Τάφϛ, υ, ὁ, *sepulcrum*, a τάπτω, f. ψω. *sepelio*. in α. 2. ἔταφον. α. 477.

Τάχα, *τοχ*, adv. a ταχύϛ, *celer*, in acc. ταχύν, & τάχ' pro τάχα, *ταχέως*, superl. τάχιστα. ὡς τάχιστα, *quantomocissime*. ε. 85. 310. θ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, inf. g. ab articulo, ἡ. ε. 824. α. 6.

Τ', Vide ἡ. ε. 4. 7.

Τε respondet Latino *que* & hinc est *ε. 3. 4. τε id, atque*. θ. 624.

Τέθνηλε, *floruit*, præt. med. a θάλλω, pro τέθαλε, metri causa, hinc in præt. part. med. τεθαλῆα. ε. 225. θ. 902.

Τεθνηὼτϛ, *mortuum*, part. præt. act. pro τεθνηκότεϛ, a

- τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανῶμαι, a. 2. θανον, *præf. τέθνηκα, & τέθνηκα*, ad formam τῷ τέθνηκα. pro τεθνῶς *mortuus*, Plato in Epist. τεθναίς, Poëtice etiam τεθνηῶς, p. m. τέθναα. α. 454.
- Τήχῳ, τοῦ, *mutus*. ε. 244. τέκε, & τέκ', a. 2. *act. pro ἔτεκε*, a τίκτω, *pario*, τεκῶ, a. 2. med. *infinic. Vide ἔτικτεν*. 9. 53.
- Τέκεσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, a τέκω, τοῦ, *fatus*, Th. τίκτω, *pario*. θ. 478.
- Τέκετο, *reperit*, 3. singul. a. 2. med. *indic. pro ἔτεκετο*, metri causa abjicitur augmentum. Th. τίκτω, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκεν. 9. 308.
- Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. *perf. præf. a τεκμαίρομαι, ad finem perducere*, βρω. Th. τέκμαρ, τὸ, *finis*. ε. 227.
- Τέκνα, *liberi*, a τέκνον, u, τὸ, *filius*. Th. τίκτω, *pario*. ε. 233.
- Τέκον, *repererunt*, 3. pl. a. 2. *indic. pro ἔτεκον*, a τίκτω, *pario*. α. 6.
- Τέκῳ, τοῦ, *fatus*, *proles*, a τίκτω. α. 216.
- Τεκῶσα, *pariens*. part. a. 2. *act. ut & τεκῶν*, a τίκτω, *pario*, a. 2. ἔτεκεν, p. m. τέτακα. θ. 471.
- Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*, pro τεύκτων, a τεύχω, *fabricor*, f. ξω, p. *pass. τέτνυαμαι*. ε. 23.
- Τελαμών, ὧν, ὁ, *lorum*, *ensis*. Th. τελαίω, ὧ, f. ἄσω, *suffero*. α. 222.

- Τελέω, *præf. inf. pass. τελέωμαι*, ἔμειλλεν, *perficienda erant*. a τελέω, ὧ, f. ἔσω, p. κα, *ad finem perducere*, *præf. pass. τετέλεσμαι*. ε. 271. θ. 352.
- Τελέωσι, *præf. sub. a τελέω*, (Poët.) *sup. Th. τέλλω*. ε. 179.
- Τελεῶν, ὅ, ἔς, ἡ, *nomem mul.* θ. 358.
- Τελέομαι, *peragere*, a. 1. *opt. act. a τελέω*, f. ἔσω, *perfici*, τέλειον, pro ἑτέλειον, a. 1. *act. τελέω*, a. 1. *subj. τετέλεσμένῳ*, *perf. part.* ε. 559. α. 30. θ. 178.
- Τελεῦσι, pro τελεῦσι, *Doricæ*, a τελέω. Th. τέλω, τοῦ, *finis*. 9. 89.
- Τελεσφόρος, *ad finem perducens* vel *perducens*, ex τέλω, τοῦ, *finis*, & φέρω, *fero*. 2. 740.
- Τελευτήν, *acc. a τελευτή*, ἔς, ἡ, *idem quod τελευτή*, *finis*, *exitus*. Th. τέλω, τοῦ, *finis*. ε. 331.
- Τελέωντος, *gen. a τελέω*, *perf. part.* Th. τέλω, τοῦ, *finis*. 9. 242.
- Τέλῳ, τοῦ, *finis*, *exitus*. ε. 165. 216.
- Τεμένει, *lucro*, a τέμνω, τοῦ, *lucro*. Th. τέμνω, μῶ, *scilicet*. α. 78.
- Τένδει, *arrodit*, 3. *præf. ind.* a τένω, *rodo*, *arrodo*. ε. 622.
- Τένοντε, *accus. dual. a τένω*, ον, ὁ, *tendo*. Th. *tema* est τένω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 419.

τέξω, *paritura*, fut. i. med.
inf. a τίκτω, f. i. m. τέξομαι,
a. 2. ἔτεκον, a. i. pass. ἐτέχθην,
przt. m. τέτοκα. §. 469.

τέον, *tuus*, a τεός, ἡ. ὄν, *tuus*, a,
ut, Dorice, pro σός, σή, σόν.
Th. σύ, tu. i. 339.

τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. §.
744.

τέρενα, accus. sing. a τέρεν,
ενος, ὁ, *tener, mollis*. Th. τέ-
ρω, δεχο, *affligo*. §. 5.

τερμιόεντα, *talarem*, acc. sing. a
τερμιόεις, εντος, *ad pedes us-
que demissus*, Th. τέρμα, α-
τος, τὸ, *terminus, meta*. i. 335.

τέρπεται, 3. przt. ind. τέρποντ',
pro τέροντο, *delectaban-
tur*; imperf. abjecto au-
gmento. Th. τέρω, ψω, *de-
lecto*. i. 115.

τέρει, *delectat*, a τέρω, f. ψω.
α. 47. §. 37.

τερπικέρανον, *fulminibus gau-
dentem*, a τέρω, *delecto*, &
κεραυνός, ὤ, ὁ, i. 52. 271.

τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ,
tripudiis se oblectans, a τέρ-
πω, *delecto*, & χορός, ὤ, ὁ,
chorus, tripudium. θ. 78.

τέρψις, εις, ἡ, *delectatio*. Th.
τέρω, *delecto*, f. ψω. θ. 917.

τεσσαράκοντα, *quadragenta*.
Th. τέσσαρες, *quatuor*. i.
383.

τεσσαράκονταίης, *quadrage-
narius*, ex τεσσαράκοντα, *qua-
draginta*, & hoc a τέσσαρες,
quatuor, & ἑτερό, τὸ, *anpius*,
i. 439.

ίταται, *extensus est*, przt. pass.

& τέτατο, pro ἐτέτατο, plus-
quamperf. verbi τήνω, f. νῶ,
p. τέτακα, przt. pass. τέτα-
μαι. §. 638.

Τετάρτη, *quarta*, dat. a τέταρ-
τος, ε, ὁ, *quartus*. Them.
τέσσαρες. ε. 798.

Τεταλεσμένων, perf. part. Vide
in τελέσαιμι. i. 559.

Τετιμένη, *honorata est*, per e-
penthesin Poëtic. τετιμένη,
perf. part. pass. a τίω, *punio*,
honoro, f. ίσω, p. κα. §. 415.

Τετιμήται, *honorata est*, a τι-
μάω, *honoro*. Th. τίω, *idem*
§. 449.

Τέτλαθ' *sustineas*, pro τέτλαθι,
per reduplicationem pro
τλήθι, a. 2. imperat. ab a. 2.
ἔτλην, verbi τλήμι vel τλάω.
per syncopen pro τάλάνω, f.
τλήσω. i. 716.

Τέτμη, 3. sing. przt. sub. a τέ-
τμω, *fortior, invenio*. Vide
τέμνω, *feco*. unde τμάω,
τμῶ, & per reduplicatio-
nem (uti placet Eustathio)
τέτμω. §. 610.

Τετοκίης, *epixa*, przt. med.
part. a τίκτω, *pario*, f. τέξο-
μαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.
i. 589.

Τέτορ', pro τέτορι, in dual.
num. τέτορις, *quatuor*, sic
accipitur a Poëtis pro τέσ-
σαρις. Videmus hic aptari
numerum dual. etiam non
dualibus. i. 696.

Τετραμμένον, *versus*, perf.
part. pass. a τέρω, *verso*, f.
ψω, p. m. τέτροπα. i. 725.

Τετράς, ἀδϙ, ἡ, *quattuordecim*,
τετράδι, τετράδ', acc. pro
τετράδα. Them. τέσσαρες,
quatuor. ε. 792. 796.

Τετράτευφον, qui in quatuor
partes finditur, ex τετράς,
ἀδϙ, ἡ, *quatuor*, & hoc a
τέσσαρες, *quatuor*, & τεύκτω,
frango, f. ψω. perf. pass. τέ-
τευκμαι. ε. 440.

Τέτρατϙ, per metathesin τέ-
ταρτϙ, υ, ἀ, *quartus*. Th.
τέσσαρες. ε. 594.

Τέτλιξ, γϙϙ, ὁ, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a τέτυ-
γμα, verbi τεύχομαι, *sum*.
Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε.
743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο,
a τεύχω, *fabricor*. Vide in
τέτυκται. α. 154.

Τεύ, Dorice pro τῷ, & hoc pro
σῷ. Th. σὺ, tu. ε. 328.

Τεύξαι, α. 1. ind. pro ἔτευξα, ut &
τεύξαν, pro ἔτευξαν, α. 1. act.
3. pl. τεύξαι, Ion. pro τεύξω,
2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399.
9. 141.

Τεύχεια, τὰ, *arma*, τεύχε', pro
τεύχεια, τεύχεσι. α. 60. θ. 186.

Τεύχων, *machinans*, a verbo
τεύχω, υς, υ, *fabricor*, f. ξω.
ε. 263.

Τέχνη, υς, ἡ, *ars*, Τέχνησι, Ion.
pro Τέχνοισι, θ. 496. 863.

Τεῷ, dat. a τεός, *tuus*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ'. ε. 206. 633.

Τηδύς, ὑϙ, ἡ, nomen mul. in
acc. Τηδύν. θ. 136.

Τήκεται, liquefcit, a τήκω. 9.
866.

Τῆλε, *procul*. adverb. τηλῇ,
procul, idem quod τῆλε, τε-
λέθεν. θ. 785.

Τηλεβοάν, genit. pl. nomen
gentis. α. 19.

Τηλεκλητοῖς, gen. Ion. pro τε-
λεκλητῷ, *inclut*, a τηλεκλε-
τός, ὅ, ὅ, est nomen viri. q.
d. *longe lateque celebrissim*,
ex τῆλε *procul* & κλητός, *in-*
clutus. Them. κλέω, *celebr*.
α. 327.

Τηλέσκοπον, *emipus apparita-*
tem, ex τῆλε, *procul*, & εὐ-
πλομα, f. ψομα, *video*. l.
566.

Τῆμϙ, *tuus*, τημῶτες, pro τῇ-
μϙ. Th. ἡμος, *quintus*. ε. 574.

Τῆν, τήνδε, τήν γε, τῆσσι pro
ταῖσιν. Ion. ab ἡ, ε. 12. 39. l.
917.

Τῆν, acc. Dorice, pro τῇ, α.
σός, τῇ, σὲν. Th. est τὰ Do-
rice τὸ. ε. 299.

Τητᾶ, *careas*, 2. perf. pres. α.
τητάομαι, ὦμαι. Th. τητᾶ,
ᾶ, f. ἡσιν, *privo*. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quid*. α.
205. α. 380. τί indefinit. α.
quid. ε. 88.

Τίσκειν, *bonorabat*, imperfect.
Poëtice pro ἔτισε, α. τίς, α.
πορο, f. τίσω. α. 9. hinc
τίσται.

Τίς, Poëtice pro τί, *quid*. α.
τίθεισι, τίθῃσι, *faciunt*. τῇ
pres. opt. ε. 516.

Τῶς, pres. part. τῶμεν, Ion.
ce pro τῶναι, pres. inf.
τίθῃμι, *pono*, α. 2. ἔθῃ. ε. l.
θ. 597.

τιθῆναι, dat. casus, nomen vi-
ri. §. 984.

τίκτε, Poëtice pro ἔτικτε, im-
perf. verbi τίκτω, pario, f.
τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέ-
τοκα. θ. 223.

τίμα, honorat. τίμα, imperf.
pro ἑτίμα, honorabat. Th.
τίω, honoro. τίμῃσι, a. 1. ind.
pro ἑλίμῃσι. θ. 532.

τιμῇ, ἡς, honor. τιμῇν, a τίω, ho-
noro, θ. 203.

τινυῖσθαι, puniri, præs. inf. idem
quod τίεσθαι, τανυμέναις, vin-
dicantes, præs. part. Th. τίω,
punio. ε. 802.

τίον, honorarunt, 3. pl. a. 2. act.
pro ἑτίον, prima in a. 2. bre-
vis est, cæteroquin longa a
τίω, honoro. α. 85.

τίευνθε, nomen oppidi, τίευνθ',
per apostrophum insolentem,
pro τίευνθον. α. 81. §. 292.

τίς, quis? interrogativum, ge-
nit. τίως. α. 72.

τίς, indefinitum in g. maf.
quispiam, εἷς, si quis. in
fœm. g. τις, ulla, & in neu-
tro τι quod. ε. 21. 188.

τίσάμεθα, ulți fuerimus, 1. pl.
a. 1. med. opt. a τίω, ulci-
scor, punio, f. τίω a. 1. ἑτι-
σα. θ. 165.

τίον, ultionem, acc. a. τίσις, ul-
tio. Th. τίω, punio. θ. 210.

τῆταινοντας, nocentes, acc. pl.
præs. part. a τῆταινω, idem
quod τίω, punio, ludo, τίω,
habet primam longam. A-
lii vertunt festinantes, a

τήνω, sed sic prima foret
brevis. §. 209.

τίτανος, calci, gypso, dat. sing. a
τίτανος, θ. ἡ, calx. α. 141.

Τιταρῆσιον, Nom. propr. α. 181.

τιτῆνες, Titanes, posterii Sa-
turni, τιτῆσι, dativ. plur. &
τιτῆνεσι, Poëtice a τῆταινω,
ulciscor, pœnas luo. Th.
τίω, punio. θ. 630.

Τμηθεῖσα, cæsa, a. 1. part. pass.
a τέμνω, secō, scindo, f. 1. τε-
μῶ, p. τέμνω. α. 2. ἑταμον,
a. 1. pass. ἑτμήθην, præt. med.
τέτομα. ε. 418.

τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præ-
posit. ε. 50. 362. 483.

τόθ', pro τότε, tunc & τόθεν,
idem. α. 32. 76.

τοί, particula est enclitica,
quæ adverbis vel conjun-
ctionibus adnectitur inter-
dum ornatus tantum gra-
tia: ε. 106.

τοίγε, illi. ε. 724.

τοῖο, Poët. pro τῷ, ab ὁ, art.
præpos. pro αὐτῷ, θ. 210. 493.

τοῖο, talis. Th. οἷος, qualis, α.
41.

τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, para-
goge Ion. τοῖσιν, ab ὁ, ἡ, τὸ,
art. præpos. ε. 57. 170.

ταῖον, parietem, acc. singul. ε.
730.

τοκῆϊ, dat. Ionice, pro τοκῆϊ, a
τοκεύς, parens, acc. τοκῆα,
dat. pl. τοκεῦσιν, a τίκτω, f.
τέξομαι, pario. ε. 186. θ. 155.

τόν, quem, acc. ab ὁ. art. præp.
ε. 32.

τόσϙ, & Poëtice, τόσος, ran-
tus. Th. ὅσϙ, & Poëtice,
ὅσος, u, ὅ, quantus. ε. 658.
α. 441.

τότε, τότε, pro τότε, tunc, Th.
ὅτε, quando. ε. 563. 614.

τὸ, τ', hocque, art. præp. ab
ὁ, ἡ, τὸ, ε. 358.

τοπάρϙ, idem quod πάρϙ,
Poëtice pro πρό, ante, το-
πάροικες. ε. 182. θ. 394.

τοπρεῖτον, primitiv. Sic τὸ
πρωί, πρωε, τὸ καθημέραν,
quotidie, eleganter præpo-
nitur τὸ. ε. 485.

τῷ, & τῷδε, quo, art. præp. ab
ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 228.

τῷτο, & τῷτ', τῷθ', pro τῷτο,
ab ἔτϙ, αὐτῇ, τῷτο, hic, hac,
hoc. ε. 120. 360.

τῷνκα, quo circa pro τῷ ἔνκα,
cujus gratia. ε. 49. θ. 88.

τὺς, hos, ab ὁ, art. præp. ε. 136.

τρετέην, timebant, 3. dual. im-
perf. act. pro ἐτρετέην, ad
formam ἐτυπτέην, a τρέω,
tremo, f. τρέσω. α. 171.

τρεῖον, imperf. pro ἔτρεον, treme-
bant, a τρέω, tremo. α. 213.

τρεῖς, οἱ, & αἱ, tres. θ. 148. 321.

τρέψας, convertens, & in ac-
cus. τρέψαντα, α. 1. part. act.
τρέπω, verto, p. m. τέτρεπα.
ε. 314. 414.

τραφέν, Ion. pro τραφῆν,
α. 2. act. infin. a τρέφω, alo.
f. θρέψω, p. τέτρεφα, α. 2.
ἔτραφον. p. m. τέτρεφα. θ.
480.

τραχῆα, aspera, f. 3. a τραχύς,

εϙ, ὁ, α. 119.

τρέσαι, Poëtice pro ἔτρεσαι exp-
bit, a τρέω, exprobesco. θ. 81.
τρέχει, abit, 3. præf. ind. a τ-
χω, curro, f. θρέξομαι, πε-
δεδράμηκα, α. 2. ἔδραμον,
m. δέδρομα. ε. 217.

τρεταῖο, cavernosa, Poët. pr-
τετῷ, in f. g. α. τρετῶς, ὁ
perforatus. Th. τρεάν, pr-
quo usitatum τιτρεάν, per-
foro, f. τρέσω, dicitur & π-
τρεῖνω, pro τιτρεῖνω, una
aor. 1. ἐτέτρενα. θ. 331.

τρηχῶνϙ, genit. a τρηχῶν, ὁ
ἡ, nomen mul. α. 355.

τρηχὺς, Ion. pro τραχὺς, asper.
ε. 289.

τρεῖνσι, alterum, 3. pl. præf.
ind. a τρέβω, f. ψω, τερο, α-
τερο, p. φα, pæt. pass. τε-
τρεμμαι, pæt. m. τέτρεφα
ε. 249.

τρεκάρηνον, triceps, τρεκάρε-
να, tria capita, ex τρεῖς, οἱ
& αἱ, tres, & κάρηνον, τὸ, ca-
put. 9. 288.

τρηκόντων, triginta, pro τρη-
κοντα: sunt enim ἑκα-
Th. τρεῖς, tres, ε. 694.

τρηκάδα, acc. a τρηκάς, ὁ
δϙ, ἡ, tricesima pars, π-
κοσίας, trecentas, a τρε-
σσι, trecenti. Th. τρεῖς, ε.
764. θ. 715.

τρίπηχον, tricubitale, α.
τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆ-
χυς, ὁ, cubitus.

τρίποδ', pro τριποδα. tri-
dem, ατρίπους, οδϙ, ὁ,

pes. *τρεπόδην*, acc. *tripedale*, a nominat. *τρεπόδης*, *υ, ο, τρεπ*, *υ, ο*, *Æol.* pro *τρίπους*, *οδ*, *ο, ex τρεῖς, tres*, & *πῦς, ποδός*, *pes. i. 421. 655. α. 312.*

Τρεπάλω, dat. sing. *ter arato*, hinc *τρεπάλω γῆ, terra, quæ ter aratro versa fuit*, a *τρεῖς*, & *πολέω*, *verto, arō, θ. 971.*

Τρεῖς, ter, a *τρεῖς*, *tres. i. 171. 250.*

Τρισηνάδα, acc. a *τρισεινὰς*, *ἀδ*, *ῆ*, *tertius nonus dies mensis*, h. e. *vigesimus septimus*, ex *τρεῖς*, *ter.* & *ἐννεα*, *novem*, *ἐνναῖς*, *ἀδός*, *ῆ*, & *ἑνὰς*, *ἀδ*, *ῆ*, *nonus dies. i. 812.*

Τρισκαιδεκάτην, h. e. *tricesimum*. ex *τρεῖς*, *tres*, & *δέκα*, *decem. i. 778.*

Τρισπίδαμον, a *σπίδαμή, ῆς, ῆ*, *spithama*, ein *Spanne* / quantum longissimo digitorum porrectu complecti licet. *i. 424.*

Τριστοιχὰ, *triplici serie*, adverb. ex *τρεῖς*, seu *τρεῖς*, *tres*, & *τεῖχω*, *f. ξω*, *ordine eo. θ. 727.*

Τρίτον, *tertium*. pro *τρίτην* dicitur etiam *τρίτατον*. *Them. τρεῖς*, *tres. i. 142.*

Τριτογένεια, nomen *Minervæ. α. 197.* est etiam nom. mul. *θ. 924.*

Τρίχες, *pili*, a nominat. *τριχ*, *τριχός*, *ῆ*, *α. 391.* in dat. pl. *τριχί. i. 537.*

Τροίην, *Trojan*, a *τρώς*, *τρώες*,

ο, Trojanus, i. 164.

Τροπή, *conversio*, *τροπὰς*, acc. pl. ubi *ας* corripitur per licentiam Poëticam, quam vocant *συτολήν. α. 477. 562.*

Τροχάδης, *incumbens*, metaphora desumpta a rota. *Th. τρέχω*, *curro. i. 516.*

Τρυγητήρων, gen. pl. a *τρυγητήρ*, *ῆς*, *ο, vindemiator*, h. e. qui vina demit, a *τρυγᾶω*, *fruges carpo.* item per synec. gener. *vindemio*. *Th. τρύγη*, *ης, ῆ* *triticum. α. 293.*

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. *τρίφαλον*, a triplici cono. *Th. φάλος*, *ῶ, ο, conus galeæ. α. 199.*

Τρύχουσιν, *absunt*, a *τρύχω*, idem quod *τρώω*, *altero. i. 303.*

Τύνη, ιη, pro *Dorico*, *τῆ*, & hoc pro *σὺ, ιη, i. 10.*

Τυπὲς, *percutissus*, a. 2. pass. a *τύπω. α. 362.*

Τυρρηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrenis*, nomen populi. *θ, 1015.*

Τυτθός, *ῶ, ο, paululus*, & *τυτθόν*, *paululum*. Adv. Neutra ponuntur pro Adverbiis. *Th. τυτθός*, *ῶ, ο, ταπτα. i. 467.*

Τυφάσνα, acc. a *τυφᾶν*, *ον*, *ο, nomen proprium viri*, *τυφάσιον*, nomen proprium loci. *α. 32. θ. 306.*

Τυφῶς, gen. *τυφῶος*, nomen est gigantis. *θ. 869.*

Τύχη, nomen proprium mul. *θ. 360.*

Τυχόντη, ei qui obviam fuerit,

part. a. 2. act. a τυγχάνω, sum, evenio, incido, f. τινύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτευχα. §. 973.

Τόν, hi, dual. num. ab ὁ, hic, §. 473. sed τῷ, dat. sing. §. 279.

Τῶν, & τῶν γε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc. §. 244. 333.

Τῶς, sic, pro ὅτως, per aphæresin. Th. ὅτως, u, ὁ, hic. α. 219.

Τ.

Υἷς, stella septem in cornibus tauri, quæ quædam orientur aut occidunt, pluvias excitant, ab ὑπέρ. §. 613.

Υβρις, ὑβριος, ὑβριν, ὑβρις, injuria. Hinc est ὑβρίζω, contumelia afficio, unde est ὑβριτής, ὤ, ὁ, insolens, protervus, in accusat. ὑβριτήν. §. 212. θ. 307.

Υγρός, ὤ, ὁ, humidus: hinc ὑγραίνω, humectō. §. 613.

Υδω, aqua, dat. cas. ab ὕδωρ, εὐς, τό, Poët. pro ὕδαρ, aqua. §. 61.

Υδρην, Ion. pro ὕδραν, Hydram, ab ὕδαρ, αὐτος, τό, aqua. §. 313.

Υδάς, aqua, genitiv. ὕδατος. §. 194.

Υε, pluit, 3. præf. ind. ab ὕε, pluo, f. ὕεω, hinc ὑετός, ὤ, ὁ, pluvia. §. 543. 550.

Υἱ, a nominativo, ὕις, filius, in gen. ὕιος, & contracte ὕος, in dat. ὕϊ, & contracte ὕϊ. α. 150. ὕϊ, ὕϊς, ad formam βασιλῆς, ab ὕις,

filius. vox hæc varie de natur, in 3. simpl. itemq in 2 & 3. contractorum. §. 368.

Τιός, ὤ, ὁ, filius. θ. 526. 532.

Τλη, ἡς, ἡ, ὕλη, hinc ὕληντος, ὕλησις, ὕλητος. §. 1010.

Τλητόν, qui in ὕλῃ dormit. nom. pl. ab ὕλητις, ex ὕλῃ, ἡς, ἡ, ὕλη, & καίτις. confer supra ἡμερίωντος, qui toto die dormit. §. 527.

Τλοτόμος, u, caesor lignorum hinc & ὕλοτομος, lignis ὕλῃς cado, ab ὕλη, ὕλη, & τέμνω seco. f. μᾶ, p. m. τήμα. §. 420. 805.

Τλοφάγοις, gen. Ion. ab ὕλοφάγος, qui ὕλῃς depascitur, ab ὕλη, ὕλη, & φάγω. a. 2. ἔφαγον. §. 589.

Τμῆς, vos, a τῷ, τα, hinc ὑμῆς, vester. §. 963.

Τμένιος, ὑμνησις, ab ὑμνός, ὁ, pellicula, qua fœtus involbitur. α. 274.

Τμμι, vobis, Æolice, pro ὑμῶν, pro ὑμέτερον. α. 324. 662.

Τμνέω, celebroy laudo. f. ὑμνῆσαι. Poët. pro ὑμνῶσαι. pl. part. præf. f. g. ὑμνῶσθ, a. 1. act. subj. ὑμνῶσθ Dorice, pro ὑμνῶσι. ὑμνῶσαι, part. præf. f. gen. num. pro ὑμνῶσαι, Dorice ab ὑμνός, hymnus, cæmen. Th. ὕδω, celebroy

cano. a. 2. §. 11. 33.

ΤμνⓈ, u, o, carmen, ab ὕδω, ce-
lebro, ὑμῳ, carmine. e. 655.

Τοι, p̄uat. p̄at. opt. Vide in
ὕμ. e. 486.

Τπῷ, p̄apof. pro ὑπὸ, Poë-
tice, ubi redundat. σ. 71.
278.

Τπαλεύσθαι, subterfugere, sc.
debes, (a. 1. med. infin. Th.
ἀλέω, molo, vito, Poët. ἀ-
λεύω.) e. 555. ὑπαλέυω, evi-
ta. e. 758.

Τπαλύξαι, effugere, a. 1. aēt.
inf. ab ὑπαλύσκει, f. ὑπαλύ-
ξω. Th. ἀλέω, vito. a. 304.

Τπέδακτο, suscipit. pro ὑπεδέ-
δακτο, 3. sing plusq. perf.
pass. habet significationem
mediam, ab ὑποδέχομαι,
f. ξομαι, p̄at. ὑποδέδεγμαι,
suscepi. Th. δέχομαι, f. ξομαι,
capio, θ. 513.

Τπεθήκατο, instruxit, 3. sing.
a. 1. med. ind. ab ὑποτίθημι,
suppono. Th. τίθῃμι, po-
no. θ. 175.

Τπεκπροφύγοι, effugiat. a. 2.
opt. ab ὑπεκπροφύγω, clam
effugio, ab ὑπὸ, ἐν, πρὸ &
φεύγω, fugio. a. 22.

ΤπεναντίⓈ, adversarius, ab
ἐναντίⓈ, oppositus. Th. ἀντί,
p̄apofitio pro. a. 347.

Τπένεθρε, ab ἐνεθρε, infra. Th.
ἐρα, ac, ἡ, ιεττα. a. 410.

Τπεξήλυξε, evitabit, a. 1. ind.
Th. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f.
ξω, a. 1. ἡλυξα, ac, e. θ. 615.

Τπῖε, p̄apofit. pro, supra. a. 45.

Τπερβάλλον, superans, p̄at.
part. Th. βάλλω, jacio, f.
αλώ, p. ἐβάλυκα, a. 2. ἔβα-
λον. e. 487.

Τπερβασία, ac, ἡ, transgressio,
Poëtice, pro ὑπερβασίς, ab
ὑπερβύνω, transgredior. Th.
βῆνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔ-
βην. e. 825.

ΤπέρεβιⓈ, violentus, omnem
vim excedens, ex ὑπέρ, su-
pra, & βία, ac, ἡ, βίς, robur;
unde est Latinorum, super-
bus. θ. 139.

Τπερηφανής, & ὑπερήφανος, u, o
καὶ ἡ, superbus, conspicuus
super alios, ut ὑπερήφανα
τέκνα, superba proles, ex
ὑπέρ, & φαίνω, f. αἶνω, p. πέ-
φαγκα, ostendo, in lucem
edo. §. 149.

Τπερήνωρ, oros, o, superbus. Th.
άνηρ, άνδρός, o, vir. θ. 995.

Τπερθεν, seu ὑπερθε, supra. Th.
ὑπέρ, super. e. 543.

ΤπερδυμⓈ, o, magnanimitas.
Th. θυμός, u, o, animus. §.
719. 937.

Τπερδύριον, superliminare. Th.
δύρα, ac, ἡ, jappa. a. 271.

Τπεριονίδας, gen. ἑολ. pro ὑπε-
ριονίδης, ab ὑπεριονίδης, u, o,
nomen gentil. §. 1010.

Τπεριονος, gen. ab ὑπεράων,
nomen viri. §. 134. 374.

Τπερκύδαντα, acc. ab ὑπερ-
κύδας, αντⓈ, o, gloria super-
eminens. Th. κύδⓈ, eos, τδ,
gloria.

ΤπερμενίⓈ, p̄apofentis, ab
ὑπερ-

- ὑπερμωής. Th. μένος, εος, τό, animus. α. 413.
- ῥπιρος, υ, ό, *ristillum*, veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 421.
- ῥπερόπλη, gen. ab ὑπέροπλος, insolens, cuius robur arma superat. Th. ὅπλον, υ, τό, & in pl. τὰ ὅπλα, arma. θ. 516.
- ῥπέτη, *pollicitus erat*, a. 2. aet. ab ὑφίτημι, suppono. Th. ἵτημι, *statuo*, f. σήσω, a. 2. ἔτην. θ. 402.
- ῥπέρτατα, *supremas*, superl. ab ὑπερ, *super*, comp. ὑπερτερος, *superior*. ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὕπατος, per syncopen. *Consul*. ε. 8.
- ῥπυνηθῆς, *congressa*, a. 1. part. pass. pro ὑπυνηθῆσα, ab ὑπυνάω. Th. εὐνή, ῥς, ῥ, *lectus*, θ. 374.
- ῥπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὑπέμι, *subsum*. α. 266.
- ῥπνος, υ, ό, *somnus*, ὕπνω, ε. 116.
- ῥπό, & ὕφ, a vel *sub*, praeposit. α. 63. 367.
- ῥποδῆσας, *subderitus*, part. a. 1. aet. δ. ingeminatur metri causa, ab ὑποδῆσαι. Th. δέιδω, *timeo*, f. δῆσομαι, p. δέδοικα. α. 98.
- ῥπεκπροφύγη. a. 2. aet. subj. alii ὑπεκπροφύγει, a. 2. aet. opt. *effugerit*, a φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον α. 42.
- ῥποδμηθῆσα, *subjugata*, participium aor. 1. pass. ab ὑποδμάομαι. f. ῥσομαι, p. δέ-

- δμημαι, pro ὑποδμάομαι. Th. δαμάω, ὤ, *domo*. α. 53.
- ῥποκυσσαμένη, σ duplicatur metri causa, part. a. 1. med ab ὑποκύομαι, *pro gravis*. Th. κύω, f. σω, in utero fero. θ. 308.
- ῥπόδρα, *torbe*, adverb. ponitur ἐπιρρηματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epenthesis τῷ δ. Th. ὄραω, f. ἄσω, p. ὄρακα, & Att. ἑώρακα. α. 445.
- ῥπολαμπές, neutr. ab ὑπολαμπής, *sublucidus*. Th. λάμπω, f. ψω, *lucéo*. α. 142.
- ῥπαλιεύω, *fuge*, pro ὑπαλί, praef. imper. ex ὑπὸ & ἀλιόμαι. Th. ἐστ ἀλέω, *ποιοῖ*, item *bito*. ε. 758.
- ῥπνος, υ, ό, *somnus*. θ. 212.
- ῥπόπορτις, *quia liberos habet*, a πόρτις, ιος, ῥ, *vitula*. ε. 601.
- ῥποταρτάριοι, *sub ταρτακς detruſi*. Th. τάρταρ, υ, *ταρταριος*. θ. 851.
- ῥποσευομένων, *invenientibus*, praef. part. verbi σεύω, *agito*, idcirco quod σῶω. α. 373.
- ῥποσχόμενος, part. a. 1. aet. ab ὑπέσχομαι, *promitto*. ὑποσχέσομαι, p. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμεν, ab ὑπέρ. Th. ἔχω, *habeo*. θ. 170.
- ῥποχθόνιοι, *subterranei*, part. pl. ab ὑπὸ *sub*, & χθών, *terra*. ε. 140. θ. 304.
- ῥποδέξεται, *suscipit*, f. 1. m. ὑποδέχομαι. f. ῥσομαι. a δέμομαι, *capio*. θ. 419.
- ῥσμήνη, ῥ, *pugna*. Th. *μι*

μένω, maneo. α. 178.

Ἰστέρω, υ, ὁ posterior, sequens. ε. 349.

Ἰσχεύω, texebat, imperf. act. ab ὑφαίνω, idem quod ὑφαίνω, texo. α. 28.

Ἰσχύων, aliquanto minor ὢ junior, q. d. subminor, ab ὑπό, & ἡττων, vel ἡσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor. α. 258.

Ἰψιλέος, ἡ, ὄν, alius, α, um, ab ὑψοῦ, ε, τοῦ, altitudo. α. 440.

Ἰψιβρεμέτης, υ, ὁ, altitonans, ex Adverbio, ὑψι, alte; Th. ὑψοῦ, εος, τοῦ, altitudo, & βρέμω, fremo, resono. ε. 8.

Ἰψίζυγος, altijugus, ex ὑψι, alte. Th. ὑψος, εος, τοῦ, altitudo, & ζυγός, jugum. Th. ζευγύνω, jungo. ε. 18.

Ἰψικόμος, alte comatus. Epith. quercus, ex ὑψι, alte, & κόμη, ης, ἡ, coma, α. 376.

Ἰψιμέδοντος, genit. ab ὑψιμέδων, in alto regnans. ex ὑψι, alte, hoc ab ὑψοῦ, ε, τοῦ, altitudo, & μέδω, impero. ε. 529.

Ἰψόθεν, & ὑψῶ, alte, adverbia. Th. ὑψος, εος, τοῦ, altitudo. ε. 549. 847.

Φ.

Φαέθοντα, Phaëthonta, nomen viri. φαέθων, οντοῦ, ὁ, lucidus, præf. part. q. d. lumen currens, a φαέθω, idem quod φάω, luceo. ε. 760.

Φαῖνη, lucet, 3. præf. ind. act.

a φαίνω, luceo. Th. φάω, luceo. ε. 526. ε. 372.

Φανός, ὤ, ὁ, splendidus, a φαίνω, idem quod φάω, splendeo. α. 225.

Φαισιμέροτι, gen. a φασιμέροτο, lucem hominibus præbens, a φάω, luceo, & βροτός, mortalis. ε. 958.

Φαίδιμος, υ, ὁ καὶ ἡ, illustris. Th. φαίδρος, ὤ, ὁ, hilaris. ε. 940.

Φαιδρύνεσθαι, abluī, præf. inf. pass. a φαιδρύνω, nitidum reddo. Th. φαίδρος, ὤ, ὁ, alacer. ε. 751.

Φανομένην, apparentem, præf. part. pass. a φαίνω, ostendo, facio apparere. φαίνετε, ostendite, φαῖνε pro ἔφανε, exferebat, imperf. Ionic. Vide φανάη. ε. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ, γγ, ἡ, acies quadrata. ε. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, apparuerit, 3. sing. a. 2. pass. ut & φανῆ, 3. sing. a. 2. pass. sub. φανῆσα. part. a. 2. pass. verbi φαίνω, in lucem profero, f. φανῶ, a. i. ἔφηναι, p. πέφαγκα, p. pass. πέφαμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456. 596.

Φάω, ε, τοῦ, lumen, a φάω, luceo, ε. 154.

Φαρέεσσι, dat. pl. Poët. a φάρεω, ε, τοῦ, bestis exterior, palla. ε. 196.

Φαρέτην, acc. Ion. παρὰ τῇ

φέρουσιν, quia sagittæ in ea feruntur. α. 129.

Φάρμακον, υ, τὸ, remedium, accipitur etiam pro veneno. α. 483.

Φασὶ & φασίν, ajunt. 3. pl. ind. præf. α φημι, dico. α. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, διδύταται. imperf. pro ἔφη, Poëtica, ab infinit. Φάσκα. Sic τάσκε (Iliad. θ. v. 60.) pro ἔτη. θ. 209.

Φατός, celebris, Φατειός, enarrabilis, & in gen. pl. Φατειών. Th. φημι vel φάω, dico. α. 3. α. 144. 161.

Φάτο, α. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἑτάμην, ασο, ἔτατο. Th. φημι, vel φάω, dico. α. 115.

Φήδεο parcas, præf. imperat. m. Ion. pro φήδε, verbi φήδομαι, parco, f. φήσομαι, p. πέφεισμαι. α. 602.

Φειδῶ, ὁ, ἡ, parsimonia, 4. contract. hinc φειδωλή, parca. α. 367. 718.

Φεβέμεν, Ion. pro φέβειν, pascere, præf. inf. α φέβω, f. ψω, πασco. α. 375.

Φεστοικ, epitheton cochlear, domiporta. α φέσω, fero, & οἶκ, domus. α. 569.

Φετοβί, υ, ὁ, ἡ, almus. α φέγω, fero, & βίος, υ, ὁ, vita. θ. 693.

Φερισσακίας, ferentes scuta, scutiferos, α φερισσακίης, hoc α φέγω, fero, & σάκ, ιος, τὸ, scutum. Th. σάττω, α-

περο. α. 13.

Φέροισιν, gererent, 3. præf. ind. opt. φέρεσθαι, præf. part. φέρετ', pro ἑφέρετο, 3. pers. imperf. φερέμεν Ion. pro φέρειν, α φέρω, fero, f. οἶσω, α. 1. ἡνεγκα, p. m. ἡνοχα. α. 213. α. 150.

Φέρεσσα, υς, ἡ, nomen Nymphæ. θ. 248.

Φέρετατος, superl. præstantissimus. α φέρω, φέρεται. α. 49.

Φέρων, φέρεσσα, ferens, præf. part. Vide in φέροισιν. α. 201.

Φεύγυσσιν, fugientes. præf. part. f. g. pl. num. α φεύγω, fugo, φεύξεσθαι, f. 1. inf. α. 2. ἔφυγον. p. m. πέφυγα. α. 618. 112.

Φῆ, dixit, pro ἔφη α. 2. vel imperf. α φημι, dico. θ. 550.

Φηλήτησι, (alii φιλήτησι) furibus. dat. pl. Ion. α φιλήτης, υ, ὁ, fur. hoc α φίλος, υ, ὁ, amicus, sed φιλήτης, υ, ὁ, impostor, α φῆλος, υ, ὁ, impostor, hinc ζηλέω, decipio. α. 373.

Φήμη, υς, ἡ, fama. α φημι, τὸ φάω, dico. α. 759.

Φημι, dico, præf. ind. ἔφην, α. hinc φημιζω, divulgō, dico. α. 654. 762.

Φθάμεν, anteverrens. præf. α. 2. med. α φθάω, præbeo, f. φθάσω, α. 1. ἑφθασα, α. act. ἑφθην. α. 2. med. ἑφθέμεν, ad formam τῷ ἑτάμην. α. 552.

Φθέγγουσιν, pro ἑφθέγγουσιν, sonant, imperf. α φθέγγου

loqui

loquor. φθέγγασθε, a. i. med.
 Ion. præt. pass. ἑφθόγγμαι,
 præt. m. ἑφθόγγα. §. 831.

Φθίβουσι, *perdunt*, 3. pers. pl.
 ind. præf. a φθίβω, f. εἶβω, p.
 ἑφθαρκά, a. 2. ἑφθίρεα. á. 2.
 ἑφθαρον, p. m. ἑφθόρα. Them.
 primum φθίω, θ. 876.

Φθίνω, *perreo, deficio*, præf. ind.
 hinc in genit. part. φθίνον-
 70, φθινόντων. ε. 796. §. 59.

Φθισήνορα, acc. sing. a φθι-
 σήνωρ, *perdens viros*, epi-
 theton bello congruentis-
 simum, a φθίω, *corrumpro*,
 εἰς ἀνδρ, vir. θ. 431.

Φθονέει, *invidet*, 3. pers. præf.
 ind. a φθονέω, *invideo*. f. ἡ-
 σω, p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνω,
 u, ó, *invidia*. ε. 26.

Φίκιον, accus. a φίκιον nomen
 montis. ex ἴφι, *fortiter*, &
 κίω, *incedo*, quia ardui mon-
 tes summis viribus sunt su-
 perandi. α. 33.

Φιλήτησι, *furibus*, dat. pl. pro
 φιλήταις a φιλήτης, u, ó, *fur*.
 Th. φίλω, *amicus*. ε. 373.

Φίλος, u, ó, *amicus*. φίλα & φίλ'
 in pl. ε. 182. 304.

Φιλῆ, *amat*. 3. præf. ind. a φι-
 λέω, f. ἡσώ, p. πεφίληκα, part.
 m. πέφιλα. ε. 15. 298. 340.

Φιλεῦνται, Dorice pro φιλεῖν-
 ται, 3. pl. præf. a φιλέω, *amo*.
 Th. φίλω. θ. 97.

Φιλλυρίδης, nomen gentile. θ.
 1002.

Φιλομμειδής, *eos, ó, καὶ ἡ, amans*
risus. Die gern lachet! Poët.

geminant μ. ex φίλω, a-
micus, & μηδάν, *rideo*, θ.
 989.

Φιλομμηδέα, acc. sing. a φιλομ-
 μηδής, ἑσώ, quæ amat geni-
 talia, a φίλω, & μῆδος, *eos*,
cura, & μῆδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα,
rudenda. In carminis di-
 mensione hic legendum φι-
 λομμηδῆ. §. 200.

Φιλότης, ητώ, ἡ, *amicitia*. Th.
 φίλω, ó, *amicus*. θ. 651.

Φίλυ, *cari*, genit. a φίλος, u, ó,
amicus. θ. 180.

Φίλω, *amico*, dat. sing. ut &
 φίλῃ in f. g. φίλοιςιν, & φι-
 λῃσι, dat. pl. Ion. ε. 368. θ.
 162. 283.

Φίλτερος, *carior*, comparat.
 pro φιλότερεω, in superl.
 φίλτατος, a φίλος, u, ó, *ami-*
cus, ε. 307. α. 78.

Φλεγέθοντος, *ardentis*, gen. part.
 præfent. a φλεγέω, ex φλέ-
 γω, uro, & θέω, *curo*. θ. 846.
 Φλεγύαο, *aquila*, genit. Ἄολι-
 cus a φλεγύας, u, ó, *aquila*,
 ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λαμπρὸς
 ἵναμι. α. 134.

Φλόξ, γός, ἡ, *flamma*, a φλέγω,
 ξω, uro. θ. 697. 859.

Φόβω, *timor*, a φόβομαι, in
 præt. med. πέφοβα. α. 144.
 155.

Φοβέσκον, 3. pl. imperf. Poë-
 tice pro φόβων, a φοβέω, ὦ,
timorem injicio, *terreo*. φο-
 βέομαι, ὦμοι, *timeo*. Th. φό-
 βομαι, *timeo*. α. 162.

Φοῖβω, φοῖβυ, *purus, lucidus*.

estque Apollinis epitheton:
 & φοῖβη, nomen Dex. θ. 404.
 Φαινικός, εντος, puniceus, a
 φοῖνιξ, κῆ, ἄ, palma arbor,
 color ruber. α. 194.
 Φαιτῶσι, Φαιτάω, ventito, fre-
 quento, f. ἔσω, p. ηκα. ε. 103.
 Φόνον, cædem, a φόνος, η, ὅ,
 cædes, a φένω, occido, unde
 præter. med. πέφονα. α. 17.
 θ. 228.
 Φόρκυι. Phorco, dat. sing. nom.
 propr. θ. 270.
 Φύρκυν, gen. a nom. φέρ-
 κυν, υνος, ὅ, & φέρκυος, no-
 men monstri marini. in acc.
 φέρκυν, in dat. φέρκυι, pro
 φέρκυν. θ. 237.
 Φόρμυγι, dat. ἡ φόρμυξ, γυγος,
 cithara, testudo. α. 280.
 Φορμός, ὤ, ὅ, sporta. ε. 480.
 Φορτίζεσθαι, imponito, præf. inf.
 pass. verbi φορτίζω, onero,
 f. σω, p. πεφόρτικα. Th. φέρ-
 τος, η, ὅ, opus. ε. 688.
 Φόρτ, η, ὅ, opus, hinc φορτίον,
 η, τὸ, opus, φορτί, pro φορ-
 τία, opera. ε. 642.
 Φῶς δε, in lucem, a φῶς, idem
 quod φῶς, οτός, τὸ, lux, Th.
 φάω, luceo, θ. 669.
 Φραδμοσύνησιν, dat. pl. Ion. pro
 φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη,
 ἡ, consilium. Th. φράζω, f.
 σω, dico. ε. 243.
 Φράζεσθαι, cogitare, præf. inf.
 φρασάτην, 3. dual. a. 1. act.
 Ion. φράσσασθ', pro φράσα-
 σθαι, φράσσαιτο, pro φράσαι-
 το, 3. sing. a. 1. med. opt. φρασ-

σάμενος, part. a. 1. med. pro
 φρασάμενος, metri causa,
 φράζομαι, considero. Th.
 φράζω, dico f. σω, p. κα. α. 2.
 ἔφραδον, ε. 365. α. 218. θ. 892.
 Φρεσι, & φρεσίν, præcordiis,
 mente, dat. pl. a φρήν, mens,
 ε. 47. 389.
 Φρίσσει, horret. 3. præf. ind.
 φρίσσω, contremisco, f. ξω,
 p. χα. φρίσσεσ', pro φρί-
 σσει, φρίσσειν, pro ἔφρισσω,
 imperf. ε. 510. α. 171.
 Φρανέω, sapio, cogito, f. ἔσω, p.
 πεφρόνηκα. Them. φρήν, ἐνὶ
 ἡ, mens, ε. 200. θ. 461.
 Φύγοις, effugeris, a. 2. opt. act.
 φεύγω, fugio, f. φεύξομαι, 2.
 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε.
 682.
 Φυήν, naturam, indolem, a
 φυή, ἡς, ἡ, Th. φύω, nascor. ε.
 88.
 Φύλακες, nom. pl. a φύλαξ, ε-
 κος, ὁ καὶ ἡ, custos. Th. φυ-
 λάσσω, custodio. ε. 122.
 Φύλλα, folia, nom. pl. a φύλλον,
 η, τὸ, folium, dat. pl. φύλλα-
 σι. ε. 419.
 Φυλάσσει, custodit, 3. præf. φ-
 λάσσει, pro φυλάσσει, pro
 imperat. pass. a φυλάσσει
 custodio, f. ξω, p. χα. ε. 48.
 θ. 769.
 Φῦλον, η, τὸ, idem quod φύ-
 ἡς, ἡ, tribus, genus, φύλ', p.
 φύλα, nom. pl. ε. 90. 197.
 Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, in α
 φύλοπιν, & φυλόπιδα, p.
 prie clamor bellicus, a φῦ-

seu φύλη, ἤς, ἡ, natio, gens,
& ὄψ, ὀπός, ἡ, ὄραx. q. d. ὄψ
τῶν φύλων, *clamor natio-*
nium. Sic βού ponitur pro
bello, *Ιλιάδ.* β. 408. per me-
tonymiam adjuncti, vel
quasi, ἡ τῶν φύλων ὄπις, quod
bellis puniat Deus homi-
nes, ab ὄπις, ἰδος, ἡ, *ultio.* α.
23. 114. 200.

Φύρω, *miscere*, præs. inf. a φύ-
ρω, f. υρώ, & Æolic. φύρω,
p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, ὤ, τὸ, *planta*, in dat. pl.
φυτοῖσι, hinc φυτεύω, *plan-*
to, φυτεύω, *plantare*, 3. perf.
a. 1. sub. φυτεύσατο, a. 1. m.
ind. Ionic. Th. φύω, *nascor.*
ε. 567. 780. 810. α. 29. 9. 986.

Φωκῆες, nomen gentis, α. 25.

Φῶκον, nom. viri. *phoca* est
bellua marina, φάκωνα.
φῶκη, *vitulus marinus*, pes-
me olet. ὄδυσσ. δ. 443. 9.
1004.

Φωνῇ, dat. sing. a φωνή, ἤς, ἡ,
vox. α. 382.

Φῶλος, viri, genit. sing. φῶτα,
virum, acc. sing. a φῶς, vir,
φωτῶν, *virorum*. per synec.
spec. *hominum*, φῶτες, viri.
Sed φῶς, ωτός, τὸ, *lumen*, dif-
ferentiæ causæ facit Geniti-
vum pluralem φῶτων. Th.
φάω, *luceō.* ε. 191. α. 149. 410.

Χ.

Χ, propter sequentem Vo-
calem aspiratam pro κ
pro χῶ, sæpe pro κε, κεν, quæ
sunt dictiunculæ potentia-

les. ε. 390. 432.

Χάος, genit. sing. α. Χάος, τοσ,
τὸ, *rudis indigestaque ma-*
teria, qualem fingebant. Vi-
de in χαός. 9. 123.

Χαίρης, *gaudes*, 2. perf. præs.
verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ,
p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, f. 2.
pass. χαρήσομαι, p. m. κέ-
χαρα. ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præs.
part. a χαλάνω, idem quod
χαλάω, f. ἄσω, *laxo.* α. 308.

Χαλέπῳ, *damno afficio, evertō*,
hinc χαλεπός, *gravis*, χα-
λεπή, χαλεποῖο, gen. Ion.
χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χα-
λεπώτατος, *difficillimus*, su-
perl. & χαλεπῶς, *adv.* ε. 5.
91. 290. 330. 555. 672.

Χαλκείφωνος, ὤ, ὁ, *area fovee*,
ex χαλκός, ὤ, ὁ, πρ, & φωνή,
ἤς, ἡ, *vox.* 9. 311.

Χαλκοκορυτὴν, *area galea mu-*
nitionis, acc. sing. a χαλκο-
κορυτής, ex χαλκός, ὤ, ὁ, α, &
κόρυς, υθός, ἡ, *galea.* 9.
984.

Χαλκῷ, *ære*, dat. sing. χαλκός,
ὤ, ὁ, πρ, ε. 150. α. 415. hinc
χάλκτος, ὤς, *æreus*, & χάλ-
κτος, metri gratia. χαλκί-
δα, acc. a χαλκίς, nomen
urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαῖ, *humis*, *adv.* hinc χα-
μαγετέων, *humis prognatio-*
nium; a χαμαγενής, ex χα-
μαῖ & γίνομαι. 9. 879.

Χάος, *hiatus, tenebræ*, a χαί-
ρω, *hisco*: hinc χάος, in
chaos

chaos verto, θ. 116.

Χαρισσόμενος, præs. part. χα-
ρισσόμενος, Dor. & Æol. pro
χαρίζεσθαι, a χαρίζω, f. ξω,
sculpo, incido, ασιμ. ε. 571.

Χαρίεντας, acc. pl. a χαρίης,
χαρίσσα, εν, elegans, a χά-
ρις, ἰλ, ἡ, gratia. θ. 129.

Χάρις, ἰλ, ἡ, gratia, in acc.
χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, Deæ, in gen. pl. Χαρί-
των. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατ, τὸ, gaudium. Th.
χοῖρω, gaudeo. α. 400.

Χαροποιό, gen. Ion. a χαροποι,
truces, fulvi alioquin, χα-
ροπός, ἦ, ὁ, letus, βουλῆς se-
renus, cæsius, cavulens, ab
ὄψ, oculus. Th. ὀπλομαι,
video, & χαίρω, gaudeo. θ.
321.

Χάσμα, αλ, τὸ, hiatus. Th.
χαίνω, hisco. θ. 740.

Χαλίζων, regens, præs. part. a
χατέω, orgeo. ε. 21.

Χαυλιόδαν, ον, ὁ, currens den-
tes habens, dicitur & χαυ-
λιόδους, ab ὀδύς, ὄντ, ὁ,
dens. α. 387.

Χέω, fundit, præs. ind. verb.
χέω, seu χέω fundo, f. χέσω,
χέσω, & χεύσω, α. 1. ἔχευσα,
ἔχευα, & ἔχεα, α. 1. pass. ἐχύ-
θην. ε. 419.

Χήλῃσι, dat. pl. a χῆλα, ε, τὸ,
labium, labrum. ε. 97.

Χήμαρ, clavis ligneus sub
carina. χήμαρ, hyeme
fluens, a χῆμα, αλ, τὸ,
hyems, & ῥέω, fluo. ε. 624.

Χῆμα, χῆμα, hyems, hinc
χημῶν, ὦν, idem. hinc χη-
μέρι, & χημερίη, hyema-
lis. ε. 492. 563. 738. 673.

Χέωσιν, 3. pl. præs. ind. Poëtice
pro χέουσιν, a χέω, fundo, f.
χέυω, α. 1. ἔχευα, & ἔχεα,
pro ἔχευσαν. f. 2. χέω, α. 1. pass.
ἐχύθην, quasi a χέω. θ. 83.

Χηροδίκου, nom. pl. a χηροδ-
κης, cui jus est in manibus, ex
χῆρ, manus, & δίκη, ἡ, jus. ε.
187.

Χηρός, gen. a χῆρ, manus, χηρῆ,
χῆρα, χῆρες, dat. pl. χηρῶν,
χηρῶν, & χῆρεσσι, Ion. &
Poët. ut & χῆρεσσιν, ε. 478.
795. α. 188. θ. 747.

Χέρων, Cbiron. nomen viri. θ.
1001.

Χελιδών, ὄν, ἡ, hirundo. ε. 566.

Χερίων, deterior, & χερότερον,
deterius, novus comparati-
vus, a κακός, malus, in comp.
κακίων, χέρων, & Poët. χε-
ρίων, in superl. κάκιστ, &
χέριστ. ε. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χε-
ρός. ε. 319.

Χηλῆσι, dat. pl. Ionic. a χηλή,
ἡ, ungula, forfex. α. 62.

Χηρωτοί, remoti cognati. Th.
χῆρ, ε, viduus. θ. 607.

Χήτη, dativus sing. a χῆτ, ε, τὸ
penuria. Th. χῆττω,
ω, orgeo. θ. 605.

Χθονίη, gen. a χθών, ε, terre
stris, a χθάν, ὄν, ἡ, terra. ε.
373.

Χίλιαι, in f. g. & χίλιοι, *mille*,
in n. g. χίλια. θ. 364.
Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Ion.
capra hyemae nata, a χῆμα,
τας, τὸ, *hyems*, per synco-
pen τῷ ψιλῷ, metri causa.
θ. 322. 323.
Χιτῶνα, acc. sing. a χιτῶν, ἄνθρωπος,
ὁ, *tunica*, Ionice, κιθῶν. ε.
534. α. 287.
Χλαῖναν, acc. a χλαῖνα, ἡ, *lena*,
vestis species. α. 535.
Χλοεῖν, dat. a χλωρός, *viridis*,
unde per crasin χλωρός,
χλωρῷ. ε. 741. α. 393.
Χλύναι, *agrestes*, a χλύνης,
per crasin pro χλοεύνης, ut
sit, qui in virenti gramine
cubat, epitheton apri, ex
χλόα, *herba virens*, & εὐνή,
ἡ, *cubile*. α. 177.
Χόανσιον, gen. Ion. χόανος, *catinus*,
a χέω, *fundo*. θ. 863.
Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλω, a
χόλος, υ, ὁ, *bilis*, item *ira*.
Th. χολή, ἡς, ἡ, *bilis*. θ. 221.
Χολύμενον, *iratus*, præs. part. a
χολόομαι, ἔμαι, *irascor*, Th.
χολή, ἡ, *bilis*. ε. 137.
Χολωσάμενος, *iratus*, part. a. i.
med. pro quo Poëta quoque
dicunt, χολωσάμενον, a χολόω,
irascor, Th. χολή *bilis*. ε. 53.
Χορός, υ, ὁ, *chorus*, *chorea*, tri-
pudium. α. 201.
Χόρτος, υ, ὁ, *sænum*. hinc χορ-
τάζειν, proprie *herbis* seu
sæno *pascere*, per synecd.
saturare. ε. 604.
Χρέα, *debita*, in dimensione

Poëtica legendum χρεῖ, vel
τε abesse debet, quod mihi
fit verisimilius, χρεῖα vero
derivatur a χρεῖν, υ, τὸ, *debi-
tum*, χρεός, εος, *idem*. ε. 645.
Χρεῖων, gen. pl. a χρεῖα, ας, ἡ, *ege-
stas*, *utilitas*, Ἔς. ε. 402.
Χρέμισαν, *hinnibere*, a. i. Ionic.
a χρεμίζω, per synco-
pen pro χρεμίσσω, ἴσω, *hinnio*, α. 348.
Χρεῖζειν, præs. inf. a χρεῖζω,
idem quod χρεῖζω, *ergeo*. Th.
χρεῖα, *indigentia*. ε. 365.
Χρεῖμα, ατος, τὸ, *res*, χρεῖμ' pro
χρεῖμα, & χρεῖματ' pro χρεῖ-
ματι. ε. 242. 603.
Χρεῖσάμενη, part. a. i. med. *κρη-
στα*. Errant ergo qui ajunt,
aor. i. med. non habere pas-
sivam significationem, a
χρεῖω, ἴσω, *ungo*, perf. pass.
κέχρεισμαι. α. 521.
Χρόνος, υ, ὁ, *tempus*. 132.
Χρῶς, genit. a χρεῖς, *cutis*. Th.
χρεῖα, ας, ἡ, *color*. Dicitur
χρεῖος, υ, ὁ, & χρεῖς, χρεός, ὁ,
χρεῖτ', χρεῖα. ε. 74. 196. 534.
Χρυσάμπυκας, *aurea mitra* τε-
τινέστα, ex χρυσός, υ, ὁ, *au-
rum*, & ἄμπυξ, υπος, ὁ, ἡ,
proprie *funiculus auratus*,
quo juba equorum in fron-
te sparsa colligantur, ab
ἀμπέχω, *circumdo*. Deinde
per metaph. tribuitur mu-
lieribus. θ. 916.
Χρυσάωρ, *accinctus aureo gla-
dio*, nomen viri, in acc.
χρυσάωρα. ε. 769. ex χρυσός,
αυ-

ακνιτ, & ἄορ, ρ, τ, ἐν, fīis,
 §. 282.

Χρύσναι, pl. a χρύσναι, χρυσῆς,
 pro χρυσῆς, §. 975. χρυσῆν.
 κ. 65.

Χρύσναι, idem quod χρύσιος.
 α. 313.

Χρύσι, & contracte, χρυσῆς,
 aureus, a χρυσός, ὅ, ὁ, ακνιτ.
 α. 297. §. 216.

Χρυσόκομης, κ, ὁ, ακνιτ crine
 conspicuus, ex χρυσός, & κό-
 μη, ἡ, coma. §. 947.

Χρυσοπένδιλον, aureis calcea-
 mentis gaudens, ex χρυ-
 σός, ὅ, ὁ, ακνιτ, & πένδιλον, κ,
 τ, calceus. §. 454.

Χρυσόστέφανος, aurea redimi-
 tus corona. a χρυσός, ὅ, au-
 rum, & στέφανος, corona.
 Th. στέφω, coronō. §. 17.

Χρῶς, ὡτός, ὅ, corpus, idem
 quod χρῆς, χρῶς. Th. χρῶς,
 ἡ, color. κ. 596.

Χυτροπόδιον, gen. pl. a χυτρό-
 πος, olla pedes habens, ex
 χύτρος, κ, ὁ, olla, & πῶς, κ. 746.

Χωόμεναι, succensens; part.
 præf. med. pro χολοόμεναι.
 χωσάμεναι, part. a. i. med.
 verbi χῶομαι, idem quod
 χολῶμαι, irascor. Th. χολή,
 ἡς, ἡ, bilis. α. 2. §. 533.

Χῶος, genit, αχῶος, κ, ὁ, locus,
 sedes, item, spatium, item,
 ager, prædium, fundus. α.
 410. β. 731.

Χῶσατο, pro ἐχελώσατο, iratus
 fuit, a. i. m. Ionic. a χῶο-
 μαι, irascor, Th. χολή, ἡς, ἡ,
 bilis, α. 554.

Ψ.

Ψαμάθῃ, nom. mul. a ψάμ-
 μαι, κ, ὁ, arena, fabulum.
 α. 260.

Ψεύδαι, mendacia, acc. plur. a
 ψεύδω. ψευδέας, ubi in di-
 mensione legendum ψευ-
 δῆς, acc. pl. a ψευδῆς, εἶ, ὁ,
 κ, ἡ, falsus, mendax. Th.
 ψεύδω, fallo, f. ψύσω, p.
 εἴψυκα, p. pass. εἴψυσμαι, a.
 1. m. ἐψυσάμην. κ. 78. 707.
 §. 229. 783.

Ψιάδας, guitaz. acc. plur. a ψιά-
 δαι, ἡ, toris gutta. α. 384.

Ψολόντι, ardentis, dativ. sing.
 a ψολός, Th. ψάλλω, κ, ἡ
 fuligo, α. 492.

Ψυχῇ, vita, anima. ψυχῆς, vi-
 tas. per metonym. causæ.
 α. 173.

Ψυχρός, frigidus, a ψύχω, f. ψα-
 refrigero. ψυχρῇ, pro ψυ-
 χρῶ, Ion. κ. 545.

Ω.

Ω, ο, vocativus. κ. 27.
 ὦ, cui. κ. 57.

Ωδε, sic. κ. 35.

Ωδύσσατο, iratus est, a. i. m.
 Poët. ὠδυσάμην, ab ὠδύζω
 f. ὠδύσομαι. §. 617.

Ωκεανῆν, Oceanis, nomen p-
 erperæ, ὠκεανῆναι, filia O-
 ceani. §. 364. 507. 956.

Ωκεανός, Oceanus, ex ὠκέω
 cito, & νῆα, ἴκω. κ. 169. ὠ-
 κεανός, pro ὠκεανός. κ. 564.
 133.

Ωκέες, pl. veloces, ὠκίως, ge-
 n.

sing. f. g. ὠκῖα, ab ὠκύς, celer, m. g. & in n. g. ὠκύ. α. 61. 9. 998.

ὠκίης, pro ὠκίαις, dat. pl. Ion. θ. 269.

ὠκίαν, acc. f. g. ab ὠκύς, ἕως, ὅ, celer, ὠκίης pro ὠκίαις. Ion. dat. pl. ὠκία, Poët. pro ὠκία. 9. 266. 780.

ὠκυπέτης, celeriter volans, ex ὠκύς, & πέτομαι, ὅ, celer, & πέτομαι, volo. est & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 210. 267.

ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠκύ-πυς, ὀδῶ, ὅ, idem quod ποδάκης. ὠκυπόδεςσι, dat. pl. Ion. α. 302. 470.

ὠκυρόη, nomen mul. 9. 360.

ὠλεσι, a. i. ind. ab ὀλλυμι, perdo, in fut. ὀλέσω, α. i. ὤλεσα. 3. pl. ὤλεσαν. ε. 370.

ὠμαρτήσι, a. i. ind. act. ab ὀμαρτέω, sequor, f. ἤσω. Th. ὀμαρτή, simul, idem quod ὀμῶ. 9. 201.

ὠμισυ, ὅ ὠμισυ, pro ὀ ἥμισυ, quod dimidium. Th. ἥμισυς, & ὅ, dimidius. ε. 557.

ὠμηςῆν, crudis descentem, acc. ab ὠμηςῆς, ὠ, ὅ, crudis, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ εἶναι, ab εἶδω, edo, & ὠμός, ὠ, ὅ, crudus. 9. 300.

ὠμῶ, cruda, dat. ab ὠμός, ὠ, ὅ, crudus, item, crudelis. ε. 703.

ὠμῶ, ὠ, ὅ, humerus, ὠμων, gen. pl. ὠμοις, & ὠμοισι. dat. plur. α. 159. 468.

ὠνῆ, 3. sing. præs. subj. med. ab ὠνέομαι, ετο, f. ἤσομαι. ε. 539.

ὠπα, acc. ab ὠψ, ὠπός, ὅ, huius. Th. ὀπτομαι, video. ε. 62.

ὠπασε, dedit, & ὠπασεν, a. i. act. ind. ab ὠπάζω, f. σω, prabeo, item insequor. 9. 442.

ὠραῖον, tempestivus, speciosus, ab ὠρα, ας, ὦ, pulchritudo, tempus. ε. 32.

ὠραῖσι, matura reddunt, pro ὠραιζέσι, Æolic. ab ὠραιζω. Th. ὠρα, tempus. 9. 903.

ὠρέξατο, petiit, a. i. med. a Th. ὀρέγω, porrigo, f. ξω, præt. χα, aor. i. pass. ὠρέχθην. 9. 178.

ὠρη, Ion. pro ὠρα, hora, & per syn. membri, tempus, ὠρης, ὠρη, ὠρην, ὠρας. ε. 30. 9. 501.

ὠριγνώτο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, ὠμαι, idem quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα. porrigo, α. 190.

ὠρινε, concitat; a. i. act. ab ὀρίνω. Th. est, ὀρω, excito. ε. 674.

ὠριον, tempestivus, ab ὠρα, hora, ὠρια, ὠρι, ε. 392. 490.

ὠρίων, ὠνῶ, ὅ, Orion, signum celeste. ε. 607.

ὠριυτο, excitabatur, imperf. pass. ab ὀρύμι. Them. ὀρω, excito. 9. 191.

ὠρσι, immisit, a. i. act. ab ὀρω, f. ὀρῶ, & Æolic. ὀρσω. ὠρλο, 3. sing. præt. plusq. pass. ut ὠρτ. α. 40. 9. 523. 990.

ὠρύ-

ᾠρεύνιον, *antiquum*, ab ᾠρύ-
γιος, antiquissimi Theba-
norum regis nomen, per
synec. speciei, *vetustus*, *an-
tiquus*. 9. 806.

ᾠς, particula varios habens
usus. ε. 86. 108. ᾠςκ', ᾠσπερ.
ε. 697. 9. 402.

ᾠς, pro ᾠτως, sic. ε. 44.

ᾠσὴ, *perinde*. α. 189.

ᾠσι, *adeo ut*, ᾠς', *utque*, pro
ᾠςτι. α. 405. 9. 831.

ᾠσινι, *cui*, dat. ab ᾠσις, *qui*. ε.
31.

ᾠτευνον, *jubebant*, imperf. ab

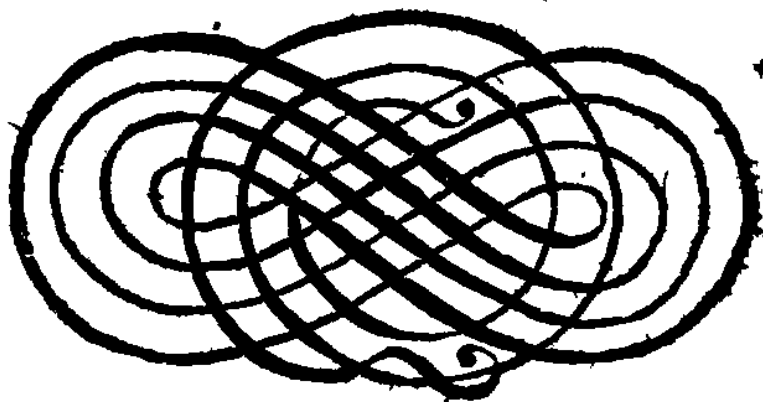
ὠτρύνω, *incito*, f. ὠτῶ, p. γῶ
9. 883.

ᾠτάντα, *auritum*, h. e. *anfe-
ratum*, ab ᾠς, ὠτὸς, τὸ, *auri*,
unde est ὠτόεις, ἰστα, τι, *au-
ritus*, α, ιπ. ε. 655.

ᾠφειλον, imperf. ab ὀφάλλω,
debeo, fut. ὀφειλήσω, *præ-
stābō*, αογ. 2. ὀφείλει. ε.
172.

ᾠχετο, *gradiebatur*, sing. im-
perf. med. ab οἴχομαι, *ab-*
unde ἀποίχομαι, *ab eo*, ππ-
ογ, f. οἰχήσομαι, perf. ὤχ-
μαι. α. 200.

F I N I S.

μένω, maneo. α. 178.

*Τστερϙ, υ, ὁ posterior, sequens.
ε. 349.

*Τφαρι, texebat, imperf. act.
ab ὑφαίνω, idem quod ὑφαίνω,
texo. α. 28.

*Τφήσων, aliquanto minor &
junior, q. d. subminor, ab
ὑπὸ, & ἥτων, vel ἥσων, ονος,
ὁ, ἡ, minor. α. 258.

*Τψιλός, ἡ, ὄν, altius, α, υτ, ab
ὑψϙ, εϙ, τὸ, altitudo. α.
440.

*Τψιβραμέτης, υ, ὁ, altitonans,
ex Adverbio, ὑψι, alte; Th.
ἕψϙ, εος, τὸ, altitudo, &
βρέμω, fremeo, resono. ε. 8.

*Τψιζυγϙ, altijugus, ex ὑψι,
alte. Th. ὑψος, εος, τὸ, alti-
tudo, & ζυγός, jugum. Th.
ζευγνύω, jungo. ε. 18.

*Τψίκομος, alte comatus. E-
pith. quercus, ex ὑψι, al-
te, & κόμη, ης, ἡ, coma, α.
376.

*Τψιμέδωντος, genit. ab ὑψι-
μέδων, in alto regnans. ex ὑ-
ψι, alte, hoc ab ὑψϙ, εϙ,
altitudo, & μέδω, impero. ϙ.
529.

*Τψόθεν, & ὑψῷ, alte, adver-
bia. Th. ὑψος, εος, τὸ, alti-
tudo. ε. 549. 847.

Φ.

Φαέθοντα, Phaëthonta, nomen
virī. φαέθων, οντϙ, ὁ, luci-
dus, præs. part. q. d. lumen
currens, a φαέθω, idem
quod φάω, luceo. ϙ. 760.

φαῖνη, lucet, 3. præs. ind. act.

a φαίνω, luceo. Th. φάω, lu-
ceo. ε. 526. ϙ. 372.

Φανός, ὤ, ὁ, splendidus, a
φαίνω, idem quod φάω,
splendeo. α. 225.

Φασμιβρότυ, gen. a φασιμ-
βροτϙ, lucem hominibus
præbens, a φάω, luceo, & βρο-
τός, mortalis. ϙ. 958.

Φαίδιμϙ, υ, ὁ καὶ ἡ, illustris.
Th. φαιδρός, ὤ, ὁ, hilaris. ϙ.
940.

Φαιδρύνεσθαι, abluī, præs. inf.
pass. a φαιδρύνω, nitidum
reddo. Th. φαιδρός, ὤ, ὁ, ala-
cer. ε. 751.

Φαινομένην, apparentem, præs.
part. pass. a φαίνω, ostendo,
facio apparere. φαίνετε, o-
stendite, φαῖνε pro ἔφανε,
exserebat, imperf. Ionic.
Vide φανάιν. ϙ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ,
γγϙ, ἡ, acies quadrata. ϙ.
935.

Φάληρεν, nomen viri. α. 180.

Φανάιν, apparuerit, 3. sing. a.
2. pass. ut & φανῇ, 3. sing. a.
2. pass. sub. φανῆσα. part. a.
2. pass. verbi φαίνω, in lu-
cem profero, f. φανῶ, α. 1. ἔ-
φωνα, p. πέφαγκα, p. pass.
πέφαμμαι, α. 2. pass. ἐφάνην.
ε. 456. 596.

Φάϙ, εϙ, τὸ, lumen, a φάω,
luceo, ε. 154.

Φαρέεσσι, dat. pl. Poët. a φα-
ρεϙ, εϙ, τὸ, bestis exterior,
palla. ε. 196.

Φαρέτην, acc. Ion. παρὰ τῇ

φέρουσιν, quia sagittae in ea
feruntur. α. 129.

Φάρμακον, υ, τὸ, remedium, ac-
cipitur etiam pro veneno.
ε. 483.

Φασὶ & φασιν, ajunt. 3. pl. ind.
præf. α φημι, dico ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, distitabat. imperf. pro
ἔφη, Poëtice, ab infinit. Φά-
σκω. Sic τάσκε (Ιλιάδ. θ. v.
60.) pro ἔτη. θ. 209.

Φατός, celebris, Φατειός, επα-
rabilis, & in gen. pl. φατει-
ών. Th. φημι vel φάω, dico.
ε. 3. α. 144. 161.

Φάτο, α. 2. med. pro ἔφατο, ad
formam ἑτάμην, ασο, ἔτατο.
Th. φημι, vel φάω, dico. α.
115.

Φήδεο parcas, præf. imperat.
m. Ion. pro φήδε, verbi
φήδομαι, parco, f. φήσομαι,
p. πέφεισμαι. ε. 602.

Φειδῶ, ὁ, ἡ, parsimonia, 4.
contract. hinc φειδωλή, par-
ca. ε. 367. 718.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, pa-
scere, præf. inf. α φέρω, f.
ψω, pascō. ε. 375.

Φερούικ, epitheton cochleæ,
domiporta. α φέρω, fero, &
οἶκ, domus. ε. 569.

Φερόβι, υ, ὁ, ἡ, almus. α φέ-
ρω, fero, & βίος, υ, ὁ, vita. 3.
693.

Φεσσακίας, ferentes scuta,
scutiferos, α φεσσακῆς, hoc
α φέρω, fero, & σάκ, ιος,
τὸ, scutum. Th. σάτλη, ο-

nero. α. 13.

Φέροισιν, gererent, 3. præf. ind.
opt. φέρουσα, præf. part. φέ-
ρετ', pro ἑφέρετο, 3. perf. im-
perf. φερέμεν Ion. pro φέ-
ρουν, α φέρω, fero, f. οἶσω, α. 1.
ἤνεγκα, p. m. ἤνοχα. ε. 213. α.
150.

Φέρουσα, υς, ἡ, nomen Nymphæ.
θ. 248.

Φέρετατος, superl. præstantissi-
mus. α φέρω, φέρετε. ε. 49.

Φέρων, φέρουσα, ferens, præf.
part. Vide in φέροισιν. θ. 202.

Φεύγουσιν, fugientes. præf. part.
f. g. pl. num. α φεύγω, fugio,
φεύξεσθαι, f. 1. inf. α. 2. ἔφο-
γον. p. m. πέφυγα. ε. 618. α.
112.

Φῆ, dixit, pro ἔφη α. 2. vel im-
perf. α φημι, dico. θ. 550.

Φηλήτησι, (alii φιλήτησι) furi-
bus. dat. pl. Ion. α φιλήτης, υ,
ὁ, fur. hoc α φίλ, υ, ὁ, ami-
cus, sed φιλήτης, υ, ὁ, impro-
stor, α φῆλος, υ, ὁ, impostor,
hinc φηλέω, decipio. ε. 373.

Φήμη, υς, ἡ, fama, α φημι, vel
φάω, dico. ε. 759.

Φημι, dico, præf. ind. ἔφην, α. 2.
hinc φημιζω, divulgō, dico.
ε. 654. 762.

Φθάμεν, antevertens. part.
α. 2. med. α φθάω, prævenio,
f. φθάσω, α. 1. ἑφθασα, α. 1.
αἶ. ἑφθην. α. 2. med. ἐφθά-
μην, ad formam τῷ ἑτάμην
ε. 552.

Φθέγγουσιν, pro ἐφθέγγουσιν, sona-
bant, imperf. α φθέγγουσι,
loquor.

loquor. φθέγγατο, a. i. med.

Ion. præt. pass. ἑφθονμαι,
præt. m. ἑφθονγα. §. 831.

Φθίρεισι, perdunt, 3. pers. pl.
ind. præs. a φθίρω, f. εἶρω, p.
ἑφθαρεα, a. 2. ἑφθερα. á. 2.
ἑφθαρον, p. m. ἑφθορα. Them.
primum φθίω. θ. 876.

Φθίνω, pereō, deficiō, præs. ind.
hinc in genit. part. φθίνον-
τος, φθινόντων. ε. 796. §. 59.

Φθισήνορα, acc. sing. a φθι-
σῆνωρ, perdens viros, epi-
theton bello congruentis-
simum, a φθίω, corrumpo,
ὁ ἀνὴρ, vir. θ. 431.

Φθονέει, invidet, 3. pers. præs.
ind. a φθονέω, invideo. f. ἡ-
σω, p. ἑφθόνηκα. Th. φθόνος,
u, ó, invidia. ε. 26.

Φίκιον, accus. a φίκος nomen
montis. ex ἴφι, fortiter, &
κίω, incedo, quia ardui mon-
tes summis viribus sunt su-
perandi. α. 33.

Φιλήτησι, furibus, dat. pl. pro
φιλήταις a φιλήτης, u, ó, fur.
Th. φίλος, amicus. ε. 373.

Φίλος, u, ó, amicus. φίλα & φίλ'
in pl. ε. 182. 304.

Φιλῆ, amat. 3. præs. ind. a φι-
λέω, f. ἡσώ, p. πεφίληκα, part.
m. πέφιλα. ε. 15. 298. 340.

Φιλεῦνται, Dorice pro φιλεῖν-
ται, 3. pl. præs. a φιλέω, amo.
Th. φίλος. θ. 97.

Φιλυρίδης, nomen gentile. θ.
1002.

Φιλομυειδής, εὐς, ó, καὶ ἡ, amans
risus. die gern lachet! Poët.

geminant μ. ex φίλος, a-
micus, & μηδάν, rideo. θ.
989.

Φιλομμηδέα, acc. sing. a φιλομ-
μηδής, ἐσθ, quæ amat geni-
talia, a φίλος, & μηδός, εὐς,
cura, & μηδέα τὰ, τὰ αἰδοῖα,
prudenda. In carminis di-
mensione hic legendum φι-
λομμηδῆ. §. 200.

Φιλότης, ητ, ἡ, amicitia. Th.
φίλος, ó, amicus. θ. 651.

Φίλν, cari, genit. a φίλος, u, ó,
amicus. θ. 180.

Φίλν, amico, dat. sing. ut &
φίλν in f. g. φίλοιςιν, & φί-
λνσι, dat. pl. Ion. ε. 368. θ.
162. 283.

Φίλτερος, carior, comparat.
pro φιλότερος, in superl.
φίλτατος, a φίλος, u, ó, ami-
cus, ε. 307. α. 78.

Φλεγέθοντος, ardentis, gen. part.
præs. a φλεγέω, ex φλέ-
γω, uro, & θέω, curro. θ. 846.

Φλεγύας, aquila, genit. Aeoli-
cus a φλεγύας, u, ó, aquila,
ἀπὸ τῆ φλέγειν καὶ λαμπρὸς
ἵνα. α. 134.

Φλόξ, γός, ἡ, flamma, a φλέγω,
ξω, uro. θ. 697. 859.

Φόβος, timor, a φέβομαι, in
præt. med. πέφοβα. α. 144.
155.

Φοβέσκον, 3. pl. imperf. Poë-
tice pro φόβον, a φοβέω, ὦ,
timorem injicio, terreo. φο-
βέομαι, ὦμου, timeo. Th. φέ-
βομαι, timeo. α. 162.

Φοῖβος, φοῖβν, purus, lucidus.

estque Apollinis epitheton:
 & φαίβη, nomen Dex. θ. 404.
 Φαινικός, εντος, punicus, a
 φοῖνιξ, κῆϛ, ὅ, palma arbor,
 color ruber. α. 194.
 Φαιτῶσι, Φαιτῶ, ventito, fre-
 quento, f. ἤσω, p. ηκα. α. 103.
 Φόνον, cædem, a φόνος, η, ὅ,
 cædes, a φένω, occido, unde
 præter. med. πέφονα. α. 17.
 θ. 228.
 Φόρκυι. Phorco, dat. sing. nom.
 propr. θ. 270.
 Φύρκυνϛ, gen. a nom. φέρ-
 κυν, υνος, ὅ, & φέρκυος, no-
 men monstri marini. in acc.
 φέρκυν, in dat. φέρκυι, pro
 φέρκυν. θ. 237.
 Φόρμυγι, dat. ἡ φόρμυξ, γυγος,
 cithara, testudo. α. 280.
 Φορμός, ἡ, ὅ, sporta. ε. 480.
 Φορτίζεσθαι, imposito, præf. inf.
 pass. verbi φορτίζω, onero,
 f. σω, p. πεφόρτικα. Th. φέρ-
 τος, η, ὅ, opus. ε. 688.
 Φόρτϛ, η, ὅ, opus, hinc φορτίον,
 η, τὸ, opus, φορτί, pro φορ-
 τία, opera. α. 642.
 Φόως δε, in lucem, a φῶς, idem
 quod φῶς, οτὸς, τὸ, lux, Th.
 φάω, luceo, θ. 669.
 Φραδμοσύνησιν, dat. pl. Ion. pro
 Φραδμοσύναις, a Φραδμοσύνη,
 ἡ, consilium. Th. φράζω, f.
 σω, dico. ε. 243.
 Φράζεσθαι, cogitare, præf. inf.
 φρασάτην, 3. dual. α. 1. act.
 Ion. φράσασθ', pro φράσα-
 σθαι, φράσσουτο, pro φράσαι-
 το, 3. sing. α. 1. med. opt. φρασ-

σάμενος, part. a. 1. med. pro
 φρασάμενος, metri causa,
 φράζομαι, considero. Th.
 φράζω, dico f. σω, p. κα. α. 2.
 ἔφραδον, ε. 365. α. 218. θ. 892.
 Φρεσί, & φρεσίν, præcordiis,
 mente, dat. pl. a φρήν, mens,
 ε. 47. 389.
 Φρίσσει, horret. 3. præf. ind.
 φρίσσω, contremisco, f. ξω,
 p. χα. φρίσσεισ', pro φρίσ-
 σεις, φρίσσει, pro ἔφρίσσει,
 imperf. ε. 510. α. 171..
 Φρανέω, sapio, cogito, f. ἤσω, p.
 πεφρόνηκα. Them. φρήν, ενος,
 ἡ, mens, ε. 200. θ. 461.
 Φύγοις, effugeris, α. 2. opt. act. 2
 φεύγω, fugio, f. φεύξομαι, α.
 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε.
 682.
 Φυήν, nativitat, indolem, a
 φυή, ἡς, ἡ, Th. φύω, nascor. α.
 88.
 Φύλακες, nom. pl. a φύλαξ, α-
 κος, ὁ καὶ ἡ, custos. Th. φυ-
 λάσσω, custodio. ε. 122.
 Φύλλα, folia, nom. pl. a φύλλον,
 η, τὸ, folium, dat. pl. φύλλοι-
 σι. ε. 419.
 Φυλάσσει, custodit, 3. præf. φυ-
 λάσσει, pro φυλάσσει, præf.
 imperat. pass. a φυλάσσω,
 custodio, f. ξω, p. χα. ε. 489.
 θ. 769.
 Φῦλον, η, τὸ, idem quod φυλή,
 ἡς, ἡ, tribus, genus, φῦλ', pro
 φύλα, nom. pl. ε. 90. 197.
 Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, in acc.
 φύλοπιν, & φυλόπιδαι, pro-
 prie clamor bellicus, a φύλον
 seu

seu φύλη, ἤς, ἡ, natio, gens,
& ὄψ, ὀπός, ἡ, vox. q. d. ὄψ
τῶν φύλων, clamor natio-
num. Sic βουή ponitur pro
bello, Ἰλιάδ. β. 408. per me-
tonymiam adjuncti, vel
quasi, ἡ τῶν φύλων ὄπις, quod
bellis puniat Deus homi-
nes, ab ὄπις, ἰδος, ἡ, ultio. α.
23. 114. 200.

Φύρω, *miscere*, præf. inf. a φύ-
ρω, f. υρώ, & Æolic. φύρω,
p. κα. ε. 61.

Φυτὸν, ὤ, τὸ, *planta*, in dat. pl.
φυτοῖσι, hinc φυτεύω, *plan-
to*, φυτεύω, *plantaret*, 3. perf.
a. i. sub. φυτεύσατο, a. i. m.
ind. Ionic. Th. φύω, *nascor*.
ε. 567. 780. 810. α. 29. 9. 986.

Φωκῆς, nomen gentis, α. 25.

Φῶκον, nom. viri. *phoca* est
bellua marina, φώκαινα.
φώκη, *vitulus marinus*, pes si-
me olet. ὀδυσσ. δ. 443. 9.
1004.

Φωνή, dat. sing. a φωνή, ἤς, ἡ,
vox. α. 382.

Φῶτες, *virī*, genit. sing. φῶτα,
virum, acc. sing. a φῶς, *vir*,
φωτῶν, *virorum*. per synec.
spec. *hominum*, φῶτες, *virī*.
Sed φῶς, φωτός, τὸ, *lumen*, dif-
ferentiæ causæ facit Geniti-
vum pluralem φῶτων. Th.
φάω, *luceo*. ε. 191. α. 149. 430.

Χ.

Χ, propter sequentem Vo-
calem aspiratam pro κ
pro κεν, sæpe pro κε, κεν, quæ
sunt dictiunculæ potentia-

les. ε. 390. 432.

Χάος, genit. sing. α. Χάος, τος,
τὸ, *rudis indigestaque ma-
teria, qualem fingebant*. Vi-
de in χαός. 9. 123.

Χαίρης, *gaudes*, 2. perf. præf.
verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ,
p. κέχαρκα, α. 2. ἔχαρον, f. 2.
pass. χαρήσομαι, p. m. κέ-
χαρα. ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præf.
part. a χαλαίνω, idem quod
χαλάω, f. ἄσω, *laxo*. α. 308.

Χαλέπῳ, *damno afficio*, evertō,
hinc χαλεπός, *gravis*, χα-
λεπή, χαλεποῖο, gen. Ion.
χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χα-
λεπώτατος, *difficillimus*, su-
perl. & χαλεπῶς, *adv.* ε. 5.
91. 290. 330. 555. 672.

Χαλκεόφωνος, ὤ, ὁ, *areæ voce*,
ex χαλκός, ὤ, ὁ, πρ, & φωνή,
ἤς, ἡ, vox. 9. 311.

Χαλκοκορυτὴν, *areæ galea mu-
nitum*, acc. sing. a χαλκο-
κορυτής, ex χαλκός, ὤ, ὁ, α, &
κόρυς, υθες, ἡ, *galea*. 9.
984.

Χαλκῶ, πρε, dat. sing. χαλκός,
ὤ, ὁ, πρ, ε. 150. α. 415. hinc
χάλκεος, ὤς, πρεus, & χάλ-
κνος, metri gratia. χαλκί-
δα, acc. a χαλκίς, nomen
urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαί, humi, *adv.* hinc χα-
μαγενέων, *humī prognato-
rum*; a χαμαγενής, ex χα-
μαί & γίνομαι. 9. 879.

Χάος, hiatus, tenebræ, a χαί-
νω, *hisco*; hinc χάος, in
chaos

chaos verito. θ. 116.

Χαρασόμενος, præs. part. χα-
ρασόμενος, Dor. & Æol. pro
χαράσσειν, a χαράσσω, f. ξω,
sculpro, incido, acut. ε. 571.

Χαρίντας, acc. pl. a χαρίης,
χαρίσσα, εν, elegans, a χά-
ρις, ἰλ, ἡ, gratia. θ. 129.

Χάρις, ἰλ, ἡ, gratia, in acc.
χάριν. ε. 707. 718.

Χάριτες, Dex, in gen. pl. Χαρί-
των. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, ατ, τὸ, gaudium. Th.
χοῖρον, gaudeo. α. 400.

Χαροπόο, gen. Ion. a χαροποι,
truces, fulvi alioquin, χα-
ροπός, ὅ, ὁ, laetus, bulis se-
renus, caesus, caeruleus, ab
ὄψ, oculus. Th. ὀπλομα,
video, & χαίρω, gaudeo. θ.

321.

Χάσμα, αλ, τὸ, hiatus. Th.
χαίνω, hisco. θ. 740.

Χαλίζων, regens, præs. part. a
χατέω, egeo. ε. 21.

Χαυλιόδων, ον, ὁ, curvos den-
tes habens, dicitur & χαυ-
λιόδους, ab ὀδύς, ὄντ, ὁ,
dens. α. 387.

Χέω, fundit, præs. ind. verb.
χέω, seu χύω fundo, f. χέσω,
χύσω, & χεύσω, α. 1. ἔχευσα,
ἔχευα, & ἔχεα, α. 1. pass. ἐχύ-
θην. ε. 419.

Χήλεσι, dat. pl. a χῆλ, ε, τὸ,
labium, labrum. ε. 97.

Χήμαρ, clabus ligneus sub
carina. χήμαρ, hyeme
fluens, a χῆμα, αλ, τὸ,
hyems, & χέω, fluo. ε. 624.

Χῆμα, χήμα, hyems, hinc
χημῶν, ὦν, idem. hinc χη-
μέρι, & χημερίη, hyema-
lis. ε. 492. 563. 738. 673.

Χήσιν, 3. pl. præs. ind. Poëtice
pro χέσιν, a χέω, fundo, f.
χεύσω, α. 1. ἔχευα, & ἔχεα,
pro ἔχευσα. f. 2. χέω, α. 1. pass.
ἐχύθην, quasi a χύω. θ. 83.

Χηροδίκου, nom. pl. a χηροδί-
κης, cui jus est in manibus, ex
χῆρ, manus, & δίκη, ἡ, jus. ε.
187.

Χηρός, gen. a χῆρ, manus, χηρὶ,
χῆρα, χῆρες, dat. pl. χερσὶ,
χερσῶν, & χήρισσι, Ion. &
Poët. ut & χέρισσιν, ε. 478.
795. α. 188. θ. 747.

Χήρων, Chiron. nomen viri. θ.
1001.

Χελιδών, ὄν, ἡ, hirundo. ε. 566.

Χερῖον, deterior, & χερρότερον,
deterius, novus comparati-
vus, a κάκος, malus, in comp.
κακίων, χήρων, & Poët. χε-
ρῖων, in superl. κάκιστ, &
χέριστ. ε. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χη-
ρός. ε. 319.

Χηλῆσι, dat. pl. Ionic. a χηλή,
ἡ, ἡ, ungula, forfex. α. 62.

Χηρωτοῖ, remoti cognati. Th.
χῆρ, ε, viduus. θ. 607.

Χήτη, dativus sing. a χῆτ, ε, τὸ
penuria. Th. χατέω,
ᾧ, egeo. θ. 605.

Χθονίω, gen. a χθών, ε, terra-
stris, a χθών, ὄν, ἡ, terra. α.
373.

Χίλια, in f. g. & χίλιοι, *mille*,
in n. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Ion.
capra hyeme nata, a χῆμα,
τος, τὸ, *hyems*, per synco-
pen τῆ ε ψιλῷ, metri causa.
θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. α χιτῶν, ὠν, θ,
ὁ, *tunica*, Ionice, κιδῶν. ε.
534. α. 287.

Χλαῖναν, acc. α χλαῖνα, ἡ, *lana*,
vestis species. α. 535.

Χλωερῷ, dat. α χλωερὸς, βιτι-
dis, unde per crasin χλωερὸς,
χλωρῷ. ε. 741. α. 393.

Χλῆναι, *agrestes*, α χλῆνης,
per crasin pro χλωένης, ut
sit, qui in virenti gramine
cubat, epitheton apri, ex
χλόα, *herba virens*, & εὐνή,
ἡ, *cubile*. α. 177.

Χοάνοιο, gen. Ion. χόανος, ca-
tinus, α χέω, *fundo*. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλω, α
χόλος, υ, ὁ, *bilis*, item *ira*.
Th. χολή, ἡς, ἡ, *bilis*. θ. 221.

Χολύμεν, θ, *iratus*, prael. part. α
χολόομαι, ἡμαι, *irascor*, Th.
χολή, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολωσάμενος, *iratus*, part. a. i.
med. pro quo Poëtae quoque
dicunt, χολωσάμεν, θ, α χολόω,
irascor, Th. χολή *bilis*. ε. 53.

Χορὸς, υ, ὁ, *chorus*, chorea, tri-
pudium. α. 201.

Χόρτος, υ, ὁ, *fœnum*. hinc χορ-
τάζειν, proprie *herbis* seu
fœno pascere, per synecd.
saturare. ε. 604.

Χρέα, *debita*, in dimensione

Poëtica legendum χρεῖ, vel
τε abesse debet, quod mihi
fit verisimilius, χρέα vero
derivatur a χρέον, υ, τὸ, *debi-*
tum, χρέος, εος, *idem*. ε. 645.

Χρεῖων, gen. pl. α χρέα, ας, ἡ, *ege-*
stas, *utilitas*, Ἔς. ε. 402.

Χρέμισαν, *hinnivere*, a. i. Ionic.
α χρεμίζω, per synopen pro
χρεμῖζω, f. ἴσω, *hinnio*, α. 348.

Χρηίζαν, prael. inf. α χρηίζω,
idem quod χρέζω, *ergeo*. Th.
χρέα, *indigentia*. ε. 365.

Χρηῖμα, ατος, τὸ, *res*, χρηῖμ' pro
χρηῖμα, & χρηῖματ' pro χρη-
μα. ε. 242. 603.

Χρῖσαμένη, part. a. i. med. κη-
ετα. Errant ergo qui ajunt,
aor. i. med. non habere pas-
sivam significationem, α
χρίω, f. ἴσω, *ungo*, perf. pass.
κέχρισμαι. α. 521.

Χρόνος, υ, ὁ, *tempus*. 132.

Χρὸς, genit. α χρῖς, *cutis*. Th.
χρῶα, ας, ἡ, *color*. Dicitur
χρόος, υ, ὁ, & χρῖς. χρὸς, ὁ,
χρῶτ', χρῶα. ε. 74. 196. 534.

Χρυσάμπυκας, *aurea mitra re-*
vinctæ, ex χρυσός, υ, ὁ, *au-*
rum, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ,
proprie *funiculus auratus*,
quo juba equorum in fron-
te sparse colligantur, ab
ἀμπέχω, *circumdo*. Deinde
per metaph. tribuitur mu-
lieribus. θ. 916.

Χρυσάων, *accinctus aureo gla-*
dio, nomen viri, in acc.
χρυσάων. ε. 769. ex χρυσός,
αυ-

αυγνιτ, & ἄορ, ρϙ, τὸ, enfis,
 §. 282.

Χρύσναι, pl. a χρύσναι, χρυσῆς,
 pro χρυσέης, §. 975. χρυσῆν.
 κ. 65.

Χρύσνϙ, idem quod χρύσιος.
 α. 313.

Χρύσιϙ, & contracte, χρυσῆς,
 αικεῖς, a χρυσός, ὤ, ὅ, αικνιτ.
 α. 297. §. 216.

Χρυσοκόμης, κ, ὅ, αικεο crine
 conspiciunt, ex χρυσός, & κό-
 μι, ἦ, com. §. 947.

Χρυσοπέδιλον, αικεῖς calcea-
 mentis gaudentem, ex χρυ-
 σός, ὤ, ὅ, αικνιτ, & πέδιλον, κ,
 τὸ, calcens. §. 454.

Χρυσοτέφανος, aurea redimi-
 tus corona. a χρυσός, ὤ, au-
 rum, & τέφανος, corona.
 Th. τέφω, coronō. §. 17.

Χρῶς, ωτός, ὅ, corpus, idem
 quod χρῆς, χρῶς. Th. χροῖα,
 ἦ, color. α. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. a χυτροό-
 πους, olla pedes habens, ex
 χύτρος, κ, ὅ, olla, & πῶς, α. 746.

Χωόμενϙ, succensens; part.
 præf. med. pro χολοόμενϙ.
 χωσάμενϙ, part. a. i. med.
 verbi χῶομαι, idem quod
 χολῶμαι, irascor. Th. χολή,
 ἦς, ἦ, bilis. α. 2. §. 533.

Χῶρε, genit. αχῶρεϙ, κ, ὅ, locus,
 sedes, item, spatium, item,
 ager, prædium, fundus. α.
 410. θ. 731.

Χῶσατο, pro ἐχθρῶσατο, iratus
 fuit, a. i. m. Ionic. a χῶο-
 μαι, irascor, Th. χολή, ἦς, ἦ,
 bilis, α. 554.

Ψ.

Ψαμάθῃ, nom. mul. a ψάμ-
 μϙ, κ, ὅ, arena, fabulum.
 α. 260.

Ψεύδεια, mendacia, acc. plur. a
 ψῦδϙ. ψευδέας, ubi in di-
 mensione legendum ψευ-
 δῆς, acc. pl. a ψευδῆς, ἐϙ, ὅ,
 κη, ἦ, falsus, mendax. Th.
 ψεύδω, fallo, f. ψεύσω, p.
 ἔψευκα, p. pass. ἔψυσμαι; a.
 i. m. ἐψυσάμην. α. 78. 707.
 §. 229. 783.

Ψιάδας, guttas. acc. plur. a ψιάς
 ἄδϙ, ἦ, totis gutta. α. 384.

Ψολόεντι, ardens, dativ. sing.
 a ψολός, Th. ψάλϙ, κ, ὅ,
 fuligo, α. 492.

Ψυχῇ, vita, anima. ψυχᾶς, vi-
 tas. per metonym. causæ.
 α. 173.

Ψυχρός, frigidus, a ψύχω, f. ξω-
 τεψω, refrigero. ψυχρή, pro ψυ-
 χρά, Ion. α. 545.

Ω.

Ωῖ, O, vocativus. α. 27.

ῶ, cui. α. 57.

ῶδε, sic. α. 35.

ῶδύσατο, iratus est, a. i. m.
 Poët. ὠδυσάμην, ab ὠδύζομαι.
 f. ὠδύσομαι. §. 617.

ῶκεανῆν, Okeanik, nomen pu-
 erperæ. ὠκεανῆνοι, filia O-
 ceani. §. 364. 507. 956.

ῶκεανός, Okeanus, ex ὠκέας,
 cito, & νᾶω, fluo. α. 169. ὠ-
 κεανόιο, pro ὠκεανῷ. α. 564. β.
 133.

ῶκέες, pl. veloces, ὠκῆς, gen.
 sing.

ſing. f. g. ὠκῖα, ab ὠκὺς,
celer, m. g. & in n. g. ὠκύν. α.
61. 9. 998.

ὠκίης, pro ὠκίαις, dat. pl.
Ion. θ. 269.

ὠκίαν, acc. f. g. ab ὠκὺς, ἑος,
ὅ, celer, ὠκίης pro ὠκίαις.
Ion. dat. pl. ὠκία, Poët.
pro ὠκία. 9. 266. 780.

ὠκυπέτης, celeriter volans, ex
ὠκὺς, ἐϙ, ὅ, celer, & πέτομαι,
volo. eſt & ὠκυπέτη, nomen
mul. ε. 210. 267.

ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠκύ-
πυς, οδϙ, ὅ, idem quod πο-
δάκης. ὠκυπόδεσσι, dat. pl.
Ion. α. 302. 470.

ὠκυρόη, nomen mul. 9. 360.

ὠλεσι, a. i. ind. ab ὀλλυμι, per-
do, in fut. ὀλέσω, a. i. ὤλεσα.
3. pl. ὤλεσαν. ε. 370.

ὠμάρτησε, a. i. ind. act. ab ὀ-
μαρτέω, ſequor, f. ἤσω. Th.
ὀμαρτή, ſimul, idem quod
ὀμῶ. 9. 201.

ὠμισυ, ὅ ὠμισυ, pro ὀῦμισυ,
quod dimidium. Th. ἡμισυς,
ϙ, ὅ, dimidius. ε. 557.

ὠμηςήν, crudis veſcentem, acc.
ab ὠμηςής, ῥ, ὅ, crudibor, ſus,
παρά τὸ τὰ ὠμὰ εἶδεν, ab
εἶδω, edo, & ὠμὸς, ῥ, ὅ, cru-
dus. 9. 300.

ὠμῶ, cruda, dat. ab ὠμὸς, ῥ, ὅ,
crudus, item, crudelis. ε. 703.

ὠμϙ, ῥ, ὅ, humerus, ὠμων,
gen. pl. ὠμοις, & ὠμοισι. dat.
plur. α. 159. 468.

ὠνῃ, 3. ſing. præf. ſubj. med. ab
ὠνέομαι, ετο, f. ἤσομαι. ε. 539.

ὠπα, acc. ab ὠψ, ὠπὸς, ὅ, vul-
tus. Th. ὀπτομαι, video. ε. 62.

ὠπασε, dedit, & ὠπασεν, a.
i. act. ind. ab ὀπάζω, f. ὤω,
præbeo, item inſequor. 9.
442.

ὠραιϙ, tempeſtibus, ſpecioſus,
ab ὠρα, ας, ῥ, pulchritudo,
tempus. ε. 32.

ὠραιςσι, matura reddunt, pro
ὠραιζυσι, Æolic. ab ὠ-
ραιζω. Th. ὠρα, tempus. 9.
903.

ὠρέξατο, petiit, a. i. med. a
Th. ὀρέγω, porrigo, f. ξω,
præf. χα, aor. i. paſſ. ὠρέ-
χθην. 9. 178.

ὠρη, Ion. pro ὠρα, hora, &
per ſyn. membri, tempus,
ὠρης, ὠρη, ὠρην, ὠρας. ε. 30.
9. 501.

ὠριγνώτο, certabant, porrige-
bantur, 3. pl. imperf. paſſ.
ab ὀριγνάομαι, ὠμαι, idem
quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f.
ξω, p. χα. porrigo, α. 190.

ὠρινε, concitat, a. i. act. ab
ὀρίνω. Th. eſt, ὀρω, excito. ε.
674.

ὠριϙ, tempeſtibus, ab ὠρα, ho-
ρα, ὠρια, ὠρι, ε. 392. 490.

ὠρίων, ὠνϙ, ὅ, Orion, ſignum
cœleſte. ε. 607.

ὠρυτο, excitabatur, imperf.
paſſ. ab ὀρυμι. Them. ὀρω,
excito. 9. 191.

ὠρσε, immiſit, a. i. act. ab ὀρω,
f. ὀρῶ, & Æolic. ὀρσω. ὠρτο, 3.
ſing. præf. pluſq. paſſ. ut
ῥετ. α. 40. 9. 523. 990.

ὠρύ-

ᾠρεύγιον, *antiquum*, ab ᾠρεύ-
γιος, antiquissimi Theba-
norum regis nomen, per
synec. speciei, *vetustus*, *an-*
tiquus. 9. 806.

ᾠς, particula varios habens
usus. ε. 86. 108. ᾠςκ', ᾠσπερ.
ε. 697. 9. 402.

ᾠς, pro ᾠταις, sic. ε. 44.

ᾠς, perinde. α. 189.

ᾠτι, adeo ut, ᾠτ', utque, pro
ᾠς τε. α. 405. 9. 831.

ᾠτινι, cui, dat. ab ᾠτις, qui. ε.
31.

ᾠτρευον, *jubebant*, imperf. ab

ᾠτρεύω, *incito*, f. νῆ, p. γκα.
9. 883.

ᾠτάντα, *auritum*, h. e. *ansu-*
tum, ab ᾠς, ᾠτός, τὸ, *auris*,
unde est ᾠτόσις, εἶσα, εν, *au-*
ritus, α, υπ. ε. 655.

ᾠφειλον, imperf. ab ᾠφάλλω,
debeo, fut. ᾠφάλλω, ριζε
ᾠφάλλω, aor. 2. ᾠφειλον. ε.
172.

ᾠχαστο, *gradiebatur*, sing. im-
perf. med. ab ᾠχόμην, *abeo*,
unde ἀποίχομαι, *abeo*, ποτι-
στ, f. οἰχήσομαι, perf. ᾠχι-
μαι. α. 200.

F I N I S.

